MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 36.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಂ

ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡಂ

AYODHYAKANDAM

(RĀMĀYAṆAM) OF VEṄKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1954

[PRICE, *Rs.* 6-8-0.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS SERIES No. 36.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಂ

ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡಂ

AYŌDHYĀKĀṆḌAM

(RĀMĀYAṆAM) OF VEṄKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1954

INTRODUCTION.

The manuscript of Rāmāyaṇa by Veṅkāmātya was selected by the Editorial Committee of the Government Oriental Manuscripts Library and was approved by Government for publication during 1951-52. Accordingly, the Sundara Kāṇḍa was taken up first, in view of the special significance with which it is looked upon and was published as No. 20 in the Madras Government Oriental Manuscripts Series. In the manuscript of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa preserved in this Library, some verses in the beginning of Bālakāṇḍa and in the middle of Āraṇyakāṇḍa are wanting. Therefore, Ayodhyā Kāṇḍa, which is complete, was next taken for printing. Enquiries are being made to ascertain if any other copies of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa are available which may contain the portions missing in this library manuscript and I appeal to the Kannaḍa public to inform me about the existence of any such manuscripts and thus enable me to publish this rare manuscript in complete form. The remaining Kāṇḍas will be published and placed before the Kannadigas in due course.

The literary importance of this Rāmāyaṇa and the particulars regarding the author, Veṅkāmātya and his scholarship were dealt with in the introduction to the Sundarakāṇḍa. It is not, therefore, proposed to repeat them here. It may, however, be pointed out that the description of Citrakūṭa for which one complete Chapter has been devoted and which is full of high poetic imagination and figures of speech, shows that the author was not merely a prosaic story teller but a poet of a high order.

My thanks are due to Sri V. Hanumanthachar, M.A., L.T., Librarian, and to Sri K. Krishna Sharma, former Pandit of the library, for preparing the press-copy. I have also to thank the Superintendent, Government Press, Madras, for completing the printing in an efficient manner within a short time.

Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5,
8th May 1954.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator.

ಮುನ್ನುಡಿ

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ವಿರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣವು 1951-52 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಾಂಡಾಗಾರದ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರಕಾರದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ತದನುಸಾರವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸುಂದರಕಾಂಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಾಂಡಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಲಕಾಂಡದ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥಪಾತವಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡವು ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉಳಿದ ಕಾಂಡಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಾಂಡಾಗಾರದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಪಾತಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಇತರ ಪ್ರತಿಗಳ ಆವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ರಾಮಾಯಣದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳಿದ್ದ ಮಹಾಶಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಭಾಂಡಾಗಾರಕ್ಕೆ ಎರವಲಾಗಿಕೊಟ್ಟು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂತ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು, ಕವಿಯ ಕಾಲದೇಶ ಮುಂತಾದುವು ಸುಂದರ ಕಾಂಡದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತದ ವರ್ಣನೆಗೆ ಇಡೀ ಒಂದು ಸಂಧಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ಕವಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯನು ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಬರಿಯ ಕತೆಗಾರನಾಗಿರದೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕವಿ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರೆರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ ಇವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಸಂಸ್ಮರಣೀಯವು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ, ಸರಕಾರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸೂಪರಿನ್‌ಟೆಂಡೆಂಟರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್
ಮಾನ್ಯುಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ಸ ಲೈಬ್ರೆರಿ,
ಮದರಾಸ್-5.

ತಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್,
ಕ್ಯೂರೇಟರ್.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯಕೃತ ರಾಮಾಯಣಂ

ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಸಾರಸಾಸನಮುಖ್ಯಗಾಂಧರ್ವ ।
ಪಾಕಶಾಸನ ಮುನಿರಾಜ ಮಂಡಲಜನಾ ।
ನೀಕ ಸಂತೋಷದಿಂದೆಸೆಯೆ ಭದ್ರಾಕಾರವೇದಿಕಾಮಧ್ಯದಿ ॥
ಭೂಕಾಂತೆಯಣುಗಿಸಹ ಕೌತುಕದಕರಪಿಂದ ।
ನೇಕವಿಭವದೊಳನುಜರೊಡವೆರೆದು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ।
ಲೋಕಲೋಚನ ಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ಪಾಲಿಸುಗೆ ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ॥ (1)

ಶರಧಿಯೊಳ್ಕರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಲೋಕರಕರದು ।
ಕರದಾಸೆಯಿಂ ನಡೆವ ದೇವಸಂತತಿಗಳಂ ।
ತಿರಲಿ ನುತಿಸನು ನಮಿಸೆ ಕನಸಿನೊಳೊಗಾದಡಂ ಗಣಿಸೆ ನವರುಗಳ ಬಳಿಕ ॥
ಶರದಗ್ರದೊಳ್ ಶರಧಿಯಿಟ್ಟ ಶಾಶ್ವತಕೃಪಾ ।
ಕರ ನೀರದಾಕಾರ ಶರಣಜನಮಂದಾರ ।
ನರುಣ ವಂಶಜರಾಮ ಭವನಂಘ್ರಿದ್ವಯವ ಜಾನಿಸುವೆ ಮಾನಸದೊಳು ॥ (2)

ಸಿಂಧುವನ್ನಂದುವೆಸಲತಿ ವೇಗದಾಂಟಿ ಮಣಿ ।
ಬಂಧುರದಸಾಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಶಿಯೊಳ್ ಜಗ ।
ದ್ಬಂಧು ಗೋತ್ರಜನರಸಿಯಂ ಕಂಡು ಮಣಿಮುದ್ರೆಯಿತ್ತು ಸಂತಸಗೊಳಸಿದ ॥
ಕಂಧರಗಳೀರೈದ ನಾಂತವನ ಭಂಗಿಸಿದ ।
ಸಿಂಧುಸಮಗಂಭೀರ ನೆನೆದವಘಹರಶರಣ ।
ಬಾಂಧವನ ಶರ್ಮದಾತಾರ ಶೆಟ್ಟೀನಗರವಾಂಜನೇಯಂಗೆರಗುವೆ ॥ (3)

ಲಲಿತಸತ್ಕಳೆಗಳಾಧಾರನರ್ಗಳ ಶೂರ ।
ಛಲದಂಕನಿಶ್ಶಂಕ ಲಂಕಾಭಯಂಕರನ ।
ಸಲಲಿತೋದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಾಧಾರ ಭವದೂರ ಮಾರುತಾತ್ಮಜನಂಘ್ರಿಗೆ ॥
ಒಲವಿನಿಂದೆರಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನುತಿಸಿ ತದ್ದಯಾ ।
ಕಲಿತನಾಗುತೆ ರಾಮಚರಿತಾಮೃತೋದಧಿಯೊ ।
ಳುಲಿವೆ ನಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ನೀವಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡಸಕಲಾಗಮೋದ್ದಂಡವಂ । (4)

ಸೂತನಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ರಖಿಳಮುನಿಗಣ ತತ್ವ ।
ಜಾತದರ್ಥಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಹರಭೋಧಿಸಿದ ।
ಗೀತೆಯುತೆಯರ್ಧಾಂಗಿಗಮಿತ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಾಲಕಾಂಡದೊಳ್ ಹರಿಚರಿತೆಯ ॥
ಭೂತಪತಿ ಮಗುಳ್ದೀನ ಪೇಳ್ದನೆಂಬರ್ಥಮಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಮಗುಸುರಿ ಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಳ್ಪುದೆನೆ ।
ಲಾತತ್ವನಿಧಿ ಯಮಿಜನೋತ್ತಮರಿಗಿಂತೆಂದ ಪೇಲ್ಗಥೆಯವಿಸ್ತರದೊಳು ॥ (5)

ನಿಗಮಾಗಮಜ್ಞನಾಗಾಯಣ ಕಥಾಮೃತವ ।
ಸೊಗಸಿನಿಂದರುಪಿದುದನಾದರಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಿ ।
ವಗೆಯುದಲೆ ಮುಗುಳೆ ಮಗುಳಾಸಕ್ತಿ ಜನಿಸುತಿದೆ ಶುಭಕರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ॥
ಬಗೆಯೊಡಂಬಡುವಂತೆ ಮುಂಗಥೆಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ನೆಗಚಾಪ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವುದೆನಲರ್ಧಾಂಗಿ ।
ಗೊಗುವಿಗೆಯು ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚರಿತೆಯನ್ನುಸುರಲನುಗೈದ ಮುದದಿ ॥ (6)

ದಶರಥನನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಂ ।
ವಶಗೈದು ತುರಗಪತಿ ನಿಜನಗರಿಗೈತಂದು ।
ಶಿಶುಗಳಾದರಣೆಯಿಂದನವರತ ಪೋಷಿಸುತಲಿರಲು ಮಾತುಳನುಪ್ರಿಯದಿ ॥
ಶಶಿರವಿಗಳಂತೀರ್ವರಿರ್ದರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ।
ಕುಶಲದಿಂದದಿಗಡಿಗೆ ಪಿತನಡಿಯನೆನೆವುತ್ತ ।
ತಿಶಯದಲಿ ಕುವರರಿರಲಿವರಿತ್ತ ನೃಪತಿಲಕತನಯರಂ ಸ್ಮರಿಸುತಿರಲು ॥ (7)

ಪ್ರಥಿತ ಗುಣರಿಂದ್ರ ವರುಣ ಹರಿಹರರಂತೆ ।
ಸುತರು ನಾಲ್ವರು ಮಹೀನಾಥಗೊಪ್ಪಿರಲವರೊ ।
ಳತಿಶಯದ ಸದ್ಗುಣದ ಕಣಿಯೆನಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮನೊಪ್ಪಿರಲ್ಕನ್ಯಧ್ಯದಿ ॥
ಖತಿಗೊಂಡು ದಶಶಿರನ ಬಾಧೆಯಿಂ ದೇವಸಂ ।
ತತಿಬೇಡೆವಿಷ್ಣುವಂ ಪೆತ್ತಳೀ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಶತಮುಖನನದಿತಿ ಪಡೆದಂದದಿಂ ಮೂಲೋಕ ರಕ್ಷಕನ ಕರುಣಾನಿಧಿಯ ॥ (8)

ಕರುಣಾನಿಧಿ ದೀನಾನುಕಂಪಿ ಶುಚಿ ದಕ್ಷನುಂ ।
ಸರಸಮೃದುಭಾಷಿತಂ ನಿಷ್ಠುರವಿದೂರ ಮ ।
ತ್ಸರೆಯುಲತಿದಾರುಣದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾರಾಗಲವಗಣಿಸ ನಸುನಗೆಯುಳಿ ॥
ಮರವನಪಕಾರ ಕೋಟಿಗಳಾದರುಪಕಾರ ।
ದಿರವನೇ ಸ್ಮರಿಸುತಂ ತಾನೆಸಗಿದುದಮರೆವ ।
ಪರರ ಗುಣಮಂ ನುತಿಪ ಸಿರಿಗೆ ಸಂತಸಗೊಂಬ ಯತಿಗೆ ಶಿರವಂಬಾಗುವ । (9)

ಪುಸಿಯುಪೊಸ್ದದ ನುಡಿಯು ಸದ್ಧರ್ಮದಲಿ ನಡೆಯು ।
ಶಶಿಯೆಂಬೊಲತ್ರಿಶಾಂತಿ ಸಜ್ಜನರೊಳುಂದಾಂತಿ ।
ಸಸಿನೆ ಮರೆವೊಕ್ಕರೊಳು ಪ್ರೀತಿ ಪಾಲಿಪ ರೀತಿ ನೀತಿ ವಾಚಸ್ಪತಿವೊಲು ॥
ಬಿಸಜಾಕ್ಷವಿಕ್ರಮಂ ಭದ್ರಗಜಸತ್ಕ್ರಮಂ ।
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಜಿತರೂಪ ಕೌಶಲ ಕಳಾಲಾಪ ।
ವಸುಧಾಜನಪ್ರೀತ ಪೊಪ್ಪುವ ಬುಧಸ್ತೋತ್ರ ಸ್ವಾಯಂಭುವೆನಲೆಸೆದನು ॥ (10)

ಮುನಿದೊಡಾಜಿಯೊಳುಳಿಕ್ಕಿಸ ಸುರಾಸುರರುಗಳ ।
ಘನಶಾಂತಿ ಧೈರ್ಯಗಳಗೆಣೆ ಭೂಕುಲಾದ್ರಿಗಳ ।
ವಿನಯವಾಕ್‌ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯ ನೈಪುಣ್ಯ ಸಕಲಾಸ್ತ್ರ ವೇದವೇದಾಂಗಂಗಳ ॥
ಮನೆ ಲೌಕಿಕೋಕ್ತಿ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮ ಸತ್ಕಳೆಗ
ಳನುವರಿತು ಪೇಳ್ವಕೇಳುವರೊಳಗ್ಗಳೆ ಪ್ರಾಜ್ಞ ।
ಜನಮನೋಹರ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಭರಿತ ಸಚ್ಚರಿತ ರಘುಕುಲೇಶ ॥ (11)

ಇಂತಪ್ಪಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ತೌಗುಮನೆಯಾದು ।
ದಂತೆ ವರ್ಣಿಸಲಪ್ಪುದಿನಿಸೆಂದು ಲೋಕದೊಳ್ ।
ನಂತ ವಾಚಸ್ಪತಿಗಸಾಧ್ಯವೀ ರಾಮನೀತೋರ್ಪ ಸುಚರಿತ್ರಂಗಳು ॥
ಎಂತೆಂದು ಸಜ್ಜನ ಪೊರ್ಗಗಳು ತಿರಲನುದಿನಂ ।
ಕಾಂತನಿವನಾಗ ಬೇಕೆಂದಯೋಧ್ಯಾರಮೆಯು ।
ಚಿಂತಿಸುತಲನುದಿನದೊಳರೆ ಪಂಕ್ತಿರಥನೃಪತಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ನಿಜತನಯನ ॥ (12)

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದನೀ ತನಯ ।
ಶಕುತಿ ಯುಕುತಿ ಳೀತಗೆಣೆಗಾಣೆ ಮದ್ಭಾಗ್ಯ ।
ರಕುತಿಯುಪ್ಪಂತೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ರಚಿಸಿ ನೋಡಿ ನಿಜಕಣ್ಗಳಿಂದೆ ॥
ಪ್ರಕಟಿತೈಶ್ವರ್ಯ ಭಾಜನನಪ್ಪೆಯೆಂದು ಮುನಿ ।
ನಿಕರಮಂ ಭೂಭುಜರ ಪಿರಿಯರನಮಾತ್ಯರಂ ।
ನಿಕಟಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿದಂ ಸರ್ವಜನ ಸಮ್ಮತದೊಳಾಲೋಚನಂಗೈವೊಡೆ ॥ (13)

ಪೊಡವಿಪತಿಗಳನೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಕರೆಸಿದಂ ।
ದೊಡನೆ ಕೇಕಯ ವಿದೇಹರನುಳಿದು ಗುರುಮುಖ್ಯ ।
ಮೃಡನಿಭ ಮುನೀಂದ್ರರುಗಳಾಪ್ತಜನ ಬಾಂಧವರತಕ್ಷಣದಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂದೆಲ್ಲರೈತಂದು ಪತ್ತನ ।
ಕ್ಕೊಡೆಯನಂ ಕಂಡು ಕುಶಲಾಮೋದಗಳಕೇಳಿ ।
ಸಡಗರದೊಳಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಿ ಮಂಡಿಸಿದರತಿವಿನೋದ ಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ॥ (14)

ನೆರೆದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ದೊರೆಗಳಂದೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ಹರುಷದಿಂ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲ ಬೆಸಗೊಂಡ ।
ಸಿರಿಯ ಸುಕ್ಷೇಮ ಮಾರೋಗ್ಯಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಜಪಮಾದಿ ಸತ್ಕೃತ್ಯಗಳ ॥
ಅರಸಕೇಳದ ನುಡಿಗೆ ಸಕಲ ಭೂಭುಜತಿಲಕ ।
ಪರಮಋಷಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂತಸದೊಳಿಂತೆಂದ ।
ರೆರೆಯ ನೀಂ ಪಾಲಿಪೆಡೆಯುಲ್ಲಿ ಶಿವಕರಲೋಕ ಕಪ್ಪುದೇನರಿದೆನುತ್ತ ॥ (15)

ಎನಲು ಹರುಷದೊಳುಬ್ಬಿ ದಶರಥ ನೃಪಾಲಕಂ ।
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಬೆಸಸಲಿಚ್ಛೈಸಿ ।
ಜನನಾಥ ಮುನಿಜನಮುಖ್ಯರೊಡನಿಂತೆಂದ ನೆನಪಿರ್ಪಕಜ್ಜದಿರವ ॥
ಇನಕುಲ ಪರಂಪರೆಯೊಳೀ ನಗರದರಸುತನ ।
ಮನುಮುನಿಗಳೆನು ಮಾತ್ರದೊಳಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಭವ ।
ರಿನರೆನಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ಭೂಮಂಡಲವ ಪಾಲಿಸಿದರತಿಶಯದೊಳು ॥ (16)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳೀ ನಗರಾಧಿಪತ್ಯಬಂ ।
ದೊಲಿದಿರ್ಪ ಪಥದಿ ಪೂರ್ವಾನುಮತದಿಂಭಾರ ।
ಕಲಿತನಾಗುತಲಾನು ಪೊರೆದೆಧರ್ಮವನುಳಿಯದೀ ಧರೆಯ ಬಹುವತ್ಸರಂ ॥
ಪಲವ್ರವಿಧ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಂಗಳನುಭವಮಾಯ್ತು ।
ಸುಲಭಮಲ್ಲದ ಜರೆಯು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಮಾದುದೀ ।
ನೆಲದ ಪೊರೆಗಲಸಿದೆನು ವಿಶ್ರಾಮ್ಯತಾಣಮಂ ಕಾಣದಿಹೆ ಬಹುದಿವಸದಿಂದ ॥ (17)

ತೋಳ್ ಬಲುಹಿಂದಮರರಾಳದನ ಸಖನಾಗಿ ।
ಖೂಳರಕ್ಕಸಗಣವನರಿದು ಸದ್ಧರ್ಮಗಳ ।
ಪೀಳಗೆಯುಪೆರ್ಚಿಸಿದೆನಖಿಳಯಾಗಂಗಳನ್ನೆಸಗಿದೆಂ ಬಹುವಿಧದಲಿ ॥
ಮೇಳಗೊಂಡಿದೆ ವಯೋಧರ್ಮ ಭೂಭಾರಮಂ ।
ತಾಳರ್ವದರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾದುದುದೇಹ ।
ಪೇಳಲೇಂ ಪೊರೆಗಲಸಿತಿನ್ನು ವಿಶ್ರಮಿಸುವೊಡೆ ಬಯಸುತಿದೆ ತಾಣವನ್ನು ॥ (18)

ಸುರಪನಿಭವಿಕ್ರಮಂ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ।
ದಿರವು ಕರುಣಾಶರಧಿ ಕಳೆಗಳಗ್ಗದದೇಹ ।
ತರಣಿಕುಲಭೂಷಣಂ ಮತ್ಪುತ್ರರಗ್ರಭವರಾಘವಂಗೀ ಭಾರಮಂ ॥
ಪೊರಿಸಿ ಭವದನುಮತದಿ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ।
ಲಿರುವೆನೆಂದಿಚ್ಛೈಸುತಿರೆ ಚಿತ್ರಮೀಕಾರ್ಯ ।
ದಿರವನಾಳೋಚಿಸಿಯೆ ಬೆಸನೀಯುಲಾಂಗೈವೆನೆನಲರಸರಿಂತೆಂದರು ॥ (19)

ಧಾರುಣಿಯಭಾರಮಂ ಧರಿಸಿಬೆಳಗುವ ಮಹಾ ।
ಮೇರುವೆಯುನಿಜನಿಳಯಪಟಲಿಯರಾಂತೆಸೆವಶ್ಯಂ ।
ಗಾರಮುಯುಸ್ತಂಭಮುಂಮಾಳ್ಪನೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೇಳ್ವ ನೃಪಕುಲತಿಲಕನೆ ॥
ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂಸೃಜಿಪ ಪಾಲಿಪಮಹ ।
ತ್ಕಾರಣನ ಭವದೀಯರಾಷ್ಟ್ರಕಧಿನಾಥನಂ ।
ವ್ರೋರಂತೆ ಗೈಯುಲೆಳಸಿದ ಮಂತ್ರವೈ ಚಿತ್ರ್ಯತರಮಾಯ್ತು ನೆರೆದಸಭೆಗೆ ॥ (20)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಗುಣಂಗಳ ದೊರೆಯುನಿಖಿಳ ಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮರ ಮಸ್ತಮಣಿ ಸತ್ಕಳಾನಿವಹಕಣಿ ।
ಚಿತ್ತಜ ವಸಂತನಳಕೂಬರ ಜಯಂತರಂ ಗೆಲುವ ಚೆಲುವಿನ ಧೋರಣಿ ॥
ಉತ್ತಮರ ಮನದಿಷ್ಟಮೀವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರ ।
ಘೋತ್ತಮಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರ ಸಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ ।
ಮತ್ತೇಭವಡರಿ ಒಹುದೀಕ್ಷಿಪಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಿಹುದೀ ಸಭಾಸಜ್ಜನಂ ॥ (21)

ಘನಸಮಭ್ಯುದಯದಿರವ ಬಯಸುವ ಮಯೂರಗಳ ।
ಇನನಧಿಕ ಶ್ರೇಯಸ್ಸ ಕೋರುತಿಹ ಕಮಲಗಳ ।
ವಿನಯದಿಂ ಶಶಿವೃದ್ಧಿಯಂ ನೆನೆವ ಶರನಿಧಿಯ ಮಾನಸದ ಪೆರ್ಚುಗೆಯನು ॥
ಅನುದಿನದಿ ಬಯಸುವ ಮರಾಳನಾಯಕನಿರವ ।
ನನುಸರಣೆಗೈವುತಿದೆ ನೆರೆದೀ ಸಭಾಸದರ ।
ಮನದಿಷ್ಟ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ರಾಮಚಂದ್ರಮನ ಭೂಧವತ್ವಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ॥ (22)

ಋತುಗಳರಸನ ಬಯಸದಿರುವ ಭೂಜಾತಸಂ ।
ತತಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರಮದುಂಟೆ ಸುರರಾಜನನು ।
ಮತಿಯುಪಡೆಯದಲೆಜೀವನಮದುಂಟೆ ರಘುಪತಿಯನರಸೆನಿಸದಿಹ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳು ॥
ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹ ಮನುಜರಿಂಗೆ ಶುಭಕರವಾರ್ತೆ ।
ಯತಿಶಯಗಳುಂಟೆ ಜನನಾಥ ಮತ್ತೀನಗರ ।
ಪತಿಯೆನಿಸು ಬೇಗ ನಾಳೋಚಿಸುವುದೇನೆಂದು ಸಭೆನುಡಿಯೆ ನೃಪನೆಂದನು ॥ (23)

ಚಿರಕಾಲ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಡಿದು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ।
ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದು ಪರಿಜನರ ಪುರಜನರ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮರೆಂದೆನಿಸಿ ಹಿತದಿಂಪೊರೆವ ನೃಪತಿಯಾನಿರಲು ಬೇಗ
ತರಳನನಶಿಕ್ಷಕನ ರಾಜ್ಯಭಾರದಕುರುಪ ।
ನರಿಯದನ ಬಾಲಸಿದಂದೇನರಿತು ರಕ್ಷಿಸುವ ।
ಭರಕರುಹನೆಂತಪ್ಪನೆನಲರಸಗಿಂತೆಂದರಖಿಲ ಋಷಿದೊರೆಗಳೊಲಿದು ॥ (24)

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ನೃಪತಿ ಶಕ್ರನಿಭವಿಕ್ರಮನ ।
ಕೂಸನುತ್ತಾತನೊಳಗಿಪ್ಪ ಸದ್ಗುಣಗಣ ಗ ।
ಳೀಸೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಶಿಸುವರೆ ಭುಜಂಗೇಶ ಸೊಲ್ಲುವೆಣ್ಣೆನೆಯರುಗಳು ॥
ಏಸರವರಕಟ ಸತ್ಕಳೆಗಳ ಸಮೂಹದೊಳ ।
ಗೀಸುಜನ ವಾವೆಲ್ಲ ತಿಳದನಿತ ವಿಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಭಾಸುರಂಗೈದೆವಿದನಾಲಿಸಂದೆನುತುಸಿರ್ದ ರಾಜಸ್ಥಾನವಮಂಟಪದೊಳು ॥ (25)

ಬಲದೊಳಂದ್ರಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸತ್ವ ।
ದಲಿ ಮಹಾಬಲ ಶಾಂತಿಯೊಳು ಚಂದ್ರ ಧೈರ್ಯದಿಂ ।
ದಲಘುತುಹಿನಾಚಲ ಕ್ಷಮೆಗಂ ಧರಿತ್ರಿ ಕೋಪಕೆಣೆಯು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಶೌರ್ಯ ॥
ಜಲಜಮಿತ್ರಂ ಸತ್ಯದಲಿ ಧರ್ಮನೆರಡನೆಯ ।
ಚೆಲುವಿನೊಳಗಶ್ವಿನೀದೇವರ್ಕಳರಲೀತ ।
ಕಲಿತನದಿ ವಿಷ್ಣು ಕರುಣದಿಶಿವಂ ನಿಗಮದೊಳ್ಬ್ರಹ್ಮ ದಾನದಿಸುರತರು ॥ (26)

ಕರಿತುರಗದೇರಾಟ ಶರಚಾಪಗಳಕೂಟ ।
ಸರಿದೊರೆಗಳೊಡನಾಟ ಸಕಲಕಲೆಗಳವಾಟ ।
ನಿರತಗಾಂಧರ್ವವೀಣಾ ಕಲಾಪಾದಿಗಳನರಿತ ಭಾವಜ್ಞರುಗಳ ॥
ದೊರೆಯೀತ ಕೇಳ್ಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಕಲೆಗಳದಾತ ।
ಪರಮತೇಜೋಭರಿತ ಪಾವನಾಮಳಚರಿತ ।
ಸರಸಕರುಣಾಪಾಂಗ ಸಕಲಮನುಜೋತ್ತುಂಗ ನಿಖಿಲಾರ್ಥದಾತ ತಾತ ॥ (27)

ದಾರುಣದನುಡಿಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಕೆಡೆದೆರಪಿಲ್ಲ ।
ಸಾರಿದರಿಗೆರವಲ್ಲ ಸಾಹಸಕ್ಕೆಣೆಯಿಲ್ಲ ।
ಚಾರುತರಭಾಷೆಗೆರಡಿಲ್ಲ ಮರೆವೊಕ್ಕರಿಂಗೆಡರಿಲ್ಲ ದೈನ್ಯಸಲ್ಲ ॥
ಧಾರುಣೀಸುರರಲ್ಲ ದೃಢದಿ ಜಪಿಸುವರಲ್ಲ ।
ದೋರಂತೆ ಪೆರತಿಲ್ಲ ನಾರಾಯಣಾಂಶೆಯಿಂ ।
ಸೂರಿಜನರಕ್ಷಸಂಭವನಲ್ಲದೀರಾಮ ನರನಲ್ಲ ಲೋಕನಲ್ಲ ॥ (28)

ದರಹಾಸೆಯುತಭಾಷೆ ದೀನಜನರಂನೋಡಿ ।
ಪೊರೆವ ಕರುಣಾರಾಶಿ ಕೈತವಾಪಗತಾಂಗ ।
ನೊರೆಯನೆಣಿಸಂ ಕಿಂಚಿದುಪಕೃತಿಯ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಗಳುತಿಹ ಸಜ್ಜನರೊಳು ॥
ಪಿರಿಯಗುರು ದೇವತಾರಾಧಕ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ।
ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತಕಲಿ ವಿಜಯನೀತನ ಕೋಪ ।
ವರನಿಷ ಲಗಳಾಗಲರಿದು ನಗರೀಜನರ ನೆಣಿಪನಾತ್ಮಜರಂದದಿ ॥ (29)

ಭಜಿಸಲಾರಾಗಲವರೀಪ್ಸಿತವ ಸಲಿಪ ಗೋ।
ದ್ವಿಜರಾಯನಂ ಕಂಡು ಸ್ವೈರಿಸಸಮಕ್ಷದೊಳು।
ಕುಜನರ್ಕಳಂ ನಿಲಿಸ ಪರರಂತರಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳ್ಳಾತನರಿವನು ॥
ನಿಜವಲ್ಲದನೃತ ನುಡಿವಾಚಿಸಂ ಪರನಿಂದ್ಯ।
ರುಜೆಯನಾಕರ್ಣಿಸಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಾದೊಡಂ।
ಯುಜವಾನ ಮೂಕಬಧಿರಾಂಧರ ಕಟೂಕ್ತಿಗಳ ನಾಡನವರಂ ಕೋಪಿಸಂ ॥ (30)

ವರಸಮಾನೀಕರೊಳ್ ದರ್ಪಣನ್ಯಾಯದಿಂ।
ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹಂ ಪಾಪಪುಣ್ಯಂಗಳಂ।
ನೆರೆಮರಾಳ ನ್ಯಾಯಮಾಗೈದೆ ವಿಂಗಡಿಪ ಪಿಕನಂತೆ ಕಾಲವರಿತು।
ಸ್ವರಗೊಡುವ ಭ್ರಮರವಂತರಸುವನು ವಾಸನೆಯ।
ನುರಗದಂತತಿಜಾಗ್ರತೋರ್ದಪುದು ಸಾಗರದ।
ಪರಿಯೊಳಹ ಗಂಭೀರ ಗುಣ್ಪಿನಿಂ ತಣ್ಪಿನಿಂ ಕೇಳವನಿಪಾಲತಿಲಕ ॥ (31)

ತಾಟಕೆಯ ತರಿದಿಕ್ಕಿದವರಾರು ಮಾರೀಚ।
ಕೀಟಕಸುಬಾಹುಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಕೌಶಿಕನ।
ರಾಟಪುರುಷರ ಮಖವ ರಕ್ಷಿಸಿದರಾರಹಲ್ಯಾಂಗನೆಯ ನಿರ್ಮಲೆಯನು ॥
ಸೋಜಮಾತ್ರದಿ ಮಾಡಿದವರಾರು ಶಿವಚಾಪ।
ಸೂಟಿಯಿಂ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಸೀತೆಯಂ ಮಿಗೆ ಗೆಲಿದು।
ಕೋಟಿನೃಪರಂ ಕೊಂದ ಭಾರ್ಗವನ ಗರ್ವಮಂ ಸೆಳೆದನಾಗೀತನಲ್ತೆ ॥ (32)

ಪೊಗಳಲೆಂತಳವಪ್ಪುದೆಮಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಣದ।
ಬಗೆಗಳನಿಸೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸೆನಾಲ್ಮೊಗಂಗರಿದು।
ಜಗತಿಯೊಳು ಮನುಜಾವತಾರಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣು ತಾನೆ ॥
ಮಿಗೆ ಗೋದ್ವಿಜರ ಪೊರೆಯೆ ಕರುಣದಿಂದೈತಂದ।
ಬಗೆಯಲ್ಲದಿಪು ಭೂಭುಜೋತ್ತಮರ ಸಂತತಿಗೆ।
ಸೊಗಯಿಪ್ಪುವೆ ಸರ್ವಗುಣಸಂದೋಹಮೊಂದೆಸೆಯೆ ರಘುವೀರ ರಾಮನಂತೆ ॥ (33)

ಈತನರಸಾದೊಡಂ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪೆವೆಂದು।
ಭೂತಳದ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಯಕೆಗೊಂಡಿದೆ ಮುನಿ।
ವ್ರಾತಬಿಡುಗಣ್ಣವರ ಬಳಗವಾಕಾಂಕ್ಷಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮನಭ್ಯುದಯಮಂ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುಮತಿಸಿ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ।
ತಾತನಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲ್ ಜನಪ।
ಖ್ಯಾತಮಾದಪುದು ನಿಜಕೀರ್ತಿ ಮೂಲೋಕದೊಳಗೆಂದು ಬುಧತತಿನುಡಿದುದು ॥ (34)

ಮೊಳಗೆ ಘನವಾಗಸದೊಳಾಲಿಸುತ ಮನ್ನೆಗಂ।
ಪುಳಕದಿಂ ಮೈಯ್ಯುಬ್ಬಿ ನಲಿವ ಸೋಗೆಯ ತೆರದಿ।
ಕಳಕಳಪದ್ವಿಜಗಣೋಕ್ತಿಗಳ ಕೇಳುತನೃಪತಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಮಯ್ಯುಬ್ಬುವುದದಿಂ।
ಬೆಳಗೆ ಮಿತ್ರೋದಯಂ ಸರಸಿಜಂ ಮಾಕಂದ।
ಪೊಳಪಾಂತ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ರಾಮನಭಿಷೇಕಮಂ।
ಬೆಳಗನಿಟ್ಟಳೆ ನೇತ್ರಯುಗ ತೊಳಗುವಂದದಿಂದುಣ್ಮೆ ಕಣ್ಬನಿಗಳಾಗ ॥ (35)

ಪತ್ತನೆಯ ದನಿಗೇಳೆ ಪಲವುವಿಧಚಿತ್ರತರ ।
ವೆತ್ತ ಬೆಳಗುಗಳುಳಿದು ನಿಜತೇಜವೊಡವೆರೆಯೆ ।
ಮುತ್ತಿನಂದದೊಳುದುರುವಾನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂ ರೋಮಾಂಚಮಾಗಿಕರಣ ॥
ಮೊತ್ತದಾಟಗಳಿಲ್ಲದಾನಂದಮಯದಚಲ ।
ದುತ್ತಮದ ಯೋಗಿಯಂದದಿ ಪಂಕ್ತಿರಥಸಭೆಯೊ ।
ಳತ್ತತ್ತ ಚಲಿಸದತಿ ಸಾತ್ವಿಕದೊಳಿರ್ದುದು ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೆ ॥ (36)

ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳಿರ್ದ ಜೀವನಾನಂದದು ।
ನ್ಮುಖಮುಳಿದು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದೊಳಂತಃಕರಣ ।
ಸುಖನಾಗ ಲೆಚ್ಚರಿಸಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗ್ರಹಿಯಿಪ್ಪಂತೆ ನೃಪತಿಲಕನು ॥
ಮಖವೈರಿಯಂ ನೆನೆದು ಜಾಗ್ರತಿಯೊಳಿಂವೇದ ।
ಸಖವಸಿಷ್ಠರನೋಡಿ ತಿಂತೆಂದ ಬೇಗ ಶತ ।
ಮಖನಮಾರತತಿ ಮೆಚ್ಚೆಗೀಷ್ಪತಿಯೊಳಂ ನುಡಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳತಿಶಯಮೆನೆ ॥ (37)

ಭರತಾಗ್ರಜಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ।
ವಿರಚಿಪೊಡೆ ಭೂಸುರರ ಬಾಂಧವರ ಬೆಸಗೊಳಲು ।
ಹರುಷದಿಂದೆಲ್ಲರುತ್ತರಮಿತ್ತು ಪರಿರಂಭ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿದಿತಮಲ್ತೆ ॥
ಕರುಣದಿಂಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ಬೆಸಸು ಶುಭ ।
ಕರವಸಂಭಾರತತಿಗಳನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।
ಧರಣೀಧವನ ಮಾಳ್ಪೆವೀಗ ಮೆಂದೆನಲಾಗಲರಸನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಲೋಕಾಧಿನಾಥ ಕೇಳ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಮುನಿ ।
ನೇಕಾಧಿಪತ್ಯಕರ ಮಕುಟಮಾಗಿಡಲೆಂದು ।
ಬೇಕಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರ್ದ ಮನ್ಮನದಿಷ್ಟಮಾಯಿತು ರಘುವರನಕರೆಸಿ ॥
ಶ್ರೀಕಾಂತನಹುದೆಂದು ಪೇಳಲಾ ನೃಪತಿಲಕ ।
ನೇಕಾಂತದೊಳ್ಪುಮಂತ್ರನೊಳೊರೆಯೆ ಜೀಯಯೆನು ॥
ತಾಕಲ್ಮಷಘ್ನನೆಡೆಗೈದಿದಂ ಮಂತ್ರಿಕುಲಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೋದದಿಂದೆ ॥ (39)

ಆ ಮಹಾಮಾತ್ಯ ನಿಜರಥವೇರಿ ಹರುಷದಿಂ ।
ಸೋಮವೀಥಿಯೊಳೈದಿ ತ್ವರಿತದಿಂಬಂದು ಸು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ರಘುವರನ ಮಂದಿರದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳಿಳಿದು ಸದಮಲಚರಿತನನು ॥
ಭೂಮೀಶನಾಲಯದ ಪೊಕ್ಕುಕಕ್ಷಗಳುಳಿದು ।
ನೇಮಮಂಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯೋದಯಸುವಾರ್ತೆಯಂ ।
ರಾಮಪುರದಧಿನಾಥನಿಗೆ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಸಾರಿದಂ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮಂ ॥ (40)

(ಸಂಧಿ 1, ಪದ 40.)

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ:

ಸೂಚನೆ ॥ ಗುರು ವಸಿಷ್ಠರ ಮತದೊಳೀ ಧರಾಭಾರಮಂ ।
ಧರಿಸಿ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯೆ ರಘುಕುಲ ಲಲಾಮಶ್ರೀ ।
ಕರವ ದೀಕ್ಷೆಯ ನಾಂತು ರಾಜನ್ಯಲೀಲೆಯುಂ ಬೆಳಗಿದಂ ಸುರಪತಿಯೊಲು ॥

ಜಸವಂತನಂ ಕಂಡ ಕೋಗಿಲೆಯ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।
ವಸುಧಾಧಿಪತಿಸುತನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸುಮಂತ್ರ ಸಂ ।
ತಸದಿಂದ ಪೊಗಳಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮನ್ನಣೆಯನಾಂತು ಮಸ್ತಕದಿ ಬಳಿಕ ॥
ಪೊಸಪೀಠವಗ್ರದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಹರುಷರಸ ।
ಮೊಸರುವಂದದ ಮೃದುಳ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಶುಭ ।
ದೊಸಗೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೆಳಸಿದಂ ವಿನಯದಿಂ ನಗರಾಜನುದರ ಶಶಿಯು ॥ (1)

ಧರಣೀಸುರೋತ್ತಮರು ಬಾಹುಜರ್ಬಾಂಧವ ।
ವೆರಸಿ ದಶರಥರಾಜನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರುತ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಂತ್ರದುಪಮೆಗಳಿಂ ಸರ್ವರಂ ಸಂತೈಸಿ ಸನ್ಮತದೊಳು ॥
ನಿರುತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿ ಪತ್ಯದ ಭಿಷೇಕಮಂ ।
ವಿರಚಿಸಲು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತಾತಪಾದಂ ನಿಮ್ಮ
ಸ್ಮರಿಸಿದರ್ಥವನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೈತಂದೆ ತಂದೆ ನರಕಂಠೀರವ ॥ (2)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮಹಾ ಮಾತ್ಯನಿಂದಲಿ ಕೇಳ್ದು ।
ಜಾತಹರುಷಾನ್ವಿತನಿ ತೆರಳ್ದಂ ರಘುಕುಲೋ ।
ದ್ಭೂತ ಭೂಭುಜ ಮಕುಟಮಣಿ ನಿಜಗೃಹಾಂತರ ದ್ವಾರ ದೇಶಗಳ ನುಳಿದು ॥
ಗೀತವಾದ್ಯಂಗಳಾರವಗಳ ನ್ನಾಲಿಸುತ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮಣಿರಥವನಡರೆ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ
ಸೂತಮಾಗಧವಂದಿ ಸಂದೋಹ ಕಲಕಲಧ್ವನಿ ಪೆರ್ಚಿತೆಣ್ದೆಸೆಯನು ॥ (3)

ಸಿಂಗಾರ ರಾಜಮಾರ್ಗವ ಬೆಳಗು ತಾಗ ರಘು ।
ಪುಂಗವನು ಪೊಂದೇರೊಳೈತಪ್ಪ ಶುಭಕರ ಜೆ ।
ಡಂಗ ನಿಟ್ಟಿಸಲಖಿಳ ನಾಗರರ್ ನಲವಿಂದೆ ನಿಂದುಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳೊಳು ॥
ಇಂಗಡಲೊಳೊಗೆ ದವಳಸಂಗಡಿಗ ವಾರುಣಿಯು ।
ಭಂಗುರದ ಶೈಲಾಗ್ರದಲಿ ಪೊಳೆಯಲಾಮೋದ ।
ಹಿಂಗದೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪೆರೆಸಾರದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಪಾಂಸಲೆಯರು ॥ (4)

ತಳರಡಿಯ ಗಿಳನುಡಿಯ ತೊಂಡೆವಣ್ಬಾಯ್ದೆರೆಯ ।
ಸುಳಿಗುರುಳ ತೊಳಪರಳ ಚೆಲ್ವಿಗಂಗಳವೆರೆಯ
ಪಳವ ಮುಖಕಂಬು ಸಖಕಂಠ ಮದನೋತ್ಕಂಠ ವಿಚರ್ಗೆಯ ಬಾಹುಲತೆಯ ॥
ನಳನಕರ ತಳಸುಕರ ಗರಿವೂಗಳೆನೆ ನಖರ ।
ಪೊಳೆವಲ್ಲ ಕಳೆಪಲ್ಲವರ ಚಿತ್ರಬೆಳಗೆತ್ತ ।
ಸುಳಿನಾಭಿ ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ಚೆಲ್ವಯುವತಿಯರು ಬೆಡಗಿನಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು ॥ (5)

ನೆರೆದುಭಯ ಸೌಧಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದವರ ।
ತರುಣಿಯರ್ಮನದುತ್ಸವದೊಳಂಬುಜಾಕಾರ ।
ಕರಲಾಜಗಳ ರಘೋತ್ತಮನ ಮಕುಟಾಗ್ರ ದೊಳ್ಸೂಸಿದರು ಪೂವಳೆಯಾ ॥
ಸುರರು ಸಿರಿಯರಸಂಗೆ ಕರೆವಂತೆ ಪಿರಿಯಜನ ।
ರುರುತರದ ಪಳವಾತಿನಿಂದ ತುತಿಗೈವುತಿರೆ ।
ನರನಾಥರೆಡಬಲದೊಳ್ಕೈತಂದು ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಲ್ಕರಗಳತ್ತು ॥ (6)

ಸಂತಸದೊಳಖಿಳ ದಿಗ್ದೇಶದಧಿ ನಾಥರುಗ ।
ಳಂತರವನರಿದು ಮೃದುನುಡಿಯಿಂದಲುಪಚರಿಸಿ ।
ಪಿಂತೆ ಬಹಭೂಸುರೋತ್ತಮರ ಗುರುಭಾವನೆಯೊಳಾನಂದ ಗೊಳಸಿ ಜನರ ॥
ಸಂತೆಯಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ರಾಜಶ್ರೀವಿಯೊಳ್ಳೈದಿ ।
ಮುಂತೆಸೆವ ತಾತನರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ನಿಂತಿರಿಸಿ ರಥವನಿಳಿದಾಸುಮಂತ್ರನ ಹಸ್ತದುರುಲಾಘವ ದೊಲವಿನಿಂದ ॥ (7)

ಅರಮನೆಯನೊಳ ಪೊಕ್ಕು ವಿರುಗುವಾಸ್ಥಾನ ದೊಳು ।
ಹರಿಪೀಠದಗ್ರದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದತಾತನಂ ।
ದರುಶನಂಗೈದು ಚರಣಾಬ್ಜಕಭಿನಮಿಸಲುಂ ಸುತನ ಸಂತಸದೊಳಪ್ಪಿ ।
ಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ಹರುಷದಿಂದಂಕದೊಳು ।
ಸಿರಿಯರಸನಂ ತನೂಭವನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಸರಸತರ ಭಾಷಣಗಳಂವರಸನಿಂತೆಂದನಖಿಳ ಜನಸಮ್ಮತಿಯೊಳು ॥ (8)

ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ ದೇವತಾನಿಚಯಕ್ಕ ।
ನೇಕ ಸಾಹಾಯ್ಯ ಮನ್ಯೆಸಗಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ಜೋಕೆಯಿಂಗಳಿಸಿ ಸಕಲೇಷ್ಟನೆಂದೆನೆ ಭೂಮಿ ಭಾರಮಂ ಬಾಹುಯುಗದಿ ।
ಶ್ರೀಕಾಂತನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಳೆದೆ ಬಹುವತ್ಸರಂ ।
ಬೇಕಾದ ಭೋಗವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಭೂಸುರಾ ।
ನೀಕಮಂ ಸತ್ಕ್ರತುಗಳಿಂ ಸಮೃದ್ಧರ್ಥರಂಗೈದೆ ಸುಖಕರ ದೊಳಾನು ॥ (9)

ಜರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣ ಮಾಗಲ್ಕಂಗ ಧಾರಿಣಿಯ ।
ಪೊರೆಗಲಸಿದವು ಭುಜಗಳು ಭುಜಂಗೋಪಮದ ।
ಸಿರಿಕರದ ಭವದೀಯ ಬಾಹ್ವಾಶ್ರಯಂಗೈಯ್ಯೆ ಬಯಸಿದಳ್ ಭೂಕಾಂತೆಯು ।
ಧರಣೀಧವರ್ಸುರರು ಪರಿಸರಿಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ।
ವರವಬೇಡುತ್ತಿರ್ಪ್ಪರೆಲೆ ಪುತ್ರಭೂತಳಕೆ ।
ದೊರೆಯಾಗಬೇಕೆನುತ್ತಖಿಳ ಜನರಿಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ಬಯಸುವಂತೆ ॥ (10)

ಅದರಿಂದ ಪುತ್ರನೀ ಯುವರಾಜನಾಗಿ ಸ ।
ಮ್ಮದಗೊಳಸು ಲೋಕಮಂ ಮತ್ಸದೃಶ ಮೂಲೋಕ ।
ವಿದಿತ ಸದ್ಗುಣನಿಲಯ ಸುತಸಮುದಯಕೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸಕಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ॥
ಸದಯ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿರಂಜಕ ಸುಧಾವಾಣಿ ।
ಯುದಯಮುಖಕದನಮುಖಕರ್ಕಶ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ।
ಚೆದುರನೀಂ ಯುವರಾಜನೆನಿಸು ಮರುದಿನ ಪುಷ್ಯಯೋಗದೊಳನುರಾಗದಿ ॥ (11)

ಕಾಮ ಮೋಹೋದ್ಭೂತ ಗುಣಮುಳಿದು ಸದ್ಧರ್ಮ ।
ನೇಮದಿಂದನವರತ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಜಸುತರೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪರಿಪಾಲಿಪ ॥
ಭೂಮಿಪಾಲಕನ ಬಯಸುವರಖಿಲರಲ್ಲಿ ನೃಪ ।
ಸೋಮನೀನಾ ಪರಿಯಲಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯ ।
ಧೀಮಂತ ಯುವರಾಜನೆನಿಸಿ ನೀಂ ಗೈವುದೆನ್ನಭಿಮತವ ಸಲಿಸುಮುದದಿ ॥ (12)

ಅವನಿಪತಿ ಯೀಪರಿಯಲೊರೆವ ಶುಭವಾಣಿಯಂ ॥
ಯವನ ಕಾಂಭೋಜ ಕರ್ಣಾಟಕಾಂಧ್ರಾವನೀ ।
ಧವರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಭುಲ್ಲೈಸಲ್ಕೆ ಬುಧಗಣಂ ಸಂತಸದಿ ಪೆರ್ಚುತಿರಲು ॥
ಸುವಿವೇಕದಿಂದೊರ್ವನಾಪ್ತ ನೀವಾರ್ತೆಯಂ ।
ತವಕದಿಂ ಕೌಶಲ್ಯೆಯೊಡನರುಹೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ ।
ನವರತ್ನಭೂಷಣಾದಿಗಳನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿ ನಲಿವುತಿರಲಿತ್ತಲರಸ ॥ (13)

ಸುತನಿಗಪ್ಪಣೆ ಗೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ ನಿಜಮಂದಿರಕೆ ।
ಮತಿಯಿಂದನಾತ್ಮಋಷಿಭೂ ಭುಜರೊಳಿಂತೆಂದ ।
ನತಿಶಯದ ಶುಭ ಪುಷ್ಯಯೋಗ ಬಂದಿದೆ ನಾಳೆ ತನಯನಭಿಷೇಕವನ್ನು ॥
ಹಿತದಿಂದೆ ರಚಿಪುದ ಭಿಮತವೆಂದು ಪೇಳಸ ।
ಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಿ ಸಕಲರಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಹಿ ಮುನಿ ।
ಕತಿಯರಸ ಸಹಿತಲಂತಃಪುರಕೆ ಗಮಿಸಿದಂ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನೆನಿಸಿ ॥ (14)

ನಳಿನ ಪತ್ರಾಕ್ಷ ಶ್ರೀರಾಮನಂ ಮಗುಳೆ ಮ ।
ನ್ನಿಳೆಯಕ್ಕೆ ಕರೆತಹುದೆನುತ್ತ ನೇಮಿಸೆ ಮಂತ್ರಿ ।
ತಳೆದು ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದೈದಿ ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ಪ ಜನರಿಂದಲರಿಕೆಗೊಳಿಸಿ ॥
ಘಳಿಲನಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಬಂದೆರಗಿ ರಘುವೀರ ।
ನೆಳಗೆ ಪಿತ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸಂತಸಂ ।
ವಳಿದು ದರ್ಶನಲಾಭಕೆಂದು ಮಣಿರಥವೇರಿ ಬಂದಂ ಸುಮಂತ್ರನೊಡನೆ ॥ (15)

ತನಯ ಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ।
ಜನಪನಪ್ಪಣೆ ಗೊಡಲ್ಕಕ್ಷಾಂತರಗಳುಳಿದು ।
ವಿನಯದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ದೂರದೊಳಿರ್ಪಪ್ಪನಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ತನುಪುಳಕದಿಂದೆ ವಂದನೆ ಗೈದು ಕೈಮುಗಿಯು ।
ಲಿರೆ ಪ್ರಿಯದೊಳಪ್ಪಿ ಸಂತಸದೊಳತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಕನಕಪೀಠದೊಳೊತ್ತಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆನೆ ಮಂಡಿಸಿದ ರಘುವೀರನು ॥ (16)

ಸಸಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಪೆರ್ಚುವ ಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆ ।
ವಸುಮತೀರಮಣ ಕುವರನ ನೋಡಿದಂತರುಚಿ ।
ವಿಶದಮಂದರಹಾಸಮೆಸಗುತಂ ಮೃದು ಮಧುರ ಭಾಷಣದೊಳು ।
ಪೊಸತೆನಲ್ ನುಡಿದನೆಲೆ ಪುತ್ರಕ ಸ್ವವೀರ್ಯದಿಂ ।
ವಸುಧೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದೆನೇಕ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ।
ಲೆಸಗಿದೆಂ ಕ್ರತುಗಳಂ ಪಡೆದೆನು ಕುಮಾರ ಹಿತರಾದಾತ್ಮ ಸಂಜಾತರ ॥ (17)

ದೇವಋಷಿಪಿತೃಋಣ ವಿಮುಕ್ತನಾದೆಂ ಮನದಿ ।
ಭಾವಿಸಿದುದೆಲ್ಲಮಂ ಭೋಗಿಸಿದೆನೆನಗಿನ್ನು ।
ಈವಸುಧೆಯೊಳ್ಪ್ರಯುಸುವರ್ಷ ನಿನಗಭಿಷೇಕರಚನೆಯಂ ಮಾಳ್ಪುದುಳದು ॥
ಕೋವಿದನೆ ಮಾತ್ರನ್ಯವೊಂದಿಲ್ಲ ಮದರಿಂದ ।
ಪಾವನೀ ಕೃತ ಮೆನಿಸು ಪ್ರಿಯದಿಂದೆ ಬೇಡುವರು ।
ದೇವತೆಗಳಂ ಸತತಾಂತಃಪುರದೊಳಿರ್ಪ ಜನರು ನಿನ್ನಭ್ಯುದಯಕೆ ॥ (18)

ಲೋಕಹಿತಕೋಸುಗಂ ನಾಳೆಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ ।
ಷೇಕಮಂ ಕೈಗೆಂಡು ಪೊಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಪುದು ।
ಶ್ರೀಕಾಂತನಂತೆ ಮಗುಳೊಂದು ನಾರಣ ಕನಸ ಕಂಡೆನಾಂ ಪೋದಿರುಳೊಳು ॥
ಆಕಾಶದಿಂದೆ ವುಲ್ಕಾಪಾತನಿರ್ಘಾತ ।
ಭೀಕರವ ನಕ್ಷತ್ರ ಪತನ ಸಸಿಕುಸಿವುದ ।
ನ್ನೀಕನಸ ದೈವಜ್ಞ ರೊಡನೆರೆಯುಲವರೆಂದರಿವರ ಫಲದಾಗಮವನು ॥ (19)

ತರಣಿಧರಣೀತನಯ ಸೌರಿಮುಂತಾದ ಗ್ರಹ ।
ಮುರಾಕರದ ವಕ್ರಗತಿಯಿಂ ತೋರ್ದುದಲ್ಲದದೆ ।
ಧರಣಿಪತಿಗಪ್ಪದತಿ ಭೀತಿಯೆಂದೊರೆದರಾ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರರ್ ॥
ನರರಸ್ಥಿತಿಯಧ್ರುವ ಸಚಾಂಚಲ್ಯ ಚಿತ್ತವಿದು ।
ತಿರವಿಲ್ಲ ಮದರಿಂದೆ ತ್ವರಿತದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ ।
ವಿರಚಿಸುವರಭಿಲಾಷೆ ಪೆರ್ಚುತಿದೆ ತನಯ ಕೇಳಿನ್ನೊಂದಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ॥ (20)

ಮಾತುಳನ ಮನೆಯೊಳಹ ಭರತ ಸತ್ಯವ್ರತ ವಿ ।
ನೀತ ಸದ್ಗುಣ ನಿಳಯ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞನತಿ ।
ಪ್ರೀತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಿರುವ ತಿಳಿಯಲ್ ಭವದ್ವಿಷಯದೊಳಗಾದಡಂ ಮಾನಸ ॥
ಜಾತುಚಂಚಲ ಮೆನಿಸದಿರದು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಪುರುಷ ।
ರೀತಿಯದರಿಂ ನಾಳೆ ಪುಷ್ಯಯೋಗದಿ ಋಷಿ ।
ವ್ರಾತಮೆಚ್ಚೊಲು ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ ಪಟ್ಟಮಂ ಧರಿಸು ಮತ್ಪ್ರೀತಿಕಾಂತ ॥ (21)

ಇದು ಮನ್ಮನೋರಥ ಭವನ್ಮತಮಿದೀಪರಿಯ ।
ಪದಮೆನಿಸಲರಸ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗತಿ ವಿಘ್ನಂಗ ।
ಳೊದಗುವುವೆನುತ್ತ ಬುಧರೊರೆದಪರು ಸತ್ಯಮದು ಶುಭಕಾರ್ಯ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ॥
ಸದಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲನುಗೈದು ಮತ್ತೀನಿಶೆಯ ।
ವಿಧಿಯಿಂದ ಪತ್ನಿಸಹ ನೇಮದಿಂ ಕಳೆದು ರವಿ ।
ಯುದಿಸೆ ಭೂಸುರ ಮತದೊಳಸ್ಮನ್ಮನೋಭೀಷ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣಮೆನಿಸುಪ್ರಿಯದಿ॥ (22)

ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ತಾತಗಂ ।
ವಿನಯದಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜನನಿಯಿಹ
ಮನೆಗೈದಿ ಮಾತೆಗಂ ನಮಿಸಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬೊಪ್ಪನೇಮಿಸಿದಪರಿಯ ॥
ಇನಿತ ಬೈಚಿಡದೆ ವಿಸ್ತರಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತಸದಿಹಿಗ್ಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ।
ತನಗಡಸಿತೆಂಬುತ್ಸವದೊಳು ಕುವರನನಪ್ಪಿಶುಕವಾಣಿ ಮಗುಳೆಂದಳು ॥ (23)

ಬಲುಕಾಲದಿಂ ಬಯಸಿ ದೇವತಾರಾಧನೆಯು ।
ನಲವಿಂದಾನೆಸಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಂ ।
ದೊಲಿದುದೈ ರಾಮ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ದಯಾಪರನೆ ಶರಣಜನ ಪಾರಿಜಾತ ॥
ಗೆಲವಿಂದ ಪಾರಿಜಾತಕನೆನಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।
ದೊಲವ ನನುಭವಿಸಿ ತ್ರೈಶಂಕವ ಭಗೀರಥನೋ ।
ಲಲಘುಮತಿಯೆನಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಚಿರಕಾಲ ನೀಂ ವಿಜಯಪರನೆನಿಸು ಕಂದ॥(24)

ನಿನ್ನಭ್ಯುದಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರ್ಪ್ಪ ನೌಪಿತ್ರ ।
ಯನ್ನು ಸಂತಸ ಗೊಳಪುದೆನೆ ಕೇಳ್ದುರಾಮ ಬಲ ।
ವಂ ನೆಮ್ಮಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಿಂತೆಂದನು ॥
ಎನ್ನಸಿರಿ ಸಂಪದಕೆ ಕರ್ತನೀಂ ರಾಜ್ಯಸುಖ ।
ವನ್ನು ಭೋಗಿಸು ಯಥೇಪ್ಸಿತವಾಗಿ ಸತತಸಂ ।
ಪನ್ನಮೆಂದೆನಿಸನ್ನ ದೇಹ ರಾಜ್ಯದ ಭೋಗ ನಿನಗೋಸಾಗವೆ ರಕ್ಷಿಪೆಂ ॥ (25)

ಎಂದೊರೆದು ಮಾತೆಯೊಡನೆಂದ ನತಿವಿನಯದಿ ।
ದಿಂದಿನಿರುಳಾನು ಜಾನಕಿ ಸಹಿತ ನೇಮದಿಂ ।
ಪೊಂದಿ ದರ್ಭಾಸನವ ವೃಷವಾಸಪಿರವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಋತ್ವಿಜರುಸಹಿತ ॥
ತಂದೆಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನಾಳೆಯಪ್ಪಭಿಷೇಕ ॥
ಬಂಧುರದ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ।
ಯಿಂದೆಸಗುವಂತೆ ದಯೆಗೈವುದೆನುತೆರಗುತಂ ಜನನಿಯಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ॥ (26)

ನಿಳಯಕ್ಕೈತರೆ ರಾಮದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲ ।
ನಳನಭವಭವನೊಡನೆ ಪೇಳದಂ ಕಾಕುಸ್ಥ ।
ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿ ಸಂಪವ ರಾಜ್ಯ ಕೀರ್ತಿಗಳ ಪೆರ್ಚುಗೆಯು ಲಾಭತತಿಯು ॥
ಬೆಳವಿಂಗೆ ಸೀತೆಸಹ ಶ್ರೀರಾಮನುಪವಾಸ ।
ತಳೆವಂತೆ ದಯದಿಂದಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುಪ್ಪದಿಂದು ।
ಪೊಳಲಸಿಂಗರಗೈವ್ರೊಡಪ್ಪಣೆಯ ಪಾಲಿಸುವುದೈ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂಧು ॥ (27)

ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯ ದಶರಥನ ವಾಣಿಯಂ ॥
ಹರುಷದಿಂಕೇಳ ರಥವೇರಿ ಶ್ರೀರಾಘವನ ।
ಸಿರಿಕರದ ಗೃಹಕೆನಡೆತಂದು ಹೋರತ್ರಯವ ಕಳೆದು ಬಹವಾರ್ತೆಯನ್ನು ॥
ಚರರಮುಖದಿಂ ಕೇಳ ಭಯದಿಂದಲಿದಿರೆದ್ದು ।
ಗುರುವಿನಡಿಗೆರಗಿ ತೇರಿನಿಂ ಕರಲಾಘವ ।
ನ್ನೆರಸಕೊಟ್ಟಿಳುಹಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಣಿಯಗದ್ದುಗೆಯನಿತ್ತು॥(28)

ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳು ವೈದೇಹಿಯುದಕವನೀಯೆ ।
ವಿನಯದಿಂ ಪದಪಯೋಜವ ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿಯೆ ।
ತನುಪುಳಕದಿಂದ ತತ್ತೀರ್ಥಮಂ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ಸತಿಸಹಿತ ನಮಿಸಿ ॥
ಮುನಿತಿಲಕ ಭವದೀಯ ಚರಣೋದಕದ ಭರಣಿ ।
ಘನತರದ ಧನ್ಯತೆಯ ನೆನಗಿತ್ತುದೆಂದು ರಘು ।
ಜನಪ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಸುನಗುತ ವೈಧಾತ್ರನಿಂತೆಂದ ರಾಮನೊಡನೆ ॥ (29)

ಹರ ಭವತ್ಪಾದೋದಕವ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ।
ನೆರೆಧನ್ಯನಾದ ಮತ್ಪಿತ ನಿನ್ನ ಚರಣಭವ ।
ಸಿರಿಕರದ ತೀರ್ಥಾಪಗಾಹದಿಂ ಪೂತಮಾಯ್ತು ಗಾತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ನಿರತ ರಾಜಿಸುವನೀ ಲೋಕಕುಪದೇಶಕರ ।
ಕರವಾಣಿಯಿಂ ನುಡಿವಾದೊಡೆಯುಂ ನಾಂಬಲ್ಲೆ ।
ಪರಕೆಪರತತ್ವ ಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಗತ ವ್ಯೋಮವೆಂದು ॥ (30)

ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಸಿದ್ಧಿಗೈವೋಸುಗಂ ।
ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತಜನ ದಿಷ್ಟಾರ್ಥಕೋಸುಗಂ ।
ಪಾವಿನಂತಲೆವ ದಶಕಂಧರನ ಸಂತತಿಯ ಸಂಹರಿಸಲೆಂದು ಜಗದಿ ॥
ಪಾವನತರಾಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ನೀಂ ಬಂದಿಹುದ ।
ದೇವನಾಂ ಬಲ್ಲೆನಾದರು ಪೇಳಕೂಡದಿದು ।
ದೇವತಾಗೋಪ್ಯಮದರಿಂ ಲೋಕಜನರಂತೆ ಮಾಯಾನುಸಾರಿಯೆನಿಸಿ ॥ (31)

ನಡೆವನಡೆಗನುಕೂಲವಾಗಿ ನೀಂ ಶಿಷ್ಯನಾ ।
ನೊಡನೆ ಗುರುವೆಂದೆನಲ್ಕೊಪ್ಪಿರ್ಪಡಿಪೆ ಗುರುವಿಗಾ ।
ರೊಡೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಯಂತ್ರವಾಹಕ ರಮೇಶ ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಬಾಳ್ವ ಮನುಜರಿಗೆ ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ।
ಕಡುದೂಷ್ಯ ಜೀವನಂ ವಹಿಸ ಸಲ್ಲದು ವಾಣಿ ।
ಯೊಡನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತಾದುದೆನೆಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ ಪೌರೋಹಿತ್ಯವು ॥ (32)

ಅಂದಿನಿಂದಮಿತಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳಾನು ಕಾಯ್ದಿರ್ದ್ದೆ ।
ದಿಂದಿಗಾದುದು ಮನೋಭೀಷ್ಟ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ।
ಸಂದರುಶನದೊಳೆನಗೆ ಪರಮಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಲೋಕಮೋಹಿಸಿ ಮಾಯೆಯುಂ ॥
ಪೊಂದಿರ್ಪಳನುದಿನಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ ರಘುಕು ।
ಲೇಂದು ದಯೆದಿಂದೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ ।
ಸಂಪಷ್ಟಮಾಗದೊಲು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತಮನ್ನಗಲದಂತೆ ॥ (33)

ಇಂತೊರೆದು ವಿಧಿಸುತಂ ರಘುವೀರ ನೊಡನೆ ಬಹು ।
ಸಂತಸದಿ ಪ್ರಕೃತೋಪಯೋಗ ಲೋಕಾನುಗತ ।
ವಾಂತಕಾರ್ಯವ ನುಡಿದನಿಂದು ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲನತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಪಿಂತೆ ನಹುಷಂ ಯಯಾತಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ದಿ ।
ಗಂತವರಿಪಂತಿತ್ತ ತೆರದೊಳಗಯೋಧ್ಯಾಧಿ ।
ಕಾಂತನೆಂದೆನಿಸಲಿಚ್ಛೈಸಿರ್ಪನೆಲೆ ರಾಮ ಪುಷ್ಯಯೋಗದೊಳುನಿನ್ನ ॥ (34)

ಸತಿಸಹಿತಲಿಂದು ನೀ ನುಪವಾಸಮಿರ್ಪುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಪನಾಜ್ಞೆಯೆನುತ್ತ ವೇಳ ವಿಧಿಯಿಂ ವಿಪ್ರ ।
ಪತಿಸುಮಂತ್ರಾರ್ಥೋಕ್ತ ಮತದಿಂದ ಉಪವಾಸ ವ್ರತವ ನೇಮಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿ ॥
ಅತಿಶಯದಿ ರಾಮನಿಂದುಪಚಾರಗಳನಾಂತು ।
ನುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಥವೇರಿ ನಡೆತಂದನಂ ।
ದತುಳ ಹರ್ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದ ದಶರಥಮಹಾರಾಜನರಮನೆಗೆ ಬಳಿಕ ॥ (35)

ಗುರುವಶಿಷ್ಠಂ ಗಮಿಸಲಿತ್ತ ರಘುಕುಲತಿಲಕ ।
ಕರೆಸಿ ನಿಜಬಾಂಧವರ ಮಿತ್ರಜನರಾಪ್ತರಂ ।
ಪರಿಜನಂಗಳಗೆಲ್ಲ ತೋರಿದಿಷ್ಟವ ಸಲಿಸೆ ನಾಳೆಬಹ ರಾಜಸಿರಿಯು ॥
ಧರಣೀಶ ದಶರಥಂ ಮನ್ನಿಸಿದಪರಿಯು ಮೃದು ।
ಕರದಿಂದಲರುಪಿ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ।
ಕರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಳಂಧರಿಸಿ ಗುರು ಪೇಳ್ದತೆರದಿ ನೇಮದೊಳಿರ್ದನು ॥ (36)

ರಾಮಾಭಿಷೇಕದುತ್ಸವವಾರ್ತೆ ಪಸರಿಸಲ್ ।
ಭೂಮಿಸುರರ್ನೆರೆದು ತಮತಮಗೆ ಸಂತೋಷ ।
ಕಾಮಿತಗಳ ಹವೆಸುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದರ್ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ನಲಿಯೆ ॥
ಭೂಮಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳುತುತ್ಸವವನ್ನು ।
ಪ್ರೇಮಗೊಳುತೆಂದರಿನ್ನಹಿತ ಭಯಮದು ಸರಿದು ।
ದೀಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪನೆನುತುಬ್ಬಿ ಹಾರೈಸುತೊಪ್ಪಿರ್ದರು ॥ (37)

ಬೆಳಗಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶುಭವಾರ್ತೆ ಪತ್ತನದೊಳುಂ ।
ಬೆಳಗಿತತಿಶಯಮನೋಹರ್ಷ ಸಂತೋಷಮುಂ ।
ತೊಳಗಿತಾಮ್ನಾಯವಿದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲಜನಸಂದೋಹದ ॥
ಥಳಥಳಪ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಕಳಕಳಪ ಪೊಲಂಗಣಂಗಳನಲಂಕೃತಿಗೈದು ।
ಪಲಬಗೆಯ ಧೂಪದೀಪಿತ ಮಹಾವಾಸನಂಗೊಳಿಸಿದರು ಬೀದಿಗಳನು ॥ (38)

ಚತುರವಿಧವರ್ಣಜನರೆಲ್ಲ ಪೂಜಿಸಿ ಶ್ರಿಯುಃ ।
ಪತಿಯ ಬೇಡಿದರು ಶ್ರೀರಾಮನೀ ಮುನಿಮತದಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯರಸನೆನಿಸು ಪ್ರೋಲ್ಲಕೃತಿಗೆಯ್ಯ ವೇಳ್ಕೆನುತೆ ದೇವಾಲಯಂಗಳಲ್ಲಿ ॥
ಅತಿಶಯದಿ ಧೂಪದೀಪೋತ್ಸವಂಗಳನೆಸಗಿ ।
ಪ್ರತಿಪದಂಗಳೊಳು ರಘುವರನಗುಣ ಕಥನಗಳ ।
ಜತನದಿಂ ಪಾಡುತಿರುತಿರ್ದರಂದಿನದಿನದ ಸಂತಸವನೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (39)

ಗುಣಿಯೆನಿಸಿ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಂಗದಿ ಮಣಿ ।
ಗಣಕಲಿತಸೂತ್ರದಂದದಿ ಮಿನುಗುತನುದಿನಂ ।
ಗುಣಗಳಂಟದ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರಧಾರಕ ಜಗನ್ಮಯ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಮಯನು ॥
ಪ್ರಣವ ಗೋಚರ ರಾಮಪುರದಧೀಶ್ವರ ಜನರ ।
ಕಣ್ಮನಕೆ ಮನುಜಲೀಲೆಯಂತೋರಿ ನೇಮದಿಂ ।
ಧಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯುತ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯೊಳಿರ್ದ ನಗಜೆ ವಿಬುಧಾರ್ಥಮಾಗಿ ॥
(40)

(ಸಂಧಿ 2, ಪದಗಳು 80.)

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪಸುಣವಿಕ್ಕುವ ಋಷಿಯು ಪೊಂಬೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ।
ವಸುಮತೀತಳಕಿಳದು ರಾಮನ ಪದಾಬ್ಜಕಂ ।
ಬೆಸಸಿ ನಿಜತತ್ವಮಂ ಗಮಿಸೆ ಸರಸತಿ ಬಂದಳವುರೇಂದ್ರು ನೆಪ್ಪಣೆಯೊಳು ॥

ಚಿತ್ತದಧಿನಾಥೆಕೇಳ್ ರಾಮಾಭ್ಯುದಯವಾರ್ತೆ ।
ಕತ್ತುರಿಯ ಕರಡಗೆಯ ಬಾಯ್ದೆರೆದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊ ।
ಳ್ಬಿತ್ತರಂಬೋಗೆ ದಿಗ್ದೇಶದ ಜನರ್ನೆರೆದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈತರುತಿರೆ ॥
ಮತ್ತೀಶುಭೋದಂತ ಸಗ್ಗಕೆವರಲ್ಸುರಪ ।
ಚಿತ್ತದನುತಾಪದಿಂ ಸಕಲ ಮುನಿಜನವಿಬುಧ
ಮೊತ್ತಮಂ ಕರೆಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನಂಗೈದು ಮುಂದಪ್ಪಕಜ್ಜದಿರವ ॥ (1)

ವಾಸವಂ ದಿಕ್ಪಾಲ ಸುರಮುನಿಗಳೊಡವೆರೆದು ।
ಬಾಸೆವೆಣ್ಣಿ(ನಿಯ)ನೆಡೆಗೈತಂದು ಪೊರವಟ್ಟು ನಿಜ ।
ಬೇಸರವ ಜತ್ತರದಿ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದನೆಲೆ ದೇವ ಸಿರಿಯರಸಮುನ್ನ ॥
ಭಾಷೆಯನ್ನಿತ್ತು ಮಾನಿಸರೂಪವಂ ತಳೆದು ।
ಈಸುಜನರೆಡರ ಪರಿಹರ ಗೈಯುದಲೆ ಗ್ರಾಮ್ಯ ।
ಭಾಸುರವ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂವರಸುತನ ಕೆಳಸಿ ರಘುವೀರನೆಡೆ ಗೊಂಡನು ॥(2)

ನಾಳೆ ಪುರದರಸುತನ ದಭಿಷೇಕ ಮತ್ಕಾರ್ಯ ।
ಜಾಳಪ್ಪುದದರಿಂದೆ ಬಾಧಿಸುವ ದಶವದನ ।
ಖೂಳಖಳನುಪಟಳ ಮದೆಂತು ನಿಲುವುದು ಸುಖವು ದೊರಕೊಂಬುದೆಂತುಪಾಯ ॥
ದೇಳಗೆಯನುಸಿರೆಂದು ಭಯದಿಂದಸುರರೆಲ್ಲ ।
ನಾಳೀಕಪೀಠನಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ನಸುನಗುತ ।
ಪೇಳದಂ ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯಬಿಡುಗಣ್ಣಡಂಗುಳಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದೆ ॥ (3)

ಬೆದರಲೇತಕೆ ನೀವು ಜಗದೀಶ ಸಿರಿಯರಸ
ಸದಯನತಿಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾತನ ಭಾಷೆ ।
ಪದುಗುಪ್ಪದೆ ನುಸುಳನೊಳು ನಿಮಗಭಯ ಮಿತ್ರಂತೆ ದಶಶಿರನ ಸಂತತಿಯನು ॥
ಸದೆದಿಟ್ಟು ಗೋ ದಿವಿಜರಿಂಗಧಿಕ ಶುಭಗೊಟ್ಟು ।
ಪದುಮಾಕ್ಷ ಕೆಲಕಾಲ ಭೂತಳದಿ ಬಾಳ್ದುಬಹ ।
ನಿದು ದಿಟಂ ಭಯಬೇಡ ಫಲಿಸುವುದು ಮನದಿಷ್ಟಮಿದಕೆ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ ॥ (4)

ವನಜಾಸನಂ ಪೇಳ್ದವಾಣಿಯಿಂ ಸಂತುಷ್ಟ ।
ರೆನೆಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದೇವಸಭೆಯೈದಲ್ಕೆ ।
ಮನದೊಳದ್ದಭಿಮತವ ಬೆಸಸಿದಂ ನಾರದನೊಳಂತೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ॥
ಮುನಿವರ್ಯನೀಂಪೋಗಿ ಕೋಸಲಾಭಿಧನಗರ ।
ವನುವಿನಿಂ ರಘುಪತಿಯ ಚರಣಾಬ್ಜವನು ಕಂಡು ।
ಮನುವಿಸುಂ ಮಾಡು ಮತ್ಕಾಂತರ್ಯದೇಶದೊಳ್ಪಿರತೆನಿಸಲರಿಯದಂತೆ ॥ (5)

ದುರುಳ ದಶಕಂಧರನ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಲೋಕವಮಂ ।
ಪೊರೆವ ಮ ಗುಳ್ಳಿತಪ್ಪೆನೆಂದಭಯವುಮಂ ಕೊಟ್ಟು
ನರರೂಪತಾಳ್ದು ಭೂತಳ ಕೈದಿ ಮನುಜ ಸುಖಲೀಲೆಯನೊಪ್ಪಗೊಂಡು ॥
ಅರಸು ತನದಭಿಷೇಕವುಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ವಾಣಿ ।
ವರವೆನಿಪುದೆಂತು ತ್ರಿದಶರಿಗಾರು ಹಾದಿ ಮುಂ ।
ದರಿಯುಪಿದೆ ದಯದಿಂದ ಪೆಸಸವೇಳ್ಕೆಂದರುಪಿ ಬರ್ಪುದತಿ ವೇಗದಿಂದ ॥ (6)

ನಳನಪೀಠಂ ಪೇಳಲೀ ಪರಿಯು ಸಂತೋಷ ।
ಕಲಿತ ನಾಗುತಲೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂಲೋಕ ।
ಕಲಹಕಥಿನಾಯಕಂ ನಿಖಿಳ ಮುನಿನಾಯಕಂ ನಾರದಂ ಭೂಲೋಕಕೆ ॥
ಲಲಿತಮೃದುತರ ದಿವ್ಯರಸ ಚರಿತಮಾಧುರ್ಯ ।
ಕಲನಾದಯುತ ವಲ್ಲಕಿಯನು ಬಾಜಿಸುತಲುಂ ।
ನಲವಿನಿಂ ಮೂರ್ಛನಾಕ್ರಮಗಳಾಲಿಸುತಲುಂ ಪಾಡುತೈತಂದ ಹರಿಯು ॥ (7)

ಸಿಂಗರದ ತೋರಣಗಳೋರಣದ ಪರ್ವತೋ ।
ತ್ತುಂಗಮದ ವಾರಣದ ವಾರಣಗಳಕ್ಕಡೆಯು ।
ಶೃಂಗಾರ ಘಂಟಿಕಾ ಘಣ ಘಂಘೋರವದಿ ರಮ್ಯವಹವೀಥಿಗಳಲಿ ॥
ಸಂಗೀತ ನರ್ತನದ ಗಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವ ।
ರಿಂಗಿತಗಳರಿತು ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೋಷಿಸುವ ।
ಶೃಂಗಾರಜನ ಹೃದ್ಯಯೋಧ್ಯಮನೊಳಪೊಕ್ಕ ಮುನಿರಾಯನತಿಮೋದದಿ ॥ (8)

ನಗರವೀಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿನೋದಗಳ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ರಚನೆಗಳ ನಿಲಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ
ನಗೆಯ ಮಿನುಗಿಸುತ ನಾರದ ಮಹಾಮುನಿ ಮೌನಿವರನೈದಿ ರಘುವೀರನ ॥
ಸೊಗಸಿನರಮನೆಯ ನೊಳಪೊಗಲು ದೌವಾರಿಕನು ।
ಬಗೆಯುಮಿಯೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರಲ್ಕೆ ।
ನಗವೈರಿಗತಿಹಿತಂ ನಡೆತಂದು ನೋಡಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನನು ॥ (9)

ಪೊಸಕುಶಾಸ್ತರಣದೊಳು ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಾಂಬರಗ ।
ಳೆಸಕದಿಂ ಚಾಮರವ ಬೀಸುತಿರ ಲೆಡದೊಳುಂ ।
ವಸುಧಾತನೂಜಾತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನಿಂದತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥
ರಸಕಲಿತ ವಾಣಿಯಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ರಸೆಯ ನಾಯಕನಂತೆ ಗುರುಪೇಳ್ವ ಮೌನದಿಂ ।
ದೆಸೆದಿಪ್ಪ ಪರಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಡು ಸುರಮೌನಿ ಸಂತೋಷಮಯನಾದನು ॥ (10)

ಕರದಿ ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿದು ವಳತಂತ್ರಿಗಳ ಮಿಡಿದು ।
ನರಲೋಕ ಮೋಹಿಪೊಲು ನವರಸಸುಗಾನದಿಂ ।
ಶರದಿಂದು ನಿಭಗಾತ್ರ ಮೌನಿಯೈತರುತಿರಲ್ಕಂಡು ರಘುನಾಥ ಪ್ರಿಯದಿಂ ।
ಹರುಷದಿಂದೆದ್ದುವಂದಿಸಿ ಪೂಜೆಗೈದು ಸಿರಿ ।
ಚರಣಂಗಳಂ ನುತಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಣಿಪೀಠ ।
ಶಿರದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತುಪಚರಿಸಿ ಸಂತಸದೊಳಿಂತೆಂದ ಮೃದುವಚನದಿ ॥ (11)

ಸಂಸಾರವಿಷಯ ಚಿಂತಾಸಕ್ತಚೇತನಗ ।
ಹಿಂಸಾನುವರ್ತನದ ನಿರ್ಮಲದ ಹೃದಯವರ ।
ಹಂಸವಾಹನ ಪುತ್ರ ಭವದೀಯದರ್ಶನಂ ದೊರಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಲೇ ॥
ಪುಂಸರಿಗೆ ಪೂರ್ವಕೃತ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂ ।
ಹಂಸಸಲ್ಲಾಪ ಸಂದರುಶ ನಾದಿಗಳೊಳ್ರಿ ।
ರಂಸೆ ಪುಟ್ಟುವುದಲ್ತೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಾಂ ಫಲಿಸಿತಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಿಂದು ॥ (12)
ಎನುತ ರಘುವೀರನಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ಮೋಹದಿಂ ।
ಮುನಿತಿಲಕನಿಂತೆಂದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲದೇವ ।
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕ ರಾಮ ನೀಂ ನುಡಿದೆ ಸಂಸಾರಿಯೆನ್ನುತದು ಸತ್ಯವಲ್ತೆ ॥
ಘನತರದ ಮೋಹನದ ವಿದ್ಯೆನಿಟ್ಟಿಪೆ ನಿನ್ನ ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೊತ್ತಿನಂತಿರೆ ಭವತ್ಸಂಗದಿಂ ।
ವನಜಾಸನ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಜೆಗಳುಂ ಪುಟ್ಟುವರು ಮುಂತಾ ಮಹಾಮಾಯೆಯೊ ॥ (13)
ನಿನ್ನಧೀನದ ಮಾಯೆ ಮೂರುಗುಣಮಂ ಪೊದ್ದಿ ।
ನಿನ್ನಬಲದಿಂ ಬಿಳದು ಕೆಂಪುಕಪ್ಪಿನ ವರ್ಣ
ವನ್ನಾಂತ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪೇಳ್ವರದರಿಂ ಮೂರುಲೋಕ ಯುಷ್ಮನ್ನಿಲಯವು ॥
ನನ್ನಿಯದರಿಂ ನೀಂ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂಬುದು ದಿಟಂ ।
ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜ ರಘೂತ್ತಮನೆ ಲೋಕದೊ ।
ಳ್ಭಿನ್ನ ಮೇನಿಹುದು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳದನಿತುಸಿರ್ಪ ಜೀಯ ॥(14)
ಹರಿನೀನೆ ಸಿರಿಸೀತೆ ಹರ ನೀನು ಗಿರಿಜಾತೆ ।
ಧರಣೀಸುತೆ ಬೊಮ್ಮನೀಂ ಸರಸತ್ತಿಯು ವೈದೇಹಿ ।
ಸುರಪನೀಂ ಪೌಲೋಮಿ ಜಗತೀತನೂಭವೆಯು ಮರುತ ಸಖನೀನು ಸ್ವಾಹೆ ।
ನಿರುತ ಜನಕಜೆ ಕಾಲರೂಪ ನೀಂ ಸಂಯಮಿಯು ।
ತಿರೆಯಣುಗಿ ನೈಋತ್ಯ ನೀಂ ಕಾಮಿನೀಸೀತೆ ।
ವರುಣನೀಂ ಭಾರ್ಗವಿಯು ಭೂಜಾತೆ ಮರುತನೀಂ ಸೀತೆಯೆ ಸದಾಗತಿಯುಲ್ಲೈ ॥ (15)
ಧನಪನೀಂ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ಪ್ರದಾಯಕಿ ಸೀತೆ ।
ಘನರುದ್ರ ನೀನೆ ರುದ್ರಾಣಿ ಜಾನಕಿ ದೇವ ।
ರಿನ ಪ್ರಭಾರೂಪಳುರ್ವೀಜಾತೆ ಶಶಿನೀನು ರೋಹಿಣಿಯು ಜಗತಿಯಣುಗಿ ॥
ಎನಿತುಂಟು ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕಂ ಲೋಕಮೂರರೊಳ್ ।
ಗನಿತು ಸೀತಾಪರಂ ಪುರುಷವಾಚಕ ಮೆಲ್ಲ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ನೀನಲ್ತೆ ನಿಮ್ಮುಭಯ ಮುಳದನ್ಯ ಮೊಂದುಂಟೆ ರಘುಕುಲೇಶ ॥(16)
ಚಿತ್ತಿನಾಭಾಸಮವ್ಯಾಕೃತಂ ಮತ್ತವರ ।
ಬಿತ್ತಿನೊಳಗಾದುದು ಮಹಾತತ್ವಮದರಿಂದ ।
ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತತ್ವಂಗಳುದ್ಭವಿಸಲವ ಭಾಸಮಾನ ದೇಹತ್ರಯಗಳು ॥
ಸತ್ತುಪುಟ್ಟುವ ಕೋಟಲೆಗಳಾಂತು ದೇಹಗಳ ।
ಮೊತ್ತದೊಳು ಜೀವನಜ್ಞಾನವಶನಾಗಿರ್ಪ ।
ತತ್ತರದ ಜೀವತ್ರಯಾಖ್ಯದಿಂ ಮೂರವಸ್ಥಾ ಭೋಗಭೋಗ್ಯಮೆನಿಸಿ ॥ (17)

ತನುಕುಂಭವಹಮಂಬು ಮಧ್ಯದೊಳು ಜೀವತಾಂ ।
ಮಿನುಗೆ ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ ನಂಟಿ ತೊಳಲುತಿಹ ।
ನನವರತ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಲದಿಂದವಸ್ಥಾತ್ರಯವೆರಸಿ ನಿಜಭಾವವನ್ನು ಮರೆದು ॥
ವನಜಾಕ್ಷ ನಿನ್ನಪದ ಭಕ್ತಜನ ಸಂಸರ್ಗ ।
ಜನಿಸೆ ಮಾಯಾರಜ್ಜುಬಂಧ ಸರಿಯಲ್ಮೋಹ ।
ವನುನೀಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖಿಯಪ್ಪನದರಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಕಾರಣವು ಜೀಯ ॥ (18)

ಮೂರುತನುಗಳ ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳ ಗುಣ ಮೂರ ।
ನಾರು ಭಾವವಿಕಾರಗಳ ನೊಂದದಿರುವ ನಭ ।
ವಾರು ನಿರ್ಮಲ ಜಗತ್ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಪೋಜ್ಯೋತಿರೂಪನೀನಲ್ತೆಜೀಯ ॥
ಚಾರುತರ ಪದ ಪದ್ಮಮಂ ನೆನೆವರಂಘ್ರಿಗಳ ।
ಸಾರಿದರಿಗುಂಟೆ ಮಾಯಾವೇಷ ಸಂಪರ್ಕ ।
ಮೂರುಲೋಕದೊಳು ಜಗದೀಶ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನ ಸಲಹು ನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಸಿ ॥ (19)

ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಬೊಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ತನಯ ।
ನಾಕಮಲಸಂಭವನು ಮತ್ತಾತ ಮೊಮ್ಮನಾಂ ।
ವೈಕುಂಠ ನಿನ್ನಪದದಡಿ ಗೆರಗುತಲಾನು ಕಿಂಕರನೆನಿಪೆನು ॥
ಶ್ರೀಕರ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೀಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ಮಾಯೆ ।
ಸೋಕದಂದದಿ ಸಲಹು ನಿನ್ನವನೆನುತ್ತಲೆ ಕೃ ।
ಪಾಕರನೆ ರಘುಕುಲೋತ್ತಂಸ ಬಿನ್ನಪ ಮೊಂದು ಪ್ರಕೃತಾನುಸಾರ ಮಿಹುದು ॥(20)

ಲಾಲಿಸು ಮಹೇಂದ್ರ ದಶರಥನೀ ಸುರಾಷ್ಟ್ರಮಂ ।
ಪಾಲಿಸು ಪ್ರೌಢಧಿಕಾರಮಂ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ।
ನೀಲೋಕದೊಳಗೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಮುಂಬರಿದೈದಲುಂ ಸಗ್ಗಲೋಕದೆಡೆಗೆ ॥
ಮೇಲೆನಿಪ ಭಯದಿಂದಲಮರೇಶನೈತಂದು ।
ಮೂಲೋಕ ಬೊಪ್ಪನಿಂಗರುಪಲಭಯವನಿತ್ತು ।
ಮೇಲೆನಿಸಿ ಚರಣಯುಗದೆಡೆಗೆನ್ನ ಕಳಪಿದಂ ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಪೇಳ್ವೊಡೆ ॥ (21)

ವಸುಮತೀ ಭಾರವನ್ನಿಳುಹಿ ಗೋದ್ವಿಜಸುರ ।
ರಸುಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಭೂತಳಕೈದಿ ।
ವಸುಧಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಕೇಂಗತಿ ಯೆಂಬುದ ॥
ಬೆಸನನೀಂ ಬೇಡಿಬಹುದೆಂದು ಕಳುಪಿದೊಡಾನು ।
ಬಿಸಜಾಕ್ಷನಿನ್ನ ಪದದೆಡೆಗೆ ಬಂದೆನು ದೇವ ।
ರೆಸಗುವೆನು ಕಾರ್ಯಗಳನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ದೊಡೈದಿ ಬಿನ್ನವಿಪೆ ಕಮಲಭವಗೆ ॥(22)

ಎಂದಿಗುಂ ಪುಸಿಯು ಪೊದ್ದದ ಸತ್ಯಕರವಾಣಿ ।
ಎಂದರಿವನಯ್ಯನಾದರು ಸುರಾಧಿಪನೆ ತಾ ।
ವೃಂದಬಂದರಿಪಿದುದ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದುಮುಗುಳೆ ॥
ಸಂದೇಹಮಿನಿತಿಲ್ಲವಭಯವೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪ ।
ರೆಂದರಿತು ಕಳಪಿದನಿತಂ ಪೇಳ್ದಿದೇವರಿಗೆ ।
ಮುಂದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಮಂ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲರೆನೆ ನಸುನಗುತ ಹರಿ ನುಡಿದನು ॥ (23)

ಪಿಂತೆ ಪೋದುದು ಪ್ರಕೃತ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ।
ಮುಂತೆಸಗುವನಿತನುಂ ನಾಂ ಬಲ್ಲೆ ಪೆರತೊಂದ ।
ಚಿಂತಿ ಸಲದೇಕೆ ದಶಕಂಧರನ ವಂಶಮಂ ತರಿದಿಡುವೆ ನೀ ಕ್ಷಣದೊಳು ॥
ಸಂತರಗ್ರೇಸರಂ ವಿಧಿಯಿತ್ತ ಶುಭವಾಣಿ ।
ಗಂತರವೆ ಬರ್ಪುದದರಿಂ ಕಾಲಮಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
ಸಂತ್ರೆಯುಂ ನೀಗಿ ಮತ್ತಿರಿವೆನಿದು ಪುಸಿಯಲ್ಲ ದೇವಮುನಿಧೌರೇಯನೆ ॥ (24)

ಪೊಡವಿಯತಿಶಯದಾಸೆಯೆನಗೇನು ಬೆಳಗಿದೊಡೆ ।
ನಡೆವೆ ಸತಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹ ದಂಡಕಾವನಕೆ ।
ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಧರಿಸಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಮಂ ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ ॥
ಸಡಗರದೊಳಿರ್ದು ಸೀತಾಮಿಷದಿ ದಶಶಿರನ ।
ಕೆಡಹಿ ಋಷಿಸಂತತಿಗೆ ಸಂತಸವನಿತ್ತು ಮು ।
ತ್ತೊಡನಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ಬರ್ಪೆನಿದು ಮನ್ಮನೋರಥ ಕೇಳು ಬಿದಿಯಣುಗನೆ ॥ (25)

ಲೋಕಾನುಸಾರ ಮಾಗೆಲ್ಲರಾದಂದದಲಿ ।
ಬೇಕಾದ ಮನುಜನಂದದಿ ನಟಿಸಿ ಮತ್ತವರಿ ।
ಗಾಕಾಮ್ಯ ಸಲುವಂತೆ ಸರ್ವಜನ ಸಮ್ಮತದೊಳೈದಿ ವಿಪಿನಾಂತರದೊಳು ॥
ಜೋಕೆಯಿಂದಾನು ಋಷಿಗಣದೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸು ।
ತೇಕಾಂತ ಭಕ್ತರಂ ಪೊರೆದು ದುಷ್ಟರ ನಱಿದು ।
ಶೋಕಾಹಿತನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಸಲಿಪೆನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ರಘುನಾಥ ನುಡಿಯೆ ॥ (26)

ಕೇಳ ಸಂತೋಷಮಯನಾಗಿ ರಾಮನ ಚರಣ ।
ನಾಳೀಕಕಭಿನಮಿಸಿ ನುತ್ರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಮು ।
ದಾಳೀರವಾನುಗತತಂತ್ರೀಕಲಸ್ವನದ ವಲ್ಲಕಿಯ ಬಾಜಿಸುತಲಿ ॥
ಆಳದೊಡೆಯನ ಪೊರೆಗೆ ಪೇಳೆ ಜಗದೀಶನುಂ ।
ಪೇಳದನಿತ್ರಂ ತಿಳುಪಿ ಕಮಲಭವನಾಜ್ಞೆಯಂ ।
ತಾಳ ಸುರಪತಿ ಯೆಡೆಗೆ ಗಮಿಸೀ ಸುವೃತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತರದಿನುಡಿದನೊಲಿದು ॥ (27)

ತದನಂತರದಿ ದೇವಋಷಿಗಣಂ ನೆರೆದುಬಹು ।
ವಿಧದಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯನೆಸಗಿ ಸರಸತಿಯ ।
ಸದನಕೈತಂದು ವಂದನೆಗೈದು ನುತಿಯಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈದರು ॥
ಸದಯೆ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಲಯೆ ವಾಗ್ದೇವಿ ಸಪ್ರಾಶ್ವ ।
ನುದಯ ಮಾದಡೆ ರಾಮಗಭಿಷೇಕಮುಪ್ಪದಿ ।
ನ್ನಿದಕಂತರಾಯಮನ್ನೆಸಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಕಾಯಬೇಕಧಿದೇವಿಯೆ ॥ (28)

ಮಂದರೆಯ ವದನದೊಳ್ ನೆಲೆಗೈದು ವಕ್ರತರ ।
ಬಂಧುರದ ನುಡಿಗಳಿಂದಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಗೆ ।
ದಂಥತೆಯ ಬೋಧಿಸಿ ವಿಕಾರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತಲವಳಿಂದ ದಶರಥಂಗೆ ॥
ಸಂಧಿಸುವೊಲಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಪೂರ್ವವರ ಮತ್ತ್ರ ।
ಬಂಧಂಗಳಂ ಒಲಿದು ಸವಿನುಡಿಯ ಮೋಹಕಾ ।
ಮಾಂಧತೆಯ ಕವಿಸಿ ರಾಮಾಭಿಷೇಕೋದ್ವಿಘ್ನಗೈದೆಮ್ಮ ಪಾಲಿಸುವುದು ॥ (29)

ಬಿಡುಗಣ್ಣರೊಡೆಯ ಮುಂತಾದ ಸುರರೀಪರಿಯ ।
ಪೊಡವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪಂಬಡೆದು ।
ಕಡುಮುಮತೆಯಿಂದ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಗೆ ॥
ಮಡದಿಮಣಿ ಮಂದರೆಯ ನಾಭಿಹೃದಯಂ ಕಳೆವ ।
ನುಡಿವ ಜಿಹ್ವಾಸ್ಥಾನದೊಳು ನಾಲ್ಕುಪಾದವಂ ।
ಮಡಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಪೂರ್ವಮತಿಗುಡಗಿ ದುರ್ಬೋಧಮಂಕುರಿಸಿತಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ [(30)

ಇದು ದೇವತ್ವತಿ ಯಂತರಂಗ ಮತ್ತೀ ನಗರ ।
ದಧಿನಾಥನಿತ್ತ್ರಲೀಂಗೈದ ನೆಂಬುದವೇಳ್ವಿ ।
ಸುದತಿಯರ ಮಾಣಿಕವೆ ಮನದನ್ನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಆಲಿಪುದು ಮುಂಗತೆಯನು ॥
ಸದಯ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ರಾಮನರಮನೆಯಿಂದ ।
ಮುದವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ದಶರಥಮಹೀಪಾಲ ।
ಸದನ ಮನ್ನೊಳಸೊಕ್ಕು ನೃಪತಿಲಕನಂ ಕಂಡು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ಮೊರೆಯೆ ॥ (31)

ಹರುಷರಸಮಂಕುರಿಸಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ।
ಕರೆಸಿ ನೇಮಿಸಿದ ನಾಳೆಸಗುವ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ ।
ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ಕರಿತುರಗಧೇನುಗಳನು
ತರಿಸಿ ಯೋಲಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಿಂಗರಗೈಸಿ ।
ನರಪತಿಗಳಖಿದಿಗ್ದೇಶದಿಂಬಂದ ಭೂ ।
ಸುರನೆರವಿನೆರೆವಂತೆಡಂಗುರವಪೊಯ್ಸಿತಾನಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಯನುವೀಥಿಗಳಲಿ॥

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪಂಕ್ತಿರಥಶುದ್ಧಾಂತ । (32)
ಕರುಹಲಿತ್ತ್ರಲು ರಾಮನಾ ಮೌನಿವೇಳ್ದಂತೆ ।
ಪರಿಮಳಾಂಬುವಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಂ ಗೈದು ಶುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನುಧರಿಸಿ ॥
ಸುರುಚಿರದ ಭೂಷಣಾಲಂಕಾರ ಯುತನೆನಿಸಿ ।
ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ದರ್ಭಾಸ್ತರಣದೊಳ್ಕುಳಿತು ।
ಸಿರಿಯರಸನಂಘ್ರಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಮಾನಸದಿ ವೀರಾಸನವನು ಒಲಿದು ॥ (33)

ಸತಿಸಹಿತಲಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವ ಪೂಜೆಗೈವುತ್ತೆ ।
ಕತಿಪಯ ಸುಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಂದಲಿಹವಿ
ಸ್ಸತಿಶಯದೊಳಗ್ನಿ ಪುರುಷನಿಗಿತ್ತು ಮಿಕ್ಕುದಂ ಮನದನ್ನೆಸಹಭುಂಜಿಸಿ ॥
ಪ್ರತಿಪದದಿ ನಾರಾಯಣಾಂಘ್ರಿ ಪಂಕಜಗಳನು ।
ನುತಿಸುತ್ತಲಿ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ।
ಜತನಗೈದು ದಿಟ್ಟಸುತ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನುಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ದನು ॥ (34)

ವಿಧಿಯೊರೆದನೇಮದಿಂ ಪ್ರಥಮಯಾಮವನುಳಿದು ।
ಮುದದಿಂದ ಲೆಚ್ಚತ್ತು ಮನೆಯಸಿಂಗರ ಗೈಸ ।
ಲೊದಗಿನಿಂ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ ನಂಬರಗಳಂತರಿಸಿ ನಾನಾವಿಚಿತ್ರತರದಿ ।
ಸದನವನಲಂಕಾರ ಗೈಸಿದಂ ಮೂಡಲಿನ ।
ನುದಯಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್ವಂದಿ ಮಾಗಧಘೋಷ ।
ದದುಭುತಂ ಕೇಳ್ದು ಪೂರ್ವಾಂಗಕೇ ಸತ್ಕ್ರಿಯವ ರಚಿಸಿದ ಯಥಾವಿಧಿಯೊಳು ॥ (35)

ಉದಯಮುಖದೊಳು ವಾಯುಸಖನ ತೋಷಣಗೈದು ।
ಮುದದಿಂದ ಭೂಸುರರ ಸಂತತಿಯನುಂ ಬರಿಸಿ ।
ಪದುಳದಿಂ ಪುಣ್ಯಾಹ ಗೈಸಿದ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ದೆಸೆಯಿಂದಲತಿ ವಿಭವದಿ ।
ಸದನದೊಳು ಸ್ವಸ್ತಿ ಪುಣ್ಯಾಹ ಮಂತ್ರ ಸುಘೋಷ ।
ಮೊದವಿದುದು ದಿಕ್ತಟವ ಸರ್ವಜನರೀ ಶುಭದ ।
ವಿಧಿಯನುಂ ಕೇಳ ಹರುಷಿತರಾದರಡಿಗಡಿಗೆ ಮನದಿಷ್ಟ ಮಾದುದೆನುತ ॥ (36)

ಬಲಿದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಾ ನಗರದೊ ।
ಳ್ಕಲಿತ ಮಾದುದು ಸಕಲಜನ ಹರುಷರಸದಿಂದ ।
ಪಲವುವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳುತಾವೆ ಶ್ರೀರಾಮನತಿಶಯದ ಗುಣಗಣಗಳ ॥
ನಲಿವುತಲಿ ನಿಜಗೃಹಗಳಾದ್ವಾರದೇಶಗಳ ।
ಲಲಿತ ಸಾರಣೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಪಲ ವಗೆಯ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳ ನ್ನಳವಡಿಸಿ ಭಾಸಿಸಿದರಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (37)

ಹಿಂದಣ ಮಹಾರಾಯರಾಯರುಗಳೀಜಗ ।
ದ್ವಂದಿತಾನತ ರಕ್ಷದಶರಥಗೆ ಪಾಸಟಿಯು ।
ಬಂದಪರೆ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಬಹುಕಾಲ ಪೊಡವಿಯಂ ಪಾಲನಂ ಗೈದು ಕಡೆಗೆ ॥
ಸಂಧಿಸಲು ವಾರ್ಧಕ್ಯ ನಿಜಕಾಯ ಕದರಿಂದೆ ।
ಸಿಂಧು ಮಂದರಸದೃಶ ರಾಘವಂಗಭಿಷೇಕ ।
ಮುಂದೆಸಗಿ ಮೆರೆವ ಗಡ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನೃಪನೆಂದು ಪೌರಜನ ಹರ್ಷಿಸಿದುದು ॥ (38)

ಕುರುಜುಮೇಲ್ಗಟ್ಟಗಳ ಪೊಂದಳಗೆ ದೋರಣಾ ।
ಸ್ಫುರಣೆಗಳವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿದುವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ।
ಥರಥರದೊಳೆತ್ತಿದರು ಸಿಂಧುಗೊಂದಣಗಳಂ ಶಶಿಸೂರ್ಯವೀಥಿಗಳೊಳು ॥
ಪರಿಮಳದ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಧೂಪಸಂಕಲಿತದಿಂ ।
ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿರ್ದುದೇ ನೆಂಬೆ ತನ್ನಗರ ।
ಹರಿಯ ವೈಕುಂಠದೊಲು ದೇದೀಪ್ಯವಾಗೆಸೆದುದೆಂತದಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ (39)

ಕರಿತುರಗ ಸಂದೋಹ ಸ್ಯಂದನಗಳಂದಣಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನವರತ್ನದಿಂದಲಂಕೃತಗೊಳಿಸಿ ।
ಮಿರು ಮಿರುಗುತಾವಾವ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳೊಳಗಂ ನೆರೆದು ಪರಿವಾರಸಹಿತ ॥
ಧೊರೆದೊರೆಗಳಕ್ಕಲದಿ ಸಂರಂಭದಿಂದೊಪ್ಪು ।
ತರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯ ಕವಿಗಮಕಿ ವಾಗ್ಮಿಗಳ್ ।
ಮರಿದುಂಬಿಗುರುಳಾಂತ ವಾರಾಂಗನಾನಿವಹ ಪಂಡಿತರ್ಕವಿದಿರ್ದರು ॥ (40)

ಪರಿದುದುತ್ಸವ ವಾರ್ತೆನಾನಾ ದಿಗಂತದೊಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನೃಪಮೌನಿ ವರ್ಗಮಂ ಕರೆವಂತೆ ।
ಹರುಷರಸ ಮುಣ್ಮಂತೆ ಸಕಲದೇಶಾಧಿಪಭೂಸುರರ್ಬೇಗಬಂದು ।
ನೆರೆದುದಾನಗರ ದೊಳ್ನಿಖಿಲ ವೃಂದಾರಕರ ।
ನೆರವಿ ಸುರಪನಸಿರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುವರ್ಪ್ಯತಂದ ।
ಪರಿಯೊಳರವಿಂದ ಸಖ ಗೋತ್ರಭವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನ ಕಾಣ್ಬೆವೆನುತ ॥ (41)

ಕೆಲರು ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲನಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ।
ಕೆಲರು ರಘುವರ ಗುಣೋದಯಗಳಂಪಾಡುತಿರೆ ।
ಕೆಲರು ಮತ್ತಾನಂದ ನೀರಧಿಯೊಳೋಲಾಡುತಲಿ ಜಗದಘಂ ಪೋದುದೆನುತ ।
ಪಲಬಗೆಯೊಳಾ ಬಾಲವೃದ್ಧರುಗಳೆಲ್ಲರುಂ ।
ಫಲಿಸಿತೆಮ್ಮಭಿಮತವೆನುತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ ।
ನಿಲಯನಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಹಾರೈಸುತೊಪ್ಪಿರ್ದರೇನೆಂಬೆನತಿಶಯವನು ॥ (42)

(ಸಂಧಿ 3, ಪದಗಳು 122.)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಬೋಧಿಸಿದಳ ಮಿತ ಕುಟಿಲೋಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳ ॥
ಸಾಧನೆಗಳೆನಿಪ ನುಡಿಗಳಲಶ್ವಪತಿಸುತೆಗೆ ।
ಸಾದರದಿ ಮಂದರೆಯು ರಾಮಾಭಿಷೇಕಕಂ ಪ್ರತ್ಯೂಹರೂಪಳಾಗಿ ॥

ಇನ್ನೊರೆವೆಲಾಲಿಸು ಭವಾನಿ ಮೂಲೋಕಜನ ।
ಸನ್ನುತ ಶ್ರೀಭರಿತಮಾದಯೋಧ್ಯಾನಗರ ।
ವನ್ನು ಪೊಕ್ಕುದು ನಗತ್ರಯುದ ಜನರೆಲ್ಲರುಂ ರಾಮನಭ್ಯುದಯವನ್ನು ॥
ಚೆನ್ನಾಗಿನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಹೆ ವೆನ್ನುತಂ ।
ಮನ್ನೆಯರ್ವೊದಲಾದ ಮುನಿ ಸಮುದಯಂ ಪ್ರೇಮ ।
ದುನ್ನತದಿ ನಿಜಪುತ್ರದಾರಾ ಸಮೇತ ಮಾಗೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (1)

ಶರನಿಧಿಯು ಪೂರ್ವದೊಳಿಗ್ರ್ವರ್ಗರೆದು ಪೆರ್ಚುವ್ರೊಲು ।
ನೆರೆದ ಜನ ಸಂದೋಹದಲಿ ತೂರ್ಯ ನಿರ್ಘೋಷ ।
ಕರಿತುರಗರಥನಿಚಯ ಬೃಂಹಿತಂ ಹೇಷಿತಂ ಚೀತ್ಕೃತಿಯಧ್ವನಿಯೆಸಗಲು ॥
ನರದೇವನರಮನೆಯ ಗೋಪುರವ ನಡರಿದಳ್ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಮಂದರೆಯೆನಿಪ್ಪೋರ್ವೆಯಾಪುರದ ।
ಸಿರಿಯನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕುತೂಹಳ ಚಿತ್ತಳಾಗುತ್ತೆ ಬೆರಗಾದಳಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (2)

ಪನ್ನೀರ ತಳದು ಕಸ್ತುರಿಸಿರ್ದ ರಾಜಪಥ ।
ವುನ್ನತ ಧ್ವಜತೋರಣಾಲಂಕೃತ ಗೃಹಗ ।
ಳನ್ನು ಮಾಲಿಕೆಲಾಜ ಮೋದಕಾ ಹಸ್ತದಿಂದೈತಪ್ಪ ವಿಪ್ರಕುಲಮಂ ॥
ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೇವಗೃಹನಾದಿತ್ಯನಾಮಮಂ ।
ಸನ್ನುತಿಪ ಬ್ರಹ್ಮಘೋಷಾನು ಹರ್ಷಂಗಳಂ
ಮಿನ್ನಾದ ರಥಗಜಾಶ್ವಗಳ ನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗ ಬೆರಗಾದಳಾಮಂದರೆ ॥ (3)

ನಗರದಲಿ ಶೃಂಗಾರ ದತಿಶಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ನಗುತಲೊತ್ತಿನೊಳು ನಿಂದಿರ್ದ ಧಾತ್ರಿಯನೋಡಿ ।
ಮಿಗೆಹರ್ಷವಾಂತವಳತೆರನಂತೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳೀ ವಿಭವ ಮೂರೊಳೆಲ್ಲ ॥
ನೆಗಳಹಬ್ಬದದೇನು ಪುರಭೇದನ ದೊಳಾವಾವ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಮೋದಗೊಳುತಿಹರಲ್ತೆ ।
ಜಗದೀಶನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕಾಂಚನವ ನಿತ್ತಪಳೆಂ ವಿಪ್ರಕುಲಕೆ ॥ (4)

ಜನನಾಥ ಸವನಾಂಗ ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ ।
ಜನರಿಗೀವನೊ ಮೇಣೆ ದೇವತಾರಾಧನೆಯ ।
ವಿನಯದಿಂ ರಚಿಸುವನೊ ಪೇಳದೇಂ ದಿಗ್ದೇಶ ವೆಲ್ಲನೆಗೆದಿಹ ಪರಿಯನು ॥
ಎನೆಧಾತ್ರಿನಸುನಗುತ ಪುಷ್ಯೆಯೋಗದಿ ರಾಮ ।
ಗನುನಯದಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ ।
ಯೆನಿಸುವತಿಶಯಮಿದಂ ನಿಟ್ಟಪಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ಬಂದಿರ್ಪುದಖಿಲಜನವು ॥ (5)

ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಶುಭೋದಯ ವಾರ್ತೆಯಂಕುಬ್ಜೆ ।
ತಾಳಚಿಂತೆಯನು ಹರ್ಮ್ಯವೈಸಿ ಕೈಲಾಸನಿಭ ।
ದೇಳಗೆಯ ಪ್ರಾಸಾದದಿಂದಿಳದು ಕೋಪದಿಂದೈತಂದು ಮ್ಲಾನಳಾಗಿ ॥
ಆಳದೊಡತಿಯ ಪೊರೆಗೆಸಾರಿ ಕಡುದುಃಖದಿಂ ।
ಬೇಳಲಮ್ಮದೆ ನಿಮಿಷನಿಂದಿರ್ದು ಗದ್ಗದಿಸು ।
ತೂಳಗವ ಬಿನ್ನೈಸಲನುಗೈದಳನ್ನೆಗಂ ಪಾಪದರ್ಶಿನಿ ಮಂಥರೆ ॥ (6)

ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖ ದನುಭವಿಯ ತೆರನಂತೆ ।
ನಿಕಟದೊಳ್ಬಂದ ಭೀತಿಯನು ಕಾಣದೆ ಬರಿದೆ ।
ಯಕಟ ಕೆಡೆದಿಹೆ ಮೂಢೆ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರು ಮಹಾದುಃಖಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗಿ ॥
ಝಕುತಿಯನ್ನರಿಯೆ ಸಿರಿಯೊಳಗಿಬೆನೆನ್ನುತಿಹೆ ।
ಪ್ರಕಟಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳಂ ಪ್ರವಾಹತತಿ ಬರುವಂತೆ ॥
ರಕುತಿಯುಳಿದುದು ನಿನ್ನಸಂಪದವೆನಲ್ಕುಬ್ಜೆಯತಿಹರುಷ ತರದನುಡಿಯ ॥ (7)

ಲಾಲಿಸುತಲಶ್ವಪತಿಯಣಿಗಿ ಮಂದರೆಯನ್ನು ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನಿಟ್ಟಸುತ ಬೆಸಗೊಂಡಳಿಂದಿದೇ ।
ನಾಲಸ್ಯಬಂದಡೆಸಿತತ್ರಿದುಃಖವಾಂತಿರುವರೈಸೆ ಮುಖಮಲಿನತರದಿ ॥
ಲೋಲಲೋಚನೆ ನಗರದೊಳು ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನು ।
ಪಾಲಿಸುವ ನಾಥ ಸತ್ಕುಶಲದಿಂದಿಹ ಜಗ ।
ಜ್ವಾಲ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರ ಲ್ನಿನಗಿದೇಂ ತನುತಾಪಮುಸಿರೆನಲ್ಕೆ ॥ (8)

ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಬೆರ್ಚಿತಾ ಕುಬ್ಜೆ ಕ್ರೂರಾಕ್ಷರದಿ ।
ಬಾಧಿಸುವೊಲೊಡತಿಗತಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪನ್ನೆ ದು ।
ಬೋಧನೆಯ ಪೇಳಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತಳತಿ ಖಾತಿಯಿಂದೆ ॥
ಭೂಧವಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾತ್ಮಜಗೆ ಯುವರಾಜ್ಯ ।
ದಾಧಿಪತ್ಯವನೀವನೆಂಬ ದುರ್ವಾರ್ತೆ ಸಂ ।
ಬಾಧೆಗೊಳಸಲ್ಕನುಪ ನಿನ್ನ ಹಿತಕೋಸುಗಂ ಪೇಳ್ವೆನೈತಂದೆ ತಾಯೆ ॥ (9)

ಹಿತವ ನುಡಿವಂ ಸತತಮೃದುಮಧುರಭಾಷೆಯಿಂ ।
ದತಿಶಯವ ಬೆರ್ಚಿಸುತ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮವಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯರಸ ನಿಜಮನೋರಥ ವ ಕೋರದೆ ತೋರಮೆನುತ ಪೊಗಳುತೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ॥
ಸುತನ ಬಂಧುಗಳೆಡೆಗೆ ಕಳಪಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕದ ।
ಯುತನದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾತ್ಮಜಗೆ ನಗರಪತಿ ।
ಯುತನೆನಿಪ ವಂಚನಾಕ್ರಮವ ನೀಂ ತಿಳಿಯದಿಹೆ ಮೂಢೆ ಮರುಳೆನಿಸುತವಗೆ ॥
ಕಲುಷಹೃದಯಂರಾಯ ಕಪಟಗಳ ತವರ್ಮನೆಯು । [(10)
ನೆಲೆಯು ಭೇದೋಪಾಯಗಳಗೆ ಮಾಯಾನಿಲಯು ।
ಗೆಲಲರಿದು ವಂಚಿಪ್ಪುದನರಿವೊಡಸಬಳ ನಾಥನುಡಿದುದಂ ಸತ್ಯಮೆನುತ ॥
ಒಲಿದು ಪೇಳ್ದಂತೆ ದಾಸಿಯು ರೂಪಿನಂತಿರ್ಪೆ ।
ಯೆಲೆ ಮರುಳೆ ನೀಂ ಮಹಾರಾಜನಂದನೆ ರಾಜ್ಯ ।
ದೊಲುಮೆಗಧಿಕಾರಿ ನಿನ್ನುಳಿದನ್ಯವಶಮಪ್ಪುದೀ ಮಹಾನಗರಸಿರಿಯು ॥ (11)
ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ದೊರಕೊಳ್ಳಲ್ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಗುರುತರದ ಸಂಪದಂ ಸಕಲಸಿರಿಸೇರುವುದು ।
ತರಳ ಭರತಗೆ ನಿನಗೆ ಪರಿಹರಿಸಲಸದಳದ ನಾಶಕರ ಬೀಜಮಹುದು ॥
ಅರಿತರಿಯದಾದೆ ನಿನ್ನಯ ಕಷ್ಟಮಿಂದೆನಗೆ ।
ಬರುವುದಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದೊಡೆ ಸುಖಂ ದೊರೆಕೊಳುಗು ।
ನಿರುತಮಿದು ಸತ್ಯಮ ನರಿಂದಾನು ತಿಳಪುವೊಡೆ ಬಂದೆನೀ ಪರಿ ತವಕದಿ ॥ (12)
ಮತಿಯೊಳಾಳೋಚಿಸುತ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯೊಳರಿತು ।
ಸುತನ ನಿನ್ನಂ ತನ್ನ ದೇಹಂಗಳಂ ಸಲಹು ।
ವತಿಶಯದ ಕಜ್ಜಮನ್ನೆಸಗು ಮಗುಳೀನುಡಿಯು ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸದಿರಲು ॥
ಕ್ಷಿತಿಪರಾಮಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ರಚಿಸೆ ನಿನಗಿನ್ನು ।
ಜತನಮಾಗದು ಸಿರಿಯು ದಿನದಿನಕೆ ತಗ್ಗಿಬರೆ ।
ಯತನದಿಂ ಸಾಧ್ಯಮಾಗದು ಭೋಗ ತಿಳದುನೀ ಯೋಚಿಪ್ಪುದುಪಾಯತತಿಯ ॥ (13)
ರಾಮನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಹುದೆಂಬ ಶುಭನುಡಿಯ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಮುಖಂ ಪೌರ್ಣಮಿಯ ।
ಸೋಮನಂದದಿ ಕಳಾಭರಿತ ಮಾಗಲು ಹಿಗ್ಗಿ ಹರುಷದಿಂದರಸಿನಗುತ ॥
ಈ ಮಹಾ ಬೆರ್ಚಗೆಯ ಪೇಳ್ದುದಕೆ ಸೌವರ್ಣ ।
ದಾಮಕುಟ ಕಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕುಬ್ಜೆಯನುತಿಸಿ ।
ತಾಮರಸನಯನೆ ತುರಗೇಶನಂದನೆ ನಲಿಯುತಿಂತೆಂದಳತಿಶಯದಲಿ ॥ (14)
ತರಣಿ ವಂಶಾಭೂಷಣಾಯುತ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ।
ಸುರಮೌನಿನುತ ಸಾಧುಜನರಕ್ಷನತಿದಕ್ಷ ।
ಶರಣಾಗತತ್ರಾಣ ಸಕಲಭೂಸುರ ಭರಣ ರಾಮದೊರೆಯಪ್ಪಸಿರಿಯ ॥
ಚಿರಕಾಲ ತಾಂಕೇಳ್ದೆನೀ ಮಹಾಶುಭನುಡಿಯ ।
ಭರತನಿಂದಧಿಕ ಮತ್ಪ್ರಾಣಪದಕಂ ಗುಣಾ ।
ಕರದಯಾನಿಧಿ ಸರ್ವಜನಮನೋಹರನಾದ ಸಂಪದಗಳೆನ್ನವಲ್ತೆ ॥ (15)

ಎಸುತೊರೆದ ಮಧುರತರ ಭಾರತಿಯು ನಾಲಿಸುತೆ ।
ಕಿನಿಸಾಂತು ಮಂದರೆ ಮನೋವ್ಯಥೆಯೊಳಂ ನುಡಿದ ।
ಳನಿಸನರಿಪಿದೊಡರಿಯ ದಾದುದು ಭವಚ್ಚಿತ್ರ ಕಾಪಟ್ಯಜನರ ನಡೆಯು ॥
ಜನನಿನೀಂ ತಿಳಿಯೆ ನಕ್ರಾಕುಳದೊಳಡಿದಿರ್ದ ।
ಘನವಾಪಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ತೋರುವಂತವರು ।
ಮನುಜರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಲರ್ಚಿಸುತ ತುದಿಯೊಳುಚ್ಚಾಟ್ಟುವರು ಪೆರರಸಿರಿಯ ॥ (16)

ಮಾತಿನಿಂ ನಿನ್ನಂಮರುಳ್ಗೊಳಿಸಿ ಮಮತೆಯಿಂ ।
ಸೋತಂತೆ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿನ್ನವ ನೆನಿಸಿ ।
ಭೂತಳಾಧಿಪ ಸಕಲ ಸಂಪದವ ಕೌಸಲ್ಯೆಗಿತ್ತು ಕಪಟೋಪಾಯದಿ ।
ಆತಳೆವ ಮನದಿಷ್ಟ ಮಿದನರಿಯದಾತನಂ ।
ನೀತಿಯುತನೆಂದು ನೆಚ್ಚಿಹೆ ಮರುಳ್ಕಷ್ಟಸಂ ।
ಜಾತವಾಗದೆ ಮೊಣದಿದರಿಂದೆ ಮಾಣವಕಗೇಂ ಗತಿಯು ತಿಳಿದೆ ಮನದಿ ॥ (17)

ಮಗನಿಗೀ ರಾಜ್ಯಪದವಾಗಲಾ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಬಗೆಗೊಂಬಳಿಂತು ನಿನ್ನಂ ಮನದಿ ಸವತಿಯರ್ ।
ಜಗದೊಳೇಂ ಹಿತಕರರೆ ಕೂರಸಿಯ ಬಾಯ್ದಾರೆತಾಂ ಕಣಾ ಕಮಲಾಂಬಕಿ ॥
ಹಗೆಗಳೇಂ ಬೇರಿಹರೆ ಬಾಲ್ಯದೊಳ್ಸಹಭವ ।
ವರ್ಗೆ ತಿಳಿಯೆ ಯೌವನಂ ಸಮನಿಸಿದ ಕಾಲದೊಳ್ ।
ತಗರಂತೆ ತರ್ಕಿಸುವರಿದು ನನ್ನಿ ನೀನರಿಯೆ ತೋರ್ದುದಂ ಸೂಚಿಸುವೆನು ॥ (18)

ಕೇಳವ್ವೆ ದುರ್ಮತಿ ಯದೇನಡಸಿದುದು ನಿನಗೆ ।
ಪೇಳದೊಡು ತಿಳಿಯೆ ಸವತಿಯ ಮಗಗೆ ಸಂಪತ್ತಿ ।
ನೇಳಗೆಯ ಬಯಸುತಿಹೆ ನಿಜಸುತನಿಗಹ ವಿಪತ್ತರಿಯೆ ನರಗುರಿಯೆ ಬರಿದೆ ॥
ಕೋಳುಹೋಗದೆ ಸಿರಿಯು ನಿಲ್ವಂತುಪಾಯ ಮಂ .... ।
ತಾಳಿಂದು ಬೋಧಿಸುವೆ ನೆನಿತರುಪಲುಂ ತಿಳಿಯಗೊಡದು ದುಷ್ಕರ್ಮ ಫಲವು ॥ (19)

ಧರೆಯೊಳತಿ ಬಲನಭಿಜ್ಞನು ತಿಳಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
ದೊರೆಯಪ್ಪರಾಮನನು ಸರದಿಂದಲಾತನಂ ।
ಪೊರೆದು ಕೊಂಡಿಹನಿನ್ನ ತನುಭವನ ಪೊಂದಿಹಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳು ॥
ಸಿರಿಯು ಕೈಸಾರಿತವರೀರ್ವರಿಗೆ ಭೂಪತಿಯ ।
ಕರುಣಮವರೊಳ್ನಂದುದಂತೆ ನಗರೀ ಜನಂ ।
ಪರಿಜನ ವಶೀಕರಗೊಂಡು ದಿನ್ನೇನುಳಿದುದೈಸೆ ಭರತಂಗೆ ನಿನಗೆ । (20)

ನೆಲದೊಳ್ [1] ರಿಗಳ್ಗಶಕ್ಯಂ ರಾಮ ಶೌರ್ಯಯುತ ।
ಕಲಿಗಳ ಗ್ರೇಸರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯುಭಯರುಂ ।
ಕಲಿತವಾದುದು ಧನಂಜಯ ಮರುತರೊಂದಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯಂತಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ॥
ಸುಲಭದಿಂ ಗೈವನರನಾಥ ಭವದೀಯಸುತ ।
ನೆಲಗೆ! ತೃಣದಂತಲ್ಲದೇಂ ಗಣನೆ ಭೂಕಾಂತೆ ।
ಯೊಲುಮೆಭುಜಬಲ ಮುಳ್ಳರಿಂಗಲ್ಲದುಳಿದರ್ಗೆ ದೊರೆದಪುದೆ ಮುಗುದೆ ಮಣಿಯೆ ॥ (21)

---

[1] ನೆಲದೊಳುಳ್ಳರಿಗ ಶಕ್ಯಂ.

ಕರುಣೆಕೂಸ್ಯ ಪ್ರೀತಿಸೊಸ್ನೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮುಂ ।
ದೆಱೆಯುದಿಹತಾಣ ಪರರಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ನೋಡಿ ।
ತರುಬುವ್ರವನರ್ಥಕಾರಣ ಬೆರೆಸಾರದಿಹುದರ್ಥಮಂ ಸಾಧಿಸುವ್ರೊಡೆ ॥
ಬರೆಸೆಳೆವುದೆಲ್ಲರಂ ರಾಜಧರ್ಮವದಲ್ತೆ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೂಭುಜರ ಕುಲದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದರ ।
ಚರಿತ್ರಮೊತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯಮೆಂದರಿಯದಾದೆ ದಿಟಮುರುಳೆ ಕುಲಗೆಡುಕಿದುರುಳೆ ॥ (22)

ಸೀತಗೂಡಿದ ಕೆಂಡಗಳ ಕರೆವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ।
ನಾತಂಕಗರಳಯುತ ಮೃದುತರದ ವಾಣಿಗಳು ।
ಕೌತುಕದ ಕರುಣೋಪದೇಶ ಕತ್ತರಿವೆರೆದ ಹೃದಯದಿಂ ಲೋಕಜನರ ॥
ಭೀತಿಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದೆ ಭಕ್ಷಿಪರುಭೂಭುಜರು ।
ನೀತತ್ವವರಿಯೆ ಮತ್ತವರನುಣ್ಬನ್ನಣೆಯು ।
ಮಾತಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಳಾಗಿ ಸಾಧುತ್ವವನ್ನೆಣಿಸಿ ದಣಿಸುವೆ ತರಳನ ॥ (23)

ಮುನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯು [1] ಕಾರ್ಯಗಳ ಕೈಸಾರಿಸುವು ।
ದಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯುನಗೆ ನುಡಿಗಳಿಂದುಪಚರಿಪ ।
ರಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯು ಮಾಯಾವೇಷ ಮಾಚಾರ್ಯಕೃತಕ ಮೃಗಧೂರ್ತನರಸು ॥
ಇನಿಬರುಂ ವಂಚನೆಗೆ ತವರಲ್ತೆಯೀಲೋಕ ।
ಜನರನೀಪರಿಯ ಮೋಹನಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವ ।
ವನುಸೆಳೆದು ಕಾಕಭಾಜನಗೊಳಿಪರೆಲೆತಾಯೆ ತಿಳಿಯೆನಾಂ ಪಳಿಯೆನೀನು ॥ (24)

ಸುತತನುಜ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವ ಸುಜನ ಗುರುದೈವ ।
ಪಿತಮಾತೆ ಜಾಮಾತ ಧರ್ಮನೀತಿಗಳ ಸಂ ।
ಗತಿಗಳರಿವನೆ ಮಹಾ ದೊರೆತನದ ದುಷ್ಟಗ್ರಹಮಾವರಿಸಿಕೊಂಡನರನು ॥
ಹಿತವರಿಲ್ಲವಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಜ್ಞತನ್ನನಡೆ ।
ಯತಿಶಯದ ಧವಳಪಥ ಮೆಂದೆಣಿಪ ನದರಿಂದೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆಱೆದಪರು ಸಿರಿಗೆರವಿಡಿದರುನ್ಮತ್ತರೆಂತರಿವರೈಸೆ ಗತಿಯ ॥ (25)

ಸತಿಯರಿಗೆ ಶತ್ರುತಾನಾರು ಸವತಿಯರುಗಳು ॥
ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ಪುರುಷರಿಗೆ ಯಮನಾರು ದಾಯಿಗಂ ।
ಮತಿಹೀನೆ ನೀನದಂ ಬಳಕರಿಯದಕಟಕಟ ನಮ್ಮಕ್ಕನೆಂದೆನುತ್ತೆ ॥
ಸತತ ಬೆರೆತಿಹೆ ರಾಮನಣಿಗ ನೆಂದಾಡುತಿಹೆ ।
ಪಿತು ? ಮ ಯಿಂದಾಳೋಚಿಸಿರ್ದರದರಿಂದ ಭೂ ।
ಪತಿವಶೀಕರಗೈದು ಕೌಸಲ್ಯೆಕುವಲಯಕ್ಕರಸಾದಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (26)

[1] ಕ್ರಾ.

ವರತಪೋ ಶಾರ್ದೂಲ ಕಾಶ್ಯಪಮಹಾಮುನಿಯು ।
ತರುಣರಲಿ ಗರುಡನಾಗೇಂದ್ರರೇಂ ಮಿತ್ರತೆಯು ।
ಬೆರೆದಿಹುದೆ ಕದ್ರುವಿಗೆ ವಿನತಾನಿತಂಬಿನಿಯು ದಾಸಿಯಾಗನವರತವು ॥
ಚರಣ ಸೇವನೆ ಗೈದಕಥೆಯುನೀ ಕೇಳ್ದರಿಯ ।
ಮರೆಮಾಚಲೇಂ ಜನನಿ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ರಾಮನಿಗೆ ।
ದೊರಕೊಂಡಬಳಿಕ ನಾಯಕ ಸಾದನೇ ಭರತ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕೃತಕೃತ್ಯಳು ॥ (27)

* ಕುಲಿಶ ಕಠಿಣತರ ನುಡಿಯಿಂದಲೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬಲುತರದ ಕೋಪದಿಂದೊರೆಯೆ ಮಂದರೆ ಕೈಕೆ ।
ನೆಲವಿಂದ ನಸುನಗುತ ಮತ್ತವಳವದನಮಂ ನೋಡುತಿಂತೆಂದಳೊಲಿದು ॥
ಎಲಗೆ ಪಾಪಾಚಾರಯುತೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿ ।
ಗೊಲಿದ ಸಂಪದಕಸೂಯ ಬಡುವೆ ದುರ್ಮೇಧೆ ।
ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳಾಪರಮಪುರುಷನ ಪೋಲ್ವಗುಣನಿಧಿಗಳುಂಟೆ ಮರುಳೆ ॥

ಗುರುಸೇವನಾಪರ ಕೃತಜ್ಞ ಧರ್ಮಜ್ಞನುಂ । [(28)
ನಿರತದಾಂತಂ ಸತ್ಯಭಾಷಿ ಸುಖವಿಕ್ರಮಂ ।
ಪಿರಿಯಸುತನರಸಿಂಗೆ ಸಕಲಗುಣಗಣ ಭರಿತ ಭ್ರಾತೃವತ್ಸಲ ಶಾಂತನು ॥
ದೊರೆತನಕೆ ಯೋಗ್ಯನೀ ನೆಲಕೆ ಸಮ್ಮತ ರಾಮು ।
ಸಿರಿಯು ಪೊಂದಿದೊಡೆ ನೀನೇಕೆಸಂತಾಪದಿಂ ।
ಕೆರುಬುತಿಹೆ ಭರತಗಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ತೆ ಮತ್ತಿವರೊಳೇಂ ಭೇದಮುಂಟು ತನಗೆ ॥ (29)

ಸೇವಿಸುವನನವರತ ಮತ್ಪದಪಯೋಜಮಂ ।
ದೇವಿಕಂ (ಕೌ) ಸಲೆಗಧಿಕಮೆಂದು ಭರತಂ ತನ್ನ ।
ಜೀವ್ರೋಪಮಿತನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾರೈವನಖಿಲಜನ ಸಮ್ಮತಮೆನೆ ॥
ಈ ವಸುಧೆಯರಸನಾದೊಡೆ ತನಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ।
ತೀವಿದುದು ಹೃದಯಾಂತಸ್ಥಮಂ ನೀನರಿಯ ।
ದೀ ವಿಧದಿ ಪರಿತಾಪಗೊಳುವೆ ಮಂದರೆ ಮೂಢೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ॥ (30)

ಧರಣಿಪಗೆ ನೂರುಜನಮಿರೆ ಸುತರು ಪಿರಿಯರಿಂ ।
ಗರಸುತನವನುಜರಿಗೆ ತತ್ಸೇವೆ ಭೃತ್ಯರಂ ।
ತಿರುವರಿದು ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳಾಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದುದು ರವಿವಂಶದಿ ॥
ದೊರೆಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಸತ್ಯಾಚಾರಿ ಬಹುದಿನಂ ।
ಧರೆಯ ನಾಳ್ದವರಾದ ಕತದಿಂದ ರಾಮಗಂ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನಿದನು ನೀಂ ಕೇಳುತಳುವೆ ಮರುಳೆ ॥ (31)

ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿನುಡಿಯಲನುದಿನಂ ನಿಜಹೃದಯ ।
ದಕ್ಕರಿಂದಖಿಲ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಪಾಲನೆಗೆಯ್ವ ।
ವಕ್ಕಗಿನ್ನೆಂದಿಗಾದರು ರೋಷದೋಷಂಗಳೇಂ ಪುಟ್ಟಿಬಹವೆಕೃಪೆಯ ॥
ಇಕ್ಕೆಯೆನಿಸುವ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ಸುತ ಭರತ ।
ಧಿಕ್ಕಾರಮಂ ಮನದಿ ನೆನೆದಪನೆ ಸೂರ್ಯಗತಿ ।
ಮಿಕ್ಕುನಡೆವುದೆ ಮರುಳೆ ಚಳಿಪಾಲಿನೊಳ್ಪುಳಿಯ ನಿಡಲೆಳಸಿಬೋಧೆಗೈವೆ ॥(32)

---

* ಕುಲಿಶಕರ ಕಠಿಣವೆಂದು ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರ ಬಹುದು.

ಪೊಡವೀಶರಾಘವಂಗೀ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯಂ ।
ಕೊಡಲು ಮತ್ಸುತಗಖಿಲಭಾಗ್ಯಮಿತ್ತಂತಾಯ್ತು ।
ಗಡ ಭರತ ಗತ್ರಿಕಯಂ ರಾಮನೂರ್ಮಡಿ ಯೆನಗೆ ಪಾಪಿ ಕೌಟಿಲ್ಯಗತಿಯಂ ॥
ಕೆಡಿಸಲೋಸುಗ ನುಡಿವೆ ನಿಜಧರ್ಮವಂ ಮೀರಿ ।
ನಡೆವರಾರ್ಮೆಚ್ಚುವರ್ಸರ್ವಜನ ಸಮ್ಮತ ದೊ ।
ಳೊಡೆವೆರದು ಬಾಳದಿರಲುಭಯಕುಲಕೆಡೆಗು ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಮೂಲೋಕದಿ ॥ (33)

ಎಂದು ಸತ್ಯಾಚಾರ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳಲಾ ।
ಮಂದರೆಯು ಕೋಪದಿಂ ಪಲ್ಮೊರೆದು ಶೋಕಿಸುತ ।
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ ನುಡಿವ ಳೆಲೆದೇವಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ॥
ಕಂದ ಭರತನಿಗಿಂದಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ।
ಪೊಂದಿನೀ ನಾರೈದೆಯಾದ ಕತದಿಂದೀಗ ।
ಬಂದಡಸಿ ತತಿವಿಷಮ ಕಾರ್ಯವಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾವುದನುಮಾನವಾಗೆ ॥ (34)

ಒಡತಿ ನಿನಗಾದ ಸುಖಕೋಟಲೆಗಳಿನ್ನ ಬಂ ।
ದಡಸಿ ದಂದಲಿನಿಸುದಿನದೊಳಂ ಸಂತೋಷ ।
ದೊಡನಿರ್ದ ಮುಂದೆ ಭರತನಿಗಪ್ಪ ಪ್ರಭವವನೆಣಿಸಿ ಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂದ ॥
ಒಡನೆ ಕೆಂಡದಿಕೆಡೆದ ಮೂಷಕನಪಾಳ್ಕಿಯಂ ।
ತೊಡಲುರಿದು ತರಹರಿಸಲಾರದಾಂ ಬಂದೊರೆದ ।
ರೆಡನಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ತೈಸೆ ದಿಟ ಕೂಡಿದರ ನಗಲಿಸುವರಾವಾದೆವು ॥ (35)

ಮಂಜುಭಾಷಣೆಗಳಂ ಮಮತೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ ।
ರಂಜನಂಗೈದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಸೆಳೆದೊಯ್ವ ।
ಜಂಜಡವಠಕ್ಕುಗಳ ನೀನರಿವೆಯೆಂತು ವಿಷಮಾಚಾರಹೃದಯಗಳನು ॥
ಕಂಜಮುಖಿಯಮೃತಾನ್ನಮೃಷ್ಟಭೋಜನದಲ್ಲಿ ।
ನಂಜುಬೆರಸಿರ್ಪುದಂ ತಿಳದವರೆಂತಕಟದಂ ।
ಎಂಜಲಿಸೆ ತುದಿಗೆ ಕಾಣ್ಬುಡುವುದನುಭವ ಮಲ್ಲದರುಪಿದೊಡೆನಿಜಮಕ್ಕುಮೆ॥(36)

ಪತಿಯ ಮಮತೆಯ ರಾಗಮದು ಪಚ್ಚಿಮದರಾಗ ।
ಸುತನ ಸವಿನುಡಿಬೆಡಗು ಘನವಿಲೀನದಗುಡುಗು ।
ಸತತ ಸವತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಸೌದಾಮಿನಿಯರೀತಿ ದಾಯಿಗರ ಸರಸವಿರಸ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳದು ಸತ್ಯ ನಿನಗಿದ ಪಥ್ಯಮೆಂದೆಣಿಪೆ ।
ಮತಿಹೀನೆ ಕಾಲಕರ್ಮಾಧೀನಗಳಮೀರಿ ।
ಗತಿಯುಂಟೆ ಮನುಜರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಕರ್ಮವ ಪೊದ್ದಿನಡೆವುದಿದು ಸತ್ಯಮಲ್ತೆ ॥ (37)

ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ಚರಭಾವ ಭರತಂಗೆ ।
ಸಿರಿಯಾಸೆ ಕೌಸಲೆಗೆ ಗುರುದಾಸ್ಯಕರ ನಿನಗೆ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂಗೆ ಶತ್ರುಘ್ನಗಧಿಕತರ ದುಃಖಮೆಮಗೆ ॥
ನರಪತಿ ಯುಪಾಯದಿಂದೆಸಗಿ ಕೈಸಾರಿಸಿದ ।
ಪರಿಯ ನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಮೋಸಪೋಪರೆತಾಯೆ ।
ಉರಿಯ ಸುಖವಾಮಿಷವೆನುತ್ತ ಚುಂಬನಗೈವ ಸಿಂಹಿಯಂತರದನುಡಿಗೆ ॥ (38)

ಜಗದಾಧಿಪತ್ಯಮುಂ ರಾಮಂಗೆ ಸೇರಿದೊಡೆ ।
ನಗರದೊಳಗಿರಲು ಭರತಗೆ ಘಟಿಸದಿದು ನಿಮಗೆ ।
ಮಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮೂಲಧನವು ಪರಲೋಕಾಧಿವಾಸಮೆರಡಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳ ನನುಭವಿಸಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ।
ಮೊಗೆಯೆ ಪ್ರಿಯಜನರೆಡೆಯಲೆಂತಿರ್ಪನಾಕುವರ ।
ಮುಗುದೆ ಬಂಧುಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿರ್ಧನನಿಹುದು ವ್ಯರ್ಥಮೆಂದರಿಯದಾದೆ ॥ (39)

ಜನಕಗತಿಶಯಮೆಂದು ಸೇವಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ।
ನೆನೆಯನುಪಕಾರಮಂ ಮರದೊಮ್ಮೆಮಿಗೆನಿನ್ನ ।
ತನಯನಲಿ ದೋಷಂಗಳೆಣಿಸಿ ನಾಶನಗೈವ ರಾಮನಿದು ನನ್ನಿ ಮರುಳೆ ।
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಜೀವರುಗಳಗೆ ।
ಮನವೆರಸಿ ತಾಂ ಗೈದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡ ।
ನನುಭವಿಸಿದಲ್ಲದವ ಮೀರಲೆಂತಳವಹುದು ಕಾಲಗತಿ ಬಲಿಯಮಲ್ತೆ ॥ (40)

ವಿಧಿಲಿಖಿತಮಂ ಬುದ್ಧಿಯನುಸರಿಪುದಂತೆಂದು ।
ಬುಧರೊರೆದ ಗಾದೆ ನಿಷ್ಫಲ ಮಪ್ಪುದೆಂತು ತನ ।
ಗಧಿಕಾರಮೆನಿತಿರ್ದೊಡಂ ಕರ್ಮಫಲಗಳಂ ಭುಂಜಿಸಿದ ಬಳಕಲ್ಲದೆ ॥
ನಿಧನಮಪ್ಪುದೆ ಜೀವತತಿಗೆನಾಂ ಪೇಳ್ದೀನು ।
ಬಧಿರ ಕರ್ಣೋಪದೇಶಂ ದರಿದ್ರನ ಕೋಪ ।
ಮಧುರಪೀಡನೆಯಲ್ಲದೇಂ ಫಲಂ ಕಾನನದ ರೋದನಬಗೆಯಲ್ಲದೆ ॥ (41)

ಪೊಡವಿಯೊಳು ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಸಂಬಂಧ ।
ಮಡಸುವುದು ಜಗದೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ।
ಜಡಮತಿಗಳುಪಮಂತ್ರ ತಂತ್ರದಾಲೋಚನೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಬಹವೆಕರದಿ ॥
ಪಿಡಿದಿರ್ಪನವರವರ ಕರ್ಮ ಫಲವನು ಸೂತ್ರ ।
ದೊಡನೆ ಚಲಿಸದ ತೆರದೊಳರಿಯ ದೀಪರಿಯನ್ನು ।
ಬಡವರಾಯಾಸ ದುಗ್ಗಡಯತ್ನಗಳ ನೆನೆಯೆ ಫಲಿಸುವುದೆ ಮನದಿಷ್ಟವು ॥ (42)

ಒಡಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಲೆವ ಕ್ರೂರರುಜೆಯುಪಟಳವ ।
ಕೆಡಿಸುತಿರುವೌಷಧಿಯ ನೂಡಿಸಲ್ಕದು ರಸನೆ ।
ಗೆಡಸೆನಿಸಿ ತೋರ್ದಪು ದಪಥ್ಯಕರವಸ್ತು ರುಚಿಕರದಿಂದ ಮೋಹಿಸುವುದು ॥
ಕಡೆಗೆ ಕಾಂಬುದು ಕಾಂತೆ ಮನ್ನುಡಿಯ ಕಾಠಿಣ್ಯ ।
ಮಡದಿಮಣಿ ಕೌಸಲೆಯ ಮೇಲ್ನುಡಿಯ ಮಾಧುರ್ಯ ।
ಸಡಗರಮದೆಲ್ಲಿ ಮೇಣೆಂಬುದೇಂ ಪೇಳಲೇಂ ಒಂದೆರಡು ವತ್ಸರದೊಳು ॥ (43)

ತಾಮರಸತಪನರವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧ ।
ಕೋಮಲಪ್ರಿಯಮಂಬು ನಿಲಯದೊಳಗಿರ್ಪಾಗ ।
ಸಾಮರಸ್ಯಂ ಪೋಗಿ ಶತ್ರುತ್ವ ಮಹುದುದಕ ಪೋದಡಾಕ್ಷಣಧರೆಯೊಳು ॥
ನೀಮಹತ್ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರಲು ಕೌಸಲೆಯು ।
ರಾಮರತಿಸೇಹದಿಂದಿರ್ಪರಾಪತ್ತಡಸೆ ।
ಪ್ರೇಮವಳಿದಾತ್ಮಜನ ಮಗುಳೆ ನಿನ್ನಂಚುಚ್ಚದುಳಿದಪರೆ ಹಿತವರಹರೆ ॥ (44)

ಪಗೆಯು ಹಿತಮೆಂದರಿದುಪೇಕ್ಷೆಗೈದಿರ್ದೊಡಂ ।
ಮಿಗೆ ಸಮಯ ಬಂದೆಡೆಯುಳಪಕೃತಿಗಳನ್ನೆಸಗಿ ।
ಬಗೆಯುಮುಳವನೆ ಕಳೆ(ಬರಕೂನಮಂ ಮರುಳೆ ನೇಹಸಿಂದಗ್ನಿಯುಮ್ನ ॥
ಜಗರೊಳಗೆ ಬೈಬಿಟ್ಟ ಕಿಗ್ಗ[1] ಮುಳಿಯುಂಸಾರ್ದೊ ।
ಡೊಗೆಯೆ ಮಾರುತತನೂತಾಪ ಗೊಳಸದೆಮಾಣ್ದ ।
ಸೊಗಯಿಪುದೆ ಶೀತಳಾಕೃತಿ ಯೆನಿಸಿಯೆನ್ನರಸೆ ತಿಳಿನೊಳಾಳೋಚಿಸಿ ॥ (45)

ಹೃದಯದಂತಸ್ಥಮಂ ತಿಳಿಯದಲೆ ರಾಜಸಂ ।
ಪದವ ಕೈಸಾರಿಸುವೆ ರಾಮಂಗೆ ಸಿರಿಯು ಬಂ ।
ದೊದಗಿದೊಡೆ ಭವದೀಯ ಸಿರಿವೊಗದ ಕಾಂತಿಯುಂ ಸೆಳೆಯದುಳಿದಪನೆ ತಾಯೆ ॥
ವದನೋಪಮಿತಮೆಂದು ನೀರೇಜಬೀಜಮಂ ।
ಮುದದಿಂದ ಪಾಪಿಯೊಳ್ಬಿತ್ತಿ ಪೋಷಿಸೆ ಕುಸುಮ ।
ಮುದಯಿಸಲ್ವಕ್ತ್ರ ಸುಂದರವನೊಯ್ದದಲ್ಲದದು ಮಣ್ದಪುದೆ ತಿಳಿಯದಾದೆ ॥ (46)

ಕ್ರೂರತರದಾರ್ಭಟೆಯ ನುಡಿಯ ಕಂಡಂಜುವುದು ।
ಧಾರುಣಿಯ ಜನಮೆಲ್ಲ ಮೃದುಮಧುರ ವಾಣಿಯಿಂ ।
ಸಾರಿಪರಶಕ್ತಿಯುಂ ಸತತ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮೃಗವ ಪ್ರಿಯದಿಂ ಸಲಹಿದ ॥
ತಾರೆಯರಸನನು ಮೃಗಲಾಂಛನನೆನುತ್ತೊರೆವ ।
ರೋರಂತೆ ತತ್ಕುಲವ ನಲೆವ ಕೇಸರಿಯನ್ನು ।
ದಾರಮೃಗಪತಿಯೆಂಬರೀನೀತಿ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿದು ನೋಡಬ್ಜಾನನೆ ॥ (47)

ಪಲವು ಮಾತೇನಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ರಾಮಗೆರಾಜ್ಯ ।
ವೊಲಿಯಲವನರಸಿಯರ್ಸ್ವಂತರದಿಹಿಗ್ಗುವ ।
ರ್ಬಲುಕಷ್ಟದಿಂ ಭರತ ನಳಿಯಲಾತನ ಸತಿಯು ನಿನಗಳಲಿತೊಳಲುತಿಹಳು ॥
ನೆಲವನಾಕಾಂಕ್ಷಿಸದೆ ಸಿರಿಯುಸವತಿಯತನುಜ ।
ಗೊಲಿಸಿನೀಂ ಸುಲಭ ಮಹುದನುಚಿತಂ ಪೂರ್ವಕೃತ ।
ಫಲವ ಭುಂಜಿಸ ದುಳಿಯೆ ನಿನ್ನಳಿವೆ ರಾಮ ಪುರಧರಸನಾಜ್ಞೆಯು ಮೀರ್ವೊಡೆ ॥

(ಸಂಧಿ 4, ಪದಗಳು 170.) [(48)

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಾಂತಿಕರ್ಮದಲಿ ಬೇತಾಳ ಮೂಡಿದ ತೆರದಿ ।
ಸಂತಸದಿ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಸಮಯದಲಿ ಬಹುತ ।
ರಾಂತರಾಯಂಗೈದಳಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಮಂಥರೆಯ ಬೋಧೆಯಿಂದ ॥

ಗಿರಿರಾಟ್ತನೂಜೆ ಕೇಳ್ಮಂದದೆ ಮಹಾಮಾಯ ।
ಮೆರೆದ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಣುಗಿ ।
ಗೊರೆದು ಮನಮಂ ಕಲಕೆ ಮಗುಳೊಂದು ಪಾರುದಿಂ ಮತಿಹಿತಮದೆಂಬಂದದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕುಹಕಮಂ ಪಣೆದು ದುರ್ಬೋಧನೆಯ ।
ನೆರೆದಳೇಕಾಂತ ದೊಳ್ಕರ್ಣ ಪೀಯೂಷಮೆನೆ ।
ಸಿರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೂಹಗಳನೇಕ ಮೆನ್ನುವ ನ್ಯಾಯ ಸಫಲೀಕರಂಗೈವ್ರೊಲು ॥ (1)

[1] ಕಿಚ್ಚು.

ಕೇಳವ್ವೆ ರಾಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ದೊರಕಿದೊಡೆ ।
ಕೇಳಿನಿಸಲೂಳಿಗವು ಭರತಗಹುದಲ್ಲದೊಡೆ ।
ತಾಳಿ ಯತಿ ವೇಷಮಂ ಕಾನನಕೆ ಗಮಿಸುವುದು ತರುನಿಲಯಮಂ ಸಾರ್ವುದು ॥
ಆಳುವೊಡೆಯನವಾತೆ ಯೆಡೆಯ ದಾಸೀಜನರ ।
ಜೋಳಿಯಲಿ ನೀನಿಹುದು ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯರುಯಿಟ್ಟ ।
ಕೂಳುಂಡು ಸೀತೆ ಮೇಳದ ತೆರದಿ ಸೇವೆಯೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು ತಪ್ಪಲರಿದು ॥ (2)

ತನ್ನ ಸಿರಿಯಿಂದ್ರುಪದ ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಮದು ।
ನನ್ನಿ ಮೂಲೋಕದಾರಿದ್ರ್ಯತನ್ನುಳವಾದೊ ।
ಡುನ್ನತಂ ಯುಗ ಮರಳಿ ಪೋದುದೆಂದೆಣಿಸುವುದು ಧೀಯುತರ ಮತವು ಮರುಳೆ ॥
ತನ್ನುದರ ಸಂಭವರ್ತಮಗಾಗ ರೆಂಬೆಡೆಯ ।
ಲನ್ನಿಗರು ಪೊರೆದಪರೆ ತಿಳಿ ನಿನ್ನೊಳೀಪರಿಯ ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಜಹಿತವ ನೀಂ ಗೈದು ಸುಖಿಯಾಗು ಪೆರರಿಂಗೆ ಬಾಯಬಿಡದೆ ॥ (3)

ಭರತನಂ ಪೊರೆ ಬರ್ಪಸಿರಿಯ ಬಾಗದೆ ಜಗ ।
ದ್ಭರಿತ ವಿಕ್ರಮರಾಮ ಭೂಪಾಲನಾಗದಂ ।
ತುರುತರೋಪಾಯಮಂ ಬೇಗಲಾಳೋಚಿಪುದು ಕಾರ್ಯಮುಂಮಿರದಂತೆ ॥
ದೊರೆತನಂ ನಿನ್ನ ವಶಮಾದ ಬಳಿಕೀಲೋಕ ।
ಚರರಂತೆ ಸೇವಿಪರು ಕೆಲಕಾಲಕಂ ಭಾಗ್ಯ ।
ಚಿರಮಹುದು ಮೈಮರೆದು ನೆನೆಯೆ ಗತಜಲಸೇತುಬಂಧದಂತಫಲವಹುದು ॥ (4)

ರಾಮಂಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ।
ನೇಮಿಸಿದ ಶುಭವಸ್ತು ನಿಚಯದಿಂ ಭರತಂಗೆ ।
ಸಾಮಾಜಿಕನುಮತದಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಕಭಿಷೇಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ರಾಮನಾರಾಮದಲಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರಂ ।
ನೇಮದಿಂ ಮೌನಿಯಂತಿಪ್ಪಂತೆ ನೀಂಗೈದೊ ।
ಡಾ ಮಗುಳೆ ನಾಡೆಲ್ಲ ವಶವರ್ತಿಯಾಗುವುದು ಸಂಪದಂ ಪೆರ್ಚಬಹುದು ॥ (5)

ನಾಡೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಣುಗನವರಾದ ಬಳಿಕ ಕೈ ।
ಗೂಡುವುದು ಬಯಸಿದುದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾತ್ಮಭವ ।
ಕಾಡಿಂದಲೈತಂದೊಡಂ ಭೃತ್ಯಭಾವದಿಂದಿಹುದಲ್ಲದಿತರಮಲ್ಲ ॥
ನೋಡಿ ಸೈರಿಸದವನು ತನಗಾಗಬೇಕೆಂದು ।
ಮಾಡಿದರನೇಕವಿಧ ಯತ್ನಂಗಳಂ ಬಯಲ ।
ಕೂಡಿಪೋಪುದು ಮನೋರಥವಲ್ಲದಾ(ಂ)ತಂಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿರವು ॥ (6)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ।
ಪದುಳದಿಂ ಸಿರಿಯಪ್ಪುಪಾಯಮನ್ನೆಸಗೆಂದು ।
ಹೃದಯದಂತಸ್ಥಮಂ ತಿಳಿಪಿದೆಂ ಬಲ್ಲನಿತ ಜನತಾವಿರೋಧವಾಗೆ ॥
ಬೆದರದಿಹೆ ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೆಂದು ಬಹು ।
ವಿಧದಕುಹಕೋಪಾಯಗಳ ನುಸಿರಲವು ಸತ್ಯ ।
ಸದನ ಮೆಂದೆಣಿಸಿ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಡದೊಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದಳು ॥ (7)

ಪಾಲೊಳ್ಪುಳಿಯಪಿಂಡಿ ಕಲಕಿದಂದದಲಿ ದು ।
ಶ್ಶೀಲಮಂತ್ರದಿ ಸೈಂಧವಾಧಿಪನ ಪುತ್ರಿಯ ಹೃ ।
ದಾಲಯವ ವಿಕಳಗೊಳಿಸಲ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ಮುಂಗಾಣದತಿಚಿಂತೆಯಿಂ ॥
ಲೋಲಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ನಿಜಾಂಗುಷ್ಠಮಂ ನೋಡಿ ।
ಡೋಲಾಯಮಾನಮಾನಸಳಾಗಿ ರಾಮ ಭೂ ।
ಪಾಲನಾಗದ ತೆರದಿ ಯತ್ನಮಂ ಯೋಚಿಸುತ ಮಂದರೆಯೊಳಂತೆಂದಳು ॥ (8)

ಎನಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಕಜ್ಜಮಂ ನಿನ್ನಂತೆ ।
ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತ ಪೇಳ್ವರಾರೀ ಪುರದಿ ।
ಜನನಿ ಸೋದರಿ ನೀನೆಯಲ್ತೆ ಭೂಧವನಪ್ಪನೆಂತೆನ್ನ ಕುವರನಿಂದು ॥
ಜನನಾಥ ಸಕಲ ಸಂಭಾರಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।
ಮುನಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಪುಷ್ಯಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟ ।
ಮನು ಕಟ್ಟಲಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಗೈದಿರ್ಪ ನಿದಕಂತರಾಯಮೆಂತಪ್ಪುದಬಲೆ ॥ (9)

ಜೀವನಂ ತನು ಧನಂ ರಾಜ್ಯಸುತ ಸರ್ವಸ್ವ ।
ಮಾವುದುಂಟೆನಗದೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನಿಂದೆನಿಪೆ ।
ನೀವಸುಧೆಯಧಿನಾಥಳೆನಿಸಿ ಮದ್ಭಾಗ್ಯಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವುಪಾಯಮೊಂದ ॥
ಸಾವಧಾನದೊಳರಿಪು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಕಾಲತ್ರ ।
ಯಾವ ಬೋಧಾಶಾಲಿಯೆಂದು ನಾನಾ ವಿಧದ ।
ಲೋವಿಪ್ರಿಯದಿಂ ನುಡಿಸಿ ಜಾಗರವ ಲೆಂಡತಿಯೊಡನಿಂತೆಂದಳಾ ಮಂಥರೆ ॥ (10)

ಸತತ ನಿಜನೇತ್ರದಿಂದತಿಶಯ ಮಿದೆಂದೆನ್ನ ।
ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದ ಮಾತೆಯಾದ ಕತದಿಂ ಸಮಯ ।
ಕತಿಗೋಪ್ಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಡೆತಿಯ ಮಾಳ್ಪೆನು ॥
ಸುತಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ರಾಮಂಗೆ ।
ವಿತತಗಹನಾವಾಸಮಪ್ಪಂತೆ ಪೇಳ್ವುದಂ ।
ಹಿತಮೆಂದು ಕ್ಷಿತಿಯರಸನೊಪ್ಪುಗೊಳುವಂದಮಂ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಬ್ಜಾಂಬಕಿ ॥ (11)

ವಾಸವಗೆ ಶಂಬರನೊಳಾಗಲ್ಮಹಾಸಮರ ।
ಗಾಸಿಗೆಟ್ಟಮರಪತಿಯೈ ತಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ।
ಬೇಸರದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲ ಸುರಪನೊಡನೈದಲಾಗ ॥
ಲೇಸೆಂದು ರಕ್ಕಸರ ಮೊತ್ತಂಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಲು ।
ಬೇಸರಿಸಿ ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರಲು ರಣರಂಗದೊಳು ।
ಮೋಸಮಾಗಲ್ತೇರಿನಚ್ಚು ತತ್ಸಮಯದೊಳು ಧೈರ್ಯಗುಂದದ ತೆರದೊಳು ।
ತೇರಿಂಗೆಕರವಿತ್ತುದಾರಜಯಸಿರಿದೊರೆಯ । [(12)

ಪಾರುವಂದದಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆಸಗಿದ ಕಾರ್ಯ ।
ದಾರೈದು ನೃಪತಿಲಕ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥
ನಾರಿಯರ ಕುಲದರಸಿ ಪತಿಹಿತೈಷಿಣಿ ನೀನೆ ।
ಯಾರಿಂದಲುಂ ತೀರದೀ ಸಮಯ ಕುಪಕೃತಿಯ ।
ನೋರಂತೆ ನೀನೆಸಗಿದುದರಿಂದಲಿನವಂಶಜ ಸಮರ್ಚಿತಮರರೆಡೆಯ ॥ (13)

ಆದುದತಿ ಸಂತೋಷವದರಿಂದ ವರವೆರಡ ।
ಮೋದವೆತ್ತಿತ್ತಪೆನು ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖವ ಸಂ ।
ಪಾದಿಸುವುದೆನ್ನರಸಿ ಯೆಂದರಸನೊರೆಯಲ್ಕೆ ನಸುನಗೆಯೊಳಂವಂದಿಸಿ ॥
ಮೇದಿನೀಪತಿಯಿತ್ತ ವರಗಳೆರಡುಂ ಭವ ।
ತ್ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳೆಡೆಯುಲಿರಲೆನಗೆ ಬೇ ।
ಕಾದ ಸಮಯದಲಿ ಬಿನ್ನಪಗೈದು ಕೊಳುವೆನೆಂದರಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ॥ (14)
ಸಂತಸಂಗೊಂಡರಸನೆಂಬುವಂ ಪಿಂತೆನ್ನ ।
ಮುಂತುಸುರಿದಂದಿಂದ ಮರೆದಿರ್ದೆ ಭಾಗ್ಯದುರು ।
ಸಂತ್ರೆಯಿಂದವಸರಕೆ ಬೈಚಿಟ್ಟುದಂ ನೆನೆದು ಮನದೆ ನಿಜಹಿತಕರವೆನೆ ॥
ನಾಂ ತಳುವದುಸುರಿದೆಂ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ।
ಕಾಂತಾರವಾಸ ರಾಮಂಗೆನುತ ಯಾಚಿಪುದು ।
ಕಾಂತನಂ ಪೂರ್ವವರಬಲಮಿದೆಕೊ ಮನವಿಷ್ಟಮುಪ್ಪಸಿದನೆಸಗೆ ನಿನಗೆ ॥ (15
ದಕ್ಷಿಣದ ದೆಸೆಯೊಳಾ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು ।
ಸೊಕ್ಕಿದಸುರೇಶ ಶತಮಾಯಂ ತಿಮಿಧ್ವಜನ ।
ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೊಡ್ಡೈದಲಿಂದ್ರನಾ ಶಂಬರನ ವೈಜಯಂತೀ ನಗರಕೆ ॥
ತಕ್ಕದಿರಲಸುರ ಬೆಂಬಲಕೆ ದಶರಥನೈದೆ ।
ಕಕ್ಕಸದ ರಣದಿ ತೇರಚ್ಚುಗಿಯೆ ಪತಿಯನ್ನು ।
ವಕ್ಕರಿಂ ಸಾಹಾಯ ಮೆಸಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತೀ ಸಮಯದಿ ॥ (16)
ಉಪಕರಿಸಿತವ್ವೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ರಾಮ ।
ತಪಸಿಯಂತಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಯಪ್ಪಂದ ದಿಂ ।
ಗುಪಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದರಸಂಗೆ ನಿನ್ನಣುಗ ನರನಾಥ ನಪ್ಪಂದದಿ ॥
ತಪನ ವಂಶಾಗ್ರಣಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪ ।
ಕುಪಿತನಾಗಂ ಕಾಮಿಯಾದ ದೆಸೆಯಿಂ ತಾಯೆ ।
ಅಪರಿಮಿತ ಸೌಖ್ಯಮದರಿಂದಹುದು ಮನ್ನುಡಿಯು ಪ್ರಿಯದಿಂದ ಪತಿಕರಿಸಲು ॥ (17)
ಪೊಗು ಕೋಪಗೇಹಮನ್ನಳವಡಿಸು ವೈಕಾರ ।
ಬಗೆಯಲಂಕೃತಿಗಳಂ ತಿರೆಗೆ ಮೊಗವನ್ನಿಟ್ಟು ।
ಸೊಗಸಿರುವ ಭೂಷಣಾವಳಿಗಳಂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಮೌನಮಂ ತೊಟ್ಟುಗೊಟ್ಟು ॥
ಬಿಗಿಯೆನಿಸಿ ಕೀರಶಾರಿಕೆಗಳನುಸರಿಸಿರುವ ।
ಬಗೆಬಗೆಯು ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಸುವರ ಬೇಳುವೆಗೆ ।
ಮೊಗಗೊಡದೆ ಮನವ ಬಲುಸರಗೈದು ಮುಂತಪ್ಪ ಶುಭವ ಜಾನಿಪುದು ತಾಯೆ ॥
ತನ್ನ ಜೀವನಕೆಂದಲತಿಶಯಮೆನುತ್ತರಸ । [(18)
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತದೆರಕದೊಳಿರ್ಪ ಕೋಪಿಸಂ ।
ಕನ್ನೆಯರ ರನ್ನೆ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಡ ಪೇಳ್ದನುಡಿಗೆ ಹಿತವೆಂದೆಣಿಸುತ ॥
ನನ್ನಿ ನಿನಗೋಸುಗಂ ಪೊಗುವನಗ್ನಿಯನಿದಂ ।
ಮುನ್ನನಾಂ ಬಲ್ಲೆ ಬಂದಾತ ಮಣಿಧನಧೇನು ।
ಬಿನ್ನಣದರಾಜ್ಯ ಮೇನಿತೊಡದನೊಪ್ಪದಿರು ಮೃದುನುಡಿಗಳಾಡದಿಹುದು ॥ (19)

ಬಲು ತರದುಪಾಯಗಳ ಬೋಧಿಸಲ್ ಪ್ರಿಯನವಂ ।
ನೆಲವಿನಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಶೋಕಲಾಲಸೆಯಾಗಿ ।
ಪಲವು ವಿಧಕಠಿಣದುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಲಾತನಂ ನಿರ್ಭತ್ಸ್ಯನೆಂಗೈವ್ರತ ॥
ಒಲಿಯದಿರಲರೆನಿಮಿಷ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿ ।
ನ್ನೊಲುಮೆಯಂ ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಶಪಥಂಗೈವ ।
ನಲಿವೇಣಿಯದ ನರಿತು ಸ್ಮರಿಸು ಪೂರ್ವಪಲಿತ್ತ ವರಗಳೆರಡಂ ಮರೆಯದೆ ॥ (20)

ನಾಡೊಡೆಯನಭಿಮತವ ತಿಳಿದು ನೀಂ ವರಮೆರಡ ।
ಬೇಡು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ರಾಮನೂರುಳಿದು ।
ಕಾಡಿಗಿರದೈದಲೆನ್ನಿಣುಗ ಭರತಂ ರಾಜ್ಯಪಧಿನಾಥನೆನಿಸಲೆಂದು ॥
ಮಾಡದನುಮಾನವನ್ನಿತ್ತ್ರಪಂ ಬಯಸಿದುದು ।
ಕೊಡುವುದು ಮನದಿಷ್ಟ ತನಯ ಭೂನಾಥನಹ ।
ನಾಡೆಲ್ಲ ವಶವಾದ ಬಳಕೆ ಲಾರಿಂದೇನು ಬಹುದು ತಿಳಿಯಬ್ಜಾಂಬಕೆ ॥ (21)

ಚತುರ ದಶವರುಷ ವನದೊಳಗಿರ್ದು ರಾಮ ಬಂ ।
ದತಿಶಯಮದೇನ ಕಾಣ್ಬಂ ಮುಂದೆ ಲೋಕ ಸಂ ।
ತತಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಾಧೀನವಗಾಗೊಪ್ಪುದು ದೊರೆತನಂ ರಾಢಿಯಹುದು ॥
ಮತ್ತಿಹೀನೆ ನಾಂ ಪೇಳ್ದುಪಾಯಗಳೊಳೊಂದನು ।
ನ್ನತಿಗಳಿಯದೆಸಗಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯಲೆಂದಶ್ವ ।
ಪತಿಯಣುಗಿಗೊರೆದಳಾ ಮಂದರೆ ಮಹಾಪಾಪಿ ಮೂರ್ತಿಯದು ಭವಿಸಿದಂತೆ ॥

ಮಂದರಾವಚನರಚನಾಕ್ರಮವ ಲಾಲಿಸುತ । [(22)
ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜಾತೆ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗು ।
ತೊಂದೆರಡುಘಳಿಗೆ ಪರಿಸ್ಪಂತ ಮೌನದೊಳಿರ್ದುತನೊಳ್ಳಾಳೋಚಿಸುತಲಿ ॥
ಬಂದುದೆಲ್ಲೀ ಮೇಧೆ ಈಕುಬ್ಜೆ ನಾಲ್ಮೊಗನ ।
ಸುಂದರಿಯುಳಂಶವನ್ನಾಂತು ಭೂಮಿತಳಕೆ ।
ಬಂದಿರ್ಪಳಲ್ಲದಿರಲೀ ವಿವೇಕತೆ ದೊರೆಗುಮೆಂತು ವೈಚಾರಿಸತಿಗೆ ॥ (23)

ಎನುತ ಸಂತಸ ವೆರ್ಚುತಾ ಕುಬ್ಜೆಯಂ ತುತಿಸ ।
ಲನುಗೈದಳೀ ಪೂರ್ವವಿಧುವಕ್ತ್ರ ಕಾಂಚನವ ।
ಸನುಮತಿಪ ನಾಸಿಕಂ ಸರಸೀರುಹದಳಾಕ್ಷಿಯಗ ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಡಸ್ಥಲಂ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ಪೃಗಕಂ ಲಿಕುಚಕುಚ ಕುಸ್ತೈಯ ।
ನ್ನನುಮಾಂತಕರ್ಣ ಶಾತೋದರ್ರ ಕರಿಕರಿಗ ।
ಳೆನಲೂರು ಕಹಳೋಪಮಿತಜಂಘೆಯುಂ ದೆಸೆವ ಚೆಲ್ವನಾನೇಂಬಣ್ಣಿಪೆಂ ॥ (24)

ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಪತಿ ಯಾತ್ಮಜಗೆ ।
ವಿತತರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯ ಕೈಕೊಳಿಸಲನುಗೈದ ।
ಕತಿಪಯೋಪಾಯಂಗಳಿಂತಂತೆ ಕುಬ್ಜೆಯರ ಕುಲದೊಳಧಿಕ ॥
ಮತಿವಂತೆ ನೀನೆಯೆನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯದೇಳಗೆಯ ।
ಹಿತಕಾರಿಯತಿಪ್ರೀತೆ ಸುತಗೆ ಸಿರಿಯಡಸಿದೊಡೆ ।
ಸತತ ಸಂತೋಷಮಂ ಕೈಗೈದೆ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗಧಿಕ ಸಂಪತ್ಸುಖಗಳಂ ॥ (25)

ಶಂಬರನ ಶತಮಾಯ ಕಾಲನೇಮಿಯ ಕಪಟ ।
ಡಂಭ ಮಾಯಾಸುರನ ಕೃತ್ರಿಮಂ ಮಾರೀಚ ।
ಜಂಭಮೊದಲಾದ ಕುಟಿಲೋಪಾಯ ಸಂತತಿಯನಾಂತ ಮತಿ ನಿನ್ನದೈಸೆ ॥
ಅಂಬುಜಾಸನನ ಸಕಲ ಕೃತ್ರಿಮಗಳಂ ಸ್ರಗುಮಿ ।
ದೆಂಬಂತೆ ರಥಘೋಣದಾಯತ್ರವಮಾಡಿ ನಿ ।
ನ್ನಿಂಬೆನಿಪ ಬೆನ್ನಿನೊಳ್ಪುದುಗಿಸಿದನಲ್ಲದಿರಲಿನಿತು ಮತ್ತಿ ಸಂಜನಿಕುಮೆ ॥ (26)

ಕುಟಿಲಗಳ ಮನೆ ಕಪಟಮಂದಿರಂ ತಾಟೋಪ ।
ಮಠ ಕೃತ್ರಿಮದ ನಿಲಯ ಮಾಯಾಸಮೂಹ ಸಂ ।
ಪುಟದನೃತದಾಗಾರ ವಂಚನಾಲಯ ಮಹಾಮಿತ್ರಭೇದದ ತ್ರವರ್ಮನೆ ॥
ಪುಟಮಾಯಗಳ ತಾಣಮೆನಿಪ ಬೆನ್ನಿನ ಕೊನೆ ॥
ಪುಟಮಿಡಿವ ಪೊಂಬಣ್ಣವಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ ।
ಲಟನೆಗೈದಪೆ ಪುರಕೆ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಕೈಸಾರಲೊಡನೆ ॥ (27)

ಕೊಡುವೆ ಮಣಿ ಧನ ಧೇನು ನಗರಾಧಿಪತ್ಯಗಳ ।
ಪೊಡವಿಯಧಿಪತಿ ಯಣುಗನಾದೊಡಂ ನೀಂ ಪೇಳ್ದ ।
ಸಕಗರದ ಮತಿಯನಾಂ ತಿಳಿದೆ ಶಪಥಂಗೈವೆ ಮನದಿಷ್ಟಮನ್ನೀಯದೆ ॥
ತಡೆಯೆ ಪತಿಯಿದಿರಿನೊಳಗಸುಗಳಂ ತೃಣಕೆಂತ ।
ಕಡೆಯೆನಲ್ಬಿಡುವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮುಂ ।
ಗಡೆಯ ನಿಟ್ಟಸುತಿರ್ಪುದೆನುತ ಹಯಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಕೋಪಮನಳಾದಳು ॥

ತೊಡವುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ಪರಿದಿಟ್ಟು ಕಚ್ಚುರದ । [(28)
ಉಡಿಗೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಕೆದರಿದ ಕೇಶಪಾಶಗಳ ।
ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ಮುಖವಿಧುಂತುದಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತ ತೆರದಿ ಕೋಪಾಗಾರಮಂ ॥
ತಡೆಯದೊಳಪೊಕ್ಕು ಪಾಸಿಗೆಯ ಪರಿದೀದಾಡಿ ।
ಪೊಡವಿಗಭಿಮುಖವಿಟ್ಟು ಕೆಡುಕುತೊಡಲಂ ಕುಬ್ಜೆ।
ಯೊಡನೆ ರೋಷಾವೇಶಕಲಿತವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ನುಡಿದಳಾತ್ಮೋತ್ಸವವನು ॥ (29)

ಏನಾದೊಡಂ ಪಿಡಿದಕಾರ್ಯ ಕೈಸಾರದೇಂ ।
ನ್ಯೂನಮುಪ್ಪಂತರಸ ಯೋಚಿಸಿದನಾದೊಡಿಂ ।
ದೀ ನೆಲದೊಳಸುವ ಪೊರೆಯೆನು ಬಿಡುವೆ ಪ್ರಾಣಗಳ ನಾಥನಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆನು ॥
ಆನುವಿಡಿ ದನರ್ಥಮಂ ಜಗುಳಸಲ್ಕಶ್ವಪತಿ ।
ತಾನಾದೊಡಂ ಬಂದರಳವೆ ಮಂದರೆ ಪಿಡಿದ ।
ಮಾನಮಂ ನಿಜಮನೋರಥಮಾದೊಡಲ್ಲದಾನುಳಿಯೆನಿದು ಶಪಥಮಬಲೆ ॥ (30)

ಕೊಳ್ಳನಾಹಾರಮನ್ನುದಕಮನ್ನಿಟ್ಟಸೆನು ।
ಬಳ್ಳರನ್ನಂಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟರಿಟ್ಟಸೆನು ।
ಒಳ್ಳತಹ ಸವಿನುಡಿಗಳಾಡಿ ಬೆಲ್ಲಿಸಲದಂ ಪತಿಕರಿಸೆನೆಸುವನುಳಸೆ ॥
ತಳ್ಳಂಕಮಿಲ್ಲದಲೆ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯನಾ
ಡೊಳ್ಳರಾಮಗೆ ವನಂ ಸಿದ್ಧಮುಪ್ಪನ್ನ ಕೈ ।
ಕೊಳ್ಳನೊಂದನು ಕುಬ್ಜೆ ಮನದರ್ಥಮಿದು ಪುಸಿಯ ನುಡಿಯೆ ಹಿತಕಾರಿಯೆಡೆಯ॥ (31)

ಪಲಪುಮಾತಿನ್ನೇನು ಸುತಗೆ ಸಿರಿಸಂಪದಂ ।
ಕಲಿತವಾಗುವುದು ರಾಘವಗೆ ವಿಪಿನಾವಾಸ ।
ಸಲಿಗೆಯುಪ್ಪಂತೆಸಗಿ ಸಂತೈಸಿದೊಡೆ ನೃಪತಿಯಾನು ಸಂತಸದಲಿ ॥
ನೆಲದಳಿಹೆನಲ್ಲದಿರಲಾತನಿದಿರೊಳಗಸುವ ।
ಲುಲಿತವೆಂದೆನಿಸಿ ಶಮನಿಲಯಮಂ ಸಾರುವೊಡೆ ।
ಫಲಿತಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳ ಇನ್ನಿದಕೆ ಪುಸಿಯನುಳ ತಪ್ಪಲೆನ್ನಂ ನೀಂ ಪಳ । (32)

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ಯತಿರೋಷದಾವೇಶ ।
ದಿಂದ ಪಲ್ಮೊರೆದು ಭುಜಗಳನೊದರಿ ಕೋಪಶಿಖಿ ।
ಮುಂದುವರಿದೈ ತರಲ್ಪೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳ ತಡಿಯದೀಡಾಡಿ ನೆಲಕೆ ॥
ಬಂಧುರವ್ಯಾಪಾದವೆಸಗೆ ಕುದಿವುತಲಾಗ ।
ಮಂದರೆಯ ಮೊಗನೋಡುತೊರಗಿ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ।
ಯಿಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸಂಗೆ ಕೃತಕಮಂ ಯೋಚಿಸಿದಳು ॥ (33)

(ಸಂಧಿ 5, ಪದಗಳು 203.)

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಾಗಿಷುಗಳಲ್ಲೀಶನಂ ವ್ಯಥಿಸಿ ನಿಜಪುತ್ರ ।
ಗಾಗುವಂದದಿ ಸಿರಿಯ ಬೇಡಿ ರಘುವಲ್ಲಭನ ।
ಬೇಗದಿಂದಾ ರಾಮನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಲ್ ಬೆಸನ ಕೇಳದಲ್ ಭರತಾಂಬಿಕೆ ॥

ನಗರಾಪ್ತನೊಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಕಂ ।
ಒಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದಿಂದನುಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ನಿಜ ।
ಬಗೆಯ ಜನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಶುದ್ಧಾಂತಕಂ ನಡೆಯೆ ದಶರಥನೃಪಾಲಂ ॥
ನಗುವ ಗೃಹಶಾರಿಕೆಯ ನಲಿವ ಸೋಗೆಯ ಬಳಗ ।
ಮಿಗೆ ಸೊಬಗನಾಂತು ನರ್ತಿಸುವ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಗ ।
ಳಗಣಿತದಿ ನೋಡುತಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕ ನಿಜನಿಳಯಮಂ ॥ (1)
ಒಂದೆಡೆಯಲಾಡುತಿಹರೊಂದೆಡೆಯ ಪಾಡುತಿಹ ।
ರೊಂದಡೆಯ ಹಾಸ್ಯರಸಮೆಸಗುತಭಿನಂದಿಸುವ ।
ರೊಂದೆಡೆಯ ಗಿಳಿ ಮಯೂರಾದಿಗಳ ಜೀವತತಿಯಾಟಂಗಳತಿಸೊಗಯಿಸೆ ॥
ಬಂಧುರದ ವಿಭವಮಂ ನೋಡುತೊಳಪೊಕ್ಕನಾ ।
ನಂದದಿಂದಿಂದ್ರಭವನಕ್ಕೆ ಮೂಃವಡಿಯೆನಿಪ ।
ಮಂದಿರದಮಧ್ಯದೊಳಗಾತ್ಮೇಶಿಯಂ ಕಾಣದರಸುತ್ತೃತಂದ ನರಸ ॥ (2)
ಮೂದಲಿಪ ಗಿಳಗಳಭಿವಾದಿಪ ಮಯೂರತತಿ ।
ಯಾದರಿಪ ಪುತ್ಥಳಗಳನುದಿನಂ ನಗಿಸುತಿಹ ।
ಸಾದರದ ಕಾದಂಬ ಗೃಹಚಕ್ರವಾಕಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನಸುನಗುತಲಿ ॥
ಮೇದಿನೀಶನು ನಿಜಸತಿಯನಾವೆಡೆಯೊಳಂ ।
ಭೇದಿಸುತ ಕಾಣದನುತಾಪದಿಂ ಮುಂದೆಸೆವ ।
ದಾದಿಯಂ ನೋಡಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ಗಂಧರ್ವೇಶನಣುಗಿಯಿರವಂ ತವಕದಿ । (3)

ಬರುವ ಸಮಯದಿ ಬೇಗ ಕರದಿ ಪೊವ್ರುಗೆವಿಡಿದು ।
ಕರಿಗಮನೆ ಕಡೆವಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದರ್ಗ ವಿದ್ರುಮಿತ್ತ ।
ಕರಲಾಘವನ್ನಿತ್ತು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕರದೊಯ್ದು ನಸುನಗೆಯ ಪಸರಿಸುತಲಿ ॥
ಭರದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುಖನೇತ್ರಗಲ್ಲಗಳ ।
ನಿರದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ಗುಟುಕ ತಾಂಬೂಲ ನೀವ್ರುತೀ ।
ಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಿ ಕಂಗೆಸೆಯಳೀಂ ಕತ್ರದೊಳೆಂದರಸ ತಾ ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕೆ ॥ (4)

ದೇವಸಂವರ್ತದಕಟಾಟಂಕ ದುರುಕೋಪ ।
ಭಾವದಿಂ ತೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳನುಳಿದು ರಾ ।
ಜೀವಾಕ್ಷಿ ತಿರೆಯೊಳೊರಗಿರ್ದಳಾರೊಡನಿದನ್ನುಸುರದಲೆ ಮೌನವಿಡಿದು ॥
ದೇವಿಯ ಮನೋರಥವ ತಿಳಿಯಲಾರಿಂಗಳವು ।
ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರ ಭವತ್ಪಾದದರುಶನದ ।
ಲಾವದಿಂ ನಿಜಮನೋರಥವ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೊಂದೇಣಿಕೆ ಮನಕೆ ಜೀಯ ॥ (5)

ಕ್ರೂರತರನಿರ್ಘಾತಪಾತದಿಂದದ್ರಿಯು ನಿ ।
ವಾರಮಪ್ಪಂತಧಿಕಮಪ್ರಿಯದ ನುಡಿಗಳಿಂ ।
ಧಾರುಣೀಪತಿಹೃದಯ ಮರುಗಿತ್ತದನೇನೆಂಬೆ ಮಾರನ ಉದಃರಜಸವ ॥
ನಾರಿಯರ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುರುಷನತ್ಯಧಿಕ ।
ವೀರನಾದೊಡಂ ನೀರಿನಿಂ ಕನೀಯಸನಪ್ಪ ।
ನೋರಂತೆ ನನ್ನಿಯೆಂಬುದಕರಸ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ ಸೋಲ್ದ ॥ (6)

ಬಂದುದೇಂಕತ್ರದಿ ಕೋಪಂ ದೋಷವಾರಿಂದ ।
ಪೊಂದಿತ್ತಪರಾಧಮಾರಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜಪ್ರಾಣ ।
ಕೆಂದಧಿಕವೆನಿಪರಸ ಮುನಿದೊಡೆನ್ನಸುವೆಂತು ಸನುಮತಿಸಿ ಸುಖದೊಳಿಹುದು ॥
ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ತೊಳಲುತಲಿ ಸತಿಯಿರ್ಪ ।
ಮಂದಿರವ ಸಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಚ್ಯುತಾಪ್ಸರನಾರಿ ।
ಯಂದದಿಂ ಭೂತಳದಿ ವ್ರೊರಗಿರ್ಪ ವಾಹೀಶನಂದನೆಯ ಕಂಡನರಸ ॥ (7)

ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನೊಳ್ ಮುನಿದು ಭೂಮಿತಳಕೆ ।
ನುಗ್ಗಿದಳೊ ನುಡಿವೆಣ್ಣು ಬಿಡುಗಣ್ಣರರಸನಿಂ ।
ದೊಗ್ಗಡದ ಶಚಿಯೊ ಬಗ್ಗನೆನ್ನುಳಿದು ಬಾದ್ಯೈಕೆಲ್ವೈಟ್ಟನಣುಗಿಯೊ ನೋಡಲು ॥
ತಗ್ಗಿದುದೊ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡನುಳಿದ ಪೊಸಮಿಂಚಿದೇ ।
ನುಗ್ಗಡದ ಶೌರಿಯರಸಿ ಯರಸಿಯೊ ಕಿನ್ನರಿಯೊ ।
ಅಗ್ಗಳದ ಚೆಲುವಾಂತ ಸತಿಯ ಕಾಣುತ ನೃಪಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದನು ॥ (8)

ಮನಸಿಜನ ಮದದಾನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯೆ ।
ಕಿನಿಸಿದಾರಿಂದಾಯ್ತು ಮೃದುಲತರಮಾಲತಿಯ ।
ನನುಸರಿಪ ತನುಲತೆಯು ತಪ್ತನಾಗಿಹುದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತೊಡವುಗಳನು ॥
ಸನುಮತಿಸದುಳಿದೇಕೆ ನೆಲದೊಳೊರಗಿಹೆ ಲೋಕ ।
ನಿನಗದೇನಪಕಾರಮೆಸಗಿದರ್ ಪೇಳೆನ್ನ ।
ಮಾನಕಸೂಯಂ ಪುಟ್ಟೆ ಕೊರಗುವಂದದಿ ಮೌನವಿಡಿದಿರ್ಪೆ ಯಾತಕರಸಿ ॥ (9)

ಬಡವರಂ ಧನಿಕರಂ ಮಾಡೆಂದರುಂ ಮಾಳ್ಪೆ ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯುಂ ನಿಸ್ವನೆನಿಪೆಂದರೆನಿಪೆ ಮುಂ ।
ಗಡೆಯು ಶಿಕ್ಷಿಪ ಮಹತ್ತಪರಾಧಿಗಳ ಸಲಹವೇಳ್ಕೆನಲ್ ಕಾಯ್ವೆ ವಿನಯು ॥
ನಡೆದಿರ್ಪನಾದೊಡಂ ಪೊಯ್ಯೆನಲ್ ಪೊಯ್ದಪುವೆ ।
ನುಡಿದೆರಡನಾಡೆನೆನ್ನಾಣೆ ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ ।
ದೊಡತಿಮನದಿಷ್ಟವಂ ಬೇಡು ಕಾಡದೆ ಬಱದೆ ಮೌನದುಃಖವನಾಳದೆ ॥ (10)
ನವಶಿರೀಷದ ಕೋಶವನು ಪೋಲ್ವ ನಿಜತನುವ ।
ನವನಿಯೊಳಗೀಡಾಡಿ ಪಾಂಸುಸಂವಳಿತಮೆನೆ ।
ನವಕೆಸಾಲಸು ಪಾಣಿಯಿಂದಾಸ್ಯಶಶಿಯನುಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬೈಚಿಟ್ಟಳುತ್ತಿ ॥
ಬವಣಿಗೊಳ್ಳಲದೇಕೆ ಬನ್ನವಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ।
ಯುವತಿಯೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತಮನುತಾಪವಾಂತಿಹುದು ।
ತವಕದಿಂದೆನ್ನನೆರೆದುಳುಹು ಬೇಡಿದುದೀವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯರಸಿ ಸರಸಿ ॥ (11)
ತನು ಧನಂ ಜೀವನಂ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಿಂ ।
ದೆನಗದಾರ್ ತೆತ್ತಿಗರು ನಿನಗಿಂದಧಿಕವೇನು ।
ಮನವೊಲಿದುದಂ ಬೆಸಸು ಮಾಡದುಪಹತಿಯೆನ್ನಸುಗಳನ್ನಂಡಲೆಯದೆ ॥
ಎನಿತಿಷ್ಟಮುಂಟದಂ ಕೈಗೈವೆ ಬೇಡು ನಿನ ।
ಗನುಮಾನವೇಕೆ ನಚ್ಚಿದನ ಚುಚ್ಚುವುದೇನು ।
ವನಜಾಕ್ಷಿ ಯಿತ್ತಮಾತಂ ತಪ್ಪೆ ನಿದನೊಪ್ಪೆ ಸುಖಿಯಪ್ಪೆ ಕುಶಲನಪ್ಪೆ ॥ (12)
ಜಗತಿಯೊಳು ವಿಷಯಲಂಪಟರಿಗೆ ವಿವೇಕಗಳು ।
ಸೊಗಯಿಸುವುದಿದು ಸ್ಮರವಶನಾದ ಬಳಿಕಾತ ।
ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಮಸುಳ್ವುದು ದುರ್ಯಶವನಾಂತಪುದು ತಾಂ ತಪ್ಪದು ॥
ಬಗೆಗಗೇಚೋರ ಕೃತ್ಯಗಳ ನೆಸಗಲಿಚ್ಛೈವೆ ।
ನಗಣಿತದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ಪದನುದಿನಂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ತೊಳಲಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿದಿಹು ದಿಷ್ಟಮೆನೆ ಕಾಮಿಗಳ ಹೃದಯಮಬಲೆ ॥
ಕೊಂಕಣಂ ಸೌವೀರ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಮಾಗಧಂ । [(13)
ತೆಂಕವಂಗಾಂಗ ಪ್ರಾಚೀನ ವತ್ಸಲ ನಿಷ್ಕ ।
ಳಂಕ ಕೋಸಲ ಕಾಶಿಯಾದ ಭೂಮಿತಳದೊಳು ದಿತಜಾವಿಕ ಧನವನು ॥
ಶಂಕಿಸದೆ ಕೊಟ್ಟಪೆನು ವೃದ್ಧಕರುಣಾಪಾತ್ರ ।
ಕಿಂಕರನೆನುತ್ತ ಮಮತೆಯೊಳ್ಗುಂ ಭವತ್ಪಾಣಿ ।
ಪಂಕಜದೊಳೆನ್ನುರವ ನೊಲಿದೊರಸಿ ಕೃತಿಯೆನಿಪುದರಸಿ ಮೋಹನದ ಸರಸಿ ॥ (14)
ಮನುಮಥನ ವರನಾಗಿ ಮಮತೆವೆತ್ತೀಪರಿಯ ।
ಇನಿನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುವಿನಿಯನಿರವಂ ನೋಡಿ ।
ವನಿತೆ ಕ್ರೂರತೆವೆತ್ತ ನುಡಿಗಳಿಂದಿಂತೆಂದಳಿದೆ ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂಬೊಲು ।
ಎನಗದಾರಿಂದಲಪಕಾರ ಗ್ರಹರೋಗಾದಿ ।
ಜನಿತದಾಯಾಸಮಿನಿತಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಪ ವರ ।
ಮನವನಂಡಲೆಯುತಿಹವಿದನಱಿತು ಶಪಥದಿಂದುಸುರೆನಲ್ ಬಿನ್ನವಿಪೆನು ॥ (15)

ಮಡದಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ।
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ।
ಪೊಡವಿಪತಿ ಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತ ಕೇಳಿನ್ನಮನದನ್ನೆ ಜೀವಾತುವೆ ॥
ನಡೆಯರಿತು ಮಗುಳದಂ ಕೇಳ್ವೆಯಾದೊಡೆ ಪ್ರಾಣ
ದೊಡತಿ ನಿನಗಿಂದನ್ಯಮೇನುಂಟು ಧರ್ಮದಿಂ ।
ದುಡಿವ ಸುಕೃತದ ಮೇಲನಾಣೆಗೀಯದೆ ಮಾಣೆ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದು ಜಾಣೆ ॥
ಜೀವನಕ್ಕಿಂದಧಿಕ ಮೆನಿಸುವಂ ಶ್ರೀರಾಮ । [(16)
ಭಾವಿಸಲ್ ನೀನರಿವೆ ಯಾ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂ ।
ದಾವವಸ್ತುವು ಲಕ್ಷ್ಯಮೆನಿಸದಾತನ ಮೇಲನಾಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಈವಸುಧೆ ದನ ಜೀವ ಮುಂತಾದುದಂ ಕೇಳ ।
ಲೀವೆನಿದು ಪುಸಿಯಲ್ಲವೆನ್ನ ಕುಲದಧಿನಾಥ ।
ಪಾವನಾರುಣನಾಣೆ ಪೇಳು ಬಿಡದೆನ್ನಾಣೆ ಕಾಣೆ ನಿನಗನ್ಯಮಿನಿತ ॥ (17)
ಈಶನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ ನುಡಿದಳ್ ಭೃಂಗ ।
ಕೇಶಿ ಸುರ ಗಾಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರುಂ ಧ ।
ನೇಶ ರವಿ ಶಶಿ ತಾರೆ ಹರಿಹರ ಮಹಾಸುರಗ್ ವಿಧಿ ಭುವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ॥
ಆಶರಾಂತಕ ನುಡಿಯ ಕುರುಪಿಟ್ಟು ವರಗಳನು ।
ಮೇಶನೆಡೆಯೊಳಗಿತ್ತ ಕಥೆಯನುಂ ಸ್ಮರಿಸದಿಹೆ ।
ಈಶ ಮತ್ತವನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈವೆ ಸರ್ವರುಂ ನೋಡುತಿರಲು ॥ (18)
ಮೊದಲು ದೇವಾಸುರರ ಕದನಸಮಯದಿ ನಿನ್ನ ।
ಬದುಕಿಸಲ್ ಮುರಿದಚ್ಚಿಗಿತ್ತಾನು ಕರವಜಯ ।
ಪದವ ಸಾರಿಸಲದಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಗಳನೆರಡನಿತ್ತೊಡವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ॥
ಸದನಗೈದಿಟ್ಟಿರ್ದೆನೀ ಸಮಯದೊಳಗದಂ ।
ಬೆದಕಲನುಗೈದೆ ಯೆನಗಿತ್ತ ವಸ್ತುಗಳೆರಡ ।
ಮುದದಿಂದಪಾಲಿಪುದುಮೂಲೋಕಮೆಚ್ಚುವೊಲ್‌ಮನದೊಲುಮೆಗಂ ಪೆರ್ಚುವೊಲ್ ॥
ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಂಗೆಯ್ಯುವದನುಮಾನಮೆನಿಸಿದರೆ । [(19)
ಬಿಡುವೆನಸುಗಳ ತೃಣೋಪಮವಾಗಿ ಭವದೀಯ ।
ದಡಿಯೆಡೆಯಲೆಂದು ವಾಗ್ಬಂಧನಂಗೈದು ಮತ್ತುಸುರ್ದಳಷ್ಟಾರ್ಥದಿರವ ॥
ತಡೆಯದೀ ರಾಘವಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಕಂ ।
ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಭರತಂಗೆ ।
ಪೊಡವಿಪತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಳ್ಪುದೊಂದು ॥
ಚೀರವಸನಗಳುಟ್ಟು ಮುನಿಗಳಂದದ ವೇಷ । [(20)
ಧಾರುಣಿಯೊಳಂ ರಾಮ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಸಂ ।
ಚಾರಮಟವೀದೇಶದಲ್ಲಿರ್ಪ ತೆರದೊಳಂ ಮಾಳ್ಪುದೆರಡನೆಯ ವರದಿ ॥
ಧೀರ ಕುಲ ಶೀಲ ಸತ್ಯವ ಸಲಹು ಧರ್ಮಮು ।
ದ್ಧಾರಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಖಿಳಾವನೀಪಾಲರೊಳು ।
ಚಾರುಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆವುದೆಂದು ಮನದಿಷ್ಟವನ್ನೊರೆದಳತಿಲಜ್ಜೆದೊರೆದು ॥ (21)

ಗರವೆರೆದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಲು ಜೀವಸಂದೋಹ ।
ಪರವಶವನೈದುವಂದದಿ ಸತಿಯ ದುರ್ವಾಕ್ಯ ।
ಧಿರವನಾಲಿಸಿ ಮಹಾರಾಜ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಿ ॥
ಕರಣವೈಕಾರಿಕವೊ ಕನಸೊ ನೆನಸಿನ ಭ್ರಮೆಯೊ ।
ಬರಲಿದೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತೆ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ।
ಪುರಶಪಿಹ ಪತ್ನಿಯಂ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಘ್ರಿಯ ಕಂಡ ಮೃಗದಂತೆ ಕಳವಳಿಸಿದ॥ (22)
ಮನದೊಳಗೆ ತೊಳಲುತಂ ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತ ।
ಕನಲಿ ಕಂಗಳ ಕೆದರಿ ಕಾಂತೆಯಂ ನೋಡುತಂ ।
ಪುನರಪಿ ಮಹಾಮೋಹಮಂ ಪೊಂದಿ ಪೈಮರೆದು ಮತ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೆಯನು ತಳೆದು ॥
ವನಿತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಪಾಪೆ ಕುಲನಾಶಿನೀ ।
ಮನುಜಾಧಿರಾಮನಿಂದೆನ್ನಿಂದ ಲಾದರಂ ।
ನಿನಗದೇನಪಕಾರ ಬಂದಿಹುದು ದುರ್ಮೇಧೆ ದುರ್ವರಾಕೆನಿ ದುರಾತ್ಮೆ ॥ (23)
ಬಿಡುವೆ ರಾಜ್ಯವ ಧನವ ಕೌಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ ।
ನುಡಿಯಲೆಮ್ಮನು ರಾಮಗಪ್ರಿಯವ ಸತ್ಯದಿಂ ।
ಪೊಡವಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಪಿತೃಮಾತೃವತ್ಸಲಂ ಹರಿದಶ್ವನುದಯಿಸದಿರೆ ॥
ತಡೆಯೆ ಮಳೆ ಸಸ್ಯಾದಿ ಲೋಕವಸುಗಳನೆಂತು ।
ಪಿಡಿದಪರು ರಾಮನೆನ್ನರೆನಿಮಿಷ ಕಾಣದಿರ ।
ಲೊಡಲುಳಿವುದೆಂತು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಿಂ ನಿನಗದೇನಪಕಾರವಾಯ್ತು ಪೇಳ ॥ (24)
ಮಾತೆಗಿಂದಧಿಕತರವಾಗಿ ಸೇವಿಪ ನಮಿಪ ।
ನೀತೆರವನೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇಳುತಿಹೆಯನುದಿನಂ ।
ನೀತಿ ತಪ್ಪಿದುದೇನು ನಿಜನಾಶ ಕುಲನಾಶಕೆಂದು ನಿನ್ನಂ ತಂದುದು ॥
ಖ್ಯಾತಿವಂತಂ ಗುರು ವಿನೀತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ ।
ನೀತಿಜ್ಞಶಾಂತಿದಾತಂ ಕೃತಜ್ಞಂ ಸತ್ಯ ।
ವಾತುಳ್ಯ ಲೋಕಸಮ್ಮತ ರಾಮನನ್ನೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ಪೇರಡವಿಗೆ ॥ (25)
ಲೋಕವಂ ಸತ್ಯದಿಂ ದೀನರಂ ದಾನದಿಂ ।
ಪ್ರಾಕಶದ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಿಂ ಗುರುಗಳಂ ಶರಾ ।
ನೀಕದಿಂದರಿಗಳಂ ಗೆಲಿದಿರ್ಪ ನತಿದಯಾಪರ ಸಾಧುಜನಸೇವಕಂ ॥
ಈ ಕುಮಾರನನಡವಿಯೆಡೆಗೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ।
ಶೋಕವನಿದೇಂಕತದಿ ತಂದಿಟ್ಟೆ ಪಾಪಿಷ್ಠೆ ।
ಲೋಕರೊಳ್ ಪೇಳ್ವೆನೇನಪರಾಧವಾತನಿಂದಾಯಿತೆಂದು ದುಶ್ಚರಿತ್ರೆ ॥ (26)
ಭರತನಿಂದಧಿಕತರಮೆಂದೆಣಿಸು ರಾಮನಂ ।
ದುರುಳಬುದ್ಧಿಯದೇನು ಬಿಡು ಸಾಧುಮಾರ್ಗವನು ।
ಸರಿಸು ಪಿತೃಮಾತೆಯರ ಕುಲವೆನ್ನ ಕುಲಮನುಂ ಅಕಳಂಕಮೆನಿಸು ನಿನ್ನ ॥
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ಕುವರನಂ ಕಾಯ್ದು ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ವರಿಸೆಂದು ದೈನ್ಯನುಡಿಗಳಲಿ ಪೇಳದ ಪರಿಯ ।
ಭರತರದ ನುಡಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಿಂತೆಂದಳಾಗಳ್ಕೈಯನಂದನೆಯೊಲು ॥ (27)

ಮೊದಲಾನಿಲಿಂಪರೆಡೆಯೊಳ್ನಗುತ ವರಮಿತ್ತು ।
ತುದಿಯೊಳನುತಾಪಗೊಳ್ಳುವುದಾವ ಮೇಧೆ ಯಾ ।
ಭ್ಯುದಯ ಗತಜಲಸೇತು ಬಂಧದಿಂ ಫಲಮದೇನಿಹುದನೃತ ವಿಫಲಮಲ್ತೆ ॥
ಸದಯ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ಸಭೆಯೊಳುಂ ನೀನೆಂತು ।
ಪದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವಾದಿಗುಣ ।
ಸದನ ಜಯಸಿರಿಯ ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ವುದೆಂತು ನಿಜಭಾಷೆಗೂಣೆಯಬಂದೊಡೆ ॥ [(28)
ಧುರದೊಳಗೆ ಜೀವಮಂ ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ಕೈಕೆ ।
ಗೊರೆದಿತ್ತು ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಬಂ ।
ಧುರದ ಸಿರಿಯಂ ಪಿರಿಯಸುತನಿಗರ್ಪಿಸಿ ಸುಖದಲಿರ್ಪ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸಹಿತ ॥
ಪಿರಿದು ಪೋದುದು ಸಮಯ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾನೆನ್ನು ।
ತೊರೆದಪೆಯ ದೊರೆಗಳದಿರಿನಲಿ ಯೊದುರ್ಬುದ್ಧಿ ।
ದೊರಕೆತೇಂ ಕಾರಣದಿ ರಘುಕುಲಕೆ ಕಿಲ್ಬಿಷವ ತರಲುದಿತವಾಯಿತೆನುತ ॥ (29)
ನುಡಿದ ಭಾಷೆಗೆ ಪುಸಿಯ ಯಾಚನೆಗೆ ಸಂಕಟಂ ।
ಕೊಡುವೆಡೆಯೊಳಳಮನಂ ಮಾಡದತಿಧರ್ಮದಿಂ ।
ಪೊಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರಿಕ್ಷ್ವಾಕು ಸಂತತಿಯ ಲುದಿಸಿದರರಸುಗಳನುನಯದಿ ॥
ಕಡೆಗೆ ಭೂಪಶ್ರೇಷ್ಠನವತರಿಸಿ ಸತ್ಯಮಂ ।
ಕೆಡಿಸಿ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ಪಡೆವೆನೆಂದೆಣಿಸಿರ್ಪ ಪಡೆದರೇಂ ಸುಕೃತಿಗಳೊ ಕೃತಿಗಳೊಡನಾಡಿದವರು ॥ (30)
ಸಮಯ ಮುಲ್ಲಂಘಿಪರೆ ಸಾಧುಗಳು ಲೋಕದೊಳು ।
ಸುಮನಸರ ಮುಂದಳರ್ಕಂ ನೇತ್ರವನ್ನಿತ್ತ ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಶೈಬ್ಯ ಪಾರಾವತಕ್ಕೋಸುಗಂ ನಿಜಮಾಂಸವಿತ್ತುದರಿಯ ।
ಕ್ರಮದಿಂದಲುದಧಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮೀರದಿಹ ।
ನಮಲಮತಿಗಳು ಸತ್ಯಕೂಣೆಯಂ ಪುಟ್ಟದೊಲು ।
ಸಮತೆಯಿಂದಿಹರದಂ ತಿಳಿದುತಿಳಿದೀಪರಿಯ ಭ್ರಮೆಯ ನಾಳುವರೆ ದೊರೆಯೆ ॥ (31)
ಪುಸಿಯಾಗಲದು ಸತ್ಯವಾಗಲದು ಧರ್ಮ ಸಂ ।
ವಶವಾಗಲನೃತವಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗಂ ।
ನುಸುಳು ಜನಿಸದ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಪುದು ಮೋಹದಿಂ ಜಾಗೆನಿಸದೀಕ್ಷಣದಲಿ ॥
ಪೊಸನಂಜನೆಂಜಲಿಸಿ ಪಾದದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೆಡಪ ।
ದಸುಗಳುಳಿಸೆಂ ರಾಮಗಭಿಷೇಕಮಾದೊಡೀ ।
ವಸುಮತಿಯುಲರೆನಿಮಿಷ ಜೀವದಿಂದಿರೆನಿದಕೆ ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ ರಸೆಯರಸನೆ॥ (32)
ಅರಸುತನನೆಣುಗಗಾಗಲ್ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗುತಿರಲಾಕೆಯಿದರೊಳಗಾನು ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿಯುತಲಿ ಬಾಳ್ವುದದರಿಂ ಮೃತಿಯೆ ಕುಶಲಮಿದು ಸತ್ಯಮೆನಗೆ ॥
ತರುಣ ಭರತನ ಮೇಲನಾಣೆ ರಾಮನ ವಿಪಿನ ।
ಕಿರುಗಿಸದೆ ಮಮತೆಯಿಂ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪೆ ।
ಪೊರೆಯೆನಸುವಂ ಧರಾವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಪ್ಪಂತೆಸಗುವೆಂ ॥ (33)

ಉಱಚಱಿಸಿ ಭೂಷಣಾವಳಿಗಳನಿತಿತ್ತೊಡಂ ।
ಕುಪಿತ್ರದಿಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾನೊಡಂಬಡೆ ರಾಮ ।
ವಿಪಿನಮಂ ಸಾರ್ವನ್ನ ಸತ್ಯಮಿದು ಮದ್ವಾಕ್ಯ ಮಱಳಿ ನಾಂ ಪೇೞ್ವುದಿಲ್ಲ ॥
ಶಪಥಮೆಂದೊರೆದು ಮೌನದೊಳಿರ್ದ ಸತಿಯಿರವ ।
ನೃಪಲಲಾಮಂ ನೋಡಿ ವ್ಯಥಿತಮಾನಸನಾಗಿ ।
ತಪಿಸುತಿಂತೆಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯಾನತದೈನ್ಯತೆರದಿ ॥ (34)

ಅತಿಕ್ರೂರತರವೃತ್ತಿ ಯಾರಿಂದಲುಪದೇಶ ।
ಹಿತಮಿದೆಂದಱಿವೆಂತು ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪೆಂದು ಪೇಳೆ ಮನ ಬಂದುದೆಂತು ॥
ಮತಿಯ ವಿಕಳತೆಯೊ ಗರಸೋಂಕಿದುದೊ ದುರ್ಮೇಧೆ ।
ಧೃತಿಯೊಳಂ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಾಂತೆಂತು ಭಾಷಿಸುವೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀ ದುರ್ವಚನ ಮಾರೊಡಂಬಟ್ಟಪರು ಪಾಪಿಷ್ಠೆ ಕುಲಪಾಂಸಿನಿ ॥ (35)

ಅಱಿಯದಾದೆನು ಕುಲವಿನಾಶಿಯೆಂಬುದ ಮುನ್ನ ।
ತರುವೆಡೆಯ ಮತ್ಕೃತಿಯೆ ಮದ್ದುಃಖಮಯಮಾಯ್ತು ।
ತೊರೆವುದೀ ದುರ್ವಿಷಮತರಮಾದ ವಾಣಿಯಂ ರಾಮನಿಂದಧಿಕ ಭರತ ॥
ಧರೆಯನಾಳಲಿ ಗಹನಕೇಂ ನಿಮಿತ್ತದಿ ರಾಮ ।
ನೆರಗಿಸೆಂದೊರೆವೆಯಾತನ ಕಳುಪಲೀ ಲೋಕ ।
ಹರುಷಿಪರದೆಂತು ಕೇಳದರಿಗುತ್ತರವೆಂತು ಪೇಳುತೊಡಬಡಿಪೆ ಜನರ ॥ (36)

ಬಂದಿಹರನೇಕಭೂಮೀಶಬಾಂಧವನಿಚಯ ।
ಬಂಧುರದ ಹರುಷದಿಂದವರೆಡೆಯ ಸುತನಿಗಾ ।
ನಂದದಿಂ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪೇಳೆ ಮಗುಳೆ ॥
ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸುತನ ವಿಪಿನಕೆ ಕಳುಪ ।
ಕಿಂಡಪರದೇನು ಮಜ್ಜೀವನವು ಚಿರಕಾಲ ।
ದಿಂದಿರ್ದು ವಿಫಲ ಮಾಯ್ತೈಸೆ ಮತ್ತಾಸಭೆಯೊಳೇನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಪೆ ॥ (37)

ಆಲಯದೊಳುಳ್ಳಮರಧೇನುವಂ ಕಾನನಕೆ ।
ಚಾಲನಂಗೈದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುವನೋಲ್ ।
ಬಾಲಿಶಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಸರ್ವಗುಣನಿಲಯ ರಿಪುವಿಲಯನಂ ಕಳುಪಿ ವನಕೆ ॥
ಬಾಲ್ಯಾದಿವೃದ್ಧತೆಯೊಳಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಪುರುಷ ।
ಪಾಲಿಸಿದನೆಂತು ಮೇದಿನಿಯನೆಂದಸುಗಳ್ ।
ಜಾಲಮಾಡಿದರದಕುತ್ತರವನೇ ನೀವೆ ಸ್ತ್ರೀವಶತೆ ಪಡೆದ ಜಾಲ್ಮ ॥ (38)

ಸಕಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯ ಜಾನಕೀಜಾನಿಯ ।
ನ್ನಕಳಂಕ ಪೂರುಷನ ನಟ್ಟಲೇಂ ಕಷ್ಟಮೆಂ ।
ದಖಿಲಭುವನೇಶರುಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಂ ಮುನ್ನ ಕೈಕೆಗಂ ವರಮಿತ್ತೆನು ॥
ಪ್ರಕಟ ಸತ್ಯಕೆ ತಪ್ಪ ಬಾರದೆನ್ನುತರಣ್ಯ ।
ನಿಕಟಕಂ ಕಳುಪಿದೆನೆನುತ್ತೊರೆಯಲಾ ನುಡಿಗ ।
ಳಕಮೆನಿಪುದದು ಸತ್ಯಮಾಗದಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಜಮಹುದೇನೆಂಬೆನು ॥ (39)

ಸತಿಯಂತೆ ಸಖಿಯಂತೆ ದಾಸಿಯಂತರಸಿಯಂ ।
ತತಿಕಯದ ಭಗಿನಿ ಮಾತೆಯ ತೆರದೊಳನುದಿನಂ ।
ಹಿತವ ನಾಚರಿಪ ಕೌಸಲ್ಯೆಗಾನಪ್ರಿಯವನೆಸಗೆ ನಿನಗೋಸುಗದಲಿ ॥
ಸುತನ ನಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಕೃತಕಮನ್ನೆಸಗಿ ನಿಜ ।
ಕೃತಕೃತ್ಯನಂತೆಸಂಭಾಷಣಂಗೈವೆ ನಾ ।
ಸತಿಯ ಮುಖಮೇನೆಂದು ನೋಳ್ಪೆ ವಿಪರೀತಕರದುಃಖ ನಿರವಧಿಯಬಾಧೆಯ ॥
ನಿನ್ನೊಳನುರಾಗ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಮೋಸಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ । [(40)
ಮನ್ನಿಸದೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯನು ಪೆರತಿಯೆಂದೆಣಿಸಿ ।
. . . . ॥
ಬನ್ನಬಡಿಸುತಲಿರ್ದಳಾ ಸಮಯದೊಳಗಣಾಗ ।
ನನ್ನುಮಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಮಗುಳಾನು ತನ್ಮುಖವ ।
ನಿನ್ನೆಂತು ನೋಡುವೆಂ ಕೇಳಲೇಂ ಪೇಳುವೆಂ ದುಷ್ಕೃತೆ ಯನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (41)
ಸುತನನುಗೆ ಕಾನನಕೆ ಕೋಸಲಾಧಿಪತನುಜೆ ।
ಪತನಗೈದಪಳೆಸುವ ವೈದೇಹಿಪತಿಯುಳಿದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳರೆನಿಮಿಷಮಿರ್ದಪಳೆ ಯಾವಿಧವನ್ನು ನೋಡುತಾಂ ತನುವಿಡಿಪೆನೆ
ಮತಿಹೀನೆ ಪ್ರಿಯನ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ ಸಂಪದವ ।
ಜತೆಗೊಳಸಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಪಡೆದಪೆಯದೇನು ಸ ।
ದ್ಗತಿಯ ಜೀವವಕೊಳುವ ನೇಣುಹಿತವೆಂದರಿದ ತೆರನಾಯಿತನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (42)
ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಜೀವನಾಸ್ಪದವೆನಿಪ ಶುಭ್ರಾಂಶು ।
ಬಿಂಬವದನನ ಸುತನ ಪೊರಡಿಸಲು ಲೋಕವಿ ।
ನ್ನೆಂಬರತಿಬಾಲಿಶಂ ಮತಿಹೀನ ದುರ್ವಿಷಯವಶನಾಗಿ ಪ್ರತಿಭೆಪೋಗಿ ।
ಅಂಬುಜಾಂಬಕಿ ಕೈಕೆಗಾಳಾದನೆನ್ನುತ ವಿ ।
ಡಂಬನಂಗೆಯ್ಯದುಳಿದಪರೆ ಧಾರುಣಿಯನ್ನು ।
ಕೊಂಬ ಬಾಡಬನ ಧಿಕ್ಕರಿಪಂತೆ ತ್ರಿಭುವನೀಜಾತನೇಕಾಪ್ತವ್ರಾತ ॥ (43)
ಬಂದುದಂತದ ಕಾಣದೀ ಮನೋವ್ಯಥೆ ಲೋಕ ।
ಬಂಧುವಿನ ಕುಲಕೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಯಮನಂದನೆಯ ।
ತಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯಪ್ಪೆನೆಂದೆಣಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಮರುಳುಗೊಂಡು ॥
ಮುಂದೆಸೆವ ನೀಲಪನ್ನಗನ ಪೇಲನಗೈವೆ ।
ನೆಂದು ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದ ಬಾಲನಂತಾಯಿತು ಯೆನ ।
ಗಿಂದು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಸಾಂಗದಿಂದಡಸಿತು ಭವದ್ರೂಪದಿ ॥ (44)
ಕಾಮುಕಂ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಕಾಪುರುಷ ಪೆಂಡತಿಯ ।
ಪ್ರೇಮಮಂ ಗಳಿಸುವರೆ ಸದ್ಗುಣಾರಾಮನಾ ।
ರಾಮನಿಟ್ಟದ ದುರ್ಮನೀಷಿ ಬದುಕಿದನೆಂತು ಚಿರಕಾಲನೆಂದು ಜನರು ॥
ಸೀಮೆಯೊಳಗಾಡದುಳಿದಪರೆ ಮದ್ವಂಶಭವ ।
ಭೂಮಿಪತಿಗಳ ಕೀರ್ತಿಗೂಣಯಂ ತಪ್ಪುವುದೆ ।
ತಾಮಸಿ ದುರಾರಾಧ್ಯೆ ಯಪಯಶಮದೇಂ ನೆನೆದೆ ಮನದಿ ಕುಲಗೇಡಿತನವ ॥ (45)

ಹಿತಮಹಿತ ಮೆಂದರಿಯದಾವದಾನುಸುರಿದೊಡೆ ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ಪೂಜಿಸುವ ನೀ ।
ಸುತನ ಸದ್ಧರ್ಮರೂಪನನೆಂತು ತೊರೆದಪೆಂ ಜೀವಮೆಂತುಳಿವುದೆನಗೆ ॥
ಪ್ರಥಿತಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ನೆಣಿಪರಗ್ಗದ ಮಹೀ ।
ಪತಿಗಳೆಡೆಯೊಳಗೆಂತು ಜಸಮುಪ್ಪುದಾರ್ಯಸಂ ।
ಗತಿಯು ಬಿಟ್ಟೀ ನೆಲದೊಳರ್ದೇನುಫಲ ಮೂಢೆ ದುರ್ವಿನೀತಗಳನಾಡೆ ॥ (46)

ಕೌಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆ ಜಾನಕಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ
ಪಾಂಸಲಾಶ್ರುತ ಕೀರ್ತಿಯನು ಪೊಂದಿದ ಜನಪ್ರ ।
ಶಂಸಮನ್ನುಳಿಸಿ ಸುತಸಹಿತ ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವರಿಚ್ಛೈಪೆ ದುರ್ವಿವೇಕ ॥
ರಂಶೆಯಂತೊಡಬಟ್ಟರಾಜಸುತೆಯೆನ್ನುತರಿ ।
ರಂಸೆಯಿಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೈವಿಡಿದು ಕಡೆಯೊಳತಿ ।
ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದೆ ಕೈಕಯವಂಶಪಾಂಸಿನಿ ಕೃತಘ್ನೆ ಕಪಟದ ಮಂದಿರೆ ॥ (47)

ಭರತ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯನೊಪ್ಪಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವ ।
ಹರುಷಕೊಡಬಟ್ಟನಾದೊಡೆ ಗತಾಯುಷ ಪಿತಗೆ ।
ಪರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆಸಗಬೇಡ ಪಾಪಿಯ ಕೂಡದಿರಲು ಪ್ರಿಯನೆನಗೆ ನೋಡ ॥
ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ವಿನಯನಂ ಪೋಗಾಡಿ ।
ಧರೆಯ ಪಾಲಿಪೆನೆಂಬೆ ಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುಸಂತತಿಯ ।
ತರಿಯಲೆಳಸುವೆ ವಿಧವೆಯರು ಸ್ವೈರಿಪರಧಿಕತರಕ್ರೂರದುಶ್ಚರಿತೆಯಂ ॥ (48)

ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣದಿ ಧಾರಣದ ಮಸ್ತಕದಿ ।
ವಿಬುಧಹಯಮಂ ಪೋಲ್ವ ಘೋಟಕದಿ ದಿವ್ಯರಥ ।
ವಿಭವದಿಂ ಸಂಚರಿಪ ತಳರಡಿಯ ತಂಗದಿರಮುಖದ ಮೃದುತರಮೂರ್ತಿಯ ॥
ಸಭಯ ಕಂಟಕ ವೃಷತ್ತರದ ಪಂಥಾನದೊಳ ।
ಗಬುಜಾಕ್ಷನೆಂತು ಸಂಚರಿಪನೀ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ।
ಲಭಿಸಿತೆಂತಮರನಿಭಸದ್ಗುಣಾಕಾರನ ನೀಂ ಕಳುಪೆಂಬೆ ಕ್ರೂರೆ ಮೂಢೆ ॥ (49)

ಚಾರುತರ ಷಡ್ರಸೋಪೇತ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಮ ।
ನ್ನೀರಂತಕಂಪೂರ್ವಮೆನೆ ಸೂಪರೆಡೆಮಾಡು ।
ತಾರೋಗಣೆಯ ಸಮಯಮಂ ನೋಳ್ಪರಾಣ್ಣಸೂದನುದಿನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ॥
ಆರಾಮದೊಳ್ ತಿಕ್ತಕಟುಕಷಾಯಕವ ನಾ ।
ಹಾರಮಂ ಕೊಂಬ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಲಂಕೃತಂ ।
ಚೀರವಸನದೊಳೆಂತು ದಿನಗಳೆವ ಸುಕುಮಾರ ಮಾರಸನ್ನಿಭಶರೀರ ॥ (50)

ಪರರ ದೋಷಮನೆಣಿಸ ಮರೆವ ನಪರಾಧಗಳ ।
ಪೆರರ ಗುಣವಂ ನುತಿಪ ಪೊಗಳದೊಡೆ ನಾಣ್ಚುತಿಹ ।
ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸರ್ವಜೀವನದಯಾಪರ ಲೋಕಕಾಂತ ನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕಾಂತ ॥
ವರಧರ್ಮರೂಪನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪೆನ್ನು ।
ತೊರೆವ ನಾಲಗೆ ಶತಚ್ಛಿದ್ರಮಾಗದೆ ಮಹಾ ।
ನರಕ ನಿನಗಲ್ಲದೇಂ ಸುಖಮಹುದೆ ದುರ್ಮೇಧೆ ಕೇಕಯಾನ್ವಯ ಪರಾತೆ ॥ (51)

ಮುಂದು ಸುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂ ಸತಿಯೆಂದು ।
ಹರುಷದಿಂ ನಿಳಯದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾತರವಟ್ಟು ।
ತೆರಳ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಪೊರವಂಟು ಬರೆ ಮುಂಗಾಣದಲೆಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಡೆವಂದದಿ ॥
ದೊರೆದುದು ಸ್ವಯಂಕೃತಂ ಶರೀರಪತನಕೆ ಮೂಲ ।
ಕರವಾಗಿ ಗಾನಸುಖಕರಿಯದೇಣವು ಸೋಲ್ದು ।
ಪೆರೆಸಾರದಲೆ ಸೊಕ್ಕುತಸುವ ನೀಗುವ ತೆರದಲೇಂ ಪೇಳ್ವೆಮತಿಯ ಗತಿಯ ॥ (52)

ಪದವಿ ಭರತಂಗಾಗಲೆನಗಿಷ್ಟ ರಾಮ ತಾಂ ।
ಪದುಳದಿಂ ನಿಜಗೃಹದೊಳಿರಲಿ ಮಜ್ಜೀವನವ ।
ಸದಯಹೃದಯದಿ ಕಾಯ್ದು ಜಸಗಳಸುವೊಡೆ ನುಡಿಯ ನಂಗೀಕರಿಪುದು ॥
ಸುದತಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನೆರೆದ ।
ಬುಧರೆಡೆಯಲೆನ್ನ ಕುಲ ಭವದೀಯ ವಂಶಕ ।
ಭ್ಯುದಯಮಪ್ಪಂತೆ ಪಾಲಿಸೆ ಮುಂತೆ ಮೂಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುಗು ಮಹೇಶನಂತೆ ॥ (53)

ಕಾಮಿನೀವಶನಾದನಾವನಾಗಲಿ ಮನೋ ।
ಭ್ರಾಮಕತ್ವದಿ ತೊಳಲಿ ಲಘಿಮನಪ್ಪಂತೆನ್ನ ।
ನಾಮಕೀರ್ತಿಯಮಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದಖಿಳಾಮರೇಶನಪ್ಪಂಗಾಗಲಿ ॥
ಈ ಮಹೀಜಂತುಗಳಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರವು ಕರ್ಮ ।
ದಾಮದೊಳ್ಬಂಧಿಸಿಯೆ ಸುಖದುಃಖದನುಭವವ ।
ರಾಮಪುರದರಸನೆಸಗುವನರಿಯದೀ ವಿಧವ ನರಳುವರನೇಕಪರಿಯ ॥ (54)

(ಸಂಧಿ 6, ಪದ 257.)

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ॥ ಧರ್ಮಾಪವಾದಕರತರದುಷ್ಟನುಡಿಗಳಿಂ ।
ಮರ್ಮಭೇದನಗೈದು ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆ ಪತಿಯ ।
ಶರ್ಮಗೊಡದಲೆ ರಾತ್ರಿಯಾಮ ಪರಿಹರಿತಮೆನಿಸಿದಳ್ ಮತ್ಸರದೊಳು ॥

ಮನದನ್ನೆ ಕೇಳ್ಚರಣಕೆರಗಿದಿನಿಯನ ನೋಡು ।
ತಿನಿಸು ಕರುಣಂ ಪುಟ್ಟದತಿಕ್ರೂರತರವಾದ ।
ವಿನಯವರ್ಜಿತಭಾಷೆಯಿಂದ ಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದಳೇನೆಂಬೆ ಡಾಕಿನಿಯೊಲು ॥
ಘನಕೆಲಜ್ಜೆಯ ಭೀತಿಯುಳದ ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆ ।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳದಿರೇನಹುದು ಧರ್ಮಜ್ಞ ।
ಜನಪನ ತೃಣೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಂಡಳದೇನ ಪೇಳ್ವುದುಚ್ಚಾವಚವನು ॥ (1)

ಮಗುಳಿದುರ್ವ್ಯಜನ ಮನ್ನುಚ್ಚರಿಪ ಮಾನಿನಿಯ ।
ಮೊಗವನೋಡುತ ಕ್ರೋಧ ಪೆರ್ಚುತಾ ಜನನಾಥ ।
ಪೊಗೆಸುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಕನಲಿ ಕಿಡಿಗಳ ನುಗುಳ ಕಂಗಳಿಂ ಮರಳನುಡಿದ ॥
ಸುಗುಣ ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರನೀತಿಪರ ।
ನಗಣಿತ ಗುಣಾಢ್ಯನಮಿತಾಹ್ಲಾದಕರನಾದ ।
ಮಗನ ನಾರಣ್ಯಕೆಂತು ಕಳುಪುವೆ ಪಾಪಿ ದುಷ್ಕೃತಮನೇನನೆಸೆದೆ ॥ (2)

ಚಿರಕಾಲ ಸುತರಿಲ್ಲದಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯಾಗಪೂಜಾವಿಧಾನಗಳಿಂದ ।
ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಡೆದೆ ಸುಗುಣರತ್ನಾಕರನ ಕುವಲಯಾನಂದಕರನ ॥
ಪರಮಪುರುಷನ ಜಿತಕ್ರೋಧನ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನ ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಶೂರ ಕೃತವಿದ್ಯ ಸುವ್ರತನ ।
ಹರಿನೀಲನಿಭಶರೀರನ ನೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ದಂಡಕಾವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥ (3)

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮನಭಿರಾಮನಂ ।
ಕಾಲಕಂಧರಧನುರ್ಭಂಗ ನುತ್ತುಂಗನಂ ।
ಲಾಲಿತಾಮರಧರಾಮರನಿಕರಪೂಜ್ಯನಂ ದುರ್ವಿನೀತತ್ಯಾಜ್ಯನಂ ॥
ಬಾಲಪ್ರವಾಳಪದ ನಿಖಿಲಸೌಖ್ಯಾಸ್ಪದ ವಿ ।
ಶಾಲಾಕ್ಷ ನೌದಾರ್ಯದಕ್ಷ ಬುಧಲಕ್ಷನಂ ।
ಬಾಲಿಶೆ ದುರಾತ್ಮೆ ಕಾನನಕೆಂತು ಕಳಪುವೆಂ ಸರ್ವಾಪದಂಗಳೆಡೆಗೆ ॥ (4)

ಹುಸಿ ಕ್ರೂರ ಕಾಠಿಣ್ಯ ಕಪಟ ವಂಚನೆ ಮಾಯೆ ।
ನುಸುಳು ನಿರ್ದಯ ಪಾಪ ಮಶುಚಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತ್ವ ।
ರಸೆಯೊಳಂ ನಾರಿಯರ ಕುಲದಲವತರಿಸಿರ್ಪುವೆಂಬುದದು ಲೋಕವಾದ ॥
ಅಸಮಸಾಹಸ ನೃಶಂಸತೆ ದುಷ್ಟಚಾರಿತ್ರ ।
ಪಸರ ನೀನೆಂದರಿಯದಾದೆ ಮೋಸಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ ।
ಬಿಸಿಲದೊರೆಯೊಳ್ ತೃಷೆಯ ಕಳೆಯಲಾಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಹರಿಣದಂತಾದೆ ಯಕಟ ॥ (5)

ಇಂತಮಿತದುಃಖಸಂತಾಪದಿಂ ಭೂಪನತಿ ।
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತಲರವಿಂದ ಬಾಂಧವ ನ ।
ನಂತಪದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಲಸಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಶಿಖರಿಯೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ॥
ಕಾಂತೆಯ ದುರಾರಾಧ್ಯತೆಯ ನೋಡಬಾರದಿ ।
ನ್ನೆಂತೆನುತಪಾಂಸ ಲೆಯ ತೆರದೊಳಾರಾಜೀವ ।
ಸಂತೆ ಕಂಗಳ ಮುಗಿದವಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆ ಸಾಧುಗಳು ದುಷ್ಕೃತಿಗಳ ॥ (6)

ಕತ್ತಲೆಯ ನೀಲಪಟಮುಟ್ಟು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ।
ಮೊತ್ತದ ವರಾಟಮಾಲಿಕೆಯ ಗಳದೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಮತ್ತೆ ಕೇಕಯತನುಜೆಯಪಯಶಂ ಲೋಕಮಂ ಮುಚ್ಚಿದೊಲ್ನಾಲ್ದಿಸೆಯನು ॥
ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿ ಬರೆ ಕಂಡು ಮರುಗುತಲಾ ನೃ ।
ಪೋತ್ತಮಂ ಬಾನೆಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನಿಜದಿಟ್ಟಿಗಳ ।
ಮತ್ತೆ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಿರುಳೆಂಬ ದೇವತೆಯ ನಿರುತವಿಹುದಗಲದೆಂದು ॥ (7)

ನಿಬಿಡತರಹೃದಯವ್ಯಾಕುಲದಿಂದಲವನೀಶ ।
ನಬಲೆಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮತ್ತೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿಯು ।
ತಬುಜಾಕ್ಷಿಯನು ಬಹುವಿಧದಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದ ದೈನ್ಯಪ್ರಲಾಪದಿಂದ ॥
ಪ್ರಬಲತರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾಂತು ಸುತಸಹಿತ ।
ವಿಭವದಿಂದಿರು ಯಥೇಪ್ಸಿತಭೋಗಭಾಗ್ಯಮಂ ।
ಲಭಿಸಲೆನಗಿಷ್ಟಮೆನೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠತಮ ರಾಮನಂ ಕಳಪದಿರು ಕಾನನಕ್ಕೆ ॥ (8)

ಕುಲವನೆನ್ನಂ ಸಲಹು ಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸು ನಿ ।
ನ್ನೊಲವಿಡಿದು ನಡೆವೆನಿದಕಾಂ ಮಸಿಯೆ ವಿಬುಧಜನ ।
ದೊಲುಮೆ ಯತ್ಯಂತಭಿರಾಮ ರಾಮನಂ ಕಾಣದಿರಲರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಕಡೆಗೆ ॥
ತೊಲಗದಿರದೀಜೀವ ಸಗ್ಗದೊಳಗಾದೊಡೆ ।
ನ್ನಲಘುತರಸುಖ ಲಭಿಸದದರಿಂದೆ ನೀ ದಯಾ ।
ಕಲಿತೆಯಾಗುತಲೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನೊಪ್ಪಂಬಡೆಯಲಪ್ಪುದತಿಸೌಖ್ಯ ನಿನಗೆ ॥ (9)

ಎಂದನೇಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂದೊಡೆವೆರೆದ ನುಡಿಗಳಂ ।
ಚಂದದಿಂದೆನಿತು ಕುಸ್ತರಿಸಲದರಿಂದಧಿಕಕ್ರೂರತರವಾದ ಗರದ ।
ದಂದುಗದ ಬಾಸೆಯಲಿ ಗಾಸಿಗಿಕ್ಕುತ ಬರ
ಲ್ಕಂದುತಂ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ ದೀನನೆಂದದಿಂ ।
ದಂದು ಭೂಮೀರಮಣ ಮೂರ್ಛೆಯಂ ಪೊಂದುತಿರಲಿಟ್ಟಸುತ ಮತ್ತೆಂದಳು ॥ (10)

ಸತ್ಯವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಧರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವುಂ ।
ಸತ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪವದರಿಂದ ।
ಸತ್ಯಮೇವಾಕ್ಷಯಂ ಪರಲೋಕಮನ್ನೀವ ಪೆಂದೊರೆಯೆ ಪಿರಿಯರರಿಯ ॥
ಸತ್ಯರನುಸರಿಪ ಪಂಥಾನವನು ಕೆಡಪುತಲ !
ಸತ್ಯಾನುಮೋದಮಂ ಮಾಳ್ಪರಿಚ್ಛೈಸಿ ದು ।
ಷ್ಕೃತ್ಯಮ ನೊಡಂಬಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಲಿದರದೇನು ಬಹುದು ॥ (11)

ಸಕಲಧರ್ಮಗಳು ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರ ।
ನಿಕರಕ್ಕೆ ತವರೆನಿಪ ರವಿವಂಶದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ।
ಬರೆಯೆನಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾಷೆಯನುಳಿದು ಪಿತೃಗಳಂ ನಿರಯಗತರೆನಿಸಿ ಸಾಧು ॥
ನಿಕಟದೊಳಗೆಂತು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪೆ ಪಾಪವ ಗಳಿಪ ।
ಯುಕುತಿಯನ್ನಾರೊರೆದ ರರಸೆ ಭಾಷೆಯನೊರಸೆ ।
ನಿಖಿಲಲೋಕಾಪವಾದಂ ನಿರಾಸವು ಜನಿಪುದಲ್ಲದೇಂ ಫಲವು ದೊರೆಗು ॥ (12)

ಧರ್ಮಾನುಚರಣೆಯಂ ಚಿತ್ತಮನುಸರಿಸಿದೊಡೆ ।
ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಪಿತೃಮಾತೃಕುಲವ ಸಂರಕ್ಷಿಪೊಡೆ ।
ಧಾರ್ಮಿಕಶಿರೋರತ್ನ ನೆನಿಸುವೊಡೆ ನೀಂನಿತ್ರ ನುಡಿ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಪೊಡೆ ॥
ಪೆರ್ಮಗನ ದಂಡಕಾವನಕೇಗಲೇ ಕಳುಪಿ ।
ನಿರ್ಮಲಸುಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸಿ ಜಗತೀನಾಥ ।
ಶರ್ಮದಿಂದಿಹುದೆನ್ನಮತಮಿದಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗೆ ಲಘುವಹುದು ಮೇಗೆ ॥ (13)

ಎಂದಧಿಕಕ್ರೂರವಾಣಿಯನೊರೆದ ದುಸ್ಸತಿಯ ।
ಬಂಧುರದ ಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ನಿಶ್ಶಂಕೆಯ ।
ನ್ನಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೃಪತಿ ಭ್ರಾಂತಮಾನಸನಾಗಿ ಬಳಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ತೊಳಲಿ ॥
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕಂಗಳೊಳ್ ಸುರಿವ ಜಲ ।
ಬಿಂದುಗಳನೊರಸುತಂ ಕೃಚ್ಛ್ರದಿಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ।
ತಂದು ಮುಂದಿಹ ದುಷ್ಟೆಯಂ ನೋಡಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಜರೆದನತಿರಭಸದಿಂದ ॥ (14)

ಕುಲಗೇಡಿ ಪಾಪಿ ರಕ್ಕಸಿ ಕ್ರೂರೆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮೆ ।
ನೆಲೆಗೊಂಡುದೆಂತು ಘಾತಕಬುದ್ಧಿ ಯಾರಿಂದ ।
ಕಲಿತ್ರಮಾದುದು ನಿನ್ನ ಸುತನನೀಕ್ಷಣ ತ್ಯಜಿಸೆ ರಾಮಗಂ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ।
ನೆಲದೊಳುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಗಳಸಿ ಸುಖಮಿರ್ದೆ ।
ನಲಘುಮತಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮುಖಮಂ ಮುಂತೆ ।
ನಲವಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸೆಂ ದುಷ್ಕೃತಿಯನೀ ಲೋಕ ಮೂಲೋಕ ಗೆಯ್ಯದಂತೆ ॥ (15)

ಎನುತನೇಕವಿಧಪ್ರಳಾಪದಿಂದರಸು ಬ ।
ಲ್ಕನಿಸಿಂದ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತಲಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ।
ಇನ ಪೌರಹೂತೀದಿಶಾಚಕ್ರಮಾಕ್ರಮಿಸಲಾ ನಿಶಾನಾಶಮೆನಿಸೆ ॥
ಅನಿತರೊಳ್ಕೈಕಯಾತ್ಮಜೆಗಮಿತತರಕೋಪ ।
ಜನಿಸಲೀಶಾನನೊಡನಿಂತೆಂದಳೇಂ ಪಾಪ ।
ಮನೆಯಾದೆ ಕುಲಧರ್ಮವನ್ನುಳಿದೆ ನೀಂ ಗಳಸಿದಮಳ ಜಸವನ್ನು ಕಳೆದೆ ॥ (16)

ಕೆಡುವ್ರೊಡಲ ನಿಜಮೆಂದು ವಿಷಯಸುಖಮಂ ನಚ್ಚಿ ।
ನುಡಿಯ ಪುಸಿಯಂ ಚುಚ್ಚಿ ನಾತಜನರಿಗೆ ನಾಣ್ಚಿ ।
ಕಡೆಗಂ ನೃಪಾಯುಮಂ ಕಾಲಸೂತ್ರಕೆ ಸಾರ್ಚೆ ಬಾಳ್ದೇನು ಫಲ ಧರೆಯೊಳು ॥
ಪೊಡವಿಯುಂ ಭರತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಘವನ ಬೇ ।
ರಡವಿಗೀಕ್ಷಣ ಕಳಪಿ ನಿರ್ವಿವಾದಂಗೈದು ।
ಪೊಡವಿಪತಿ ನೀಂ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆನು ಸುಖಮಿಹುದು ಪಲವೆಣಿಸಲೇನಪ್ಪುದು ॥ (17)

ಬಿರುನುಡಿಯ ನಾಲಿಸುತ ಭೀತಿಯಿಂದ ನೃಪಾಲ ।
ಕರಗಿ ಕೊರಗುತಲೊರೆದ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯೊಳಂ ।
ಧರೆಯ ನಿನಗಿತ್ತು ಬಂಧಿತಧರ್ಮಪಾಶದಿಂ ಬೇಸುತ್ತದಂತಾದುದು ॥
ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಪೂರ್ವಕೃತ ಕರ್ಮವ ।
ನ್ನೊರಸಿದರೆ ಪೋದಪುದೆ ಪಿರಿಯಸುತನಂ ನೋಳ್ಪೊ ।
ಡೆರಗುತಿದೆ ಮನಮೆನ್ನೊಳಾಡುತ್ರತಿಮೋಹದಿಂ ಮೈಮರೆದು ಮರುಗಲಿತ್ತು ॥ (18)

ಅರವಿಂದ ಸಖನುದಿಸಲಾಗ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ।
ಪರಮಹರುಷದಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ನೊಡಗೊಂಡಖಿಲ ವಸ್ತುನಿಚಯಗಳು ಸಹಿತ ॥
ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರದಿಂದಮರಪಟ್ಟಣವ ।
ಕಿರಿದೆನಿಪಯೋಧ್ಯಾಭಿಧಾನ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ।
ಬರುತಲಂಕೃತಿವೆತ್ತ ರಾಜವೀಧಿಯನೋಡುತೈತಂದು ನಲವಿನಿಂದ ॥ (19)

ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆಯ ಕಮನೀಯ ಕಾರಣೆಯ ।
ಯೆತ್ತಿಹಪತಾಕೆಗಳ ಎಡಬಲದ ನೀಕಗಳ ।
ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಿಜ ನಿಲಯಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರುವಚೆಲುವ ॥
ಕತ್ತುರಿಯ ಗಂಧಿಯರ ಕನಕಲತಿಕಾಂಗಿಯರ
ಮೊತ್ತಮಂ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೆನಲವೇರುತ್ತ
ಬಿತ್ತರದ ರಾಜವೀಥಿಯೊಳಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ನಡೆದನರಮನೆಗೆ ಮುದದಿ ॥ (20)

ದೀನಾನುಕಂಪಿ ರಘುವೀರಂಗೆ ಸಿರಿಲಕುಮಿ ।
ತಾನೊಲಿದು ಬಪ್ಪಳೀಉತ್ಸವವ ನೋಡುವರೆ ।
ಮಾನಿನಿಯರರಸುಗಳ್ ಜಾನಪದ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರವ ಪಿಡಿದು ॥
ಕಾನಕಾಂಬರವು ಪ್ರಸೂನಮಾಲಿಕೆಗಳಾ ।
ಮ್ಲಾನಹರುಷದೊಳತ್ತು ಕಾಣಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತು ।
ನಾನು ನೀನೆಂದೊದರುವನಿತ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮುನಿಪ ಸಂತಸದಲೈತಂದನು ॥ (21)

ಪೊಡಮಡುವರಂ ಪರಸಿ ಪಾಡುವರ ನಯವೆರಸಿ ।
ನುಡಿಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ನುತಿಪರಂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ।
ಕೊಡುತ ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕಷ್ಟಮಂ ಮುನಿತಿಲಕ ಕೃಪೆಯೊಳೈದಿ ॥
ಪೊಡವೀಶನರಮನೆಯ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗಳಂ ।
ಕಡದು ಬರಲಿದಿರಿನೊಳ್ ಕಾಣುತ ಸುಮಂತನಂ ।
ತಡೆಯದೆ ಮದಾಗಮನಮಂ ನೃಪತಿಗರುಹೆಂದು ಪೇಳದಂ ದೀನಬಂಧು ॥ (22)

ದಧಿಲಾಜಘೃತ ಕ್ಷೌದ್ರ ಸರ್ವಬೀಜಂಗಳಂ ।
ವಿಧುನಿಕಾಶಚ್ಛತ್ರ ವಿಶದವಾಲವ್ಯಜನ ।
ಕುಧರಾಭವಾರಣಂ ಶ್ವೇತಪುಂಗವ ತ್ರಿಣತ ರಹರಿದಿವ್ಯರಥವು ॥
ಸುಧೆಯ ಪೋಲ್ವಧರೆಯರು ಸುರುಚಿರದ ವೇಶ್ಯೆಯರು ।
ಬುಧರು ಸಿಂಹಾಸನವು ಪೀಠಮೌದುಂಬರಂ ।
ಭಿದರಾದಿ ರತ್ನಮಂ ಕ್ರೂರಶಿಖಿಕಾದ್ಯಖಿಳವಸ್ತುನಿಚಯಗಳ ಪಿಡಿದು ॥ (23)

ನಿಗಮಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ವೆತ್ತಭೂಸುರರುಗಳ್ ।
ಮಿಗೆ ಪುಣ್ಯಪಶುಪಕ್ಷಿಸುರುಚಿರ ಸುಧೇನುಗಳ್ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೌರಜನ ಜಾನಪದ ಪಾರ್ಥಿವರ್ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞಜನರು ॥
ಅಗಣಿತಸುವಸ್ತುಗಳನರ್ಪಿಸುತ ರಾಘವನ ।
ಸೊಗಸಿನತಿಶಯವ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ರಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ।
ಜಗತೀಶ ಲೋಕ ಕಾದಿದೆ ಯೆಂದು ಬೇಗದಿಂ ನೃಪತಿಯೆಚ್ಚರಿಸು ಪೋಗಿ ॥ (24)

ಎನುತೊರೆಯೆ ಮೌನಿವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸುಮಂತ ।
ಜನಪತಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ್ವಾರಕೈತಂದು ।
ವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೆಯ್ವಲನುಗೈದನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಚೂಡಾಮಣಿಯನು ॥
ಇನ ಪೂರ್ವಶೈಲೀಶಿಖಾಗ್ರ ಭೂಷಿತನಾದ ।
ಮುನಿವರರ್ ಜಾನಪದ ಸಾಮಂತರೈತಂದು ।
ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮನಭ್ಯುದಯಮಂ ನೋಡುವುಜ್ಜುಗದಿಂದಮಿರ್ಪರರಸ ॥ (25)

ಮಾತಳಿಯ ನುತಿಗೆಯ್ಯೆ ಮೇಘವಾಹನನು ಪಾ ।
ಸ್ವಾತುರನ ನೊಡಗೊಂಡು ದಿತಿಜರಂ ಗೆಲಿದಂತೆ ।
ನೀತಿಯುತನೆನ್ನ ನುಡಿಯಿಂದ ಬೇಗದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿ ಯೀ ಲೋಕವನ್ನು ॥
ಜಾತ ಸಂಭ್ರಮರೆನಿಪುದಮರೇಂದ್ರನಾ ಸುಧಾ ।
ಸೂತಿಸಹಿತೈದಿ ಪೊಂಬೊಡೆಯನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ಸಾತಿಶಯದಿಂದೆಚ್ಚರಿಪೊಲಾನು ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ಬಿನ್ನವಿಪೆನು ॥ (26)

ಸುರಪನೀಯಲಿ ಜಯುವ ನಗ್ನಿ ಶುಭಭಾವಮಂ ।
ತರಣಿಸುತ ಶೌರ್ಯಮಂ ನಿಯತಿ ಯತಿಧೈರ್ಯಮಂ ।
ವರುಣನಾಜ್ಞಾಸತ್ವಮರುತ್ಪತಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಧನದ ನವಧಾನ್ಯತೆಯನು ॥
ಹರ ನಿಖಿಲಮಾನ್ಯತೆಯ ನಿತ್ತು ಸಲಹಲಿ ಜಗ ।
ದ್ಭರಿತ ವಿಕ್ರಮ ಪಂಕ್ತಿರಥ ರಾಜರಾಜೇಶ ।
ಕರುಣದಿಂದುಪ್ಪವಡಿಸೆಂದು ನಾನಾವಿಧದಿ ತುತಿಸಿದಂ ಸೂತ ನಯದಿ ॥ (27)

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದ ನುಡಿಗಳಂ ತುತಿಗೆಯ್ಯ ।
ಲಂದರಸ ನಾಲಿಸುತ ಲತಿದೈನ್ಯಕರವಾದ ।
ಮಂದ ಬಾಷಣೆಯಿಂವ ಸೂತ ನೊಡನಿಂತೆಂದ ನೀಯರುಂತುದ ವಾಣಿಯಿಂ ॥
ಬಂಧುರದ ಸಂಕಟಂಗೊಳವೆ ಯಾತಕೆ ಲೋಕ ।
ಬಾಂಧವನ ಕುಲಕಳಂಕೆಯ ನೆನಲ್ ಸೂತ ಭಯ ।
ದಿಂದ ಪೆರೆಸಾರಿ ಕಂಪಿತನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯನು ॥ (28)

ಏನಿದಚ್ಚರಿ ತಾಯೆ ಜನನಾಥ ನೆನ್ನೊಡನ ।
ದೇನು ಕಾರಣ ಕೋಪತರ ನುಡಿಯ ಬೆಸಸಿದಂ ।
ನಾನೇನು ವಿಪರೀತಕರವಾದ ದುರ್ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ॥
ನೀನೊರೆಯ ಬೇಹುದೆನಲರಸ ನೀ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ।
ಸೂನುವಂ ನೆನನೆನೆದು ನಿದ್ರೆಯನ್ನಾಳದಲೆ ।
ಮ್ಲಾನಮಾನಸನಾಗಿ ತೊಳಲುತಿಹ ರಾಮನಂ ಕರತಹುದೆನುತ್ತೊರೆದಳು ॥ (29)

ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ರಾಘವನ ನೃಪಸನ್ನಿಧಿಗೆ ।
ಕರತಹುದೆನುತ್ತೆ ಕೇಕಯರಾಜ ಸಂಭೂತೆ ।
ಯೊರೆಯಲಾ ಸೂತ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಂಗಳಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳಗೆನುತ್ತ ಪೊರಟು ॥
ಬರುತ ಜನಸಂಬಾಧಮಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡಲಭಿಲಾಷೆ ।
ವೆರಸಿ ಭೂಧವನ ಪೊಗಳುತ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಕಂಡನವನಿಪರ ಮುದದಿ ॥ (30)

ಉದಿಸೆ ಬಾಸ್ಕರ ಪ್ರಶಸ್ತ್ಯಯೋಗ ಸಮನಿಸೆ ದ್ವಿಜರು ।
ಮುದದಿಂದ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಮಂ ನಿಟ್ಟಸುವ ।
ರದುಭುತದ ಹರುಷದಿಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಪುರೋಹಿತರು ಸಕಲಸಂಭಾರ ಸಹಿತ ।
ಉದಧಿಯೂರ್ಧ್ವವು ತಿರ್ಯ ಪ್ರಾಕ್ಪಶ್ಚಿಮಾದಿ ದಿ ।
ಗ್ವಿದಿತ ಲಹರೀಜಲವ ಕೊಂಡು ಗಂಗಾಯಮುನೆ ।
ಸದಮಲದ ಸಂಗತೋದವ ಪಿಡಿದು ನಡೆತಂದರಾ ನೃಪನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥ (31)

ನೆರೆದ ವಿಪ್ರ ಸಮೂಹ ಜಾನಪದ ನೃಪತಿಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದೊಳೈದಿ ಧವ ।
ಳರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ನಿಮ್ಮ ನಡೆತಹ ಸೂತನಂ ನೋಡುತಿಂತೆಂದನು ॥
ಬರವ ನರುಪುವುದರಸಿಗೆನಲಾ ಸುಮಂತ ಬಂ ।
ಧುರದ ಹರುಷ ದೊಳೈದಿ ದತಿಶಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ।
ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ನಿಂದು ನುತಿ ಗೈದ ನಮರೇಶನಂ ಮಾತಲಿಯು ತುತಿಸುವಂತೆ ॥ (32)

ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಂ ಪಾಶಿ ಸುರಪ ನಗ್ನಿಯು ಧನದ ।
ಭೀಮ ಋಷಿನಿವಹಂಗಳೊಲಿದೀಗೆ ಮಂಗಳವ ।
ತಾಮಸಿಯು ರಾತ್ರಿ ಯ್ಯೈದಿದಳಹಸ್ಕರ ಪೂರ್ವಶೈಲಾಗ್ರ ದೊಳ್ ತ್ರೊಳಗಿದಂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಭೂಸುರ ಜರ್ನಪತಿಗಳೈದೆ ಸು ।
ತ್ರಾಮ ಪಾಲಿತ ಸುದಯುಮಂ ಬಯಸಿ ಬಂದಿಹನು ।
ತಾಮರಸಗೋತ್ರಭೂಷಣ ಮಹಾರಾಜ ನೀನೆಚ್ಚ ರಂಗೊಳುವುದೆನುತ ॥ (33)

ತುತಿಗೈದ ಸೂತಭಾರತಿಯು ನಾಲಿಸುತರಸ ।
ನತಿಶಯ ಶ್ರಮದಿಂದ ಲಿಂತೆಂದ ಮಂತ್ರಿ ನಿಜ ।
ಸುತನ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಯೊಳಿರುಳು ನಿದ್ರೆಯನ್ನಾಳ ದೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ಪನು ॥
ಮತಿಯುತನೆ ಬೇಗ ರಘುನಾಥನಂ ಕರತಂದು ।
ಹಿತವನಾ ಚರಿಸೆನಲ್ ನೃಪನಾಜ್ಞೆಯು ಮೌಳ ।
ಜತೆಯೆನಿಸಿ ರಾಮ ನಿರ್ಪೆಡೆಗೆ ಸತ್ವರದಿಂದ ಲೈತಂದ ಮಂತ್ರೀಶನು ॥ (34)

ಹರುಷರಸ ತುಳ್ಕಾಡುತೈತರುತ ಸೂತ ರಘು ।
ವರನ ಶುಭವಿಭವಮಂ ಹಾರವಿಸಿ ನಗರದೊಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಂಕಾರವೆತ್ತು ಪಾಯನವಿಡಿದು ಸಕಲಜನ ಸಂತಸದಲಿ ।
ಅರವಿಂದಬಾಂಧವನೆ ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಯು ಬಹ ।
ಪರಿಯಿಂದ ತುತಿಪುದಂ ಕೇಳುತಾನಂದದಿಂ ।
ತ್ವರಿತದಿಂದೈತರುತ ರಾಜಪಥಮಂ ಕಳೆದು ಕಂಡನರಮನೆಯ ಸಿರಿಯ । (35)

ಸುರಚಾಪ ದೋಲೆಸೆವ ತೋರಣಗಳೋರಣದ ।
ಪರಿತ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ತಳ್ಕುಗಳ ಪಳ್ಕುಗಳ ॥
ಸಿರಿಕರದ ಬಜ್ಜರದ ಕಂಬಗಳ ಸಕಲರುಚಿಗುಂಫಗಳನಾಂತು ತೋರ್ಪ ॥
ಅರಮನೆಯೊಳೊಪ್ಪುವರಸಂಚೆಗಳ ಸಂಚುಗಳ ।
ಮೊರೆವ ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳ ಕಲಕಂಠ ದಂಡುಗಳ ।
ಪರಮೆಗಳ ಕಲರುತದ ಪರಭೃತದ ಸುಲಲಿತದಲೆಸೆದುದಾ ನಿಲಯ ಮುದದಿ ॥ (36)

ಕುರುವಿಂದಖಚಿತಕರುಮಾಡಗಳ ಬಜ್ಜರದ ।
ಸರಸಸೋಪಾನಗಳ ರುಕ್ಮದ ಕವಾಟಗಳ ।
ಮೆರೆವ ಗಾರುತ್ಮತೋಪಲಲೋವೆಯಿಂದೆಸೆವ ಶಿಖರ ಪುಷ್ಕರ ಚುಂಬಿಯು ॥
ನೆರವಿಗಳ ನೋಡುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕನಿಕ್ಕಡೆಯು ।
ಲಿರುವ ಭೂಸುರರಾಜಮಂಡಲವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ಹರುಷದಿಂ ಜಾನಕೀಜಾನಿಯಂ ಕಾಣ್ಬೊಡುಜ್ಜುಗದಿಂದಲೈತಂದನು ॥ (37)

ನಲಿವ ಸೋಗೆಯು ಸಂತೆಯುಲಿವ ಕೋಗಿಲೆ ಮುಂತೆ ।
ಲಲಿತಗಿರಿಯುಲಿ ಪಿಂತೆ ಕಲಮಧುರರವದಂತೆ ।
ಚೆಲುವಸಿತ್ಪುಟತತ್ರಿಯನೊಲವಿಂದಲುಚ್ಚರಿಪ ಪಾಂಚಾಲಿಕಾನಿಚಯಮಂ ॥
ಕಲಿತಾವಸರ ಹಾಸ್ಯಲಾಸ್ಯದ ಜನಂಗಳಂ ।
ಪಲವುವಿಧಮತಿಪಾತಕರ ನೆರವಿಗಳ ನೋಡು ।
ತಲಘುಮತಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಪ್ಪಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ ತ್ವರಿತದಿಂದೈತಂದನು ॥ (38)

ಆಸುಮಂತ್ರಂ ನೆರೆದ ಜನಸಂಗಮನ್ನುಳಿದು ।
ವಾಸವಾಲಯಕೆ ನಾಲ್ಮಡಿಯೆನಿಪ ಗೃಹಮಂ ವಿ ।
ಲಾಸದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ತ್ವರಿತದಿಂ ದೈತರಲ್ ಕಕ್ಷ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥
ಪ್ರಾಸಮುದ್ಗರಪರಶುಧಾರಿಗಳ್ ಜವ್ವನದ ।
ಲೇಸೆನಿಪ ಭರ್ಮಕುಂಡಲಮಾಲ್ಯಯುತರಿರಲ್ ।
ವಾಸರದಿ ವೇತ್ರಶಯರೆನಿಪ ವೃದ್ಧರ ನೆರವಿಯಂ ಕಂಡ ಮಂತ್ರಿ ಮುದದಿ ॥ (39)

ಬರಲಮಾತ್ಯನ ಕಾಣುತಾದ್ವಾರಪಾಲಕ ।
ಭರದಿಂದಲೆದ್ದು ಕರಗಳ ಮುಗಿಯುಲಿಟ್ಟೆಸುತ ।
ದೊರೆಯೊಳಿನ್ನಾಗಮನಮಂ ಪೇಳ್ವುದೆಂದೊರೆಯೆ ಲಧಿಕಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಚರರೈದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ ।
ಕರುಣದಿಂದಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲುಪಜೀವಿಗಳ್ ॥
ನರಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೈತಂದು ಮಂತ್ರಿಗಂ ಪೇಳ್ದರತಿಮೋದದಿಂದ ॥ (40)

ಪರಿವೃಢನ ಕಾಣ್ಬರು ತ್ಸುಕದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಿಕೆಗಳ ಮೃದುನುಡಿಗ ।
ಳೊರೆವ ಸಾರಿಕೆಗಳಂ ನರ್ತಿಪ ಮಯೂರಗಳ ನುಣ್ದನಿಗಳಂ ತೋರುವ ॥
ಪರಭೃತಗಳಂ ಮನೋಹರ ಕಾಮಿನೀಜನವ ।
ಸರಸತರ ಹಾಸ್ಯಂಗಳೆಸಗುವರ ವಾಮನಕ ।
ನೆರವಿಯಂ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಯಿಂದಲೈತಂದ ರಘುನಾಥನಂ ನೋಳ್ಪರೆ ॥ (41)

ಥಳಥಳಪ ರತ್ನಮಯಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ।
ತೊಳಪ ಮಣಿಗಣಖಚಿತದಿವ್ಯಭೂಷಣವಿಟ್ಟು ।
ಲಲಿತಹಾಟಕವಸನ ಮುಟ್ಟಲಂಕೃತಿವಟ್ಟು ಶಿವವಯಸ್ಯೋಪಮದಲಿ ॥
ನಳಿನಮಿತ್ರನ ತೆರದಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ।
ನಳಿನಮಂದಿರೆಯಂತೆ ಸೀತೆ ವಾಲವ್ಯಜನ ।
ತಳೆದಿರಲಖಂಡ ತೇಜೋರಾಶಿಯಂ ಕಂಡು ಸೂತ ಮುಂಕೊಂಡು ನಮಿಸೆ ॥ (42)

ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ವಿನಯದಿಂ ನಿಂದ ಸೂತನಂ ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ಕುಶಲಮಂ ಕೇಳ್ದಾಗ ಬಂದ ಸಂ।
ಗತಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾ ಸೂತನುರುವಿಭವದಿಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದನು ॥
ಕ್ಷಿತಿವರಂ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ।
ಮತಿಶಯಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಾತಪಾದಂ ನಿಮ್ಮ ।
ಪ್ರಥಿತಸನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಳ್ಪೊಡಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಟ್ಟಿದಂ ನರವರೇಣ್ಯ ॥ (43)

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಸಂತಸದಿ ಸೀತಾಮುಖವ ನೋಡಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ನಸುನಗುತೆ ರಾಮನೆಂದಂ ತನ್ನ ।
ಜನನಿಯೆನಗಭ್ಯುದಯಮಂ ಬಯಸಿ ತಾತನಡಿಗೆಚ್ಚರಿಸೆ ತೋಷದಿಂದೆ ॥
ಮನವೊಲಿದು ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ।
ಸನುಮತಿಸೆ ಸೂತನಂ ಕಳುಪಿರ್ಪ ಕತದಿಂದ ।
ಮುನಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಬಹುದು ಸಿರಿ ಬೇಗದಿಂ ತಾತನಂ ಕಾಣ್ಬೆಮುದದಿ ॥ (44)

ಎಂದು ಸನ್ಮಾನದಿಂದೊರೆದ ಪತಿವಾಕ್ಯಗಳ ।
ಚಂದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಧರಣೀತನೂಜಾತೆ ।
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂದ ದ್ವಾರಕೈತಂದು ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗೈದು ॥
ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರನಂ ಬೊಮ್ಮ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ।
ದಂದದಿಂ ನೃಪಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ।
ಪೊಂದಿಸುವ ನಿಖಿಲಭೂಪಾಲಮನುಮುನಿಜನರ ಸಮ್ಮತ ದೊಳೀ ದಿನದಲಿ ॥ (45)

ವ್ರತಯುಕ್ತ ದೀಕ್ಷೆಯುತ ಅಜಿನಧರ ನಿರ್ಮಳನ ।
ಕತಿಪಯ ವ್ಯಜನಾನ್ವಿತನ ಮೃಗಶೃಂಗದಿಂ ।
ಯುತಪಾಣಿಪಂಕಜನ ರಘುಕುಲಾಗ್ರೇಸರನ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳಗೆ ॥
ಅತಿಶಯದಿ ಮಂಡಿಪುದ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಭಜಿಸುವೆಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯರಸ ವಜ್ರ ಮೂಡಲು ತೆಂಕ ಯಮ ಪಾಶಿ ।
ಮತಿಯುತಂ ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಯುತ್ತರದಿ ವೈಶ್ರವಣ ಕೊಡುಗೆ ಪದಕಂ ವಿಜಯಮಂ॥

ಧರಣೀತನೂಭವೆಯು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೌತುಕದ । (46)
ಕರದಿಂದ ದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ಮಧ್ಯಮಕಕ್ಷ ।
ಪೊರೆಯಲಿ ನಮಿತಹಸ್ತನಾಗಿ ವಂದನೆಗೈದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ನೋಡುತ ॥
ನೆರೆದಿಹ ಸುಹೃಜ್ಜನರನೊಡಗೊಂಡು ಗುಹೆಯಿಂದ ।
ಪೊರಡುವ ಮೃಗೇಂದ್ರ ನಂತೈತಂದು ಮಂತ್ರಿಸಹ ।
ಮೆರೆವ ಪೊಂದೇರನೇರ್ದಂ ಪೂರ್ವಶಿಖರಿಯಂ ಪೂಷ ಭೂಷಂಗೆಯ್ಯಲು ॥ (47)

ಘನರವವನನುಕರಿಪ ರತುನಮಯಚಕ್ರಂಗ ।
ಳನುವಿನಿಂ ಕಲಭನಿಭಗಾಂಧರ್ವಕಲಿತದಿಂ ।
ದಿನಪಶೋಭಾತಿರಸ್ಕೃತಕತಾಂಗಮನೇರ್ದು ಬಲವೈರಿ ಯೈತಪ್ಪೊಲು ॥
ಇನಕುಲಾಗ್ರೇಸರಂ ಗೃಹವನುಳಿದೈತರಲು ।
ವಿನಯದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಛತ್ರಚಾಮರಗಳಂ ।
ಘನಚಾಪತೂಣೀರಗಳನಾಂತು ಪಿಂದೆಸೆಯು ಸೇವಿಸುತ ಬರಲು ಮುದದಿ ' (48)

ತರದಿನುಗ್ಗಡಿಪ ಮಾಗಧರಿಂದೆ ಕಾಂಸ್ಯಾದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಜನರಿಂದ ।
ಪರಕೆಗಳನೀವ ಭೂಸುರಸಮೂಹಂಗಳಿಂ ವಾಪಿಸುವ ಶೂರರಿಂದ ॥
ಕರಿಹರಿಸ್ಯಂದನಗಳಮಿತವೈಭವದಿಂದ ।
ಸಿರಿಕರದ ರಾಜವೀಥಿಯನಲಂಕೃತಿಗೈವು ।
ತರಸ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡನೊತ್ತರಿಸಿ ಬಹ ಶಶಿಯಂತೆ ಪೊಳಪಿಂದಲೈತರುತಿರೆ ॥ (49)

ಎಡಬಲದ ಪ್ರಾಸಾದದಗ್ರದೊಳ್ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ।
ಮಡದಿಯರು ಹರುಷದಿಂ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯ ಕರೆಯ ।
ಎಡಿಗಡಿಗೆ ನಲವಿನಿಂ ಪಾಡಿಪೊಗಳುತ ಕೆಲರು ನುಡಿಯೆ ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಯ ॥
ಪೊಡವೀಶನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸಂಭ್ರಮಂ ।
ಪಡೆದು ವಿಪ್ರೌಘಕಂ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗಳಂ ।
ಕೊಡುವಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ಸುರಪನಂತಿಹುದೆನುತ ಕೆಲರಾಡಲು ॥ (50)

ಅರಸಾಗಲೀ ಮಹಾರಾಜನಂಬುಧಿಯಣ್ಬಾಗ ।
ನಿರದೋಷಧಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಲೋಕಮಂ ॥
ನಿರವಧಿಕಹಾರ್ದದಿಂ ಪೊರೆದಪಂ ಕುಕ್ಷಿಸ್ಥ ತರ್ಣಕರ ಮಾಳ್ಕೆಯಂತೆ ।
ಪಿರಿಯರಸುಗಳ ನೇಮಕಧಿಕತರಮೆಂದೆನಿಸಿ ।
ಸಿರಿಯುಬ್ಬಲೀತನಂ ನೋಡಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ ।
ಮುರುತರೋತ್ಸವಗೊಂಬರಾ ದಿಲೀಪಾದಿ ನಿಜರಾಜರಧಿ ನೆಲಸಿದಂತೆ ॥ (51)

ಜವ್ವನಿಗರುಂ ಮನೋಜನ್ಮನೆನೆ ನೇಣ್ಮಯ್ಯ ।
ಬುವ್ವೀಶರಿಂಗೆ ಬುಧಜನರಿಗಿಂಗಡಲಳಿಯ ।
ಯವ್ವನಾಹಂಕಾರ ಜನಕೆ ಬಿಡುಗಣ್ಣೊಡೆಯನಾರ್ತರಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತ ॥
ಪುವ್ವಿಲ್ಲ ಮಾತುಳಂ ಕುವಲಯಕೆ ಶರಜನ್ಮ ॥
ಯವ್ವೆಯಹುದದರಿಂ ಸದಾನಂದಮೆಂದೆನುತ ।
ವಿವ್ವಿದ ದೊಳತ್ತೆರದ ಸೌಧಾಗ್ರದೊಳ್ಪೇಳ್ವುದಾಲಿಸುತ ನಡೆತಂದವು ॥ (52)

ಆವನೀ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ನೋಡದಿಹ ಕಂಗಳಂ ।
ದಾವನನ್ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ನಿಟ್ಟಿಸದಿರುವ ।
ನಾವನಾಗಲಿ ನಿಂದ್ಯ ನಿಜಮನೋರಥ ವಂದ್ಯ ಧೀಯುತರೊಳತಿಮಾನ್ಯನು ॥
ಪಾವನೀಕೃತಮೂರ್ತಿ ಪಟ್ಟವಣೆಯಗ್ರದೊಳ್ ।
ದಾವ ಮೌಹೂರ್ತದಲಿ ಮಂಡಿಸುವ ವಿಭವಮಂ ।
ನಾವೆಲ್ಲರುತ್ಸವದಿ ನೋಳ್ಪೆವೆಂದಾಡುವುದನಾಲಿಸುತಲೈತಂದನು ॥ (53)

ತೊಳಪ ಪಾರ್ವಣವಿಧುವ ಕಂಡ ಜೀವಂಜೀವ ।
ಬಳಗಮೆನಲಿನಿರಸವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ।
ಕುಳಮೆಂಬೊಲಾಲೋಕನೋತ್ಸುಕದಿ ನೋಳ್ಪಜನದೃಙ್ನಿಚಯ ಪುರಳದಂತೆ ॥
ಬಲಿದುದೇನೆಂಬೆ ಘನರವವಂಡಿ ಮುಂಬಂದು ।
ಲಲಿತ ತಾರಾವಾಸಮಾಂತ ಯೋಗಿಯ ಚಿತ್ತ ।
ನಿಲಯದಂದದೊಳಾತ್ಮಭಾವಮನೈದಿಸುವುದನ್ಯಕರಣಂಗಳನ್ನು ॥ (54)

ಇಂತನಂತೌತ್ಸುಕ ದೊಳಟ್ಟಿಸುತ ಪೊಗಳುತಿಹ ।
ಸಂತರಂ ನೋಡುತ್ತ ಲತಿಹರುಷದಿಂದ ಭೂ ।
ಕಾಂತನಾಲಯಕೈದಿ ಬರ್ಪೆಡೆಯಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳಖಿಲ ಜನರು ॥
ಮುಂತೆಸೆದರತುಳಲಂಕೃತಿ ಪೆತ್ತು ಕರಗಳೊಳ ।
ಗಾಂತುಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕರಮಿತ್ತು ಪೊಗಳ್ದರ್ ।
ಪಿಂತಣ ದಿಲೀಪ ರಘುರಾಮ ನಿಮ್ಮಡಿ ಯೆನಿಸಿ ವಿಜಯನಾಗೆಂದುಲಿದರು ॥ (55)

ನಟನಾವಿಲಾಸಗಳ ನರ್ತನದ ಹಾಸಗಳ ।
ಪಟುದುಂದುಭೀರವದ ಘೋಷಗಳ ಹೇಷಗಳ ।
ಚಟುಲಾಶ್ವ ಸಂತತಿಯ ಲುಳಿತಗಳ ಮಣಿಗಳ ನಣಕಿಸುವ ಚೆಲುವಿನಿಂದ ॥
ವಿಟದಗ್ಧೆಯರ ಚೆಲುವ ಮಾತುಗಳ ರೀತಿಗಳ ।
ಕುಟಿಲ ಕುಬ್ಜಕರಂಗಭಂಗಗಳ ಭಂಗಿಗಳ ।
ನಿಟಿಲಾಕ್ಷಸಖನೋಡುತ್ತೈತಂದ ನಲವಿಂದಮಾರಾಜಸದನದೆಡೆಗೆ ॥ (56)

ಸುರಪಥನುರಾಕಾರ ತೋರಣದ ಮೇಲ್ಕಡೆಯು ।
ಹರನಿಲಯಮೆಂಬಂತುದಾರ ಸೌಧಾಗ್ರಗಳ ।
ಳಿರುವ ಮೃಗನಯನೆಯರಪಾಂಗಪ್ರಭಾಹಾಸ ಮುಂಕೊಂಡು ಬರಲು ॥
ಅರಸನುರುಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ।
ವೆರಸಿ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿದಂತಖಿಲಜನವೆಲ್ಲ ।
ವರರತುನಬಜ್ಜರದ ಮೈದೊಡವನಾಂತಂತೆ ತೋರ್ದರಜ್ಜರಿಯ ಪರಿಯು ॥ (57)

ಶ್ರೀನಿಲಯಮೆಂತಖಂಡ ವೈಭವವ ಭೂ ।
ಜಾನಿಯಾಲಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ತೇರಿಳದು ।
ಭಾನುವಿಕ್ರಮನೈದುತಿರುವೆಡೆಯು ಕಕ್ಷಾಂತರಸ್ಥಾನುಚರನಿವಹವು ॥
ಸಾನಂದವೆತ್ತರಗಿ ಸರಭಸಂ ಪೊಗಳುತಿರೆ ।
ಮಾನಿನಿಯರಾಚಾರಲಾಜಗಳ ಸೂಸುತಿರೆ ॥
ಮಾನಸೋತ್ತಮ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತಲೊಳಪೊಕ್ಕು ನೃಪರಗ್ರಗಣ್ಯನೆಡೆಗೆ ॥ (58)

ಕಂದನ ನುಕಂಡ ಜನಜಂಗುಳಿಯು ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।
ಮಂದೇಹವೈರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ದ್ವಿಜಗಣದೊ ।
ಳಿಂದುವಂ ಕಂಡುದಧಿಯಂತೆ ಪರಮಾನಂದವೆತ್ತಖಿಳಜನರು ಮುದದಿ ॥
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂ ಬಹುವಿಧದಿ ನುತಿಗೆಯ್ಯ ।
ಲಿಂದಿರಾವರ ರಾಮಪುರದರಸ ಕರುಣದಿಂ ।
ದಂದು ಮನ್ನಿಸುತ ಲೈತಂದು ಗುರುವಂ ಕಂಡ ಮುಂದೆ ಮಾನಸ ರೀತಿಯಿಂ ॥ (59)

(ಸಂಧಿ 7, ಪದ 316.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ॥ ಜನಕನಾಜ್ಞೆಯ ನುಪರಿ ಮೌಳಿಭೂಷಣವೆನಿಸಿ ।
ಜನನಿಯಂ ಕಾಣ್ಬೊಡುಜ್ಜುಗದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಜನವರಂ ಮನ್ನಿಸುತ ಗಂಧಗಜಗತಿಯಿಂದ ಲೈತಂದ ಹರುಷದಿಂದ ॥

ಒಡನೆ ಬಹ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾಗಧರ ವಂದಿಗಳ ।
ಗಡಣಮಂ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗ ದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂ ।
ಗಡೆಯ ವಂದಿಪ ನುತಿಪ ದ್ವಾಃಸ್ಥರಂ ಮನ್ನಿಸುತ ಶುದ್ಧಾಂತಕೈದಿ ಮುದದಿ ॥
ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮಾತಾಂಘ್ರಿ ।
ಜಡಜಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದ ತನಯನಂ ।
ನುಡಿಸದಲೆ ಮೌನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಿವನೇನೆಂಬೆ ನಗರಾಟ್ತನೂಸಂಭವೆ ॥ (1)

ವಿಕಲವಾದಿಂದ್ರಿಯದ ಪೂರ್ಣನಯನಂಗಳಂ ।
ಸಕಲವದನದೊಳುದುರ್ವಖರ್ವಬೆಮರ್ವನಿಗಳಂ ।
ಪ್ರಕಟಿಸುತ ಮುಂಬರಿವ ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಸಂಬಾಧದಿಂದ ಪೊಯಿವಳ್ಳಿಗಳಲಿ ।
ನಿಕಟಪೀಠಾಗ್ರದೊಳಿರ್ಪ ಚೊಪ್ಪನ ನೋಡಿ ।
ಚಕಿತಮಾನಸನಾಗಿ ಪಿತನದೇಂ ಕಾರಣದಿ ।
ಭ್ರುಕುಟಿಯಂ ಬಂಧಿಸಿದನೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸದೆಂತು ತನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸಿದನು ॥ (2)

ಕೊಂದಿಡುವ ಕಡುಗೋಪವಿಡಿದ ಸಮಯದೊಳಾನು ।
ಬಂದು ವಂದಿಸೆ ನಗುತಲಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ।
ಚಂದಚಂದದ ನುಡಿಯುಲುಪಚರಿಪ ಕರುಣಾಳು ಕ್ರೂರತರಮಾಗಿರ್ಪುದು ॥
ಇಂದಿದೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ಭಯದೊ ।
ಳಂದು ರಘುವೀರ ಭರತಾಂಬಿಕೆಯ ಪೊರೆಗೈದಿ ।
ಬಂಧುರದ ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆ ನಿಜಜನಕ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪವನ್ನು ॥ (3)
ಏನಿದಚ್ಚರಿ ತಾಯೆ ಭೂ ಭೃಚ್ಛಿರೋರತ್ನ ।
ಸೇನುಕಾಗಣ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಮೆರಗಿಂದದೇ ।
ನೂನ ಕಿಲ್ಬಿಷಮಡಸಿತಂತರಂಗಮಮಶುಭವಾರ್ತೆಗಳ್ಬಂದುಃಶ್ರುತಿಯ ॥
ಸ್ಥಾನಮೆಂದಿನಿಸಿದಪ್ರೊ ನಿಜಬದ್ಧಶಾಸನ ।
ಕ್ಕೂನಮೇಂ ಸೋಂಕಿದುದೊ ವಿಹಿತಪ್ರತೀಪನೃಪ ।
ರೇನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರತರಕಾರ್ಯಮೆಸಗಿದರೊ ವಿಸ್ತರಿಸು ಕರುಣದಿಂದ ॥ (4)
ಕರುಣಾರಸಕೆ ಪಾತ್ರ ಭರತನರಿಬಲದರ್ಪ ।
ಹರನೆನಿಪ ಶತ್ರುಘ್ನರೆಡೆಯಿಂದಶುಭವಾರ್ತೆ ।
ದೊರಕಿದುದೊ ಮಾತುಳರ ದೆಸೆಯಿಂದಲಪರಾಧಲೇಶಮೇಂ ಜನನಮಾಯ್ತು ॥
ಚರಣಸೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಾತೆಯರಾದ್ಯಖಿಳ ಜನ ।
ನೆರವಿಯಿಂ ದುಷ್ಕೃತವು ಸೋಂಕಿದುದೊ ವಿಸ್ತರದೊ ।
ಳೊರೆಯದೇಂ ಕಾರಣದಿ ಮೌನದಿಂದಿಹ ನಯ್ಯ ವಾಂಛಲ್ಯ (ಚಾಂಚಲ್ಯ) ಮುಣ್ಮೆ ಮನದಿ॥
ಪಳಿವಾತಿನಧಿಕತೆಯ ಗುರುವಚನ ಗೌರವವ । [(5)
ನಿಳೆಗೊಡೆಯ ನಾಜ್ಞೆಯನದಾರಾದೊಡಂ ಮೀರಿ ।
ಬಳಸುವರೆ ನಿರ್ವೃತಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿ ಸೋಂಕದೇಂಕತದಿ ಕೋಪಂ ಬಂದುದು ॥
ಪೊಳದುದೇನುದ್ಧತಾಮಯದ ಸಂಕಟ ಮನದಿ ।
ನಿಳಯದೊಳ್ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ತತ್ಪ್ರತೀಕಾರಮಂ ।
ಘಳಿಲನೆಸಗುವ್ರೊಲೊರೆಯವೇಳ್ಕೆಂದು ನಯವಿನಯ ವಚನದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ॥
ಪಿರಿಯ ಗುರು ದೊರೆ ಸುರಪಸನ್ನಿಭಂ ಸರ್ವಜನ । (6)
ರೊರೆಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವಸ್ವರೂಪಂ ಖತಿಯೊ ।
ಳರಿಸೆ ಮನಮಂ ನೋಡುತಾವವಂ ಸುಖಪಡೆವ ನೀಜಗದ ಜೀವರಲ್ಲಿ ॥
ಆರುಪಿದೊಡೆ ಭವದೀಯಚರಣಾನುಶಾಸನವ ।
ಶಿರಸಾಭಿನಂದನಂಗೈದು ಸಾರ್ಥಂಗೈವೆ ।
ನೊರೆಯವೇಳ್ಕೆಂದಮಿತ ನಮ್ರವಚನಗಳಿಂದಲುಪಚರಿಸಲಿಂತೆಂದಳು ॥ (7)
ಮುಳುಗಿತಾಶಾಸಮುದ್ರದಿ ಲಜ್ಜೆದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।
ವಿಳಿತ ಮಾಯಿತ್ತೈತಪ್ಪಸಿರಿ ಬಿಸಿಲ್ದೊರೆಯೊಳಗೆ ।
ಗಿಳತ್ರಮೆನಿಸಿತು ಮನೋರಥ ಕಾಳಕೂಟ ನಿಭಕಾಸಾರದೊಳ್ಪ್ರೀತಿಯು ॥
ಬೆಳಗೆ ಪುಳಕಾಂಕುರಂ ಮನದಿ ಕಾಕುಣಿಯೆನು ।
ತ್ತುಳಸದುದ್ಧತ ದುರಾಧರ್ಷಹರ್ಷೋನ್ನತದೊ ।
ಳಳ ನೀಲವೇಣಿ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜವನೊಪ್ಪಮೆನಲುಸುರ್ದಳೀ ವೇಳ್ವೆನು । (8)

ಶಾರೀರಸಂಭೂತ ರುಜೆಯಿಲ್ಲ ಮುಂದೊಂದ ।
ಹಾರೈಪ ಬಗೆಯಿಲ್ಲ ನರಿಭಯ ಕದಾಚಿತ್ತು ।
ಸಾರಲಿಲ್ಲೈ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಭೃತ್ಯ ದೋಷಕೃತ್ಯಮಂ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ ॥
ತೇರಾಯುಕರದಾಧಿಯಡಸಿರ್ಪುದಿಟ್ಟೈಸಲ ।
ಪೂರುವಮದೇನೆಂದೊಡದಕೆ ಠಾವೆನಿಸಿರ್ಪ ।
ಕಾರಣಂ ನೀನಲ್ತೆ ನೃಪತಿಯ ಮನೋರಥವ ಪೂರಿಸಲ್ ನಿರುಜೆಯಹುದು ॥ (9)
ಮೊದಲು ದೇವಾಸುರರ ಕದನದೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।
ಯುದಯಿಸಲ್ಕೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿದ ವರಮೆರಡ ।
ಕಿದು ಸಮಯ ಗೆಯ್ವೇಳ್ಕೆಂದು ಯಾಚಿಸಿದೆನವನೀಶ ಮಕುಟಮಣಿಯ ॥
ಸದಯಾಂಬುರಾಶಿಯಾಡಿದುದ ಕೂಣಿಯ ಜನಿಸ ।
ಲೊದವುದು ದುರಿತಮೊಪ್ಪೊಡೆ ನಿನ್ನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।
ದದುಭುತದ ದಯದಿಂದ ಖಿನ್ನನಾದಂ ನೃಪತಿ ಯುಕುತಿಮಂ ತೋರದನಘ ॥
ಖರಕಿರಣನುರುಬೆಯಿಂ ಗಿರಿಶಿಖರ ಸಿಡಿವಂತೆ । (10)
ಕರಕರದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿದನಾತುರದಿಂದ ।
ಕರಗಿತತಿಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಯದ್ಗರಳದರುಶನದೆ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನುವ ॥
ಮರೆದಚೇತನರಪ್ಪ ತೆರದಿಂದ ಲೆವೆಮಿಸುಕ ।
ದರೆನಿಮಿಷ ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ।
ಪರಿಕಿಸಿಟ್ಟೈಸಿ ಮತಿಯಗತಿಯಿಂದಲಿಂತೆಂದನನುಪಮಂ ಮಾತೆಯೊಡನೆ ॥ (11)
ಶೀತಕಣದಿಂ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಂಗೆ ಭೀತಿಸಂ ।
ಜಾತ ಸಮನಿಪುದುಂಟೆ ಯಿತರತುಷಿತತಿಥರಾ ।
ನೇತಾನುತಾಪಕರಮೆನಿಪುದಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ತೋರಿತೀಯವಸರದೊಳು ॥
ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಜಾತುಜಿತು ಪುಸಿಯೆಂಬ ।
ಮಾತುಂಟೆ ನೂರಂಚಿನೆಲಗು ಮಾಹೇಂದ್ರ ।
ದಾತುರಕ್ಕಳ್ಕ ಬಳ್ಕುವುದು ದುಷ್ಕಾಲಗತ್ರಿ ಮತಿಗಗೋಚರಮಂಬಿಕೆ ॥ (12)
ನೆನೆದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಪ ನಾವನುತ್ತಮಸುತಂ ।
ಮನವೊಲಿದು ಪೇಳ್ದುದಂ ಮಾಳ್ಪನವ ಮಧ್ಯಮಂ ।
ಕನಲಿಸುತ ನುಡಿಯ ಪಾಲನೆಗೆಯ್ಯದಾತ್ಮಭವ ನಾತನೆ ಕನೀಯಸಾತ್ಮ ॥
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯಣುಗಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಧನೆರನ್ನ ।
ವನು ಬಿಟ್ಟು ಗರವಸೇವಿಸು ತುರ್ಚಿಪನ ಪೊಗ ।
ಲೆನೆ ಜನಪನೊಪ್ಪುವಂ ತಪ್ಪೆನುಡಿದೆರಡಾಡೆ ನಿದು ಸತ್ಯಮಂಬಿಕೆ ॥ (13)
ಸಂದೇಹಮಿನಿತಿಲ್ಲಮಯ್ಯನ ಮನೋರಥವ ।
ನಂದದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಕೈಗೈವೆನಿದು ಸತ್ಯ ।
ಮೆಂದೊಡಂಬಡುತ ದಯೆಗೈವೇಳ್ಕುಮೆಂದಿಗುಂ ರಾಮನೆರಡಂ ನುಡಿವನೆ ॥
ಕುಂದದುಸುರೆನಲಶ್ವಪತಿಯಣುಗಿ ನಸುನಗುತ ।
ಳೆಂದಳ್ ಮನೋರಥಂ ಫಲಿಸಿತೆಂಬಾನಂದ ।
ದಿಂದ ಮುಂದಣ ಕಜ್ಜ ಮೋರೆಪೋರೆಗಳಾಗದಂದುಪಾಯದ ವಿನಯದಿ ॥ (14)

ಪಿಂತೆ ನಿರ್ಜರರಸುರರಾಜಿಯೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ।
ಪಂಕ್ತಿರಥಗುದಿಸಲ್ಕೆ ಪಾಲಿಸಿದ ವರಗಳ।
ನ್ನಿಂತಿರಿಸಿ ನೃಪತಿಯೊಳಗಾಂ ಬೇಡದಿರ್ದೆ ನೀ ಪರಿಯಂತ ವಸ್ತುಗಳನು॥
ಅಂತರಂಗದ ವಾಣಿಯಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿಕಸುರರ
ಸಂತೆಯೀ ಯವಸರದೊಳಾಂ ಕೇಳ್ದನೆಲೆ ತನಯ।
ನೀಂ ತಿಳಿದೊಡಾಲಿಪುದು ಮೃದುದಾಂತ ನಿಜವನುಡಿವಾತರೊಳಗ್ಗಳನಲೆ॥ (15)
ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ ಯೌವ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂ।
ನೇಮಿಸಲ್ನೆರೆದಿರ್ಪ ಸಂಭಾರದೊಳಗಿಂದು।
ಮಾಮಕಾತ್ಮಜ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯಂ ಕರುಣದಿಂದಿತ್ತು ಬಳಿಕ॥
ಈಮಹಿಯನುಳಿದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಮುನಿ।
ಸ್ತೋಮದೊಡವೆರೆದು ವನ್ಯಾಹಾರನಿಯಮದಿಂ।
ರಾಮ ನಿರವೇಳ್ಕಂತು ಕೃಪಗೆಯ್ಯೆ ಭವದೀಯಭಾಷೆ ಸತ್ಯವನಾಂತುದು॥ (16)
ಮದ್ವಚನ ರಚನೆಗಳ್ ಶ್ರುತಿಕಲಿತ ಮಾಗಲ್ ಭ।
ಯದ್ವಯಂ ಜನಿಸಿದುದು ಧರ್ಮಲೋಪದೆ ನಿರಯ।
ಮದ್ವಯಂ ಸತ್ಯಮೆನಿಸಲು ಶೂರ ನೀನಾಗೆ ನಿನ್ನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಡಸಿ॥
ಹೃದ್ವನಜದೊಳ್ಕದಕ್ಕದಕೊಂಡು ಪೇಳ್ದೊಡಾ।
ಖಿದ್ವಚ್ಛಿರೋರತ್ನ ಮಾನವಿಡಿದಿಹನಿದು ರ।
ಘೂದ್ವಹನೆ ನೀಂ ದಯದಿ ಪಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನೆ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು॥ (17)
ತರುಣಿ ಪರಿಮಾಳಕಲನಂಗೈದು ಭೂಭಾರ।
ದಿರವ ಮೊದಲಂ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಸುಖರೂಪಮಂ।
ತರಳಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದಿರುಭಯಮಂ ಪರಿಕಿಸಿದೊಡೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು॥
ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ತಾಯೆ ನೋಯದೆನ್ನಯ ಮನಂ।
ಹರುಷಗೊಂಬುವದಿಂದೆ ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು।
ಚರಿಪೆನಟವಿಯೊಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಪಿತನ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯ ಗೈವರೆ॥ (18)
ರಸೆಯರಸನುಕ್ತಿಯಂ ಪಾಲಿಸುವೊಡಾಂ ಚೀರ।
ವಸನಂ ಜಟಾಧಾರಿ ಯೆನಿಸಿ ವನಮಂ ಪೊಗುವೆ।
ಪುಸಿಯೆನೊಂದಂ ತಿಳಿವೊಡಿಚ್ಛೈಪೆ ಪಿತನೆನ್ನ ನುಡಿಸದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ॥
ಪೊಸತೆನಿಪುದಿದಕೆ ಮುನಿಸಂದಾಳಸಲ್ಲದೀ।
ವಸುಮತಿಯನುಳಿದು ಮುನಿಯಾಕೃತಿಯೊಳೀ ದಿನವೆ।
ಪೆಸನಗೊಳದೈದುವೆಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಸಂತಸದೊಳಹುದಿನಿಸ ಮನಕೆ ತರದೆ॥ (19)
ಧನಕನಕರಾಜ್ಯಮಂ ವಸ್ತುವಾಹನನಿಚಯ।
ಮೆನಿತುಂಟದಂ ಪ್ರಿಯದೆ ಭರತಗಾಗಿತ್ತಪೆಂ।
ಜನಪಗುರುಪಿತ್ರ ಹಿತಕೃತಜ್ಞ ನೇಮಿಸಿದುದಂ ಮಾಡದಾನತಿಗಳೆವೆನೆ॥
ಕಿನಿಸಿಂದ ಪೊಗವನಿಳೆಗರ್ಪಿಸುತ ಕಂಬನಿಯ।
ನನುವಿನಿಂದೊಂದ ನಡಿಗಡಿಗಮರ್ಚಿಪುದು।
ಕನಲಿಪುದು ಮನ್ಮನವಿದೊಂಡನಾಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ಪ್ರತಿಪದಂ ಪದಮೆನಿಪುದು॥
[(20

ಭರತನಂ ಬಾಗರೆಯಲಟ್ಟುವುದು ಚಾರರಂ।
ದೊರೆಯೊರೆಯದಿರ್ದೊಡಾಂ ಪೋಗುವೆ ವನಕ್ಕೆಂದು।
ಹರುಷಗೊಳಿಸಲ್ ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮಂ ಮತ್ತಿದಕ್ಕೊಣೆಯಂ ಜನಿಸದೆನುತ ॥
ನರನಾಥನಂದನಂ ಬೀಳಲಾನಂದದಿಂ।
ತರುಣನಂ ಕರೆಯಲಟ್ಟಿಹೆನಶ್ವಸಾರಥಿಗಳ।
ಪೊರಮಡುವುದುಚಿತಮಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದೆನುತ್ತಮೊರೆದಳಾ ಭರತಾಂಬಿಕೆ ॥ (21)

ನಿನ್ನ ಮುಂಗಡೆಯಲೀ ಮಾತನುಸಿರಲ್ಕರಸ।
ಖಿನ್ನತೆಯನಾಂತಿಹಂ ವನಕೆ ನೀಂ ಗಮಿಸದಿ।
ರ್ಪನ್ನ ಸ್ನಾನಾನ್ನಪಾನಂಗೊಳ್ಳದನುತಾಪಗೊಳುತಿರ್ಪನಿದು ಸತ್ಯಮ್ಮ ॥
ಎನ್ನುವೀ ದಾರುಣದ ವಾಣಿ ಶ್ರುತಿಪಥಮಂಟು।
ವನ್ನೆಗಂ ಹಾ ಕಷ್ಟವೆನುತ ಭೂತಳಕುರುಳ।
ಬನ್ನಬಡುವಯ್ಯನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ರಾಮ ಮಾತೆಯೊಳಿಂದನು ॥ (22)

ಧನಕಾಂಕ್ಷೆ ರಾಜ್ಯದಭಿಲಾಷೆಗಳ ನುಳಿದು ಸ।
ನ್ಮುನಿಹೃದೋಪಮಮೆನ್ನ ಮನಮರಣ್ಯಾವ ಗಮನ।
ದನುಮಾನಮೊಳ್ಳನಿತ ಸೋಂಕದಂಜಿಕೆ ತಾತನಪ್ಪಣೆಗೆ ನೂರುಮಡಿಯೂ ॥
ಬಿನದಂ ಭವದ್ವಾಕ್ಯ ಮಿಂದಾನುಪೋಗಿ ನಿಜ।
ಜನನಿಗಾನತನಾಗಿ ಸೀತೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ।
ಮನದ ಹರುಷದೊಳೈದೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೋಪೆನಿದಕೆ ಸಂಶಯಗೊಳದಿರು ॥ (23)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ಮೊದಲರಸುಗಳ ತೆರದೊ।
ಳಾರಾಜಿಸುತ ಮಖಿಲ ಲೋಕಮಂ ಪೊರಯಿಪಂ।
ತಾರಾಜನೆನಿಸಿರಲಿ ಭರತ ನಿನವಂಶಜರ್ಸಕಲಮುನಿ ವ-ಶಾಳಿಯಿಂ ॥
ನೀರಾಜಿತಾಂಘ್ರಿ ಪದರೆನಿಸಿರ್ಪರಾತಂದ।
ಲಾರಾಜನಾರೈವ ನೆಲಕ್ಕೈದೆ ಪೋಪೆನೆನ।
ಲೀರಾಜ ನಾಲಿಸುತ ಘನರವವನುರೆಕೇಳದಗಸಂಚೆಯಂತಾದನು ॥ (24)

ಎಂದೊರೆದಚೇತನದ ಪಿತ್ರಗೆರಗಿ ಬೇಗ ಬಲ।
ವಂದು ಕೇಕಯಸುತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಕ್ಷಾಂತರಗ।
ಳೊಂದೊಂದ ಕಳೆಕಳೆದು ಬರುತ ನಮಿಸುವ ಭೃತ್ಯಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ನೇಹದಿ ॥
ಬಂಧುರದ ವಚನರಚನೆಗಳಲುಪಚರಿಸಿ ನಡೆ।
ತಂದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಾರ್ಥಸಂಭಾರಕಂ।
ವಂದಿಸಿ ಶಶಿಪ್ರಭಾಛತ್ರಚಾಮರಗಳಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಮತೆವಿಡಿದು ॥ (25

ಬರುತಿರಲು ಪಿಂತೆ ಮೊರೆವುತ್ತಮುರಗೇಶನಂ।
ತರಿನಿಕೃಂತನ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ನೈದುತಿರೆ।
ನೆರೆದ ನೃಪಮಂಡಲಂ ವಿಪ್ರಬಾಂಧವನಿಚಯಲೋಕ ವಿಸ್ಮಯಮಾಗುತ ॥
ದೊರೆತನದ ಚಿಹ್ನೆಯೊಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ವಾಜ್ಞೆಯಮ।
ವೆರಸಿ ತ್ವರಿತದೊಳೈನುತಿಹುದಿದೇಂ ಕಾರಣಂ।
ತಿರೆಗಚ್ಚರಿಯ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಎನುತ ಸಲ್ಲಾಪಗೈದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದುದು ॥ (26

ಕರಗತದ ರಾಜ್ಯದಭಿಷೇಕಸಂಭಾರಮುಂ ।
ಬೆರತಾದುದೆಂದು ಮನ ಕುಗ್ಗಿದುದೆ ಮಲಿನತೆಯು ।
ಪೊರೆದುದೇ ಮುಖಮೈಕೆಲಿಂದ ತಂಗದಿರಗೇಂ ಕಲೆಗೂಣಯುಂ ಬರ್ಪದೇ ।
ಎರಗಿದರನುಪಚರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂತೈಸಿ ।
ಪುರಜನವ ಮನ್ನಿಸುತ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂ ।
ದೊರೆಯುಂತೆ ತಾಯ್ಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದನೊಲವಿಂದ ಚಿಂತೆ ಲೇಶಂ ತೋರದೆ ॥ (27)

ಬಿಡುನುಡಿಯನಾಡದೊಡೆ ಬೇಸರಂಗೊಳಸದೊಡೆ ।
ತುಡುಕದೆ ವಿಷಾದಮಂ ತನ್ನ ಮಾತಾಧಿಕ್ಯ ।
ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಮ್ಮನಾರೈವ ಸುರತರುವನೈದೆ ಕಾನನಕೆ ಕಳಪಿ ॥
ಮಡದಿಯುಳ ನುಡಿವಿಡಿದು ಮುಂದಾವಗತಿಗಳಂ ।
ಪಡೆದಪೆನೆನುತ್ತರಸನೇಂ ಗೈದನೆಂದೆನು ।
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಶುದ್ಧಾಂತದಬಲೆಯರ್ ಕರುಗಾಣದೆಳಗಂದಿಯುವೊಲಾದರು ॥ (28)

ಮರುಗಲಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಜನವೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ।
ದೊರೆಯನುರೆ ಬಿರುನುಡಿಯ ನಾಡುವವರಂ ನೋಡಿ ।
ಕರಿಗಮನದಿಂ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದಮಾತ್ಯದಿಗಳನುಪಚರಿಸಿ ನಿಳಯದೆಡೆಗೆ ॥
ಬರಲು ಪೊರವಾಗಿಲೊಳರ್ದು ವೃದ್ಧರ್ನಮಿಸೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತ್ತಮೆರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ।
ಧರಣೀಸುರಾದಿಗಳ್ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿರೆ ವಂದಿಸುತ ಸಂತವಿಸಿ ಮುಂತೆ ನಡೆದು ॥ (29)

ಪೋಗಲಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲ ।
ರಾಗಾಹಿತ ಶ್ರೀಕರಿದಿರೆದ್ದು ಮೃದುಕಲಿತ ।
ಮಾಗಿರ್ಪ ನುಡಿಗಳಂ ನುತಿಸುತಿರಲನಿತರೊಳಗೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಪಲು ॥
ಪೋಗಿ ಕಂಡೆರ್ ಪೀಠಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಾಸೀನ ।
ಮಾಗಿ ವಾಚ್ನಿಯಮದಿಂದಂತರಾಯಾಪಹ್ನ ।
ದ್ಯೋಗರುದ್ಯೋಗದಿಂದಿರುವ ನಿರ್ಮಲೆಯನುರುಮೌನಿ ಮಸ್ತಕಮಣಿಯನು ॥ [(30)

ಎಡದ ಮಡದಿಂದೊತ್ತಿ ನಾಲ್ಕುದಳಗಳನಾರ ।
ರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಂಘ್ರಿಯನಿಟ್ಟು ದಶದಳದ ।
ಜಡಜಮಂ ಬಲಿದು ಪದಿನಾರುಸಂವರ್ತಿಕಾಬಂಧನಂಗೈದು ಬಳಕೆ ॥
ತೊಡರಿಸುತಡ್ಡಳವ ನಭ್ರುಭೂಶಿಖಿಗಳಂ ।
ಪಿಡಿವ ರುದ್ರಸ್ಥಾನ ಮರುತ ದೃಙ್ಮನಗಳಂ ।
ತುಡುಕಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಿಹ ದೇವಿಯಂ ಕಂಡನು ॥ (31)

ಕುಸುಮಾಕ್ಷತಂ ಲಾಜೆ ದಧಿ ದೂರ್ವೆಘೃತಗಳಂ ।
ಲಸಿತ ಜಲಪೂರಿತಸ್ವರ್ಣಕುಂಭಂಗಳಂ ।
ಕುಸಮಚೆರುಗಳಲಿ ಕ್ರತುಭುಗನಿಗರ್ಪಿಸುತ ಭೂಸುರರ್ವೆರಸಿ ಬಳಕೆ ॥
ನಿಶೆಯೊಳಗೆ ನಿವಾರ್ಣಯುವೆಸೆವ ಋಙ್ಮಂತ್ರದಿಂ ।
ಶಶಿಧರನ ಸತಿಗೆ ವಂದನೆಗೈದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।
ದೆಸಕಕಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಿರಿಯರಸನಂ ಚಾನಿಸುತಿರೆ ॥ (32)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಾಭಿಗಮವಾರ್ತೆಯಿಂ ದೂತಿ।
ಯನುಸರಿಸುತೆಚ್ಚರಿಸೆ ಜನನಿ ಜನಿತಾನಂದ।
ಮನಸಿನಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಲಿಪ್ಪನ್ನ ಮಹಿತೋನ್ನತಾರ್ಣವಂ ಬರೆ ಕೊಳ್ಳೇಡಕೆ॥
ಘನರವದೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿರಚ್ಚಿ ಜ್ಯೋತಿ।
ಮಿನುಗೆ ಪ್ರತಿಪದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವಮಾನಂದಿಸುವ।
ಮುನಿಯಂತೆ ಬೆರದಿರ್ದಳಾತ್ಮಭವನಂ ನುಡಿಸಲೆಚ್ಚರಿಕೆ ಮೈದೋರದೆ॥ (33)

ಬಂದೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೈಮುಗಿದ ಸುಮನಸಾ।
ನಂದನನ ನಂದನನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸುಮಮಾಲಿ।
ಯಿಂದಧಿಕ ಮೃದು ರುಚಿರ ಮೆತ್ತಬಾಹಾಲತಿಕೆಗಳಲಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ॥
ಮುಂದುವರಿದಾನಂದನೊಗೆಯೆ ಮಸ್ತಾಗ್ರಮಂ।
ಚಂದದಿಂದಾಘ್ರಾಣನಂ ಗೈದು ತುಷ್ಟಿವಡೆ।
ದಂದದಿಂದಂಕದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪರಸಿದಳ್ ರಘುವಂಶವಾರ್ಧಿಶಶಿಯು॥ (34)

ವರವೃದ್ಧರಾಜರ್ಷಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಂದಧಿಕ।
ತರಕೀರ್ತಿ ಸಂಪದಾಯುಷ್ಯಗಳನೈದಿ ನೀಂ।
ದೊರೆಮಾಳ್ಪ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮನಾಂತು ಹರಿವಿಷ್ಟರದೊಳೆಸೆವುತ॥
ಇರುವುದಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಬೆನೆಲೆ ಮಗನೆ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವನುಂಡು ಸಂತೋಷ।
ಕರಗೊಳಪುದೆನಲವ್ವೆಗಭಿನಮಿಸಿ ಮೆದು ಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು॥ (35)

ಕ್ಷೇಮಂಕರಂ ಭವತ್ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ।
ಕಾಮಮೆನೆ ಕೈಗೂಡಲಹುದಾದೊಡವಸರದಿ।
ಭೂಮಿಪಾಲಂ ಸತ್ಯಸಂಧಮಸ್ತಕಮಣಿಯುದಾರತೇಜೋರಾಶಿಯು॥
ಸೇವಿಸಿಡ ತತ್ವಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತ್ವತ್ಪಾದ।
ತಾಮರಸಕ್ಕೈತರಲೆಂದೈತಂದೆ ನೋಡೆನುತ।
ರಾಮಪುರನಾಯಕಂ ಮಾತೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ಪುದಂ ಮುಂದೊರೆವೆನಗಸಂಭವೆ॥(36)

(ಸಂಧಿ 8, ಪದ 353.)

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸುವರೆ।
ಮಾತ್ರೆಯ ಮನೋರಥಂ ಜಾತುಚಿತ್ತುಸವಿಕಲ್ಪ।
ರೀತಿ ಯನುಸರಿಸದಂತುಪಚರಿಸಲನುಗೈದನನುಜನಂ ರಘುವೀರನು॥

ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ದಯೆಗೈದು।
ಸುರುಚಿರದ ವನ್ಯಮೂಲಾಹಾರ ಯಮಿಗಳಂ।
ಪರಿಪಾಲನಂಗೈಯೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುವತ್ಸರಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಮೆನಗೆ॥
ದೊರೆ ನಿಯಾಮಕಗೈದಕತದಿಂ ಫಲಾಹಾರ।
ನಿರುಗೆಯಾಗಿರಲದಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಾನ್ನಮಂ।
ಪರಿಸಲೆಂತಹುದವ್ವೆ ಯೆಂದನಾ ರಘುವರಂ ಶೈಲಾಧಿರಾಜತನುಜೆ॥ (1)

ಶೀತಾಳು ಕಮಲೋಪವೀತವೆನಿಸಲಾಮೊಗಂ।
ವೇತಾಳಸೋಂಕನನುಕರಿಸಿ ಬರೆ ಶುಭರದಂ।
ಸೋತಾಳಯಂದದೊಳ್ಕಿಡೆದಳಪ್ರಿಯವಾಣಿ ಶ್ರುತಿಕಲಿತವೆಂದೆನಿಸಲು॥
ಭೇತಾಳಯೊಳ್ಸ್ವಕುರ ನಿಕರಪರಪಿರೆ ನೋಡಿ।
ಮಾತಾಡಲಮ್ಮದುಮ್ಮಳಗೊಂಡು ರಘುವರಂ।
ತಾ ತಾಳದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಂತೈಸುತಂ ಮಗುಳೆ ಮೌನದೊಳರ್ದನು॥ (2)

ಬೀಸೆ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಗಳಿಂದಖಿಲೋಪಚಾರಗಳ।
ರಾಸಿಗಳ ನೆಸಗಲೆಚ್ಚತ್ತು ನಿಟ್ಟುಸುತಾಗ।
ಳಾಸತೀಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದಳೆಲೆಮಗನೆ ಪತಿಯ ದೆಸೆಯಿಂ॥
ಈಸು ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯದಾದೆನ್ನೈ ನಿನ್ನಿಂದ।
ಲೇಸನಾರ್ಜಿಪೆನೆನ್ನುವಾಸೆಯಿಂದಿರೆ ಬಂದು।
ದೀ ಸಮಯದೊಳಗತುಳ ದುಸ್ತರ್ಕ್ಯ ವಿಘ್ನಮನ್ನೇನೆಂಬೆ ಕೃತಕೃತ್ಯಮಂ॥ (3)

ಕಲಿತವಂತೌಷಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಫಲಗಳಿಂದ।
ಮಲಘು ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಸಿತಾತ್ಮಸಂತೋಷ।
ಕಲಿತನಿಧಿ ಕಂಗೆಸೆದುದೆತ್ತುವೆನೆನುತ್ತತುಳ ಸಂಭ್ರಮಂಗೊಳುವೆಡೆಯೊಳು॥
ಬಲಿತಚಿಕುರಂಗಳಂ ಕೆದರಿ ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ।
ನಲುಗಿಸುತ ಪಿಡಿಯಲಪ್ಪಳಿಸುವ ಪಿಶಾಚಿ ಬಂ।
ದಲೆವಂತೆ ಕೈಕಾಮಹಾಭೂತವಾಕ್ರಮಿಸಿತಸ್ಮನ್ಮನೋರಥವನು॥ (4)

ನಿರತಿಶಯಸುಖವನನುಭವಿಪೆನೆಂಬಾಸೆಯಲಿ।
ಚಿರಕಾಲ ತಪವಿರ್ದು ಪಡೆದು ಪುತ್ರರ ಹರುಷ।
ತರಗೊಂಬ ಸಮಯದೊಳಗನಿಷ್ಟ ಸಂಜನಿಸಲಾನೆಂತು ಪೊರೆದಪೆನಸುವನು॥
ತರುಣರಂ ಪಡೆವುದತಿದುಃಖಾಕರಂ ಮಕ್ಕ।
ಳಿರಿಯದಲಗನಿತೆ ಪುಸಿ ಶೋಕಮೆಂಬೀಗಾದೆ।
ಪರಿಕಿಸೆ ನಿಜಮಾಯ್ತು ಹಂಕಾರಮುಂ ಪೋಯ್ತು ವಿಧಿಕೃತಮಿರದಾಯ್ತು॥ (5)

ತನಯಗತಿಶಯರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಡಸೆ ತನ್ಮಾತೆ।
ತನುಭಾವಮಂ ಮರೆದು ತನ್ನವರ ಮುಂಗಡೆಯ।
ಲನುದಿನಂ ಬಿರುನುಡಿಯ ನಾಡುತಿರಲಾಂ ಕೇಳ್ದನಾಥೆಯಂದದಿ ತೊಳಲುತ॥
ತನುವ ಪೋಷಿಪುದಕೆಂದಧಿಕ ಸುಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ।
ವನದಿ ತಾಪಸಿಯೆನಿಸಿ ದಿನವ ಕಳೆದಪೆನೆಂದು।
ಮನದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಗನೊಳಂ ಪೇಳ್ದುದಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತಪ್ಪುದು॥ (6)

ಹರಿಯಶ್ರಾವನೋನ್ಮಾದಿ ಮೆರೆವ ಸೀಧುರಸಾಪ್ತ।
ಚರಣದಪ್ಟ್ಯಾಳಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿ ಪೈಶಾಚಮಿದ।
ಕೊರೆಯ ಲಿಂತಹುದಮಿತ ವೈಭವದ ದುರ್ಮೇಳಧೆ ಸಿರಿಯಡಸೆ ಪರರನೆಂತು॥
ಅರಿದಪಳೆ ನರರೆಂದು ದುರುಳೆಯಾಜ್ಞಾಕಲಿತ।
ಪುರಜನಪರಿಜನಕರ್ಣದೆಡೆಹುತಮೆನ್ನ।
ಪೊರೆವಪರದಾರೆಡೆರ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳಂತಿರಲಕ್ಕು ಪರಿಪಂಕ್ತಿಗಳೊಳು॥ (7)

ಪತ್ತಾರುಸಾಸಿರದ ವರುಷ ತಪದಿಂ ಬಯಸಿ ।
ಪೆತ್ತು ನೇತ್ರೋತ್ಸವಂಗೊಳುವೆಡೆಯೊಳನಿತೀ ವಿ।
ಪತ್ತಡಸಲೆಂತಸುವ ಪೊರೆದಪಂ ಮೃಗಿಗಳನ್ನಲೆವ ಕಾಠಿಣ್ಯ ಶನಿಯು ॥
ಮೊತ್ತದೊಳ್ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಬಾಳ್ವುದೇನಯ್ಯ ನೃಪ ।
ಸತ್ತಮನೆ ನೀಚಕೆಂದತಿನೀಚಕರಮೆನಿಪ ।
ತತ್ತರದೊಳಾನಿರ್ಘೃದನುಚಿತಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ವುದಧಿಕ ಲೇಸು ॥ (8)

ಎತ್ತಣಿಂದೈತಂದುದಿಂದ್ರಜಾಲೋಪಮಿತ ।
ಮಿತ್ತು ಕೈಕಾವಚನ ರೂಪಾಂತು ಕಾಲಕುಲ ।
ವೆತ್ತುದಂ ನೃಪಕೇಳ ಬಸಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ನಿಷ್ಕೃಪೆಯೊಳೀವೃತ್ತಮಂ ॥
ಎತ್ತಲಾದುದು ಕನಸಿ ಲರಿವೆನೇ ಕರ್ಮಫಲ ।
ಮೊತ್ತರಿಸಲನುಭವಿಸದನ್ನ ತೀರದು ಭಾಷೆ ।
ವೆತ್ತು ಭರದಿಂ ಮನೋರಥಮಾದುದೇಂ ಪೇಳ್ವ ವಿಧಿವಶವ ಮೀರಲಳವೆ ॥ (9)

ಅವಧಿಯಿಲ್ಲದನಂತಚಿಂತಾಪ್ರಳಾಪದಿಂ ।
ದವಿರಳದ ದೈನ್ಯಗೊಳುತಿಹ ಮಾತೆಯಂ ನೋಡು ।
ತವಸರದ ವಾಣಿಯಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯಿಂತೆಂದ ತಾಯೆ ಕರಗತದ ಸಿರಿಯ ॥
ನವಸಿ ವನಕೈದುವುದನೌಚಿತ್ಯಮದಸನಿಂ ।
ಯುವತೀವಶಂವದಂ ದುರ್ನೀತಿ ಜರಠ ಮೇ ।
ಲವಿವೇಕದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆಂದಾರೊಡಂಬಡುವರೀನೆಲದೊಳು ॥ (10)

ಉದಿತ ದಕ್ಷಂ ದಾಂತ ಶಾಂತ ಸರ್ವಾಲ್ಪಾದಿ ? ।
ವಿದಿತಾಗಮಾರ್ಥಿ ಪಿತೃಮಾತೃವತ್ಸಲ ಮೃದುಲ ।
ಸದಯನಾಗಸರಹಿತ ರಘುವೀರನಂ ವನಕೆ ಪೋಗೆಂದನೆಂತು ನೃಪತಿ ।
ಅದುಭುತೋನ್ಮತ್ತ ಪ್ರಳಾಪದಿಂದೀಧರಾ ।
ಭ್ಯುದಯಗಳನುಳಿದಟವಿಗೈದುವುದಿದೇಂ ಭರತ ।
ಪದವಿಗೈತಹನೆಂತು ಸ್ತ್ರೀವಚನಕಳ್ಕುವುದು ವೀರಮತವಲ್ಲಂಬಿಕೆ ॥ (11)

ಮರದಿಷ್ಟಮಂ ಮದನಪಾರವಶ್ಯತೆಯಿಂದ ।
ಮರೆದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಮತಿಯನುಚ್ಛೃಂಖಲತೆ ।
ವೆರೆದವಂ ಗುರುವಾದೊಡಾತನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೊಡಿದು ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವು ॥
ಭರತನಂ ತಂದಿಟ್ಟು ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ಕರಣಿಗಳ ।
ನೊರಸಿ ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಯವೆನಿಪೆನೀ ಧರಣಿಯಂ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ತೋರ್ಪೆನಿಂದಗ್ರಜನ ಪದಯುಗಕೆ ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮವನು ॥ (12)

ಅಬಲಾವಚನದಿಂದ ಕರಗತದ ದೊರೆತನವ ।
ನಬಲಾಗತಮೆನಿಸಿ ಪೋದೊಡೆಮ್ಮಂ ತೋಕ ।
ಮಬಲಾಖ್ಯಗೈದಿಹರೆ ನೆರೆದರಿಗಳಂ ತರಿದು ಕೈಗೈವೆ ನರಸುತನವ ॥
ಅಬಲಾನನೋದ್ಯುಕ್ತ ಮಾತುಳನ ನೊಡಮೆರೆದು ।
ಸಬಲಾಢ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ಭರತನೈತಂದೊಡಂ ।
ಕಬಲಾಳಿ ಯೆನಿಸುವೆಂ ಶಾಕಿನೀಗಣಕೆಂದು ಪಲ್ಮೊರೆದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು ॥ (13)

ಇಂತಸಂತ ಕಠೋರ ತರ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಕ।
ಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ ತೆರದಿ ಕೋಪಿಸುವ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಯಂತ ರಂಗಾ ಕ್ರೋಶಮಂ ತಿಳಿದು ಪುಸಿನಗೆಯೊಳಾತನೊಡಂಬಡಿಪೊಡೆ।
ಚಿಂತಿಸುತ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ದುಃಖಾಸ್ಪದಕೆ।
ಶಾಂತಿ ವೇದಾಂತಬೋಧೆಯೊಳಲ್ಲದುಳಿದವು।
ತ್ಯಾಂತದಿಂ ಕಡೆಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಮೃದುತರವೊಳಿಂತೆಂದನು ॥ (14)

ಹಾಲಾಹಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿ ಸತಿಯರ ಚಿತ್ತ।
ಮೇಲಾನುಸರಣೆಯಿಂ ವರ್ಧಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಯುವ।
ಲೀಲಾನುಕಾರಮಂ ಪಡೆವಗ್ನಿಯೊಳ್ಪ್ರೌಢತರಮೆನಿಪ ಪಾಪಂಗಳ ॥
ಮೇಲಾದ ವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರೋಧಮಂ ನಚ್ಚಿ।
ಬಾಲಾನುಲಾಪದಿಂ ದುನ್ಮತ್ತನೆನಿಸಿ ಭೂ।
ಪಾಲತೆಯ ಪಡೆವೆನೆಂಬುತ್ಸವದಿ ತೊಳಲುತಿಹೆ ಮರುಳೆ ಮತ್ತದನರಿಯದೆ ॥ (15)

ಕೋಪಗೊಂಬುದೆ ಸಕಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ।
ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ಸಾಧುಸಂಗಪ್ರತಾರಣಂ।
ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ಸಕಲ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಾರಣಂ ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯಕರಣಂ ॥
ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ನಿರಯಸೌಖ್ಯಗಳನೊಳಕೊಂಬ।
ಕೋಪಮಶುಭಾಗಾರಮಪಯಶೋಮಂದಿರಂ।
ಕೋಪಮಾದ್ಯಂ ಬಧಿರಮೂಕಜಡತಾನಿಲಯ ವಿಲಯಶ್ರೇಯಃ ಶ್ರೇಣಿಸೆ ॥ (16)

ಶಮನಿಂದ ಭೇದಮೀ ಕ್ರೋಧಮದರೊಳ್ ಜನಿತ।
ಕಮನ ತೃಷ್ಣಾದ್ಯಖಿಲ ಪರಿವಾರಮೊಡೆವೆರೆದು।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಪುರುಷನಂ ಮೋಹಿಸುತ ಸನ್ಮಾರ್ಗಸರಿಗೆತಿಪ ಕೆಂಗೆಂಡದ ॥
ಧಮನಿಯಂ ಸುಖಮೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಲ್ಪೋಗೆ ಸುಖ।
ಸಮನಿಪ್ಪುದೆ ದೀಪಕಳಿಕಾಸ್ವಾದನಂಗೈವ।
ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ವ ಖದ್ಯೋತದಂದಪ್ಪುದಲ್ಲದೀ ರೋಷ ಹರ್ಷಮನೀವುದೇ ॥ (17)

ಎಲುಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಾಂತ್ರ ಮೇದಸ್ಸುರಕ್ತಸಂ।
ಕಲಿತ ಸರ್ವಾಶುಚಿನಿಧಾನ ಮಾಳ್ಪಪ್ರಕೃತಿಯ।
ನಿಲದನಿತ ಗಣಿಸದ ಕೃತಘ್ನ ಜಲಬುಲ್ಬುದಪ್ರಾಯಮೀದೇಹ ಬಳಿಕ ॥
ಹಲವುಸುಖಕಂ ಗಾಳ ಮೇಘಾಳಿ ಮಿಂಚುಗಳ।
ಸಲಲಿತಪ್ರಿಯಮಿದಂ ನಚ್ಚಿ ಮತಿಯಂ ಚುಚ್ಚಿ।
ಕೊಲೆಗೆಳಸುತಿಹುದಾವ ಮೇಧೆಯೀ ದುರ್ಬೋಧೆ ಯೆಂತು ಸಂಜನಿಸಿತಕಟ ॥ (18)

ತಾರುಣ್ಯ ಯೌವನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ವೀಚಿಕಾ।
ಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಭೋಗಾದ್ಯ ನೇಕಸುಖಮುಂ ತಡಿ।
ತ್ಸ್ವರ ಸ್ವೀಕಾರ ತಪ್ತಾಯಸೋಪರಿಪತಿತಕಂಕಣಾಕ ಮಾಯುಸ್ಸಿದಃ ॥
ತೋರುವೀ ವಿಶ್ವಮೆಲ್ಲಂ ಸ್ವಪ್ನ ಗಂಧರ್ವ।
ವೀರ ನಗರೋಪಮಿತಮಿದ ಸತ್ಯಮೆಂದೆಣಿಸಿ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳುಂ ಸುಖವ ಬಯಸುವರು ದಷ್ಟ್ರಾಹಿ ಹರಿದಂಶಮಂ ಗ್ರಹಿಪೊಲು ॥ (19)

ಬಾಲತನದಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷ ಯೌವನದಿ ಸ್ತ್ರೀ ।
ಲೋಲನೆಂದೆನಿಸಿಪ್ಪ ಜರೆನಿಮಿಷ ಧನಧಾನ್ಯ ।
ಜಾಲದಾಢ್ಯತೆ ಮೆರೆದನೆಂದು ಪೇಳುವ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಂದುನಿಮಿಷ ॥
ಮೇಲಿದಾರಿದ್ರ್ಯಮರೆನಿಮಿಷ ನರೆಜರೆಯಿಂದ ।
ಸೋಲಿರುವತನುವಿನಿಂದರೆನಿಮಿಷ ವೇಷಗಳ ।
ಲಾಲಿಸುವ ವಿಜನಂತೆ ತೋರುತ್ತಡಗುವ ಸುಖವ ಬಯಸುವರೆ ಬುದ್ಧಿಪರರು ॥ (20)

ಪೊಲೆದೇಹ ಮಾಶುತರನಾಶಿ ಭೋಗಗಳೆಂಬ ।
ರಲೆವವರೆ ನಿಮಿಷಬಿಡದಲೆ ರೋಗಸಂದೋಹ ।
ಕಲಿತವಾಗಿಪ್ಪುದು ಜರಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುತಿಹಮೃತ್ಯು ಶಾರ್ದೂಲ ಬಳಿಕ ।
ನೆಲದೊಳುಂ ಪುಟ್ಟಿಪೋಪುದ ನೋಡಿ ಕಾಣದಂ ।
ತಲಘುಪ್ರಯತ್ನಗೈದಪರನ್ಯೆಶೋಷಣೆಗೆ ।
ಬಳಲುಕುತಿಹರೇಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೂಢರಜ್ಞಾನದಿಂ ತನುಸುಖವ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ॥ (21)

ಸತಿಯಿಲ್ಲದೊರಕೆಲುಂ ಸುತರಿಲ್ಲವಾದೊಡೇ ।
ನತಿಶಯದ ಧನವಿಲ್ಲ ದೊರದಡದರೊಳಗೊಂದು ।
ವಿಧಿಕರಂ ಬಂದಡಸಲತಿಕ್ಲೇಶ ತೊಳಲುತಿರಲನಿತರೊಳು ಮೃತ್ಯುಬಾಧೆ ॥
ಜೊತೆಗೊಂಬುದೆಂಬ ದುಃಖದ ಬಾಧೆಯೊಳ್ನರಳಿ ಪೊರಳುತಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀದೇಹಿಗಳು ಪಶುಗಳಂದದಿ ತಿಳಿಯ ।
ದತಿಶಯದ ಸುಖಗಳನು ಹಾರೈಪರನುದಿನದಿ ಮೌರ್ಖ್ಯದಿಂದೀ ಪುಸಿಯನು॥(22)

ತೀಡುವೆಲರಿನಗಂಪು ತೀವಾಭ್ರಗಳ ಗುಂಪು ।
ಮೂಡಿಬಹ ಚಪಲಾತಿ ಶಯದಿಂಪು ತೈಜಸದಿ ।
ಕೂಡಿರುವವೈಭವದಲಂಪು ಕಂಗೆಸದಿರುವ ಮರುತಮರೀಚಕದ ತಂಪು ॥
ಸೂಡುತಡಿಗಡಿಗೆಡರ ಸೊಲುಗಳಸುತ್ತಿಹ ಜಡರ ।
ನಾಡಬಾರದತೊಡರ ನಡುಪಧೀನರ ಸೊಡರ ।
ಬೀಡೆಂಬುದರಿಯದಿದ ಚಿರಮೆನುತ ಲಾಲಿಸುವ ಮೂಢರಿಂಗೇನೆಂಬೆನು ॥ (23)

ಶತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದದರೊಳಗಿದೊಂದಂಡ ।
ಕತಿಪಯದ್ವೀಪಂಗಳವರೊಳೊಂದೀ ದ್ವೀಪ ।
ಕ್ಷಿತಿವಿಭಾಗದೊಳು ನವಖಂಡವಿಾಖಂಡದಲಿ ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದೊಳಗೆ ॥
ಕತಿ ಖೇಟಖರ್ವಾಟ ನಗರಮಾಭೀರಗಳ ।
ಜತೆಯೆನಿಪ ಪತ್ತಣದೊಳಖಿಳ ಬಾಗೆಗಳುಳ್ಳದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಂದೆಗೇಣಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಮಿದಕೋಸುಗಂ ಬಯಸುವರ್ಬಯಲಾಸೆಯಿಂ । (24)

ಪಿತಮಾತೆಸೋದರರ್ಸತಿಸುತರ್ಬಾಂಧವರ್ ॥
ಹಿತಮೆನಿಪ ಭೃತ್ಯಾದ್ಯರೆಲ್ಲ ಪ್ರಾರಬ್ಧಸಂ ।
ಗತಿಯಿಂದ ಪಾನೀಯಶಾಲೆಯೊಳ್ ನೀರಡಿಕೆಗೋಸುಗಂ ನಿಖಿಲ ಜನರು ॥
ಜತೆಗೂಡಿ ತೃಷೆಯನಪಚರಿಸಿ ಪೋಪಂದದಿಂ ।
ರತಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಜಗತಿಗಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಲ್ಲ ।
ಯುತನವಾಗೋರ್ಸುಗದಿ ಮೂಢರೆಳಸುವರೈಸೆ ಪುಸಿಯ ಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಗೆ ॥ (25)

ನರಪತಿಗಳಾಶ್ರಯಿಸಿ ತರಿದರಿಕುಲಂಗಳಂ ।
ಧರಣಿಧನಧಾನ್ಯಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ।
ಪೊರೆದು ತನುಸುಖಕೆಂದು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಮಾಡಿ ನೋಡದಾಯಾಸಗೊಂಡು ॥
ಮರುಳರಂದದಿ ನರಳುತಿರುವರರಿಯದೆ ಕಡೆಗೆ ।
ನರಿನಾಯ್ಗಳೆಂಜಲಿಸಿ ಮೃದ್ಭಸ್ಮಮಯಮಪ್ಪ ।
ನಿರುಗೆ ಮಾಯಾವರಣ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನೆಂತೊರೆವೆ ನದರ ಸಿರಿಯು ॥(26)
ಧರೆಜಲಮರುತ್ತಗ್ನಿಯಾಕಾಶದಿಂ ಜನಿತ ।
ಕರಣ ದಶಕಂಗಳಂ ತನ್ಮಾತ್ರೆ ಬುದ್ಧಿಯೊಡ ।
ವೆರೆದ ಮಾನಸ ಮಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಾದಿಗಳ ಕ[ತದಿಯೊ] ಮೂರ್ತಿಬಳಿಕ ॥
ವಿರತ ಪದಿನೇಳುತ್ತತ್ವಾಕಾರ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ ।
ತ್ರೈರೆಯಾಲವಿಕೃತಿಕಾರಣಾಖ್ಯಮೀ ಮೂರನುಂ ।
ಪರಿಕಿಸಿದರಂದಿರಂ ಪುರುಷ ನಿರ್ವೈಕಾರ ಭೋಗಿಗಳ್ತನುಗಳಲ್ತೆ ॥ (27)
ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಹತ್ತತ್ವ ।
ಮೇಲಹಂಕಾರಮುಂ ಸೃಜಿಸಲದು ಪು[ನೀತ]ಸಂ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೋಹಿಸುತಲಖಿಲ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಪೂರಿಸುತಂ ಮತ್ತಾತಗೆ ॥
ಕಾಲಕರ್ಮಗಳುಂಟು ಮಾಡಿದುರ್ಗತಿ ಸುಗತಿ ।
ಯಾಲೋಕನಂ ಗೊಳಿಸಿ ಸಂಸರಣಿಯೆನಿಸುತಿಹು ।
ದಾಲೋಕಿಸಲ್ಪುರುಷ ನಿರ್ವಿಕಾರಂ ಭೋಗದುಃಖಂಗಳೊಂದಂಟನು ॥ (28)
ದಶವಾಯುಗಳು ಕರಣ ಪತ್ತಹಂಕಾರಾದಿ ।
ವಶವೀ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಗುಣ ಮೂರರಾಕಾರ ।
ಮಶುಭಬಾಗಾರ ಮೆಂದರಿ(ದು) ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಶಾಂತಿಯಂ ಗೊಳಿಸೆ ಬಳಿಕ ॥
ಕುಶಲಮಪ್ಪುದು ಹರುಷ ಕಾಮಧುಗ್ಬೇಡಿದುದ ।
ವಶಗೈವ್ರದಾಕ್ರಮದಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿರ್ವೈರ ।
ವಿಶದಮೆನೆ ಕಾಣ್ಬಡುಗುವಾನಂದ ತನ್ನಿಂದತಾನೆ ಸಂಭೂತಮಹುದು ॥ (29)
ನೀರಮೇಲಣಗುಳ್ಳೆ ಕಾಷ್ಠವಿಷ್ಟೋಪಮಂ ।
ಶಾರೀರ ಮಲ್ಪಾಯು ಮಖಿಳರೋಗಾಗಾರ ।
ತೋರುತಡಗುವುವು ತಾರುಣ್ಯಾದಿಗಳು ತರಂಗೋಪಮಿತಮೀಬಾಳ್ಕೆಗೆ ॥
ಆರುಬೋಧಿಸಿಗ್ರಹಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಭುಂಜಿಸುವ ।
ರಾರುಪುರುಷಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯೆಂದರಿದಿದಂ ।
ಸಾರೆ ಶಾಂತಿಯು ಪಗೆಗಳಲ್ಲಿಯುಂ ಸಂಜನಿಸಲತಿ ಸೌಖ್ಯ ಕೈ ಸಾರ್ವುದು॥ (30)
ಬಿಸಿಗದಿರನು ದಯಾಸ್ತಮಾನದಿಂ ದಾಯುಷ್ಯ ।
ನಸಿದಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಕಾಲವಶರೆಂದೆನಿಪ ।
ರಸುರ ರೂಪಿನಹಮ್ಮನೆಮ್ಮ ತಿಳದಿಟ್ಟಸಿದರೆಲ್ಲ ಪುಸಿನುಸುಳ ಬಳಗಂ ॥
ಗಸಣಿಗೊಳ್ಳದೆ ಬಯಲ್ಭ್ರಾಂತಿಗಳ ನಪಹರಿಸಿ ।
ಸಸಿನೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮಯನೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವುದೆಂ ।
ದುಸುರಿ ಮಾತೆಯೊಳೆಂದ ವಿಜ್ಞಾನಕರ ಕಂದ ರಘುಜ ಸಾನಂದದಿಂಡ ॥ (31)

ಬೊಪ್ಪನನುಶಾಸನದಿ ಬನಕೆಪೋಗಲ್ಬೇಗ ।
ಲಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಕಳುಪಿದೊಡೆ ನಿಯಮಮವಸಲಿಸಿ ।
ಬಪ್ಪೆಂ ಭವತ್ಪದಾಂಬುಜವೆಡೆಗೆ ದಯಗೈವುದೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೇಳುತ ॥
ಅಪ್ಪ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯನಿತ್ತಾದೊಡಂ ।
ತಪ್ಪದಿಂದೆನ್ನ ದೃಗ್ಪಥವನಗಲದೆ ಸುಖದೊ ।
ಳಪ್ಪುದುಚಿತವು ಭವತ್ತಾತ ನನುಮತಿಯಂತೆ ಮಾತ್ರನುಡಿಯಲ್ತೆನಿನಗೆ ॥ (32)

ಗುರುವಚನ ಗೌರವದಿ ಭರತಗಾಗ ಲಿರಾಜ್ಯ ।
ಸಿರಿಯು ಪಂಗಿಲ್ಲೆನಗೆ ಸಿಂಹ ಸಿಂಹನನ ನೀ ।
ನಿರೆ ಕಂಗಳದಿರಿನಲಿ ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸಂಭೃತವಾಗಿಹವು ಗೃಹವು ॥
ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಬನಕೆ ತೆರಳ್ವೆಯಾದೊಡೆ ಜೀವ ।
ಭರಣ ಗೈದಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ದು ।
ಷ್ಕರದುಃಖ ಸಂಕಲಿತಮಾದ ಮೃದುದೈನ್ಯದಿಂ ನುಡಿದುದಂ ಪೇಳಲಳವೆ ॥ (33)

ಜನನಿಯೀಪರಿಯ ಬಿರುನುಡಿಯ ದುಃಖದೊಳಾಡಿ ।
ವನಿತನುಂ ಕೇಳ ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ।
ನೆನಗೆ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಮೆಳ್ಳನಿತ ಮೀರಲ್ಬಾರದಾಯ್ತು ಪೂರ್ವಾನುಮತದಿ ॥
ಜನಪಸಗರನ ಮಾತಿಗೋಸುಗಂ ಧರಣಿಯಂ ।
ಖನನ ಗೈದರು ಮತ್ತು ಸಾಸಿರಮಹಾರಥರ್ ।
ಮುನಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಗಿಂಧನಮಾದರೆನ್ನ ಕುಲದರಸುಗಳ್ಧರ್ಮ ವಿಡಿದು ॥ (34)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರದಾವಿಪಶ್ಚಿದ್ರತ್ನ ।
ಘಾತಿಸಿದ ಧೇನುವಂ ಜಾಮದಗ್ನ್ಯಂತನ್ನ ।
ಮಾತಾವಧಂ ಗೈದನೀ ಪರಿಯ ಪೂರ್ವದೊಳ್ ಧರ್ಮಶೀಲರುಗಳಮಿತ್ರ ॥
ಖ್ಯಾತಿಯಂ ಗಳಿಸಿದರ್ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಕುಲ ।
ಜಾತನೆಂದೆನಿಸಿಂತು ಪಿತೃವಚನಕ್ಲೀಬ ಸಂ ।
ಗಾತಮೆನಿಸುವೆ ಧರ್ಮಲೋಪ ನಿರಯಾಸ್ಪದಂ ಮೀರಲೆಂತಪ್ಪುದೆನಗೆ ॥ (35)

ಮೊದಲೊಗೆದ ಸತ್ಪುರುಷ ರಖಿಲಾಗಮಜ್ಞರ ।
ಭ್ಯುದಯಮಂ ಗೈದರಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಕೂಣಯದ ।
ವಿಧಿಸಲಿಲ್ಲದರಿಂದಲಾಂ ಪುರಾತನ ಮಾರ್ಗದನುಸರಣೆಯಂ ಮೀರದೆ ॥
ಪದುಳದಿಂದೈದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂಗಳಂ ।
ಹೃದಯದಾನಂದದಿಂ ಕಳೆದು ನಿಮ್ಮಯ ಚರಣ ।
ಪದುಮಂಗಳಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದೊರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆಂದ ರಘುವೀರನು ॥ (36)

ಮನದೊಳಹ ಭಕ್ತಿಯಂ ವಿಕ್ರಮವ ನಿಜಬಲಗ ।
ಳನಿತನುಂ ಬಲ್ಲೆ ನಾನತಿಗಳೆಯೆ ಧರ್ಮಗಳ ।
ಜನಜನಿತದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಮಾಗದಿರದರಸನಪ್ಪಣೆಯಲೆನಗೆ ॥
ವನರಾಜ್ಯದಾಳ್ಕೆ ಗನುಮತಿಯಿತ್ತಳಾಭರತ ।
ಜನನಿಯದರಿಂ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ।
ಜನಪತಿಯ ವಚನಮಂ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸೆ ಸುಖಮಿಪ್ಪುದಾಗ್ರಹವನುಳಿದು ॥ (37)

ಎಂದೊರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಚರಣ ।
ವಂದನಂಗೈದು ಮಗುಳಿಂತು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ।
ಚಂದದಿಂದೆನಗೆ ಸ್ವಸ್ತ್ಯಯನಗಳನುಂ ಮಾಡಿ ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಯು ನೀಯೆ ॥
ಮುಂದಕೈದುವೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಕಳೆದು ಜವದಿನೆಲ ।
ಮಿಂದ ಬಹೆನೀನುಡಿಯು ನಿಜಚಿತ್ತನಿಲಯಕಂ ।
ತಂದು ಕಳುಪುವುದಿಂದು ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯಲೆನ್ನಾಣೆ ಸುರಪನಾಣೆ ॥ (38)
ದೇವಿಕೇಳ್ನೀನಾನು ವೈದೇಹಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
ಕೋವಿದೆ ಸುಮಿತ್ರೆ ಸಹ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಹುದೆ ।
ದೇವಮಾನುಷ್ಯಾದಿ ಸಮ್ಮತಂ ಕುಲಧರ್ಮವದರಿಂದೆ ದುಃಖವನ್ನು ॥
ಸಾವಧಾನದಿ ತಡೆದು ಸಂಭಾರಗಳನೆಲ್ಲ ।
ಠಾವಪೊಂದಿಸಿ ಯೆನಗೆ ಗಮಿಸಲಪ್ಪಣೆಯೀವ ।
ಭಾವಭಾವಿತಮೆನಿಸು ಚಿತ್ತಮಂ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೆನೆ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (39)
ಮರೆದು ತನುವಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯೊಳ ।
ಗರೆನಿಮಿಷಮಿರ್ದು ಮಗುಳೆಚ್ಚತ್ತು ರಾಮನಂ ।
ಪುರದಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದಳೆಲೆ ಪುತ್ರ ಪಿತನೆಂತು ನಿನಗಂತು ನಾನೆಂಬುದು ॥
ಪರಮಧರ್ಮಂ ದಯಾಪರನೀನು ದುಃಖದೊಳ್ ।
ಪೊರಳಿಸಿಯೆ ಪೋಪುದುಚಿತವೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾನು ।
ಪೊರೆದಪೆನೆ ದೇಹಮಂ ಕರುವಿಲ್ಲದೆಳೆಗಂದಿ ಜೀವಿಪುದೆ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ ॥ (40)
ಇಂತು ದೈನ್ಯಾಲಾಪಗೈವ ಜನನಿಯು ಕಾಣಾ ।
ತಂತರಂಗದಿ ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಪೆರ್ಚೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಮುಂತರಿಯುದಧಿಕತರ ನಿಟ್ಟುಸುರ್ಗಳ ಬಿಡುತ ಭೋಗೇಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪಿರೆ ॥
ತಾಂತಳೆಯು ದೀಕ್ಷಿಸುತ ರಾಮ ನಯವಿನಯದಿಂ ।
ದಿಂತೆಂದ ಭವದೀಯ ಶೌರ್ಯಾನುರಾಗಮು ಸ ।
ಮಂತಮಂಬಲ್ಲೆ ನಾ ನೀಸಮಯ ಮನುಕೂಲವಲ್ಲ ಕಡುಗೋಪಸಲ್ಲ ॥ (41)
ಗುರುದೊರೆಯು ಪಿತೃವೃದ್ಧರಾಜರ್ಷಿಕಲ್ಪನೆಮ ।
ಗರಿಯದಾಗಲಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಹರ್ಷಂಗಳೊಳ ।
ಗೊರೆದರುಂ ಶಾಸನವ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತದಂ ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯದೆ ॥
ಸರಸದಿಂಗೈವುದಿದು ಧರ್ಮಮೊಪರಿಯದಾ ।
ನರಿತರಿತು ಕೈಕೊಳ್ಳದತಿ ನೃಶಂಸತೆ ಯಾಂತ ।
ರೊರೆವರಾರಿದಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯ ದುಷ್ಕೃತಿಯ ನೆಳಸಿ ಬಾಳ್ದರೇಂಫಲ ಧರೆಯೊಳು॥
ಲೋಕದೊಳು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥ ಮೋಕ್ಷಂಗಳೇ । [(42)
ಪ್ರಾಕ್ಕರ್ಮಮಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಮತ್ತವರೊ ।
ಳೇಕಮಿಹ ಪರಸೌಖ್ಯಕರಮದಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲುಳದೆರಡು ವಸ್ತುಗಳೊಳು ॥
ಶೋಕ ಮೋಹಾಭಿಧಾಯಕ ಮಲ್ಲದವು ಶುಭಾ ।
ನೀಕವೀಯುವೆನುತ್ತೆ ತಿಳಿದ ಸಜ್ಜನರುಂ ವಿ ।
ವೇಕದಿಂ ದನುಸರಿಪರೈಸೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕಮಹ ಧರ್ಮವೇ ಪರಮೆನುತಲಿ ॥ (43)

ತನಯರಿಗೆ ಪಿತೃಸೇವೆಯಾಮ್ನಾಯ ಬೋಧಿತಂ ।
ವನಿತೆಯರಿಗಧಿಕತರ ವಿಪುದಲೆ ವಿೂರದಲೆ ।
ಸನುಮತಿಸೆ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿದು ಸತ್ಯ ಧೀಮಂತಸಮ್ಮತಂ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥
ಜನಪಸಾಯುಷ್ಮಂತ ನೆನಿಸಿರಲ್ಕೆನ್ನೊಡನೆ ।
ಬನಕೆ ಬಪ್ಪುದಿದಾವ ಧರ್ಮವಾರೊಪ್ಪುವರು ।
ಜನಶಾಸ್ತ್ರ ವೈರದಿಂದಾರಿಗಾದರು ಸುಖಂ ಸಮನಿಪುದೆ ಸತ್ಯಮಹುದೆ ॥ (44)

ಸತ್ಯಶೌಚಾಚಾರ ಸತ್ಕುಲ ಪರಂಪರೆಗೆ ।
ನಿತ್ಯನಿರಘತೆ ಕೀರ್ತಿ ದೇವತಾಪ್ರೀತಿ ಮ ।
ತ್ತತ್ಯಧಿಕ ಸಂಪದಂ ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದೊದಗುವುದೆಂಬುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪತಿಯನು ಬಿಟ್ಟುಸುರಸೌಖ್ಯ ।
ಭೃತ್ಯಾನುಮೋದದಿಂದಿರಲಾಕೆಗಂ ಪಾತಿ ।
ವ್ರತ್ಯವೆಂತೊದಗುವುದು ಶುಭಲೋಕ ಪಂಥಾನವೆಂತು ಗೋಚರನುಪ್ಪುದು ॥ (45)

ಪೌಲೋಮಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಗೋತ್ರನಾಯಕಪುತ್ರಿ ।
ನೀಲಾಂಬರನ ಸತಿಯು ಸಂಜ್ಞೆಸಸಿಯನು ನಿರತ ।
ಬಾಲಾಯತಳೆನಿಪ್ಪ ವೀರಪಾತಿವ್ರತೆಯರೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಭರಿಂದಲಿ ॥
ಮೂಲೋಕಪೂಜ್ಯರೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪ ಸತ್ಕಥೆಯ ।
ರಾರಾಯ ಕೇಳುತಂ ಬಧಿರತೆಯನಾಂತು ಶಿಶು ।
ಲೀಲಾನುಕಾರವನುಗೈದೊಡೇನೆಂಬುದೀ ಚಾಪಲ್ಯತರಲೌಲ್ಯಕೆ ॥ (46)

ತಂದೆಯಾಧೀನ ಸುತರೀಶಾನ ಚಿತ್ತ ಕುಂ ।
ಬಂದುದನುಸರ ಗೈವುದೇ ಸತೀಲಕ್ಷಣಂ ।
ಪಿಂದಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಸದ್ಧರ್ಮಪರ ರಾಯರುಂ ಸತ್ಯಕೆಳಸಿ ॥
ದಂದುಗಂಬಟ್ಟರಿದ ಕೇಳರಿಯದೀಸಿರಿಯು ।
ಬಾಂಧವ್ಯಮೇ ಪರಮೆನುತ್ತ ಸಂತಸಗೊಂಡು ।
ಮುಂದಪ್ಪ ದುರ್ಗತಿಯ ನೋಡದುಚ್ಛೃಂಖಲತೆಯಿಂದ ನಡೆದಪುದುಚಿತವೇ?॥ (47)

ಪಿಡಿದು ಧೈರ್ಯವ ಶೋಕರೋಷಂಗಳೆರಡ ಕಂ ।
ಗೆಡಿಸುತ್ತ ಮಾನಕಂದವಮಾನವಂ ತೊಡಿಸಿ ।
ನುಡಿಯದುತ್ತರಗಳಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಭಿಷೇಕಕೆಂದು ತಂದಿಟ್ಟವಸ್ತು ॥
ಒಡವೆಗಳನೆಲ್ಲವೊಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸು ಮಾತೆ ।
ಯೊಡನೊಡನೆ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳುವಕ್ಲೇಶವಂ ।
ಕೆಡಿಸು ಮಗುಳಾ ಶೋಕವಿಟ್ಟೆಸಲು ಸಂ ಕ್ಲೇಶಮಡಗುವುದು ಮನ್ಮನವನು॥ (48)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಿರಿಯ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ।
ಜಾಳುಗೈವವನಲ್ಲ ಪಿತನಿತ್ತೆನುಡಿಯುಸ್ಮೃತ ।
ದಾಳಕೆ......ದಗೊಡ ಬಾರದೆಂಬುವಸತ್ಯಮುಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ॥
ತಾಳಸಂಭಾರಗಳ ನುಪಸಂಹರಂಗೆಯ್ಯ ।
ಬೇಳದೆನು ಮತ್ತಿದರೊಳಧಿಕಗುಣ ನೃಪಗೆ ಪರ ।
ರಾಳಕಾಭೂಮಿಯಂ ಭೀತಿಪೊದ್ದದು ಭೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಣಂ ಗೈದರೆ ॥ (49)

ನೆನಪಿದೀ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪಿಂದೆಗೆಸಿ ನಾ ।
ನೆರಗೆ ವನವತ್ತ ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿ ।
ಭರಿತಮಪ್ಪುದು ಮಹಾರಾಜಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗೆ ಕ್ರೂರನುಡಿಗಳ್ತಪ್ಪುಗು ॥
ದೊರೆತನಂ ಭರತಂಗೆ ದೊರೆಯೆ ಜಗತೀತಳದಿ ॥
ಪರಿಹೃತಮದಪ್ಪುದನೃತಂ ನೃಪಗೆ ಪರಲೋಕ ।
ಪರಿಕರಂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಕ್ಕು ನುವಗ್ಗಮನದಿಂ ದಧಿಕಸುಖದೇಳ್ಗೆಯಿನಿತು ॥ (50)
ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಲೋಕಂ ನುತಿಸುವಂದದಿಂ ।
ದಿನದೊಳರೆಘಳಿಗೆ ಬಾಳ್ದರೆ ಸಾಕು ಧರ್ಮದಿಂ ।
ಶುನಿಯಂತೆ ಸರ್ವರಿಂ ದತಿ ತಿರಸ್ಕೃತರಾಗಿ ಬಾಳ್ದರೇಂ ಚಿರಜೀವಿಯು ॥
ಮನೆಮನೆಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆಕಲ್ಯನ್ನಗಳ ।
ತಿನುತ ಸಾಸಿರಕಾಲ ಬಾಳ್ದೇನು ಫಲ ಲೋಕ ।
ದನುಮತಂ ಪರಗತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಂ ತಾನಸ್ತು ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಕವುತ್ತೆ ॥ (51)
ತಾತಕೇಳ್ನಖಿಲ ಲೋಕವಿಪ್ರಾಣಿ ಸಂಕುಲಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೈಶ್ವರ್ಯ ಶುಭವ ಬಯಸುವರಲ್ಲ ।
ದೇತರೊಳಗಾದೊಡಂ ನೆನೆಯದಶುಭವ ಮನೋವಾಂಛೆಯ್ಯದಾಸೆಯಿಂದ ॥
ಕಾತರಂ ಬಟ್ಟು ಕಳವಳಪರಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ।
ಮಾತಿನಿಂ ಬಯಕೆಯಿಂದೆತ್ನ ಕೈಗೂಡಿದೊಡ ।
ದೇತಕ್ಕೆಬೇರೆ ದೈವದ ತಂತ್ರ ಮಿಹುದೆಂದು ಪೇಳ್ವರಬುದ್ಧಿಯುತರು ॥ (52)
ವೇಗದಿಂದಖಿಲ ಕಾರ್ಯೋದ್ಯೋಗಮನಸಾಗ ।
ಲಾಗಿತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನಸನ್ಮಾನ ।
ರಾಗವಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಯುತನಾದೊಡನುದಿನಂ ಭೋಗಿಪುದುದೈವಗತಿಯು ॥
ಸಾಗರಾಂತಾಧಿಪತ್ಯವ ಪಡೆಯಲದುಸ್ವವಶ ।
ವಾಗಿತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನವೊಂದರಿಯು ।
ಬಾಗುಹೋಗಿಲ್ಲದತಿ ಮರುಳಾದೊಡಾತಗಂ ಫಲಮಹುದು ದೈವವಶವೂ ॥ (53)
ವೀತರಾಗಾನುಗತ ಹೃದಯ ಯೋಗೀಂದ್ರರುಗ ।
ಳಾತ......ತಕಕ್ಕೆಳಸುವುದು ಸ್ವರ್ಗಫಲ ।
ರೀತಿಯನ್ನನುಭವಿಪರತಿವೇಗ ಪತನ ಮಹುದಲ್ಪನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯು ॥
ಜಾತಮಪ್ಪುದು ಹಸ್ತಗತವಾದ ಸಂಪತ್ತು ।
ನೀತಮೆನಿಪುದು ದೈವದಾಧೀನ ಮಲ್ಲದಿಂ ।
ನೇತರದ ಮನುಜವರಗುರಿಯಂತೆ ಪರವಶದಿಚರಿಸುವಂ ಚಾಂಚಲ್ಯದಿ ॥ (54)
ಮರುಳರಿದನರಿಯು ದತಿಸಾಹಸದಿ ಯತ್ನಮಂ ।
ನಿರತಗೈವುತಲಭ್ಯವಾಗ ದಿರೆಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ಕೊರಗುತಂ ಕ್ರೋಧಪರವಶರಾಗಿ ಸಂಕಟಂಗೊಳ್ಳುವತ್ತೊಳಲುವರಲ್ಲದೆ ॥
ಸಿರಿರಾಮಪುರವರಸ ಕರುಣದಿಂದೀಯದಿರೆ ।
ದೊರೆವುದೆಂದೀಮನೋ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿ ।
ಬರಿದೆ ಶ್ರಮಿಸಲ್ಕೇವು ಕೈಸಾರುವುದೆ ಸಾಧುಮತಿಯುಳದ ಮನುಜರಿಂಗೆ ॥ (55)

(ಸಂಧಿ 9, ಪದ 408.)

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ತಿಳುಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಹುವಿಧ ನೀತಿ ಬೋಧೆಯಲಿ ।
ತಳೆದು ಮಾತಾ ವಚನ ರಚನೆಯಂ ಮಸ್ತಕದ ।
ಇಳೆಯ ಸುತೆಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿದಂ ರಘುವೀರ ವಿನಯ ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂದ ॥

ಹಿಮರಾಟ್ತನೂಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಮೃದುಲ ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ನೀತಿಯಂ ಬೋಧಿಸುತ ಬರುತಿರಲ್ ।
ಕ್ರಮಿತ ಕ್ರೋಧಾನಲಂ ಪೆರ್ಚಿದುದನೇನೆಂಬೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಗತಿಶಯದಲಿ ॥
ವಿಮಲನೇತ್ರಗಳಗ್ನಿ ಕಲ್ಪಮೆನಿಸಲ್ ವಿಪುಲ ।
ಭ್ರಮಣೆಯಂ ತೋರುತಿರೆ ಶ್ಮಶ್ರುಗಳ್ ನಿಟ್ಟುಸುರೆ ।
ಸಮದೇಭ ವೈರಿಯೊಲ್ ಗರ್ಜಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ನಣ್ಣನೊಳ್ ರೋಷದಿಂದ ॥ (1)

ಜಗತಿಯೊಳ್ನಿಜಧರ್ಮ ವಿಗುಣ ಮಾಗಲ್ಸುಗುಣ ।
ಬಿಗುಮಿಗೆಯ ಪರಧರ್ಮ ಮತಿಭಯಪ್ರದಮೆನುತ ।
ಸುಗುಣ ನೀತಿಜ್ಞರತಿ ನಿಪುಣರಾಡುವ ನುಡಿಗಳೇಂ ಚಿತ್ರಕಜ್ಞಾತಮೇ ॥
ಮಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದಾಂತಿಗಳ್ವಿಪ್ರಕುಲದಾಚಾರ ।
ಮಗಣಿತ ಮಹೀಪಾಲರದನೊಪ್ಪಗೊಳ್ಳದಲೆ ।
ಬಗೆದರಿಗಳೊಡಲುಗಳ ಬಾಳ್ದರತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕ ವಿಶ್ರುತಮೆನಿ ಪೊಲು ॥ [(2)

ಅತಿಶೌರ್ಯ ಧೃತಿ ತೇಜಮಾಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯ ಮಾಜಿಯೊಳ್ ।
ಕ್ಷತ ಶತ್ರುಕುಲಮೆನಿಸಿ ದಾನಮೀಶ್ವರಭಾವ ।
ಮತಿಯಿಂದಲಿಪ್ಪುದೇ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವನುಳದು ಬಡಪಾರ್ವರಂತೆ ನುಡಿಯ ॥
ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಕರಗತದ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯೌನ್ನತ್ಯ ।
ಕ್ಷತಿಗೈವ ಶಕ್ತಗೊಲ್ದೈವವಶ ಮೆಂದೆನುತ ।
ಸತಿಸೋದರರ ನುಳಿವುದಾವ ಧರ್ಮಮಿದಾವ ಶೂರಸಮ್ಮತ ಲೋಕದಿ ॥ (3)

ಬಲಪೌರುಷದ ಸತ್ವಮಿಲ್ಲದಧಮಾಧಮರು ।
ಪಲವು ನೀತಿಯ ನೆಣಿಸಿ ದೈವಕೃತದಿಂದಲ್ಲ ।
ದೊಲಿಯದಧಿಕತೆ ಯೆನುತನಾಥವಚನಗಳಿಂದ ಪಲುಬುವರನೇಕ ವಿಧದಿ ॥
ಅಲಘು ಬಲಶೌರ್ಯದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳ ।
ನಲೆದೊಲಿದು ಕಡಿಖಂಡಗೈದು ಭೂತಾಳಿಗಂ ।
ಮೆಲುವಿತ್ತು ಗೆಲಪಾಂತು ತೋರುವೆಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ದೈವಮೇನಧಿಕಮೆನಗೆ ॥ (4)

ಬರಲಿಂದ್ರನಗ್ನಿಯಮ ನಿರುತಿ ಪಾಶಿಯ ಮುಗುಳಿ ।
ಮರುತ ವೈಶ್ರವಣ ವೃಷಕೇತನರ್ಕೋಪದಿಂ ।
ಶರಚಾಪಗಳ ಧರಿಸಿ ನಿಜಬಲೋತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ತೋರುವುದೆಂದಿಚ್ಛೆಗೈದು ॥
ತರಿದು ದಿಗ್ಬಲಿಗೊಡುವೆನಾವದೈವವು ಬಂದು ।
ಮರೆಯಾಗಲದರಸುವ ಪೀರುವೆಂ ರವಿವಂಶ ।
ದರಸುಗಳ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಿಕ್ರಮಗಳಂ ತೋರ್ಪೆನೀ ಸಮಯದೊಳಗೆ ॥ (5)

ಕೆಡಿಗರೆವ ಕೊಡಲಿಯುಂ ಪಿಡಿದು ಕಡುಗೋಪದಿಂ ।
ಪೊಡವಿಯರಸುಗಳ ಮೂರೇಳು ಬಾರಿಯು ಕಡಿಯು ।
ತೊಡನವರ ಶೋಣಿತದಿ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಂಗೈದು ಮಹಿಯು ನಿಜಕುಲಕರ್ಪಿಸಿ ॥
ಪಡೆದ ಜಸಮಂ ಕೊಡನಸುತ ಸಪ್ತಸಾಗರವ ।
ಕುಡಿವನೊಕ್ಕುಡಿತೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಡಪಾರ್ವರಿಂ ।
ತೊಡನೆ ಕಾರ್ಯವಂಗಳಸಲಾತ್ಮೀಯ ಧರ್ಮಮಂ ಪ್ರಸಿಗೈವ್ರದೆಂತಿಳಿ ಯೊಳು ॥ (6)

ಭರತನಾತನೆ ಮಾವನಿವಗೆ ಪಡಿಬಲವಾಗು ।
ವರಸುಗಳ್ಮನ್ನಾತೆಯಾ ಮಾತಿನಿಂದೆಮ್ಮ ।
ದೊರೆ ತನವ ಸೆಳೆದ ಜಠರಾದಿಗಳ ಮಾಂಸ ಮಸ್ತಿಷ್ಕಲೋಹಿತದಿಂದಲಿ ॥
ವಿರಚಿಸುವೆ ಶಾಕಿನೀ ಭೂತಗಣಕೌತ್ರಣವ ।
ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲನೋಡಲೆನ್ನ ಭುಜಸಾಹಸವ ।
ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸಂವರ್ತ ಭೈರವಾದಿಗಳೆನಗೆ ಡಿಂಗರಿಗರೆನಿಪೆ ಕ್ಷಣದಿ ॥ (7)

ಆದಿತ್ಯವಂಶ ಸಂಜಾತರರಸುಗಳಿಲ್ಲ ।
ಮೇದಿನೀಪಾಲನಂಗೈದು ಬಹುವಿಧದಶ್ವ ।
ಮೇಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಷೋಡಶ ಮಹಾದಾನದಿಂದ ದ್ವಿಜಕುಲವ ನಲಿಸಿ ॥
ಮೋದದಿಂದಣುಗರಂ ಪಡೆದು ಸುಖವಡೆದು ।
ಸೋದರಾದಿಗಳ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ।
ಹಾದಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲಡೀ ಪರಿಯಾರು ಸಾರಿದರ್ಬನವ ಮನದಿ ॥ (8)

ನೆರಪಿದೀ ಸಂಭಾರದೊಳು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ।
ತರಿದಂತರಾಯುಗಳ ತೀವ್ರತರ ವಾರ್ಯಂ ।
ಜರೆದು ದುಃಖವ ಮರೆದು ತಾಯ್ಗಳತಿ ಸುಖವಡೆವ್ರೊಲೆಸಗುವೆಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥
ಚರಣಸೇವಕನಿದ್ದು ಫಲವೇನು ಸಮಯಕಂ ।
ದೊರಕದೊಡೆ ಭಾನುಕುಲ ಸಂಭೂತಕಧಿನಾಥ ।
ನೆರವಿಗೇಂ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯುಹುದು ಕರಗತವಾದ ಧರಣಿಯುಂ ಜಿಟ್ಟುರುಗಲು ॥ (9)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯು ವಸುಗಳ ವೃತ್ತಿಗವಿರೋಧ ।
ಕಲನಾಭಿಷೇಕ ಕುತುಕಿತ ಮೆನಿಸೆ ಹರುಷಸಂ ।
ಕಲಿತಮಹುದೀಲೋಕಪಾಲರಂ ಪಡೆದಖಿಳಭೋಗಂಗಳಂ ಚುಂಬಿಸಿ ॥
ನಲವಿಂದ ಪರಿವಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ನಿಜಪುತ್ರ ।
ಕುಲಮೆಂದು ರಕ್ಷಿಸುವ್ರೊಲಿತ್ತು ತನಯನ ಕರೆಕೆ ।
ಸಲಲಿತೋದಾರ ಸತಪೋರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೆ ಗಮಿಸುವುದೆ ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥ (10)

ಸಿರಿಯು ಪೆರರಿಗೆ ಸಾರ್ಚೆ ನರಗುರಿಗಳಂತೆ ವನ ।
ಕೆರಗುವರೆ ಶರಚಾಪ ವರಪಾದ ಮಕುಟಗ ।
ಳ್ಪ್ರರೆಯೊ ಜನರಂಜನವ್ರೊ ಕಾರ್ಯಕೇಂಕಾರಣಮೊ ಪುನ್ನಪ್ರಂಸಕ ಸೂಚ್ಯವೋ ॥
ಪೆರೆದ ದೊರೆಗಳ ಗುಂಪು ಪರಿಹಾಸಗೈವರೀ ।
ಪರಿಯದುರ್ಯಾಗ ಘಟಿತವಾದ ಬಾಳ್ಕಿಗೆ ಮನ ।
ಸ್ಕರಿಸಲೇನಿವ ನೀತಿಯಲ್ಲ ಗಮನವು ಸಲ್ಲ ಪುರುಷ ಸೂಚಕವಿದಲ್ಲ ॥ (11)

ಎನುತ ವನವಾಸಕಂ ಸನುಮತಿಪ ಸುತನ ನುಡಿ ।
ಯನು ಕೇಳಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಯತಿಶೋಕದಿಂ ಪೇಳ್ದ ।
ಳೆನ್ನದೃಷ್ಟಮಪೂರ್ವಮೀದುಃಖ ನಿನ್ನಿಂದಲಡಸುವುದು ದುಶ್ಚರಿತವು ॥
ಜನಮನೋಹ್ಲಾದಿ ಕರುಣಾವನಧಿ ಭೂತಹಿತ ।
ದನುಕಾರಿ ಮನುಜೋತ್ತಮೋತ್ತಮಂ ನೀನೆನ್ನ ।
ಮನಕೆ ಸಂಕ್ಲೇಶಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವುದನುಚಿತಂ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ ತಿಳಿದು (12)

ಸವತಿಯರ ನಡುವೆ ಸಂಕಟಗೊಳುತಲನುಪದಂ ।
ಳವರ ದುರ್ವಾರಗರ್ವಿತ ವಾಕ್ಯಶೌಂಡೀರ ।
ನವನವೋನ್ಮೇಷಗಳನಾಲಿಸುತ ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆಂ ದೀನೆಯೆನಿಸಿ ॥
ಭವದೀಯ ಪಿತೃವಚನದಿಂದ ಬನಕೈದುವರೆ ।
ತವಕದಿಂದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ಯೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆ ।
ಬವಣೆಗೊಳಸಲ್ಪೇಡವೆಂದು ದೀನತೆಗೊಂಡ ಮಾತೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (13)

ಭರತಾಂಬಿಕಾವಚನ ವಂಚನಾವಶನೆನಿಸಿ ।
ನಿರವಧಿಕ್ಲೇಶಕಂ ಮತ್ಕೃತದೊಳಾಧಿಕ್ಯ ।
ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ನಮ್ಮಗಮನದಿಂದಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಮಳಿತಮಹುದು ॥
ಮರೆದೊಡೀಶಾನ ಸೇವೆಯು ಸತಿನೃಶಂಸತೆಯು ।
ನಿರುಗೆಯುಹಳದರಿಂದಲೀ ಮೂರ್ತಿಯಿಪ್ಪನ್ನ ।
ದೊರೆಯ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಪ್ಪುದೆ ಪರಂಧರ್ಮಮಿದು ಸನಾತನವು ತಾಯೆ ॥ (14)

ಉಪವಾಸವ್ರತ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಗುಪಿತಾಮ್ನಾಯ ।
ಜಪತಪೋನಿರತೆಯಾದುದು ಭರ್ತೃ ಸೇವೆಯಿಂ ।
ದಪಗತತ್ವವ ಪಡೆದೊಡಾಕೆ ಪಾಪಿನಿಯೆನಿಪಳದು ಲೋಕಸಮ್ಮತದಿ ॥
ಉಪಚಾರದಿಂಭರ್ತೃ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೈವಸತಿ ।
ಗಪರಿಮಿತಸ್ವರ್ಗಾದಿಪದವಿಗಳ ಸುಖವು ಬಹು ।
ದುಪಮಿಸಲ್ಕೆಂತಹುದು ತಾಯೆ ಬರಿದಾಯಾಸಗೊಳ್ಳಲೇಂ ಫಲಮಪ್ಪುದು ॥ (15)

ಜಡಬಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯ ನಾಂತನಾದೊಡಂ ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯಾದೊಡಂ ಸತಿಗೆ ಪತಿಯೇದೈವ ।
ದೊಡನಿದಕೆ ಬೇರೊಂದು ವ್ರತ ನಿಯಮ ತಪಗಳಿಂ ದೊರಕವಲೆ ಸದ್ಗತಿಗಳು ॥
ತುಡುಕಿದುದು ಕ್ಲೇಶ ಸುತ ವನಕೆ ಗಮಿಸಿದನೆನ್ನು ।
ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಸರಸವಂದ . . . ಕಳುಪಿ ಚಿತ್ತಮಂ ।
ಪಿಡಿಮ ನಡೆವುದು ಲೋಕಸಮ್ಮತಂ ಶ್ರುತಿಮತಂ ಪೇಳ್ವೊಡಾನೇಸರವನು (16)

ಪತಿಯ ಸೇವೆಯೊಳದ್ದೊಡಾಕೆ ತ್ರಿಭುವನಪೂಜ್ಯ ।
ಳತಿಶಯದೊಳಖಿಳ ದೇವರ್ಕಳುಂ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।
ಯುತರೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತಪರು ನುಡಿದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ನಿಜಮೆಂದೆನಿಪುದು ॥
ಮತಿಯುತರು ಮೆಚ್ಚುವಂದದ ನಡತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಮಹೋನ್ನತೆಯೊಳರ್ದನಾಥೆಯ ತೆರದಿ ।
ಸುತನೊಡನೆ ಬನಕೆ ಬಹುದನ್ಯಾಯಮುಭಯಕುಲಕಪಕೀರ್ತಿ ಸಂಜನಿಪುದು (17)

ಧವೆ ಜೀವದಿಂ ಮಹಾರಾಜ ನೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಚರಣ ಧೂಳಗಧಿಕೃತೆಯಾಗ ।
ದವಿರಳಕ್ಲೇಶಮನ್ನಿತ್ತು ಒಹುದನುಚಿತಂ ತಾಯೆ ಪ್ರಿಯಮೆಂದರಿವುದು ॥
ಭವದೀಯ ವಚನವಂ ವಿೂರದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಕುವರ ಭರತಂ ನಡೆವ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಸುವಿವೇಕಿ ।
ಭವಣೆಯುಳದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತೊಡೈತಹೆ ಬೇಗ ಧರ್ಮಾನುಸಾರವಿಡಿದು (18)

ನೆಲದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂ ಜಲದಿ ।
ಜ್ವಲನನಿಂ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳು ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳ ।
ನಿಲನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಜೀವಾದಿ ತತ್ವಂಗಳೈದೈದರಿಂದೀದೇಹವು ॥
ಒಳಗೆ ಪದಿನೇಳು ತತ್ವಾತ್ಮಕಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮದ ।
ರಲಘು ವಿಕೃತಿಯೆ ಕಾರಣಾಹ್ವಯಂ ತನುಗಳೊಳ್ ।
ಸಿಲುಕದಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮ ನಿರ್ವಿಕಾರನೆನುತ್ತಲರಿಯ ಸುಖಜನಿಪುದನಘೆ ॥ (19)

ಇದಿರೊಳಗೆ ತೋರ್ಪುದದು ದೃಶ್ಯ ನೋಳ್ಪುದೆ ದೃಕ್ಕು ।
ಚದುರ ನೇತ್ರವು ದೃಶ್ಯಮುದ ಕಾಣ್ಬುವುನದೃಕ್ಕು ।
ಪದುಳವಹ ಮನದೃಶ್ಯಮದನೋಳ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯೇದೃಕ್ಕು ಮತ್ತಾಬುದ್ಧಿಯು ॥
ಹದನನರಿತವ ಸಾಕ್ಷಿಯೋಲ್ಮೊಲದೃಕ್ಕಹುದು ।
ಮದರಿಂದಲನ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಕಿಸಿನೋಡೆ ।
ಹೃದಯ ದುರ್ಗಂಧಿ ಶಿಥಿಲಪ್ರಾಯಮಾಗುವುದು ಸುಖವು ಸಂಭೂತಮಹುದು (20)

ಶೋಕಮೋಹಾದಿಪ್ರಾಪಂಚ ಮೆಲ್ಲಂಚಿತ್ತ ।
ದಾಕಾರಮದರ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣಮಾರುತಂ ।
ಜೋಕೆಯಿಂದಾಮರುತನಂಡಲೆಮ ತಾಣದೊಳ್ನಿಲಿಸೆ ಮಾನಸವೃತ್ತಿಯು ॥
ಜೋಕೆಯಿಂದುದ್ಭವಿಪುದಕಲಂಕವೃತ್ತಿ ನಿಜ ।
ಶೋಕಾಪಹರ ಶಕ್ತಿಯದರಿಂದ ಶಾಂತಿತಾಂ ।
ಪ್ರಾಕಟಿಪುದಧಿಕತರದಾನಂದಸಿಂಧುವಂ ಕಲ್ಲೋಲರಹಿತಮೆನಿಸಿ ॥ (21)

ತಿಳದೀಪ್ರಪಂಚಮಂ ಕನಸೆಂದು ಶಾಂತಿಯು ।
ನ್ನಳವಡಿಸೆ ವಿಜನಮಹ ಠಾವಿನೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ।
ಬೆಳ್ಳುಕದೆವೆಗಳಮುಭಯದಿಟ್ಟಿಗಳ ನಾಸಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸೆ ಬಳಿಕ ॥
ತೊಳಲುವೀ ಮರುತನುಂ ಸ್ತಂಭಿಸುವನದರಿಂದ ।
ತಳುಕದಲೆ ಮನನಿಲುವುದೈಸೆ ನಿಲಲಂತರದಿ ।
ಬೆಳಗ ಖಂಡಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ಪುದಾಸ್ಫಟಿಕ ಕಲಶಸ್ಥ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ॥ (22)

ಇಂತು ಸತತಾಭ್ಯಾಸ ದಾರ್ಢ್ಯಮಾಂತಿಹ ಮನಂ ।
ಶಾಂತಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಬಿಡುವುದು ಬಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ ।
ಅಂತರಂಗದಿ ರಮಿಸುತಾನಂದಮಯಮಪ್ಪುದಾ ಬಳಿಕ ಕ್ಲೇಶರೋಷ ॥
ಚಿಂತೆ ಮೊದಲಾದವಂಕುರಿಸಲಮ್ಮವು ತನ್ನ ।
ಸ್ವಾಂತಮಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತೋರದದರಿಂ ಜನ ।
ಭ್ರಾಂತಿ ಜಗುಳುವುದಮಿತ ನಿಜಬೋಧೆಯುನ್ಮುಗ್ಧಮಾಗಿ ಸೌಖ್ಯವನೀವುದು (23)

ಈ ವಿಧದೊಳನುದಿನಂ ನಿನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸಲ್ ।
ಸಾವಧಾನದೊಳಖಿಳವಿಷಯನಿರಸನಮಹುದು ।
ನೋವುಸಂಕಟಮೆಂಬ ಪೆಸರಿಲ್ಲದತಿ ಸುಖದೊಳಿರೆ ಮದಾಗಮನ ತಾಯೆ ॥
ರಾವಿನೊಳಗಿರ್ದಂತೆ ತೋರ್ದಪುದು ನಿಜಚರಿತ್ರ ।
ಪಾವನೀಕೃತ ಮೆನಿಪುದದರಿಂದಲಿಹಪರಗ ।
ಳೋವಿ ಕರಬದರೋಪಮಿತಮಾಗಿ ಕಾಣ್ಬುಡುವದಿದು ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯೆ ನಿತ್ಯ ॥ (24)

ಎಂದೊರೆದ ತತ್ವಯುತವಾಣಿ ಶೋಕಾತುರವ ।
ಬಂದೀಕರಣಗೆಯ್ಯೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಚಿದಾ ।
ನಂದಮಯಳೆನಿಸಿ ತನಯನೊಳೆಂದಳಯ್ಯಕೇಳ್ವಿಧಿ ಪುರಾಕೃತಜನರಿಗೆ ॥
ಬಂದಡೆಸಿದಲ್ಲದುಳಿವುದೆ ಸತ್ಯದನುಸರಣೆ ।
ಯಿಂದೈದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಮಂ ಕ್ಷಣದಂತೆ ।
ಪಿಂದುಳಿಪಿ ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ಬೆಯೆನುತತಿಹರುಷದಿಂದ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮುದದಿ ॥ (25)

ತೊಲಗಿಸುತ ಚಿತ್ತದಾಯಾಸ ಮಾಲಿನ್ಯಮಂ ।
ಜಲಮುಪಸ್ಪೃಶನೆಗೈದಾನಂದ ನಿರ್ಭರದಿ ।
ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಗೈದಿಂತೆಂದಳಬ್ಜಾಕ್ಷರಾಮಭದ್ರ ।
ನೆಲದೊಳುಳ್ಳಾಮ್ನಾಯ ಪೌರಾಣಮುಖ್ಯನುಡಿ ।
ಯಲಿ ಸಾರಭೂತಪರಮೆಂದಾವಧರ್ಮ ಸಂ ।
ಕಲಿತಮೆನಿಸಿದೆ ಮತಿಯ ಧೃತಿಯಿಂದಲಾನಿಯುತ ಧರ್ಮ ಸಲಹುಗೆ ಪುತ್ರಕ ॥ (26)

ತಂದೆತಾಯ್ಗುರುದೈವ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಿಂದುದಿತ ।
ಬಂಧುರದ ಸತ್ಯಮೇ ಸಲಹಲನುದಿನ ದೀನ ।
ಬಂಧು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿತ್ತಸ್ತ್ರಜಾಲಗಳ್ ರಕ್ಷಿಸಲಹೋರಾತ್ರದೊಳ್ ॥
ಕುಂದದ ಸಮಿತ್ಕುಶೆ ಪವಿತ್ರವೇದಿಕೆಗಳುಂ ।
ಚಂದಚಂದದ ವೃಕ್ಷಶೈಲಕ್ಷಮಾಹ್ರದಗ ।
ಳೊಂದಿರುವ ಪತಗ ಪನ್ನಗ ಶರಭ ಸಿಂಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಲಹುಗೆ ನಿನ್ನನು ॥ (27)

ಸುರಪಶಿಖಿ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲರುಂ ।
ಹರಿದಶ್ವಸೋಮಾದಿ ಗ್ರಹಗಳುಂ ನಕ್ಷತ್ರ ।
ನೆರವಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ್ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರ್ ಸಾಧ್ಯಪನ್ನಗಯಕ್ಷರು ॥
ಮರುತರುಂ ಸೇನಾನಿ ಸಾಗರಂಗಳ್ವರುಪ ।
ನೆರವಿಗಳ್ ಋತುಮಾಸ ಪಕ್ಷದಿನರಾತ್ರಿಗಳ್ ।
ನಿರುತ ಸುಖಮಂ ಕೊಡುಗೆ ಶೋಭನ ಪರಂಪರಾವಸತಿಗಳ್ಪುತ್ರನಿನಗೆ ॥ (28)

ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಿಗಳೆನಿಪ ಪೈಶಾಚರಕ್ಕಸರ್ ।
ತೋರವಿಷಧರ ಕೀಟದಂಶಗಳ್ ಮಾಂಸದಾ ।
ಹಾರಿಗಳ್ಪೂಜೆಯಂ ಕೊಂಡೆನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರೆನಿಸಿಮುದದಿ ॥
ತೋರದೆಂದಿಗು ದೋಷಲೇಶಗಳ್ ಲೋಕಗುರು ।
ಸಾರಸಾಸನ ಮುಖ್ಯ ದೇವರ್ಷಿಸಮುದಯಮು ।
ದಾರಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣದಾಯಕರಪ್ಪತಪ್ಪದೀ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪ ॥ (29)

ಎಂದಖಿಳದೇವರ್ಕಳಂ ಸುತಿಸಿ ನತಿಸುತಾ ।
ನಂದದಿಂ ರಾಮಮಂಗಳವೃದ್ಧಿಗಭಿವೃದ್ಧಿ ।
ಯೆಂದು ಭೂಸುರರಿಂದ ಕ್ರತುಭುಜಾವಾಹನಂಗೈಸೆ ವಿಘ್ನೈಕ್ಯವಾಗಿ ॥
ಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ ಶುಕ್ಲಸರ್ಷಪಂ ಘೃತಚರುಗ ।
ಳಂದ ಪೂಜಿಸುತ ಹುತಹವ್ಯಾವಶೇಷಮಂ ।
ಚಂದದಿಂದಂ ಬಲಿಯುರಚಿಸಿ ವಿಪ್ರರತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿತ್ತು ॥ (30)

ಬುಧರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಭೂರಿಸತ್ಕಾರದಿಂ ।
ವಿಧಿಯು ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದ ।
ಳದಿತಿವೃತ್ರಾಸುರನ ಮಥಿಸಲೋಸುಗ ಕರುಣದಿಂದಾವ ಮಂಗಳವನು ॥
ಮುದದಿಂದ ರಚಿಸಿದಳ್ ಮತ್ತಾಸುಮಂಗಳಂ ।
ಪದುಳದಿಮರೋಗದೃಢ ಗಾತ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥಮಂ ।
ದುದಿತಮೆನಿಸುತ ಶೀಘ್ರ ಪುನರಾಗಮನ ಗೈವುದೈಸೆ ಪುತ್ರಕ ಸಂತತಂ ॥ (31)

ಅರುಣನಣ್ಣಂ ಸುಧೆಯು ತರಂಗೈದುವವಸರದಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದಳಾವ ಮಂಗಳವ ವಿನತಾದೇವಿ ।
ಸುರರಂಬುಧಿಯು ಮಥಿಸೆ ಹರಿತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆನಿಸೆ ಸಮಯದೊಳಗದಿತಿ ಮುದದಿ ॥
ಸುರುಚಿರದ ಮಂಗಳಮದಾವುದಂ ಮಾಡಿರ್ದ ।
ಳುರುತರದ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳೆಲ್ಲ ಶುಭಕರವ ।
ನಿರತ ಕರೆಯುಲಿ ರಾಮ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಧಾಮ ನಿನಗೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ (32)

ಇಂತೊರೆದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಾರೋಪಣೆಯುಮಾಡಿ ।
ಶಾಂತಿಕರ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಸ ತೋಷಧಿಗ ।
ಳಂ ತಳೆದು ಪರಸಿ ಕರತಳ ಕರ್ಪಿತಂಗೈದು ಮಸ್ತಕವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ॥
ಸಂತೋಷದಿಂದಪ್ಪಿ ಪುತ್ರ ಕೇಳ್ಸುಖದಲೋ ।
ರಂತೆಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ನಿರೋಗ ಸುಖಮಯನೆನಿಸಿ ।
ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದು ದೊರೆಯುಹುದನಿಟ್ಟೈಸುವೆ ಬೇಗ ಮತ್ಪುಣ್ಯವಶದಿ ॥ (33)

ಜನಪತಿಯು ನುಡಿಯು ಸತ್ಯಕೆ ಸಾರ್ಚೆ ಬೇಗದಿಂ ।
ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ಮುನಿಜನವ ಸಂತೈಸಿ ।
ಪುನರಪಿಮದೀಯು ಪತ್ತಣಕೈದಿ ಪಟ್ಟವಣಿಯುಗ್ರದೊಳ್ಕುಳಿತು ಬಳಿಕ ॥
ಮನುವಂಶದರಸುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕುಡಿಗೊಳಿಪು ।
ದನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿ ।
ವಿನಯದಿಂದುಪಚರಿಸುವೆಂ ಮನ್ಮನೋರಥಗಳನ್ನೀವನೀ ಗೋತ್ರದೇವ । (34)

ಪರಿಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗರಾದ ದೇವಾದಿಗಳ್ ।
ಪರಮಹರ್ಷದಿ ಮಹಾಸುರ ಪನ್ನಗಾದಿಗಳ್ ।
ಕರುಣದಿಂ ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರೆನ್ನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥರೆನಿಸಿ ಮುದದಿ ।
ತರುಣ ಸುಖದಿಂ ಬಪ್ಪುದೆಂದೊರೆದು ಬಲವಂದು ।
ತಿರುಗಿ ಪುನರಪಿ ಪರೀರಂಭಣಂ ಗೈವುತಲಿ ।
ಶಿರದಗ್ರವಾಘ್ರಾಣದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಳಮಿತಾಹ್ಲಾದದಿಂದ ॥ (35)

ಈ ವಿಧದಲೊರೆದ ಮಾತಾಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ।
ಸಾವಧಾನದೊಳವನಿಜಾತೆಯಿಪ್ಪರಮನೆಗೆ ।
ದೇವಸನ್ನಿಭನೈದುತಿರಲಿತ್ತ ಭೂಜಾತೆ ಸಿರಿಗಂತ್ರರಾಯದೆಡೆರು ॥
ತೀವದಂದದಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರೋಪಚಾರದಿಂ ।
ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲರಂ ಪೂಜಿಸುತಲಿರುತಿರ್ದ ।
ಳೀವಿಧದ ರಾಜತೇಯಂಗಳೀ ನೊಂದರಿಯದತುಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥ (36)

ಪತಿಬರವನಿಟ್ಟಿಸುತಲಿರುತಿರಲ್ ರಾಘವಂ ।
ಸತತಗತಿ ವೇಗದಿಂದೈತರಲ್ಮಂದಿರಕೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯಣಿಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಭಯದಿಂದ ಬೆಸಗೊಂಡಳೆರಗಿ ಪದಪಂಕಜಗಳಗೆ ॥
ವ್ಯಥಿತವಾಗಿದೆ ಪೂರ್ಣಶಶಿಯ ಪೋಲ್ವಾನನಂ ।
ಪತಿತಮುಕ್ತಾಫಲಿತ ಕಿರುಬೆಮರಿನೆಂಕುರಿತ ।
ಗತಿಯನಾಂತಿಹುದದೇಂ ಕಾರಣಂ ದಯದಿಂದ ತಿಳುಪಬೇಕೀ ವರಾಂಧ್ವಮಂ ॥ (37)

ವದನೆ ಶಶಿಯತಿಶಯಕೆ ನಾಣ್ಚಿದುದೊ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯು
ಚದುರ ಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳು ಚಾಮರಂಗಳ ಬೆಡಗ ।
ನೆದುರಿಸಿದವೊ ಸಿತಾಶ್ವಗಳಂದಲಂಕಾರವೆತ್ತ ರಥಭದ್ರದಂತಿ ॥
ಸದುಗುಣಂಗಳನುದಿಪ ವಂದಿಮಾಗಧರಲ್ಲಿ ।
ಯುದಿಸಿತೇಂ ಕತದೊಳೌದಾಸೀನ್ಯಮೀವಿಧವ ।
ಸದಯವಿಸ್ತರ ಗೆಯ್ಯವೇಳ್ಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲರಸಿಯೊಡೆನಿಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಕೇಳುಧರಣೀಜಾತೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ ।
ಮೌಳಭೂಪೋತ್ತಮಂ ಬೊಪ್ಪ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ।
ತಾಳ ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆವರಗಳೆರಡಂ ಕೊಟ್ಟಪಿಂತೆ ಸುರನಾಥನೆಡೆಯು ॥
ಆಳಯಿಂದರುಹಾಗಲಾಕೆ ಕೇಳದಳೆಂದು ।
ಬಾಲಕಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನಿತ್ತುವನ ।
ದಾಳಕೆಗೆ ರಾಮನಂ ಕಳುಪಬೇಕೆನೆ ತಾತನೊಪ್ಪಿದಂ ಧರ್ಮದಿಂದ ॥ (39)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ವನದತಿಶಯಗಳನು ನೋಡಿ ।
ಮುದದಿ ಬಪ್ಪಂತೆನಗೆ ನೇಮಿಸುತ ಭರತಗ ।
ಭ್ಯುದಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದರಖಿಲಮುನಿಸನ್ಮತದಿ ಸತ್ಯಮೊಷನ್ನೀರದೆ ॥
ಅದರಿಂದಲಾವಯ್ಯನನುಮತಿಯಲೈದಿಮುನಿ ।
ಹೃದಯಸ್ಥವಾದ ಕ್ಲೇಶಾದಿಕಾರಣ ಜನರ ।
ಪದುಳದಲಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬರ್ಪ ಕ್ಷಿಪ್ರಮಿದೆಂದು ತಿಳದಿಹುದು ಚಲನೆಯುಳದು ॥ (40)

ನಿರತನಿಯತಾಹಾರ ವಿರಸಿಕಾಲ್ಯದಲೆದ್ದು ।
ಹರಿಯಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಲಭ್ಯರ್ಚನಂ ಗೈದು ।
ಪರಮಧರ್ಮಿಷ್ಠಗುರು ದಶರಥಮಹೀಶಗಂ ವಂದನಂ ಗೈದು ಬಳಿಕ ॥
ಚರಣಸೇವೆಯೊಳು ಮಸ್ಮಾತೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಗಂ ।
ಹರುಷಗೊಳಸುತ ಉಳದ ತಾಯ್ಗಳಂ ಚಿತ್ತಾನು ।
ಸರಣೆಯಿಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಪ್ಪ ಪದವಿಯ ನೋಡುತಿಹುದಚಲೆಯಾನಂದಿಸಿ ॥ (41)

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಮ್ಮನುಜರವರೀರ್ವರುಂ ।
ಕರುಣಾಕಲಿತರೆಮಗೆ ಜೀವನೋಪಮಪುತ್ರ ।
ವರಿಂದು ತಿಳಿದವರ ಲಾಲನಂಗೈವುತ್ತ ಪೋಷಿಸುವುದನುದಿನದೊಳು ॥
ದೊರೆಯುಮ್ಮರಾಜ್ಯದಧಿನಾಥಶೀಲಸಂ ।
ಭರಿತ್ರರಂ ಪೊರೆವನನುಚಿತಕಾರ್ಯಕೆಳಸಿದವ ।
ತರುಣನಾದರು ಶಿಕ್ಷೆಗೈವಕಾರ್ಯಪ್ರದಂ ಪಾಲಿಸುವ ಧರ್ಮವಿಡಿದು ॥ (42)
ಭೂಮೀಶನೊಲುಮೆಯಂತಿರ್ದರನುಸರಣೆಯಿಂ ।
ಪ್ರೇಮಾರ್ಜನಂಗೆಯ್ಯವೇಳ್ಕುಮದರಿಂ ಸತ್ಯ ।
ನೇಮಾನುಕಾರಿಯೆಂಬೆನಿಸು ತಾತನ ವಚನಮಂ ಮೀರದತಿಮುದದೊಳು ॥
ಭಾಮಾಶಿರೋರತ್ನಮೆಂದಖಿಲಸಾಧ್ವಿಯರ ।
ಸ್ತೋಮಾನುಮೋದದೊಳ್ನುತಿಸುವಂತಿಹುದೆಂದು ।
ರಾಮಾಖ್ಯನಗರದಧಿನಾಥ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಗೆ ಪೇಳ್ದ ಲಾಲಿಸು ಪಾರ್ವತಿ ॥ (43)

(ಸಂಧಿ 10, ಪದ 451.)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾಧುತರ ಮಾಧುರ್ಯದಾರ್ಯ ವಚನಂಗಳಂ ।
ಬೋಧಿಸುತ ನಿಜಸತಿಗೆ ಸಂತಸಂಗೊಳಿಸಿ ಕರು ।
ಣೋದಧಿಯು ವನಕೊಂಘ್ರಿಸಾರಸಗಳಂ ಕಾಳ್ಬೊಡುಜ್ಜುಗದೊಳೈತಂದನು ॥

ಬನಕೆ ಗಮಿಸುವೆ ಸುಖದೊಳಿಹುದೆಂದುವಾಚಿಸಿದ ।
ಘನತರ ಸುವಾಣಿ ಶ್ರವಣೋತ್ಕಲಿತಮಾಗಲ್ಕೆ ।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯುಣಿಗಿಯಂಬಕಗಳತ್ಯಂತ ಕಳೆಗೊಳಲ್ಕೋಕನದದೊಲು ॥
ವನಜಾತಪಾದಸಂದರ್ಶನದಲೌತ್ಸುಕ್ಯ ।
ಬಿನದಮಂ ಮೂದಲಿಸಲಾಸ್ಯರುಚಿ ರಾಮನಂ ।
ಕಿನಿಸಿಂದ ನೋಡುತಿಂತೆಂದಳವನೀಜಾತೆ ಕೇಳು ಶೈಲೇಂದ್ರ ಜಾತೆ ॥ (1)
ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರುಂ ಭಾವಮೈದುನರುಗಳು ।
ಮತ್ತಾತ್ಮಜರ್ಸೊಸೆಯರೆಲ್ಲರುಂ ತಮತಮ್ಮ ।
ಚಿತ್ತರದ ಪುಣ್ಯಾನುಭವಿಗಳೆನಿಸುವರಲ್ಲದದರಿಂದಲಿತರ ಜನಕೆ ॥
ಮತ್ತಾಸೆಯೇನಿಲ್ಲ ಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯೋದಯಮೆ ।
ನಿತ್ತದಕೆ ಸತಿಕರ್ತಳದರಿಂದ ತನ್ನನುಂ ।
ಪೆತ್ತವರ್ಗೆದಲಾದರಾರಿದೊರ್ಡೇಂ ಸುದತಿ ಗಧಿಪಗತಿಯೆನಿಕುಜಗದಿ ॥ (2)
ಧವನಲ್ಲದನ್ಯದೈವಂಗಳುಂ ಮಾನಿನೀ ।
ನಿವಹಕೆಲ್ಲಮೆನುತ್ತ ಲೋಕವೇದಂಗಳೊಳು ।
ಸುವಿವೇಕಿಗಳ್ಪೇಳ್ವರದರಿಂದಲೀಶಾನ ಪಶ್ಚಾಯಿಯೆಂತಿರೆನುತ ॥
ಅವಿರಳಸ್ನೇಹದಿಂ ಪೇಳ್ದಪಿರಿಯರ್ನುಡಿಯು ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಾನು ಮೀರಬಲ್ಲೆನೆ ಬುಧ ।
ಪ್ರವರ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಕೆ ತಿಳಿಯದೇನಿಹುದು ಬಿನ್ನವಿಪುದೇನಿಪ್ಪುದು ॥ (3)

ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿಷದಾರು ಪಕ್ಷಿಘೋರಾಕಾರ ।
ಮೃಗಮಿರ್ಪದುರ್ಗಮಂ ಬನಮಾದೊಡೊಂದನುಂ ।
ಬಗೆಯದಲೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಸೇವಾಸಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೈತಪ್ಪೆನು ॥
ನಿಗಿನಿಗಿಪ ಸೌವರ್ಣ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ।
ಸೊಗಯಿಪಂದದಿ ಸಂತಸದಲಿರ್ಪನೋರ್ವರೊ ।
ಮ್ಮಿಗೆ ಮನವ ವೈಸಿಕದಲಂಪಲೀಯದೆ ನಿಯತ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ಬಿಡದೆ ॥ (4)
ಫಲಮೂಲಮದು ಭುಕ್ತಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಶೈಲ ।
ಚೆಲುವನದನದೀ ಪಲ್ವಲಾದಿ ಸುಸ್ಥಳಗಳಲಿ ।
ರಲವಿಂದ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಲನೆಯೊಳಾನು ಚಾಪಕೌತೂಹಲವನು ॥
ಖಲಿದಿರ್ಪ ಚಿತ್ರಮಂ ಪಡೆವೆನಲ್ಲದೆ ಲೇಶ ।
ಚಲನಾತ್ಮಕಂಗೆಯ್ಯನನುದಿನದೊಳುಂ ದಿವ್ಯ ।
ಸಲಿಲ ಮಂಡಿತ ಕಮಲಕುಮುದಾಕರಂಗಳನು ಕಾಣ್ಬೆನಾನತಿಹರುಷದಿ ॥ (5)
ತೌರಿನತಿಶಯ ಸುಖಕೆತೌ ರೆನಿಪುದೀ ಸೇವೆ ।
ಪಾರ ಚಾಪಲರಕ್ತಿ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೆಡಿಪ ।
ವೈರಿಯಂದರುಪಿರ್ಪ ಪಿರಿಯರನು ಮತಿಯಿಂದ ಲೈತಪ್ಪೆ ನೊಡನೆ ಮುದದಿ ॥
ವೀರರಗ್ರೇಸರರ್ಸಲಹುವರೆ ತಾವಿರಲ್ ।
ತೋರದೆಂದಿಗು ಕ್ಲೇಶ ಮದರಿಂದುದಾರ ಕರು ।
ಣಾರಸದೊಳಪ್ಪಣೆಯ ನೀಯನೇಳ್ಕೆಂದು ಪತಿಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದಳು ॥ (6)
ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲಾಹಾರ ವರ್ಜಿತವಾಗಿ ।
ಯಿರಲದೇ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಮೆನಿಪ್ರುದಿತ್ರರತ್ರ ಬಂ ।
ಧುರದ ಸೌಖ್ಯದೊಳಿರಲ್ನರಕೋಪಮಿತಮೆಲ್ಲ ರುಚಿಸದೆನ್ನಯ ಮಾನಸಂ ।
ಅರಿವೆ ಮರವೆಗಳಿಂದಲೇನಾದೊಡಂ ತಿಳಿಯ ।
ದರುಪಿದುದ ಮರದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ದುದನುಮನದ ।
ಲಿರುವಂತೆ ದಯಗೈವುದೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸತಿಗಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥ (7)
ಸಕಲ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂತಿಳಿದ ಮೂಜಗದೊ ।
ಳಕಲಂಕಕುಲದೊಳವತರಿಸಿ ನಿಯಮಾಚಾರ ॥
ಸುಕುಮಾರತೆಯನರಿತಳಲ್ಲದೀ ಪ್ರಾಕೃತರ ಪೊಸಟಿಯಮೇಢಿಯಲ್ಲ ॥
ಪ್ರಕಟಕ್ಲೇಶಂಗಳಾಗಾರ ಮತ್ತಾಹಾರ ।
ನಿಕರ ಮೆಲ್ಲಮತೃಪ್ತಿಕರಕರಣಶೋಷಣೆಯ ।
ನಿಕಟಮಾಯಾಸಭೂಯಿಷ್ಠಮದರಿಂ ಬನವ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚೈಸಬೇಡ ॥ (8)
ಎಲೆವನೆಯಲಿರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪರ್ಣಮೂಲಗ ।
ಳ್ಫಲಗಳಂ ಮೆಲುವುದನಿಶಂ ನಿದ್ರೆಸಮನಿಸದು ।
ಪಲವು ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಕ್ರೂರದಾರುಣನುಡಿಗಳುಂ ಸೋಂಕೆ ಕಿವಿಗೆ ಭಯದಿ ।
ಸಿಲುಕದಿರೆಫಲ ನಿರಾಹಾರ ಕಾರ್ಶದಿ (?) ಜಟಾ ।
ಕಲಿತಮೆಂದೆನಿಸಿ ಋಷಿದೇವತಾತಿಥಿ ಪೂಜೆ ।
ಯಲಘು ಮತಿಯಿಂದ ಲನವರತ ಮಾಡಲ್ಪೇಳ್ಕು ಬನದುಃಖಮೂಲಕಂದ ॥ (9)

ಬರಸಿಡಿಲ ಧಿಕ್ಕರಿಪ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಗಳ್ ।
ತರತರದ ಗರ್ಜನೆಗಳುರುಕಲಭಘೀಂಕಾರ ।
ದುರುಳನಿಸ್ವನದಿಂದ ದುಃಖ ಸಂಭವಮಪ್ಪುದೈಸೆ ಮತ್ತಬಲೆಯರಿಗೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕಂಟಕಾಕೀರ್ಣ ದುಷ್ಟಾಹಿಗಳ ।
ನೆರೆವಿವೃಕ ಕಂಕ ಗೋಮಾಯುಗಳ ಬಾಧೆ ಸಂ ।
ಕರವೆನಿಪ ವನವನೀಂ ಬಯಸುತಿಹೆ ಹಿತವೆಂದು ಕ್ಲೇಶಗಳ ಕಂಡರಿಯದೆ ॥ (10)

ಕಾಲತ್ರಯದ ಸ್ನಾನ ಸಲಿಲದಾಹಾರ ಮುಂ ।
ಮೇಲೆನಿಪ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರ ಮುಂತಾದುದಂ ।
ಕಾಲಕಾಲದಲಾತ್ಮಶಯದಿಂದ ಸಮನಿಪ್ಪುದು ಋಷಿಗಳಾಚಾರ ವಿಡಿದು ·
ಆಲಯಂ ತುಹಿನಕರ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಕರ ಪದ ।
ಜಾಲತವುರಾಗಿಪ್ಪುದನವರತ ಮಾಹಾರ ।
ಶೀಲ ತ್ರೈಜಸಪಾಲ ಮಾಧುರ್ಯಮದರಿಂದ ಬನಮಸುಖಮೆನಿಪ್ಪುದಬಲೆ ॥ (11)

ಶಾರೀರಕಷ್ಟಮಿನಿ ತನಿತೆನುತ ವಿಸ್ತರಿಪೊ ।
ಡಾರಿಗಳವಡುವ ದಬ್ಜಾಕ್ಷಿ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ ।
ತೋರಿವಿಷಯಾದ್ಯಖಿಲ ಕಂಟಕಗಳಂ ಕಳೆದು ಭಯಮೋಹಗಳವರ್ಜಿಸಿ ॥
ಚಾರಣಂಗೈವುದತಿಸಂಕಟಂ ಪೇಳ್ದಂತೆ ।
ಬಾರದದು ಕಾರಣಂ ಬನಕೆಬಹುದೆಂಬೀವಿ ।
ಚಾರಗಳಸಾರವೆಂದರಿತು ಸುಖದಿಂ ಗೃಹದೊಳಿಹುದೆ ಲೇಸೆನಿಪ್ಪುದಬಲೆ ॥ (12)

ಅತಿಕಠಿಣ ಕಠಿಣ ಕ್ರೂರ ಕ್ರೂರತರವಾಗಿ ।
ಗತಿನಿರೋಧಾಸ್ಪದದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ಶುಭ ।
ಮತಿಮನ್ಯ ಮುಖಿಯಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನತ್ತಿ ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಳೊಲಿದು ॥
ಅತುಳದೋಷಗಳು ವನವಾಸಸಂಭವವೆಂದು ।
ವಿತತಭಾಷಾ ನಿರೂಪಿತ ಮಾದುದೆಲ್ಲಮುಂ ।
ಪತಿಭವತ್ಪದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನಗೆ ಸುಖರೂಪ ಫಲವನಿತ್ತಪುದನುದಿನಂ ॥ (13)

ಶರಭಶಾರ್ದೂಲ ಮೃಗಸಿಂಹ ಕೀಟಾದಿಗಳ್ ।
ಕರಿಸರೀಸೃಪ ಪಕ್ಷಿಗಣಗಳೆಂದಿಗುಕಾಣ ।
ದರಿಯಬಾರದ ಘೋರರೂಪುಳ್ಳುವಾದಡಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಸನ್ಮೂರ್ತಿಯ ॥
ಭರಿತ ಭಯದಿಂದೋಡಿ ಪೋಪವಾವಾವೆಡೆಗೆ ।
ಗುರುಜನಾನುಜ್ಞೆಯಿಂ ಬಪ್ಪಿಪದಸಂಗತಿಯು ।
ಪರಿಹರಿಸೆ ದೇಹಮುಂ ಧರೆಯೊಳಿರದಿದು ಸತ್ಯವೆಂದೆಣಿಸು ರಘುಕುಲೇಶ ॥ (14)

ಚರಣ ಸೇವೆಯೊಳಿರ್ಪ ಸೇವಿನಿಯ ದಿಕ್ಪಾಲ ।
ಸುರನಾಥನಾದೊಡಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲಸಾಧ್ಯಮಿದ ।
ಧರೆಯ ಜನರುಂ ಬಲ್ಲರೈಸೆ ಮತ್ಪಿತೃಗೇಹದಲ್ಲಿರ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ॥
ಸುರಪಗುರು ಸಂಕಾಶ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕೋತ್ತಮರು ।
ಪರಿಕಿಸುತ ನಿಜಶಾಸ್ತ್ರಮೆಲ್ಲಮಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ಲೊರೆದ ವಾಣಿಯಸತ್ಯಮೆನಿಸದದ ಚಿತ್ತರದಿ ಬಿನ್ನವಿಪೆ ಚರಣಯುಗಕೆ ॥ (15)

ಜನನೊಡನೆ ಕೆಲಕಾಲ ವಿರತಿಯಿಂದತಿ ಸುಖವ ।
ಜನಗಲನುಭವಿಸ ವೇಳ್ಕೆಂದು ಸಾಮುದ್ರಿಕದ ।
ಜನವೇತೃಗಳು ಮಾತೆಯೆಡೆಯೆ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಪೇಳ್ದುದಂ ಕೇಳರ್ದೆನು ॥
ವನಿತೆಗಂ ಪತಿದೈವಮೆಂದೊರೆವ ಶ್ರುತಿತತಿಯು ।
ನನುಸರಿಸದಿರಲು ಸಂಭವಮಪ್ಪುದಘ ಮುಂದೆ ।
ಜನಿತವಾಗದು ಸುಖಂ ಪಳಿವಾತು ಪೂರ್ವರಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ಮುದದಿ ॥ (16)

ನಿರತಿಶಯ ಸುಖದಿಂದ ತವರುಮನೆಯೊಳಿರ್ದ ।
ತೆರದಿ ಬನದೊಳ್ ಭವತ್ಪಾದ ಸೇವೆಯೊಳಿರ್ದ ।
ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆನ್ನಿಂದ ಲಘು ಲೇಶಮುಂ ತೋರದದರಸಕರದೊಯ್ಯದುಳಿಸೆ ॥
ಗರಳ ಸೇವನೆಯಗ್ನಿ ಜಲಗಳೊಳಗೇ ನೊಂದ ।
ಪೊರದಸುಗಳಂ ಕಳೆವದಲ್ಲದುಳಿಸೆಂ ರಾಮ ।
ಕರುಣಾಕಲಿತ ಹೃದಯ ಕಾಯ್ವುದುಚಿತಂ ಪೇಳ್ವೆನೆನ್ನ ಮಾನಸದಲಿಹುದಂ ॥ (17)

ದೀನೆಯು ಪತಿವ್ರತೆಯು ಸಂಕ್ಲೇಶವಶದಿಂದ ।
ಮ್ಲಾನೆಯುಂ ಸುವ್ರತೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಖಸಂತೋಷ ।
ಮಾನ ಭಾಗಿನಿಯೆನಿಸುವೆನ್ನ ವರ್ಜಿತಗೈವುದಾವಧರ್ಮಂ ಮಹೀಶ ॥
ಆನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ತಕ್ಕುದೇ ನೀ ಶಾನ ।
ತಾನಾವೆಡೆಯೊಳಿರ್ಪೊಡಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನಮಹ ।
ದೂನವಿಲ್ಲಮೆನುತ್ತಲೊರೆದಶ್ರುಪೂರ್ಣಾಕ್ಷಿಯೆನಿಸಿ ಮೌನದೊಳಿರ್ದಳು ॥ (18)

ನೋಡಿ ಬಹುವಿಧದಿಂದಲುಪಚರಿಸುತಿನಿನುಡಿಗ ।
ಳಾಡಿದಿನಿಯನ ಮುಖಾಬ್ಜವ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲೆಂದ ।
ಳೊಡುವುದುಂ ವಿಡುವೆಡೆಯು ಲೇನು ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದತಿಸುಖದೊಳಹುದಾದರು ॥
ನಾಡೊಳೆಲ್ಲರು ಸತಿಯನುಳಿದು ಗಮಿಸಿದನೆನ್ನು ।
ತಾಡುವರು ಸ್ತ್ರೀ ತನುಜರನುಜಾತರಿರುವೆಡೆಯು ।
ಮೂಡಿದಾನಂದದಿಂ ದಿರಲಾಜ್ಞೆಯಂ ಗೆಯ್ಯದುಳವರೇ ಸರ್ವಜನರು ॥ (19)

ಸತಿಯು ಸಲಹುವರೆ ಸಾಹಸವಿಲ್ಲದುಳುಹಿದಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಪನೆಡೆಯೊಳಗೆಮ್ಮ ಕೆಲರಾಡುವರು ಮಗುಳೆ ।
ಪತಿಯನುಳಿದೀ ಪುರದೊಳೀಂ ಕತದೊಳೀ ಮಹಿಳೆಯಿಪ್ಪಳೆಂದೆನುತ ಕೆಲರು ॥
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಮಿತ ಜನರಾಡದುಳಿಯದೇವ ।
ಹಿತವಬಿನ್ನವಿಪೆ ನಲ್ಲದೆ ವಿಷಮದುರ್ಮನದ ।
ಗತಿಯು ನಂಟೆನು ಸಾಧು ಸತ್ಕುಲಜ ಪೌರಂಧ್ರಿಯರ್ನಡೆವ ನಡತೆ ವಿಡಿದು ॥ (20)

ಮತ್ತೆ ಕುಶಕಾಶಮೃಷಿಕ ಕಂಟಕಾದಿಗಳು ।
ಬಿತ್ತರದ ಸುಖವೀವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಕಳ್ತಲೆಯು ।
ಮೊತ್ತಮುಪಕರಿಸದಿರದಮಿತ ಪ್ರಸ್ತರಶರ್ಕರಾದಿ ಶಯನಂಗಳೆನಗೆ ॥
ಮೆತ್ತನಾಸ್ತರಣಕಲ್ಪಂ ಪತ್ರಫಲ ಮೂಲ ।
ಮಿತ್ತರದಲುಪಹಾರ ಮಮೃತ ನಿಭಮೆಂದೆನಿಪು ।
ದುತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತ್ಯ ಹೃದಯಸ್ಥಮಾಗಿರಲ್ಕಡವಿಯೂರೆನಿಪ್ಪುದನಘ ॥ (21)

ಬಾಧಿಸೆನು ಚಿತ್ರಮಂ ಭವದೀಯಚರಣ ಸಂ।
ಬಾಧಗೊಳಸೆನು ನಿಮ್ಮ ನುಳದವ್ಯಯಂ ತನಗೆ।
ಪೋದಪಿಾಯದು ನಿರಯನಿಭಮೆನಿಪ್ಪುದದರಿಂದ ಪೊಡಗೊಂಡು ಪೋಪುದುಚಿತಂ॥
ಭೇದ ವೆನಿಸಿದೊಡಿಂದೆ ಗರಳಸೇವನೆಯಿಂದ।
ಭೇದಿಸುವೆನಸುಗಳ ಭವತ್ಸವಾಗಮ ಮುಳದು।
ಮೇದಿನಿಯೊಳರೆನಿಮಿಷ ಜೀವಿಪುದಕಿಂದಧಿಕಲೇಸು ನಿಧನದಕಾಂಕ್ಷೆಯು॥ (22)

ನೋಡದಿರಲರೆಘಳಿಗೆ ಯುಗಮೆನಿಪುದೈಸೆ ಮಗು।
ಳಾಡಲೇನದನು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ಕಾಣ।
ಮಾಡುವೆನದೆಂತು ಜೀವಿಸುವೆ ಪಿಂತಣ ಮಹಾರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನು॥
ನೋಡಿಕೇಳರ್ಪುದುಂಟಾ ದೊಡದರೊಳ್ ರಾಮ।
ಜೋಡಗಲಿ ಸೀತೆಯಂ ಬನಕೆ ಗಮಿಸಿದನೆಂಬ।
ರೂಢಿಯುಂಟೇ ನಿರಾಗಸೆಯ ನಿಷ್ಕಾರಣದಿ ಬಿಡುವುದುಚಿತವೆ ನರೇಶ॥ (23)

ಎಂದನೇಕ ವಿಧ ಪ್ರಲಾಪಸಂತಾಪಮಂ।
ಪೊಂದಿದಗ್ಗದ ವಾಣಿಯಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ।
ಬಂಧುರಕ್ಲೇಶದಿಂ ಪೊರ ಪೊಣ್ಮಲಂಬಕದಿ ಕಂಕಣಗಳುಷ್ಣತರದಿ॥
ಸಿಂಧುಜಲಸಂಪರ್ಕ ಸಾರಸಮೊ ಹಿಮಕಳಿತ।
ಯಿಂದು ಬಿಂಬಮೊಯೆನಲ್ಮುಖ ಮೆಸೆಯ ಲಿಪ್ಪಸುತ।
ಲಿಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯಂ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುತಿಂತೆಂದನು॥ (24)

ದೇವಿ ಕೇಳೆನ್ನೊಡನೆ ಕರದೊಯ್ಯಲನುಮಾನ।
ಭಾವಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾರದೆಸೆಯಿಂದ।
ದಾವಭಯ ಸಮನಿಸುಗು ಮೆಂಬಭಯ ಶಂಕೆಯುಲ್ಲೇನೊಂದ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ।
ದೇವದಾನವರೊಳಗದಾರು ಬಂದಡೆಸಿದರು।
ನೋವಿಸುವುದಲ್ಲದಲ್ಕಲ್ಲ ಬನ ಭೀಕರದ।
ತಾವೆನುತ್ತಮಿನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾದುದಕೆ ಸಂತಾಪಗೊಳಲೇತಕೆ॥ (25)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮಿಾರಲಳವಲ್ಲ ಧರ್ಮಂ ಸ।
ನಾತನಂ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳು ದೇವರಿಂದಧಿಕ।
ನೀತಿಯರಿಯದಲವರನುಪಚರಿಪುದುಳದಿತರ ದೈವಮಂ ಭಜಿಸೆ ಸುಖವು॥
ಜ್ಞಾತವಾಗದು ಜಸಕೆ ಲೋಪ ಸಮನಿಪುದೆಂಬ।
ಮಾತಿನಿಂ ಗಮಿಸುವೆಂ ಕ್ರೂರ ಕಾಠಿಣ್ಯತರ।
ದಾತಿಶಾಯಿತಮರಣ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೊಡನೈದಲನುಚಿತ ಮದೆಂದು ತಿಳದು॥(26)

ಪುರದಲಿಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆಗೈದೆಮಾತುರ ದೊ।
ಳುರುತರಕ್ಲೇಶ ಸಂಭವಮದುದಾ ದೊಡೆಯು।
ಧರೆಯೊಳುಂ ನಿಜಕೇರ್ತಿ ಬೇರಿಹುದೆ ರವಿಯುಳದು ಛಾಯೆಮತ್ತರಂಗಿಹುದೆ॥
ಶರಿಶಮವಿನಾಭಾವ ಮೆಂದರಿದು ಕರೆದೊಯ್ವೆ।
ತರುಣಿರನ್ನಳೆ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದು ಸಂತೋಷ।
ಭರಿತಮಾಗುತಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ನನುಗೆಯ್ಯುವೇಳ್ಕುಜವದಿ॥ (27)

ಗುರುಜನರ್ಮದ್ವಂಶಸಂಭವರ್ಮತ್ತನ್ಯ ।
ರಿರದೆಪಿತೃಮಾತೃಸೇವೆಯ ನೇಮದಿಂಗೈದು ।
ಸುರಪ ಗಾಂಧರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಲೋಕಂಗಳಂ ಗೆಲಿದರರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥
ಪರಮಪುರುಷರ ಸಾಧುವೃತ್ತಮಂ ಕೈಕೊಂಡ ।
ರಿರದೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನಮೆನುತಂ ಪಿರಿಯ ।
ರರುಪಿದುದ ತಿಳಿದಾನು ಮೀರ ಬಲ್ಲನೆ ಲೋಕವಾದಕಾಂ ಗುರಿಯಪ್ಪೆನೆ ॥ (28)

ಯಾಗಾದಿ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಗಳುಂ ।
ಯೋಗಾದಿ ಜಪತಪಧ್ಯಾನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ್ ।
ಸಾಗರಾಂತದ ಧರೆಯ ದಾನಗಳ ಫಲಗಳುಂ ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಲೊದಗಿ ॥
ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳೀವುವದುನಿಮಿತ್ತಂ ಬನಕೆ ।
ಪೋಗದುಳಿದಪುದಿಲ್ಲ ನೀಂ ಬಪ್ಪುದತಿಶಯದ ।
ರಾಗಾನುವೃತ್ತಿ ಯೆಂದೆನುತ ನೇಮಿಸೆ ಜನಕಜಾತೆ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು ॥ (29)

ಸತಿಗೆ ಸಂತಸದಲಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟುದಂ ಕಾಣು ।
ತತಿಶೋಕದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಘುನಾಥ ಗಾ ।
ನತನಾಗಿ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದ ನಿಜಚಿತ್ತಾನು ವೃತ್ತಿಯಂ ಮರೆಯೆನಿಸದೆ ॥
ವಿತತ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಯೂಥಗಳಪ್ಪ ಕಾನನ ।
ಕ್ಕತಿವೇಗ ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ಗಮನಿಪುದಾದೊ ।
ಡಿತ್ತರಮಂ ನೋಡದಗ್ರಗನೆನಿಪೆಶರಚಾಪ ಧರನಾಗಿ ದೇವಮುದದಿ ॥ (30)

ಸುರಲೋಕ ಭೋಗಮಂ ದೇವತಾತ್ವಂಗಳಂ ।
ನಿರತಿಶಯದೈಶ್ವರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಭೋಗಗಳ ।
ಪರಿಕರವನಾಂ ಬಯಸೆ ಭವದೀಯ ಪದಸೇವೆಯೈಕತಾನದೊಳಿರ್ದೆನು ॥
ಬರುವೊಡಪ್ಪಣೆಗೊಡುವುದೆಂದೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಯಿರವನೋಡುತರಾಮ ಬಹುವಿಧದಲುಪಚರಿಸಿ ।
ಪರಿಹರಿಸುತೈತರಲ್ಕೋಧದಿಂ ರಾಮನೆೀಡನಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥ (31)

ಪೊದಲಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಮಗುಳೆ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹು ।
ದಿದು ಹೃದಯಕನುಮಾನಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ ।
ಸದಯ ಮದ್ಗಮನಕೆ ನಿಷೇಧಮೇಂಕತದಿಂದ ಲಡಸಿದುದು ಪೇಳ್ವುದೆನಲು ॥
ಚದುರಿಂದ ರಘುವೀರನೆಂದ ಕೇಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಯುದಿತವಶ್ಯಂ ಸಖನು ಪ್ರಾಣ ಸಮಪ್ರಿಯತರಂ ।
ವಿದಿತಾಗಮಜ್ಞನೆಂದರಿತಿರ್ಪೆ ನಾದೊಡಂ ಬನಕೆನೀಂ ಬರಲು ಪ್ರಿಯದಿ ॥ (32)

ಪೊರೆವರಾರ್ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ ಚಿತ್ತದಿರ ।
ವರಿದು ಪೋಷಿಸುವವನಾರು ಮದ್ಗಮನಸಂ ।
ಭರಿತಹೃತ್ತಾಪದಿಂ ತೊಳಲುತಿಹರುಪಚರಿಪ ದತ್ತಿಗರದಾರಿರ್ಪರು ॥
ಧರಣೀಶ ಕೈಕೆಗುಂ ವಶನೆನಿಸಿ ಮುನ್ನಿರ್ದ ।
ನುರುತರ ವ್ಯಾಕುಲಂ ಜನಿತಮಾಗಲ್ಕಿತರ ।
ರಿರವ ನೋಡುವರೆಂತು ಮಾತೆಯರಸೇವೆ ಯೊಳಗಿಹುದೆಂದುಪೇಳ್ವುದೈಸೆ ॥ (33)

ಅರಸ ಮನ್ಮಥಪಾಶದಿಂ ಒಲಿದು ರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಕರಗತಂ ಗೈದಶ್ವಪತಿಯಣುಗಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ।
ಸ್ಮರಿಸುವಳೆ ಮನ್ಮಾತೆ ಕೌಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ ಮನುಜರೆನ್ನುತ ಬಗೆವಳೆ ॥
ಭರತನಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತ್ಯಂಗೈವು ।
ತಿರದೆ ಮಸ್ತಕದಿ ಮಾತೃಶಾಸನದಿ ನಮ್ಮವರ ।
ಪೊರೆಯುನದರಿಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಶಕಾರಣಮಪ್ಪುದೆಂದು ತೋಱುವುದು ಮನಕೆ ॥ [(34)
ಪತಿಯ ಪಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ಸವತಿಗಧಿಕಾರ ನಿಜ ।
ಸುತರಿಲ್ಲ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಾವ ಪರಿಯಲಿ ದುಃಖ ।
ತತಿಯನಪಹರಮೆನಿಪಳವ್ವೆ ಮಾತಾಡುವರ ಕಾಣದನುದಿನ ತೊಳಲುತ ॥
ಹಿತವನಾಚರಿಸು ವೃದ್ಧರ ವಿಷಯದಲಿ ಸ ।
ನ್ಮತಿಯೊಳದು ದಿಟ್ಟಗಳ ಫಲವ ನೆನೆಯದೆ ಸುಖ ।
ಪ್ರತತಿಕೈಸಾರುವದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮನ್ನುಡಿಯ ಮೀರದೂಗೊಳಗಿರ್ಪುದು ॥ (35)
ಎಂದನೇಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಗರ್ಭಿತನುಡಿಗ ।
ಳಂದ ರಘುನಂದನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗರುಪಲ್ಕ ।
ಮಂದ ನಯನುಡಿಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದ ದೇವ ತ್ರೈಭುವನ ದೊಳಗೆ ॥
ಬಂಧುರದ ಭವದೀಯ ತೇಜಪ್ರಭಾವ ದಿಂ ।
ಬಂಧುಗಳೆನಿಪ್ಪರವನೀಜನಂ ಭರತನಂ ।
ಪೊಂದಿ ಯೆನಗಿಂದಧಿಕಮೆನಿಸಿ ಸೇವೆಯೊಳಿರ್ಪ ಮಾತೃಚಿತ್ತಾನುಮತದಿ ॥ (36)
ಒಡೆಯ ಕೌಸಲ್ಯಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ್ಧೀಮಂತ ।
ರೊಡತಿಯರ್ವರ್ದ್ವಿಧಾನದ ಕೋಟಿಲೋಕಮಂ ।
ಪೊಡೆಯೊಳಟ್ಟನುದಿನಂ ಪೊರೆವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟಾಮಹಾನುಹಿಮರಿಂಗೆ ॥
ಪೊಡವಿಯುಂ ಪೊರೆದಪರಿಗತಿಶಯಮೆ ಪಳ್ಳಿಯು ।
ದೃಢಕರಂಗೊಳಸುವುದು ಭೂರಕ್ಷಣಾದ್ಯರಿಂ ।
ಗೊಡಲಪೊರೆದಪುದೇನಸಾಧ್ಯಮೇ ರಘುವೀರ ದಯದಿ ಡಿಂಗರಿಗನೆನಿಸು ॥ (37)
ಮುಂತೈದುವೆಂ ಭೃತ್ಯನಂತೆ ಪಂಥಾನಮಂ ।
ಸಂತಸದಿ ತೋರುತ ಖನಿತ್ರ ಪಿಟಕಂಗಳಂ ।
ತಾಂತಳೆದು ಫಲಮೂಲ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಲಡಿಗೆ ॥
ಚಿಂತಿಸದೆ ಬೆರತೊಂದ ಶರಪಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ।
ನಾಂ ತಳುವದಿರುಳು ಪಗಲಾಯಾಸಮಂಕಳೆದು ।
ಸ್ವಾಂತ ದನುರಾಗದಿಂ ಸೇವಿಸುವೆ ಭವದೀಯಚರಣಾನುಮತದಿ ನಯದಿ ॥ (38)
ಸೇವೆಯೊಳೆಗಿರಿಸೆನ್ನ ಶರಣನ ನಿಷೇಧಿಸದೆ ।
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿದ್ವಯವ ಮರೆಯೊಕ್ಕೆನೆಂದೆನುತ ।
ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಬಹುವಿಧದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾನುಡಿಯ ಕೇಳಿಪ್ರಿಯದಿ ॥
ಸಾವಧಾನದಿ ಸುಹೃಜ್ಜನ ಭೃತ್ಯ ಮಿತ್ರಜನ ।
ರೀವಿಧವನರಿವಂತೆ ತಿಳಪುಸಾಗರಸಾಥ ।
[illegible]ವಿಯಿಂದಿತ್ತ ತೃಣಕಂ ಶಿಲೀಮುಖಮುಭಯ ಖಡ್ಗಕವಚಂಗಳೆಲ್ಲ ॥ (39)

ಗುರುವಿನೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ಪವಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ ।
ಸರಭಸದೊಳೈದಿ ಸಶರಾದಿಗಳ ತಹುದೆನುತ ।
ಲೊರೆಯುಲತಿಸಂತಸದೊಳೈದಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜವದಿ ॥
ಚರಣದೆಡೆಯೊಳಗಿಡಲ್ನೋಡಿ ಸಂಭ್ರಮಚಿತ್ತ ।
ವೆರದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂತೆಂದಂ ಸುಹೃನ್ಮಿತ್ರ ।
ಪರಿಜನಾದಿಗಳಿಗಮಿತೋಪಚಾರದೊಳೀಯುವೇಳ್ಕು ತದಭೀಷ್ಟಗಳನು ॥ (40)
ವೇದವೇದಾಂಗ ಪಾರಗ ವಿಪ್ರಸಂತತಿಗೆ ।
ಸಾಧುತಾಪಸರಿಂಗೆ ಸಜ್ಜನಸುಭೃತ್ಯರಿಗೆ ।
ಮೇದಿನಿ ಯೊಳೆಮ್ಮನುಪಸರ್ಪಿತದಜನರುಗಳಿಗಮಿತೇಷ್ಟಗಳನೀವೊಡೆ ॥
ಮೋದದಿಂ ಗುರುಪುತ್ರನಾಸುಯಜ್ಞಾರ್ಯನಂ ।
ಸಾದರದಿಕರತಹುದು ತನ್ಮುಖದೊಳಖಿಳ ಸಂ ।
ಬೋಧ ಶಿಷ್ಯರನರ್ಚನಂಗೈದು ಬನಕೆಂದೆಗಮಿಸವೇಳ್ಕೆಂದೊರೆಯಲು ॥ (41)
ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ವಿಪ್ರಗಂ ।
ಮೌಳಿಯಿಂದರ್ಚನಂಗೈದು ರಘುನಂದನಂ ।
ಪೇಳ್ದರ್ಥವತಿಳುಪಿ ನಸುನಗುತ ಲೊಡಗೊಂಡು ಬರಲಾಸುಯಜ್ಞಮುದದಿ ॥
ನಾಳೀಕಪೀಠನಂತೈತಂದು ಭೂಭುಜರ ।
ಮೌಳಿಮಾಣಿಕ ರಾಘವೇಶಗೃಹಮಂ ನೋಡಿ ।
ತಾಳಿ ಸಂತೋಷಮಂ ನೊಳಪೊಕ್ಕು ರಘುವರನ ಕಂಡ ನಾನಂದದಿಂದ ॥ (42)
ಗುರುತನಯನಂ ಕಂಡು ಚರಣಕಭಿನತಿಗೈದು ।
ಹರುಷದಿಂದಂಗದಂ ಕುಂಡಲಂ ಕಟಿಸೂತ್ರ ।
ವರಮಣೀಕಂಕಣಂ ಬಹುರತ್ನಭೂಷಣಗಳಿತ್ತು ಸತ್ಕಾರಗೈದು ॥
ಪರಮರ್ಷಿಯೊಡನೆಂದ ಹಾರಕೇಯೂರಾದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತ್ರಾದ್ಯಲಂಕಾರದಿ ಸೀತೆ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದೆಂದೊರೆದೊಡಾ ದ್ವಿಜನೊಡಂಬಟ್ಟನು ॥ (43)
ನಾಗಶತ್ರುಂಜಯದನಾಮಕಂ ಸಾಹಸ್ರ ।
ವೇಗಯುತಗಜದೊಡನೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ।
ಬೇಗಲರ್ಪಿತ ಗೈವೆನೆನೆ ವಿಪ್ರಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹರ್ಷದಿಂದ ॥
ಸಾಗರಾತ್ಮಜೆಗಿಕ್ಕೆಯೆನಿಸಿ ನಾನಾರತ್ನ ।
ಪೂಗ ಭೂಷಿತಮೆನಿಪ ಪರಿಯಂಕಮನ್ನೀಯ ।
ಲಾಗುರುತನೂಭವಂ ಪರಸಿದಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿಪಾಕಾರಿಯಂ ಪೊರೆವೊಲು ॥ (44)
ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ವುದಾಗಸ್ತ್ಯ ಕೌಶಿಕತಮ ।
ಸ್ತೋಮರೀರ್ವರು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ಮನ್ಮಾತೆಯಂ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಶ್ರಯಂಗೈದಿರ್ಪರನುದಿನದೊಳಾ ಮಹಾ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ॥
ಕಾಮಿತ ಸುವರ್ಣಧನ ವಸ್ತ್ರರತ್ನಂ ಹಯ ।
ಸ್ತೋಮ ಗೋಸಾಹಸ್ರ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ನೀಂ ।
ನೇಮದಿಂದಿತ್ತು ತೋಷಣೆಗೈವುದೆನಲಂತೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (45)

ತೈತ್ತಿರೀಯಾಚಾರ್ಯ ವೇದ ವಿಚ್ಛೇದಿಷ್ಟರಿಂ ।
ಗುತ್ತಮದ ಯಾನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ದಾಸಿಯರ ।
ನಿತ್ತು ಸಂತೋಷಗೊಳಪುದು ಸೂತಚಿತ್ರರಥ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಿತಾರ್ಥನೆಮಗೆ ॥
ಮತ್ತೇಭರತ್ನ ಭೂಷಣಗಳತ್ತಾತನಂ ।
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮೆನಿಸು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯು ಸಂ ।
ಪತ್ತಿಯಿಂದಿತರಮರಿಯದ ತಾಟಕಾಲಾಪದಂದ ಮಾನವರುಗಳಿಗೆ ॥ (46)

ನವರತ್ನಖಚಿತ ಯಾನಂಗಳೆಂಬತ್ತನುಂ ।
ನವಶಾಲಿವಾಹ ಸಾಹಸ್ರಗಜಮಿನ್ನೂರ ।
ಪ್ರವಿಮಲದ ಗೋಸಹಸ್ರಗಳೀಯುದಿರೆ ಮಾತೆ ಸಂಭ್ರಮಂಗೊಳುವುದೆಂತು ॥
ತವಕದಿಂದಾಪರಿಯಲಖಿಳ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ ।
ನವಿರಳದ ಧನಧಾನ್ಯದಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ।
ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಪೂಜಿಸುವುದೆನಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪ್ರಿಯಕಲಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥ (47)

ತರಿಸಿ ಧನವಂ ರಾಮಪೇಳ್ದಂತೆ ವಿಪ್ರಕುಲ ।
ವರವನಭ್ಯರ್ಚಿಸಲ್ಕೆಡೆಬಲದಿ ಕಂಬನಿಗ ।
ಳೊರತೆಯಿಂ ಕಂಗೊಳಪ ಭೃತ್ಯೋಪಜೀವಿಗಳ ನೋಡುತತಿ ಕೃಪೆವೆರಸುತ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃದುನುಡಿಯುಲುಪಚರಿಸಿ ಮನದಿಷ್ಟ ।
ದಿರವರಿತು ಬೇಡಿದುದನೀವುದೆನೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಕರುಣದಿಂದಖಿಲ ಜನರಿಂಗೆ ಧನ ಪುಷ್ಕಲ್ಯ ಮೆನಲಿತ್ತು ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದಂ॥ (48)

ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಕೃಪಣಂಗೆ ನಿಜನಿಲಯು ।
ಶೋಭಾಕರರಿಗೆಲ್ಲ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಮುನಿ !
ಜಾಬಾಲಿಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಕರಿತುರಗ ರಥ ಕನಕ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನರ್ಪಿಸಿ ॥
ಶೋಭಾನುಕಾರಿಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಸುತ ಧನಿಕ ।
ಶೋಭಾಢ್ಯರೆನಿಪಂತಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಿತ್ತು ಕೇಳ್ ।
ಶೋಭಾಲಿಯುಹಗಮನ ನಿಶ್ಚಯದೊಳನುವಾಗಿ ನಿಂದಿರ್ದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (49)

ಪಾಲಕುದ್ದಾಲ ಲಾಂಗುಲಿಯು ಪಿಂಗಳಗಾರ್ಗ್ಯ ।
ಶೂಲಿ ಸಂಕಾಶ ತ್ರಿಜಟನಾಮ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ।
ಶೀಲಂ ಶಿಲಾವೃತ್ತಿಯಿಂದಿರ್ದ ಕಾನನದೊಳಾತನರ್ಧಾಂಗಿ ಮುದದಿ ॥
ಬಾಲಕರನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಪತಿಯೊಡನೆಂವ ।
ಳಾಲಯದಿದಾರಕರ ಸಂಬಾಧಬಹುಳಮಿದ ।
ಲಾಲಿಪರಕಾಣೆ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಮನ ಕಂಡುಪರಿ ದರಿದ್ರವನೆಘಹರ ॥ (50)

ಪೆಂಡತಿಯ ನುಡಿಗೇಳ ಶಾಟಿಯಂ ಕಟಿತಟದಿ ।
ದಿಂಡುಡಿಗೆಯುಂಗೈದು ಭೃಗ್ವಂಗಿರಾಭನಡೆ ।
ಗೊಂಡು ರಘುವೀರನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಂ ಕಳೆದು ಮುದದಿಂದ ಪೊಕ್ಕು ॥
ಕಂಡುರಾಮನಮುಖವ ತ್ರಿಜಟನಿಂತೆಂದ ಭೂ ।
ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕೇಳು ಬಹುಪುತ್ರ ನಿರ್ಧನಿಕ ।
ನಂಡಲೆವ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಂ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೆಯ್ಯುವೇಳ್ಕೆನುತ ವಿಪ್ರನುಡಿದಂ ॥ (51)

ದ್ವಿಜನ ವಾಣಿಯಕೇಳ್ದ ರಾಮ ನಸುನಗುತ ಗೋ।
ವ್ರಜವ ನಿತ್ತವೆ ದಂಡದಿಂದೆಸೆಯದಾವೆಡೆಯು ।
ಭಜಿಸುವುದನಿತ್ತ ನಿನಗಿತ್ತಪೆನೆನಲ್ವಿಪ್ರ ನುತ್ತರೀಯುವನು ಬಿಗಿದು ॥
ವಿಜಯನೋಡೆಂದೆಚ್ಚೊಡಾದಂಡ ಸರಯುವಂ।
ತ್ಯಜಿಸಿ ಗೋಶತ ಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಕಳೆದು ಭೂ।
ಯುಜ ಮನಿಸಲಾತನಂ ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ರಘುವೀರ ನುಪಚರಿಸುತಿಂತೆಂದನು । (52)

ಪರಿಹಾಸದಿಂದಾನು ಪೇಳ್ದುದಕೆಕೋಪವಂ ।
ಧರಿಸ ಸಲ್ಲಂ ಜೀಯಭವದೀಯ ತೇಜಸ್ಸು ।
ದುರವಗಾಹಂ ತಿಳಿವ್ರೊಡಿಚ್ಛೈಸಿ ದಪರಾಧವಂ ಮನದಲಿಡದೆ ಬಳಿಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕನಕಮಣಿ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದುದಂ ।
ವರಿಸು ಮದ್ಧ್ಯಾನವಿಪ್ರ ಕಾರಣಂ ಸತ್ಯಮಿದ ।
ನರಿತೆನ್ನ ಕೃತಿಯೆನಿಪುದೆನಲಾ ತ್ರಿಜಟಮುನಿ ಸಂತಸದೊಳಂ ತೆಂದನು ॥ (53)

ಕೃತಯುಗದ ಭೂಪಾಲ ರತುಲಕೀರ್ತ್ಯಂಗನಾ ।
ವಿತತಸೀಮಂತ ಮುಕ್ತಾಭಂ ಭವದ್ಯಶಂ ।
ಮತಿವಂತರನುದಿನಂ ನೋಳ್ಪಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸಾಂಗವಿಾಮೂರ್ತಿ ಬಳಿಕ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಮರಘೋಷಣೆಗೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಮಲ್ತೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಪಕುಲರತ್ನದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ ।
ನತಿಶಯಿತನಾದೆನೆಂದುಸುರಿ ಪರಸಿದನಮಿತ ಹರುಷದಿಂದಾ ವಿಪ್ರನು । (54)

ಅಮಿತ ಗೋವ್ರಜವ ಕೈಕೊಂಡು ಸತಿಯೊಡಗೊಂಡು ।
ಗಮಿಸಲ್ಕಹಾಮುನಿ ಯಿತ್ತ ರಘುನಂದನಂ ।
ಪ್ರಮುದಿತಾಂತಃಕರಣದಿಂ ಸ್ವಾರ್ಜಿತವಿತ್ತ ಸಂತತಿಯ ಭೂಸುರರ್ಗೆ ॥
ಕ್ರಮದಿಂ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಮಿತ್ರರನೆಲ್ಲ ।
ಸಮತೆಯಿಂ ಸಂತೈಸುತುಪಜೀವ್ಯರಂ ಪ್ರೀತಿ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಮನ್ನಿಸುತ ತಾತನಿಪ್ಪೆಡೆಗೈದಲಿಚ್ಛೈಸಿದಂ ಜವದೊಳು ॥ (55)

ಪೊರೆವವರ ಪೊಂದಿದರ ನಿರತ ಸೇವಿಪಜನರ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳತ್ತುಪಚರಿಸಿ ।
ಧರಣಿ ಸಂಭವೆ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನಂ ಸಹಿತ ದಶರಥಮಹೀನಾಥನ ॥
ಚರಣವಂ ಕಾಣಲುಜ್ಜುಗದಿಂದ ಲೋಕಜನ ।
ರಿರವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸ ।
ಬರುವ ಸಿಂಗರವನೆಂತೊರೆವೆ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಡೆದನತಿಶಯಲೀಲೆಯ ॥ (56)

(ಸಂಧಿ 11, ಪದ 507.)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾದರದಿ ತಾತ ನಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ಶುದ್ಧಾಂತ।
ಮೋದಗೊಳು ಪಂದದುಪಚರಣೆಯಿಂ ಸಂತೈಸಿ।
ಭೂದಿವಿಜ ಮಕುಟಮಣಿ ಗುರುವಸಿಷ್ಠರ ನೇಮವಾಂತನಾ ರಘುವೀರನು ॥

ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ಕೇಳು ರಘುನಾಥ ಗೃಹದಿಂದ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಬರ್ಪ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತಂ।
ಜಾನಪದ ನಗರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಹವರ್ಮ್ಯಾಗ್ರಗಳ ನಡರಲು ॥
ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಪರಿಜನರು ವಿಪಣಿವೀಥಿಯೊಳಿರ್ದ।
ರೂನಮತಿಯಿಂದ ಸಲ್ಲಾಪಕೆಳಸಿದರಕಟ।
ದೇನೆಂಬೆ ಸರ್ವಜನ ವೈಮನಸ್ಯದ ಬಗೆಯ ನುಡಿವಡಸವಲ್ಲ ಧರೆಯೊಳು ॥ (1)

ಪೊರಬಿಡೆಯ ಚತುರಂಗ ಬಲಛತ್ರಚಾಮರಂ।
ಸುರುಚಿರದ ವಾದ್ಯ ಮಾಗಧವಂದಿ ಸಂದಣಿಗ।
ಳುರುತರದ ವಿಭವದಿಂದೈತಪ್ಪರುಳದು ನಿಜಪತ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮಣರೀರ್ವರ ॥
ಕರದೊರ್ವನೈತಪ್ಪ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿ ನಿಜ।
ಗುರುವಾಕ್ಯ ಗೌರವದೊಳಾದೊಡಂ ನೋಳ್ಪಜನ।
ತರಹರಿಪರೆಂತಕಟ ವಿಧಿಕೃತಮದಾರಿಗುಂ ಮೀರಲಳವಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ॥ (2)

ನವಶಿರೀಷದಕೋಶ ಮೃದಿಮಾಭಿಮಾಸಮುಂ।
ನವಸುಮೀ ಮೃದುಳ ಪದಕಾನನದ ವಿನ್ಯಾಸ।
ದವಿರಳದಕಷ್ಟ ಕೋರ್ಚುವುದೆಂತು ಸುಕುಮಾರಿನಡೆವಳೆ . . . . ನೊಡನೆ।
ನೆವನೇನ ಕಾಣದಲನಾಗಸನ ಸದ್ಗುಣನ।
ಕುವಲಯಪ್ರಿಯುನ ಕುವರನ ಪ್ರವಾಸಂ ಗೈದ।
ಭುವಿಯರಸನೇಂ ಕತದೊಳೆಂತು ಸಮ್ಮತಪಿಂದ ಲಿರವೇಳ್ಕುನಗರಿಯೊಳಗೆ ॥ (3)

ಬಲಿಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಕಲ ಭೂತವೇತಾಳಂಗ।
ಳೆಲೆವಂತೆ ಜಗತೆಯಂ ಬಾಧಿಸುವರಹಿತರುಂ।
ಜಲವಿಲ್ಲದಲೆ ಸರ್ವಸತ್ವತತಿ ಲಯಮಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಂತೀರಾಜ್ಯದ।
ಚೆಲುವು ಶೋಷಣೆಯಾಗದಿರದು ಲೋಕಂ ಪೆರ್ಚೆ।
ಬಲ ಧರ್ಮಮೂಲಮದನರಿಯೆ ಶಾಖಾ ಪುಷ್ಪ।
ಫಲಗಳೇಂ ಬದುಕುವವೆ ರಾಮ ಪೋದೆಡೆಗೆಲ್ಲ ಪೋಪ್ಪುದೇ ಪರಮಸುಖವು ॥ (4)

ಧನಕನಕ ವಸ್ತುವಾಹನ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಾರಾಮ।
ಮನೆಗಳನ್ನುಳದೆಲ್ಲ ರಾಮ ನೊಡನೈದಲಾ।
ವನಮೆ ಪತ್ತಣಮಹುದು ಕ್ರೂರಸತ್ವಗಳೆಲ್ಲ ಕುಡುಗೆ ಮದ್ಬಾಂಧವ್ಯಮುಂ ॥
ಜನರಹಿತ ಪುರಿಯೊಳನುದಿನ ಕೈಕೆ ತನ್ನಸುತ।
ನನುಜನ್ಮ ಬಾಂಧವರ್ವೆರಸಿ ಸುಖಮಿರಲೆನುತ।
ಜನಜನಿತಮಾಬಾಲವೃದ್ಧರಾಡುವ ವಾರ್ತೆಯುಂ ಕೇಳುತೈತಂದನು ॥ (5)

ಪಿತನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯೊಳ್ಸುಮಂತ್ರನಂ ।
ಮತಿಮಂತರಗ್ರಭವನಂ ನೋಡುತಿಂತೆಂದ ।
ಕ್ಷಿತಿಪಗೆಚ್ಚರಿಪುದಾಂ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯನೆಲ್ಸಾತ ನತಿ ತಾಪದಿಂದ ।
ಕತಿಪಯದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ನಿಸ್ತೋಯ ಸಂ ।
ಗತ ತಟಾಕದ ತೆರದಿ ಭಸ್ಮಲೀನಾನಲನ ।
ಜೊತೆಯೆನಿಸಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯೊಳೆಸೆವ ನೃಪತಿಯಕಂಡು ವಂದಿಸುತ ನುತಿಗೈವುತ ॥ [(6)

ಭೂದಿವಿಜಸಂತತಿಗೆ ಬೇಡಿದುದ ನಿತ್ತು ಮಗು ।
ಳಾದರಿಸಿ ಮಿತ್ರರಂ ಮಿಸುನಿ ಭೂಷಾದಿಗಳ ।
ಮೋದಗೊಳುವಂತ್ಯಥೇಷ್ಟಂಗೊಟ್ಟು ಭೃತ್ಯಜನಕಮಿತ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ॥
ಮೇದಿನೀಸುತೆ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜರ ನೊಡಗೊಂಡು ।
ಪಾದಂಗಳಂಕಾಣ್ಬ ಕೌತುಕದಿಂದಾ ದ್ವಾರ ।
ದಾದಿಯೊಳ್ನಿಂದಿರ್ಪರಖಿಲೇಶ ಬಿನ್ನಪವ ನವಧರಿಸು ಮಮತೆಯಿಂದ ॥ (7)

ಮನುಜೇಶ ಸೂತವಾಣಿಯ ಕೇಳುತಿಂತೆಂದ ।
ತನಯ ಕೇಳೆಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರಂ ।
ವಿನಯದಿಂ ಕರತರುವುದಾಸ್ತ್ರೈಣದೊಡಗೂಡಿ ನೋಳ್ಪೆರಘುವರನನೆನಲು ॥
ಜನಪ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಶುದ್ಧಾಂತಕೈದಿಪತಿ ।
ಯನುಮತಿಯ ಬಿತ್ತರದಲರುಪುತಲವರೊಡಗೊಂಡು ।
ಯಿನನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೊಳಗವ ಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ಜವದಿ ॥ (8)

ಬರಲರ್ಧ ಸಪ್ತಶತ ತರುಣಿಯರ್ಕೌಸಲೆಯ ।
ಪರಿವೇಷ್ಟನಂಗೈದು ಧರಣಿಪನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ।
ಹರುಷದಿಂದರಸ ಸೂತನೊಳೆಂದ ರಾಮನಂ ಕರತರಲ್ಬಪ್ಪುದೆನುತ ॥
ಧೊರೆವೇಳ್ದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ ।
ಕರತರಲ್ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಿದಿರೆದ್ದು ಬಂದು ತ ।
ಮ್ಮುರು ಭುಜಾದಂಡಗಳಲಪ್ಪಿದಂ ತನಯನಂ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲನು ॥ (9)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ರಾಮನಂ ಬಹಳ ಶೋಕೋದ್ರೇಕ ।
ಮಿಗೆವೆರ್ಚೆ ಕೆಡೆದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರ್ಪ ।
ಬಗೆಯ ಕಾಣುತ ಸ್ತ್ರೈಣಮತುಲಾರ್ತರಾವದಿಂದಳಲುತಿರಲನಿತರೊಳಗೆ ॥
ಖಗವಂಶಸಂಭೂತನನುಜ ಸಹಿತಂ ದುಃಖ ।
ಪೊಗೆಸೂಸೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರ್ಯಂಕದೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಬಗೆಬಗೆಯಲುಪಚರಿಸಲರೆಘಳಿಗೆಗೆಚ್ಚರಂ ತಲೆದೋರಲವನೀಶಗೆ ॥ (10)

ಕಿಂಚಿದೆಚ್ಚರು ತೋರಲರಸಗಭಿನಮಿಸಿ ದುಃ ।
ಖಾಂಚಿತದ ವಾಣಿಯಿಂ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದ ಭೂ ।
ಪಂಚ ಮುಖ ದಂಡಕಾವನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತೊಡರುಗುವೆ ನಿರಾಲಸ್ಯದೆ ॥
ಚಂಚರೀಕಾಳಕಿಯು ಮೈಥಿಲಿಯು ಬರುತಿರಲು ।
ದಂಚಿತದ ಗಮನದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಪ್ಪೆನೆನೆ ।
ವಂಚಿಸದೆ ಪಲವು ವಿಧದಿಂದರುಪಲಾ ನುಡಿಯ ಕೇಳದೈತಪ್ಪರೊಡನೆ ॥ (11)

ಎಂದು ಬಿನ್ನಪಗೈದ ತನಯನ ಮನೋವೃತ್ತಿ।
ಯಂದವಂ ಲಾಲಿಸುತ ಮಹೀಪಾಲ ನಿಂ।
ತೆಂದ ಕೈಕಾವಚನಮೆಂಬ ಗರಸೋಂಕೆನಿಂದಾಂ ಬೇಳ್ದನುಡಿಯನುಳಿದು॥
ಇಂದು ನೀ ಪುಷ್ಯಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟಮನ್ನಾಂತು।
ದಂದುಗದಶೋಕವಂ ಪರಿದುಹರುಷಂ ಗೊಳಪು।
ದೆಂದರುಪೆ ನೃಪತಿಯಡಿಗಭಿನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಮಗುಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು॥

ತಾತ ಬಹುಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳುಂ ಧರಾ। [(12)
ನೇತನೆಂದೆನಿಸಿರ್ದು ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕೂನ।
ಜಾತವಾಗದ ತೆರದಿ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದಿರ್ಪೈಸೆ ತ್ರಿಜಗಂ ಮೆಚ್ಚಲು॥
ಪಾತಕಕೊಡಂಬಟ್ಟು ಪಲುಬಲೇಂ ವತ್ಸರಂ।
ನೀತಮೆನಿಪವು ಚತುರ್ದಶಮೊಂದು ನಿಮಿಷಮೆನೆ।
ಕಾತರಮದೇ ಕಪ್ಪಣೆ ಗೊಡುವುದುಚಿತಮೆನಲರಸ ಶೋಕದೊಳಿಂದನು॥ (13)

ಬಲಮಾಯುಶ್ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಪುನರಾಗಮಂಗಳಂ।
ಚೆಲುವ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಜನಕೋಸುಗಂ ಗಮಿಸು ಬಲು।
ಬಲಿತವಾಗಲಿ ಪಥಂ ನಿರ್ಭಯದಿ ಸಕಲೇಶ ಸಲಹಲನುದಿನ ಬಿಡದಲೆ॥
ಬಲಿದು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಧರ್ಮದಿ ಚಿತ್ತ ಪಿಂತಿರುಗಿ।
ಚಲನೆಯಾನದು ಸತ್ಯರೂಪನೀನವರಿಂದ।
ನಿಲಿಸಲಳವಲ್ಲಮಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಗೃಹದೊಳಗಿರ್ದು ಗಮಿಸಲೀಸು॥ (14)

ವೃತ್ತಸಾದಿನಿಯಗ್ನಿ ಕಲ್ಪನಾರ್ಯಪದೀನೆ।
ಬಿತ್ತರದ ಗೋತ್ರ ಪಾಂಸಿನಿ ಯಶ್ವಪತಿಸುತೆಯ।
ಮಿತ್ತಿನಂದದ ನುಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪಳದೆನ್ನ ನುಡಿಯನುಳಿದು।
ಇತ್ತರದಲಿಹ ಭವನ್ಮಾತೃಕಾದೀನತೆಯು।
ಚಿತ್ತದೊಳ್ತಂದು ಮುಂದಿರ್ದೆಮ್ಮನುಳುಹೆಂದು।
ತತ್ತರದೊಳೊರೆದ ತಂದೆಯ ನುಡಿಗೆ ರಘುವೀರ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟನು॥ (15)

ಸ್ವರ್ಗಂ ಸರಾಷ್ಟ್ರಧನ ಧಾನ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ।
ಪೆಗ್ಗಳದಿ ಭರತನಾಧೀನಗೈವುದು ಸುಖಂ।
ವಗ್ಗದೀ ಹಿತಜನಕಜಾತೆ ಯೀರಾಷ್ಟ್ರವಂ ಬಯಸಲೇಚಿತ್ತಮಿಹುದು॥
ಅಗ್ಗಳದ ಸತ್ಯಮೊಂದನೆ ಕಾಂಕ್ಷಿಪುದಸತ್ಯ।
ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ಶೋಕಮಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ಧರಿಸುವುದು।
ಬಗ್ಗುವುದೆ ನೀ (ನ) ಧಿಕ ದಾನಿ ಭೂಪರ ಮಕುಟಮಣಿಯೆ ದಯಗೈವುದೆನಗೆ॥

ಒಂದನುಂ ಬಯಸೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಗಳಾಣೆ। [(16)
ಚೆಂದದಿಂ ಬನಕಪ್ಪಣೆಯನೀವುದಾಡಿದೋಲ್।
ಬಂದಪುದು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಮಾತಂ ಸಲಿಸಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಪ್ಪೆ ಮುದದಿ॥
ಎಂದಿಗಾದರು ಭವದ್ವಚನ ವಂಧ್ಯತೆಯಪ್ಪ।
ದಂದುಗವ ಬಯಸುವೆನೆ ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಸುಖ।
ದಿಂದೆಕ್ಕೈಗೈದಿತ್ತು ಬನಕಪ್ಪಣೆಯ ನೀವುದೆನಗೆ ಚರಣಕೆ ಮಣಿವೆನು॥ (17)

ಗಮನವಾರ್ತಾಶ್ರವಣದಿಂದ ಭೂಮೀಶಗಂ ।
ಭ್ರಮೆಯಡಸಿ ಪಲುಬುತ್ತ ವುಭಯಕರದಿಂದಪ್ಪ ।
ತಮಿತಲೋಕಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನತೆಯುಲೀಪಂಚಾವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆಯಲು ॥
ರಮಣನಾದಾದಿಯಂ ಕಾಣಿತಂತಃಪುರದ ।
ರಮಣೀಜನಂ ಪರಿಮ್ಲಾನ ಮುಖರೆನಿಸುತಂ ।
ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷ ಹಾಯೆಂದಳಲುವಾರ್ತರವಪರ್ಬಿತೆಣ್ದೆಸೆಯ ಬಿಡದೆ ॥ (18)

ಈಶದುರ್ದಶೆಯನುಂ ಪ್ರಕೃತಿಜನಮಾರ್ತವಾ ।
ವೇಶಮಂ ನಿಟ್ಟುಸುತ ಶೋಣಪಂಕೇಜಾತ ।
ಕೋಶಕೆಣೆಯಾಂತಿರಲ್ಕಾ ಸುಮಂತಂ ಕೋಪಶಿಖಿ ಪೆರ್ಚಿಪಲ್ಮೊರೆಯುತ ।
ಆಶವಾತ್ಮಜೆ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।
ತಾಶುತರಮಾದ ರುಂತುದನುಡಿಗಳಿಂದಾ ಸು ।
ರೇಶವಜ್ರೋಪಮಿತ ಹೃದಯದಿಂ ದೂಷಿಸುವೊಡಿಚ್ಛೆಗೈದಂ ಕ್ರೋಧದಿ ॥ (19)

ಕುಲವಿನಾಶಿನಿ ಧವಾದಿನಿ ಪಾಪಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗೆ ।
ಕಲಿತೆ ಸುರಪತಿಯಂತಜೇಯನಂ ಗಿರಿಯಂತೆ ।
ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದನಂ ಮಹೋದಧಿಯೊಲಕ್ಷೋಭ್ಯರಾಜನ್ಯಮಕುಟಮಣಿಯಂ ॥
ಪಲವುವಿಧ ಕರ್ಮದಿಂ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತಿಹೆ ।
ನೆಲದೊಳಂ ನಾರಿಯರ ದೇವತೆಯು ಪತಿಯಲ್ತೆ ।
ಸುಲಭಸಂಭವೆಯಧಿಪನನ್ನುಳಿದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕೆಚ್ಛೈಸುವೆ ಧೃಷ್ಟೆ ಮದದಿ ॥

ಧರಣಿಪನ ಹೋಗಾಡಿ ಧೊರೆತನವ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂ । [(20)
ಖರತರ ಪ್ರೇಮಮಂ ತಾಳ್ದಿರ್ಪ ದುರ್ಮೇಧೆ ।
ಯಿರುವರೆ ಧರಾಮರರ್ಪರಿಜನರ್ಪರಿವಾರಮೀನೆಲದಿ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳು ॥
ಖರಿನಗರದೊಳ್ಕವರ ಸಹಿತ ಸುಖಮೇನುಂಟೆ ।
ಮರುಳೆ ದುರ್ಯಶಭವನ್ಮಾತೆಯಿಂದಾಧಿಕ್ಯ ।
ತರವ ಘಳಸದೆ ದೀಪಕಲಿತಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ಮಡಿವ ಶಲಭಪ್ರಾಯದಿ ॥ (21)

ಸಕಲ ಭೂತರುತಂಗಳಂ ತಿಳಿಯವೇಳ್ಕೆನುತ ।
ಲಕಳಂಕ ದೇವತೋಪಾಸನಂಗೆಯ್ಯೆ ನಿಜ ।
ಭಕುತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತದ್ದೇವತೆಯು ವರಮಿತ್ತೊಡಂದಿನಿಂದಖಿಲ ನುಡಿಯ ॥
ಪ್ರಕಟಮಾಗದು ಹೋದುದೈಸೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನತಿ ।
ಸುಕರದಿಂ ಮಂಚದೊಳ್ಮಲಗಿರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾ ।
ಪ್ರಕರಮೋಗುತ್ತದರೊಳೊಂದು ತನ್ನರಸಿಯೊಳ್ ಸಲ್ಲಾಪ ಕ್ರೀಡೆಗೆಳಸೆ ॥ (22)

ಚತುರತೆಯ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳುತರಸಂ ಹಾಸ್ಯ ।
ಪತಿತನಾಗಲ್ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ ।
ಸತಿಯೊಡನೆ ನೃಪನೆಂದ ಪೇಳ್ವಮಾತಲ್ಲೆನಲ್ಕಿಂತೆಂದಳರಸನಿಂಗೆ ॥
ಅತಿಶಯ ಮಿದೇನೆನಗೆ ಪೇಳ ದಿರಲಸುಗಳವೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳರೆನೆಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಶಗೊಳಸುತ ಬರ ।
ಲ್ಮತಿವಂತ ರಾಣಿಯೊಡನೆಂದ ಸಂತಸಗೊಳುವೊಲತಿ ವಿನಯದಾಪ್ತದಿಂದ ॥ (23)

ಪೆರರಿಗಿದ ತಿಳುಹದಿರು ಪೇಳ್ದಿಯಾದರೆ ಮೂರ್ತಿ ।
ಪೊರೆಯುಪ್ಪುದೆನುತೆಮ್ಮ ಗುರುನಿರೂಪಣೆಗೈದ ।
ಪರಿಯಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಿತ್ತರಿಸಕೂಡದೆನಲರಸನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥
ಶರೀರವಿರಲಳಿಯಲೀ ಹಸನದಿರವಂತಿಳಿಯು ।
ಪೊರೆಯುವೇಳ್ಕೆನೆ ನೃಪತಿಜರೆದು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಂ ।
ಹರುಷದಿಂ ಧನದನೆಂಬಂತೆ ಸುಖಪುರ್ದನಿದುಲೋಕಸಿದ್ಧಮಲ್ತೆ ॥ (24)

ಪೆತ್ತವಳ ನಡತೆಯುಂ ಮೀರದನುಸರಿಸಿ ಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನ ದುಃಖಸಾಗರಮಗ್ನಗೈದು ಮೇ ।
ಣ್ಪೊತ್ತೆದುರ್ಯಶವ ಸಂತತಿಯು ಕಡಿಸಲ್ಬಗೆವೆ ಮೂಢೆ ನಿನ್ನಂನೋಳ್ಪರೆ ॥
ಬಿತ್ತರದ ಪಾಪಮಾರ್ಗವನುಳಿದು ಸಾಧ್ವಿಯರ ।
ವೃತ್ತಮಂ ಪಿಡಿದುಭಯಸುಖ ಸಂಪದದ ಹರುಷ ।
ಮೊತ್ತಮಂ ಗಳಿಸು ಭರ್ತಾರನನುಮತಿಯುಳಿದು ಬಾಳ್ವುದನುಚಿತ ಲೋಕದಿ ॥ (25)

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಖನಿ ಶ್ರೀರಾಮನರಸನೆನಿಸೆ ।
ಸುಕರಮಪ್ಪುದು ಲೋಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವ ।
ಪ್ರಕರಮಂ ಭರತನನುಭವ ಗೆಯ್ಯಲುಭಯರಂ ನೋಡಿ ಪೋಷಣೆಗೆ ಯ್ಯುತ ॥
ಅಕಳಂಕ ಜಸವ ಸಂಪಾದಿಪುದು ಸ್ಯಂದನದ ।
ನಿಕಟಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಂದ ನೃಪನೈದ ।
ಲಕಿಯೆನಿಸಲೆನುತಮಿತ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಸುಮಂತ ತಿಳುಪಿದಂ ಪಲವುವಿಧದಿ ॥ (26)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಗಧಿಕಾರಿ ರಘುವಲ್ಲಭಂ ।
ಶೂರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ನಾತನನುಳಿದು ಭರತನಿಂ ।
ದೀರಾಜ್ಯ ಸುಖಮಿಹುದೆ ತಿಳಿದೆನ್ನವಚನವಂ ಮನ್ನಿಸುವುದೆನುತ ನಯದಿ ॥
ಆ ರಾಜ ಸೂತ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಪೇಳ್ದೊಡಂ ।
ತೋರಾಯುಗೆಯ್ಯದನುಮಾನ ಗೊಳದಲೆಮಗುಳಿ ।
ಕ್ರೂರಾಪ್ತ ದುರ್ವಾಣಿಯನ್ನುಡಿಯಲನುಗೈದಳೀಂ ಪೇಳ್ವೆ ಕ್ರೌರ್ಯದಿರವ ॥ (27)

ಅನಿತರೊಳು ಸೂತಪೆಂಡತಿಯರ ಸಂವಾದವಂ ।
ಜನನಾಥ ಕೇಳುತತಿಶೋಕದಿಂದಿಂತೆಂದ ।
ತನಯಗೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಂ ನೆರಪು ಶರಜಾಲ ನಿಖಿಲಾಯುಧಂಗಳನ್ನು ॥
ಘನವಣಿಗ್ಜನವ ಕರಿತುರಗ ಶಕಟಾದಿಗಳ್ ।
ವನಮಾರ್ಗ ಕೌಶಲವನನುಗೆಯ್ವುದತಿವೇಗ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮ ನೊಡನೈದುವರೆ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ ನೆರಸು ॥ (28)

ವಂದಿಮಾಗಧರೂಪ ಜೀವನೆಯರಂ ವಿಪ್ರ ।
ವೃಂದಾದಿ ಕರಮತಂಗಜಹಯೋತ್ಕರಗಳಂ ।
ಚೆಂದದಿಂ ಜೊತೆಗೈದು ಕಳುಪುವುದು ರಘುವೀರನೊಡನೆ ಸತ್ವರದಿಂದಲಿ ॥
ನಂದನದಿಸುಖಮೊಪ್ಪಮಾಗಿರಲಿ ಭರತನಲ ।
ವಿಂದ ಭೂಪಾಲನಂ ಗೆಯ್ಯಲೆನುತ ಲಜ ।
ನಂದನ ಸುಮಂತನೊಳ್ಪೇಳ್ದುದಂ ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕೆ ಕ್ರೋಧದೊಳೆಂದಳು ॥ (29)

ಪುರಿಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲವ ಸುತನ ।
ಕರಕೆತ್ತು ಸರ್ವಜನರಂ ಕೂಡೆ ಕಳುಪಿವಿಗೆ ।
ಭರತನಂ ದೊರೆಗೆಯ್ಯಲೇಂ ಗೈವ ಬರಿನಗರದೊಳಗಿರ್ದು ಸುಖವ ಪಡೆವ ॥
ಪರಮ ಕರುಣದೊಳಿತ್ತ ವರ ಸಫಲಮಾಯಿತೆಂ ।
ದುರು ತರಕ್ರೋಧದಿಂ ಪೇಳಲಮ್ಮದನುಡಿಯ ।
ಸರಸ ಗೆಜ್ಜರಿಸಲತಿಸಂಕಟದಿ ನರನಾಥ ಪಲ್ಮೆರೆವುತಿಂತೆಂದನು ॥ (30)

ಕ್ರೂರ ಪಾತಕಕೆಳಸಿ ಕುಜನ ವೃತ್ತಿಯಗಳಸಿ
ದಾರುಣಕೃತಿದಾಳ್ದು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಪೂಳ್ದು ।
ಸಾರಿನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಂ ಸಾಧ್ವಿಯರ ಪಜ್ಜೆಯಂ ಮಾಜಲನುಗೈದೆ ಬರಿದೆ ॥
ಆರಾದೊಡಂ ನಿನ್ನನೆಣಿಸುವರೆ ದುರ್ಮೇಧೆ ।
ದೂರೀಕರಿಸಿ ಸತ್ವಶೀಲಮಂ ದಾನವಿಯ ।
ರೋರಂತೆ ಕೆಳೆಗೊಂಡೆಯೆನುತೊರೆದ ಪತಿಯನುಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಿಂತೆಂದಳು ॥ (31)

ಭವದೀಯವಂಶದಧಿನಾಥ ಸಗರಂ ಪೂರ್ವ ।
ದವರೊಳಗಗ್ಗಳ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರನ ಸಮಂಜಸನ ।
ತವಕದಿಂದಟವಿಗಟ್ಟಿದ ಪರಿಯ ಕೇಳ್ದರಿಯದಾದೆ ಮರುಳಾದೆ ಬರಿದೆ ॥
ಕುವಲಯ ದೊಳಪಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಯೆನುತೊರೆದುದಂ ।
ಭುವಿಯರಸ ಕೇಳ ಕ್ಲೇಶದೊಳರಲ್ ನೆರೆದ ಸು ।
ಪ್ರವರರೆಲ್ಲರ್ನಾಣ್ಚಿ ಲಘರೊಳ್ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನುಡಿದ ಜವದಿ ॥ (32)

ಅಸಮಂಜದುರ್ಮೇಧೆಯಿಂದ ಲೋಕರ ಶಿಶುಗ ।
ಳಸುಗಳೆಯುತಿರೆ ನೋಡಿ ಸರ್ವ ಜನರೆಲ್ಲರುಂ ।
ವಸುಮತೀಪತಿಗೆರಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದರೀ ನಗರವಾಸವೆಮಗೆ ॥
ಪಸನಿಲ್ಲದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತೊಡೈದುವೆವೆನಲ್ ।
ರಸೆಯರಸನೆಂದನೇಂ ಭಯದಿಂದಲೀ ನಗರ ।
ವಸತಿಯನ್ನುಳಿದಪಿರೆನಲ್ಕಾಗಲಖಿಲಜನ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದರೊಲಿದು ॥ (33)

ತರಳರಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ಸರಯೂನದೀಜಲದೊ ।
ಳುರುಳಸುತ ಕ್ರೀಡಿಪ ಭವತ್ಕುವರನೀ ಭಯಂ ।
ದೊರೆಕೆತೆಮಗದರಿಂದ ಪತ್ತಣವ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಾಯಿತೆನಲರಸ ಮುಳಿದು ॥
ವರಸುತನ ನಟ್ಟಡವಿಗಟ್ಟಿ ಲೋಕವನೆಲ್ಲ ।
ಪೊರೆದನಾಸಗರ ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂ ಮೂಢೆ ।
ನಿರಪರಾಧಿಯ ರಘೂತ್ತಮನ ಕಳುಪಿಂದೇನತಿಳಿದೆಂಬೆ ದುರ್ಮೆಧೆಯಿಂ ॥ (34)

ಇನಿತಾದೊಡಂ ರಾಮನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗುಣಲೇಶ ।
ಮಿನುಗಿದುದ ನೋಡದೀಪರಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳ ।
ನೆನುಸರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಬನಕೆ ಕಳುವೆಂಬುದೇಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಯಾತನೊಡನೆ ॥
ಜನಪಸಹಿತೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಪೆವೀ ನಗರಿ ನಿ ।
ರ್ಜನವಾಗಲದರಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಗೈದು ನಿಜ ।
ತನಯ ಸಹ ಸುಖದಲಿಹುದೆನುತಮಾತ್ಯಂ ಜರೆದನಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯನು ॥ (35)

ಈ ಪರಿಯಧಿಕ್ಕರಿಸುವಾಮಹಾಮಾತ್ಯ ಸಂ ।
ತಾಪಮಂ ಕಾಣುತ್ತ ರಘುವೀರ ಮತ್ತಾಮ ।
ಹೀಪನೊಡನಿಂತೆಂದ ದೇವಜನ್ನಪ ಮೌನಿವೇಷದಿಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥
ಪೋಪೆನಗೆ ಚತುರಂಗಬಲ ಧನಾದ್ಯುಪಚಾರ ।
ಲೇಪದಿಂದೇಂಪ್ರಯೋಜನ ಚೀರವಸನಗಳ ।
ಸೋಪಕರಣಂಗಳಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯುಲೆರಗುವೆನು ಭವದೀಯ ಶಾಸನದೊಳು ॥ (36)

ಕರಿಯ ವಿಕ್ರಯಗೈದು ಮಗುಳಂಕುಶದಿ ವಾದ ।
ಪರಿಹಾಸಮೆನಿತು ಗತಜಲಸೇತು ಬಂಧನದ ।
ಕರಣಮನುಚಿತ ವಚನ ಸತ್ಯಮಪ್ಪಂದದಿಂ ದಯೆಯಿಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ॥
ತ್ವರಿತದಿ ಖನಿತ್ರಪಿಟಕಾದ್ಯಖಿಲಮಂ ತರಿಸಿ ।
ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂಗಳಂ ।
ತರಿಸಿ ಚರಣಗಳೆಡೆಗೆ ಬಪ್ಪೆನೆನಲಶ್ವಪತಿಯಣುಗಿ ನಗುತಿಂತೆಂದಳು ॥ (37)

ಮಗನೆ ಸತ್ಯವ್ರತಾಗ್ರಣಿ ಭಾಷೆಗೋಣಿಯಂ ।
ಸೊಗಯಿಪ್ಪುದೆ ನೀನೆ ಕೃತಿಯೆನುತ ನಯನುಡಿಯಿಂದ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಮುನಿಜನೋಚಿತ ವಸನಗಳ ನೃಪನಮುಂಗಡೆಯಲೀಯೆ ಮುದದಿ ॥
ತೆಗೆದು ಪ್ರಾಚೀನಾಂಬರಗಳಂ ಪ್ರತಿಲೋಕ ।
ವಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವಾಭಾರನಂಗಳೆ ನಲಂಕರಿಸೆ ।
ಲಗಣಿತಗುಣಾಢ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಂ ತಾನುಟ್ಟ ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿತ ವಸ್ತ್ರಮಂ ॥ (38)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಟ್ಟ ಮುನಿವಸ್ತ್ರಗಳನೋಡಿ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಭವೆ ।
ತಾಮರಸನಯನೆ ಜಾನಕಿಯ ಕರತಳಕೀಯಲಾಮೌನಿವಸ್ತ್ರಗಳನು ॥
ತಾಮಗೀಮುಖದರ್ಶನದಿ ವಿಕೃತಿಯಾಂತೆಸೆವ ।
ಸೋಮನಂ ಕೆಳೆಗೊಡಲ್ಕವನ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂ ।
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವ ಕದಳಿಯತೆರದಿ ಕಂಪಿಸುತ ಧರಣೀಸುತೆಯಿಂತೆಂದಳು ॥ (39)

ಎಂತುಡುವರೀ ವಸ್ತ್ರಗಳನು ಮುನಿಪತ್ನಿಯರ ।
ದೆಂತೆನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದಶ್ರು ಪೂರ್ಣಾನನೆಯು ।
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರೆ ನೋಡಿ ರಾಘವಂ ಕರದಿಂದ ಪಿಡಿದು ಚೀರವನು ಮುದದಿ ।
ಮುಂತುಟ್ಟ ಕೌಶೇಯಕಂ ಮೇಲೆವೇಷ್ಟಿಸ ।
ಲ್ಕಾಂತನ ಮುಖವನೋಡಿ ನಾಣ್ಚಿ ತಲೆಗುತ್ತಿರ ।
ಲ್ಕಂತಃ ಪುರಾಂಗನೆಯರಾರ್ತಸ್ವರಂ ಪರ್ಬಿತೆಣ್ದೆಸೆಯ ಭೀಕರಮೆನೆ ॥ (40)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಾರ್ತಸ್ವರದಲಳುತ ।
ಲಿಂತೆಂದರಾ ರಘುಜನೊಡನೆ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಂ ।
ನೀಂತಳೆದು ಬನಕೆರಗಲಿಚ್ಛೈಸೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಬಹುರಾಗದಿಂದೆ ॥
ಕಾಂತೆಕೋಮಲೆ ಸುಕುಮಾರಪದೆಯುಟವಿಯಲಿ ।
ತಾಂ ತೆರಳಲನುಚಿತಂ ನಗರದೊಳ್ಬಿಟ್ಟಿಮ್ಮ ।
ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸ ವೇಳ್ಕನುತೆಲ್ಲರುಂ ಪೇಳೆ ರಾಮ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥ (41)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯೊಳೆನಗೆ ವಿಪಿನ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯು ।
ಮಾತೆಯು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಾನೊಡಂಬಟ್ಟೊಡೀ ।
ಸೀತೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಮೆಣಿಸಿ ಬಂದವಳೆನಿತ ವೇಳ್ದೊಡನಿವಾರ್ಯ ಮೆನಗೆ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಗಲಿಸವೇಳ್ಕನುತ ಚೀರಾಂಬರವ ।
ಶ್ರೀತರುಣಿ ಗುಡಿಸಲನುಗೆಯ್ಯೆ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ।
ತಾಂ ತಳುವದಲೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪರಿಹರಗೈದು ಕೈಕೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (42)

ಕುಲಗೆಡುಕಿ ದುರ್ಮೇಧೆ ಪಾಪಿ ಕೇಕಯ ತನುಜೆ ।
ಒಲಿಸಿ ವಂಚಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ।
ಕಲಿತನೆಂದೆನಿಸಿ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಜನಕಜೆಯು ಬನಕೆ ಗಮಿಸೆಂಬೆ ಕ್ರೂರೆ ॥
ಲಲನೆಸಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳಿರ್ಪನಾ ।
ಪೊಲಬಿಗಖಿಲ ಪ್ರಜೆಯು ಪರಿವಾರಸಹಿತೆಲ್ಲ ।
ರಲಘುಬಲ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೊಡನೈದುವೆವು ಧರ್ಮಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥ (43)

ಜನರಹಿತ ಪಾದಪ . . . . . ರಕವಾಗಿಹ ನಗರ ।
ಜನು ಪಾಲನಂಗೈವುತಿರು ಮೂಢೆ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಬನದಲಿರಲದೆ ರಾಜಧಾನಿಯೆನಿಸುವುದಾತನುಳಿಯಲಿದು ಶೂನ್ಯವಹುದು ॥
ಮನುಜರ್ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ ।
ವಿನಿತಲ್ಲವಾ ಮಹಾಮಹಿಮನೊಡನೈದುವು ।
ನಿನಗೆ ಗೋಚರವಹುದು ಭವದೀಯ ಮುಖದರ್ಶನವಮಾಳ್ಪರಾರು ನೆಲದಿ ॥ (44)

ಚೀರವಸನಂಗಳೆಂತೆಗೆಸಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ।
ತೋರಹಾರಂಗಳಂ ಸೊಸೆಗಿತ್ತು ಕಳುಪೆಂದು ।
ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ವಸಿಷ್ಠ ಕೇಕಯಸುತೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆಂದನು ॥
ವೀರ ರಾಘವ ನೋರ್ವನೇ ಬನದಲಿಪ್ಪಂತೆ ।
ಕ್ರೂರೆ ನೀನೆಸಗಿದೆ ಮಹಾರಾಜ ನಂದನೆಯು ।
ಚಾರುವಸ್ತ್ರಾಭರಣದಿಂದಲಂಕೃತಿವೆತ್ತು ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರಲಿದಿರೊಳು ॥ (45)

ಯಾನರತ್ನಾಭರಣ ನಿಖಿಲವಸನಾದಿಗಳ ।
ನೂನವಿಲ್ಲದಲಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಪಿದೊಡೆ ।
ಮಾನಿನೀಮಣಿ ವಿಲಾಸದಿ ರಮಣನಂಕದೊಳ್ಸಂಚರಿಸಿ ವಿಭವದಿಂದ ॥
ಈನಗರವುಳದ ಕ್ಲೇಶ ಸಂಭವಿಸ । . . . . . .
ದಾನಂದದಿಂ ರಾಮಪುರದರಸನಿರಲೆಂದು ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಶ್ವಪತಿಯಣೆಗಿಗುಸುರಲ್ನುಡಿಯದಿರ್ದಳತಿ ಮೌನವಿಡಿದು ॥ (46)

(ಸಂಧಿ 12, ಪದ 553.)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಜತನೂಜಾತನಪ್ಪಣೆ ವಿಡಿದು ಮಾತೆಯರ ।
ಭಜನೆಗೈದತಿ ವೇಗದಿಂದ ಮಾತ್ಯಪ್ರಭೃತಿ ।
ಸ್ವಜನರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸರಯೂ ಮಹಾನದಿಯ ದಾಂಟಿದಂ ರಘುವೀರನು ॥

ಧರಣೀಧರಾತ್ಮಭವೆ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಮುದದಿ ।
ಧರಿಸಿ ಮುನಿವೇಷಮಂ ತಾತನೊಡನಿಂತೆಂದ ।
ಚರಣ ಬಲದಿಂದ ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದಾನು ಬಪ್ಪೆನಾಸತ್ತನಪ್ಪೆನು ॥
ಕರುಣಿ ಮನ್ಮಾತೆ ದೈನಂದಿನೋದಿತ ದೈನ್ಯ ।
ಮರೆದು ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಕೃಪೆಗೈದು ಸುಖ ।
ದಿರುಗೆಯುಂ ಪಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ಸಾಧ್ವೀಮಣಿಯನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥ (1)

ರಾಮನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ನಿಜಜೀವನ ।
ಪ್ರೇಮಮಂ ಪಳದರಸ ಮೈಮರೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂ ।
ತಾಮಸಿಯೊಳಗೆನಿಮಿಷಮಿರ್ದು ಮಗುಳೆಚ್ಚೆತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮರಾಮನೆನುತ ॥
ಪಾಮರಿ ದುರಾಧ್ಯೆ ಕೈಕಾವಶಗ ನಾದ ।
ಕಾಮಿಗರ್ಯಮ ತನಯನಾಳ್ಗಳಿಂ ಬಾಧೆಯುಹ ।
ನೇಮಮಿಲ್ಲಮೆನುತ್ತ ಬಹುವಿಧದಿ ಪಲುಬಿದಂ ದಶರಥಮಹೀನಾಥನು ॥ (2)

ಪೂರುವದಲೆನಿತು ಜೀವರ ಬಾಧೆಗೊಳಿಸಿರ್ದೆ ।
ಘೋರಪಾತಕ ಮಾಡಿ ಕೈಕೆಮುಂದೆಸೆಯಲಾ ।
ದಾರ ವೈಶ್ವಾನರೋತ್ತಮೆಯಾಗಿ ಮಗುಳೆ ಶಮಕಿಂಕರರ ಬಯಸಲೇಕೆ ॥
ನಾರ ಸೀರೆಗಳುಟ್ಟು ಸುಕುಮಾರರೀಪರಿಯ ।
ತೋರುವ್ರದ ನೋಳ್ಪುದಾಯ್ತೆನುತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಮುಂ ।
ದೋರದರೆನಿಮಿಷ ಮೈಮರೆದಿರ್ದು ಪಂಕ್ತಿರಥ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (3)

ಪತ್ತಿಹಯಗಜರಥಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಬೇಗ ಸಂ ।
ಪತ್ತಿನಿಂ ಮಣಿಖಚಿತಮಾದ ತೇರಿಂದಂರ ।
ಘೊತ್ತಮನ ಜನಪದಾಲೋಕನಂ ಗೈಸೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಂತ್ರೀಶನು ॥
ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕರಚಿತ ಪೊಂದೇರನಳವಡಿಸಿ ।
ಮತ್ತೇಭತುರಗಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭೂಧವ್ರೋತ್ತಮನೊಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮಾತ್ಯರ ಮೌಳಿಯು ॥ (4)

ಸೂತವಾಣಿಯಕೇಳಿ ದಶರಥ ಮಹೀನಾಥ ।
ನಾತ ನೊಡನಿಂತೆಂದ ವಸ್ತ್ರಮುಕ್ತಾಫಲ ।
ವ್ರಾತ ಮಣಿ ಕನಕಭೂಷಣಗಳಂ ತರಿಸಿ ಜನಕಾತ್ಮಭವೆಗೀವುದೆನುತ ॥
ಶೀತಾಂಶುನಿಭ ಬಜ್ಜರಾಭರಣ ರನ್ನಗಳ ।
ನೀತಾಗ್ನೆಗೈದಂತೆ ತಂದೀಯೆ ಗೋತ್ರಸಂ ।
ಭೂತೆ ಸಂತಸದಿಂದಲಂಕಾರ ಗೈದೆಸೆಯೆ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಜವದಿ ॥ (5)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮಮತೆಯಿಂ ಚುಂಬಿಸುತ ।
ಮಿಗೆಗದ್ಗದಂ ಚಿತ್ರನುಡಿಗಳಿಂದಿಂತೆಂದ ।
ಳಗಣಿತಗುಣೋತ್ಕರ್ಷೆ ಕುಲಜೆ ಧರಣೀತನುಜೆ ಲೋಕದೊಳ್ ಸ್ತ್ರೀಚಿತ್ತವು ॥
ಸೊಗೆಯಿಪ ಬಿಸಿಲ್ದೊರೆಯನೆಳೆಮಿಂಚಿನತಿಶಯುವ ।
ಮಿಗೆಪೋಲ್ದು ಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲದನುಪದಂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಚೇಷ್ಟಾನುಕಾರದಿಂ ಕಪಿಯಂತೆ ಚಲಿಸುತಿಹುದಿದು ನೈಜವು ॥ (6)

ಪುಸಿನುಸುಳ್ಕಾರಣದ್ವೇಷಮತಿಸಾಹಸಂ ।
ಪೊಸಧೈರ್ಯಮಶುಚಿ ನಿಷ್ಕರುಣ ಮೌಖ್ಯಾತಿಶಯ ।
ರಸೆಯೊಳುಂ ಲಲನೆಯರ ಸಹಜಾತಮಿನಿಸಲ್ಲದತಿ ವಂಚನಾನಿಪುಣತೆ ॥
ಪೊಸತಾಣ ಪಾವೆನಗೆ ಒಲುಮೆಸಲೆ . . . . ಸತ್ಯಮೆ ।?
ಣ್ದೆಸೆಗೊಟ್ಟ ನೆನೆಹೆಂಬುದದು ಮುಗಿಲ ನೆಳಲೆಂಬು ।
ದಸಿತಾಂಗಿಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೂಲೋಕದೊಳಗಿದು ಸಿದ್ಧಜನಕಜಾತೆ ॥ (7)

ಆವರೆಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲ ನಯಸಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಚಾರ ।
ಹಾದಿಮುನ್ನಿಲ್ಲದಯ ಪೊಲ್ಲಕೃಪೆವೆಸರೆಂಬ ।
ಸೋದೆಯಿನಿಸಿಲ್ಲವನೃತೋದರೀ ಸಂತತಿಯೊಳದು ಯಥಾರ್ಥಂಜಗದೊಳು ॥
ಬೋಧಿಸುವರ್ಸವಿನುಡಿಯಲಲ್ಲೆಯೊಳ್ಮರುಹೆಗೈದು ।
ಸಾಧಿಪರು ಗಳಸಿದರ್ಥವನು ಬೇಡಿದುದೀಯ ।
ನಾದೊಡವನಾ ದೊಡಾಸ್ಯದರ್ಶನಗೆಯ್ಯದಟ್ಟುವರು ಪೇರಡಿವಿಗೆ ॥ (8)

ಧನಧಾನ್ಯಪ್ರಿಯವಾಣಿ ಯುಳ್ಳಕಾಲದಿಪುರುಷ ।
ನನುವರ್ತನಂ ಗೈದು ಮೋಹಿಸುತ ಭೇದವಂ ।
ಜನವರಿವ್ರೊಲೆಸಗುವರು ನಿರ್ಧನಿಕನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರ ನೈಷ್ಠುರ್ಯದಿಂದ ॥
ನೆನೆಯರಿದು ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಭಾವಂ ಲಕುಮಿತಾನಿರ್ಪ ।
ವನಜವ ದಿನಾಂತ್ಯದೊಳ್ ಬಿಡುವಳೇ ಚಾಂಚಲ್ಯ ।
ವನಿತೆಯರ ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳಚ್ಚರಿಯಲ್ಲ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಮಬಲೆ ॥ (9)

ಪರವನಿಟ್ಟೆಸದಲ್ಪಸುಖಕೆಳಸಿ ಪರಿವೃಢನ ।
ತೊರೆದನರ್ಥವಬಯಸಿ ನಿಜಶರೀರದಹಾನಿ ।
ಯರಿಯರದರಿಂದ ಚಪಲಾನಾಮ ನಾರಿಯರಿಗಡಸಿತಾವಂಶದೊಳಗೆ ॥
ನಿರುತ ಪತಿದೇವತೆಯರಿಪ್ಪರೆಂದಿಗುಧರ್ಮ
ದಿರವವಿೂರದಲುಭಯಕುಲಕೆ ಜಸವಂ ಗಳಸಿ ।
ಸುರಮುನಿಗಳಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೈವಸಾಧ್ವೀ ಜನರ ಮಹಿಮೆ ನಿಸ್ಸೀಮೆತಾಯೆ ॥ (10)

ಸಿರಿವಂತನಾಗಲಿ ದರಿದ್ರನಾಗಲಿ ಸುಖವ ।
ಬೆರದಿರಲಿ ಕಷ್ಟಸಂಕಟದಾದಿ ಯಾಂತಿರಲಿ ।
ತರುಣಿಯರಿಗಧಿಪ ಪರದೇವತಾನೀಕಾಶಮೆಂದರಿದು ಸುಕೃತವಡೆದು ॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಪರಿಪ ಸುಚರಿತ್ರೆಯರ ಸಂತತಿಗೆ ।
ವರಮಕುಟಮಾಣಿಕ್ಯಮೆಂಬಂತೆ ಪರಿಯ ಶ್ರೀ ।
ಚರಣಗಳ ನನುಸರಿಸಿ ಸುಖವಿೂವುದೀ ನೆಲಕ್ಕೆನುತ ಬೋಧನೆಗೆಯ್ಯಲು ॥ (11)

ಕೋಸಲಾತ್ಮಜೆಪೇಳ್ದ ಧರ್ಮ ಬೋಧಾಕ್ರಮವಿ ।
ಲಾಸವಂ ಕೇಳ ಹರ್ಷದಿ ಜನಕಸಂಭೂತೆ ।
ಪೊಸರಳ ಮಾತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳಂತೆಂದು ನಯವಿನಯಭಕ್ತಿ ವಿಡಿದು ॥
ವಾಸವನ ಸತಿಯು ದಾಕ್ಷಾಮಣಿಯರಾರ್ಚಿಸಿದ ।
ರಾಸಿಗಾಧಿಕ್ಯವನಸೂಯೆ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ ।
ಯೊಸುಜನರಿಗೆ ಜಸವಗಳಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯನುಗ್ರಹವ ಸಂಪಾದಿಸುವೆನು ॥ (24)

ವಿಪದ ಸಂಪದ ವ್ಯಸನ ಹರ್ಷ ಕೋಪಂಶಾಂತಿ ।
ವಿಪರೀತಹಾಸ ಮುಂತಾದವಸ್ಥಾನಿಚಯ ।
ನೆಪವಮಾವುದಾಂತಿರ್ದೊಡಾದಿತ್ಯನಿಂದನ್ಯ ಮೆನಿಸದೊಲು ಕಿರಣಂಗಳು ॥
ನೃಪಶಿಖಾಮಣಿ ಯಂಘ್ರಿಯನುಮತಿಯೊಳ್ದುರ್ಗತ ।
ಲ್ಲಪನಾನುಮೋದಮಸ್ಮನ್ಮೋದ ಮೆಂದೆನಿಸಿ ।
ಪ್ರಪದಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಂತ ಕೃತಹೆನಿದಂ ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದಾರ್ಯೆ ॥ (13)

ನಿರತಿಶಯ ಸುಖಮೀವ ಪರಿಯ ಪರದೇವತೆಯ ।
ಮರೆದು ನಿರಯಕ್ಕೆಳವರೈಸೆ ದುರ್ಮೇಧೆಯರು ।
ವರಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಮತವಲ್ಲವೆಂಬುದೆ ಲೋಕ ಸಮ್ಮತಮೆನುತೊತ್ತರೆಯಲು ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಮಸ್ತಕವ ।
ಸರಭಸಘ್ರಾಣಸಂಗೈದು ತುತಿಸುತ ಬೇಗ ।
ಪರಸಿದಳನೇಕ ವಿಧದಿಂದಲಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತನಘೆ ॥ (14)

ಎನುತ ಸಾತ್ವಿಕಚಿತ್ತಳಾಗಿ ಕಂಬನಿಗಳಂ ।
ವನಧಿಮೇಖಲೆಯ ಪಂಕಿಲಮೆನಿಪ ವಿನಯದಿಂ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತೈಸಿ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ವನವಾಸವತ್ಸರಗಳು ॥
ನೆನೆಹುಮಾತ್ರದಿ ನಿಮಿಷಮೆಂಬಂತೆ ಕಳೆದಪೆವು ।
ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಂತಾಕುತರ ಬಂದುಕಾಣ್ಬೆಪದ ।
ವನಜಮಂ ಸಂತಾಪ ಬೇಡವಾರ್ಯೆ ಸ್ವಾಂತಸಂತಸಂ ಗೊಳಸುತಾಯೆ ॥ (15)

ವಾಸರಗಳತಿವೇಗಲರುಗುವವು ಚಿತ್ರಸಂ ।
ವಾಸಮಹುದಾನಂದ ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮೃದು ।
ಹಾಸಯುತವಾಣಿಗಳ ನಿಜಜನನಿಗೊರೆದು ಮಗುಳ್ಳುಳದ ಮಾತೆಯರೊಳಿಂದನು ॥
ಮೋಸದಿಂದಜ್ಞಾನದಿಂದೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ।
ಲೇಸು ಹೊಲ್ಲಯಮಾಗಿ ತೋರ್ದೊಡಂ ದಯದಿಂದ ।
ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ ಪಾಲಿಸವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರೆದ ಭಾಷೆಯಂ ಕೇಳ ಕ್ಷಣದಿ ॥ (16)

ಮರುಗಿ ಶೋಕಾವಿಷ್ಟರಾದರಾ ಸದ್ಗುಣವ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೋರ್ವ ರೊರ್ವರೊಳೊರೆವುತಿರಲಿತ್ತ ।
ಧರಣಿಜೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಹಿತ ದಶರಥನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ನುತಿಗೈದು ಮುದದಿ ॥
ತ್ವರಿತದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಗಭಿನಮಿಸನುಜ್ಞೆಯಿಂ ।
ಪೊರಡುತಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿಜಮಾತೆಯೆಡೆಗೈದಿ ।
ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ನಿಂದಿರಲ್ತೆಗೆ ದಪ್ಪಿ ತನಯನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥ (17)

ತಾತನೀ ನೆ ನೆದರ್ಥಮಿದು ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿ ।
ವ್ರಾತಕಾರಣ ಕುಲಪರಂಪರೆಯನೃಪಕೀರ್ತಿ ,
ಸೇತಮಾದುದು ಪಿರಿಯರನುವರ್ತನಂ ಶುಭೋದಯದ ನೆಲೆಯುಲ್ತೆ ನೆಲದಿ ॥
ಭ್ರಾತ್ರಾಂಘ್ರಿ ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಬಿಡೆದೆ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।
ರೀತಿಯೊಳ್ ಶೋಕಹರ್ಷಂಗಳಂಟದೆ ಸೌಖ್ಯ ।
ಜಾತಮೆಂತಪ್ಪುದಂತಿಪ್ಪುದೈದುವುದೆನುತು ಪೇಳ ಮಗುಳಂತೆಂದಳು ॥ (18)

ತಿಳದಾಶರಥಿಯು ದಶರಥನೆಂದುಮಾಂಥರಾ ।
ತಳವಣಿಗಿಯೆಂದಯೋಧ್ಯಾನಿಭಮಟವಿಯೆಂದು ।
ಘಳಿಲನತ್ತಿ ಸುಖದಿಂದ ಲೈದೆಂದು ಪರಕೆಗಳ ನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಿತ್ತಲು ॥
ಥಳಥಳಿಪ ಪೊಂದೇರ ಸಿಂಗರಂಗೈದು ಬಂ ।
ದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕೈಮುಗಿದು ಸೂತವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ।
ನಳಿನಾಕ್ಷರಾಮ ಬಂದಿದೊಕೊ ಸ್ಯಂದನಮರುಣ ಗಾಂಧರ್ವಹಯಕಲಿತದಿ ॥ (19)

ಸುರಪನಿಗೆ ಮಾತಳಿಯು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದಂತೆ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳುಂ ಸುಮಂತ್ರ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ।
ಹರುಷದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಪೊಂದೇರನಡರುವೊಡೆ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈದು ಬಳಿಕ ॥
ಧರಣಿಜಾತೆಗೆ ನಿಯಾಮಿಸಲತ್ತೆಯಿತ್ತ ಶುಭ ।
ಕರ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಿಂದಲಂಕೃತಿ ವೆತ್ತು ।
ಸರಭಸದಿ ಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾ ಜನಕಸುತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯತಿವೇಗದಿ ॥ (20)

ಶರಚಾಪ ಕವಚ ಕಠಿಣಂ ಚರ್ಮಮೇಲೆನಿಪ ।
ಕರವಾರಿ ಮುಖ್ಯೋಪವಸ್ತುಗಳನಾರಥದೊ ।
ಳರಿಸಿ ಬಲವಂದು ವಂದಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾಗ ॥
ತ್ವರಿತದಿ ಸಮೀರಸಮ ವಾಜಿಗಳನಾ ಸೂತ ।
ಕರಕಶಾಘಾತ ಗೆಯ್ಯಲ್ತತ್ಕ್ಷಣ ದೊಳಾ ।
ತರಣಿಯುಂ ಪಿಡಿಯಲವ್ವಳಿಪಂತೆ ಗಮಿಸಿದವು ಘನಗರ್ಜನಂ ಗೈವುತ ॥ (21)

ನಡೆಯೆ ಪೊಂದೇರು ಸೌದಾಮಿನೀ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ।
ಲಡಿಗಡಿಗೆ ತತ್ಪುರಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲವೃದ್ಧರುಂ ।
ತುಡುಕಿದತಿಶೋಕದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ತದ್ವ್ಯಸನದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತಿರೆ ॥
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪಶುಪಕ್ಷಿಯುಳಿದಜನರೆಲ್ಲ ಬೆಂ ।
ಬಿಡದೆ ಪಿಂದೈದುತಿರಲುಳಿದ ನರನಿವಹಸಂ ।
ಗಡಿಗರೆನಿಸುವೆವೆನುತಲಾರ್ತರವಮೆಸಗೆ ಶಬ್ದಾದ್ವೈತಮಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (22)

ಸೂತರಶ್ಮಿಯ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೈದಿಸು ರಥವ ।
ಶೀತಾಂಶುನಿಭ ವದನಮಂ ನೋಳ್ಪೆವರೆನಿಮಿಷ ।
ಮೀತಕತಿತ್ವರೆಗೈವೆ ಯೆನುತ ಕೆಲರೊರಲುತಿರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮತ್ತೆಕೆಲರು ॥
ಬೀತಿರ್ಪುದೆಂತು ದೇವೋಪಮಿತಗರ್ಭಸಂ ।
ಭೂತತನಯರ ಶಿಲಾಹೃದಯ ಮಾಯತ್ತು ತ ।
ನ್ಮಾತೆಗೇಂ ಗೈವೆವೆಂದೆನುತ ಪಲುಬುತ ಜನರ್ಬೆಂಬತ್ತಿಪೋಗುತಿರಲು ॥ (23)

ಕೃತಿಯುತ್ತಿ ವೈದೇಹಿ ಪತಿಯನಗಲದಲೆ ಸಂ ।
ಗತಿಗೈವಳಮಿತಧನ್ಯತೆವೆತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣನನುಸರಗೈದ ಧರ್ಮಮಂ ಮೀರದತಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಿ ॥
ಸತಿಸುತರ್ಸಹಿತಾವ ಧನ್ಯರಾದೆವೆನುತ್ತ ।
ಲತಿಶಯಿತ ಶೋಕದಿಂ ಪಲುಬುತಿರಲವರಿತ್ತ ।
ಕ್ಷಿತಿಪ ಸುತನಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ನಿಜಸ್ತ್ರೀ ಜನರ್ಸಹಿತ ಪೊರಮಂಟ ಜವದಿ ॥ (24)

ತ್ವರಿತದಿಂ ರಥವ ನಡೆಸೆಂದು ರಾಘವ ಪೇಳೆ ।
ಪರಿಜನಪೌರಜನರ್ನಿಲಿಸೆಂದು ಕೂಗುತಿರ ।
ಅರಸಪಿಂದಟ್ಟಿಬರುತಿರೆ ನೋಡುತೀಪರಿಯು ಸೂತ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಲುವೊಡೆ ॥
ಪರಮದುರ್ಲಭವಾಗೆ ಪದಹತಿಯು ಕೆಂಧೂಳಿ ।
ಪರಪಿ ಕಣ್ಮಲೆಗೆಯ್ಯೆ ಕಂಬನಿಯು ವಾಹಿನಿಯು ।
ಸರಿಸಗೈದುದು ತತ್ಕ್ಷಣಕದೇಂ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನಂದಿನದಿನೋಪಮವನು ॥ (25)

ಪೊರಮಟ್ಟು ದೈಸೆ ಲೋಕರ ಶೋಕದಾವಾಗ್ನಿ ।
ಯುರುಧೂಮ ಲೋಕಮಾಂಧ್ಯತೆಗೆಯ್ಯೆ ಪಥವ ಮುಂ ।
ದರಿಯದಖಿಲರು ತೇರಪರಿವೇಷ್ಟನಂ ಗೆಯ್ಯಲನಿತರೊಳುಪಿಂತೆ ಬರುವ ॥
ಅರಸಿನೆಡಬಲದ ಕಂಚುಕಿಗಳಾರಾವಸಂ ।
ಭರಿತಮಾಗಲ್ನೆರೆದ ಜನರಿಟ್ಟಿಸುತ ಕೋಡಿ ।
ವರಿಸಿದರ್ಕಂಬನಿಗಳಾ ದಿನದಿನಾದ್ಭುತವ ನುಸುರಲೆಂತಳವಡುವುದು । (26)

ಹಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸುಮಂತ ವೈದೇಹಿ ಯೆಂದೆನು ।
ತ್ತಾರಾವಗೈವುತ್ತ ಪಿಂತೆ ಬಹ ಮಾತೆಯರ ।
ತೋರಾಯ ದೈನ್ಯಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಘವಂ ಚಿತ್ತಸಂಕೋಚಗೊಳುತೆ ।
ಈ ರಾಜ ಶುದ್ಧಾಂತದನುತಾಪಮಂ ಕಂಡು ।
ಸಾರಥ್ಯಮಿದು ತೇರ ತ್ವರಿತದಿಂ ನಡೆಸೆಂದು ।
ಧೀರಾಪ್ತಮೌಳಿಗೆ ಸುಮಂತಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾ ಧ್ವನಿಯುಕೇಳುತರಸ । (27)

ನಿಲಿಸೆಲವೊರಥಮಂ ಸುಮಂತ ಪೋಗದಿರೆಂದು ।
ಮುಲಿವುತ್ತೈತರೆ ಪಂಕ್ತಿರಥ ರಾಮ ನಡೆಸೆಂದು ।
ಪಲುವೊರೆಯಲುಭಯಮಧ್ಯದಿ ಸೂತ ಸಿಲುಕಿದಂ ಪೋಗಲಿರಲಳವಲ್ಲದೆ ॥
ಲುಲಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿರೆ ರಾಮ ಮಾತೆಯರು ।
ಪಲುಬುವುದ ನೋಡುವರೆ ಸಹಿಸಲಮ್ಮದೆಸೂತ ।
ನಿಲಿಸದಿರುರಥವ ನಡೆಸೆಂದು ನಿಟ್ಟುರಗೆಯ್ಯಲಾತ ಜವದಿಂದ ನಡಸೆ । (28)

ಬಡವರಿಗನಾಥರಿಗಶಕ್ತರಿಗೆ ತಾಪಸರ ।
ಪಡೆಗಾವ ರಕ್ಷಕನದೆಲ್ಲಿ ಪೋದಪ ಕೋಪ ।
ವಿಡಿದು ಶಪಿಸಲ್ಸಹಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದನು ॥
ಪಡೆದಾಕೆ ಯೆಂತೆನ್ನ ನೋಡುತಲಿ ಕೃಪೆಗೈದು ।
ಪೊಡಮಡುವ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ ಪೋದಪನೆಲ್ಲಿ ।
ತುಡುಕಿತೇಂ ದುರ್ದಶೆಯೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದರೆಲ್ಲ ಕ್ಲೇಶಮದನೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (29)

ಸಾಧುಜನರಗ್ನಿಹೋತ್ರವನುಳಿಯೆ ಸೂರ್ಯಮರೆ ।
ಯಾದ ವಿಧು ನಕ್ಷತ್ರ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯ ತಾಳ್ದತಿ ।
ಮೋದಕರಮಾರುತಂ ಸುಳಿವುದುಳಿದಂ ತುರಗನಾಗಾದಿಗಳ್ಗ್ರಾಸದ ।
ಸೋದೆಯುಂಬಿಟ್ಟುವಂಗನೆಯರರ್ಭಕರಿಂಗೆ ।
ಸ್ವಾದುಸ್ತನ್ಯಗಳೀಯದೆಲ್ಲ ಶೋಕಾಕುಲಿತ ।
ರಾದುದೇ ನೆನವೇಳ್ಕು ರಾಮ ನಗರಮನುಳಿದು ಬನಕ್ಕೈದುವವಸರದೊಳು ॥ (30)

ಮರುತಜವದಿಂ ತೇರು ಪುರವ ಪೊರಡಲ್ಕಿತ್ತ ।
ನೆರೆದಜನರಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಾ ನೃಪತಿ ।
ವೆರಸಿ ಭೋರೆಂದು ಕೂಗಲ್ ನಾದ ಮುಂಗಾರಸ್ತನಿತದಿಂದಲಿ ಪರ್ಬಲು ॥
ಜರನಂತೆ ಜಾನಪದ ಕಂಗೊಳಸಲರೆನಿಮಿಷ ।
ಶರಿರಭಾರವನುಳದು ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಗಳಂ ।
ತಿರುತಲೆಚ್ಚೆತ್ತು ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ನಿಟ್ಟುಸಿ ಲೋಕ ಪಲುಬಿದರದೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (31)

ಪತ್ತುದೆಸೆಗಳು ತಮಚ್ಛನ್ನವಾದವು ಕಂಪ ।
ವೆತ್ತುದು ಧರಾತಳಂ ತಾರಾಗ್ರಹಂಗಳುಂ ।
ಸುತ್ತಲೆಳಸಿದ ವಕ್ರಮಾನುಗತಿಯಿಂ ಬೀಸಿತ್ತೈಸೆ ಬಿರುಗಾಳ ಕೂಡೆ ॥
ತತ್ತರಂಗೊಳುತೆ ನಿಜಕೃತ್ಯಂಗಳುಳದು ರಥ ।
ಮೆತ್ತ ಪೋದುದೆನುತ್ತಲರಸಿ ಕೊಂಡಖಿಲಜನ ।
ಬಿತ್ತರದೊಳೈದಿದರ್ ನೆಸೆವುತಲಿ ರಾಘವನ ಸಿರಿನಾಮವಂ ಬಿಡದಲೆ । (32)

ಪತಿಯು ನೋಡದಲೆ ಸುದತಿಯರು (ತರ್ಣಕರ್ಬಡುವ ?) ।
ಖತಿಯು ನಿಟ್ಟುಸಿದಲಾಹಾರ ಪಾನಾದಿಗಳ ।
ರತಿಯುಳದು ಶ್ರೀರಾಮನೆತ್ತ ಪೋದನೆನುತ್ತಲರಸುತ್ತೈದಿದರು ಬಳಕ ॥
ಮತಿಗುಂದಿ ಮಾನವಂ ಗಣಿಸರರಸರ್ ವಿಪ್ರ ।
ಪತಿಗಳಾಮಾರ್ಗಮಂ ಪುಡುಕುತ್ತೈದಿದರಿತ್ತ ।
ಕ್ಷಿತಿಪಾವರೋಧ ಮೊಂದುಳದು ನಿರ್ಜನವ ನಾದುದಾ ನಗರವಾದಿನದೊಳು । (33)

ತೇರೆ . . . ಗಿಸತೇನೆಂಬೆನತಿವೇಗದಿಂದಂಸ ।
ವಿಾರಣನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತೆಳವಿಾಂಚಿನಂದದಿಂ ।
ತೋರಗಮನದಿ ಪೋಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರ್ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ಪಾರುವನಿತ ॥
ದೂರಪಥವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಬಾರದಿರಲರಸ ।
ಹಾರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿ ಯೆಂದೆನುತು ।
ದಾರದುಃಖಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳ್ ಬೀಳು ವಂದದಿಂದೊರಗಿದಂ ಭೂತಳದೊಳು ॥ (34)

ನೊರಗಿ ನೆಲಕೊರಗಿದರಸನ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಕರಲಾಘವನ್ನಿಯಿಲೆಡೆದಂಕದೊಳ್ ಬೇಗ ।
ತುರಗಪತಿ ಯಾತ್ಮಭವೆ ಕೈಯಿಾಯಲುಪಚರಿಸುತಂ ಬರೆ ಸುಮಿತ್ರೆ ನಯದಿ ॥
ಅರೆನಿಮಿಷವೆಚ್ಚೆತ್ತು ಬೆಚ್ಚುಸುರ್ಗಳ ಬಿಡುತ ।
ತೆರೆದು ಕಂಗಳ ಕಕುಭಗಳ ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂ ।
ಭರತಾಂಬಿಕಾಮುಖವ ಕಾಣುತಂ ಪಲ್ಮೊರೆದು ಜರೆದು ರೋಷಾವೇಶದಿ ॥ (35)

ಕುಲಗೆಡುಕಿ ಪಾಪಿಷ್ಠೆ ಕ್ರೂರೆ ಬಾಂಧವಿಯಲ್ಲ ।
ಲಲನಾಕೃತಿಯು ದುಷ್ಟರಕ್ಕಸಿ ಭವತ್ಕರಂ ।
ಕಲಿತಾಗ್ನಿಕಲ್ಪಮದರಿಂದೆಮ್ಮ ಸಂಸ್ಪೃಸಿಸಬೇಡ ಪಾಪಿಷ್ಠೆ ನೆಲಮಂ ॥
ಗೆಲಿದೆ ಕೃತ್ರಿಮ ಬುದ್ಧಿ ವಿಡಿದು ಲೋಕಮನೆಲ್ಲ ।
ಕೊಲುವೊಡಿಚ್ಛೈಸಿದ ಮಹಾಪಾಪಿ ದೊರೆತನದಿ ।
ನಿಲಿಸಿ ಸುತರಂ ಸುಖದಿ ಬಾಳೆಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ಸತಿಯನು ॥ (36)

ಎಂದನೇಕವಿಷಾದದಿಂದ ಸತಿಯನು ಜರೆದು ।
ಕಂದುತಲಿ ಪಾಂಸುಕಾಂಚಿತ ಮೂರ್ಛೆಯಾಂತೆಸವ ।
ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಾಪ್ತಪತಿಯು ನಿಟ್ಟುಸುತಾಗ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಖಿನ್ನೆಳಾಗಿ ॥
ಚಂದದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ನಯವಿನಯ ।
ದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಳ ಬಿಡುತ ।
ನಂದನಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿ ಮರುಗಿದಂ ಕಿಚ್ಚುಕಂಡೆರಳೆಯಂತೆ ॥ (37)

ಸುತ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೈದಿದನೆಂದು ಪಂಕ್ತಿರಥ ।
ನತುಳಸಂಕಟದಿಂದ ನಿಜಸತಿಯೊಳಂತೆಂದ ।
ನತಿಶಯದ ಸೌಧಾಗ್ರದೊಳು ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದೊಳು ಮೃಗಮದಾದಿ ॥
ವಿತತ ಘುಮುಘುಮಿತ ಪರಿಮಳ ಪೂರಿತಾಂಗಿಯರ ।
ಸತತ ಕರಪಲ್ಲವದ ತಾಳವೃಂತಗಳಿಂದ ।
ಲತಿಶಯದ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಪವಡಿಸುವ ಭೂಪಾಲ ಬನದಲೆಂತಿರ್ಪನಕಟ ॥ (38)

ಮೃದುಳಶಯ್ಯೋಚಿತಸುಮೂರ್ತಿ ಪಾಷಾಣಾದಿ ।
ಹೃದಯದಾರುಣಶಯನದಿಂದೆಂತು ಸುಖಗೊಂಬ ।
ಚದುರೆಯರ ಕರಪಾಕ ಶಾಲ್ಯನ್ನ ಭೋಕ್ತಮಟವೀಪತ್ರ ಫಲಗಳಿಂದ ॥
ಉದರಭರಣಂಗೈವುದಾಯ್ತು ಪಾಪಿಷ್ಠೆ ಕೆ ।
ಲ್ಲಿದೆಗೈದು ಲೋಕವಿದ್ವಿಷ್ಟ ಕರ್ಮವ ನೆನೆದೆ ।
ಮದಮುಖದಲೆಂದು ಕೈಕಾಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಭೂಪಾಲನು ॥ (39)

ಕ್ರೂರಕಂಟಕಶರ್ಕರಾನ್ವಿತದ ಪದವಿಯೊಳು ।
ದಾರಕೋಮಲಪದದೊಳೆಂತು ಸಂಚರಿಸುವರು ।
ಘೋರತರಶ್ವಾಪದನಿನಾದಶ್ರವಣದೊಳೆಂತು ಧರಣಿಸುತೆ ಜೀವಿಸುವಳು ॥
ತೋರಕಷ್ಟಂ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿತೆಂ ।
ದೋರಂತೆ ಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದು ರಾಘವನ ।
ಚಾರುಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಪತ್ತನವ ಪೊಕ್ಕನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ॥ (40)

ಕರಿತುರಗಸಂಚರಣೆ ಕಾಲಾಳವಾದಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶೃಂಗಾರಕಲಿತಜನರಿಂ ಶೂನ್ಯ ।
ವೆರೆದ ನಗರಿಯ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಂಗೊಳುತ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಪಲುಬಿ ಮರುಗಿ ।
ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ನಿಟ್ಟುಸುತ ಹಮ್ಮೈಸಿದಂ ।
ತರುಣನಂ ಕಾಣದಳಲುತ ನಿಮಿಷ ತಿರೆಗೊರಗಿ ।
ಮರಳಿ ನಿಟ್ಟುಸಿ ನೆರೆದ ಪರಿಜನದೊಳಂತೆಂದನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥ ದೈನ್ಯದಿ ॥ (41)

ಇದುವೆ ಕಾಲಾಹಿನಿಲಯ ಮಕ್ಕಂಸಂತಪ್ತ ।
ಮಿದನುಳಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದದ ।
ರುದಿತಸಂತಸದಿಂದಲಿಹೆನೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕೆ ಪರಿಜನರ್ ಜೀಯಯೆನುತ ॥
ಪದುಳದಿಂ ಕರದೊಯ್ದೊಡಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ।
ಬಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯನಾಂತಂತೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ।
ನೆದುಭುತದಿ ನಿಟ್ಟುಸುತ ಸುತರ ನೆನೆದಂ ವಿವಿಧತರವಾದ ಗತಿಯ ಗುಣಿಸಿ ॥ (42)

ಉಡುವ ನುಳದಂಬರದ ತೆರದಲಿರಲಾಗಾರ ।
ಪೊಡವೀಶ ನೋಡಿ ಹಮ್ಮೈಸಿ ಹಾ ರಾಮ ಯೆಂ ।
ದೊಡನೊಡನೆ ಕಡುಶೋಕದಿಂದ ಹಂಬಲಿಸುತಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನೆಂದನು ॥
ತುಡುಕಿತಧಿಕವ್ಯಸನ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸ ।
ನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ದಿಟ್ಟಿ ಮನ ಮುಭಯಮಿಾವರೆಗೆ ।
ಕಡೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಬಲೆ ಯಾದರಿಂದ ಯೆನ್ನಂಗವಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರದಲೆನುತ ॥ (43)

(ಸಂಧಿ 13, ಪದ 596.)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರಣಿಸುತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೂತ ಸಹ ರಾಘವಂ ।
ಹರುಷದಿಂದರುಗೆ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಗೆ ಪುರಜನರ ।
ಪರಮದೈನ್ಯಾಪಹೃತಗೈದ ನಿಜತತ್ವೋಪದೇಶದಿಂ ವಾಮದೇವಂ ॥

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಪುತ್ರನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುತ ಪಲುಬುತಿರಲ್ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಗಾ ಮಹತ್ತರವ್ಯಸನವುದುಭವಿಸಿ ರಾಮನಂ ತದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ॥
ಈ ಮಹೀಜನರ ಸಂಕಟಗೊಳಸಲೆಂದುದಿಸಿ ।
ಕಾಮಚಾರಿಣಿ ಯೆನಿಸಿ ಕಲಿತನವ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ।
ತಾಮಸೀ ಕೈಕೆ ಯಿನಿತಂಗೈದಳೀನೆಂಬೆ ದುಷ್ಟಾಹಿಯಂತೆ ಗೃಹದಿ ॥ (1)
ಪರಮಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯು ರಾಮಚಂದ್ರನಂ ।
ಪೊರಮಡಿಸಿ ಕ್ರೂರಕುಂಭೀನಸದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।
ಪುರವ ನಿರ್ಜನಗೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮಳೆಂದೆನಿಸಿದಳು ಕೈಕೆಯೊಲಿದು ॥
ಸ್ಮರವಶದಿ ವರಮಿತ್ತು ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ।
ಕರಿಶರಭಬೇರುಂಡಕಲಿತಕಾನನದೊಳಿಂ ।
ತಿರುವರೆನ್ನಾತ್ಮಜರದೃಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ವೆನುತ್ತ ಪಲುಬಿದಳ್ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥ (2)
ವನವಾಸವಂ ಕಳೆದು ವಾಸವೋಪಮರೆನಿಸಿ ।
ಘನಭೂಷಣಂಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ರಥವೇರಿ ।
ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳಸಲೈತಪ್ಪುದಂ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದಿಗತುಲಾನಂದದಿಂದ ॥
ವನಿಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ।
ಮನದ ಹರುಷದ ಪುಷ್ಪಲಾಜೆಗಳ ತಳಿವ ಸ ।
ದ್ವನಿತೆಯರ ಸುಸ್ವರಗಳಾನೆಂದಿಗೀಕ್ಷಿಪೆನೊ ತಾಳ್ದುವೆನೊ ಸಂಭ್ರಮವನು ॥ (3)
ಧರಿಸಿ ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಶರಚಾಪಗಳ ಸುಶ್ವೇತ ।
ಕರಿಯು ಮಸ್ತಕದಿ ಮಂಡಿಸಿ ಲೋಕ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತುತಿಘೋಷಗೈವುತಿರೆ ಪರ್ವಣಿಯೊಳುದಧಿ ಭೋರ್ಮೊರೆವಂದದಿ ॥
ವರಪತಾಕಾಧ್ವಜಂ ಕಳತಪನ್ನಿರಿಂದ ।
ಪರಿಮಳತ ವಿಪಣಿಗಳನಾಂತಯೋಧ್ಯಾನಗರ ।
ದಿರವನೆಂದಿಗೆ ಕಾಣ್ಬೆ ಹರುಷಮಂ ತಾಳ್ದುವೆನೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು ಪಲುಬಿ ॥ (4)

ಇಂತಪಾರಪ್ರಲಪಿತಂಗಳಂ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಳುತಿರಲ್ಕಂಡಾ ಸುಮಿತ್ರೆ ತದ ।
ನಂತರದೊಳಂತೆಂದಳಸ್ಮತ್ಪರಂಪರೆಯ ರಾಜಧರ್ಮವನು ಬಿಡದೆ ॥
ಸಂತಸಂಗೊಳಿಸಲಖಿಲರ ತಾತನಾಜ್ಞೆಯಂ ।
ತಾಂ ತಳೆದಗಣ್ಯಜಸಮಂ ಗಳಿಸಲೈದಿದ ಮ ।
ಹಾಂತ ರಾಮನ ನೆನೆದು ಮರುಗಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಗಮನಸಂತಾಪಹರಣಂ ॥ (5)

ಪಿಂತೆ ಶಿಷ್ಯಾಚರಣೆವಿಡಿದು ಬನಕೈದಲೋ ।
ರಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪದಾನುಗನೆನಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ ।
ಸ್ವಾಂತಃಕರಣದಿಂದಲೈದಿರ್ಪ ವೈದೇಹಿ ಸಾಧ್ವೀಮತವ ಮೀರದೆ ॥
ಸಂತ್ರಸದಲರುಗಿರ್ಪಳದರಿಂದ ತ್ರಿಭುವನದಿ ।
ಗಂತವಿಶ್ರಾಂತ ಕೀರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಿ ಪಿರಿಯನೃಪ ।
ಸಂತೆಗಾಧಿಕ್ಯ ಮಕುಟವನಿಡುವರತಿಶಯಕೆ ಮರುಗುವರೆ ಮಗುಳೆ ನೆನೆದು । (6)

ಪರಬಲಾರ್ದನ ರಾಮನಮಿತವಿಕ್ರಮ ಭೀಮ ।
ನುರುಬೆಯಂ ಬನದೊಳುಳ್ಳಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ಚರರಂತೆ ಸೇವಿಸುವರಲ್ಲದಿತರಂಗೆಯ್ಯಲೊರ್ವರಿಗೆ ಶಕ್ಯಮಲ್ಲ ॥
ತರಣಿ ಯುಷ್ಣವ ಬೀರ ಶಶಿ ಶೀತವನ್ನೆಸಗ ।
ಮರುತ ನುರುಬೆಯುಗೆಯ್ಯದೆಲ್ಲರು ಯಥೋಚಿತದಿ ।
ಶರಣರೆನಿಸಿರ್ಪರದರಿಂ ಮಹಾಪುರುಷರಂ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಲೇತಕೆ ॥ (7)

ಪಗಲಿರುಳ್ಮೊದಲಪ್ಪ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳುಂ ।
ನಿಗಮಾಗಮಾದಿ ವಾಗ್ಜಾಲಮೆಲ್ಲಂ ರಾಮ ।
ನೊಗುಮಿಗೆಯ ಬಗೆಯನನುಕರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಪುದಲ್ಲದಿತರಮೇನುಂಟು ತಾಯೆ ॥
ಮಿಗೆ ಬಲೋದ್ಧತಿಯಿಂ ತಿಮಿಧ್ವಜನ ತನಯರಂ ।
ಬಗೆದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ ಶರಜಾಲ ಲಭಿಸಿರ್ಪ ।
ವಗಣಿತ ಸುಖೋದಯಗಳತ್ತಪವು ಬನದಲಿರೆ ಮನೆಯಾಲಿರ್ದಂತೆ ಸಲಹಿ ॥ (8)

ಕಲೆಗೆ ಕಲೆ ಬಲಕೆ ಬಲ ಸಾಹಸಕೆ ಸಾಹಸಂ ।
ಮುಳಿಸಿಂಗೆ ಮುಳಿಸು ಶಾಂತಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಲೋಕದೊಳ್ ।
ಕಲಿತ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ಮೆಗ್ಗಳಂ ರಘುವೀರ ತೃಣಕೆ ತೃಣ ಘನಕೆ ಘನವು ॥
ಪಲವಜಾಂಡಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗೈದು ।
ಕೊಲುವ ಚಾತುರ್ಯಧುರ್ಯನ ಮಾನುಷೋಪಮಿತ ।
ಕುಲಗೈದು ಶೋಕಿಸುವುದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ನಿಜತತ್ವವಿಡಿದು ॥ (9)

ತ್ರಿದಿವಕುಲಂಗಳಂ ತಾಪಸಿಗಳಂ ಪೊರೆದು ।
ಜರದಹಿತ ಧರ್ಮಮಂ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ ಮಚ್ಚಿದರ ।
ಕರವಿಡಿದು ದಯಗೈದು ಸರ್ವಜನ ಸಂತೋಷಗೊಳುತ ಸನ್ನುತಿಗೈವರೊಲು ॥
ನಿರತಿಶಯರಥವೇರಿ ಧರಣಿಜಾತೆ ಸಮೇತ ।
ಬರುವ ರಘುವರನ ಜವದಿಂ ಕಾಣ್ಬೆ ಶೋಕಕಕವ ।
ಸರಮಲ್ಲ ಚರಣಕೆರಗುವೆ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಶುಭವ ಚಿಂತಿಪುದು ತಾಯೆ ॥ (10)

ಅಮಿತವಿಭವಂಗಳಂದೈತಂದು ಮೃದುಲಪದ ।
ಕಮಲಂಗಳ್ಗೆ ಮಣಿವ ಸುತರ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಂಗ ।
ಕ್ರಮದಿಂದಲಪ್ಪಿ ಮಸ್ತಕವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತಲಾನಂದಕಂಬನಿಗಳ ॥
ವಿಮಲೋದಕಂಗಳಂ ಧರಣಿಯುಂ ಪ್ರಿಯಗೊಳಪ ।
ಸುಮನಸಸತೆಯುಂ ಬೇಗ ತೋರ್ಪುದೆಂದಾತ್ಮೀಯ ।
ವಿಮಲ ಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಸಂತೈಸಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನು ಸುಮಿತ್ರೆಯು ವಿನಯದಿ ॥ (11)

ಇಂತರಮನೆಯೊಳಮಿತಸಂತಸದೊಳಿರಲತ್ತ ।
ಮುಂತಕ್ಕೈದುವ ರಾಮಚಂದ್ರಮನ ದಿವ್ಯರಥ ।
ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಜಡದೆ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ಪೋಗುತ್ತಲಖಿಳಲೋಕವಮಾಪ್ರಿಯಗುಣಗಳ ॥
ಸಂತೆಯನ್ನುಚ್ಚರಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆ ನುತಿಗೈವು ।
ತಂತನಂತಸುಖಾಸ್ಪದಂಗಳಾಂತಂತಖಿಳ ।
ಜಂತುಗಳ ನಿಚಯ ಪೋಪುದ ಪೇಳ್ವೆನೇಂ ಭೂಮಿ ಬೆಸಲಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಗೆ ॥ (12)

ಬರುವಖಿಳಪ್ರಜೆಯು ನೋಡುತ ರಾಮನಿಂತೆಂದ ।
ಭರತಗೀರಾಜ್ಯ ಪಾಲನೆಯ ನೇಮಿಸಿ ನಿಂದು ।
ಪೊರೆಯಲೆಂದಿತ್ತ ಬರೆಬೆಸನ ಸದ್ಗುಣವಂತ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದಾತನು ॥
ನರರೊಳಗಗ್ಗಳನಾಕುಮಾರನೊಳ್ ಸಂಪ್ರಿಯವ ।
ನೆರಸಿ ಭಾವಿಸಲೆಲ್ಲರುಂ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ।
ಕರುಣಿಸುವಮೃದುದಾಂತ ದಯವಂತನೀ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನ ಸ್ವಾಂತನು ॥ (13)

ಯುವರಾಜನಾಗಿರ್ಪ ಯುಕ್ತಸದ್ಗುಣಗಳಂ ।
ದವರವರ ವಿಧವರಿತು ಸಂರಕ್ಷಣಂಗೈವ ।
ಕುವರರೊಳಗೆಲ್ಲರಂ ಪ್ರಿಯಮಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರುಭಯ ಲಾಭಂಲಭಿಪವು ॥
ಸುವಿವೇಕಮುಳ್ಳರೀ ಪ್ರಜೆ ಭೂಪನಾಜ್ಞೆಯಂ ॥
ಜವೆಯಂತೆ ಮೀರದನುವರ್ತಿಸುವರೆಂದಖಿಳ ।
ಭುವನದೊಳ್ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮಾನುಸರಗಳವು ಕ್ಷಣದಿ ಕೈವಶ ಮಪ್ಪವು ॥ (14)

ಎಂದೆನುತ ವಿನಯೋಪಚಿತ ಮೃದುಲತರವಾಕ್ಯ ।
ದಿಂದಖಿಲಪ್ರಜೆಗಳಂ ಸಂತೈಸುತೈದುತಿರೆ ।
ಪಿಂದಿರುಗಲೊರ್ವರಿಗೆ ಮನಸಿಲ್ಲವಾದುದಾ ಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯೊಳಗೆ ॥
ಪೊಂದಿ ಪೊರಸೂಸದಿರೆ ಪರವಶತೆಯಿಂದಲಾ ।
ನಂದಾಶ್ರು ಕುಡಿವರಿವುತೆಲ್ಲರೈತರೆ ವಿಪ್ರ ।
ವೃಂದ ಮುತ್ತೆರದರರುಗಲತಿ ಶಕ್ಯವಾಗದಿರಲುಸುರಿದರ್ಬಹುವಿಧದಲಿ ॥ ? (15)

ಆರಟ್ಟಜಗಳ್ ಜಾತ್ಯಾಧಿಕಗಳೆನುಪದದಿ ।
ತೋರಲಘುಪದದಿಂ ಶತಾಂಗಮಂ ನಡೆಸದತಿ ।
ಘೋರಕಂಟಕಿತಪಂಥಾನ ದುರ್ಗಮವೆಮಗೆ ಬಾಲತಾರುಣ್ಯತತಿಗೆ ॥
ಆರಯ್ಯಲೀ ರಾಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯನೆದರಿಂದ ।
ಭೂರಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಮನುಸರಿಸಿ ಬಪ್ಪುದು ಕೃಪೋ ।
ದಾರತೆಯಲೆಮ್ಮ ಪಾಲಿಪುದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಶ್ವಗಳನಾವಿಪ್ರರು । (16)

ಎನುತಮಿತ ವಿಪ್ರಸಂತತಿ ಪಿಂತೆ ಭೋರ್ವೆರೆವ।
ದನುಕೇಳ ರಾಮ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಕಾಲ್ನಡೆಯ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ನಡೆವುತಿರಲನಿತರೊಳ್ವಿಪ್ರತತಿ ಜವದಿಂದಲೈದಿ ಮುದದಿ ।
ವನಜಾಕ್ಷರಾಮ ಲಾಲಿಪುದೆಮ್ಮ ನುಡಿಯನೀಂ ।
ಮನುಜೇಶನತಿದಯಾವಂತನಾರ್ತಸ್ವಾಂತ ।
ವಿನಯದಿಂದಖಿಳರಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸದ್ಗುಣನಿಶಾಂತನಲ್ತೆ ॥ (17)

ಫಲಿತ ಮಸ್ತಕರಾವು ತರುಣಜ್ಞಾನಾಧಿಕರು ।
ಕುಲವಂತರೆಲ್ಲ ಭವದೀಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ ।
ಕಲಿತವಾಗುತ ನಿಳಯಗಳನುಳಿದು ಬಂದಿರ್ಪೆವೆಮ್ಮ ಬೆಗಲೇರಿ ಬಿಡದೆ ॥
ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಕ್ರತುಲಿಹಂ ಬರ್ಪ ಹಿಂಗಡೆಯ ।
ಚೆಲುವಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಗಳ ಮಿತಮಿದರಿಂದ ।
ಲಲಿತಸುಚ್ಛಾಯಗೈದಪೆವೆಂದು ಬಿನ್ನಪವ ಕೈಗೊಂಬುದೀಗಲೊಲಿದು ॥ (18)

ಭವದೀಯಗುಣರಜ್ಜುವೆಮ್ಮ ಬಂಧಿಸಿಸೆಳೆದ।
ವವತಿರಸ್ಕರಿಸಲಳವಲ್ಲ ಸಂಗಡಬರ್ಪ ।
ರವಧರಿಸು ಸುಚರಿತ್ರಯಗ್ನ್ಯಹದಲಿಹರವರನುಳಿದು ಬರ್ಪುದನುಚಿತಂ ।
ನವನವಕಯಾಗ ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಫಲಗಳುಂ ।
ಭುವನಾಧಿಪತ್ಯ ಕೋಸುಗಕೈದಿ ವಿರಚಿಸಿದೆ।
ವವಿರಳದೊಳದರಿಂದೆ ಪಿಂತಿರುಗಿ ಪಾಲಿಪುದು ನಿಖಿಲಭೂದೇವತತಿಯ । (19)

ನಿಗಮೋದಿತ ವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಹುಜರಿಂದ ।
ಮಿಗೆ ಫಲಿತಮಪ್ಪುದದರಿಂದೆಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ।
ಸೊಗಯಿಸುವಸಫಲ ಗೈವೊಡೆ ಯೌವರಾಜ್ಯಮಂ ಕೈಕೊಂಡುನಗರದೊಳಗೆ ॥
ಸೊಗಸಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಂಗೈವುತಿರ ।
ಲಗಣಿತಾಧ್ವರಗಳಂ ಹರುಷದಿಂದಂ ಗೈದು ।
ಮಿಗೆ ಸುರರ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವೆವು ನಿನ್ನುಳಿದೊಡೆಂತು ಸುಖಕೈಸಾರ್ವುದು ॥

ತೊಳಲುತಿವೆ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಕೀಟ ಸ್ಥಾವರಗಳುಂ । [(20)
ಬಳಲುತ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳೀವುತಂ ಗುಣಗಣಗ ।
ಳೊಳುಮಗ್ನವೆಂದೆನಿಸಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಳುತಿವೆ ಸರ್ವಭೂತಾನುಕಂಪಿಯಲ್ತೆ ॥
ಬಳಲಿಸದೆ ಜಂಗಮಾಜಂಗಮಗಳಂ ಕೃಪೆಯ ।
ಲುಳಿದು ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಕರವಿಡಿದು ಗೋದ್ವಿಜರ ।
ಕುಲವ ರಕ್ಷಿಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯನುಂ ಯಾಚಿಸಿದರಖಿಳ ಜನರು ॥ (21)

ಭೂದಿವಿಜನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆನಿಸುವೊಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ ।
ಬೋಧಿತದ ಧರ್ಮಮದನಾಳ್ದಾತ ನೀನಲ್ತೆ ।
ಭೇದಿಸಜಲಿನಿಸು ಜನಮಾನಸಗಳಂ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಳ್ಪುದೆನುತ ॥
ಮೋದದಿಂ ನಿಜಬಲಸಮೇತ ಪಡಿಬಲಕೆಂದು ।
ಹಾದಿಗಡ್ಡೈಸಿ ನಿಂದಂತೆ ಭೋರ್ಮೊರೆವುತವಿ ।
ನೋದದಿಂ ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯರೊಳೆಂದ ರಘುನಾಥನು ॥ (22)

ಮುಂಬರಿದುಬರ್ಪ ಕೆಮ್ಮೀನ್ಗಳಂ ಸಾಲ್ಗಳಂ ।
ತುಂಬಿ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಹನೊರೆಗಳಂ ತೆರೆಗಳಂ ।
ಡೊಂಬಿಗೈದಲ್ಲಲ್ಲಿದನಿಗೈವ ಕಾರಂಡಚಕ್ರದಿಂ ನಕ್ರದಿಂದ ॥
ಶಂಬರಾಹಿತ ಶಿಲೀಮುಖ ನಿಲಯಮೆನೆ ವೇಣಿ ।
ಸಂಭ್ರಮಿತ ಮಾಗಿ ತೋರುವುದಿಂದು ಸುಖವಸತಿ ।
ಗೊಂಬನೆನುತಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾ ಸುಮಂತ ನಿಜರಥದಶ್ವಗಳನು ಪಿಡಿದು ॥ (23)

ಸೂರಿಯನ ರಥದಶ್ವಮೈದೆ ಮೀರುವಿನತ್ತು ।
ಪೋರುವವು ನಮಿಸುವೊಡೆ ಶಾಚಿಗೈದು ಕಳುಪುವುದು ।
ದಾರ ಜಲದಿಂದ ಮೈದೊಳೆದು ತಣ್ಣೀರ್ಗುಡಿಸಿ ಕರಗಳಂ ನೇವರಿಸುತ ।
ತೀರದೊಳ್ಚರಿಪಂತೆ ರಶ್ಮಿಗಳ ಬಲಿದು ಸಂ ।
ಚಾರಗೈಸಿದನಿತ್ತ ರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ಚಾರು ವಚನದಿ ಕರವುತಿಂತೆಂದ ನೆಲೆವತ್ಸ ಪೂರ್ವದಿನಮಿಂದಿನಿರುಳು ॥ (24)

ವನವಾಸಕಿದು ಮೊದಲ್ದಿನವಾದ ಕಾರಣಂ ।
ಮನಮದುತ್ಕಂಠತೆಯೊಳದೆ ನೋಡುಕಾನನಂ ।
ಜನಿತದುಃಖೋನ್ಮುಖದಿ ಬರುತಿವೆ ನಿಲಾಯಕಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ್ಬೇಗದಿ ।
ಜನಶೂನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲರಮಿತ ಮಾಯೋಧ್ಯಮ ।
ಜ್ಜನನಿ ಜನಕಾದಿಗಳ್ನಿನನೆನೆದು ಮರುಗುತಿಹ ।
ರನುಪದದಿ ಭರತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಯುವರನಾಶ್ವಾಸಗೈವ ಬಿಡದೆ ॥ (25)

ಇಂದಿನಿರುಳಾವು ಮರೆದುಮಲಗಲನುಚಿತ ಭಯಾ ।
ಕ್ರಂದಮೀ ಸ್ಥಳ ಮೆಚ್ಚುಗಿಂದರಲ್ವೇಳ್ಕುಮಿಂ ।
ತೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳ್ಪೇಳ ಸೂತನೊಳೆಂದ ರಾಮನತಿವಿನಯದಿಂದ ॥
ಸಂದೆಗವನುಳಿದು ರಥವಾಜಿಗಳ ನೆಚ್ಚರೊ ।
ಳ್ಪೊಂದಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೀದಿನ ಮುದಕದಾಹಾರ ।
ದಿಂದ ಕಳೆದಪೆವೆಂದು ಪ್ರಿಯದಿಪಲ್ಲವಶಯ್ಯಕೈದಿದಂ ರಘುನಾಥನು ॥ (26)

ಜಗದೀಶನಾದೊಡಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧಮಂ ಮೀರೆ ।
ಜಗತಿಗತಿದುಷ್ಕರಮೆನುತ್ತ ತೋರಿಸುವಂತೆ ।
ಸೊಗಯಿಸುವ ಮೃದುಶಯ್ಯಮುಳಿದು ಯೆಲೆವಾಸಿಕೆಯೊಳೊರಗಿ ನೀರಾಹಾರಮಂ ॥
ಮಿಗೆಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆನುಳದಮಾನವಜನರ ।
ಬಗೆಯು ವಿಧಿಕೃತವ ಮೀರಲ್ಕಕ್ಕುಮೇಯೆನುತ ।
ಲೊಗುಮಿಗೆಯು ಮರುಕದಿಂ ಸೂತ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಳ್ಕಾಯ್ದಿರ್ದರೆಡಬಲದೊಳು ॥ (27)

ಉದಪಾನದಿಂದ ಕಿಸಲಯತಳ್ಪದೊಳ್ತನ್ನ ।
ಸುದತಿಸಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನೊಪ್ಪಿರಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನೀರಾಜಮೌಳಿಗಿನಿತು ॥
ಕದಲಿ ಕೈಕಾಮಾತ್ರದೊಳಾಯ್ತೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ।
ಸದಯರಾಘವನ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಪೊಗಳುತ್ತ ।
ವಿಧುವಸ್ತಮಿಸುವನ್ನಮತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳಿರ್ದರಂದಿನಿರುಳೀ ವೇಳ್ಪಿನು ॥ (28)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಗೆಚ್ಚರುತೋರಲೆಚ್ಚತ್ತು ।
ಯಿನನುದಿಪದೆಸೆಯು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕರೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ವಿನಯದಿಂದೊರೆದನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಸ್ತ್ರೀಪುಂಸಾದಿಸರ್ವಜನಮೂರನುಳಿದು ॥
ಬನಕೆ ಬಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಘನತುಹಿನಬಾಧೆಯೊಳು ।
ಕನಲುತೆದೆಗೆದೆಗೊರಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದಂ ನೋಡು ।
ಜನಪ ಜನನಿಯರಿಂದಿಗಂ ನೆನೆದು ಶೋಕಿಸುವರತುಲಸಂತಾಪದಿಂದೆ ॥ (29)

ಪಾರಮಿಲ್ಲದದುಃಖಮಡಸಿ ಪಿತೃಮಾತೃಗ ।
ಳ್ಘೋರಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಕರೆದು ।
ದಾರಕಾರ್ಶ್ಯತೆಯಾಂತು ಜಡರಂಧರಂತಿರ್ಪರಾಗಳುಂ ಧರ್ಮವಿಡಿದು ॥
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುವಂ ಭರತ ।
ಕಾರುಣ್ಯಮುಳ್ಳಾತ ನುದಿಸೆ ಭಾಸ್ಕರ ಜನರ ।
ಪಾರಕೋಟಲೆ ಗೋಳಪರದರಿಂದಲಾವು ತೆರಳವೇಳ್ಕೈಸೆ ಮುದದಿ ತನಯ ॥ (30)

ಎಂದಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಡಲು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಿದು ಸಹಜ ।
ಮೆಂದಾ ಸುಮಂತ್ರನಂ ಕರೆದಣ್ಣ ಪೇಳ್ದಂತೆ ।
ಕುಂದದರುಪಲ್ ಪೋಗಲೈದಿರಥದಶ್ವಗಳ ಪೂಡಿ ಸಂತೈಸಿ ಬಂದು ॥
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ರಾಮಂಗರುಪೆ ನಸುನಗುತ ।
ಲಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಸಹ ರಥವೇರಿ ।
ಚಂದದಿಂ ತಮಸಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಥವಿಡಿದು ರಘುವೀರನು ॥ (31)

ಜನರಟ್ಟಿಳಿಯನುಳಿಯೆ ರಥಮುದಙ್ಮುಖವಾಗಿ ।
ಸ್ವನಗೆಯ್ಯದೈದಿ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಮತ್ತಾಮುಖವ ।
ನನುಸರಿಸಲೆಂದೊರೆಯಲಾಸೂತನಶ್ವಗಳನಪ್ಪಳಿಸಲಮ್ಮುದದೊಳು ॥
ಅನಿಲವೇಗದೊಳೈದಲಪರಿಮಿತ ಯೋಜನಗ ।
ಳನು ಕಾಣ್ಬರತುಲ ದುರ್ಲಭಮಾಯಿತಾಕ್ಷಣದೊ ।
ಳನುಜನೊಡನತಿಹಾಸಮೆಸಗುತಾರಾಮಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಮ ನಡೆದಂ ॥ (32)

ಉದಿಸೆ ಭಾಸ್ಕರನನಿತರೊಳ್ ಲೋಕಮೆಚ್ಚತ್ತು ।
ಸದಯರಾಮನ ಕಾಣದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಿಜ ।
ವದನಂಗಳಾರಲತಿಶೋಕದಿಂ ಭೋರ್ಮೊರೆವರಖಿಲ ದಿಕ್ತಟಮೊದರ್ವೊಲು ॥
ಪುದಿದ ನಿದ್ರೆಯು ತಮಸ್ಸೆಂಬ ಸಂಕ್ಲೇಶದುರು ।
ಮದಗೊಳಿಸಿತೆಮ್ಮ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ಸುಡಲೆಂದು ।
ಗದುಗದಸ್ವನದಿಂದ ಮರುಗುತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನುಗ್ಘಡಿಸಲನುಗೈದರು ॥ (33)

ಎಲ್ಲಿ ಪೋದಂ ಸರ್ವಜೀವಾನುಕಂಪಿ ಮ ।
ತ್ತೆಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಪೃಥೂರಸ್ಕಂ ಮಹಾಭುಜಂ ।
ಎಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಭಕ್ತಜನರನುಳಿದೇಕಾಂತದೇಶಮಾವೆಡೆಯೊಳಿಹುದು ॥
ಎಲ್ಲ ಜನರಂ ಪುತ್ರರಂತೆ ತಿಳಿದನವರತ ।
ಸಲ್ಲಾಪ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಪಾಲಿಸುವ ರಘುವೀರ ।
ನೆಲ್ಲಿ ಪೋದನೆನುತ್ತ ಕಾನನದೊಳರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದರ್ನಿಖಿಳ ಜನರು ॥ (34)

ಸಿರಿಯ ನಿಧನಂ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನಭದ್ರಕರ ।
ಭರಿತವಾಗಿದೆ ಶುಷ್ಕಕಾಷ್ಠಂಗಳಪರಿಮಿತ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಚಿತೆಗೈದು ಕ್ರತುಭುಜನ ಸಂಸ್ಥಾಪನಂಗೈದು ಸರ್ವಜನರು ॥
ಭರದಲುರಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕ ತೆರನೆನುತ ಶೋಕಸಂ ।
ಭರಿತ ಬಹುವಿಧಪ್ರಲಾಪಂಗೈವಜನರನೇ ।
ನೊರೆವೆ ಪೆತ್ತವರ ಸಂಕಟವ ಬಣ್ಣಿಪರೆಂತು ಮಾನವರಿಗಳವಕ್ಕುಮೇ ॥ (35)

ಎಂದು ವಿವಿಧ ಪ್ರಲಾಪದಿಂದಖಿಳಜನ ಹಿಂದು ।
ಮುಂದರಿಯದುನ್ಮತ್ತದತುಲಪ್ರಲಾಪಗಳ ।
ಕುಂದದೆಸಗುತ ಶತಾಂಗಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪೋಗಿ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಬಳಲಿ ॥
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಾವ್ರ ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।
ತೊಂದನೆಣಿಸದೆ ಮೃತೋಪಮರಾಗಿ ನಗರಕಂ ।
ಬಂದರಂದಿನದಿನದ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಬಣ್ಣಿಪೊಡೆ ಫಣಿರಾಜಗಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (36)

ಶಶಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಂ ನೀರುಳದ ಕಾಸಾರ ।
ದೆಸಕಮಂ ತಾಳ್ದ ನಗರಿಯು ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಜನ ।
ಪೊಸತೆನಿಪ ಗೃಹರತ್ನ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲರಂ ನೋಡದಲ್ಲಲ್ಲಿ ದುಗುಡದಿಂದೆ ॥
ಮಿಸುಪ ಕರುವಾಡಗಳ ವಿಪಣಿವೀಥಿಗಳಲ್ಲಿ ।
ದೆಸೆದೆಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ರಾಘವನ ಗುಣಗಳಂ ।
ಪಸರಿಸುತ ಪಲುಬುತಿರಲನಿತರೊಳಗೈತಂದ ವಾಮದೇವಂ ಮುದದೊಳು ॥ (37)

ನೋಡುತಾ ವಿಪ್ರಸಭೆಯಂ ಮಿಸುಪ ಹಾಸದಿಂ ।
ಕೂಡಿರುವ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದೆಂದ ದುಗುಡದೊಳ ।
ಗಾಡಿರುವಿರಖಿಳಾಗಮಜ್ಞರುಂ ಚೋದ್ಯಮಹುದೇನು ಮಾನಸಕ್ಲೇಗಳಿ ।
ಆಡವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತಲೆನೆ ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲ ।
ನೋಡಿ ಋಷಿಗಂ ಪೇಳ್ದರೈಯ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನೀ ।
ನಾಡುಳದು ಬನಕೈದಲೆಮಗಾದುದತಿಕ್ಲೇಶಮೆನಲಾಗ ಯತಿ ನುಡಿದನು ॥(38)

ಪರತರ ಪರಾತ್ಪರಂ ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ।
ನಿರತಿಶಯನಿರಘ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ಲೇಪ ।
ಪರಮಕಾರುಣಿಕ ಪರಬೊಮ್ಮನೀ ಲೋಕಮಂ ಪೊರೆವೊಡೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದು ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ದುರುಳರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ।
ನಿರುತ ಭಜಿಸುವರಿಷ್ಟಮನ್ನೀಯಲೋಸುಗಂ ।
ನರನೆನಿಸಿ ಸಂಚರಿಪನಾಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ತಿಳದನಿತ ವಿಸ್ತರಿಪೆನು ॥ (39)

ಪಿಂತೆ ತಮನೆಂಬಸುರ ದುರ್ಮೇಧೆಯಿಂ ವೇದ ।
ಸಂತತಿಗಳಂ ಕಳ್ದು ನೀರಧಿಯೊಳಂ ಪುಗಲ್ ।
ಚಿಂತಿಸುತಮನುಮತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಕಾತನಿಗೆ ಮೀನರೂಪವನೆ ತಾಳ್ದು ।
ಕುಂತಿಲ್ಲದಲೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ವೆತ್ತು ದಾನವನ ।
ತಾಂ ತಲೆಯ ತರಿದು ನಿಗಮಂಗಳಂ ಕೈಗಿತ್ತು ।
ಸಂತೋಷಗೊಳಸಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರೆಲ್ಲ ಮಣಿದು ಭುಲ್ಲವಿಸುವಂತೆ ॥ (40)

ಮರಣಬಾಧೆಯ ನೀಗುತಮರತ್ವಮಂ ಪಡೆಯೆ ।
ಗುರುವಿಷನುಮತಿಯಿಂದ ಗಿರಿಯನುದಧಿಯೊಳಿಟ್ಟು ।
ಉರಗನಂ ನೇಣ್ಗೈದು ಕಡೆವುತಲೆ ಕೈಬಿಡಲ್ ಶೈಲ ಪಾತಾಳಕಿಳಿಯೆ ॥
ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂ ಕಮಠನಾಗಿ ಬೆನ್ನೊಳ್ ಪೊತ್ತು ।
ಕರದಮೃತವನ್ನೆರೆದು ತರಿದಸುರಸಂತತಿಯ ।
ಪೊರೆದ ಬಿಡುಗಣ್ಣವರ ಸಾಮಹಾಮಹಿಮನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನಿಜ ಕಣಾ ॥ (41)

ಸೊಕ್ಕಿದತಿಬಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಕುಳೊಳ ।
ಗಿಕ್ಕಿ ಬಲಿ ಸದ್ಮಕೈದಿದ ಹೇಮಲೋಚನನ ।
ಕುಕ್ಕಿರಿಯಲೋಸುಗಂ ಕ್ರೋಡರೂಪವನಾಂತು ಕಡಿದಿಟ್ಟು ದೈತೇಯನ ॥
ಸೊಕ್ಕ ದಾಡೆಯ ಕೊನೆಯಲೀ ತಿರೆಯನಮರತ್ತಿ ।
ಯುಕ್ಕುವಾನಂದದಿಂ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಗೆ ।
ಸಿಕ್ಕದತಿಶಯನೆಂದು ನುತಿಗೈವೊಲೆಸಗಿದವ ರಘುವೀರನೀತನು ಕಣಾ ॥ (42)

ಅಗಣಿತದ ತಪದಿಂದಲಾರ್ಜಿಸಿದ ಬಾಹುಬಲ ।
ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಸತ್ವದಿಂದಖಿಳದೇವತೆಗಳಂ ।
ಜಗತಿಯೊಳಗಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ತಾತ ತಾನೆಂದು ವೈರಗೆಯ್ಯೆ ॥
ಮಗುವು ಕರೆಯಲ್ ಕೂಭದಿಂದೊಡೆದು ದಾನವನ ।
ಬಗಿದಿಟ್ಟು ನಿಜಮಹಿಮೆಯಂ ತೋರ್ದ ಕರುಣಾಳು !
ನಿಗಮಗೋಚರ ನೃಕೇಸರಿ ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಕಣಾ ॥ (43)

ಸೆಳೆದು ಸುರರಾಜನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ದೇವತೆಗ ।
ಳೊಳಗೊರ್ವರಿಲ್ಲದಂ ತಟ್ಟಿಬಲಿಯುಪಟಳ ।
ಕ್ಕಳುಕೆ ಸುರರೈತಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಕಾ ವಿಪ್ರನುತಿಯಿಂದ ಭೂತಳದೊಳು ॥
ತಳೆದು ವಾಮನರೂಪಿನಿಂದಧ್ವರಕ್ಕೈದಿ ।
ಯಿಳೆಯ ಮೂರಡಿಯ ಯಾಚಿಸಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ।
ತುಳಿದು ದನುಜನ ಸಿರಿಯನಣ್ಣಗಿತ್ತವನಾತ ನೀತ ರಘುರಾಮನಲ್ತೆ ॥ (44)

ಭೂರಿವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಬಲಿದು ಕೃತವೀರ್ಯಸುತ ।
ಪೌರುವನ ಘಾತಿಸಲ್ ತದುಘೋರಶಕ್ತಿಯ ಕು ।
ಠಾರಮಂ ಪಿಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವ ಮೂರೇಳುಸೂಳಲರಿದರಿದು ಬಳಕ ॥
ತೋರರಕ್ತಪ್ರವಾಹದಿ ಕರ್ಪಣಂ ಗೈದು ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನೆಲನಂ ದ್ವಿಜರಿಗಿತ್ತನಾ ।
ದಾರ ಭೃಗುರಾಮ ನೀ ರಘುವಂಶಸಂಭೂತನಲ್ತೆ ನೀವರಿದು ನೋಡೆ ॥ (45)

ದುರುಳ ದಶಶಿರನುರುಬೆಗಾರದಮರರ ವೃಂದ ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲ ಬಿನ್ನಪಗೆಯ್ಯೆ ।
ಧಗಿಸಿ ಮನುಜಾಕೃತಿಯ ದಶರಥನೊಳವತರಿಸಿ ಪೊರೆದು ಮುನಿವರನ ಕ್ರತುವ ॥
ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ಧರಣಿಜೆಯ ಕರವಿಡಿದು ।
ತುರಗೇಶನಂದನೆಯ ಮತ್ತವಿಡಿದು ಬನಕೈದಿ ।
ಸುರರಿಷ್ಟಮಂ ಸಲಿಸಲೆಂದು ಸಂಚರಗೈವ ಕಪಟ ಮಾನುಷವೇಷದಿ ॥ (46)

ಗತಶೋಕ ಮೋಹನಿರ್ಲೇಪ ಚೇತನರೂಪ ।
ಗತಿಶಯಂ ಕುಂದೆಂಬುದುಂಟೆ ನಿಜಮಾಯೆಯ ।
ನ್ನತಿಶಯದಿ ಬಲಿದು ಜನರಂ ಮೋಹಕಂಗೊಳಿಸಿ ಚರಿಸುತಿಹನಲ್ಲದುಳಿದ ॥
ರತಿಯುಂಟೆ ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯದ ತೆರದಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಳು ।
ವತಿಕಷ್ಟಮನುಚಿತಂ ನೆನೆದಮಾತ್ರದಿ ಪಾಪ ।
ತತಿಗಳೋಡುವವಾ ಮಹಾಪುರುಷಗೆಲ್ಲಿಯದು ಸಂಗ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ॥ (47)

ಎಂದೊರೆದ ನಿಜತತ್ವ ಬೋಧೆಯಿಂದಖಿಳಜನ ।
ಬಂಧುರದ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ದು ರಘುವೀರನಂ ।
ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ಶುಭನಾಮಧಾಮಮಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತಲಿ ।
ಮಂದಿರಂಗಳ್ಗೈದಿ ಸುಖಮಿರ್ದರಿತ್ತ ರಘು ।
ನಂದನಂ ವೈದೇಹಿಲಕ್ಷ್ಮಣರನೊಡಗೊಂಡು ।
ನಂದನಂಗಳ ವಿಲಾಸಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೈದೆ ನಡೆದ ಗೋಮತಿಯ ತಟಕೆ ॥ (48)

ಶುಭವಾರಿಯುತ ದಿವ್ಯನದಿಯ ನೋಡುತಲಮಿತ ।
ವಿಭವದಿಂದುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ಬಂ ।
ದಭವಮಸ್ತಕಮಾಲೆ ಯೆನಿಪ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಂಡು ಹರ್ಷವನು ತಳೆದು ॥
ಇಭಮೀನ್ಗ್ರಾಹಗಳ ಸುಳಿವ ಸುಳಿದೆರೆಗಳಂ ।
ನಭಕೇಳ್ವ ಪನಿಗಳಂ ಕಾಣುತ್ತ ದನಿಗೈವ ।
ರಭಸಂಗಳೊಲುಮೆಗಂ ನಸುನಗುತ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನೊಪ್ಪಿರ್ದನು ॥ (49)

(ಸಂಧಿ 14, ಪದ 645.)

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಹಲವು ವಿಧದೊಳ್ ಕೇಳಕೊಂಡಾ ಸುಮಂತಂಗೆ ।
ತಳುವದಧಿಕಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂ ನಿಜಭಕ್ತಿ ।
ನೆಲೆಯನೇಕಾಂತದೊಳ್ ತಿಳುಪಿ ಸಂತೈಸಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೊಲಿದು ॥

ಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಪಥವಿಡಿದು ।
ಬರುತ ಪಿಂದಿರುಗಿ ನಿಜನಗರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ।
ಮರುಕದಿಂದೆಂದನೆಲೆ ಸೂತ ಮಗುಳೆಂದಾವು ಬಂದು ಸಂತಸದಿಂದಲೆ ॥
ಸರಯೂತಟದ ವನದಿ ಮೃಗಯಾವಿಹಾರಮಂ ।
ವಿರಚಿಪೆವು ಸರ್ವಜನಸಂತೋಷಗೊಳುವಂತೆ ।
ಪರಿದಪೆವು ಮನದ ಸಂಕ್ಲೇಶಮೆಂದರುಪುತ್ತ ಕಳೆದ ಕೋಸಲಭೂಮಿಯ ॥ (1)

ಎನುತಯೋಧ್ಯಾಮುಖದಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ।
ಮನುವಂಶದಧಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಗರೀಮಣಿಯೆ ।
ವನಕಪ್ಪಣೆಯ ಕೇಳ್ಪೆ ಪಿತೃಋಣೋತ್ತಾರಣಂಗೈದು ಬಂದಪೆನು ಮಗುಳೆ ॥
ಎನುತಶ್ರುಪೂರಲೋಚನಗಳಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತೆ ।
ಜನಪದವನನುಕಂಪದಿಂದಲತ್ತಿದೀನತೆಯ ।
ನನುಕರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಮುಪಚರಿಸುತ್ತೈದಿದಂ ಗಂಗಾತಟಕೆ ಮೋದದಿ ॥ (2)

ಕಂಡಮುಂದಾಧಿಕ್ಯವೆರೆದು ರಘುನಂದನಂ ।
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯ ಶಿರೋರತ್ನಕಂ ನಮಿಸಿ ।
ಗಂಡುಗಲಿಯುಂ ಮೃದುಲ ನುಡಿಗಳಂ ನುತಿಗೈದು ದಿವ್ಯಕಾನನವ ನೋಡಿ ॥
ಮಿಂಡಿದ್ದ ಕೋಕಿಲಾರಾವ ಶುಕಕಲಕಲವ ।
ತಂಡತಂಡದಿ ಕೇಳುತತಿಹರುಷವೇಗಮಂ ।
ಕೊಂಡು ಬರಲಾಸೂತನಂ ಬೇಳ್ದಂ ರಥವ ನಿಲಿಸೆಂದು ಮುದದಿ ॥ (3)

ಸುರನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ ತೋರುವೀ ಬನದೊಳಗೆ ।
ಇರುಳದ್ದು ಭಾಸ್ಕರೋದಯವಾದ ಬಳಿಕ ಮುಂ ।
ದರುಗುವೆವೆನುತ್ತಿಳಿದು ಯಿಂಗುದೀಪಾದಪದ ಕೋಡಮಂ ಸಾರಿ ಕುಳಿತು ॥
ಕರುಣಾರಸೋತ್ಕಲಿತ ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂದಮೃತ ।
ವೊರವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಸುಮಂತನ ಕರೆದು ।
ಗುರುತರಪ್ರೇಮದಿಂದೊರೆದ ರಘುನಂದನಂ ಸುಮನಸಾನಂದವೆನಲು ॥ (4)

ಧೀಮಂತ ಕೇಳ್ ನಗರದೊಳ್ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ್ ।
ಮಾಮಕೀನವ್ಯಸನದತುಳಶೋಕಾಕುಲಿತ ।
ಭ್ರಾಮಕದಿ ತೊಳಲುತಿಹರದರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ ತಿಳಪು ಶಿವತಾತಿಗಳನು ॥
ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದಸ್ವಾಂತರೆನಿಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತ ।
ರಾಮನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾ ಸೂತ ಶೋಕನಿ ।
ಸ್ಸೀಮನಾಗುತ ಮರುಗಿ ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂದ ಮಗುಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥ (5)

ದೇವ ನಗರಿಗೆ ಪೋಪುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದೊಡಾ ।
ನೇವೇಳ್ವೆ ಚರಣಮಿರ್ದೆಡೆ ಯಯೋಧ್ಯಾನಾಮ ।
ಪಾವನಸುಪತ್ತನಂ ಸರ್ವಜನರಿರ್ದೊಡಂ ಶೂನ್ಯ ನೀನುಳಿದ ತಾಣಂ।
ಜೀವವಿಲ್ಲದ ತನುವನನುಸರಿಸಲೈದುವನ ।
ದಾವಪುರುಷನಿರ್ಪ ಭಾರ್ಗವಪ್ರಭೃತಿಮುನಿ ।
ಪಾವನತಪಾದದಿಂದಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣದಾನೆಂತಿರ್ಪೆನು ॥ (6)

ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳನವರತ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನ ।
ಕೆನಿಸಾದೊಡಂ ಸಿಲ್ಕದೀ ಚರಣ ಪಲ್ಲವದ ।
ಸನಿಹದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾನಂದಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಗುಳೆ ಕಾರ್ಯಾಂತರಗಳ ॥
ನೆನೆದವರೆ ಧೀರಯುತರು ಕರಗತದ ನಿಧಿಯುಳಿದು ।
ಮನೆಮನೆಯ ಭಿಕ್ಷಾಟನಂಗೈವರೇ ದೇವ ।
ರೆನಗಮಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೇಮಕರ್ಹನೆ ಮಾರುವೊಡೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮೇ ॥ (7)

ಭರತ ಭವದೀಯ ಭಕ್ತಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ರಾಜ್ಯ ।
ಸಿರಿಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಪಿತೃಮಾತೃ ಧನಧಾನ್ಯ !
ಧೊರೆದೇವತೆಯು ನಿಮ್ಮ ಪದಸರೋಜಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥
ಅರಿತರಿಯದಾನುಸಿರ್ವ ಭಾಷೆ ಪುಸಿದಿಟವೆಂಬ ।
ಪರಿಯೆಂಬುದಂ ಚಿತ್ತಮರಿಯಿಪ್ಪುದೀಜಗ ।
ದ್ಭರಿತಮೂರುತಿ ಬುದ್ಧಿಸಾಕ್ಷಿಗಾಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದೆಂತು ಕರುಣಾವನಧಿಯೇ ॥ (8)

ಇಂತಮಿತ ಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಕಲುಷಿತನಾಗಿ ।
ಮುಂತಿರ್ದ ಸೂತನಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಪಲ ।
ತ್ಯಂತರಂಗಸ್ನೇಹದಿಂದ ರಘುನಂದನಂ ನುಡಿದಂ ಸುಮಂತ್ರನೊಡನೆ ॥
ಚಿಂತೆಯಿಂದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ನಿನಗೆ ದೇಹಗಳ ।
ಪಂತಿದೆ ವಿಯೋಗ ಸಂಯೋಗ ಮಲ್ಲದೆ ವಸ್ತು ।
ಪಾಂತಿರನು ಹರ್ಷದೈನ್ಯಗಳ ಸೋಂಕಿರುವಾತನಲೆ ಮೂಢ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ (9)

ನಿಸ್ಸಂಗನಭವನವ್ಯಯನಾದನೀದೇಹ ।
ದುಸ್ಸ್ವಪಾಯಿಗಳುಪಾಸಕರ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥಕಂ ।
ತಸ್ಸಯ ಸುಕಲ್ಪಿತ ಮದಲ್ತೆ ವಸ್ತುತಮಲ್ಲ ಸಲೆಕೃತ್ರಿಮದ ತನುಗಳ ॥
ಉಸ್ಸವದೊಳನುದಿನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ ನಿಜಭಕ್ತಿ ।
ನಿಸ್ಸೀಮ ಮನಲುದಿಸಲದರ ದೆಸೆಯಿಂ ಶೋಕ ।
ದುಸ್ಸಹಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣಮಹುದಾಚಾರ್ಯನಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸಿದರ ॥ (10)

ಮೇಲಹುದು ಮುಕ್ತಿ ಯದರಿಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಿಡದ ।
ಲಾಲೋಚಿಸುತ್ತೀಶ್ವರಾಕೃತಿಯ ನೆಡೆವಿಡದೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಜಿಸುತಿಹುದೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನೊಳಿಂದಂ ಸುಮಂತ ನಯದಿ ॥
ಬಾಲಾದಿಮೂಢರುಗಳಿಂತರಿವರೀ ಪರಿಯ ।
ಪಾಲನಂಗೈದುಪಾಸನೆ ಭಕ್ತಿಯುದಿಸುವ್ರದ ।
ನಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದುಪದೇಶಿಸು ವ್ರದೆನುತೆರಗಲೊರೆದ ರಘುನಾಥ ಮುದದಿ ॥ (11)

ಕೇಳೈ ಸುಮಂತ ಮದ್ಭಕ್ತಿಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ।
ಪೀಳಗೆಯಲೆರಡುವಿಧಮವರೊಳು ಕ್ರಿಯಾಮಿಶ್ರ ।
ಮಾಳಹುದ ಶುದ್ಧಗುಣಮಿಶ್ರಮೆಂದೆರಡುವಿಧಮವ ನಿರೂಪಿಸುವೆ ಮುದದಿ ॥
ಪೇಳ್ವುದೇಂ ಸರ್ವಮೆನ್ನಿಂದಲಾಸರ್ವಮಂ ।
ತಾಳರುವೆ ಸರ್ವಮಂ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಮೆಂದರಿವು ।
ತೂಳಗಂಗೈವ್ರದದೆ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾಯಕಂ ಭಕ್ತಿಶುದ್ಧಾನಾಮಕಂ ॥ (12)

ಮಮಕಥಾಶ್ರವಣರತಿ ಪೊಗಳಪೊಗಳುವನುಮತಿ ।
ವಿಮಲಪದಸೇವನಾರ್ಚನ ದಾಸ್ಯನೇಹಾತ್ಮ ।
ಮಮತೆಯೆಂಬೀನವಂ ನವವಿಧದ ಭಕ್ತಿಗಳ್ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವು ।
ಕಮಲಸಂಭವ ಭವಾದಿಗಳು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯುಂ ।
ಸುಮನಂ ಮರಿಚ್ಯಾದಿ ಭೂತನುಜೆ ಭರತನಾ ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಶಬರಿ ಪಾಲಸ್ತ್ಯ ಮಾರುತಿ ರವಿಜ ನರುಣಸುತರನುದಿನದಲಿ ॥ (13)

ಪಾವನೀಕೃತಕ್ರಿಯಾ ಮಿಶ್ರರೆನಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ।
ಕೋವಿದರ ಮತದಲೊಂಭತ್ತು ವಿಧವಿಭಾಕುತಿ ।
ಯಾವನಾದರು ಸಿಲುಕಲದ ಮುಕ್ತನೆಂಬುದಿದು ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಲೆ ।
ಈ ವಿಧದ ಗುಣಮಿಶ್ರ ಭಕ್ತಿಮೂರ್ವಿಧಮವರ ।
ಭಾವಮೊಂದೊಂದು ಮೂರಾಗಿ ತೋರುವವದಂ ।
ಸೋವಿ ತಿಳ ಗುಣಮೂರು ಸಾತ್ವಿಕಂ ರಾಜಸಂ ತಾಮಸಗಳೆಂಬ ಪೆಸರು ॥ (14)

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮ।
ತ್ತಕಳಂಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದನುದಿನಂ ಜಾನಿಸುತ।
ಮಂಕುತಿಗೈದುವೊಡೆ ಸಾತ್ವಿಕದ ಸಾತ್ವಿಕಮೆನಿಪುದಖಿಳಭೂತಂಗಳೊಳಗೆ॥
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರ್ಪೆನ್ನನು ಪರೋಕ್ಷದಿಂ ಭಜಿಪ।
ಯುಕುತಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸಾಖ್ಯಜಡಜಂಗಮ।
ಪ್ರಕರದೊಳಗಿರ್ಪೆನ್ನ ತಾರತಮ್ಯದಿ ತಿಳಿವೊಡದುವೆ ಸಾತ್ವಿಕತಾಮಸಂ॥ (15)

ಸತತನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ ಕ್ವಚಿ।
ದ್ಗತ್ರಿವಿಧಿದು ಕಾಮ್ಯಕೆಳಸುವ ಭಕ್ತಿಗೈವ ನರ।
ಮತಿವಂತ ರಾಜಸದಿ ಸಾತ್ವಿಕವ ರಾಜಸಂ ಮೋಹದಂಭಗಳಿಂದಲಿ॥
ಅತಿಶಯದ ಭೋಗಕೋಸುಗ ಭಕ್ತಿಗೈವುದೇ।
ಕ್ಷಿತಿಗೆ ರಾಜಸ ರಾಜಸಂ ಪ್ರಪಣದಾಕಾಂಕ್ಷೆ।
ಕತಿಪಯಾರ್ತಿವಿನಾಶಕೆಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಳ್ಪುದದುವೆ ರಾಜಸತಾಮಸಂ॥ (16)

ಶಾರೀರಸಂಸಾರಭರಣಕೋಸುಗದಧಿಕ।
ತೋರದಂಭದಿ ಕಲಿತ್ರನೆನಿಸಿ ಶರಣಂಪೊಗುವು।
ದಾರಭಕುತಿಯ ತಾಮಸಸಾತ್ವಿಕ ಮೆನುತ್ತ ತಿಳಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಮಂ ಪಡೆವೊಡೆ॥
ಹಾರವಿಸಿ ದಂಭದಿಂ ಮಾಳ್ಪಭಕುತಿಯು ತಿಳಿದೊ।
ಡೋರಂತೆ ತಾಮಸದ ರಾಜಸಂ ಮೂರ್ಖದಿವಿ।
ಚಾರತನುದಂಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಭಕುತಿಯೆ ಪರಮತಾಮಸಕೆ ತಾಮಸವಲೆ॥ (17)

ಪರಿಪರಿಗಳಂತು ಮದ್ಭಕ್ತಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್।
ಪರಿಕಿಸಲ್ ಗುಣ ಮಿಶ್ರ ಮತ್ತಲ್ಲಿಗೆನೆ ಗುಣಂ।
ಪಿರಿದು ಸಾತ್ವಿಕಮಪರೊಳಾಧಿಕ್ಯ ಮುತ್ತೆಕರ ತಿಳಿಯ ಸಾತ್ವಿಕಸಾತ್ವಿಕಂ॥
ಹರುಷಗೊಂಬುವೆನಾವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಜಿಸಿದರು।
ಪರಮಹಿತಕರವೆಮಗೆ ಸಾತ್ವಿಕರ್ ಮನ್ಮಾರ್ಗ।
ವರಿತು ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಗಮಂಗಳನುಮತಿವಿಡಿದು ತೋಷಣಂಗೈವರೊಲಿದು॥ (18)

ಸರ್ವಭೂತಾವಾಸ ಚೈತನ್ಯರೂಪನಾ।
ನೋರ್ವನೆಂದರಿತೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರು ಸಾತ್ವಿಕದ।
ಖರ್ವಸಂಪದಕೆಳಸಿ ರಾಜಸರು ಪೂಜಿಸುವರ್ಗೈಸೆ ನೀರೇಜಭವನಂ॥
ಪೂರ್ವದೇವಾದಿ ಭೇತಾಳಪತಿಯುಂ ಭಜಿಪ।
ರುರ್ವಿಯೊಳ್ ತಾಮಸೀಜನರು ತಾಮಸದಿಂದ।
ಬೇರ್ವರಿದು ರಾಜಸಂ ಪುಟ್ಟುಗುಮುದನ್ನುಳಿಯೆ ಸತ್ವಮುದುಂ ಜನಿಪುದು॥ (19)

ಕಳೆದು ರಾಜಸತಾಮಸಂಗಳಂ ಸಾತ್ವಿಕವ।
ತಳೆದೊಂದು ಭಜಿಸುವರಿಗೀವೆ ಕೈವಲ್ಯಮಂ।
ಬೆಳಗುವುದು ಸಾತ್ವಿಕದಿ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ರಾಜಸದಲಹುದೈಕಭೋಗಾಪ್ತಿಯು॥
ಕಳೆಗೊಳುವು ಗೀರ್ವಾಣ ಭೋಗಗಳ್ತಾಮಸಂ।
ಬೆಳಸುವುದು ಮೋಹ ಭಯಗಳನಾಗುಣಂಗಳುಂ।
ಪೊಳೆದಪುವು ಚಿತ್ತದಿಂದಾಚಿತ್ತಮಂದೆಸೆದ ದೆಸೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯಹುದು (20)

ನ್ನರಸಾವ ವಿಧದನ್ನಮಂ ಕೊಂಬನಾ ವಿಧದ ।
ಲಿರಕವಾದಪುದುಮದರಿಂದ ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳ್ ।
ಬೆರೆದಪುವು ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂ ಮುಂದಪ್ಪ ಸುಗತಿಗಂ ಒಯು ಬರ್ಪುದು ॥
ಬರಡುಸಾಲಗೆಯು ಚಾಪಲ್ಯಮಂ ಪಳಯುಲುರು ।
ತರೇಂದ್ರಿಯಾಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಜೈಸಿದಂತಪ್ಪುದದ ।
ನಂನಿಕೃಂತನ ಕೃಧೀಕಾಸೋಪಮಂ ಕಳೆಯೆ ನಿರ್ಮಲಸ್ವಾಂತಮಹುದು ॥ (21)
ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಿ ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ನ ಭೋಜನಗೈಯೆ ।
ಹೃದಯು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಜನಿಪು ।
ದದರಿಂದೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ನಾಶನಮಪ್ಪುದಭಿಮಾನಮೇ ಮಾಯೆಯು ॥
ಅದುವೆ ಜೀವರನೆಲ್ಲ ಬಂಧನಂ ಗೈದು ಮ ।
ತ್ತುದಯಾಸ್ತಮಾನಗಳ ಬಳಸುವದವಿದ್ಯೆಯದ ।
ರುದಯುಮಿಲ್ಲದರದೇ ಮುಕ್ತಿಯೆನಿಪುದು ಕೇಳ್ ಸುಮಂತ ಗಾತಿಯಿಂದ [ತಿಳದು ॥ (22)
ಇತ್ತರದೊಳಭಿಮಾನ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಶೇಷ ।
ಮತ್ತೆಮೊದಲದೆ ಶರೀರಾಭಿಮಾನಂ ಜಾರಿ ।
ಪುತ್ರಾದಿಭ್ರಮೆ ಯೆರಡನೆಯದೆಂನು ತಿಳ ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತಲೋಕದಿ ।
ಕೆತ್ತ ದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯೆ ಪ್ರಥಮಮದರಿಂದ ।
ಬಿತ್ತರದ ಜಾತಿಗೋತ್ರಾತ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ।
ಮೊತ್ತ ವಿಭ್ರಮಗಳುದಿಸುವವು ತತ್ತಜ್ಜಾತಿಯಭಿಮಾನಮಧಿಕಮಹುದು ॥ (23)
ಇದು ಜಾತಿಗಂ ವಿಹಿತಮಿದು ನಿಷೇಧಮೆಸುತ್ತ ।
ವಿಧಿಸುವ್ರೊಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ ವಿಹಿತಾ ಚರಣೆ ಪುಣ್ಯ ।
ಮದನುಳಯೆ ಪಾತಕಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡರಿಂದ ದುರ್ಗತಿಸುಗತ್ರಿಗಳ್ ।
ಉದಯುವಹವದರಿಂ ವಿಚಿತ್ರತರ ಜನ್ಮಂಗ ।
ಳೊದಗುವವು ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಮೃತ್ಯು ಬೆಂಬಿಡದು ಮೃತೆ ।
ಯೊದಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನನಮಪ್ಪುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲ್ಲದುಳಿಯದನಘ ॥ (24)
ಜಂತುಗಳ ಕರ್ಮವಿಡಿದಾ ಪಂಚಭೂತಗಳ ।
ಪಂತಿಯಿಂದೀಶ್ವರಂ ಸೃಜಿಪ ಸ್ತ್ರೀ ಪುಂಭೇದ ।
ಮಾಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಕುಲಗೋತ್ರ ಸೂತ್ರಾಶ್ರಮಂಗಳಿಲ್ಲ ॥
ಕೊಂತಿ ಶಾಖಾಶಿಖಾನಾಮ ರೂಪಕ್ರಿಯಾ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯುಂಟುವಮ ತಾಯಿತಂಗಿ ಸತಿಸುತೆ ಸೊಸೆಯು ।
ರಂತೆ ತಂದೆಯು ಮಗಂ ಮೊಮ್ಮಮಾವಂ ಭಾವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಹವು ॥ (25)
ಇಂತು ಕಲ್ಪಿತದೇಹದಭಿಮಾನ ಕುಲಗೋತ್ರ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಪಾಶಗಳೆಸಗು ।
ವಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳ್ದಪವದರ ವಾಸನೆಗಳಿಂದಖಿಳಜೀವರೆಲ್ಲ ॥
ಸಂತತಂ ಸಿಲ್ಕಿ ತೊಳಲುವರು ವಾಸನೆ ಮೂರ ।
ಪಿಂತುಳುಪರೊಮ್ಮನದೊಳೆಮ್ಮನು ಭಜಿಸುವಶುಭ ।
ಸ್ವಾಂತರಿಗೆ ಸಕಲಪಾಪಗಳಳಿದು ಸುಖರಾಶಿ ವಶಮಹುದು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ॥ (26)

ಎಲುತೊಗಲು ನರಮಜ್ಜೆಮಾಂಸಾಸ್ತಿ ರಕ್ತಸಂ ।
ಕಲಿತಮಲಮೂತ್ರಾಂಶ ಸಂಭರಿತಮಶುಚಿಕರ ।
ನಿಲಯಮೀ ಪೊಲೆದೇಹ ಜಲಬುದ್ಬುದೋಪಮಿತಮುದಯಾಸ್ತಮಾನಬಿಡದೆ ॥
ಜಲದಿಂದ ಲೆನಿತುತೊಳದತ್ತಿಸಾರುತಿಹುದಿದಂ ।
ನಲವಿಂದಲೆನಿತು ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಗೈಸಿದರು ।
ಪೊಲೆಯುಳದು ಪಾವಿತ್ರ್ಯಮೆಂತಪ್ಪುದಾಶ್ರಮಕುಲಂಗಳಿಂದೇನು ಫಲವು ॥ (27)

ವಿಲಯಾತಿಶಯಮದಾನುಶ್ರವಿಕಮೂರುಗುಣ ।
ವೊಲವಾಂತು ಪೇಳ್ವುದು ತಾದಾರ್ಥ್ಯಮಂ ಜಡದ ।
ಲಾಲಿದಪುದು ಸ್ಮೃತಿಯುದರ ಮಾರ್ಗಾನುಸರಣೆಯಂಮಾಳ್ಪುದು ಪುರಾಣತತಿಯು॥
ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಪರಸ್ಪರವಾದಗಳ ಬಾಧೆ ।
ಸಿಲುಕೆಂದ ಮೋಹಕಂಗೊಳಿಸಿ ಭ್ರಾಮಕಗೊಳಿಸಿ ।
ಸಿಲುಕಿಪವು ಕಂಗಾಣದವರ ಕರಪಿಡಿದರೇಂ ಸುಖದ ಹಾದಿಯು ದೊರೆವುದೇ ॥

ಪಾರುವಂ ಪಳವಾತಿನೊಳಗೆ ತಿಳದವ ಧರ್ಮ । [(28)
ಸಾರವಂ ಬಲ್ಲಾತ ಚೆಲುವ ಚೆನ್ನಿಗನಿವನು ।
ದಾರವೈಷ್ಣವ ಶೈವ ಶಾಕ್ತೇಯ ಹೈರಣ್ಯಗರ್ಭಸೌರಾದಿಮತದಾ ॥
ಚಾರಣಂ ಗೈದಾತನೆಂದು ಭೂಷಣಗೈದು ।
ಕ್ರೂರಕರ್ಮವಿಹೀನ ಕೃಪಣ ಶಾಠ್ಯನೆನುತ್ತ ।
ತೋರದಿಂ ಕ್ರತುಗೈವ ಲೋಕರಿಂದೇನಪ್ಪುದೈಯ ಪರಮಾರ್ಥಗತಿಗೆ ॥ (29)

ನಿಗಮಾಗಮ ಪುರಾಣಮಾರ್ಗಣಿತೇಷ್ಟಾಪೂರ್ತ ।
ಮಿಗೆ ನೇಮ ದಾನಾದಿ ಸಂಗತಿಯೊಳಿಂ ಸಿಲ್ಕೆ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಮತ್ತವಚನಾರಚನೆಗಳು ಸಮ್ಮನಂ ಎಲ್ಲವು ಪ್ರಸಿಕಣಾ ॥ ?
ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಲೋಕದೇಹಾದಿ ವಾಸನೆಗಳಂ ।
ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮದದಂಭವನು ಬಿಟ್ಟು ।
ಸೊಗಯಿಸಿದರೇಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯುದರಿಂದಾನು ಶಕ್ಯನುಳಿದರಿನಶಕ್ಯಂ ॥ (30)

ಕರುಣಾರಸಂ ಪೆರ್ಚೆ ನಿಜತತ್ವಸಂಗತಿಗ ।
ಳರುಪಿ ಜಗದಾರಾಧ್ಯನಂಘ್ರಿಗಾನತನಾಗಿ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಜಗದೀಶ ಫಲಿತನುಡಿ ದಯುದಿ ಪೇಳ್ದ ॥
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ದ್ವೇಕಾಂತಭಜನೆಯಂ ।
ವಿರಚಿಸುವುಪಾಯಮಂ ದಯೆಗೈಯ್ಯ ಭವದೀಯ ।
ಚರಣಾರವಿಂದಗಳ ಪೊಂದಿ ಕೃತಿಯಿನಿಪೆನೆನೆ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥ (31)

ಕಳೆದು ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ವಾಸನಾತ್ರಯಗಳಂ ।
ಕಳೆದಖಿಲಭೂತಾನುಕಂಪಮಂ ಪದ ।
ದೊಳಗಿರ್ಪ ಸರ್ವೇಶನಾದೆನಗೆ ಸಂತತಂ ಸಕಲಧರ್ಮಗಳರ್ಪಿಸಿ ॥
ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನವನೆನ್ನೊಳಿರಿಸುತ ಪೆರರ್ಗೆ ।
ತಿಳದನಿತಬೋಧಿಸುತ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತ ಹರ್ಷ ।
ಗೊಳುವಾತನಾವನವಗೀವೆ ನಕ್ಷಯಪದವನೀವ ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿಯಂ ॥ (32)

ಅನುದಿನ ದೊಳೇಕಾಂತ ದೊಳ್ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಹೃ।
ದ್ವನಜದೊಳ್ ಮನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಬಲಿದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ।
ಲನಿಶವುಪಚಾರ ಪದಿನಾರರಿಂದರ್ಚಿಸುತ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯೊಂದಿ ॥
ತನುಪುಳಕ ವೆರ್ಚೆ ಸ್ಮೃತಿಮರೆದು ನಸುನಗೆಯ ಕಂ।
ಬನಿಗಳುದುರುತಲಖಂಡಾನಂದ ರಾಜ್ಯವ ।
ನ್ನನುಭವಿಪ ನಾತನೇಕಾಂತ ಭಕ್ತನವಂಗೆ ವೆರತಿಲ್ಲವೆಂದರಿವುದು ॥ (32)

ಬಲುತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದೊಲಿವುದದರಿಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾನೆಂದರಿದ।
ಚೆಲುವ ಸುಜ್ಞಾನ ಸಂಪದವಹುದು ಮತ್ತದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವು ॥
ಕಲಿತವಪ್ಪುದು ಸದಾನಂದಮಯನೆಂದೆನಿಸಿ।
ನೆಲದಿ ಸಂಚರಿಪನಾ ಸತ್ಪುರುಷ ಮನ್ಮಾಯ।
ಗೆಲಿದು ಸುಖಿಮಿರ್ಪ ಪ್ರಾರಬ್ಧದಂತ್ಯದೊಳು ಮಿಗೆ ನಿರ್ವಾಗಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು ॥ [(34)

ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಲಿದು ಸೂತಂಗಖಿಲತತ್ವಮಂ।
ತಾಮರಸನೇತ್ರ ಬೋಧಿಸಲಾ ಮೃದೂಕ್ತಿಗಳ್।
ತಾಮಸೀಬುದ್ಧಿಗಳ ಪರಿಬಟ್ಟು ನಿಬಿಡತರದಾನಂದ ಮುಣ್ಮಿಸಲ್ಕೆ ॥
ರಾಮಪುರದರಸನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವ ಪ್ರ।
ಣಾಮ ಗೈದಭಿನುತಿಸಿ ಮಾರ್ನುಡಿಯುಳವಲ್ಲ।
ದಾಮಹಾಮಾತ್ಯನೊಪ್ಪಿದನಗಜೆ ಪೇಳ್ದರೆಂತಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಂ ॥ (35)

(ಸಂಧಿ 15, ಪದ್ಯ 680)

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಂಟುವರೆ ನಾವಿಕಗತ್ರುಳ।
ತರಪಣ್ಯವನುಜಮೈತ್ರೀರೂಪದಿಂದಿತ್ತು।
ಹರುಷದಿಂದಖಿಲವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನುಪಚರಿಸುತ್ತೈತಂದ ರಘುವೀರನು ॥

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂ ಸೂತಂಗೆ।
ಕರುಣಾಳುಗಳದೇವ ನೊರೆಯೆ ಪರಮಾನಂದ।
ಭರತನೆಂದೆನಿಸಿ ಪಾಡುತ ಪೊಗಳುತಡಿಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಗಮಿಸಲಿತ್ತ ॥
ನರನಾಥ ನೋಡಿ ಲೇಖಾಧುನಿಯ ಸಂತಸಂ।
ಬೆರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರದೆಂದನಿರುಳಿರುವ।
ದರತೆ ಈತಾಣಮತಿರಮ್ಯಕರವಾಗಿದೆಕೊ ನೋಡು ತೀರದ ಬನವನು ॥ (1)

ಎನುತ ಶ್ರೀರಾಮನೊರೆಯಲ್ಕಾಗ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಬನವನೊಳಪೊಕ್ಕು ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ।
ಮನಕತೀವ ವಿಲಾಸವಾಗಿ ತೋರಿರಲೊಂದು ಇಂಗುದೀವಿಟಪದೆಡೆಗೆ ॥
ಸನುಮತದಿ ರಮ್ಯದೆಲೆವನೆಗೈದು ಬಂದು ಪದ।
ವನಜಕಂ ಬಿನ್ನಪಿಸೆ ಜಾನಕಿಯನೊಡಗೊಂಡು।
ಮುನಿಜನ ಸ್ತುತನೈದಿ ತರುನೆಳಲೊಳೆಳೆಚಿಗುರಪಾಸಿನೊಳ್ಮಂಡಿಸಿದನು॥ (2)

ಅನ್ನೆಗಂ ರಾಮಾಗಮೋತ್ಸವದ ವೈಭವವ ।
ತನ್ನವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೇಳ್ಕೆ ನಿಷಾದಪತಿ ।
ಯುನ್ನತಾನಂದದಲಿ ಮಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಸಂತಸಂದಳೆದು ಮನದಿ ॥
ಪುನ್ನಾಗಲಕ್ಷಮಶ್ವಗಳು ಲಕ್ಷತ್ರಯಂ ।
ಸನ್ನದ್ಧಮೆನಿಸುವ ಧನುರ್ಧರರ್ ನವಲಕ್ಷ ।
ಮಿಸ್ನಾದ ರಥಗಳಗಣಿತವಾಗಿ ಪಯಣಕಂ ಸನ್ನಾಹಗೈದು ಬೇಗ ॥ (3)

ಮಧುಕಂಧ ಮೂಲಾದಿ ಫಲಗಳಂ ಕರವಿಡಿದು ।
ಸದಯನಂ ಕಾಣಲುಜ್ಜುಗದಿಂದಲೈತಂದು ।
ಮದನನಯ್ಯನೆ ಮಹೀತಳಕೆ ಬಂದನೆನುತ್ತಲರಿತು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ।
ಮುದದಿಂದ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ।
ಕದನಕರ್ಕಶ ಜಗನ್ನಾಥ ಕೋದಂಡಧರ ।
ಬುಧಶಿರೋರನ್ನ ತವ ದಾಸದಾಸನೆನುತ್ತ ನುತಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟನೊಲಿದು ॥ (4)

ಸರ್ವಲೋಕಶರಣ್ಯ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣ ।
ಗೀರ್ವಾಣಗಣ ವೇತಾಳ ಗಿರಿಜಾಮನೋಹರನ ।
ಖರ್ವಮಾನಸಸರೋರುಹಹಂಸ ಹಂಸಜನಹೃದಯಚಿದ್ದೀಪ ದೀಪ ।
ಉರ್ವಿಜಾರಮಣ ಸುರಗೇಶವಂದಿತ ಚರಣ ।
ನಿರ್ವಾಣದಾಯಕ ನಿಜಾನಂದಮಯ ದುಷ್ಟ ।
ಗರ್ವಭಂಜನ ರಾಮ ಸಲಹೆನುತ ದೂರದೊಳ್ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದೆಂದನು ॥ (5)

ದೇವ ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲಜನ ।
ರೀ ವಸುಧೆ ಗಜತುರಗ ಮಣಿಕನಕಧೇನುಗಳ್ ।
ಭಾವವಾಚಕಕಾಯಕಂಗಳಿಂದಾಂ ಗೈದ ಸುಕೃತಾದಿಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ॥
ಪಾವನಶ್ರೀ ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿದೆ ಸನಕಾದಿ ।
ದೇವರುಗಳರಿಯದೀ ಸುಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆ ।
ಶ್ರೀ ವಧೂರಮಣ ಮರೆವೊಕ್ಕೆನೆನ್ನಂ ಸಲಹು ದುರ್ವೃತ್ತನಹೆನು ದಯದಿ ॥ (6)

ಎಂದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ರಘುನಾಥ ಗರ್ಪಿಸುತ ।
ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಕಂಗಳೊಳಗಾನಂದ ।
ಬಿಂದುಗಳ ಸುದುರಿಸುತ ಗದ್ಗದ ಸ್ವರದಿಂದ ನುತಿಗೈದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ಇಂದು ಶೇಖರಪದ್ಮಭವನಾರದಾದಿಮುನಿ ।
ವೃಂದ ಪೊಗಳುವೊಡರಿಯದಾಪಾರಮಹಿಮನಂ ।
ದಂದುಗದ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕೈರಾತಗೋಚರಂ ಮೂಢ ನಾನೇಂ ನುತಿಪೆನು ॥ (7)

ಮಾತನಾಡುವರೆ ಮೊಗಮಂ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ ।
ಜಾತುಜಿತು ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಬಾರದ ಜುಗುಪ್ಸಿತದ ।
ಜಾತಿಯೆನ್ನದು ದುರಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ಷಕಂ ಕ್ರೂರಜನರಗ್ರೇಸರಂ ॥
ತಾತ ಕೇಳ್ ಶಬರ ಕಾಳಾಹಿಭ್ರಮಿ ಕಾಮಿಸುತೆ ।
ಯಾತುರನ ರುಕ್ಮಕಾರುಕ ಲತ್ರ ಜೀವಕನ ।?
ಮಾತನುಂ ನಂಬದಿರುಮೆಂದು ನೀತಿಜ್ಞರುರಿ ಬೋಧಿಸಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರವ ॥ (8)

ಕಲಶಸಂಭವ ಮುಖ್ಯರತುಳ ಧ್ಯಾನಂಗಳಿಗೆ ।
ನಿಲುಕದಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮ ಶುಭವಿಗ್ರಹಾಕಾರ ।
ಕಲನೆಯಿಂ ಕಂಗಳದಿರಲಿ ತೋರ್ಪುದಾಂ ಕಂಡೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ಬಲುಜನ್ಮಕೃತತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಬಂ ।
ದೊಲಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಹರಾದ್ಯಖಿಲರಿಗಗೋಚರಂ ।
ಸಿಲುಕಲಪ್ಪುದೆ ಭವನ್ಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ ದೇವದೇವ ॥ (9)

ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ಕಾವುದೆನ್ನನೆನುತ್ತ ।
ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ನತುಳಪ್ರೇಮದೊಳಾಪೆರಾತನಂ ಕುಸ್ತರಿಸುತಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದೆ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ ಸಹಸ್ರರೊಳಗೊರ್ವನಿಗೆ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ।
ರತಿಯುದಿಪ್ಪುದಾ ಭಕುತಿಯಿಂದಾವನಾದೊಡಂ ।
ಮತಿಯುತರೊಳಗ್ಗಳನೆನಿಪ್ಪನಾಗುವ ವ್ರತಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂತನೆನಿಪ ॥ (10)

ಹರಕೇಶವದ್ವೇಷಿ ನೀಚ ಪಾಪಾಚಾರಿ ।
ನಿರತಗೋಹತ ಪುಲ್ಕಸ ಯವನ ಮೊದಲಾದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕ್ಷುದ್ರಯೋನಿಜರಾದೊಡಂ ಜನಿಸಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯು ॥
ನಿರುಗೆಯಿದಾಕ್ಷಣಂ ಪರಿಶುದ್ಧನೆನಿಸಿ ಬಂ ।
ಧುರದನಿಗಮಾಚಾರ ಕರ್ಮಸತ್ಯವ್ರತಾ ।
ಚರಿಪ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿನಿಂದಧಿಕನಹುದೆಂಬ ನಿಗಮಾರ್ಥಮಿದು ಸತ್ಯವು ॥ (11)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರದಭಿಮಾನಿಗ ।
ಳ್ಗೀತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕರ್ಮಾಚಾರರತರಿಂಗೆ ।
ಜಾತಮಾಗದು ಭಕ್ತಿಯಾಗ ಯೋಗವ್ರತಂ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ತೀರ್ಥಂಗಳು ॥
ಪೂತಗೈಲಾರವೆಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿಪುಟ್ಟುವದು ।
ಭೂತಳದಿ ಬಹುಜನ್ಮಸುಕೃತ ಪರಿಪಾಕದಿಂ ।
ದಾತಗೀ ಕರ್ಮಯೋಗಾದಿಜಂಜತ ಕೃತ್ಯವೇಳ್ಪನಿತುವೇಡವನಘ ॥ (12)

ವಿಜಿತಮತ್ಸರ ವೀತರಾಗ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ ।
ಖುಜು ಮೈತ್ರಿಯುಖಿಲಭೂತಂಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಭಾವ ।
ಭಜನೆ ನಿರ್ಮಮತೆ ಯತ್ನವಿಶೂನ್ಯ ನಿಷ್ಪರಿಗ್ರಹ ನಿರ್ಭಯನ್ನಿರಾಸೆ ॥
ಕುಜನರಲುದಾಸೀನ ದೊರೆದನಿತರಲಿ ತುಷ್ಟಿ ।
ತ್ಯಜಿಸಿ ಹರ್ಷವಿಷಾದಲಾಭನಷ್ಟಗಳಾವ ।
ಸುಜನಗಳವಟ್ಟಿರುವನವ ನೀಚನಾದೊಡಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಿದು ದಿಟಂ ॥ (13)

ನಿರತ ಪಾಪಾಚಾರ ಜಾತ್ಯಾಶ್ರಮ ವಿದೂರ ।
ಪರಪುಲ್ಕಸಪುಳಿಂದ ನೀಚಾಂಗನಾಗಮನ ।
ಪರನೆನಿಸಿ ಭೋಗಲಂಪಟನಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮಪೊಂದಿಲ್ಲದತಿಗರ್ವಿತ ॥
ದುರುಳನಾದರು ಮದೀಯೈಕತಾನಸ್ವಾಂತ ।
ವೆರೆದ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲ್ ಕೊಂಡು ವಿಪ್ರೋತ್ತಮಂ ।
ಪರಮಪಾವನನೆನಿಪನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದಖಿಳವಾಮ್ನಾಯನುತದಿ ॥ (14)

ಕುಲಗೋತ್ರ ಜಾತಿಧರ್ಮ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ।
ಬಲುತಪವ್ರತ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳ್ ಸಂತಾಪ ।
ಸೆಲನಕಾರಣದ ಧಾವತಿಯಲ್ಲದವರಿಂದಲೆಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಂ ಸಿಲುಕದು ॥
ಪಲವುವಿಧಕರ್ಮಗಳನಭಿಮಾನಗಳನುಳಿದು ।
ನೆಲವಿಂದಲೆರಕದಂತಿರುವ ಸರಿಯದ ಭಕ್ತಿ ।
ಸುಲಭ ನಾನೆಂದರಿವುದಿದು ಸತ್ಯತಥ್ಯವೆಂದರಿತು ಸುಖವನುಭವಿಪುದು ॥ (15)

ಎಂದೊರೆದ ವಾಣಿಯಿಂದಾನಂದನೆನಿಸಿ ಗುಹ ।
ಚೆಂದದಿಂ ತನ್ನಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುಗುಳೆರಗಿ ।
ನಿಂದು ದೂರದಲಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ರಘೂತ್ತಮನೊಳಂತೆಂದನು ॥
ಬಂದಿರುವ ಗಜತುರಗ ರಥಪದಾತಿಗಳ ಸುಖ ।
ಬಂಧುರವ ಸಿರಿಯುರಸುತನವನವನಿಮ್ಮಯ ಪದ ।
ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಪಿಸಿದೆನಿದನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಳ್ಪುದೊಲಿದು ॥

ವರಸುಧಾಚರಣದಮೃತಾರ್ಪಣಂ ಗೈದಂತೆ । [(16)
ಪರಮಪುರುಷಗೆ ಚತುರ್ದಶಭುವನಪತಿಗೆ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತನಾಂ ನಿವೇದನಗೈದುದ ಪಹಾಸವಲ್ತೆ ಜೀಯ ॥
ಚರಣಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಪವ ಕೈಕೊಳವೇಳ್ಕು ।
ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸುವ ನಿಷಾದಪತಿ ಗುಹನ ನೋಡಿ ರಾಘವ ನುಡಿದನು ॥ (17)

ತಾತ ಕೇಳ್ನನ್ನಿಂದಲತುಳ ಸನ್ಮಾನ ಸಂ ।
ಪ್ರೀತ ನೆಸಿರ್ದೆವಾವು ಸರ್ವ ತ್ರಿಭುವನದ ।
ನೇತಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕಂಗಳ ಹಬ್ಬವಾಯ್ತೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಬುದರಿಂದಲಿ ॥
ಪೋತಾದಿ ಶಾರೀರ ಸಂಬಂಧ ಜನರು ಸಹ ।
ಜಾತರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಕ್ಷೇಮವೇ ಎನುತ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿದುದೇಂ ಪೇಳ್ವೆ ಭಜಕವಾತ್ಸಲ್ಯದಿರವ ॥ (18)

ನಿನ್ನ ಮನದತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನಾಬಲ್ಲೆ ।
ನಿನ್ನಾಧಿಪತ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯ ಮೆನ್ನದು ಲೋಕ ।
ಸನ್ನುತನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣ ತುಲ್ಯನನ್ನುಳದನ್ಯ ಮೇನುಂಟು ಮೇಣಧಿಕವು ॥
ಎನ್ನಯ್ಯ ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಮುನಿವೇಷವಂ ಧರಿಸಿ ।
ಪನ್ನೆರಡು ಮತ್ತೆರಡು ವರುಷ ಬನದೊಳಗಿರ್ಪ ।
ದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವೀ ಧರ್ಮಕೂಣೆಯಂ ಬರಗೊಡಲ್ಬಾರದನಘ ॥ (19)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಾತ್ಮ ಸಂಭಾರ ವಸ್ತುಗಳ ।
ಸದನಕ್ಕೆಕಳುಪು ಸುಪ್ರೀತರಾದೆವೆನುತ್ತ ।
ಸದಯ ನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ಸದಯನಾ ವಸ್ತುಗಳ ಪಿಂತಿರುಗಿಸಲ್ಕನಿತರೊಳ್ ॥
ಪದುಮದಿನಯಂ ಪಶ್ಚಿಮದಕಡಲ ಕನೆಗೈದೆ ।
ಮುದದಿಂದರಾಘವಂ ತತ್ಕಾಲ ಕರ್ಮಗಳ ।
ಚೆದುರಿಂದ ಗೈದು ತತ್ತರುನೆಳಲ ನಾರಲ್ಕೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥ (20)

ದೇವಗಂಗಾಜಲದಿ ಪದಪದ್ಮಗಳ ತೊಳೆದು ।
ಪಾವನಶ್ರೀ ತೀರ್ಥಮಂ ಕೊಂಡು ಮಗುಳೆ ಭೂ।
ದೇವಿಯಾತ್ಮಜೆಗೆರಗಿ ಸ್ವರ್ನದೀಯುದಕಮಂ ತಂದು ಕರತಳಕೀಯಲು ॥
ಸಾವಧಾನದಿಕೊಂಡು ಜಾನಕೀಸಹಿತ ನರ ।
ದೇವ ತಳಿರ್ವಾಸಿಕೆಯ ಸಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೂರ ।
ಠಾವಿಡಿದು ಸಾಲ್ದಿಸೆಯುಸಾರ್ಮೈವೃತೊಪ್ಪಿರಲ್ಕಾಗ ಗುಹನಿಂತೆಂದನು ॥ (21)
ಅರಸ ನಿನಗೆಂದಾನು ತರಿಸಿರುವ ಪಾಸಿಕೆಗ ।
ಳುರುತರಾಹಾರಗಳನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನನು ।
ದ್ಧರಿಸಿ ಶಯನಿಸವೇಳ್ಕುಮಿಂದಿರುಳೆಚ್ಚರದಲಿಹುದಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿ ॥
ಪೆರತುಪದ್ರವ ಲೇಶಪುಟ್ಟದೋಲ್ ಕಾದಿರುವೆ ।
ಚರರು ವನಗೋಚರರು ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲವರ್ಕೃಪೆಯು ।
ಪೆರದು ಪಾಲಿಪುದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳಲಾ ಗುಹಂಗೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಯದಿ ॥ (22)
ಕೆಳೆತನದೊಳೆನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕರಾರುಂಟು ।
ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯರಸ ರಾಜೋಪಭೋಗಗಳ ।
ನುಳಿದ ತಾಪಸರಂತೆ ತರುತಳದಲಿರ್ಪುದಂ ಪಂಬಲಿಸಿ ನೃಪತಿ ತನುವ ॥
ನುಳಿದಪಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಯನುಸರಿಪಳಾ ಮಾತ ।
ಪಳಯದೊಡನೈದುವಳ್ ಮನ್ಮಾತೆ ವಿಪರೀತ ।
ಗಳ ಕೇಳ ಶತ್ರುಘ್ನ ನಿಪ್ಪನೆಂತಾ ನಗರಮೆಲ್ಲ ಜೆಲ್ಲಿಹುದು ಬಳಕ ॥ (23)
ಇಂತನಂತವಿಧಂಗಳನಾಂತ ಚಿಂತಾನಿಚಯ ।
ಸಂತಾನ ವೃದ್ಧಿಯೆನಿಸಿರೆ ನಿದ್ರೆ ಸುಖಸೌಖ್ಯ ।
ಮೆಂತಹದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕನಾಥರಿಗಾಗಲಿದ ಮೀರಲಳವೆ ವಿಧಿಯ ॥
ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೇನು ಫಲಮೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಪೇಳ ।
ಲಂತಸ್ಥಮಾದ ಶುಚಿಮುಂಬರಿದು ಬರಲು ಗುಹ ।
ಸಂತಾಪದಿಂ ಮರುಗಿ ಪಲುಬುತಿರೆ ಗಂಡೆರಳೆಯಂತೆದೈನ್ಯದೊಳಿದ್ದನು ॥ (24)
ಕರವೃತಲಿ ಕಂಬನಿಗಳುಸಿರುಸಿರೆನುತ್ತಲುಂ ।
ಪೊರಳೆ ಸಂಕಟಗೊಳುವ ಗುಹನ ನಿಟ್ಟುಸಿ ಮನದ ।
ಮರುಕದಾ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತನ್ನೊಳೆಂದಂ ಪೆರರ ತಾಪವಾತ್ಮೀಯಮೆನುತ ॥
ಅರಿದು ಸಂಕಟಗೊಳುವ ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ಸ ।
ತ್ಕರುಣಾಳುಗಳಲಧಿಕ ತೊಳಲಲನುಚಿತಮೀತ ।
ನುರುತಾಪಹೊರಗೈಯುವೇಳ್ಕೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯುನಿಷಾದಪತಿಗೆಂದನು ॥ (25)
ಗೆಳೆಯ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತ ನೀನಿದೇಂ ಕಾರಣದೊ ।
ಳಳುವರುಜ್ಜಗಗೈವೆ ಶ್ರೀರಾಮ, ಪರಬೊಮ್ಮ ।
ನಿಳೆಯಭಾರವ ಹರಗೆಯ್ಯೆ ಮನುಜಾಕಾರವೆತ್ತು ಜನರಂತೆ ತೋರ್ಪ ॥
ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಸಿಲುಕುವುದೆ ರಘುವೀರ ।
ತೊಳಲುವನೆ ನರರಂತೆ ದುಃಖ ಕೋಟಲೆಗಳೊಳು ।
ತಿಳಿಯದಾರದಕೆ ಸಂಕಟ ಗೊಳುವದೇನುಂಟು ತಂಗಾಳಯೊಳಗೆ ನಂಟು ॥ (26)

ಆರಾದೊಡಂ ವಿಧಿಯು ವಿಸಾರಲಸದಳ ದುಃಖ ।
ವಾರಿಂದ ಸಂಗಡಿಸಿತೆಂಬುದಖಿಳಭ್ರಾಂತಿ ।
ತೋರಸುಖಮೆನ್ನಿಂದಲೊದಗಿದುದು ನಾಂ ಗೈದೆನೆಂಬುದಭಿಮಾನ ಬರಿದೆ ॥
ಆರಿಂದಲುಪಕಾರವಪಕಾರವೆಂಬೆರಡು ।
ತೋರುವುವುವೆನುತೊರೆವ ಸೊಲ್ಲು ಪುಸಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
ಕಾರಣಂ ಸರ್ವಜಂತುಗಳ್ಗಂ ನಿಜಕರ್ಮನೇಱಿಂದ ಬವ್ವವನಘ ॥ (27)

ಪಿರಿಯು ಮಿತ್ರದ್ವೇಷಿಗಳು ಬಂಧುವರ್ಗವೆ ।
ಲ್ಲರು ಹರವರ ಪರಕರ್ಮನು ಪಶರೆನಿಸಿ ಬಾ ।
ಳ್ವರುಳದ ಮರಿಗವರಿಂದೆ ಸುಖದುಃಖ ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳ ನೋಡದಲೆ ಪೋಪುದೆ ॥
ನಿರತಮಾದೇಶ ಮಾಕಾಲಮಾದಿನಘಳಿಗೆ ।
ಯಿರದೊದಗಿ ಬರ್ಪುದನುಮಾನಮಿಲ್ಲದೆ ಶುಭವು ।
ಪರಿಪಂಥಿಸುಶುಭಮೆಂಬೆರಡಾರನುಂ ಬಿಡದವನ್ಯಭೋಕ್ತ್ಯವ್ಯಾಂಸಿಗಳ್ ॥ (28)

ವಿಧಿಕೃತಮವಿಸಾರಲಳವಲ್ಲ ದೇವಾಸುರರು ।
ಪದುಮಭವಹರ ವಿಷ್ಣು ಯತಿತತಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ ।
ಮುದದಿಂದಲನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತುಳಿದರದರಿಂದಲೀ ಶುಭಾಶುಭವೆರಡರ ।
ಸದನವೀತನು ವಿದಕೆ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಂದ ।
ಮುಡಿಸುವುವು ಸುಖದುಃಖ ವೊಂದೊಂದನುಳಯುದಿದು ।
ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಸಂಭವರಿಂಗಲಂಘ್ಯಮಿವು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ತೆರದೊಳು ॥ (29)

ನೀರೊಳಗೆ ಕೆಸರು ಕೆಸರೊಳ್ ನೀರು ತೋರ್ಪಂತು
ದಾರ ಸುಖಮಧ್ಯದೊಳ್ದುಃಖ ದುಃಖದ ನಡುವೆ ।
ತೋರುವದು ಸುಖಮಿವಂ ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲವಾರಿಂದ ತಿಳಿದುನೋಡೆ ॥
ಪೂರುವದ ಪ್ರಾರಬುಧವನುಭವಿಸದಲ್ಲದದು ।
ತೀರದಾರಿಂದಪ್ಪುದೇನುಂಟು ಪ್ರಾಕೃತಂ ।
ಕಾರಣಂ ಮತ್ತಿದಕೆ ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಾಂತಿಯನು ನೆನೆದು ॥ [(30)

ಈರೇಳುಭುವನಗಳ ಸೃಜಿಸಿಪಾಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ।
ಶಾರೀರದೊಳ್ ಮಡಗಿ ತಾ ನಿರಾಮಯನಾಗಿ ।
ತೋರಿ ತೋರದ ಸಕಲರೊಳಗಿಪ್ಪ ಚಿನ್ಮಯಂ ಲೋಕಾನುಸಾರವಿಡಿದು ॥
ಪ್ರಾರಬ್ಧಮಂ ವಿಸಾರಬಾರದೆಂದನುಕರಿಸಿ ।
ತೋರುವದೆ ಸುಖದುಃಖವೇಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಂದ ।
ಸೂರಿಗೆತ್ತಣದು ಸೂರಿಯುಗುಂಟೆ ಪಗಲಿರುಳ ಸಂಬಾಧೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ (31)

ಎನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತತ್ವಕಥೆಯಿಂದ ಲೊಡಂಬಡಿಸು ।
ವನಿತರೊಳಗಾವಿತ್ಯನುದಯಾದ್ರಿಗೈತರ ।
ಲ್ಕಿನವಂಶದರಸನೆಳ್ಚತ್ತು ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾಕ್ರಿಯುವ ವಿರಚಿಸಿ ಬೇಗದಿ ॥
ಘನವದಗಂಭೀರನಿಸ್ವನದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಯನುಕರೆದು ಕೈವಲಿನಿಯಂ ದಾಂಟಲುಪಯೋಗ ।
ವನು ಮಾಳ್ಪುದೆಂದು ನೇಮಿಸಲಾತ ನಾನಿಷಾದಪತಿಗಿಂದ ನೆಂಬಿದು ॥ (32)

ಉಡುಪವಂ ತರಿಸು ನದಿಯಂ'ತರಿಸವೇಳ್ಕುಮೆಂ ।
ದೊಡೆಯು ನೇಮಗೈದನೆನೆ ಹಸಾದಮೆನುತ್ತ ।
ನಡೆದು ದಾಯಾದ್ಯರಿಂಗರುಪಲಾಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯನಾವೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸುತ ॥
ತೊಡರಿ ತಂದಾ ತಟಿನಿಯೆಡೆಗೆ ಸತ್ವರದಿಂದ ।
ಪೊಡವೀಶಗಭಿನಮಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಮುಂ ।
ಗಡೆಯಲಿಟ್ಟಿಸುತಂಬುಸರಣಿಯಂ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದು ಮಿಗೆ ರಘುವೀರನು ॥ (33)

ಸುರುಚಿರ ಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದು ಗುಹನಂ ಜಗ ।
ದ್ಭರಿತವಿಕ್ರಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ನುಡಿದಂ ಲೋಕ '
ರಿರುವೆಡೆಯಲಾವಿರುವುದನುಚಿತಂ ಮುನಿಸೇವ್ಯ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನಕ್ಕೈದಿ ॥
ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರಲ್ವೇಳ್ಕು ಋಷಿವೇಷಗಳ ।
ಧರಿಸಿ ವಿಪಿನದಿ ಚರಿಸೆ ಸೌಖ್ಯಮುದರಿಂ ಬೇಗ ।
ತರಿಪುದಾಲದ ಪಾಲನೆನುತೊರೆಯಲಾ ಗುಹಂ ತಂದೀಯೆ ಪಟುಕ್ಷೀರವ ॥ (34)

ತಂದಿತ್ತ ಪಾಲಿನಿಂದಂ ರಾಮ ಜಡೆಗಟ್ಟೆ ।
ದಂದದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಗ್ರಭವನೋಪಾದಿ ।
ಬಂಧಿಸಲ್ ವೇಣಿಗಳ ಲೋಕವಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಸಂಬಂಧಗೊಳುತಲಿರಲು ॥
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ಸೌಮಿತ್ರಿಯರ್ ಮೌನಿಗಳ ।
ವೃಂದನಾಯಕರಂತೆ ಕಂಗೊಳಪ ಸಮಯದೊಳ್ ।
ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರರಸ ಲಾಲಿಪುದಂಬುಸರಣಿ ಬಂದಿರ್ಪುದೆನುತ ॥ (35)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ ನಾವೆ ಬಂದಿದೆಕೊ ! ಬೇಗ ।
ಭೂಮಿಜೆಯು ಸಹಿತ ತರಣಿಯನಡರವೇಳ್ಕೆಂದು ।
ನೇಮಿಸೆಹಸಾದವೆಂದಾ ವಿದೇಹಾತ್ಮಜೆಯ ಪೋತಾಧಿರೋಹಗೈಸಿ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಗುಹನ ಕರಪಿಡಿದಾಗ ।
ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ಸಹಿತ ಬಂ ।
ದಾಮಹಾ ನಾವೆಯನಡರಿದಂ ಸುರನದಿಯ ದಾಂಟುವಾತುರದಿಂದಲಿ ॥ (36)

ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ನಾವೆಯೊಳ್ ನಿಂದು ವೈದೇಹಿ ।
ಮುದದಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುನಿಜನಸ್ತುತೆ ದೇವಿ ।
ಸದಯೆ ನಾಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಪುದ ಚಿತ್ತದನುಕಂಪದಿಂ ಕೈಗೆಯ್ಯೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥
ಪದಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಸಹಸ್ರಗೋಧನ ವಸ್ತ್ರ ।
ವದುಭುತದ ಚಿತ್ರಾನ್ನದಿಂದ ಭೂಮಿಸುರರ ।
ಸದರ ಸಂತಸ ಗೊಳಿಪೆ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳಲೊಂದು ಕುಂದೆನಿಸದಂತೆ ॥ (37)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ಪ್ರೊಪ್ಪದಿಂ ಪತಿಸಹಿತ ।
ಪುನರಾಗಮನ ವಪ್ಪೊಡೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ನಿಜ ।
ಮನದೊತ್ತು ಸಾರ್ಚಿದಯಗೆಯ್ಯಲತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾನು ಮಿಗೆ ಸಲ್ಲಲಿತದ ॥
ಘನತರತ ಸಾಸಿರಸುರಾಘಟದ ಮಾಂಸಗಳ ।
ಲನುಪದಂ ಪದವ ಪೂಜಿಪೆ ತಟಾಂತರವಾಗಿ ।
ಬನದೇವತೆಗಳನರ್ಚನಂಗೈವೆನೆಂದೆನುತ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳ್ ಗಂಗೆಯ ॥ (38)

ಪಾವನತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಂಟಿ ತಟಮಂ ಸಾರಿ ।
ನಾವೆಯಿಳದಾಕ್ಷಣದಿ ತೊಳೆದು ಕರಪದಗಳಂ ।
ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಪುನರಾಜಮನಗೈದು ಕರೆದಾ ನಿಷಾದಪತಿಯ ॥
ತೀವಿದಾನಂದದಿಂದೊರೆದ ನೀಂ ಪರಿಪಾಲಿ ।
ಪಾವನಿಗೆ ನಡೆದೆಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾನಸದಿ ।
ಠಾವ ಗೈದಾನಂದವಿಂದಿರ್ಪ್ರದೆನೆ ನಮಿಸಿ ಗಮಿಸಿದಂ ನೃಪತಿ ನಯದಿ ॥ (39)

ಶೃಂಗವೇರಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಪಿ ಗುಹನಂ ಚರಣ ।
ಸಂಗಡಿಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳೆಂದ ಮಾನುಷಲೋಕ ।
ಸಂಗವಿಲ್ಲದ ನೆಲಂ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಿವೆ ಕ್ರೂರಶಾರ್ದೂಲಸಿಂಗಂಗಳು ॥
ಅಂಗನಾಮಣಿ ಜನಕತನಯಳೆಂದಿಗು ವಿಪಿನ ।
ದಂಘವಣೆಯಂ ತಿಳಿಯಳದರಿಂದ ಬೆದರದೋಲ್ ।
ಮುಂಗಡೆಯಲೈದಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯನಾರೈವುತಂ ಬರ್ಪೆ ಧರಣಿಜೆಯ ಪಿಂತೆ ॥ (40)

ಪಿಡಿದು ಶರಚಾಪಗಳನಾರೈದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ನಡೆಯೆ ಮುಂಗಡೆಯೆ ಪಿಂದೆಸೆಯೆ ರಾಘವ ಬರಲ್ ।
ನಡುವೆ ಜಾನಕಿ ಬರುತ ತೋರಿದಳ್ ತರವಮಾತ್ಮಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯದಿ ॥
ತಡೆಯದೊಪ್ಪಿರ್ದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬಂತೆ ।
ಸಡಗರದಿ ಮೃದುಪದನ್ಯಾಸಗೈವುತ ತನ್ನ ।
ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನ ಸಂತಸಗೊಳಿಪಳೋ ಎನಲ್ ನೋಟಕರಿಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (41)

ಸೋಮಾರ್ಕರಂತಖಿಳ ಭೂತಳವ ಬೆಳಗುತಂ ।
ತಾಮಸೀ ರಕ್ಕಸರ ಭಯದಿ ಬಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ।
ಸ್ತೋಮಕಭಯವಕೊಡುತಲಿಡುತಮಿತ ಸಂಪದವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಧನ್ಯರಿಂಗೆ ॥
ರಾಮಪುರಸವನ ರಾಜೀವನಿರ್ಜಿತ ವದನ ।
ನಾಮಹಾರಣ್ಯಮಂ ಕಳೆದು ಮುನಿಮಂಡಲದ ।
ಸೋಮ ಕಲಶೋದ್ಭೂತನಾಶ್ರಮಸಮೀಪಕಂ ಬಂದನಗರಾಟ್ತನೂಜೆ ॥ (42)

(ಸಂಧಿ 16, ಪದ 722.)

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿಗಳುಪಚರಣೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಘವಂ ।
ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮವ ಸಾರ್ದು ।
ವಿನಯತರಸಲ್ಲಾಪದಿಂದಲಾ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದನಾ ರಘುವೀರನು ॥

ಹಿಮರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಪ್ರಿಯದಿ ।
ವಿಮಲತಟಿನಿಯ ದಾಂಟಿ ಬನದೊಳ್ ವರಾಹಮಂ ।
ಸಮಹಾದುರುಂ ಪೃಷಾಮೃಶ್ಯಮೆನಿಸುವ ನಾಲ್ಕುವಿಧದ ಮೃಗಗಳನು ವಧಿಸಿ ॥
ಅಮರಧುನಿಯೊಳಗೆ ಸಾಯಾಹ್ನಿಕೀಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಫಲಭೋಜನದೊಳಂ ಕ್ಷುದಾ ।
ಶ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಸಾರಿ ವಿಟಪಿಯ ನಗುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು ॥ (1)

ಇದು ಮೊದಲು ರಾತ್ರಿ ಪೇರಡವಿಯೊಳಿರ್ಪರುಂ ।
ಇದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪುರಮಂ ಸಾರುವನ್ನೆಗಂ ।
ಸುದತಿ ಸೀತೆಯನು ರಕ್ಷಿಸವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರೆದು ಸದಯ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥
ಪುದಿದ ಸತ್ಕಂಠದಿ ಸುಮಂತ ಪಿಂತಿರುಗಿದುದು ।
ಹೃದಯಕ್ಕತೀವ ಸಂಕ್ಲೇಶಸಂಭವಮಾದು ।
ದದರಿಂದಲೆಮ್ಮ ನಗರಸ್ಮರಣೆಯಾಗುತಿದೆ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತಾ ಪರಿಯನು ॥ (2)

ನೆನೆದಪ್ಪಿ ಮರುಗುತ್ತ ನಿದ್ರೆಯಂ ನೀಗಿ ।
ಮನದನುತಾಪದಿಂದ ತಾಂ ತೊಳಲುತಿಹ ನಾ ಭರ್ತ ।
ಜನನಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಮಾಗುತೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಹಿಗ್ಗುತಿಹಳನವರತವು ॥
ತನಯ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ರಾಜ್ಯದಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ।
ಜನಪನಂ ಬಾಧಿಪಳನಾಥ ವಾರ್ಧಕದೊಳಂ ।
ತನಗೆ ತೆತ್ತಿಗರೊರ್ವರಂ ಕಾಣದಳಲುತಿಹ ಪುಲಿಯ ಕಂಡೆರಳೆಯಂತೆ ॥ (3)

ಚಿತ್ತಾನುಸಾರಿಯಹ ಮಗನ ವಿಪಿನದ ಕಡೆಗೆ ।
ಮತ್ತನಾದರು ಕಳಪಲಾಪನೇ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ।
ಮಿತ್ತೆರಕ್ಕಧಿಕವಿಾಕಾಮಮೆಂದೇ ಮನಕೆ ತೋರುತಿದೆ ಭರತನಿಂಗೆ ॥
ಉತ್ತಮದ ಪದವಿ ಕೈಸಾರಲರಸಿನ ತೆರದಿ ।
ಮತ್ತಾರನುಂ ಗಣಿಸದಖಿಲಸೌಖ್ಯದೊಳಿರ್ಪ ।
ಮತ್ತಾವು ಬನಕೈದಲಯ್ಯಗಂ ಮುಪ್ಪಡಸಿ ಸತಿಯ ವಶವರ್ತಿಯಾಗೆ ॥ (4)

ಪರಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಥವೆರಡಂ ಕಾಮವೊಂದನೇ ।
ಪರಿಸೇವಿಸುವನಾವನೆಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನತೆರದಿ ।
ನರರೊಳಗತಿಗರ್ಹಣೀಯಾಕರನೆನಿಪ್ಪನಿದು ತಪ್ಪಲರಿದೇನೆಂಬೆನು ॥
ಅರಸಿನೆಂತಕ್ಕೆಮ್ಮ ಪೊರಡಿಪರೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಭರತಂಗೆ ಕೈಗೈಯುಲಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯ ।
ಪರಮಕಾರಣಮಾದಳೇನೆಂಬೆ ವೈಭವವ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತು ॥ (5)

ಸಿರಿಯ ಮದದಿಂ ಸೊಕ್ಕಿ ಕೈಕೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ।
ದರಸನಂ ಬಾಧಿಸುವಳಾ ದುಃಖದಿಂ ತೊಳಲು ।
ತಿರುವ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಹದ್ಬಾಧೆಗೊಳಸದಿರಳನುದಿನದೊಳು ॥
ಎರೆಯರಿಲ್ಲದನಾಥರರಿಯದೆಡೆಯುಲಿರಸಲ್ಲ ।
ಧರಣಿಜೆ ಸಮೇತ ನಾನಿರ್ಪ ಬನದೊಳ್ ಪೋಗಿ ।
ಹರುಷಗೊಳಸವ್ವೆಯರ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮೆಂದರಿತೆವ್ಮ ವಾಕ್ಯಂಗಳ ॥ (6)

ಪೆತ್ತವರ ಚಿತ್ತಕಮಳಾನಂದ ಹರುಷಗಳ ।
ನಿತ್ತರಿಸುತ ಧರ್ಮ ಪುಷ್ಟಿದಂದಿಂ ಸಲಹೆ ।
ಬಿತ್ತರದ ಶೋಕಸಾಗರದ ನಡುಮಡುವಿನೊಳ್ ಮುಳುಗಿಸುವುದಳಲಿಸುವುದು ॥
ಮತ್ತಾವಧರ್ಮ ಮೆನ್ನಂ ಪೋಲ್ವ ತನಯನಂ ।
ಪೆತ್ತಾಕೆಗಂ ಸುಖಂ ಪಡೆದವರಿಗತಿ ಶೋಕ ।
ಮಿತ್ತು ಜೀವನಗೈವ ದುರ್ಜನ್ಮಮಂ ಸುಡಲಿ ಫಲವದೇಂ ಬದುಕಿ ಜಗದಿ ॥ (7)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳಿಮ್ಮ ಮಾತೆಯರಿಗತಿಶೋಕ ।
ಭೀಮಧಾಮವನಿತ್ತ ಪುತ್ರನಾಮಕಶತ್ರು ।
ರಾಮನೆನಿಪಂ ಪುಟ್ಟಲೇತಕೆಂದಖಿಲ ಜನರಾಡುವರನೇಕವಿಧದಿ ॥
ಈ ಮಹಾದುಃಖಮಂ ಮನ್ನಿಸುವರಾರಕಟ ।
ತಾಮಸೋತ್ತಮನಾದೆ ನಪಕೀರ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದ ।
ಕಾಮಚರನೆಂದೆನಿಸಿತೈ ವಿಧಿಯದೇನೆಂಬೆ ತನಯ ಕೇಳ್ ದುಷ್ಕರ್ಮಕೆ ॥ (8)
ಇನಿತುಕ್ಲೇಶಮದೇತಕೆನುತಯೋಧ್ಯಾಪುರವ ।
ಮೊನೆಗಣೆಯೊಳಾಂ ಸಮಾಪ್ತಂಗೈವೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ।
ವೆನಗಧರ್ಮಗೈಯದಿಹಪರಂಗಳ್ಕೆಡುವರೆಂಬರಲ್ತಿರದಭಯವು ॥
ಮನಕಂಡು ಮುಂಗಾಣದನುತಾಪಮೆಡೆಗೊಂಡು ।
ಬನದಿ ತೊಳಲುವುದಾದುದೆಂದನೇಕಾತುರದಿ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ಮಾನುಷರ ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೇಳುತಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಯದಿ ನುಡಿದಂ ॥ (9)
ದೇವ ನೀಮಾನಸರ ಲೀಲೆಯಂ ಸುಖದುಃಖ ।
ಭಾವಭಾವಿತನೆನಿಸಿ ನಟಣೆಗೈವುದರಿಂದ ।
ದೇವಿ ಜಾನಕಿ ಪರೀತಾಪಗೊಳ್ಳುವಳೆನಗೆ ಭಯಶೋಕ ಮುಂಬರಿವುದು ॥
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯನುಳಿದು ತನುವಿನೊಳಗಿರ್ದಪುದೆ ।
ಜೀವ ಧರಣೀತನುಜೆ ಗೆನಗೆ ಮಾತಂತಿರಲಿ ।
ತೀವಿದುರುಚಿಂತೆ ಪುಸಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪರಬೊಮ್ಮ ಕ್ಲೇಶಮೆತ್ತಣದು ನಿನಗೆ । (10)
ಜಗತಿಯೊಳ್ ಧರ್ಮಕೊಣೆಯು ಬಂದೊಡಾನುದಿಸಿ ।
ಬಗಿದಿಟ್ಟುಧರ್ಮಮಂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ।
ಮಿಗೆ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದಮರರವುಗಳಗಭಯಮಂ ಮೊದಲಿತ್ತು ತಥ್ಯಗೈಯೆ ॥
ನಗೆಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ಸುಖದುಃಖ ।
ಬಗೆಗಳನುಕರಿಪುದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲಗೆ ।
ನಿಗಮಮಸ್ತಕಮಣಿಗದೆಲ್ಲಿಯದು ಸಂಕ್ಲೇಶ ಶುಚಿ ನೆನೆವರಿಂಗಪ್ರದೇ ॥ (11)
ಎಂದಖಿಲವೃದುತತ್ವನೀತಿಯುತ ವಾಕ್ಯಂಗ ।
ಳಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಜನ್ನಪಗೈಯಲವಧರಿಸಿ ।
ದಂದುಗದ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದು ಹರ್ಷಾನಂದದನುಭವದೊಳಿರಲನ್ನೆಗಂ ॥
ಇಂದುವಾರುಣಿಯ ಕೆಳೆತನಕೆಳಸಲಾ ಲೋಕ ।
ಬಂಧು ಬಂದುದಯಾದ್ರಿಮಕುಟಮಾಣಿಕಮೆನಿಸ ।
ಲಂದು ಸುರನದಿಯ ಸ್ನಾನಂಗೈದು ರಚಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನು ॥(12)
ತ್ರದನಂತರದಿ ಧರಿಸಿ ಶರಚಾಪಮಂ ಬೇಗ ।
ಮದಹಸ್ತಿಗತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಗವಿಡಿದೈತರುತ ।
ಸುದತಿ ಸೀತೆಗೆ ವಿನೋದ ಕ್ರಮವ ತರುಗಳಂ ತೋರಿಸುತಲಾನಂದದಿಂದೆ ॥
ಕದನಕರ್ಕಶರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತ ಬಹು ।
ವಿಧವೃಕ್ಷವಾಡಗಳ ಕಳೆಕಳೆದು ಮುಂ ।
ದದುಭುತದ ಪುಣ್ಯಬನ ಕಂಗೊಳಸೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರತಿಮೋದಕರಚಿತ್ತದಿ ॥ (13)

ಅತಿವಿಚಿತ್ರದದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಬನಗಳ ನೋಡು ।
ತತಿಹರ್ಷದಿಂದ ಸುರನದಿಸೂರ್ಯಜ ಸಂಭವೆಯ ।
ರತಿಮೋದ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನಮಾದ ಪ್ರಯಾಗಮಂ ಕಂಡು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳ್ ॥
ಕ್ರತುವಹನ ಧೂಮಮಂಭ್ರಂಕಷಾದಿಶಿ ಕಾಣ್ಬುದಿದು ।
ಯತಿಗಳಾಶ್ರಮ ಮೆನುತ ತೋರುತಿದೆ ಚರಮಗಿರಿ ।
ಗತಿವಿಡಿದ ಭಾಸ್ಕರನುಮಿಂದಿನಿರುಳಲ್ಲಿರಲ್ವೇಳ್ಕು ಸಂತಸದಲೆನುತ ॥ (14)

ದೂರದೊಳ್ ವೈದೇಹಿಲಕ್ಷ್ಮಣರ ನಿಂದಿರಿಸಿ ।
ಸೂರವಂಶಾಗ್ರಣಿ ಮುನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮದೆಡೆಗೆ ।
ಸಾರಿ ಯತಿದಾರಕನ ಕರೆದು ನಗುತಿಂತೆಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರ್ವರು ॥
ಧಾರಿಣೀಸುತೆಸಹಿತ ಬಂದಿರ್ಪರೆಂಬೀ ವಿ ।
ಚಾರಮಂ ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದ ।
ಸಾರಸಕ್ಕರಿಪಿ ಬಹುದೆನೆ ವಟುಕ ಜವದಿಂದಲೈದಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥ (15)

ವರಸುಧಾರಸಪಾನದಿಂ ತೃಪ್ತಿಯಾದಾತ್ಮ ।
ಹರುಷಗೊಳುವಂತಾ ತಪೋಧನಂ ಬಾಲಕನ ।
ಪರಮಮಾಧುರ್ಯತರವಾಣಿಯಂ ಲಾಲಿಸುತ ನಿಜತಪಃಫಲದ ರಾಶಿ ॥
ಕರತಳಕೆ ಬಂದುದಿಂದಿನ ದಿನಂ ಸುದಿನಮೆಂ ।
ದರಿದು ವೇಗದಿ ಪ್ರವೇಶಂಗೈಸವೇಳ್ಕುಮೆಂ ।
ದೊರೆಯಲಾವಟುಕ ವೇಗದೊಳೈದಿ ಶ್ರೀರಾಮನಡಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥ (16)

ವಟುಕ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾಗ ವೈದೇಹಿ ಸಹ ।
ನಿಖಿಲ ಲೋಚನಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು ।
ಘಟಿತ ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನಕಲಿತಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ನಿಜಗೋತ್ರನಾಮಂಗಳ ॥
ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರಪೂರ್ವಕದಿಂದಲಭಿನಮಿಪ ।
ನಟನೆಯಂ ಕಂಡು ಮುನಿಪತಿ ಯಮಿತಹರ್ಷಸಂ ।
ಪುಟಿತ ಮನದಿಂದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಯಲುಪಚರಗೈದನು ॥ (17)

ಮತ್ತೆಮುನಿರಾಯನತ್ಯಾನಂದಸಂದೋಹ ।
ಮೊತ್ತರಿಸೆ ರೋಮಾಂಚಮಾಗಿ ಮೈಮರೆದಾರ ।
ಘುೞೋತ್ತಮಂಗರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮಾನಂಗಳಂ ಗೈಯಲನುಗೈಯ ನೋಡಿ ॥
ಪೊತ್ತಲ್ಲಮೆನುತಲುಪಚರಣೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಮುನಿ ।
ಪೋತ್ತಮನೊಳೆಂದ ಸಂಯಮಿರಾಯ ಪೊಸತಿದೇಂ
ಚಿತ್ರವಿದುಮುಪಚಾರಗೈಯಲಿಚ್ಛೈಪೆಯೆನಗೆ ಕ್ಷತ್ರಕುಲಜಾತಗೆ ॥ (18)

ಅರಸ ದಶರಥನುದರದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಸಕಲಸುಖ ।
ಭರಿತನಾಗಿರುತಿರ್ದ ರನ್ನೆಗಂ ಧರಣಿಪೊಳ ।
ಲೆರೆಯನಾಗೆಂದೆನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳು ಭರತನ ಮಾತೆಯು ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂರ್ವದ ವರಗಳನು ಮಂದರಾವಚನ ।
ದುರುಬೆಯಿಂದವನುಯಾಚನೆಗೈಯಲಾ ದಿವ್ಯ ।
ಪುರುಷ ಧರ್ಮವ ಮೀರಲಳವಲ್ಲದಾರಾಜ್ಯಮಂ ದಯದಿ ಭರತಗಿತ್ತು ॥ (19)

ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಬನದೊಳಗಿರ್ದು ಬರ್ಪುದೆಂ।
ದಧಿಪನಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತೊಡಾಂ ಬರ್ಪೆನೆಂದೆನಲು ।
ಸುದತಿ ಜಾನಕಿ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯರಿರ್ವರುಂ ಬಂದರೆಡೆವಿಡದೆ ಮುದದಿ ॥
ಸದಯನಿವ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಧರಣೀತನುಜೆ ।
ಪದಪಯೋಜಾನುಚರನಾನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ಚದುರಿಂದ ತಿಳಿದನುಗ್ರಹಿಸವೇಳ್ಕೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಳ್ ಮುನಿನುಡಿದನು ॥(20)

ಭವದೀಯಚರಣಕರುಣದೊಳರಿದೆನೀಲೋಕ ।
ವಿವರಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ನಿನ್ನುಪಾಸನೆಯಲುದು ।
ಭವಿತವಾಗಿಹ ಪ್ರತೀಚೀದಿಷ್ಟಗಳ ಬಲದಿ ಕಾಲತ್ರಯಾವಸ್ಥೆಯಾ ॥
ಭವಣೆಯುಂ ತಿಳಿದೆ ಪರಬೊಮ್ಮ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯೆ ।
ಭುವಿಯೊಳವತರಗೈದು ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಸಂ।
ಭವಋಷಿಗಳಂ ಸಲಹಲೈತರುವನೆಂದೆನಗೆ ಬಿದಿ ಪೇಳ್ದ ಪೂರ್ವಯುಗದಿ ॥ (21)

ಅಂದಿಂದಲಾನಮಿತ ನೇಮದಿ ಭವಚ್ಚರಣ ।
ಸಂದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆವಿಡಿದು ತಾವಕನಾಮ ।
ಬೃಂದಂಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತತಿಭಕ್ತಿಗೈದುದಕೆ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೆ ॥
ಬಂಧಿಸಿ ಜಟಾಭರವ ಚೀರವಾಸಗಳುಟ್ಟು ।
ಚಂದದಿಂ ಶರಚಾಪಮಂ ಧರಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ।
ಬಂದೆಸೆಯೆ ವೈದೇಹಿಸಹಿತ ಕಂಗೆಸದೆ ಕೃತಸುಫಲಂಗಳಂದೆ ॥ (22)

ಸರ್ವಭೂತಾವಾಸ ನೀಲಮೇಘದ್ಯುತಿಯೆ ।
ಪೂರ್ವದೇವಾಂತಕ ನಿರಂಜನ ನಿರಾತಂಕ ।
ಪರ್ವತಾತ್ಮಜೆಯ ಮಾನಸದೀಪ ಮುನಿತಾಪಹರಣ ನಿಜಚರಣಶರಣ ॥
ಶರ್ವನೀರೇಜಭವಕೇಶವಾದ್ಯರು ಮಾಳ್ಪ ।
ಖರ್ವವಾಚಾಮಗೋಚರ ಚರಾಚರಪೂರ್ಣ ।
ನಿರ್ವಾಣಪಕ್ಷ ದ್ವಿಜಸಂರಕ್ಷ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ನೀ ಕಣಾ ಪರಮ ಪುರುಷ ॥ (23)

ವ್ಯಾಪಕ ನಿರಂಜನ ಪುರಾಣಪೂರುಷ ಚಿತ್ರ ।
ಗೋಪಿಕಾನಂದಸ್ವರೂಪ ಶಾಶ್ವತ ನಿಖಿಲ ।
ರೂಪಮಾನಕ್ರಿಯೆಗಳಳಿದುಳಿದ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೇದಾರ್ಥ ವೇದರೂಪ ॥
ತಾಪಹರ ಹರವಿಷ್ಣು ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿರೂಪ ನಿ ।
ರ್ಲೇಪ ಗಂಗಾಜನಿತಚರಣಪಂಕಜ ಚಿತ್ಸ್ವ ।
ರೂಪ ಪಾವನ ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಸನಕಾದಿಮೌನಿ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೀಪ ॥ (24)

ತರಿದು ಭೂಭಾರಕರ ಪೊರೆದಖಿಳಧರ್ಮಗಳ ।
ನರರೂಪನಾಂತು ಗಳಸಲ್ಕೆಂದು ಬಂದು ನೃಪ।
ವರನುದರಸಂಭೂತನೆನಿಸಿ ಮಾನುಷನಂತೆ ತೋರಿಹಿಸಿ ಜಗತ್ರಯವನು ॥
ಚರಿಪೆಯಲ್ಲದೆ ದುಃಖಸುಖಲೇಶಮೆಂಬೆರಡು ।
ಪೊರೆಯ ವೃದ್ಧಿವುವೆ ಭವದೀಯಧ್ಯಾನಂಗಳಂ ।
ದರಿತಿರುವೆ ನೆಲ್ಲಮಂ ವಂಚಿಸದೆ ಶರಣನಂ ಸಲಹು ದಯದಿಂದ ಪ್ರಿಯದಿ। (25)

ಎನುತ ರಘುವರನ ಚರಣದ್ವಂದ್ವಗಳ ತೊಳೆದು ।
ಮನದಣಿಯೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಸ್ತಕಾಗ್ರದಿ ತಳೆದು ।
ತನಯಶಿಷ್ಯಾದಿಗಳಗಿತ್ತು ಸಂತಸವೆತ್ತು ತುತಿಸಿದಂ ಮಗುಳೆ ನತಿಸಿ ॥
ಸನಕಾದಿಮೌನಿಜನವನುದಿನದಿ ಜಾನಿಸಲ್ ।
ಮನದ ಕೊನೆಗಂಟದೀ ಚರಣದ್ವಯದಿಂದೆನ್ನ ।
ಮನೆಯೊಳಂ ಕಂಡೆ ನಾನೇನು ಧನ್ಯಂ ಮಾನ್ಯ ನೀಜೀವದೊಳಗೆ ದೇವ ॥ (26)
ಉಂಗುಟಾಗ್ರದಲಮರಧುನಿ ಜನಿಸಿಲೋಕರಥ ।
ಸಂಗಮಿಲ್ಲದ ತೆರದೊಳಖಿಳಲೋಕಂಗಳ ಬೆ ।
ಡಂಗಿನಿಂ ಪಾವನೀಕೃತಗೈದಳಾ ಜಲವನಭವ ಮೌಳಿಯಲಿ ಧರಿಸಿ ॥
ಮಂಗಳಪ್ರದನಾಮನೆನಿಸಿದಂ ತಾವಕ ಪ ।
ದಂಗಳಂ ಕಂಡೆ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನಾನಾದೆ ಭವ ।
ಪಿಂಗಿತೆಂದತುಲ ಸಂತಸವಿ ನುತಿಸುವ ಮುನಿಪಗಜಪೌತ್ರನಿಂತೆಂದನು ॥ (27)
ಮುನಿತಿಲಕ ನೀಂ ಗೈದ ಸಂಸ್ತವದೊಳಂದೆನ್ನ ।
ಮನಕತೀವ ಸುಹರ್ಷ ಸಂಭೂತವಾಯ್ತು ನಿಜ ।
ನೆನಹದೇನುಂಟು ಯಾಚಿಸಲೀವೆನೆನೆ ಮೌನಿ ಕೈಮುಗಿಯುತಿಂತೆಂದನು ॥
ಇನುಕುಲಾಗ್ರೇಶ ಬೇಡುವೆನೊಂದ ಮಾಡು ಬಂ ।
ದೆನಗೆ ಮರೆಯಾಗದೊಲ್ ಭವದೀಯಮೂರ್ತಿ ನಿಂ ।
ದನವರತ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೊಳಗಗಲದಿರುವಂತೆ ಪಾಲಿಸೆನೆ ರಾಮನೆಂದಂ ॥ (28)
ಜಗದೊಳುಳ್ಳಖಿಳವಸ್ತುಗಳೆ ಸಂಯಮಗಳಂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯೊಳರಿತು ಮನ್ಮಾಯೆಯುಂ ಪೊದ್ದಗೊಡ ।
ದಗಣಿತದ ಮತ್ಪ್ರಸಾದೈಕಮಂಪಿರ ನಿನಗದಿದ್ದೆ ? ಯೆಂದಿಗುಪೊದ್ದದು ॥
ಸೊಗಸಿರುವುದೀ ಮೂರ್ತಿ ಬಗೆಯನಗಲದೆ ಸರ್ವ ।
ರೊಗುಮಿಗೆಯೆನಿಪ್ಪನಿದ ತಪ್ಪದೆಂದಭಯಮುಮಂ ।
ನಿಗಮಗೋಚರ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾ ಮೌನಿವರಗಿತ್ತನತಿಕರುಣದಿಂದ ॥ (29)
ಭಜಕಗೀಪರಿಯೊಳಭಯವನಿತ್ತು ಮುಂದಿನೊಲ್ ।
ಭಜಿಸಿ ಲೋಕಾಚರಣೆಯಂ ಮನುಷ್ಯರ ತೆರದಿ ।
ಸುಜನನನ್ನುತ ಮಹಾಮೌನಿ ನಿಮ್ಮಯಶ್ಯಾಲೆ ? ಯಿಂದಾನು ಧನ್ಯನೆನುತ ॥
ವಿಜಯಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಗೈದುದು ಭವತ್ಸಲ್ಲಾಪ ।
ಮಜಪದವಿಯಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಕೈಗೈಸಿ ।
ರುಜುಮನೋರಥ ಗೈದುದೇಂ ಪೇಳ್ವೆನೆನುತ ಉಪಚರಿಸಿದಂ ಮುನಿನಾಥನಾ ॥
ದೊರೆಪ್ರಿಯಾತಿಥಿ ರಾಮನೈತಂದ ನೆಂದರಿದು । (30)
ವರಮೌನಿ ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನ ಪುಷ್ಪಫಲ ।
ಪೆರೆದೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಪರಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಪೊಗಳೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳ ಪೇಳುತಾನಂದ ।
ಭರಿತನಾಗಿರ್ದಂ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿ ರಾಮ ।
ಪುರದಧೀಶನೊಳು ಸಂಭಾಷಣಂಗೈವುತ್ತ ಕಳೆದನಾ ಯಾಮಿನಿಯನು ॥ (31)

(ಸಂಧಿ 17 ಕ್ಕೆ ಪದ 753)

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಹರಿದಶ್ವನಂದನೆಯ ದಾಂಟಿ ಪಂಥಾನದೊಳು ।
ಮೆರೆವ ವಟವಿಟಪಿಯಂ ಕಂಡು ತತ್ಪಾವನ್ಮಾಯು ।
ನಿರುತ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದ ನಿಂದೀವರಾಕ್ಷ ದಯದಿ ॥

ಅಂಬುಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕೇಳು ಮೌನಿನಿಕು ।
ರುಂಬದೊಳ್ ಬೆರೆದಮಿತಕಥೆಗಳಂ ಪೇಳುತಿರ ।
ಲಂಬುಜಾರಾತಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡಲಂ ಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ದ್ವಾದಶಾರ್ಕ ॥
ಬಿಂಬ ಪೂರ್ವೋದಧಿಯ ನುಚ್ಚೈಳಸಿ ಕತ್ತಲೆಯ ।
ದೊಂಬಿಯಂ ತುಳಿವುತುದಯಾಚಲಾಗ್ರವ ನಿಲ್ಕ ।
ಲಂಬುಜೋದರ ತಪೋಧನರೊಡನೆ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೈತಂದ ನೊಲಿದು ॥ (1)

ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸಕಲ ಸ ।
ನ್ಮಾನದಿಂ ಮುನಿತಿಲಕಗಭಿನಮಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ।
ಸಾನಂದದಿಂದ ಸಂಯಮಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದೇವ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ॥
ಆನಿರ್ಪದೊಂದುತಾಣವನರಿಪವೇಳ್ಕೆಮಗ ।
ಲಾ ನರೇಶನ ನುಡಿಗೆ ನಸುನಗುತ ಋಷಿನಿವಹ ।
ಮಾನಿತ ಭರದ್ವಾಜ ಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದ ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂದ ॥ (2)

ಅಮರಾಪಗಾಪುಣ್ಯಯಮುನಾನದಿಗಳಲ್ಲಿ ।
ವಿಮಲಸಂಗಮಶುಭಾಶ್ರಮ ವಿದು ಪ್ರಯಾಗಮಿದ ।
ಸುಮನಸರ್ ಬಯಸುವರನೇಕಸಂತೋಷದಿಂದೀ ತಾಣ ಬೇಕೆನ್ನುತ ॥
ನಮಿತಾಮರೇಂದ್ರ ನತರಕ್ಷಣದಯಾಸಾಂದ್ರ ।
ರಮಣೀಯಪಾವನ ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿರ್ದೆಮ್ಮ ।
ಶ್ರಮನಿವಾರಣಗೈಯವೇಳ್ಕೆನಲ್ಕಾ ಮುನಿಪಗಿಂತೆಂದನಂಬುಜಾಕ್ಷ ॥ (3)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಶುಭಸ್ಥಾನಮಹುದಾರ್ಯಲೋ ।
ಕೋತ್ತಮರು ದಯದಿಂದಲೆಮ್ಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿರೆಂದು ।
ಮೊತ್ತಗೊಂಡೈತರ್ಪರಾ ಜನರಸಲ್ಲಾಪಸಂಕ್ಲೇಶಹರ್ಷಂಗಳು ॥
ಸುತ್ತಿಗೊಂಡಪವಖಿಲಭೋಗಂಗಳುಳಿದು ಮುನಿ ।
ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರ್ಪರಿಗೆ ಸಂಸರ್ಗದೋಷ ಋಷಿ ।
ಸತ್ತಮನೆ ವಿಜನರಮಣೀಯ ಸುಸ್ಥಳವೊಂದ ಸೂಚಿಸೆನೆ ಯತಿ ನುಡಿದನ ॥ (4)

ತಾತ ಕೇಳಲ್ಲಿಂದ ಮೂಗಾವುದವ ದಾಂಟಿ ।
ಜಾತರೂಪನಿಕಾಶಕೂಟವಿಶ್ರುತತಟೋ ।
ದ್ಭೂತನಾನಾವೃಕ್ಷ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಸಂಘಾತದಿಂದಮಿತರಮ್ಯಮೆನಿಸಿ ॥
ವಾತಾತಪಂಗಳುಪಟಳವಿಲ್ಲದತಿಸುಖ ಸ ।
ಮೇತದಿಂ ಗಂಧಮಾದನದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಪ
ಚೈತ್ರವತ್ಕಾಂಚನದ ಪೊಳಪಾಂತು ರಾಜಿಪುದು ಮೇರುಗಿರಿ ತೋರುವಂತೆ ॥ (5)

ಆಗಿರಿಯು ನಿಚ್ಚಸಿದರಿಂಗಖಿಲ ಸುಖಸಂಪ ।
ದಾಗುವುದು ಲೇಶಪಾತಕ ಚಿತ್ರಸಂಭೂತ ।
ವಾಗದೆಂದಿಗೆನುತ್ತ ಲರಿತುತಾಪಸವರ್ಯರಾ ಶೈಲಕೂಟಂಗಳ
ಭೋಗಮಂದಿರಗೈದು ಬಿಡದಿರ್ಪರದರಿಂದ ।
ರಾಗ ಪೆರ್ಗ್ಗಳಿಸಿ ಸುರಕಿನ್ನರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ರಾಗಿರಿಯು ನಗಲದನವರತ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆ ನತಿಶಯುವನು ॥ (6)

ಅಲ್ಲಿ ವೈದೇಹಿಸಹ ಸುಖದಿಂದಲಾನಂದ ।
ದಲ್ಲಿರಲ್ಬಹುದೆನುತ ಪೇಳದ ತಪೋನಿಧಿಯು ।
ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳುತ ಹರುಷದಿಂದಲಘವಾದನಂಗೈದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಟು ॥
ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೂರ್ಯಸಂಭವೆಯು ತಟದೆಡೆಗೈದಿ ।
ಬಲ್ಲಹರದೆಸೆಯಿಂದ ಶೈವಲಿನಿಯುಂ ದಾಂಟಿ ।
ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ ಚೆಲುವೆ ಜಾನಕಿಯನೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥ (7)

ಬರುತ ಬದರಿಯು ವನವ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆಸೆಯೊ ।
ಮೆರೆವ ನೀಲಾಭ್ರನೀಕಾಶವತಿಶೀತಳತ ।
ತರುಗಳರಸೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸೆ ವಟವೃಕ್ಷಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹೇಶನಂತೆ ॥
ಧರಣಿಜಾತೆಯು ತೀವ್ರಹರುಷದಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ದೊರೆದಳಿಲೆ ನ್ಯಗ್ರೋಧಪಾದಪೋತ್ತಮ ಸಲಹು ವೀರಟವಿಯೊಳಗೆನ್ನುತ ॥ (8)

ವನವಾಸವಂ ಕಳೆದು ಸುಖದಿಂದ ಪಿಂತಿರುಗಿ ।
ಮನೆಗೆ ಬಪ್ಪವಸರದಿ ಮಂಗಳಪ್ರದಮೆನಿಪ ।
ನನೆಗಳಂ ಫಲಸೀಧು ಪಕ್ವಾನ್ನಪಾನಂಗಳಂದರ್ಚನಂ ಗೈವೆನು ॥
ಎನುತ ಪಾರ್ಥನೆಗೈದ ಜಾನಕಿಯು ದಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ಲಿನವಂಶಕೇತು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನಿಂತೆಂದ ।
ವನಿತೆ ಸೀತೆಯನು ಕರೆದೆಯ್ದು ಮುಂಗಡೆಯು ಪಿಂತಾಂ ಬಪ್ಪೆ ನೋಡುತೆನುತೆ ॥ (9)

ಮುಂಗಡೆಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವೈದೇಹಿಯುರ್ನಡೆಯೆ ।
ಸಿಂಗವಿಕ್ರಮರಾಮ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಡುತನಡ ।
ವಂಥವಣ್ಣೆಯುಂ ಕಂಡು ಸರ್ವಲೋಕಾನಂದಗೊಳುತ ಭುಲ್ಲೈಸುತಿರಲು ॥
ಅಂಗನಾಮಣಿ ಸೀತೆ ಯಾವ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ।
ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೇಳಲಡಿಗಡಿಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಹಿಂಗದೀವ್ರವಲಾ ಬನಂಗಳೊಳ್ ಚರಿಸಿದರನೇಕ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ॥ (10)

ನುಡಿವ ಗಿಳಿಗಳಸೊಂಪು ನಡೆವಂಚೆಗಳ ಗುಂಪು ।
ಖಡಿವ ಮರುತನ ತಂಪು ತೊಡೆರುವಳಿಗಳ ಬೆಂಪು ।
ಸಡಗರದ ಪಂಚಮಧ್ವನಿಗಳಂ ಪಾಡುತಿಹ ಕೋಕಿಲಸ್ವನದ ನುಂಪು ॥
ಬೆಡಗ ಬೀರುವ ಸೂರ್ಯಸುತೆಯ ತಟನಂದನದೊ ।
ಳಡಿಗಡಿಗೆ [illegible]ಸುತ್ತ ವಿನೋದ[illegible]ಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ।
ನಡೆದರಾಪಿನಮೇಕಕೋಶವಾತ್ರವನಲ್ಲಿ ಪರು[illegible]ನ್ನೆ ವಲ್ಬರು[illegible] ॥ (11)

ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ಪಕ್ವಫಲ ।
ಮೂಡಿ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂ ಪವಡಿಸಿದರನಿತರೊಳ್ ।
ಮೂಡಗಡಲಿಂ ದೊಗೆಯಲರ್ಕನೆಚ್ಚತ್ತಾಗ ನಿಶಿಯ ಜಾಗರದಿಂದಲಿ ॥
ರೂಢಿಯೊಳ್ ಮಲಗಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನೆಚ್ಚರಿಸಿ ।
ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಾದ್ಯಖಿಲಕೃತ್ಯಂಗಳಂ ಬನವ ।
ನೋಡುತ್ತೈದಿದರು ಪಥವಿಡಿದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕೆ ಮೋದದಿಂದ ॥ (12)

ಸುರಪನಂದನದಂತನೇಕಫಲಪುಷ್ಪಸಂ ।
ಭರಿತಮಾನದಿನದಗಳಲ್ಲಿಸೆವ ಮೌನಿಗಳ ।
ಪರಮಪಾವನಿತ ಶುಭವಾಣಿಗಳನಾಲಿಸುತಲೊಳಪೊಕ್ಕು ದ್ವಿಜನಿವಹದಿ ॥
ಮೆರೆವ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ವೈದೇಹಿ ।
ವೆರದು ಚರಣಂಗಳಂಗಭಿನಮಿಸೆ ರಾಘವನ ।
ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿದಂ ಪ್ರಾಚೇತಸಂ ಮುದದೊಳು ॥ (13)

ಕಂದರ್ಪನಿಭರೂಪಿನಮಿತಪ್ರತಾಪನಂ ।
ಬಂಧುರದ ನುಣ್ಚರದ ಸುಜಟಾಕಲಾಪನಂ ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷವೈದೇಹೀ ಸಹಾಯನುಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಂಸೇವ್ಯನು ॥
ಮುಂದೆಸೆಯೆ ಗೋಚರಿಸಲೀತನೆ ರಮಾನಾಥ ।
ನೆಂದರಿತು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿನಿವಹಸಹಿತೆದ್ದು ।
ಚಂದದಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನಂಗಳಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆ ನುತಿಸಿ ॥ (14)

ಮಧುರತರಫಲಮೂಲಕಂದಂಗಳಂ ತಂದು ।
ಮುದದಿಂದಲಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತುಪಚರಿಸಿ ।
ಸದಯ ಸುಕ್ಷೇಮವೆ ಧರಾತಳಕ್ಷೇಮಕೆಂದೈತಂದಿರೆನುತ ನಯದಿ ॥
ಪದುಮನೇತ್ರನ ಮನುಷ್ಯೋಪಚಾರಗಳಂದೆ ।
ಹೃದಯಹರ್ಷಂಗೊಳುವ್ವೊಲೆಸಗಲಾ ಮುನಿವರನ ।
ಮುದದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂತೆಂದ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜವೊಂದ ॥ (15)

ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾನು ಬನಕೆ ನಡೆತಂದ ಸಂ ।
ಗತಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಕಂ ವಿದಿತಮುಂಟಾದರೀ ।
ಸತಿ ಸಹಿತಸುಖದಲಿರ್ಪವಾಸಮಂ ತೋರೆ ಕೆಲಕಾಲಮಿರ್ದು ಬಳಿಕ ॥
ನುತಿಸಿ ಮುಂದೈದುವೆನೆನುತ್ತ ಪೇಳದ ನುಡಿಯ ।
ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ।
ಕ್ಷಿತಿಸುತಾರಮಣ ಸಜ್ಜನನಿಚಯಸಂಸ್ಕರಣ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ವ ಬುಧಶರಣ ॥ (16)

ನೀನೆ ನಿಖಿಲಾವಾಸನಿಲಯವಾದರು ಲೋಕ ।
ಸಾನಂದದಿಂ ಭವಸ್ಥಾನ ಧರಣಿಜೆಸಹಿತ ।
ಮಾನಿರ್ಪರೊಂದು ನಿಲಯವ ತೋರ್ಪುದೆಂದೊರೆದರದೇನ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನು ॥
ಮಾನಹಾನಿಯನುಳಿದು ಮಗುಳೆ ವೈರಗಳಳಿದು ।
ಹೀನೋತ್ತಮಾಂಶಗಳ್ಗಳುಳಿದಖಿಲ ಭೂತಸಂ ।
ಸ್ಥಾನಮಾನಸ ನಿಯತಮಂದಿರಂ ಭವದೀಯ ಚರಣಮಿರ್ಪುದಕೆ ಜೀಯ ॥ (17)

ಭವದೀಯ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾವನಿತ ।
ಭವರಹಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಸ್ಪೃಹ ನಿಜಾನಂದ ।
ಲವಲವಿಕೆಯಾಂತು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳನುಳಿದು ಭವದೇಕಶರಣಮೆನಿಸಿ ॥
ಶಿವಶಾಂತಿಯಂ ವಹಿಸಿ ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮುಗಳುಳಿದು ।
ನವಲೋಷ್ಟಕಾಂಚನ ಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಮ ।
ತ್ತವಿರಳಾಚರಣಸಂಕಲಿತ ಮಾನಸಮದುವೆ ಮಂದಿರಂ ಮನುಕುಲೇಶ ॥ (18)

ಪೊಂದಿ ಹಿತಮಂ ಹರ್ಷಗೊಳದರಿಷ್ಟಂಘಟಿಸಿ ।
ತೆ:ದು ದುಃಖಿಸದೆ ಸಂತತದಿವ್ಯತೇಜದೊಳು ।
ಪೊಂದಿಸಿಯೆ ಮಾನಸವ ಮಗುಳೊಂದನರಿಯದಾನಂದದಿಂ ತುಷ್ಟಿವಡೆದು ।
ಸಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಭೂತಾವಾಸ ಪರವಸ್ತು ।
ವೊಂದೆನುತಲರಿತು ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಲೇಪ ಸುಖ ।
ಮೆಂದರಿದಹೃದಯ ಮತ್ತಾವಗಡರೊಳ್ ಸೀತೆಸಹಿತ ನೀ ನಿರ್ಪುದನಘಾ ॥ (19)

ನಿರತಬಿಡದಭ್ಯಾಸದಿಂ ದೃಢೀಕೃತಮಾದ ।
ಚರಣಸೇವಾಸಕ್ತನಿಷ್ಠೆಯಿಂದನವರತ ।
ಪರಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪವಿರಹಿತಮೆನಿಪ ಶಾಂತಮಾನಸವು ನಿನಗೆ ॥
ಪರಮಮಂಗಳಗೃಹಂ ನಿತ್ಯಕರಕೇಳ್ನೀವ ।
ನೊರವೆನೇಂ ಭವದೀಯನಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮಹ ।
ಚ್ಚರಿತೆಯನು ನಾ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಯಾದುದೀ ಚೆಲ್ವನಾಮ ಪ್ರಭಾವಮಲ್ತೆ ॥ (20)

ಅವತರಣಮಾಯಿತು ದ್ವಿಜಕುಲದೊಳಗೆ ಮತ್ತಖಿಲ ।
ಕುವಲಯ ತಿರಸ್ಕಾರಮಾಚಾರ ಕೃತ್ಯಸಂ ।
ಭವಮಾದುದೆನಗೆ ಶೂದ್ರಾಂಗನೆಯರನವರತ ಸಂಸಾರಗೈವುತಿರಲು ॥
ಕುವರರುದುಭವಿಸಿದರನೇಕರವರಂ ಪೊರೆಯೆ ।
ಸವನಿಸಿತು ಚೋರರೊಳ್ ಸಂಗಮಂದರಿಂ ತಾನು ।
ವಿವಿಧ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ಹಿಂಸಾಕರ್ಮದೊಳಗೆ ಶಮಸಂತಾದೆನು ॥ (21)

ಕೆಲಕಾಲಮಾಪರಿಯೆ ದಿನಗಳೆಯುತಿರಲೊಂದು ।
ಜ್ವಲನ ಮೇಲಾಕಾರಮೆತ್ತಂತೆವಾಸರ ।
ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಗಳೈತರುತಿರಲ್ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ॥
ನಿಲುನಿಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪಿರೆಂದು ಘರ್ಜನೆಗೈಯು ।
ತುಲಿಯುತ್ತೈತರುವದಂ ಕಂಡು ಭಯಮಂ ಕೊಂಡು ।
ಚಲಿತಮಾನಸ ಮೆನಿಸುತಾಗ ಧೈರ್ಯದೊಳಿನ್ನು ಬೆಸಗೊಂಡರತಿವಿನಯದಿ ॥ (22)

ಪಾರುವಾಧಮ ದುಷ್ಟಶಬರಜನಕೃತ್ಯವ್ಯಾ ।
ಪಾರಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆ ಯಾತಕೆನಲಾನೆಂದೆ ।
ನೋರಂತೆ ಪಸಿಯಿಪ್ಪ ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲರಂ ಪೊರೆಯಲೋಸುಗಮೆನುತ್ತ ॥
ವೀರ ನೀಂ ಗೈದ ಪಾತಕ ಸುತಾದಿಗಳಂಗೆ ।
ಸಾರುವದೊ ಮಗುಳಲ್ಲವ್ರೋ ತಿಳದು ನೋಡೀವಿ ।
ಚಾರಮಂ ಕೇಳ್ದು ಬಹುದೆನಲಾನು ಜವದಿಂದೆ ಗೃಹವ ಸಾರಿದೆನು ಬಳಕ ॥ (23)

ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲರೆಲ್ಲರ ಕರೆದು ನಾಂಗೈದ ।
ಪ್ರತಿದಿನದ ಪಾತಕವನೆಲ್ಲರುಂ ಪಂಚಿಕೊಂ ।
ಡತಿಶಯದೊಳನುಭವಿಪ್ಪೆ ಪ್ರೋಮೇ ಱಲ್ಮವೋಪೇಳ್ವುದೆನಲೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ॥
ಕತಿಪಯಾಲೋಚನಂಗೈದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ।
ಮತಿಯಿಂದ ಪೇಳ್ದರನುದಿನ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳ ।
ಪ್ರತಿಜನರ್ ಕೊಂಬೆವಲ್ಲದೆ ದೋಷವೆಮಗಿಲ್ಲನುಡಿ ಪೊಲ್ಲ ಪೋಪ್ಪುದೆನುತ ॥ (24)
ಕೇಳ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಭಯದಿಂದ ಪಥವಿಡಿದು ।
ತಾಳದುರುಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನಿಗಳಪ್ಪೆಡೆಗೈದಿ ।
ಬೇಳ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಶರಚಾಪಗಳ ಜಿಸುಟು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ದುಃಖದಿಂದ ॥
ಖೂಳತನದಿಂ ದುರಾಚಾರಕರ್ಮದಿ ಕಮಂ ।
ಗಾಳಾದೆ ನಿರಯಗಳ ನೆನೆದು ನಡುಗುವ ಚಿತ್ತ ।
ದಾಳ್ತಾಪಮಂ ಕಳೆಸಿ ಬದುಕಿಪುದು ದಯಪೆರಸಿ ಮಾಳ್ದ ದುಷ್ಕೃತಗಳೊರಸಿ ॥ (25)
ಎನುತಲತಿದೈನ್ಯದಿಂದೆರಗಿದೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ।
ಮುನಿಗಳತಿಕರುಣದಿಂ ನುಡಿದರೇಪೇಳ್ ನಿನಗೆ ।
ಘನಸತ್ವಮಾಗಮಂ ಫಲಿಸಿತುಪದೇಶಿಸುವೆವಮಿತಸುಖವಹ ಮಂತ್ರಮಂ ॥
ಮನಪ್ರೊಲಿದೆನುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳ್ವೆ ದಿಶಿದಿಟ್ಟ ? ।
ಯನುಕರಣಿಗೈದಿಪಂ ದುಷ್ಟ ವಿಪ್ರಾಧಮಂ ।
ವಿನಯದಿಂ ಮರೆಪೊಕ್ಕನೀತನುದ್ಧರಿಸಲ್ಕದೇಂ ಪೇಳ್ವೆವೆನುತ ಮುದದಿ ॥ (26)
ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆತಿಳದು ಸರಸಿಜಪೀಠ ।
ನಂದನಂ ಭವದೀಯನಾಮವರ್ಣಂಗಳಂ ।
ಚಂದದಿಂ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತಮಾಗಿ ಯೆನಗುಪದೇಶಗೈಯಲಾಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ।
ಹಿಂದುಮುಂದೆಣಿಸದನುದಿನ ಜಪಿಸು (ತಿರು) ತಿರುತ ।
ಪೊಂದಿದಂತಃಕರಣ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಂ ।
ಬಂಧುರದ ಲೋಕದಾಟವ ಮರೆದು ಬಹುಕಾಲ ಸುಖಸಂತಸದಲಿರ್ದೆನು ॥ (27)
ಇರಲಿರಲ್ ಬತ್ತು ಪರಿವೇಷ್ಟನಂಗೈದೆನ್ನ ।
ಮರೆಸಲದರೊಳಗೆ ನಿಸ್ಸಂಗ ನಿಶ್ಚಲಹೃದಯ ।
ಚಿರದಿರಲ್ಬಹುಕಾಲ ಮಗುಳೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳ್ ಬಂದರಾಮಾರ್ಗ ವಿಡಿದು ॥
ಕರುಣದಿಂ ವಲ್ಮೀಕಮಂ ಕಂಡು ನೆನೆದೆನ್ನ ।
ಕರೆಯಲ್ ಬೆಸಗೊಂಡು ಗುರುವಚನಗೌರವದಿ ।
ಪೊರಮಟ್ಟು ಚರಣಕಾನತನಾಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಮುನಿಗಳತಿಹರ್ಷದಿಂದ ॥ (28)
ಪೋದುದೈಕ್ಯೈರಾತಜನ್ಮ ವಲ್ಮೀಕಭವ ।
ಮೊದುದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬೆಸರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ।
ಗಾಧಾರ ನಿಖಿಲಾರ್ಥವೀವ ಕೃತಿಯಂ ರಚಿಸಿ ತ್ರಿಜಗಮಂ ಪೊರೆವುದೆನುತ ॥
ಬೋಧನಂಗೈದು ಗಮಿಸಿದರಿತ್ತಲಂದಿಗಿಂ ।
ದೀಧರಾಧರದೊತ್ತಿ ಲಿರ್ದೆ ರಾಘವ ತ್ವತ್ಪ ।
ದಾದಿನಾಮಸ್ಮರಣಮಹಿಮೆಯೆಂತುಟೋ ಪೇಳ್ವರಾರ್ಗಳವು ಮೂಜಗದೊಳು ॥ (29)

ಮರನೆಂದು ಜಪಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಯಾದೆಂ ಕ್ರಮದಿ ।
ಸ್ಮರಿಸುವರದೇನಹರೋ ತನ್ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯಂ ।
ತೊರೆಯಲಪ್ಪುದು ಮತಿಗಗೋಚರನೆ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲದಾರರಿವರಕಟ ॥
ಚರಣ ಸೇವಕನಾದ ಕತದಿಂ ದಯಾರಸದಿ ।
ಕರುಣಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನಂತಲ್ಲ ।
ದುರುತಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವೆಯ ಪರಮಪುರುಷ ॥ [(30)

(ಸಂಧಿ 18, ಪದ 783.)

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಮುನಿಯ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಚರಿತೆಯಂ ಸಜ್ಜನರು ।
ಮನವೊಲಿದು ಕೇಳುತಾನಂದಗೊಳುವಂದದಿಂ ।
ವನಜಾಂಬಕನನಾಮ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಶಿವೆಗೆ ಶಿವ ಮುದದೊಳು ॥

ಘೋರತರದುಷ್ಕರ್ಮವಶನಾಗಿ ಸಂತತಂ ।
ಚೋರತ್ವದಿಂ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಹಿಂಸೆಯಿಂದೆ ಸಂ ।
ಸಾರಮಂ ಪೊರೆವಧಮನೀಚಜನ್ಮದೊಳುದಿಸಿ ಗೋವಿಪ್ರಹತಕನೆನಿಪ ॥
ಕೈರಾತಪತಿಗೆಂತು ಸುಜ್ಞಾನಮುದಿಸಿದುದು ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸವೇಳ್ಕೆಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ।
ಧಾರಿಣೀಧರಜಾತೆ ಕೇಳಲ್ಕೆ ವಿನಯದಿಂ ಗೌರೀಶ ನಿಂತೆಂದನು ॥ (1)

ಚೆಲುವಾದುದಂ ಕೇಳ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜೇಂದ್ರನಿ ।
ನ್ನೊಲವಾದರಿಂಗಲ್ಲದುಳದರಿಗಸಾಧ್ಯವಿಾ ।
ನೆಲದೊಳೆಲ್ಲರು ಧನ್ಯರಪ್ಪ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡರದನುಸಿರ್ವೆನು ॥
ಪಲವುವೇದಾಂತಂಗಳರಿತ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ ।
ಕುಲ ಲವತರಿಸೆ ಪಿತಮಾತೆಯರ್ಸರಿಯಲವ ।
ಪಲುಬುತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರಗಿರಲೊರ್ವ ಶಬರ ಕಂಡೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಮುದದಿ ॥ [(2)

ಪೊರೆದನಾಶಿಶುವ ಕೆಲಕಾಲಂ ಪುಳಿಂದ ನಿಜ ।
ತರುಣನೆಂಬಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಜವ್ವನಮವಗೆ ।
ಬರಲು ಜಾತೋಚಿತದ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ತನಯನೆಂಬುತ್ಸವದಲಿ ॥
ಇರುತಿರುತಲಮಿತದಿಂಗಳ ಮಡಗಿ ಸಂತಸದಿ ।
ಕರುಣಮಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂ ಬಾಳುತೆಲ್ಲರಂ ।
ಪೊರೆವರೆ ಕಿರಾತಬಾಹುಳ್ಯಸಂಪಾದನಂ ಗೈದು ಬಾಹಾಬಲದಲಿ ॥ (3)

ಕ್ರೂರಹಿಂಸಾಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿ ಕುಕ್ಕುಟಮ ।
ಯೂರ ಮಾಹಿಷವೃಷಭಮೃಗಧೂರ್ತವೈ . . . ।
ವಾರಾಹ ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳ ವಧದಿಂದ ತೀರದಿಗೆ ಸಂಸಾರವು ॥
ಚೋರ ಕಳವಿಂಗೆಳಸಿ ಪೇಟಖರ್ವಾದಿಗಳ ।
ತೂರಿದರ ವಿತ್ತಾಪಹಾರಗೈವುತಲುದರ ।
ದಾರ್ಢ್ಯಕೆಯಿಂದಿರ್ದ ಕೆಲವು ದಿನವೇನೆಂಬೆ ಯಮರಾಜನೆಂಬಂಹದಿ ॥ (4)

ಅತಿಕ್ರೂರ ಕಠಿಣ ಹಿಂಸಾ ನಿರತ ನಿರ್ಘೃಣಿ ।
ಪತಿತ ಪಿಂಗಾಕ್ಷ ಪಿಸುಣಂ ಸಾರಗೋವಿಪ್ರ ।
ಹತಕ ನೆನಿಸುತ ಚೋರವೇಷದಿಂ ಮಾರ್ಗಗಳ ಸುಲಿದು ಬಾಧಿಸುತ ಜನರ ॥
ಪ್ರತಿದಿನದೊಳೀಪರಿಯೊಳಿರುತಿರ್ದ ಘೋರಸಂ ।
ಗತಿವಿಡಿದರಣ್ಯದೊಳ್ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಸಂತ್ರಸದಿ ।
ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಲೆರಡನೆಯ ಮೃತ್ಯು ತಾನೆಂಬಂದದಿ ॥ (5)

ಕೆಲವು ದಿನವೀಪರಿಯೊಳಾ ಶಬರನಿರಲಿತ್ತ ।
ನೆಲಕೊಂದು ಪನಿ ಬೀಳದಂತನಾವೃಷ್ಟಿ ಬಂ ।
ದೊಲಿದು ಪನ್ನೆರಡು ವತ್ಸರ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆಲ್ಲ ಪಸುರಿಲ್ಲದಂತಾಗಲು ॥
ಕಲಿತಸಂಕಟದಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲುವರೆ ।
ನೆಲನಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಸಂವರ್ತಕಾಲದಂ ।
ತಲೆಯ ಭಯದಿಂದ ದೆಸೆದೆಸೆಗೋಡುತಸುಗಳಂ ಕಳೆದರತಿದುಃಖದಿಂದ ॥ (6)

ಇಂತಪಾರ ವಿಕಾರ ಜನಿಸೆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ ।
ನಿಂತಿರರ್ ನೆಲವಿಲ್ಲದಲೆ ತೊಳಲಿ ಹಿಮನಗ ।
ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೈದುವೆವೆನುತ ಬರುತಿರಲ್ ಪಥದೊಳಗೆ ಕಂಡನಾ ಶಬರನವರ ॥
ತಾಂ ತಳೆದು ಶರಚಾಪಗಳ ವೇಗದಿಂ ವಿಪ್ರ ।
ಪಂತ್ರಿಗಂದಡ್ಡೈಸಿ ಪೊಡೆದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ।
ತಾಂ ತೆಗೆವೆನೆಂದೆನುತಲತಿವೇಗದಿಂ ಧೂರ್ತನೈತಂದ ಕೋಪದಿಂದ ॥ (7)

ಹಲಕಾಲಕೆನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಬಹಳ ಧನವೆನುತ ।
ನಲವೆತ್ತು ಕತ್ತಿಯಂ ಕಿತ್ತೆತ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತಲೆಲ ।
ವೆಲವೊ ಪೋಗದಿರು ನಿಲುನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಲಯಕಾಲರುದ್ರನಂತೆ ॥
ಖಳ ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ನಡೆವ ।
ರಳಮಾನಸದಿ ಮುಂದುಗಾಣದಲೆ ನಿಮಿಷದೊಳ್ ।
ಬಲಗುಂದಿ ಭಯದಿಂದಲೊರ್ವರೊರ್ವರ ನೋಡುತಾಲೋಚನಂ ಗೈದರು ॥ (8)

ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯ ಗುಂದಲ್ ಕಾರ್ಯ ।
ಕೆಡುವದದರಿಂದಃವ ಪರಿಯಲಾಗಲಿ ಮನವ ।
ಪಿಡಿದು ಸಾಧಿಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತೊರೆವ ಧೀಮಂತ್ರವಚನಮಂ ಸ್ಮರಣೆಗೈದು ॥
ಕಿಡಿಗಳುದುರಿಸುತಲಾರ್ಭಟಿಸುತೈತರುತ ದು ।
ರ್ನುಡಿಗಳಂ ಬೀರುವ ಪುಳಿಂದರಗ್ರೇಸರಂ ।
ಕಡೆಯಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಮಲಪೀಠನ ತನೂಭವಂ ಪೇಳ್ದನುಪಾಯದಿಂದ ॥ (9)

ಜಲಜಪತ್ರಸ್ಥಜಲಬಿಂದುವೆನೆ ಜೀವಿತಂ ।
ಜಲಬುದ್ಬುದೋಪಮಿತ ಶಾರೀರಭೋಗಗಳು ।
ಕಲಿತವಿದ್ಯುನ್ನಿಭಂ ಸಂಪದಭ್ರಚ್ಛಾಯೆ ಯವ್ವನಂ ಕ್ಷಣಭಂಗುರಂ ।
ಬಲುಶೋಕ ಕಷ್ಟತಾಪತ್ರಯ ವಿದೂಷಿತಂ ।
ಲಲಿತಜರ್ಝರ ಕ್ರೂರಮಲಮೂತ್ರ ದುರ್ಗಂಧ ।
ನೆಲೆಯೆನಿಪುದೀತನುವ ಸ್ವಾಧೀನವೆಂದೆನಿಸಿ ನೀಚರುಂ ಚರಿಪರಕಟ ॥ (10)

ನೆರದಿಂದ ಬಲಿವುತಸ್ಥಿಸ್ತಂಭ ಸ್ನಾಯು ಬಿಗಿ ।
ವೆರದ ಮಾಂಸಕ್ಷತಜಲೇಪನಂ ಮತ್ತದಕೆ ।
ಪೊರೆವದಕೆ ಚರ್ಮದುರ್ಗಂಧರುಜೆ ಶೋಣಿತದ ಮಂದಿರಂ ಮಗುಳೆ ಕ್ಷಣಿಕಂ ।
ಸುರಿದಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮಮಶುಚಿಯಾಗಾರವಿದ ।
ನರಿಯದಲೆ ಹಿತಮೆಂದು ಪರಲೋಕಶೋಕಮಂ ।
ತೊರೆದು ನಿರಯವ ಸಾರ್ವರದರಿಂದಮಶುಭಮಿನ್ನೇನುಂಟು ಜೀವಿತರಿಗೆ ॥ (11)

ಭೂದಿವಿಜದೂಷಣಂ ತದ್ದ್ರವ್ಯಹರಣ ದಾ
ರಾದಿ ಸಂಕ್ಷೋಭಕರಣಾದಿಗಳೆ ಪಾತಕಂ ।
ಕ್ಷೋದಿಯಹ ಸಾಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಮಧುಪಾನ ಗುರುವಂಗನಾಗಮನ ಸ್ತೇಯ ॥
ಬಾಧಿಪವು ವಿಪ್ರವಿತ್ತಾಗ್ನಿಯೊಂದೇ ಧರ್ಮ ।
ಭೇದನಂಗೈದು ಭಸ್ಮೀಕರಣಗೊಳಿಸುವದು ।
ಮೀಧರಿತ್ರಿಯೊಳು ಶುಭಕಳಸುವರು ವಿಪ್ರಧನಮಂ ಮುಟ್ಟಬಾರದಲ್ತೆ ॥ (12

ಪೊಂದಿಪರ ಪೊರವುದಕೆ ಗೋವಿಪ್ರಲೋಕಮಂ ।
ಕೊಂದು ತದ್ದ್ರವ್ಯವನ್ನಪಹರಿಸೆ ಪಾತಕಗ ।
ಳೊಂದನಿಟ್ಟಸಿ ಕ್ರೂರಮೀ ಪಾಪಭೋಕ್ತೃಜನಕಂ ಹೋಮಂಗಳಲ್ಲದೀಯನೆ ॥
ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆನುತ್ತಲೊರೆಯಲಾ ಸಾಧುಜನ ।
ಸಂದರ್ಶನೋನ್ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕಠಿಣವ್ಯಾಧ ।
ಪೊಂದಿದಂ ನಮ್ರತೆಯು ನೇನೆಂಬೆನೀ ವಿಪ್ರಜನಧರ್ಮ ಬೋಧನೆಗಳ ॥ (13)

ಸಾಧುಸಂಗತಿಯಿಂದ ಪಾಪ ಹತಮಹುದು ಮ ।
ತ್ತಾದಪುದು ಹೃತ್ಸಿದ್ಧಿ ಯದರಿಂದ ಪುಣ್ಯಸಂ ।
ಪಾದನಂ ದೊರಕುವುದು ತತ್ಫಲದಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಭೋಗಗಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ॥
ಈಧರಾವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಸಂಗ ಕೈವಲ್ಯ ।
ಹಾದಿಯಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರಕರದಿಂದ ಶಿಲೆಗಳುಂ ।
ಮೋದಗೊಳ್ಳವೆ ಸುಜನರಿದಿರಿನೊಳ್ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಲುವುದೇನಧಿಕತರದಿ ॥ (14)

ಗಂಗಾವಗಾಹನಂ ತುಲಸೀಸಮರ್ಪಣಂ ।
ಸಂಗಸತ್ಪುರುಷರೊಳ್ ಹರಿಕೀರ್ತನಾದಿಗಳ್ ।
ಹಿಂಗಿಪುವು ಸಕಲಪಾತಕಸಮುದಯಂಗಳಂ ಸಾಧುಕರವೆಂದೆನಿಪವು ॥
ತುಂಗಪಾಪಿಷ್ಠಶಬರಂ ವಿಪ್ರವಾಕ್ಯಗಳ ।
ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳ ಮತ್ತಭಿನಮಿಸಿ ಮೃದುನುಡಿಗ ।
ಳಂಘವಣೆಯಿಂದವೆಲ್ಲರ ಕುರಿತು ಕೇಳದಂ ತನ್ನ ಮನನಭಿಮತವನು ॥ (15)

ಮನೆಗೈದಿ ತನ್ನವರ ಕೇಳ ಬರುವನ್ನೆಗಂ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ನೀವಿರ್ಪುದಾನೆಂತು ನಂಬುವೆಂ ।
ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಜೀವಗಳ ಸೆಳೆಯದುಳಿಯೆ ನಾನೆಂತಿದಕುಪಾಯಗಳನು ॥
ಎನಗುಸಿರವೇಳ್ಕೆನಲ್ಮೊದಲೆ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಪೇಳ್ದಕೇಳ್ ಶಬರ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನಾನ ।
ವರು ಬಿಟ್ಟು ಸಪ್ತಾಹಮಿರ್ದ ವಿಪ್ರನ ಪಾಪಕಾನೈದುವೆನೆಂ ತಾಂಪೋದೊಡೆ ॥
[(16)

ಪಾದಜಗ್ರಾಮಸಂವಾಸಮೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂ ।
ಮೋದದಿಂದೇಕಕೂಪೋದಕವ ಕೊಂಡಿರ್ಪ ।
ಮೇದಿನಿಯಸುರ ಘೋಪ ಪಾಪಕಾನ್ಯೈದುವೆಂ ಎನುತ ಗಾಧೇಯನೊರೆಯೆ ॥
ಸಾದರದಿ ವೈಶ್ವದೇವಂಗೈಯದನ್ನವಂ ।
ಮೋದುವ ದ್ವಿಜಾಧಮನ ಪಾಪಕೈದುವೆ ಮುಂದೆ ।
ಘೋದೆನಾಡೊಡೆನುತ್ತಲಕ್ಷಪಾದಂ ಬೇಳೆ ಜಮದಗ್ನಿ ತಾಂ ನುಡಿದನು ॥ (17)

ವ್ರತನಿಷ್ಠಶ್ರೋತ್ರಿಯಂ ವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖ ।
ಜತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತಿರಲಾತನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ।
ದತುಳಪಾತಕ ಬರಲಿ ಮುಂದಕಡಿಯಿಟ್ಟೊಡೆನಲಾ ಕಲಶಭವನೆಂದನು ॥
ಅತಿಶಯದ ವಿಭವದೊಳಗೇಕಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳನ್ನವನುಂಬ ವಿಪ್ರಪಾತಕವೆನಗೆ ।
ಜತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲಂದ ಘೋರಟರೆಂದುಂ ನುಡಿಯೆ ಕಾಶ್ಯಪಂ ಮಗುಳೆಂದನು ॥ (18)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ವ[illegible]ತಂ ಮೀರಿ ನಡೆದವಗಾವ ।
ಬಂಧುರದ ಪಾಪಮಡಸುವದು ತತ್ಪಾಪಮೇ ।
ಬಂದಡಸಲೈದದೊಡೆನಲ್ಕತ್ರಿ ತಾಂ ನುಡಿದನಾವ ದ್ವಿಜ ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥
ಬಂದು ಪ್ರಾಚೀಮುಖದಿ ವಿಣ್ಮೂತ್ರಗಳ ಬಿಡುವ ।
ದಂದುಗಂ ಬಂದಡಸಲೆಂದೆಲ್ಲರೀಪರಿಯ ।
ಚಂದದಿಂದುಸಿರಲ್ಕೆ ಶಬರ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುತೈದಿದಂ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥ (19)

ಮೊರೆವ ನಾಯಿಗಳ ತಂಡ ಪರಿವ ನರಿಗಳ ಹಿಂಡು ।
ನರುಗಿಲ ವರಾಹಗಳ ಕೊರೆವಸ್ತ್ರಧಾರೆಗಳ ।
ಸುರಿವ ಶೋಣಿತಮಾಂಸಕೆರಗಿ ಗೃಧ್ರೋತ್ತಂಸ ಮೊರೆವ ಕಾಳ್ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ॥
ಪರಿದಿಟ್ಟ ಪಕ್ಕಗಳಲುರುಳ್ವ ಕಾಳ್ವಕ್ಕಿಗಳ ।
ಪರಪಿ ನಿಜತುಂಡಗಳ ಕೆಡಿದ ವೇತಂಡಗಳ ।
ತರಿ ಕೊಲ್ಲು ಕುಟ್ಟೆನುತಲಾರ್ಭಟಿಪ ಕೈರಾತಜನರಿಂದ ಪುರಮೆಸೆದುದು ॥ (20)

ಒಂದೆಸೆಯು ಮಾಂಸರಾಶಿಗಳ ದುರ್ಗಂಧಮ ।
ತ್ತೊಂದೆಸೆಯ ಮಜ್ಜೆಮೇಧಸ್ಸಿನುರುಕಂಪಿಡಿದ ।
ಮೊಂದೆಸೆಯ ಪಲವಗೆಯಮದ್ಯಭಾಂಡಂಗಳಂ ಸೂಸುತಿಹ ಪೊಲಸಿನಿಂದ ॥
ಒಂದೆಡೆಯಲಸ್ಥಿರಾಶಿಗಳ ಕೂರ್ಗಳಿಸಕ ।
ಮೊಂದೆಡೆಯಲೆಲುಕಂಟಕಾಕೀರ್ಣ ಯಮಧರ್ಮ ।
ಮಂದಿರಕ್ಕಂದಧಿಕ ಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತೆಲ್ಲ ಭೂತಂ ಕಂಪಿಸೆ ॥ (21)

ಚಟುಲೋದ್ಯದಾಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ।
ಭಟರಾರ್ಭಟಿಸುತಲ್ಲಿ ತೃಣಚಲನೆಯಾಗದಂ ।
ತಟನೆಗೈವುತ ಸರ್ವಜೀವರಿಗಗಮ್ಯಮೆನೆ ತೋರುವತಿಘೋರ ನಗರ ॥
ದಟವಿಗೈತರೆ ಶಬರ ಪತಿಯು ನಿಟ್ಟಿಸುತೆರಗಿ ।
ಪಟುತರಸ್ತುತಿಗೈವು ದಾಲಿಸುತ ಪೊಕ್ಕು ನಿಜ ।
ಮಟಕೈದಿ ದುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಶಯ್ಯಾಗೃಹವ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ದನು ॥ (22)

ದುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡದೊಳಮನೆಗೈದ ।
ಲುಮ್ಮಾನಸದ ಕದಡ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ಮಯ್ಯೂರ ।
ಧಮ್ಮಿಲ್ಲೆ ಪತಿಯ ಪೊರೆಗೈದಿ ಮಾಧುರ್ಯ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಲು ॥
ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಕೆಯತಿಶಯದಿ ಪದಗಳನೊತ್ತಿ ।
ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಚದುರ ತೋರಲಾ ಶಬರಪತಿ ।
ಯುಂ ಮ್ಲಾನವದನದಿಂದಿಂತೆಂದ ಸತಿಯೊಡನೆ ಮಾಜದೆಳ್ಳನಿತಾದೊಡಂ ॥ (23)

ನಾರಿ ನಿನ್ನುಪಚಾರಶತಕದಿಂದಂ ಸುಖವು ।
ತೋರದೊಂದಂ ಕೇಳ್ವೆನಿದ ಸತ್ಯದಿಂದುಸಿರ ।
ಲಾರೈವೆ ದುಷ್ಟನಹೆ ಸತ್ಯಸದ್ಗತಿಜನಕ ವನೃತವೆನ್ನುವದೆ ನರಕ ॥
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಪೇಳ್ವುದೆನೆ ಸತಿ ನಗುತ ।
ಚೋರೇಶಗೆಂದಳಾಂ ತನುಮನಗಳರ್ಪಿಸಿಹೆ ।
ಕ್ರೂರ ವಂಚನೆಗೈಯೆ ದಯೆಗೈವುದೆನಲಾಕೆಗಿಂತೆಂದನಾ ಶಬರನು ॥ (24)

ಚೋರತ್ವಕೃಷಿತ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಂಚನೆಯತ್ಯು ।
ದಾರಮಿತ್ರದ್ರೋಹ ಗೋವಿಪ್ರಹತಿಗಳ ವಿ ।
ಚಾರಕೃತ ಕರ್ಮಗಳನೇಕಮಂ ನಾಂ ಗೈದು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ವಿತ್ತಮಂ ॥
ಆರೈದು ಗಳಿಸಿದರ್ಥದಿ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರುಂ ॥
ತೋರ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರಿನಿಸುದಿನ ನೀನತ್ಯು ।
ದಾರಭೋಗವನುಂಡು ಸುಖಿಯಾದೆ ಸಂಪದಂ ವಶವಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯದಿ ॥ (25)

ನಿಮಗೋಸುಗದೊಳನಿಸುದಿನ ಮಾಡಿದೀ ಪಾಪ ।
ಮಮಿತವಿದರೊಳ್ ಕೆಲವನೀ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಕು ।
ರಮಣನರ್ಧಾಂಗ ನೀನಲ್ತೆ ಯೆನಲಾ ಚೋರಪತ್ನಿ ನಗುತಿಂತೆಂದಳು ॥
ಮಮತೆಯಿಂದೆನ್ನ ದಾಯಾದ್ಯಬಾಂಧವರುಗಳ ।
ಗಮಲಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಮಾಲ್ಯಂಗಳಿತ್ತು ವಿ ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಪಾಲನಂಗೈದುದು ಯಥಾರ್ಥ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದೆ ವಿನಿಸುದಿನವು ॥ (26)

ಎಲ್ಲರುಂ ಸೇವಕರು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹರುಂ ಮುನಿದು ।
ಕೊಲ್ಲಲುಂ ಪೊರೆಯಲುಂ ದಕ್ಷರಹುದದರಿಂದ ।
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದವರಪಾಪಂಗಳರಿತರಿತು ಶಿಕ್ಷೆಗೈವೇಳ್ಕು ಜವದಿ ।
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದಿ ಮೋಹದಿಂದ ಪಾಲನೆಗೈವ ।
ರೆಲ್ಲರೇಂ ಮಾಳ್ಪರದರಿಂದಕಟ ಕೇಳ್ ಮತ್ತೆ ।
ನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾಪಮಂ ಕೊಳ್ಳಲಾರ್ಗೈದ ರಾರಾದರುಂ ಕೊಳ್ವರೆ ॥ (27)

ತಾಂ ಗೈದ ಪಾತಕಗಳನ್ಯರುಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ದಂಘವಣೆಯಲ್ಲ ಸತಿಪುತ್ರಶಿಷ್ಯರು ಮಾಳ್ಪ ।
ಮಾಗಳಂ ಗುರುವಿಗಂಟುವುದಲ್ಲವವರಿಗೀತನ ಪಾಪಸಮುದಯಗಳು ॥
ಸಂಗಿಯೆನಿಸವು ಪತಿಯ ಧರ್ಮಭಾಗಂ ಸತಿಗೆ ।
ಹಿಂಗದಾ ಸತಿಗೈದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷಂಗೆ ನರ ।
ಪುಂಗವನೆ ಬರಲರಿಯದವರೆಲ್ಲ ಪೇಳದಂತಿರ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ ॥ (28)

ಮಾಡಿದವ ಮಾಡಿಸಿದ ನೋಡಿದವ ಪೇಳ್ದರ್ ।
ಕೂಡುಂಬರೆಂದು ಧರ್ಮದಿ ಪೇಳ್ವರೀ ನಾಲ್ಕು ।
ನೋಡಲಧಿಕಾರಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದಂಗನೆಗೆ ಪೇಳದಂತಿರ್ದುದ್ ಕೊಟ್ಟು ॥
ದೂಡಿ ಮಗುಳುತ್ತರವ ನೀವ್ರೊಡಧಿಕಾರಮುಂ ।
ಮಾಡದದರಿಂ ಪಾಪಭಾಗಿಯೆನಿಸಳೆನುತ್ತ ।
ಲಾಡಲಾ ಶಬರಪತಿ ಸಂಕಟದಿ ತನಯನೊಡನಿಂತೆಂದ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ॥ (29)

ಪಾತಕಸಹಸ್ರಂಗಳುಪಪಾತಕಾಯುತಗ ।
ಳಾತುರದಿ ಮಾಡಿದುದನೆಣಿಸುವರಸಾಧ್ಯಮಿಾ ।
ಜಾತಿಕೃತ್ಯಗಳೊಳಗ್ಗಳನಾಗಿ ನಿಮ್ಮನುಂ ಪೊರೆದೆ ನಾನಿನಿಸುದಿನವು ॥
ಸೋತುದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪಂಕಮಗರ್ವ ।
ಬೀತು ಭಯಮುದಯಿಸಿದುದದರಿಂದ ನೀಂ ಕೆಲವ ।
ನೋತುಕೊಳವೇಳ್ಕೆನೆ ನಸುನಗುತ ತಾತನೊಡನೆಂದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದ ॥ (30)

ಕೇಳ ಕಿವುಡಾದವಾಪಲಮ್ಮದು ಜಿಹ್ವೆ ।
ತಾಳದುದು ಕಂಪನವ ಮನವೆನ್ನದೆಲೆ ತಾತ ।
ಜಾಳನುಡಿಯಿಂದದೇಂ ಫಲ ನಿನ್ನಪಾತಕದೊಳೆಳ್ಳನಿತ ಕೊಂಬುದಿಲ್ಲ ॥
ಆಳು ನಾಂ ದೊರೆ ನೀನು ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯ ।
ಕೇಳು ಪೋಷಕ ನೀನು ಪೋಷ್ಯೆ ನಾಂ ಪಿತ ನೀಂ ಕೃ ।
ಪಾಳು ಸುತನಾಂ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಸುತರ್ಗಿಲ್ಲವೆಳ್ಳನಿತು ಪಾಪ ॥ (31)

ಪರಿಜನದ ಭರಣಗಳಗರಿಯದೆಸಗಿದ ಪಾಪ ।
ದುರಿ ಪರರ ದಹಿಸುವದೆ ಪಲುಜಲೇಂ ಫಲಮಿದ ।
ನರಿತು ಧೀಮಂತರುಂ ಸತಿಸುತಾದ್ಯತ್ರ್ತಮಾಂಗೆ ? ಸಗರಲೆ ಪಾತಕಗಳ ॥
ಸರಸಿಜದ ಪತ್ರದೊಳಗಿರುವ ಜಲಕಣದಂತೆ ।
ನಿರುಗೆಗೊಳುತಿರುತಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವ ।
ರೆರೆಜು ನೀ ನೆಸಗಿದುದ ನೀನುಣ್ಣದುಳದವುದೆ ಪರರಿಂದಲುಂ ತೀರ್ವುದೇ ॥ (32)

ತನಯನಾಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ಶಬರಾಧೀಶ ।
ಮನದೊಳಗೆ ಕಂದಿ ಕುಂದುತ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನೊಂದು ।
ನೆನೆನೆನೆದು ಪೂರ್ವಕೃತದುಷ್ಕೃತಗಳಂ ನಿಲುಕದಾಳೋಚನೆಯು ಚಿತ್ತಕೆ ।
ಜನಕವಾದುದು ವ್ಯರ್ಥ ಬರುಲಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿ ।
ಜನರಿಗೋಸುಗ ಶಮನಿಗಾಳಾದೆನೆನ್ನುತಾ ।
ಮುನಿಗಳರ್ದೆಡೆಗೈದಿದಂ ಶಬರ ನಿಂಗಳವ ತುಳದ ಮಾರ್ಜಾಲದಂತೆ ॥ (33)

ಮರೆದು ಧರ್ಮವ ವಿಷಯಪರಮೆಂದು ಹಿಂದುಮುಂ ।
ದರಿಯದಂದದಿ ಮನೋವಶನಾದನೆನ್ನಂತೆ ।
ನರಕಭಾಜನನಪ್ಪನಲ್ಲದುಳಿಯನೆನುತ್ತಲಾ ಪುಳಿಂದರ ನಾಯಕಂ ॥
ಕೊರಗುತಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಯೆನುತ ।
ತ್ವರಿತದಿಂದಂ ಬಂದನತಿಭಯಾತುರದಿಂದ ।
ಪರಮಪುರುಷರ ದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲುದಿಸುವಮಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ । (34)

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಚಿರುಗಾಳಿಯಿಂದದಿ ಬಹಪ್ರ ।
ಳಂದನಂ ಕಾಣುತ್ತ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಭೀತಿಯಿಂ ।
ಬಂಧುರಕ್ಲೇಶದಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ನೋಡುತಾಲೋಚನಂಗೈಯುತೆ ॥
ಇಂದಾದುದರಿಯಮನೆಯಮಮುಖದ ಬಾಧೆಯಿಂ ।
ಕುಂದುಗೈದಪರಾರೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಷದ ।
ಬಂದೆಡೆಯ ರಘುವರನ ಮರೆಯೊಗಲ್ವೇಳ್ಕೆನುತ ನುತಿಸಿದಂ ಮಾರೀಚನು । (35)

ನಿಚ್ಚವೆಂದರಿತು ವಿಷಯಾನುಭೋಗಂಗಳನು ।
ಮೆಚ್ಚಿ ಗುರುತರಪಾತಕಗಳನೆಸಗಿ ನಿರಯಕ್ಕೆ ॥
ಬೆಚ್ಚದನುದಿನ ಹರ್ಷಗೊಳುತಿರುವೆ ಯುಗ್ರಕರ ಶಮನಕಿಂಕರರ ಬರವು ॥
ಬಚ್ಚಿಡುವೆನೆಂತು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಢ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ।
ಚುಚ್ಚಿ ಗುರುಪದವಿಡಿದು ಸಕಲಶೋಕಾಪಹರ ।
ದೆಚ್ಚರಿಂ ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪುಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (36)

ಬಲುವಿಧದ ಕರ್ಮದೊಳ್ ತೊಳಲಿ ನಾನಾಯೋನಿ ।
ನಿಲಯಗಳನುಳಿದಮಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದ್ವಿಪ್ರ ।
ಕುಲಪುರುಷಜನ್ಮ ಸುವಿವೇಕಮಂ ಗಳಿಸಿದ್ದು ಪರವನುಂ ಮರೆದು ಬರಿದೆ ॥
ಕೊಲುವರೆಳೆಸುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ಪಶುಕಬಳವುಂ ।
ನಿಲುಕದೆಡೆಯೊಳಗೆ ರೋಮಾಂಚ ಗೈಪಂದಕುಂ ।
ಸಿಲುಕದಲೆ ಮನವೆ ನೆನೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪುಳಕೋದಂಡಧರನ । (37)

ಸತಿಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಸಂತತದಿ ।
ನುತಿಸುವರದಕೇಳ ವೈದುಷ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯದಿ ।
ವಿತತದುರ್ಗರ್ವಪರ್ವತಮಸ್ತಕಾಗ್ರಮನ್ನಡರಿ ಪೋದದಲಿ ತೊಡರಿ ॥
ಕತಿಪಯಮನೋರಥಗಳಿಂದ ಚಳಿಸುವೆ ಕ್ರೂರ ।
ಮತಿ ನಿರಯಗತಿಯಪ್ಪುದದರಿಂದ ಮೌಢ್ಯಸಂ ।
ಗತಿಯುಳಿದು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪುಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (38)

ಜಾನಕೀಪತಿಯ ಸತ್ಕಥೆಯನನುದಿನ ಕೇಳ ।
ಜಾನಿಸುತ ಮಾನಸದಿ ಮಂಗಳಸುಮೂರ್ತಿಯಂ ।
ಸೂನಂಗಳಿಂದಲೆಡೆವಿಡದೆ ಪೂಜನೆಗೈದು ನತಿಸಿ ಮುಗುಳೆರಗಿ ನುತಿಸಿ ॥
ಸಾನಂದಗೊಳುತಿರದೆ ಸತತಚಿಂತಾಸಕ್ತ ।
ಮಾನಸದಲೇಂ ಫಲಂ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಸುಖ ।
ಹೀನಮೆಂದರಿತರಿತು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (39)

ಜರಿದಹಿತ ಷಡ್ವರ್ಗ ವೆಸನ ಸಪ್ತಕಗಳಂ ।
ತರಿಬಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಧಲೋಭಾದ್ಯಹಂಕೃತಿಗಳನು ।
ಪರವನಿತೆ ಪರವಿತ್ತ ವಂಚನೆಗಳಂ ಕಳೆದು ದುರ್ಮಾರ್ಗಸಂಗತಿಗಳ ॥
ಪರಿದು ಸಜ್ಜನಸೇವೆಗಳವಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಧರಣಿಜಾವರನಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಹೃದಯದೊಳು ।
ಸ್ಮರಿಸುತಿರು ಮನವೆ ಶ್ರೀರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪುಳ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (40)

ಪರರ ದೂಷಿಪುದಘವು ಮಿಥ್ಯವಚನವನುಡಿಯು ।
ದುರುಮಾರ್ಗಭೇದಗಳನುಳಿದು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯೆ ।
ಪರಗೆಂದು ತಿಳಿದು ಹರಿಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಮಾಧವ ಮುಕುಂದ ಎನುತ ॥
ಸ್ಮರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ದಂದುಗವ ಬಳಸಿ ನೀ ।
ಕೊರಗುತಿರಲೆಲ್ಲನಿತು ಸುಖ ಜನಿಸದೆಲೆ ಮರುಳೆ ।
ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣನಂ ಬಿಡದೆ ಸ್ಮರಿಸು ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (41)

ಜಗತಿಯೊಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಗದಾಶ್ರಯಂ ಸತ್ಯ ।
ಜಗಕನೀದೃಶ ಜಗದ್ರೂಪ ಜಗದಾಧಾರ ।
ನಿಗಮವಾಚಾಮಗೋಚರ ನಿರುಪಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಾತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದು ॥
ಬಗೆಯೊಳನುದಿನ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲು ಕರ್ಮಗಳ ।
ಸೊಗಡಳಿದು ನಿತ್ಯಸುಖ ಸಂಭವಿಪುದದರಿಂದೆ ।
ಜಗದೀಶನಂ ಬಿಡದೆ ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ವಿಪುಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (42)

ಇಂತು ನಿಗಮಾಗಮೋದಿತಸಂಸ್ತವಂಗೈವ ।
ತಂತರಂಗದಿ ಶುಭೋದಯಮಾದ ಮೂರ್ತಿಯಂ ।
ಚಿಂತಿಸಲ್ಕಾಋಷಿಗಳಾರ್ತಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದು ಕರುಣಾವನಧಿಯು ॥
ಸಂತಸದೊಳಾ ವನದೊಳತುಳಶಶಿರವಿಕಾಂತಿ ।
ಯನಂತದಿವ್ಯಾಕಾರದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದ ಮ ।
ಹಾಂತರಾನಂದಗೊಳಲಾ ಭಕ್ತವಶತೆಯುಂ ಪೇಳ್ವರೆಂತಳವಪ್ಪುದು ॥ (43)

ಹರಿಯಜಭವಾದಿಗಳ್ ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ ।
ಪರಮ ವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂದನವರತ ಪೂಜಿಸಲ್ ।
ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿ ಗೌರಿಯರು ಮಾಳ್ಪ ಜಾನಕಂ ಸಿಲ್ಕದಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮನು ॥
ಕರೆದಮಾತ್ರದಿ ಬಂದೊದಗಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ ।
ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವ ಪರಿಯನೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ ।
ಸಿರಿಯರೆಯ ರಾಮಪುರವರಸ ಭಕ್ತಾಧೀನನೆಂಬ ಬಿರುದುದ್ಧರಿಪೊಡೆ ॥ (44)

(ಸಂಧಿ 19, ಪದ 828.)

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ವರ್ಣಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದ ಕಿರಾತದ್ವಿಜ ।
ವರ್ಣವರ್ಣಿತನಾದ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನ ।
ಫಣಾಧಿನಾಥ ಸುರಮೌನಿಗಣ ಸಂತಸದಿ ಕೇಳ ಭುಲ್ಲೈಸುವಂತೆ ॥

ಗಿರಿರಾಜಸುತೆ ಕೇಳ್ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ನುತಿಗೈಯೆ ।
ಶರಣಜನಮಂದಾರ ಶ್ರೀರಾಮ ದಯದಿಂದ ।
ಪೊರೆವೊಡಿಟ್ಟೈಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ತೇಜೋರೂಪಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲಲ್ಲಿ ॥
ಶರಚಾಪಗಳ ಧರಿಸಿ ಸುಸ್ಮಿತಮುಖೇಂದುವಿನೊ ।
ಳಿರುವ ಕತ್ತುರಿತಿಲಕ ಕೌಸ್ತುಭಾಲಂಕಾರ ।
ವೆರಡು ಸೀತಾಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜರು ಸೇವಿಸಲ್ ರಾಜಿಸಿದ ರಘುವೀರನು ॥ (1)

ಆಪದುದ್ಧರಣ ಗೈವೊಡೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮಂ ।
ತಾಪಸರಿಗಿಕ್ಕಡೆಯಲೆಸೆಯೆ ಕಂಡಾಮನ ।
ಸ್ತಾಪ ಜಗುಳಲ್ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲು ॥
ಕೋಪ ಕುಡಿವರಿಯೆ ಕೂಗುತೆ ಚೋರರಾಜ ಬಂ ।
ದಾಪರಮಪುರುಷರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆರಗು ।
ತಾಪರಿಯ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದ ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಯವಿನಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ॥ (2)
ದೇವರಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಗೃಹಮಂ ಸಾರು ।
ತಾವಧೂಸುತ ಭ್ರಾತೃಬಾಂಧವಾದಿಗಳ ಸಂ ।
ಭಾವಿಸುತ ಕೇಳದೆ ಮದೀಯಪಾಪವ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಕೆನುತ್ತ ನಯದಿ ।
ಭಾವಮಂ ತಿಳಿದೆಂದರೆನ್ನೊಳಿಲ್ಲರ್ ತಮ್ಮ ।
ಕಾವರೀಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಸೃಜಿಸಿರ್ಪರೆಲ್ಲರುಂ ।
ನೀವರಿಪಿದಂತಿರ್ಪವವರಿಂದ ಪಾತಕಂ ನಮಗಿಲ್ಲ ಪೋಗೆಂದರು ॥ (3)
ಇಂತವರ ವಚನಗಳ ಕೇಳ್ದಾನು ಭೀತಿಯು ।
ನ್ನಾಂತು ಬಹುಕಂಪನದೊಳಾಮನೆಯನುಳಪುತೋ ।
ರಂತೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನೋಡಿದರಘವ ಪರಿವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆನುತ ॥
ಶಾಂತರೆಡೆಗೈತಂದೆನೈಸೆ ಪರುಷಾಮೃದುಳ ।
ಮಾಂತಪುದು ಘನವೆ ವಿಧುಹಸ್ತಸಂಸ್ಪರ್ಶಕಾ ।
ಕಾಂತಮತಿಮೃದುಳಮಪ್ಪುದು ಸಾಧುಸಂಸರ್ಗ ಮೃದಿಮಕಾರಣಮದಲ್ತೆ ॥ (4)
ಅತಿನೀಚಜನ್ಮಂಗತ್ರೀವ ಪಾತಕವೆನಗೆ ।
ಧೃತಿಗಳರ ಭವದೀಯಚರಣಸಂಸರ್ಗ ಬಂ ।
ತತುಲಪ್ರಾಕ್ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದಮಾಂ ಗೈದ ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಕೆಡಿಸಿ ॥
ಗತಿಯು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಬಲಕಂದು ಮುಂ ।
ದತಿಶಯಾದೊಳೆರಗಿ ಕೆಡೆದಿಹ ಕಿರಾತನ ನೋಡಿ ।
ಯತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಭಯದೊಳಿರಲಾ ವಸಿಷ್ಠರಂ ನೋಡಿ ಶಬರಂ ನುಡಿದನು ॥ (5)
ಇರಲೆಲ್ಲ ಮುನಿಗಳುಪದೇಶಮಂ ನೀಂ ಗೈದು ।
ಪೊರೆವುದೆನಲಾ ವಸಿಷ್ಠಂ ಪುಳಿಂದನೊಳೆಂದ ।
ನಿರಯಗತಿವಿಡಿದ ಕೈರಾತಭವ ಚೋರನಂ ಕ್ರೂರದುರ್ವರ್ತಿ ಕಠಿಣನು ॥
ನಿರತಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಮಧುಪಾಯಿ ಶೂದ್ರ ನಿನ ।
ಗೊರೆವುದೆಂದತಿಶಯಿತಮಾಗಿರಲ್ಕರಿಯೆ ಬಂ ।
ಧುರದ ಗೋಗಣ ಗೈವೊಡಕ್ಕುಮೆ ದುರಾಚಾರ ಕೂಡದೈದೆಂದ ಕನಲಿ ॥ (6)
ಜ್ಞಾನಿಯು ವಿನೀತ ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾಪರನಿ ।
ಧ್ಯಾನಿ ದೃಢಕರ್ಮಾಭಿರತ ಸದಾಸ್ತಿಕ ನೆನಿಪ ।
ನಾ ನರಂ ದ್ವಿಜನಾದೊಡುಪದೇಶ ಯೋಗ್ಯನಹ ದುಶ್ಶೀಲನಾಗೆ ದ್ವಿಜನು ॥
ಜ್ಞಾನಾರ್ಹನು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ಶೂದ್ರನಾದೊಡಂ ।
ತಾನರುಹನಾದುರಾಚಾರ ಗವಿಯಾದ್ಧರುಂ ।
ಹಾನಿಪುದು ಸದ್ಗುಣೋತ್ಕ್ರವಿತ್ತ ಸಿರಿಯುಂ ತೆಜವರೆನಲಾ ಶಬರ ನುಡಿದನು ॥ (7)

ಮುನಿತಿಲಕ ನಾಂ ಭವಚ್ಛಿಷ್ಯ ದೃಢಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ಕೆನಿಸುಳದು ಮರೆಯೊಕ್ಕರೆನ್ನನುದ್ಧರಗೈವು ।
ದನುಚಿತಂ ತಾನಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳು ಸರ್ವಜನ ಸಮದೃಷ್ಟಿವಿಹಿತರಲ್ತೆ ॥
ಎನಗೊಂದು ಕಾರಣೋದ್ಯೋಗಮಂ ತೋರುವೀ ।
ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರ್ ನಿಮ್ಮ ವಶರಾದ ಕತದಿಂದ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ತತ್ಪದವ ತೋರುತಿಹರದರಿಂದೆ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ಕಾಯ್ವುದೆನುತ ॥ (8)

ಕ್ರತುಲಿಹಸಮಾನ ಕೃತವಿದ್ಯಾಗಮಿಗಳಾಗ ।
ಳತಿಶಯಿತಮೆನಿಸುವ ವಿಪತ್ತಡಸಿದಾಗ ತ ।
ನ್ನತಿಶಯುವ ಪರರ ನೀಚತೆಯ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳನೆಣಿಸಬಾರದಲ್ತೆ ॥
ವಿತತ ಗಹ್ವರ ಘೋರಕ್ರೂರಾತ ಹಸ್ತದೊಳ್ ।
ಜತೆಯಾಯ್ತುಸಿಮ್ಮಾಯು ಮಾನುಳಸಲುಳ್ಳದಪುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯುಮರ ಮೂರ್ತಿಲಾಭಕ್ಕಧಿಕಮೇನುಂಟು ತಿಳಿದೆನ್ನ ಪೊರೆವುದುಚಿತಂ ॥ (9)

ಎಂದಮಿತಕಾರತರವಿನಯ ಮಿಶ್ರಿತನುಡಿಗ ।
ಳಂದಾಪುಳಂದ ಪೇಳ್ವುದ ಕೇಳುತೀ ಋಷಿಗ ।
ಳೆಂದರು ವಸಿಷ್ಠನೊಡನೆಲೆ ಮಹಾಪುರುಷ ಕೇಳ ಸಮಯುಮಂ ತಳವ್ರೊಡೆ ॥
ಹಿಂದು ಮುಂದೊಂದರಿಯ ಬಾರದಾಳೋಚನೆಯು ।
ತಂದು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೆಲ್ಲರಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ।
ಬಂಧು ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ಕೋವಿದರನ್ಯರಾರೆನಲ್ ಮುನಿನುಡಿದನು ॥ (10)

ಚೋರರಾಜೆಗಳ್ ವ್ಯಾಘ್ರಬಾಧೆಗಳ್ ವಿಪುಳತರ ।
ಘೋರವನನಿರ್ಜನತ್ರಾಣರಹಿತಸ್ಥಳದೊ ।
ಳಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರಾಪತ್ಕಾಲಬಂದೆಡೆಯಾಲತಿಕರುಣದಿಂ ಪೊರೆವ್ರೊಡೆ ॥
ನೀರದನಿಭಾಂಗನಾ ಶಬರಬೃಂದ ಭಂಗ ನಾ ।
ಪಾರುವಸ್ತ್ರಿ ಪಾಪಹರಣ ಸುರನತಚರಣ ।
ವೀರರಾಘವನಲ್ಲದನ್ಯರಾರುಂಟಾತನಂ ಸ್ಮರಿಪೆನೆನುತ ತಿಳಿದು ॥ (11)

ಆಪದುದ್ಧಾರಕನನಖಿಲಭೂಧಾರಕನ ।
ಶ್ರೀಪದಸ್ಥಾಲಿಕನ ಶ್ರಿತಜನವ್ಯಾಪಕನ ।
ಪಾಪಸಂಭವಮಾದ ವ್ಯಾಧಿಭಯಸಂಹಾರ ಹರವಿರಿಂಚಿಪ್ರಮುಖರ ॥
ರೂಪಿನಿಂಮುದ್ಧರಿಸಿ ಸಂಹರಿಪ ನೆನೆವ ರಘು ।
ತಾಪೋಪಹರಣ ನಿಜಶರಣ ಶರಣಾಗಾರ ।
ದೀಪ ದೀಪ್ತಾಂಗ ರಘುಪುಂಗವನ ಭಜಿಸುವೆ ಚಟುಲ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (12)

ಎನುತಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಗೈಯಬೋಸುಗ ಮುನಿಪ ।
ಮನದೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನ ಜಾನಿಸ ।
ಲ್ಕನುವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಗಳಳದು ಮೌನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ಕರೆನಿಮಿಷದಿ ॥
ಸನಕಾದಿಸೇವ್ಯ ಸಜ್ಜನವಿನುತನಾಕಾರ ।
ಮಿನುಗಿದುದು ಸರ್ವಾತ್ಮ ತತ್ವದೊಳ್ ತೆರಪಿಲ್ಲ ।
ವೆನುವಂತೆ ಕಂತೆ ಸರಿತಗೆಂಡು ಹಿಗ್ಗಿದಂ ಸುದೆಗಂಡ ಸುರಪನಂತೆ ॥ (13)

ನೋಡುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪರಮ ಮಂಗಳನಾಗಿ ।
ಮೂಡಿದುದು ಮರನೆಂಬ ಶಬ್ದವಾ ಮೂರ್ತಿಯಿಂ ।
ದಾಡಲೇನಾ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚತ್ತು ಮುನಿ ವೇಗದಿ ॥
ನೋಡಿದಂ ನೆಸುನಗುತ ವಿಪ್ರರಂ ಸಂತಸದೆ ।
ಊಡಿಸುವ ಮನವನವರೊಡನೆಂದನೀ ವೃತ್ತಿ ।
ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿ ರಘೂತ್ತಮನ ಕರುಣೋತ್ತಮನ ಕಂಡುದಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೆನುತ ॥ (14)

ನೆನವೆಡೆಯೊಳೊಂದು ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡೆ ।
ಘನರವೋಪಮವಹಾದ ನಿಸ್ವನದಿ ಮರನೆಂಬ ।
ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳ್ಪಟ್ಟುದಾಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕತ್ವದಿಂ ಕಂಗೊಳಸಿತು ॥
ಮುನಿಗಳರ ಮತ್ತಿದೇಂ ಕಾರಣಾವ್ರು ಕಾಣ್ಬುಡದೊ ।
ಲೆನಗೊರೆವುದೆನಲಾಗ ವಿಪ್ರರುಂ ಸಂತಸದಿ ।
ವನಜಪೀಠನತನಯುಗೆಂದರಾ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪರಿಯು ವಿಸ್ತರವಹಾಗುತೆ ॥ (15)

ಮುನಿರಾಯ ಕೇಳ್ ಶಬರಗುಪದೇಶಗೈದವುದು ।
ಘನನರಕವೆಂದರಿತು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂ ನಿನ್ನ ।
ಮನದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಖಿಲಭೂತಸ್ವರೂಪನುಂ ಜಗದಭಿನ್ನತೆಯ ತೋರಿ ॥
ಬನದೊಳೀ ವ್ಯಾಧಗುಪದೇಶ ಗೈಯಲ್ಕೆಂದು ।
ವಿನಯದಿಂ ನೇಮಿಸಿದುದಲ್ಲದಿದು ಪೆರತಲ್ಲ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ಮರನೆಂದು ಶಬರಗಂಪೇಳ್ದಿವ್ಮನುಳಸುವುದೆ ಲೇಸೆಂದರು ॥ (16)

ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೊರೆದುದದುವಂ ನೀಚ ।
ಗೊರೆಯೆ ಪಾಪಿನ್ಮುಕ್ತನಪ್ಪದಿದು ತಪ್ಪದೆಂ ।
ದೊರೆಯಲಾ ವಿಪ್ರರಾ ನುಡಿಯನಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂದ ॥
ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯ್ವುದಿದು ಧರ್ಮವೆಂದರಿತು ।
ಕರದಾ ಕಿರಾತನಂ ಪೇಳ್ದ ವಸಿಷ್ಠನೀಂ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳ್ದ ಮಂತ್ರವನೀವೆ ಕೊಳ್ಳಲಿದರಿಂದಪ್ಪುದಖಿಲವೆನುತ ॥ (17)

ದ್ವಿಜನೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ ಸಂತಸದಾಳ ।
ಗಜರುವದನುಳದು ಪದಪದ್ಮಕಾನತನಾಗಿ ।
ಭಜಿಸಿ ಮತ್ತೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದೆಡೆವಿಡದೆ ನುತಿಗೈದನತಿಮೋದದಿ ॥
ಸುಜನಚಿತ್ತಂ ವೈರಹಿತ ಮುಳದುದಲ್ತೆ ನಿಜ ।
ಭಜಕರಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೆನಿಸಿ ಭೂಮಂಡಲ ।
ಕ್ಕಜಪದವಿಯುಂ ಕೊಡುವುದಲ್ತೆ ರವಿಶಶಿಕರಗಳಂತೆ ಪೂತಂಗೈವುದು ॥ (18)

ಅತಿನೀಚ ಪಾಪಿ ದುಷ್ಟಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ಷ ।
ಕ್ಷಿತಿಯುಮರಘಾತಕಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೆಂದರಿವು ।
ದತಿಶಯಭವಾಂಬುಧಿಯದಾಂಟುವರುಪಾಯವುಂ ದಯೆಗೈಯಲಿಹಪರಗಳ ॥
ಹಿತವುಕಾರಣದಿಂದಲೆಸಗಿ ನಿಜಕರುಣದಿಂ ।
ಕೆತಪನಂ ಪಾಲಿಪನದಾರು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ ।
ಹಿತರಲ್ಲಮಳದರಿಂದಹುದೆ ಕಡೆಗೊಳಸಿಪೆಂ ಪಾಪಸಾಗರ ಜಾಲವುಂ ॥ (19)

ಭವದೀಯದಿಟ್ಟಿಪಾತ್ರದಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯ ।
ಭವಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಯ ದಾಂಟಿ ದುಷ್ಕೃತ ಪುನ ।
ರ್ಭವವಿಲ್ಲದತಿಶಯಿತಶುದ್ಧನಾದೆಂ ಜೀವಧಾತ್ರನುಮನಂಗಳಿಲ್ಲ ॥
ಯುವತಿಸುತರೆಲ್ಲರಂ ಚರಣಕರ್ಪಿತಗೈದೆ ।
ತವಕದಿಂ ಶುಶ್ರೂಷಣಂಗೈವೊಡಾನಿರ್ದೆ ।
ನವಕಮೆನಿಸುವ ವಸ್ತುನಿಚಯಂಗಳವೆ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲ ವರ್ಪಿಸುವೆನು ॥ (20)
ಗುರುಪಾದವಂದನಂ ತತ್ಸೇವೆ ತದ್ವಾಕ್ಯ ।
ಭರಣಮಿಹಪರಮೆರಡನಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗಿತ್ತು ।
ಪೊರೆದಪವು ಕೈಯೊಡನೆ ಪರಬೊಮ್ಮನೆಂಬರಿಯಲೊದಗುವುದು ಸಂಪದಗಳು ॥
ಚರಣೋದಕವಕೊಂಡರಖಿಲಪಾತಕರಾಶಿ ।
ಜರಿದಮಂಗಲ ಸುಮಂಗಲಮಪ್ಪುದದರಿಂದ ।
ದೊರಕೆದುದು ಪೂರ್ವಕೃತಸುಕೃತದಿಂದೆನಗೆ ಗುರುಸಾನ್ನಿಧ್ಯಪದಮಾವೊಡೆ ॥ (21)
ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಗುರುತತ್ವಮು ರೂಪಿನಿಂ ಸುಳದು ।
ಕರುಣಿಸಿದರಾಕ್ಷಣಂ ಕೈವಲ್ಯ ನಿತ್ಯಸುಖ ।
ಕರತಲಾಮಲಕಮೆಂದೆನಿಪುದಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತಮದರಿಂದ ಗುರುಪದಗಳ ॥
ನಿರತಪೂಜಿಸವೇಳ್ಕು ಕರುಣಮಾತ್ರದಿಂದು ।
ಸ್ತರಮೆನಿಪ ಪಾತಕಾಂಬುಧಿಯು ಗೋಷ್ಪದಿಯೆನಲ್ ।
ತರಿವೆ ಮಾರುತಿಯಂತೆ ಯೆನುತ ನುತಿಗೈಪುತಂ ಮುಗುಳಿರಗಿದಂ ವ್ಯಾಧನು ॥ (22)
ಎಂದೊರೆದ ಶಬರನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತಚ್ಚರಿಯು ।
ಪೊಂದಿ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ಋಷಿಗಳೊಡನಿಂತೆಂದ ।
ನಿಂದಿದೇನತಿಶಯಂ ಚೋರಂ ಗವಾಶನಂಗೀ ತತ್ವಬೋಧೆಯಿಲ್ಲ ॥
ಬಂದೀದಗಿತಕಟ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಿಧಿಯಂಮೀರ ।
ದಂದವ ವಿರಾಗಮಾಂತಿಹೆ ಹೃದಯ ಮನಸಿನೊಳ ।
ಗೊಂದಿರುವ ನುಡಿಯು ದಾಟಿಪ್ಪುದು ನಾಲಗೆಯತ್ತ ಸಂಭವಿಸಿದುದ ನುಡಿದರೆ ॥ (23)
ಜನನಮಾತ್ರಗೆ ಕಿರಾತರೊಳಾಗಲೀತತ್ವ ।
ಜನನಮಪ್ಪುದೆ ವಿಪ್ರಜಾತ ದುಸ್ಸಂಗಮವ ।
ನನುಕರಣೆಗೈದು ಪಾತಿತ್ಯಮಾಡಿದನಲ್ಲದಿವ ಶೂದ್ರಜನ್ಮನಲ್ಲ ॥
ಘನತರದ ಪುಣ್ಯಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಪ್ರಬಲದಿಂ ।
ಜನಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಮಜ್ಞಾನಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ।
ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವವಲ್ಲದುಳದರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಕಲಿತಮಾಗುವುದೆ ಮನಕೆ ॥ (24)
ಬದ್ಧ ವಸ್ತುವಿಗೆಂದಿಗಾದರುಂ ಜ್ಞಾನಸಂ ।
ಬದ್ಧಮಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ಶುಕ್ಲಮಾಗದ ತೆರದೊ ।
ಳುದ್ಧತಾಚಾರದಿಂ ಪತಿತನೆನಿಸಿರ್ದವನ ಪೊರೆದು ಕಳುಪುವುದುಚಿತವು ॥
ಸಿದ್ಧಂ ಶ್ರುತಾಕ್ಷರದ್ವಯವನುಪದೇಶಗೈ ।
ದುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸನ್ನಿಧಿಯ ।
ಪೊದ್ದಿ ಕರ್ಣೋಪದೇಶಂಗೈದ ನಜಪುತ್ರನಾ ಪುಳಿಂದಗೊಲಿದು ॥ (25)

ವರಮಂತ್ರ ಕರ್ಣಪ್ರವೇಶವಾಗಲ್ ಪಾಪ ।
ಪರಿದು ನಿರ್ಮಲಿತಾಂತರಂಗವಾಗಲ್ಕಾಗ ।
ಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಗೋಧನಂ ರತ್ನ ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳ ॥
ಪರಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಯಥೇಷ್ಟಂತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ।
ಮೆರೆವ ಶ್ವೇತದುಕೂಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ ।
ಗುರುಚರಣಕರ್ಪಿತಂಗೈದು ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದನದೇನೆಂಬೆನೆರೆನಿಮಿಷದಿ ॥ (26)

ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಗಳ ನೊಪ್ಪಿಗಿಸಿ ।
ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದ ವಿವಿಧತರಪಾಪಗಳ ।
ವನಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದಮಯ ನಾದೆನೆನುತ ಪೇಳಲ್ ಶಬರನು ॥
ಮುನಿಗಳಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದರಿವ ।
ಗಿನಿತೊಮ್ಮೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂದೊದಗಿ ಹರಿಭಕ್ತಿ ।
ಜನಿಸಿದುದು ಪೂರ್ವಸುಕೃತದ ಪಾಕವಲ್ಲದಿದು ಚಿರಕಾಲಕಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (27)

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಮಾತನಾಡುತ ಹರುಷ ।
ದಿಂದಲವನಿತ್ತ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ।
ಮುಂದಕೈದಲ್ ಹಿಮಾಚಲದತ್ತ ನಾರಲವರಿತ್ತ ವ್ಯಾಧಾಗ್ರೇಶನು ॥
ಎಂದಿರ್ದ ವೇಷಮಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಶರಚಾಪಗಳ ।
ಪಿಂದಕಂ ಬಿಸುಟು ನದಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ವೈರಾಗ್ಯ ।
ದಿಂದ ವಲ್ಕಲಧಾರಿಯಾಗಿ ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯುನ್ನು ॥ (28)

ಸುರುಚಿರಸ್ಥಾನಮಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂ ।
ಧುರಕಪಥಮಂಗೈದ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯು ।
ಕರದಲ್ಲದೀತಾಣದಿಂದೇಳದೊಮ್ಮನದೊಳಾನಿರ್ದನೆಂದೆನುತ್ತ ॥
ಧರಿಸಿ ಧೃತಿಯಂ ತದೇಕಾಯತ್ತಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ಸಿರಿಯರಸನಂಘ್ರಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಮುನಿವರನಿತ್ತ ।
ಪರಮಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುತಿರ್ದ್ದ ಪೆರತಂ ಪೊದ್ದದಾನಂದನಿಧಿಯ ಸಾರ್ದು ॥ (29)

ಧರಿಸಿ ಮಾರುತನ ಹೃದ್ದೇಶದೊಳ್ ಬಾಹ್ಯಮಂ ।
ಸ್ಮರಿಸವಲೆ ಚಿತ್ತನುಗ್ರಹಗೈದು ಇಂದ್ರಿಯ ಗ ।
ಳೆರಕವಿಲ್ಲದೆ ಜಪಿಸಿದಂ ಮಹಾಮಂತ್ರಮನನ್ನಾದಿಯನಿತಿಲ್ಲದೆ ॥
ಹರಣಸುಖಮಂ ನೋಡ ಫಲಮೂಲ ಪರ್ಣಜಲ ।
ಮರುತನಾಹಾರದಿಂ ಕೆಲಕಾಲಮಿಾ ಪರಿಯ ।
ಲಿರುತಿರುತ ಹಲಕಾಲ ನಿತ್ಯೋಪವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಾ ಲುಬ್ಧನು ॥ (30)

ಇಂತು ತಪದಿಂದಾತನಿರುತಿರಲ್ ಸತಿಸುತರ್ ।
ಕಾಂತನಾಗಮನವಂ ನೋಡಿ ಬರೆ ಕಡೆಯಲ ।
ತ್ಯಂತಸಂಕಟದಿಂದ ಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳ್ ಕೂಡಿ ವಿಪಿನದೊಳ್ ತೊಳಲುತರಸಿ ॥
ಚಿಂತಿಸುತ ಕಾಣದಾವೆಡೆಯೊಳಂ ದುಮ್ಮಾನ ।
ಮಾಂತು ಮಿಡುಕುತ ಬರಲ್ ಶೈವಲಿನಿಯುರುತಟದಿ ।
ಪೊಂತೆ ಕಂಗಳ ಮುಗಿದು ಮಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ವಿಗ್ರಹವನುಂ ಕಂಡರು ॥ (31)

ಕುರುಪಿಡಿದು ನಾಥನಹುದೆನುತ ಪೊರೆಗೈತಂದು ।
ಕರೆದರತಿವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೈದು ನುಡಿಯದಿರ ।
ಲರಸು ಸುತ ಮಿತ್ರಾದಿಗಳ್ ಕೆಲದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮೊದಲಿಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ॥

ಅರೆಗೊರಡಿನಂತಲುಗದುಲಿಯದಲೆ ಕಂಗಳಂ ।
ತೆರೆಯದಿರಲಹುದಲ್ಲವೆನುತ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯುಕ್ತಿಗಳೊಳಿಚ್ಚರಂಗೊಳಿಸುವೊಡುಪಾಯಗಳ ಮಾಳ್ದರೊಲಿದು ॥
[(32)

ತಪಮನಾಚರಿಸುವುದು ಭೂದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ ।
ತಪಿಸುವದಯೋಗ್ಯಜಾತಿಕ ನಿನಗದೆಲ್ಲಿಯದು ।
ವಿಪರೀತಕರಬುದ್ಧಿ ಕರಗತಸುಭೋಗಂಗಳುಳದು ಕೃಪಣನ ತೆರದೊಳು ॥

ತಪಿಸುತಿಹೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಡಸಿದವಗಂ ಪುಣ್ಯ ।
ವಿಪುಳತೀರ್ಥಂಗಳ ನಿಷೇವಣಂ ಸುಖಕಾಗ ।
ವಿಪುಳಶ್ರೀಕನಿಗಾತನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವದನೇಕಸುಕೃತಂಗಳೊಲಿದು ॥ (33)

ಚೋರಕರ್ಮಂ ಬೇಂಟೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಜೀವನಂ ।
ತೋರದೀ ಪರಿ ಶಬರಕುಲದೊಳೆಲ್ಲಿಯು ದಯಾ ।
ದೂರ ಕೈರಾತರೊಳ್ ಸನ್ಯಾಸಮೌನಂಗಳನುಚಿತಂ ಪುಲ್ಕಸರೊಳು ॥

ಆರ್ಯನು ಯಾರನರೊಳಂ ಸ್ನೇಹಕದರಿಗಳು ।
ವಾರಭೋಗಂಗಂಡುದಿಲ್ಲ ಮಿದು ಪೊಸತೆನುತ ।
ವೀರರುಗಳೆಡಬಲದೊಳೀ ಪರಿಯ ಮೊದಲೆಗಳಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ॥ (34)

ಸುರರು ಮುನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಪಿತೃದೇವ ।
ರರಸುವರು ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮಂ ಬಯಸುತಿಪನುಳಯೆ ।
ನಿರವಲಂಬನದಿಂದ ಧರ್ಮ ಘಟಿಸದು ಪರಂ ಕೈಸಾರದೇಪೆನುತಲಿ ॥

ಅರಿದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ನೇಹಿತರು ಬೋಧಿಸುವ ।
ಪರಿವಿಡಿದು ಸತಿಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಬಾಂಧವಜನರ ।
ಹನುಷಗೆಳಸಾತ್ಮಸುಖಭೋಗಂಗಳಂ ತ್ಯಜಿಸಲಿದು ಸಮಯಮಲ್ಲೆಂದರು ॥ (35)

ಆವವಿಧದಿಂದರಿಪಲಾ ಚಿತ್ರ ಪರತರಕೆ ।
ಪಾವನಿತದೊಳಗಂಟೆ ಮಗುಳಿ ಪೊರಸೂಸದಿರೆ ।
ಜೀವನಿತನೆಂದರಿದು ಬಂಧುಜನರತಿಕ್ಲೇಶಗೊಳ್ಳೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು ॥

ಆವನೀಪರಿಗೈದ ಸಾಹಿಂದ ವಂಚನೆಗೆ ।
ತಾವಾರೆ ಭ್ರಮೆಯೌಷಧಿಗಳತ್ತು ಕೆಡಿಸಿದನ ।
ದಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೋ ಚೋರಬಾಧಾಹರಂಗೈಯಲೀ ಪರಿಯೊರೆದನು ॥ (36)

ಕುತಕಮಂತ್ರೌಷಧಿಗಳತ್ತು ಬನದೊಳ್ ಮರನ ।
ಜತ್ತೈಮ ಕುಲವಪೋಗಾಡಿ ಪರಸುಖವೆನ್ನು ।
ವತಿಶಯುವ ತೋರಿ ಭೋಗವ ತೂರಿ ಭ್ರಷ್ಟನೆಹ ತೆರಗೈದ ನಿಂದಾವನೊ ॥

ಜತೆಯಾದ ವೃಷ್ಟಾನ್ನಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತಿರಿವುದರ ।
ಯತನಗೈದಂತಾಯ್ತು ನಿಜಕುಲೋತ್ತಮನುಳಯೆ ।
ಗತಿಯಹುದೆ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳದು ಸುಖದಿಂ ಬಾಳ್ವುದನು ಬಯಸು ಮತಿವಿಡಿದು ॥
[(37)

ನಿರುತ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗೆ ದುರಾಚಾರರತನೆನಿಪ ।
ಗುರು ನೀಚಕುಪಿತ ನಿಜ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಳದಾತ ।
ಗೆರಗುವವೆ ಶುಭಗಳವನೇಂಗೈದೊಡವು ತಪ್ತಲೋಹಸ್ಥ ಬೀಜವಂತೆ ॥
ನೆರೆ ಪೊಳೆಯಲಮ್ಮ ವೀ ಮೂರ್ಖಗಂ ಸಗ್ಗಮೇಂ ।
ದೊರವುದೆ ನಿರರ್ಥಮದೊಳಾಗಿ ಫಲವೇನರಸ ।
ಕರಕರಂ ನೋಡು ಸುಖ ಮೂಡೆನುತ ಬಹುವಿಧದಿ ಪೇಳ್ದರೆಡಬಲದೊಳೊಡನೆ ॥ [(38)

ರಾಮನಾಮಾಕ್ಷರದಲೆರಕಮಾಗಿಹ ಚಿತ್ತ ।
ಭ್ರಾಮಕದ ನುಡಿಯು ಮೆಚ್ಚುವುದೆ ಪರಮಾನಂದ ।
ಭೂಮಿಯುಂ ವಶಗೈದು ಸುಖದೊಳಹ ನಿರ್ಮಲಿತಕರಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆರಗುಮೆ ॥
ಈ ಮಹಾ ಮಹಿಮನ ನೀ ದುಷ್ಟಜನ ಸಂಸರ್ಗ ।
ಭ್ರಾಮಕಕ್ಕಲುಗುವನೆ ಬರಿದೆ ಸಂಕಟಗೊಂಡ ।
ರೇಮ್ಮನೆಗೆ ಪೋಗುವೆವೆನುತ್ತಲವರೊಳಗೊರ್ವ ವೃದ್ಧಶಬರಂ ನುಡಿದನು ॥ (39)

ಪರದೊಳೆರಗಿಹ ಚಿತ್ತ ತಿರುಗಲಮ್ಮದು ದೋಷ ।
ವಿರುವದೆಮಗಿದರಿಂದಲಾತ್ಮಸುಖದಿಂದಾತ ।
ನಿರಲಿತ್ತಲಾವು ಪೋದಪೆವೆಂದು ವೃದ್ಧರ್ ನಡೆಯಲವನ ಸತಿಸುತರೆಲ್ಲರು ॥
ತಿರುಗಿದರ್ ನಿಜಕುಲವ ಬೈವುತ್ತಲಿವನಿತ್ತ ।
ನಿರತಿಶಯ ತಪದಿಂದಲಿರೆ ಸರ್ವಭೂತಗಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ಯಾಲೆಯನ್ನೈಸಗುತ್ತೈದಿದ ಪರಿಯನೇಂ ಪೇಳ್ವೆ ತಪದ ಸಿರಿಯ ॥ (40)

ಧರಣಿ ಜಲ ಮರುತಹುತಭುಗ್ನಭಗಳುಂ ತಪದ ।
ಭರಕಂಜಿ ನಿಜವೃತ್ತಿಗಳನುಳದು ಪೂರ್ವದಂ ।
ತುರುತರನಿಜಸ್ತುತಿಯ ನನುಕರಿಸಿ ಸೇರಿಸಲ್ಲಾದುದಾ ಬನ ನಿಮಿಷದಿ ॥
ವರಚೈತ್ರರಥ ನಂದನವನುಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದು ।
ಪರಿಮಳತಕುಸುಮ ಷಡೃತುಗಳೊಂದೇಬಾರಿ ।
ಎರಕವಾದಂತೆ ಆದುದತಿಶಯವನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನುರುತರತಪೋಮಹಿಮೆಯ ॥ (41)

ಮರನೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪತರುಗಳತೆರದಿ ಫಲಪುಷ್ಪ ।
ಭರಿತದಿಂ ಪರಿಮಳಸುತಾರಾರು ಬೇಡಿದುದ ।
ಕರೆದೀವುತಿರೆ ಸೂರ್ಯಕ್ರತುಭುಜನಿರ್ಜತಾಪಗಳನುಳದು ಜೀವತತಿಯ ॥
ಪೂರೆವುತ್ತಬರಲುದಕ ದೋಷಮಂ ಬಿಟ್ಟಮೃತ ।
ಪರಿಯಾಗಲರಿತು ಮಾರುತ ಮೃದುಲತರಮೆನಿಸು ।
ತಿರೆ ಮಧುರತರ ವಾಕ್ಸೃಜನೆಗೈದಲಾಮಹದಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ ಭೂತಳಕ್ಕೆ ॥ (42)

ಒಲಿದು ಪದ್ಮಾಸನವ ಚಲಿಸದಂತಿರೆ ಪಕ್ಷಿ ।
ಕುಲಮೆಲ್ಲ ಮಸ್ತಕದಿ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಕೃಮಿಕೀಟ ।
ಕುಲಜಂತುಗಳು ಶರೀರಾಶ್ರಯದಿ ಮಾಂಸಮಂ ತಿನುತಲಿರೆ ಪರದೊಳಟ್ಟ ॥
ಚೆಲುವ ದಿಟ್ಟಿಯು ಮುಗುಳದಿರೆ ಸ್ಥಾಣುವೆಂಬಂತೆ ।
ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮಪುರಬಧಿನಾಥನಂ ಭಜಿಸು ।
ವಲಘುತಪದಿರವ ನಭಿವರ್ಣಿಸುವರಾರ್ಗಳವು ವ್ಯಾಲಾಧ್ಯಗಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (43)

(ಸಂಧಿ 20, ಪದ 871.)

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯನೇಕ ಋಷಿಗಣವೈದಿ ಮೌನದಿಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರ್ದ ತಾಪಸಕುಲೋತ್ತಮಗೆ ।
ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಧಿಗತವರಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತ ಪೆಸರಿಟ್ಟರತಿಮೋದದಿಂ ॥

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಮಾಗಿ ತರುಮೂಲದೊಳ್ ।
ಧರಿಸಿ ವಲ್ಕಲಮಜಿನವಸ್ತ್ರಂ ಕುಶಾಸನದಿ ।
ಗುರು ಪೇಳ್ದ ರೀತಿಯೊಳ್ ತಾರಕವ ಜಪಿಸುತಂ ರಾಘವಾರ್ಪಿತಚಿತ್ತದಿ ॥
ಧರಿಸಿ ತಾಣಂಗಳಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುರು ।
ತರತಾಪಮಂ ನೀಗಿ ತಪಿಸುತಿಹ ತಾಪಸನೆ ।
ವರುಷಗಳ್ ದಿವ್ಯಸಾಸಿರಮೊಂದು ನಿಮಿಷದಂತಾದುದೇನೆಂಬೆ ಪರಿಯು ॥ (1)

ಅನ್ನೋದಕಂಗಳಂ ತ್ಯಜಿಸಿರುವ ನತಿತಪಿಪ ।
ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡಖಿಲದೇವತೆಗಳಗೆ ಭೀತಿ ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುದು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕೇನಹುದೊ ವಿಪರೀತಮೆಂದೆನುತ್ತ ॥
ಖಿನ್ನಮಾನಸದಿಂದ ನೆರೆದೆಲ್ಲರುಂ ಮಘವ ।
ಸನ್ನಿಧಿಯನೈದಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುನಿವೃತ್ತ ।
ಮನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ಸುರಪ ಚಿಂತಿಸಿ ಮನದೊಳಾಲೋಚನಂಗೈದನು ॥ (2)

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾದರೀ ತಪವ ಕೆಡಿಸದಿರೆ ।
ದೇವಾಪಿಗೌರವಂ ಪೋಪುದೆನುತಂ ಗಾನ ।
ಕೋವಿದರ ಗಾಂಧರ್ವರೆಂಬಾದ್ಯನೇಕಸುರನಾಯಕೇನಿಚಯವನ್ನು ॥
ಕಾಮಂ ಬಸಂತ ತಂಗಾಳ ಸಸಿಯರ್ ನಿಖಿಲ ।
ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದೊರೆದ ಚೋರಪ್ರ ।
ಭಾವವಗ್ಗಳಿಕೆಯುಂ ಲಾಲಿತಗೊಳಿಸುಪ್ರೌಢೋಪಾಯಗಳಂ ವಿನಯದಿಂದ ॥ (3)

ನೆಲದೊಳಗೆ ವಿಜಯನಾಮಕ ಚೋರ ತಪದಿಂದ ।
ಗೆಲಲಖಿಲಲೋಕಗಳ ಧೃತಿಯಿಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ।
ಬಲುತಪದ ಕಾಕೆನಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳ್ ನಡುಗುತಿವೆ ಭೀತಿಗೊಂಡು ॥
ಪಲವುಪಾಯಗಳಿಂದಲಾ ತಪೋವಿಘ್ನಮಂ ।
ಸುಲಭದಿಂಗೈದು ಕಲ್ಯಾಣಮಪ್ಪಂದದಿಂ ।
ಕೆಲಸಗೈವೇಳ್ಕೆನುತ ಸುರನಾಥ ನೇಮಿಸಲ್ ದೇವತೆಗಳೈತಂದರು ॥ (4)

ಮೇನಕೆತಿಲೋತ್ತಮೆಸುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿರಂಭೆ ।
ಮಾನಿನೀಮಣಿಚಂದ್ರರೇಖೆಯು ಮದಾಲಸೆಯು ।
ಮಾನಸಸುಂದರಿಯನಿಧಿಚಂದ್ರವದನಾಪ್ರಮುಖ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ॥
ಗಾನಕೋವಿದಕಲಾಕುಶಲಗಾಂಧರ್ವತತಿ ।
ಸೂನಾಸ್ತ್ರ ಮರುತಮಾಧವರೊಳೊಡವೆರದಾಗ ।
ಸಾನಂದದಿಂ ಧರಾತಳಕೆಳೆದರೇನೆಂಬೆ ಮೂಲೋಕ ಮೋಹಿಪಂತೆ ॥ (5)

ಸುರವನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಧರೆಗಿಳಿದು ದೇವತೆಗ ।
ಳುರುತರದ ಮೋಹನಾಕೃತಿಗೈದು ಕಲ್ಮರಗ ।
ಳರಳುವಂದದಿ ಜಗನ್ಮೋಹನಂಗಳ ರಚಿಸುತಾ ಬನದ ಕೆಲಕೆ ಸಾರ್ದು ॥
ಪರಮಪಾವನಮೌನಿ ಯತಿಘೋರತಪದೊಳಹ ।
ನಿರಿಗೆಯುಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯೂಹಗಳ ।
ವಿರಚಿಸಲ್ಕೊರ್ವರೊರ್ವರ ಮುಖವ ನೋಡುತ್ತಲಾಳೋಚನಂಗೈದರು ॥ (6)
ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಮರುಳ್ಗೊಳುವಂದದಾಕಾರ ।
ಗೂಡಿ ಪಾಡುತ ನೃತ್ಯಗೈವುತ್ತ ಬನದಿ ಸುಳಿ ।
ದಾಡುತ್ತಲಾ ಬನದ ವೈಭವವ ನೋಡುತ್ತಲಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತ ಮನದಿ ॥
ಊಡುತಮೃತೋಪಮಿತಫಲಗಳಂ ಕುಸುಮಗಳ ।
ಸೂಡಿ ಮಧುಪಾನದಿಂ ನಲವೇರಿ ಮೈಮರೆದ ।
ರಾಡಲೇನಂಜಿಸಲ್ಪೋಗಿ ತಾನಂಜಿದಂತಾದ ವೈಭವದೇಳ್ಗೆಯು ॥ (7)
ಇನಿತು ಮಾಯೋಪಮಾನಗಳೆಸಗಿ ತಪದಿಂದ ।
ಮುನಿಯುವಂಚಿಸಲೆಂದು ಬಂದ ದೇವಾದಿಗಳ ।
ಮನದಿರವ ನೋಡಿ ರಾಘವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ನಿಜಮಾಯೆಯನ್ನು ನೆಗಳ ॥
ವನಜಭವಹರ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಪಿಡಿವ ಗುಣಮೂರ ।
ನನುಕರಿಸಿ ಬಹುಯೋಗಿ ಸಂಭೂತರೆಂದೆನಿಸಿ ।
ಬಿನದದಿಂ ನಟನೆಸೈಸುವಮಾಯೆಗೇಂ ಗಣನೆ ಮೋಹಿಪ್ಪುದು ದೇವತತಿಯು ॥ (8)
ಆ ಪನಂ ರಾಘವಾತ್ಮತೆಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಸಿ ।
ತೇವೇಳ್ವ ತರು ತರುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಘವನ ।
ಪಾವನಾಕೃತಿ ಜಗನ್ಮೋಹನಾಕೃತಿಯೆನಿಸಿ ತೋರಲಪ್ಸರಸಿಯರಿಂಗೆ ॥
ಭಾವಭವನಾಟದೊಳ್ ಮುಗಿದರು ಮೂರ್ತಿಯಲ ।
ತೀವಾನುರಾಗಮುಂ ಬರಿದುಬರೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ।
ಯೂ ವಧುಗಳಂಗುದಿಸಲಾದುದು ಪರಸ್ಪರ ಭ್ರಾಂತಿ ಮಗುಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (9)
ಜಿತಮದನಸ್ಮಿತವದನ ಶುಭರದನ ಸೌವರ್ಣ ।
ವಿತತಕೋದಂಡಸತ್ಕಾಂಡದೋರ್ದಂಡ ಸಂ ।
ಭೃತದಿವ್ಯ ಚೇಲವನಮಾಲಾ ವಿರಾಜಿತ ಸುವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ರಾತ್ರಿಯು ॥
ಪತಿ ಯುಷಾಪತಿ ರತಿಪತಿಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ।
ಸತಿಯರತಿಮೋಹ ದುಸ್ಸಹನೇಹದಿಂದೈದಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಜಾಪತಿಯನಪ್ಪಲನುಗೈದು ತರುತರುನಿಕುಂಜಪುಂಜಗಳರಸಲು ॥ (10)
ಇದೆ ರಾಮನೆನುತ ಬಯಲನ್ನಪ್ಪಲೊರ್ಮೆ ದೂ ।
ರಡೆ ರಾಮನೆಂದಪ್ಪಲೆಳಸಿ ಪಾರಲ್ಕೊರ್ವೆ ।
ಬದಿಯೊಳಹನೆಂದರಸಿ ತಕ್ಕೈಸಲೊರ್ವೆ ಯಾಗಸವನಚರಿಯಿಂದಲಿ ॥
ಇದಿರಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಪಿಂದೆಡೆಯು ದೂರದೊಳ್ ।
ಚದುರಿಂದ ಮೋಹನಾಕೃತಿ ಪಿಶ್ವರೂಪಾಂತು ।
ಸುದತಿಯರ ಕಂಗಳಗೆ ತೋರಲೆಡೆಯಾಡಿದರದೇನೆಂಬೆ ಕೌತುಕವನು ॥ (11)

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದತೆರದಿ ಕಾಣ್ಬಡೆದ ರೀತಿಯೊಳು ।
ಮೈಗೆ ಮೈಯಂಟದಂತನುರಾಗದಿಂ ತಮ್ಮ ।
ಕೈಗೆ ಕೈಗಳ ಪಿಡಿವುತೊರ್ವರೊರ್ವರನಪ್ಪಿ ಬನದಿ ಧಾವತಿಗೊಳ್ಳುತೆ ॥
ಸುಯ್ಗಂಪ ಬೀರುತೆಡೆಯಾಡುತೆ ಸುರುಸುರೆನುತೆ ।
ಸೈಗಮಂತಪ್ರಚಾರಣವಿಡಿಯದವ್ವಳಸಿ ।
ಭೋಗೇಚ್ಛೆಗೈವ ಮುಕ್ತಿಯರಿರವನೇಂ ಪೇಳ್ವೆ ಭ್ರಮಿಗಳುಪಮಿತೆಯಾದುದು ॥ [(12)

ಅರಸಿಕೊಳಲುಪವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಕಾಣ ।
ದುರುತರದ ಸಂಕಟದಿ ಸುಳ್ಳಿದುರ್ದ ಕಂಗಳಾಗ ।
ಳರೆಮುಗಿದು ನೋಡುತಿರಲೊಳಗೆ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ತೋರೆ ಮನದಿಂದಲಪ್ಪಿ ।
ಪರಮೋತ್ಸವದಿ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ ಕಳೆವರ ।
ಚ್ಚರಿಚರಿಯ ಸನಕಾದಿಮೌನಿಗಳ ಜಾನಕಂ ।
ನಿರುಗೆಗೊಳದೀಚರಣ ನಾರಿಯರಿಗಳವಟ್ಟುದೇಂ ಸುಕೃತಫಲಮದಲ್ತೆ ॥ (13)

ಬಲುತರೋಪಾಯಗಳನೆಸಗಿ ಕೊನೆಗಾಣವಿರೆ ।
ಲಲಿತಾಂತರಂಗದಿಂದಖಿಲದೇವರ್ಕಳುಂ ।
ಗೆಲಲಸಾಧ್ಯವೆನುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸುತ ಮುನಿಶಾಪ ಬಪ್ಪದೆನುತ ॥
ತೊಲತೊಲಗಿ ಬನದಿಂದ ಸುರಪನೆಡೆಗೈದಿ ನಿಜ ।
ಪೊಲಬ ಬಿನ್ನಪಗೈಯಲತಿ ಭೀತಿಯಿಂದಿಂದ್ರ ।
ನಲಘುಮತಿ ಗೀಷ್ಪತಿಗೆ ತಿಳುಪಲರಿತಿಂತೆಂದ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳನು ॥ (14)

ಈತನುರುತಪದಿಂದ ದೇವರ್ಕಳಿಗೆ ಭೀತಿ ।
ಜಾತಮಾದಪುದೆಂಬ ಭಯವನುಳ ಶಚಿಯರಸ ।
ನೀತ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕರ್ತನಹ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಶುಭನಾಮದಿ ॥
ಈತ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಹ ಸರ್ವಜನರಂ ಪೊರೆಯೆ ।
ದಾತನಹ ನಿದಕೆ ಸಂದೇಗವಿಲ್ಲಮೆನುತೊರೆದ ।
ಮಾತಿನಿಂದಿದ್ರ ಚಿಂತೆಯನುಳದು ಸುಖಿಖಿರ್ದನಿತ್ತಲಾದುದ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ (15)

ಅಂತರಾಯವನೆಸಗಲೈತಂದ ದಿವಿಷದರ ।
ಸಂತೆಯಂ ಭ್ರಮೆಗೊಳಸಿ ಕಳಪಿ ರಘುನಾಯಕಂ ।
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದನೆನಿಪ್ಪ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆಯಲೆಂದನುಗ್ರಹದಿಂದಲಿ ॥
ಕುಂತಿರ್ಪ ಮುನಿಗೆ ಮಕ್ಷಿಕಮಶಕಕೇಟಾದಿ ।
ಸಂತೆ ಯುಪಟಳಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪಂತೆ ವಲ್ಮೀಕ ।
ಮಂ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ ಶರಜಜನರಕ್ಷ ಶರಣಾಕೃತಿಯನು ॥ (16)

ಬಿಸಿಲುಗಾಳಿಯು ಮಳೆಗಳೆಸಗ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ।
ಕಸರಿಲ್ಲದಾ ಪುತ್ತದೊಳಗೆ ಮುನಿಪತಿ ತಪವ ।
ನೆಸಗಿದಂ ಬಲುಯುಗಂ ಮನ್ವಂತರಸಹಸ್ರಮೇನೊಂದನರಿಯದಂತೆ ॥
ಪೊಸಬಗೆಯ ವರ್ಣಿಸುವರಾರ್ಗಳವು ಗೌರಿಮುಗಿ ?।
ಶಶಿರವಿಗಳೇಕತಾಣದೊಳಟ್ಟು ಮಾರುತನ ।
ವಿಸುಕಳೀಯದೆ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಾಮೃತವನುಂಡು ಸುಖದಿಂದಲಿರುತಿರ್ದನು ॥ (17)

ಹಿಮಶೈಲಕೈದಿದ ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿಗಳುಂ ।
ವಿಮಲ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಡವೆರದೊಂದುದಿನ ಬರುತ ।
ಸುಮನಸೋದ್ಯಾನಕಿಮ್ಮಡಿ ಯೆನಿಪ ನಂದನವ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲಿ ॥
ತಮತಮಗೆ ಸಂತಸಂಗೊಳುತ ಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ।
ಶ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರತಿಮುದದಿ ।
ಕ್ರಮದೊಳೊಂದೊಂದು ಮರದೆಡೆಯು ನಿಜನಿಲಯಕಂ ಹರುಷಮಿಮ್ಮಡಿ
[ಯೆಂಬೊಲು ॥ (18)

ಅನಿತರೊಳು ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯಮಂ ।
ಜನರಿಂಗೆ ಕಾಣ್ಬಡಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳ್ತಂದು ।
ಮುನಿಗಳಹ ತಾಣಮಂ ದಿವ್ಯಭವನೋಪಮಿತ್ರಗೈದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನು ॥
ಕನಕಪಾತ್ರೆಗಳು ಕದಳೀಪರ್ಣ ಸಂತೋಷ।
ಜನಕ ಮಧುಮೂಲಫಲಶಾಖಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ ।
ಬನದೊಳಗೆ ನಿಮಿಷದೊಳು ಯತಿಗಳದಿರೊಳ್ ತೋರುವಂತೆಸಗಿದಂ ಕೃಪೆಯೊಳು॥(19)

ಗುಡಜೀರಕಾದಿನಾನಾ ವಸ್ತುಸಂಚಯಗ ।
ಳೊಡನಂಗರಾಗದಿಂ ಸುಸ್ವಾದುತೈಲಂಗ ।
ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ತಾಂಬೂಲಯೇಲಾಲವಂಗಾದಿಸಾಮಗ್ರಿಗಳನು ನೋಡಿ ।
ಕಡುವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ।
ತಡೆಯದೆಸಗುತ ಪಾಕವಂ ಮಾಡಿ ದೇವತ್ರತಿ ।
ಗೊಡನಿತ್ತು ಭೋಜನಂಗೈದು ಕರಪಾದಗಳ ತೊಳೆದರಾನಂದದಿಂದ ॥ (20)

ಶುದ್ಧಾಚಮನಗಳಂ ಮಾಡಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಿಜ ।
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೂಡಿಸುತವಿಾತಾಣ ಮಿನಿತರ ಪ್ರ ।
ಸಿದ್ಧವಾದುದಿದೇನು ಚಿತ್ರಮೆಂದೊರೊರ್ವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತಿರಲು ॥
ಮುದ್ದಿಡಲ್ಕೈದಲಿನ ವಾರುಣಿಯು ಋಷಿನಿವಹ ।
ಮೆದ್ದುಸಾಯಾಹ್ನಿಕಾಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಹರು ।
ಷೋದ್ಧತಿಯುರೆಲ್ಲರಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಾವಶತೆಯಾದರದನೇನೆಂಬೆನು ॥ (21)

ಮರೆದೊರಗಲಾಕ್ಷಣಮಗಾಢನಿದ್ರೆಯು ತೊಡರ ।
ಲರಿಯದೊಂದನು ಸುಖದೊಳರಾವನಿತರೊಳ್ ಸ್ವಪ್ನ ।
ಕರಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿದುದದೇನೆರಡನೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆಂಬಂದದಿ ॥
ತರಿದೀಪಣಂಗಳಂ ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ತಪವ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಪುರುಷನೊರ್ವಂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂ ।
ತಿರಲಸ್ಥಿಚರ್ಮಾವಶಿಷ್ಟದಿಂದಾತನಂ ಕಂಡರಾನಂದದಿಂದ ॥ (22)

ಪುಟಪಾಕವಿಡಿದ ಪೊಂಬಣ್ಣದಂದದ ಕಾಂತಿ ।
ಘಟಿಸಿರ್ಪ ದೇಹದಿಂ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ಕುಳಿತು ।
ಕುಟಿಲಮುಳದನವರತಮೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸೀತಾಸಹಿತ ಮೂರ್ತಿಯ ॥
ಪುಟಗೊಳಸುತನ್ನಾಮಗಳ ಜಪಿಸುತನವರತ ।
ತ್ರುಟಿತಗೈದಿತರಭಾವಂಗಳಂ ಕರಣಂಗ ।
ಳಟಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗ ಬಂಡೆದಿಂದಿರೆ ತೋರ್ದದಾ ಮಹಾಮುನಿಗಳಂಗೆ ॥ (23)

ಸರಸಿಜದ ಪೀಠದೊಳ್ ಮಿರುಪ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ।
ಧರಣಿಸುತೆ ಯೆಡವಂಕದೊಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ನಗೆಯು ।
ಬೆರೆದಿಂದುಮುಖದಿಂದುದಾರಾಂಗನೊಪ್ಪಿರಲ್ ವಿರಾಸನವನು ಬಲಿದು ॥
ಮರುತಸುತ ಪಾದವಿಡಿದಿರೆ ಧನುರ್ಧರನಾಗಿ ।
ಸುರುಚಿರವ್ಯಜನದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸಿರೆ ।
ಭರತ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಡೆಯು ಪಿಡಿದಿರಲ್ ಶತ್ರುಘ್ನ ಚಾಮರವನಾಂತೆಸೆದಿರೆ ॥ (24)
ಪ್ಲವಗೇಶದಾನವಾಧಿರಿರ್ವರ್ ತರದಿ ।
ನವವೇತ್ರಗಳ ಪಿಡಿದು ಬಿರುದನುಘ್ಘಡಿಸುತ್ತಿರೆ ।
ಕುವಲಯದಳಶ್ಯಾಮರಾಮನಖಿಳಾಭರಣ ಭೂತಾಂಗನೆನಿಸಿ ಮುದದಿ ॥
ಅವಿರಳಸ್ತವಗೈವ ಸನಕಾದಿಯೋಗಿಗಳ ।
ನಿವಹದೊಳ್ ರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯಂ ।
ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಕಂಡರಖಿಳಾರ್ತಿಹರ ಸದಾನಂದ ತೇಜೋನಿಧಿಯನು ॥ (25)
ಆನಂದನಿಧಿಯ ನೋಡುತಲಮಂದಾನಂದ ।
ಸಾನುರಾಗದಲಿರುಳು ನಿಮಿಷಮೆನೆ ಜಾರಲಾ ।
ಭಾನು ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಚ್ಚರಾಂತು ಮುನಿವರರೆಲ್ಲ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
ನಾನಾವಿಚಿತ್ರತರ ಕನಸ ನೆನೆವುತಲಿ ಸು ।
ಮ್ಮಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕಾ ಸಭೆಗೆ ಸರಸರಿಸಿ ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನಾರದಮಹಾಮೌನಿ ಯೈತಂದನುದ್ಧರಿಪರೊಲವಿನಿಂದ ॥ (26)
ಬರಲಾಮುನೀಶಗಿದಿರೆದ್ದಖಿಲತಾಪಸರ್ ।
ಹರುಷದರ್ಘವಾದನಂಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ ।
ಪರಮಸತ್ಕಾರದಿಂ ಸಾದರದೊಳೊಡವೆರೆದ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದ ನುತಿಸಿ ॥
ಬರವ ಬೆಸಗೊಂಡು ಮತ್ತೆಂದರೆಲೆ ಮುನಿರಾಯ ।
ಬೆರಗಿದೇನೀ ವನ ವಿದಾರದೆಸೆಯಿಂದಾದು ।
ದರಿಯಬಾರದ ಕನಸ ಕಂಡೆವಾವೀವೃತ್ತದಚ್ಚರಿಯ ನಾಲಿಸೆನುತ ॥ (27)
ಜ್ವಲಿತಾಗ್ನಿನಿಭಮೂರ್ತಿಯೊಂದಿಹುದು ಶ್ರೀರಾಮ ।
ನಲಘುನಾಮಂಗಳಂ ಜಪಿಸುತ್ತಲಾ ಮುನಿಪ
ಗೊಲಿದು ಮುಂದೆಡೆಯುವರದಾನಹಸ್ತವ ನೀಡಿ ರಘುವೀರ ರಾಜಿಸುವನು ॥
ನೆಲಮರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯಲೆಸೆವ ।
ಚೆಲುವ ಕಂಡೆವಿದೇನು ಚಿತ್ರವಾರಿಂದಾದು ।
ದೊಲಿದು ಪೇಳ್ವುದೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡರಜತನಯ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು ॥ (28)
ಪಿಂತೊಂದು ದಿನ ಮಹಾದೇವನ ದಿದೃಕ್ಷೆಯಿಂ ।
ದಾಂ ತಳುವದತಿಶಯದಿ ಕೈಲಾಸಕೈದಿರಲ್ ।
ಸ್ವಾಂತಹರುಷದೊಳಖಿಳದೇವೇಶ ಪೇಳ್ದನಾ ಕಥೆಯ ನೊರೆವೆ ಮುದದಿ ॥
ಮುಂತೆ ರಾವಣನೆನಿಪನೊರ್ವನುದಿಸಲ್ ಬಾಧೆ ।
ಯಂ ತಡೆಯದಮರರುಂ ಹರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆಪೊರೆಯ ।
ತಾಂ ತಳೆದು ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಸತ್ವಮನ್ನೊರ್ವ ಪರಮಾತ್ಮನವತರಿಸುವ ॥ (29)

ರವಿವಂಶಸಂಭೂತ ದಶರಥನೊಳವತರಿಸಿ ।
ತವಕದಿಂ ತಾಟಕಿಸುಬಾಹುಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ।
ನವಯುವತಿಯಂಗೈದು ಶಿಲೆಯ ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ವೈದೇಹಿವೆರೆದು ॥
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೈದಿ ದಂಡಕಾಗಹನದೊಳು ।
ತವಕದಿಂದ ವಿರಾಧಮೊದಲಾದ ರಕ್ಕಸರ ।
ಸವರಿ ಮಾರೀಚನಂ ತರಿದು ರವಿಜಂಗೊಲಿದು ಬಾಲಿಯಸುಗಳನು ಕಳೆದು ॥ (30)

ಮರುತಜನ ಕರವಿಡಿದು ಶರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂ ।
ಬರಿದು ದಶಕಂಧರನ ಕುಲವ ತರಿದವನನುಜ ।
ಗಿರದೆ ಶಾಶ್ವತಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಪಕವನಡರಿ ಜವದಿಂದ ಬಂದು ॥
ಭರತನಿಷ್ಟವನಿತ್ತು ಬಳಿಕಯೋಧ್ಯಾಪುರದಿ ।
ದೊರೆಯೆನಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದ ।
ಪರಮಮಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಲೋಕದೊಳ್ಚರಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ತಂದು ॥ (31)

ದುರುಳವ್ಯಾಧಂಗೊಂದು ಪರಿಯಲುಪದೇಶಮಂ ।
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವತನಯನೆಸಗಲದರಿಂದವನು ।
ಪರತಪೋನಿಧಿಯೆನಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಂಗಳಚರಿತೆಯಂ ॥
ವಿರಚಿಸುವನಾದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆಂದೆನಿಪ ।
ಪರಮಪುರುಷನೆನುತ್ತ ಹರ ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥ ।
ವರಿವಾದುದೆನಗೆನುತ ದೇವಋಷಿ ನಾರದಂ ಪೇಳ್ದ ಮುನಿಪೋತ್ತಮರಿಗೆ ॥ (32)

ಮೊದಲಾನು ಕೇಳ್ದುದಂ ನೆನದು ಪೇಳಿದೆನೆನುತ ।
ಮುದವೆತ್ತು ನಾರದಂ ಮುನಿಗಳೊಳು ಪೇಳುತಿರ ।
ಉದಿತವಾಯಿತಶರೀರವಾಣಿ ಭೂದೇವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸಗೊಳ್ವೊಲು ॥
ಇದು ಸತ್ಯ ವಲ್ಮೀಕಮಧ್ಯದೇಶದೊಳಿರ್ಪ ।
ಪದುಮಾಪ್ತನಿಭ ಮೌನಿಯನ್ನುಪಾಯಾಂತರದ ।
ಉದಯಿಪಂದವ ಮಾಡ್ದರಹುದಖಿಲ ಶುಭವಿಭವ ಮೆನುತಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ॥ (33)

ವಿದಿತವಾಗಲ್ ವಶಿಷ್ಟಮುನಿಗಳ್ ಮನದೊ ।
ಳದುಭುತಮಿದೆಂದರಿದುಪಾಯದಿಂ ಪುತ್ತಮಂ ।
ಕದಲಿಸುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ಖನನಗೈಯಲ್ಕಿದರಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ॥
ಉದಿಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನೊ ಪುಟಪಾಕಕನಕಮಿದೊ ।
ಸದಮಲ ಮಹಾತೇಜ ನಾಂಗಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪ ।
ದಿದನೋಳ್ವರಾರೆನುತಲಚ್ಚರಿಯಲಿಟ್ಟಿಸಿದರಂದು ಶುಭಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ॥ (34)

ತೆಗೆದು ವಿಷಯಂಗಳಂ ಮನವ ರಘುವರನಂಘ್ರಿ ।
ಯುಗಕಿಟ್ಟು ಗುರುಪದಾರ್ಪಿತದಿಟ್ಟಿಯಂ ಬಿಡದೆ ।
ಪಗಲಿರುಳು ನಾಮಮಂ ಜಪಿಸುತ ಹೃದಾಶಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ರಘುವೀರನ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೂಜೆಗಳನರ್ಪಿಸುತ ಮೇಲೊಂದ ।
ಬಗೆಯದಮಲಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿ ನಸು ।
ನಗುತ ಮುನಿವರರೆಚ್ಚರಂಗೈಯಲೆಳಸಿದಪರ್ವಾದಪವ ನೆಚ್ಚರಿಪೊಲು ॥ (35)

ವಿವಿಧಶೀತೋಪಚಾರಗಳಂದುಪಾಯಗಳ ।
ನವನವಕವೆನಲೆಸಗಲಾತಗೆಚ್ಚರುತೋರ ।
ದವಿರಳಾನಂದಾನುಭೂತಿಯಿಂ ಪಿಂತಿರುಗದುಪಲೋಪಮಾನಮೆನಿಸೆ ॥
ತವಕದಿಂ ಮುನಿಗಳನ್ಯೋಪಾಯಗಳ ಕಾಣ ।
ದವನಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲನಿತರೊಳ್ ಶಿವವಿಷ್ಣು ।
ಕುವಲಯಾಪ್ತನು ಚತುರ್ಮುಖ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಗಳೈತಂದರಾ ಸಮಯಕೆ ॥ [(36)

ಎನಿತೆನಿತು ಮುಖ್ಯ ದೇವತಗಳುಂಟವರೆಲ್ಲ ।
ಘನತಪೋಧನಸಿದ್ಧರೊಡವೆರೆದು ಬಂದು ಸ ।
ನ್ಮುನಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಲ್ಲಲ್ಲಿರುತಿರೆ ॥
ವನಜಪೀಠನ ಸುತಂ ಬಹುವಿಧೋಪಾಯಗಳ ।
ನೆನಿತೆಸಗಲೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗದಿರಲನಿತರೊಳ್ ।
ನೆನೆದು ಯುಕ್ತಿಯ ತಾಪಸರೊಳೆಂದನಾ ಪರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನಯವಿನಯದಿ ॥ (37)

ದುರುಳತನದಿಂ ವಿಪಿನಸಂಚಾರಿಯೆನಿಸಿಪಾಗ ।
ಗುರುಭಕ್ತಿಯಧಿಕಮುಂಟೇತನಿಗದೆಲ್ಲಿಪೋ ।
ಗಿರದು ಮತ್ತಾನೆಂಬೆಬಂಡಿರ್ಪ ಭವದೀಯದೇಶಕಂ ನೋಡೆನುತಲಿ ॥
ಒರೆವೆನಾತನ ಕಿವಿಯೊಳಂ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗೆ ।
ಬರುವುದೆಚ್ಚರೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ।
ಸುರರೆಲ್ಲ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಲಂತಾಗಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತರೊಲಿದು ॥ (38)

ರಾಮನಾಮವ ಪೇಳ್ದು ಗುರುವಸಿಷ್ಠಂ ಬಂದ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದೆರಗಿ ಪೂಜಿಪ್ಪುದುಚಿತ ಮೆಂದುಮುನಿ ।
ಸೋಮನಾತಪಸಿಯ ಕರ್ಣದೊಳುಸುರಲ್ಕೆ ಕಂಗಳಂ ತೆರದು ಬೇಗ ॥
ಕ್ರಮದಿಂದಲೆದ್ದು ಗುರುವಂದನಂಗೈದು ತಪ ।
ದಮಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಕಂಡೆ ಕೃತಿಯಾದೆ ।
ವಿಮಲಪದಪಂಕಜವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ನಾನೇಸುಧನ್ಯನೋಯೆನುತೆರಗಿದಂ ॥ (39)

ಪೋದುದೆನ್ನಘರಾಸಿ ಗುರುಪದಾಬ್ಜವ ಕಂಡೆ ।
ಭೇದವಾಯ್ತೆನ್ನಿಂದವಿದ್ಯೆ ವಿದ್ಯಾರೂಪ ।
ಮಾದುದೆಂದೆನುತ ಬಲವಂದು ಮತ್ತೆರಗುತಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದುನುತಿಸಿ ॥
ಶ್ರೀದಭವದೀಯ ಕಿಂಕರನಾನು ಬೇಡಿದುದ ।
ಸಾಧನಂಗೈದೀವೆ ದಯೆಗೈಯವೇಳ್ಕುಮೆಂ ।
ದಾದರದಿ ಪಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದನನಿತರೊಳ್ ಮೊಳಗಿದುದು ಸುರಭೇರಿಯು ॥ (40)

ಮೊಳಗುತಿರೆ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳುಂ ಬಾನೆಡೆಯ ।
ಕಳೆಯರಿದಗಾಂಧರ್ವ ಗಾಯಕರದೊಂದೆಡೆಯ ।
ಲೆಳೆಮಿಂಚಿನಂದದಿಂದಪ್ಸರಿಯರಾಡುತಿರೆ ನರ್ತನದ ಮಧುರನುಡಿಯ ॥
ಪೊಳಪಿಂದ ದೇವರ್ಕಳುಂ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯಂ ।
ಸುಳಸಲ್ ದಿಶಾಚಕ್ರ ನಿಸ್ತಿಮಿರವಾಗೆಸುರ
ಭಿಳತಪವಮಾನ ಸಂಚರಿಸಿದಂ ಶಶಿರವಿಗಳಾಂತರತಿ ಕಳೆಯಕೆಳೆಯಂ ॥ (41)

ನೆರೆದ ಸುರಮುನಿವೃಂದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ।
ಹರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳ್ ಸಂತಸಂ ಗೊಳುತಿರಲ್ ।
ಸಿರಿಯರಸನಖಿಲ ದೇವರ್ಕಳುಂ ಕೇಳುತಿರೆ ನುಡಿದನಾನಂದದಿಂದ ॥
ಪರಮ ತಪದಿಂದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂ ಭೀತಿ ।
ಕರವಾಗೆ ದಿಕ್ಪಾಲರೆಲ್ಲರು ನಡುಗುವ್ರೋಲ್ ।
ವಿರಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ ಸೃಜಿಸಲೀತನೇ ಶಕ್ತನಹ ಮಗುಳೊಂದನು ॥ (42)

ಪುತ್ತ್ರದಿಂದೆರಡನೆಯ ಜನ್ಮವಾಯ್ತೊತಗೆನು ।
ತುತ್ತಮದ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಪದವಾಗಿ ಭೂಸುರರ ।
ವೊತ್ತದೊಳಗಧಿಕತರಮೆನಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯೆಂದೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಲಿ ॥
ಬಿತ್ತರಿಪನೀತ ರಾಮಾಯಣವ ದುರ್ಜನರ ।
ನೊತ್ತಲೋಸುಗಲಾನುಜನಿಪೆ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ।
ಮತ್ತೆ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮತೆಯನಾಂತಿವನ ಮುಖದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಳೆವವೆನುತ ॥ (43)

ಈತನಿಂದುದಿತ ರಾಮಾಯಣವ ನೆಲದೊಳಾ ।
ವಾತನೊಂದಕ್ಕರವ ಬರದೋದಿಕೇಳ್ದೊಡೆ ।
ಪಾತಕಂಗಳು ಪೋಗಿ ಪರಮಪಾವನ ನೆನಿಸಿ ಮುಲ್ಲೋಕವಾಸಿಯೆನಿಪ ॥
ಜಾತುಜೆತುಲಾಲಿಸಿದೊಡಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ।
ಪಾತಕಗಳು ತೂಲವೆನೆ ಪಾರಿ ಪೋದಪವ ।
ತೀತವರ್ಣಾಚಾರ ದುರ್ನೀತನಾದೊಡಂ ಮುಕ್ತನಹನಿದುನನ್ನಿಯ ॥ (44)

ಪರಪೀಡನೋದ್ಭೂತ ದುಸ್ಸತೀಸಂಗಮಂ ।
ಮರುಳರೊಡನಾಟ ದುರ್ಭೋಜನದುರಾಲಾಪ ।
ದುರುಳಸೇವಾದಿಗಳಲುದಿತ ಪಾತಕಗಳುಂ ಪರಮಮಂಗಳಕಾವ್ಯದಿ ॥
ಅರೆಪದವ ನೆರೆಪದವ ನರಿತು ಮರದೋದಿದೊಡೆ ।
ಪರಿದೋಡಿಪಾವನಕೆ ಪಾವನನೆನಿಪ್ಪನಿದ ।
ನರಿತಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನಾಂತ್ಯದೊಳೊಲಿದು ಪಾಡಿದವ ಮುಕ್ತನಹನು ॥ (45)

ಎಂದತಿಶಯದ ವರವನೀಯಲದ ನೋಡುತಾ ।
ನಂದದಿಂ ಹರನುಡಿದ ನೀಕಬ್ಬದಕ್ಕರಗ ।
ಳೊಂದೆರಡನಾವನುಚ್ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಕೈಲಾಸ ಕರತಳಾಮಳಕವೆನಲು ॥
ಬಂದೊದಗಲೆಂದೊರೆಯಲದನೋಡುತಜ ನುಡಿದ ।
ನಿಂದೀಮಹಾಮುನಿಯ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೊಳ್ವಾಣಿ ।
ಪೊಂದಿರಲಿ ಮಧುರತರ ಕಾವ್ಯರಚನಾಶಕ್ತಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೊದಗಲೆನುತ ॥ (46)

ಕವಿತಾರಚನೆಗೀತ ಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸುತೀ ।
ಭುವಿಯೊಳಾದಿಮಹಾಕಾವ್ಯದಧಿಪಕವಿಕುಲರನ್ನ ।
ನವಿರಳಾನಂದದಿಂದಿರಲೀಮಹಾಕಾವ್ಯಮೆಂದೆನುತ್ತೆಲ್ಲರೊಲಿದು ॥
ಸುವಿವೇಕದಿಂದೋದಿ ಸುಖವನನುಭವಗೈದು ।
ಭವಗಳಂ ಪರಿದಿಟ್ಟು ಬರುವರೆಮ್ಮುಲೋಕ ।
ಭವನಕೆನುತ ಜನಿತ್ರನತಿಮೋದಕರಮೆನಿಪ ವರಗಳಂ ಕರುಣದಿಂದ ॥ (47)

ಇಂತುಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ವರಮಾಂತು ಹರ್ಷದಿಂ ।
ಮುಂತೆಸೆವ ಹರಿಯ ನುತಿಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದ ಮಹೇಶವಾಗೀಶನುತ ವೇದಮಸ್ತಕಭೂಷಣ ॥
ಸಂತಹೃನ್ನಿಲಯಮೇಕಾಂತಭಾಜನ ಚಿತ್ತ ।
ಕಾಂತಕರುಣಾಸ್ವಾಂತ ಕಮನೀಯ ಸದ್ಗುಣನಿ ।
ಶಾಂತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದಧಿನಾಥ ಸಲಹೆನುತಲೆರಗಿ ನುತಿಗೈದನೊಲಿದು ॥ (48)

(ಸಂಧಿ 21, ಪದ 919.)

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಮುನಿವಾಲ್ಮೀಕಿಯುಪಚಾರದಿಂ ರಾಮ ।
ಪರಿತುಷ್ಟಿವಡೆದೈದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯೊಳ್ ।
ವಿರಚಿಸೆಲೆವನೆಯ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಜಾನಕಿ ಸಹಿತಲಾನಂದದಿಂದಿರ್ದನು ॥

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಖಿಲ ವರಗಳಪಡೆದು ।
ಮಕಳಂಕ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಪದವಾಂತ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ।
ಭಕುತಿಯಿಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದಂತರಂಗದೊಳ್ ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮಹರಿಯ ॥
ಶುಕವಾಮದೇವಸನ್ನುತ ದಿವ್ಯಚರಣನಂ ।
ಭಕುತಿಯಿಂ ತುತಿಗೈದು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದಂ ।
ವಿಕಚಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಾಮಹಿಮನಧಿಕಜ್ಞಾನೋನ್ನತೆಯನು ॥ (1)
ಅರಿಶಂಖಪದ್ಮಕರಹರ ವಿರಿಂಚಾದಿಸುರ ।
ವರವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಕ್ಷೀರೋದಧಿನಿವಾಸ ।
ಪರಮಮಂಗಳ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮ ನಿಖಿಲಾಗಮ ಪುರಾಣವೇದ್ಯ ॥
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸೇವ್ಯ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಯುರುಗರ್ಭಜಲಧಿಚಂದ್ರಮ ತಾಟಕಾಹರಣ ।
ಶರಣ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಯಾಗರಕ್ಷಣ ನಮೋನಮೋಯೆನುತ ತುತಿಗೈದನು ॥ (2)
ಮುನಿಯರಸಿಯಂ ಪೊರೆದ ಶಿವನ ಧನುವಂ ಮುರಿದ ।
ಜನಕಜೆಯ ಕರವಿಡಿದ ಜಾಮದಗ್ನ್ಯನ ಗರ್ವ ॥
ವನು ಪರಿದ ಗುಹನ ಪೋಷಿಸಿದ ಕಲಶೋದ್ಭವನ ಪೊರೆದ ರಕ್ಕಸನ ತರಿದ ॥
ಬನದೊಳಾಶೂರ್ಪನಖಿಯಂಗಭಂಗಂಗೈದ ।
ಕೆನಿಸಿಂದ ಖರದೂಷಣ ತ್ರಿಶಿರರಂ ಪೊಯ್ದ ।
ನಿನಸುತನ ಹನುಮದಾದಿಗಳ ರಕ್ಷಣಂಗೈದ ದೇವಗಾಂ ವಂದಿಸುವೆನು ॥ (3)
ಶರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟಿದಗೆ ಶರಣನಂ ಪೊರೆದಂಗೆ ।
ದುರುಳರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರಂ ತರಿದವಗೆ ।
ಧರಣಿಜೆಸಮೇತ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ಭರತನಂ ಪೊರೆದು ಸಾಕೇತಪುರದಿ ॥
ನಿರತಿಶಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭೋಗಯುತ ನೆನಿದಂಗೆ ।
ಹರಿಯಜಭವಾದಿಗಳ್ ಮರೆಯದನುದಿನ ನೆನೆವ ।
ಪರಮಪಾವನ ನಾಮ ರಾಮಗಾಂ ವಂದಿಸುವೆನತಿಶಯದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (4)

ಇಂತನಂತಾನಂತ ನುತಿಗೈವಮುನಿವರನ ।
ಸಾಂತರಂಗವನರಿದು ಹರಿಯಖಿಲವರಗಳಂ ।
ತಾಂತಳುವದಿತ್ತು ನಲವೆತ್ತು ಸುರರೊಡವೆರದು ನಿಜನಿಲಯಕುಂ ಗಮಿಸಲು ।
ಸಂತಸದಳೀಮೌನಿ ನಾರದಂ ಪೇಳ್ದನುಡಿ ।
ಯಾಂತು ರಾಮಾಯಣವ ರಚಿಸಿ ಕವಿಸಂತತೀ ।
ಕಾಂತನೆನಿಸುತ ಜಪಿಸುತೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯೊಳಗಿರ್ದನಾನಂದದಿಂದ ॥ (5)

ಹರಿಯಖಿಲ ನಾಮರಾಶಿಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಪರಮಮಂಗಳನಾಮಮುಖವೆನುತ ಶ್ರುತಿತತಿಗ ।
ಳೊರೆವವದರಿಂದಖಿಳಪಾತಕಂಗಳತರಿದು ಮೋಕ್ಷಾದಿಪುರುಷಾರ್ಥವು ।
ಕರತಳಾಮಳಕದಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಕ್ಷರವ ।
ನೆರಡನುಂ ಕ್ರಮದಲಕ್ರಮದಲೆಡೆ ಬಿಡದಾವ ।
ಸ್ಮರಿಸುವನು ಧನ್ಯ ಸುರಮೂರ್ಧನ್ಯ ಮುನಿಲೋಕಮಾನ್ಯ ರಾಜನ್ಯನಗಜೆ ॥ (6)

ಭುವಿಯೊಳುಳ್ಳಖಿಳ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ರಮದಿಂದ ।
ವಿವರಿಸಲ್ಫಲವೀವ ವಲ್ಲದೊಡೆ ವ್ಯರ್ಥವಹ ।
ವವನುಳಿದು ರಾಮನೆಂಬಕ್ಷರದ್ವಯವನುಂ ಕ್ರಮದಲಕ್ರಮದಿ ಜಪಿಸಿ ॥
ವಿವಿಧ ಪಾಪಗಳ ರಾಸಿಯಕಳೆದು ನಿರ್ಮಮತೆ ।
ಯವಿರಳಾನಂದಮಯವೆನಿಪುದಿದರಿಂದದಕೆ ।
ಸವನಿಲ್ಲಮುಲ್ಲೋಕದಲ್ಲಗಜೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವು ॥ (7)

ಚಾಂಡಾಲ ಪತಿತಂ ಕಿರಾತಯಾವನ ವಿಪ್ರ ।
ಭಂಡನಂ ಪರಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮವಿಹೀನ ।
ರಂಡಾದಿಮರ್ವಂಗನಾಗಮನಿಯತಿ ಪಾಪಿಯಾದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ನೆನೆಯೆ ॥
ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣ ನಾಮಮಂ ದುರಿತ ।
ತಂಡಂಗಳಂ ಸವರಿ ಸಿದ್ಧರಸಲೋಹಮಂ ।
ಕೊಂಡು ಸೌವರ್ಣಗೈವಂತಾವನಾದೊಡಂ ಪೂತರೆಂದೆನಿಪುದಗಜೆ ॥ (8)

ಜಪತಪೋನುಷ್ಠಾನ ಸ್ನಾನದಾನಂಗಳಂ ।
ವಿಪರೀತ ಫಲಮಲ್ಲದವು ಸಫಲವಾಗಲೀ ।
ಲಪನೆಯಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧವಾಗಲರಿಯದು ಮೋಕ್ಷವೀಯವೀಕರ್ಮಂಗಳು ॥
ಶ್ವಪಚನಾದೊಡು ರಾಮನಾಮವನೆಡೆಬಿಡದೆ ।
ಜಪಿಸಿದೊಡೆ ಯೋಗಿಜನಗಮ್ಯನೆಲೆ ದೊರೆವುದಿದ ।
ವಿಪರೀತದುಚ್ಚರಣೆಗೈದೊಡಂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿದು ಸತ್ಯವು ॥ (9)

ಕರಣಮೂರೊಂದಗೊಳಿಸುವ ಕಷ್ಟಮಿಲ್ಲ ಬಂ ।
ಧುರದ ತತ್ವಂಗಳಂ ಶೋಧಿಸುವ ಪೊಲಬಿಲ್ಲ ।
ಸ್ವರಲೋಪ ದೇಶಕಾಲಾದಿ ಭೇದಂಗಳುಂ ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚುಗಳೆ ಬಗೆಯು ॥
ಅರಿಯದಾರಾದೊಡಂ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಮಂ ।
ಸ್ಮರಿಸೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಪ್ಪನೀ ಮಹಿಮೆಗಳ ।
ನೊರೆಯಲಾರ್ಗಳವಸಾಯಿರಸ ಪಂಥಾನವುಂ ಮುಕ್ತಿಸೋಪಾನ ಮಬಳೆ ॥ (10)

ಇಂದಿರೇಶನ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮಾಳ್ಪ ಕ್ರಮ ।
ದಂಡಮಂ ಮುಂದೊರೆವೆನೆನುತ ಹರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಗಂ ಪೇಳ್ದನವಚಿತ್ಯಾನು ಶ್ರುತಮಾದಚರಿತೆಗಳನು ॥
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಘವನ ।
ಪೊಂದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆದು ಪರ್ವತದೊ ।
ಳೊಂದು ತಾಣವನು ಸೂಚಿಸಿದಂ ನಿವಾಸಕೆಂದಾನಂದಮಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ॥ (11)

ಮುನಿಪನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಗಂ ।
ಜನನಾಥನೈದಿ ಸುಸ್ಥಳವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಲೆಲೆ ।
ಪನೆಗೈವುದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ನೇಮಿಸಲಾತನತಿಹರ್ಷದಿಂದಲೈದಿ ॥
ಘನತರದ ದ್ರುಮಗಳಂ ತರಿದು ಸುಮನೋಯೋಗ್ಯ ।
ಮೆನಿಪ ಋಷಿಮಂದಿರವ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ।
ವನಜಾಕ್ಷ ಪೇಳ್ದನಾಗೃಹವಾಸ್ತುಪುರುಷನಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪೇಳ್ಕುಮೆನುತ ॥ (12)

ಥವಪೇಳ್ದವಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಮೃಗಮಂ ಪಿಡಿದು ।
ತ್ರವಕದಿಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೈಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಸಂ ।
ಭವವಿಧಿಯನನುಕರಿಸಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಶುಚಿಯಿಂದಲೈದಿ ॥
ವಿವಿಧಫಲ ಮೂಲ ಜಲ ಪಕ್ವಮಾಂಸಂಗಳಂ ।
ನವದಲಂಮೇಲಹಸಮಿತ್ಕುಶೆಗಳಂ ತಂದು ।
ಸವನಿಸಲ್ವಾಸ್ತು ಸಂತರ್ಪಣಂಗೈಯಲೆಂದಿಚ್ಛೈಸಿದಂ ರಾಘವಂ ॥ (13)

ವೇದೋಕ್ತವಿಧಿಯಿಂದ ವೈಶ್ವದೇವದ ಬಲಿಯ ।
ನಾದರದಿ ರೌದ್ರವೈಷ್ಣವವಾಸ್ತುಬಲಿಗಳಂ ।
ಮೋದದಿಂದಿತ್ತು ತತ್ತ್ವಜಪಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾಧಿಕ್ಯಗೂಡಿ ॥
ಸಾಧುಜನಸಂಸೇವ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ಸತಿಸಹಿತ ।
ಲಾದಯಾಪರ ಪರ್ಣಮಂದಿರದೊಳಿರಲಿತ್ತ ।
ಹಾದಿವಿಡಿದೈತಹ ಸುಮಂತ ದುಃಖಸ್ವಾಂತ ನೈದಿದಂ ನಿಜನಗರಿಗೆ ॥ (14)

ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಕಾಯದಂತೆ ನಿಶ್ಶಬ್ದದಿಂ ।
ದಾವಸುಥೆ ರಾಜಿಸಲ್ಕತುಲ ಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂ ।
ಸಾವಧಾನಂಗೈಯುದತಿವೇಗದಿಂ ಪೊಕ್ಕನಾ ನಗರಿಯಂ ಸೂತನು ॥
ದೇವನಾವೆಡೆಯಲಿಹನೆಂದು ಕೇಳುವ ಜನರಿ ।
ಗೀವಿಧವ ನರುಪುತ್ತ ಖಿನ್ನಮಾನಸನಾಗು ।
ತೀವಜವದಿಂ ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯಬಾಗಿಲಂ ರಥಮಿಳದು ತಸ್ಕರನೊಲು ॥ (15)

ಧೊರೆಯ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿಳಿಸಿ ತಾಂ ಬಂದ ।
ದುರುಳನೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನರಾರ್ತಿಯೊಳ್ಬೈರೆವ ।
ಧರಿಯದಂದದಿ ನೃಪಾಲಯವ ಬೇಗ ಪೊಕ್ಕು ದಶರಥಮಹೀಪಾಲನ ॥
ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಗೆರಗಿ ದೂರದಿನಿಂದು ಖಿನ್ನನಾಗಿಹ ಸೂತ ।
ನಿರವ ಕಾಣುತ್ತಲತಿ ಶೋಕದಿಂ ಶುದ್ಧಾಂತ ಮೆಲ್ಲ ಶೋಷಣೆಗೈದುದು ॥ (16)

ಅತಿಶಯದಿ ರಾಮನಂ ಕರದೊಯ್ದರಣ್ಯಾಸಂ।
ಗತನೆಸಗಿ ತಾರ್ಕೋರ್ವನೈತಂದು ಗೃಹದಿ ನಿಜ।
ಪತಿಗೇನನೊರವನೀ ದುರ್ಜೀವಿಯುಂ ಕಾಣಲುಗಿತವಾಯ್ತುತಿ ಶೋಕವು॥
ಹಿತಕಾರಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಬಪ್ಪುದೇಯೆನುತ ಸ್ತ್ರೀ।
ತತಿಪಲುಬುತಿರೆ ಕೇಳ್ದು ಮೂರ್ಛಿತನುವಾದ ದಶ।
ರಥಮಹೀಪಾಲ ನಾಗಾರ್ತರವ ಮೊಳಗಿದುದು ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳದುಭುತದೊಳು॥ (17)
ಧರಣಿಯೊಳ್ಕೆಡದರಸನಂ ನೋಡುತಳಲುತಿಹ।
ಪರಿಯತಾಣಾತ್ತಂ ಸುಮಂತ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕು।
ಳ್ಳಿರಿಸಿದಂ ನಿಡವಚ್ಚ ದುಃಪದಾನ ಗೈವುತ್ತಿರಲನಿತರೊಳ್ಕೌಸಲ್ಯೆಯು॥
ಕರಗಳೆರಡಂ ಪಿಡಿಸು ಕಮಲನೇತ್ರಂಗಳಂ।
ನೊರಸಿ ಸೆರಗಿಂ ಬೀಸಿಪಾದಗಳ ನೊತ್ತುತಿರ।
ಲರಿಯದೊಂದನು ವಿಚೇತನದಂತೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನರನಾಥನು॥ (18)
ನುಡಿಯದಿರಲರಸನಾರ್ತತೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಜನ ಗ।
ಳಡಿಗಡಿಗೆ ರೋದಿಸುವುದಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯೆ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಮೃದೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮದೂಲಿಸಲನುಗೈಯೆ ಕರವಪಿಡಿದು॥
ನಡುಕವೇನೈರಾಯ ಮತ್ತಾರ ಭಯದಿಂದ।
ನುಡಿಸದಿಹೆ ಸಾರಥಿಯು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕೈಕೆಯು।
ತ್ತಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಗದ್ಗದಂ ಬೆರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದಳೊಳಲಿ ಬಳಲಿ॥ (19)
ಬಲಿದ ಮೋಹಾಂಧಕಾರಂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆಯು।
ತೊಲಗಲರೆನಿಮಿಷ ಕೆಚ್ಚರುತೋರಲರಸ ನಿಜ।
ಲಲನೆಯಂ ನೋಡಿ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಸೂತನೆ ಕರದು ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಮೃದುಳದಿ॥
ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳಹ ಮತ್ತಾವ।
ಪೊಲಬನಂಟಸಿ ಬಂದೆ ಮುಂದಾವವಸ್ಥೆಯುಂ।
ನಿಲುಕಲಿಚ್ಛೈಸಿರ್ಪ ನಾನುಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಲೊರೆಸುವೃತ್ತವನು ಬಿಡದೆ॥ (20)
ಮೃದುಳ ಕೈಯೋಚಿತ ಪದಂಗಳಟವಿಯೊಳೆಂತು।
ಪದವಿಡಿದೈದುವರ ನಾಥರೊಲ್ನಡೆವುತಿರ।
ಲದುಭುತದ ರಥಗಜಾಶ್ವಗಳಲ್ಲ ದೋರ್ವನವನೆಂತು ಸಂಚರಿಪ ಬನದಿ॥
ಮುದದಿಂದ ಚಂದ್ರಶಾಲೋಚಿತ್ರನಿವಾಸ ಸಂ।
ಪದ ದುಷ್ಟಮೃಗಕೀಟ ಕಂಟ ಕಾಡೊಳಗೆಂತು।
ಪದಚಲನ್ ಗೈವಪಕುಮಾರ ಸುಕುಮಾರ ಜಿತಮಾರ ಮುಲ್ಲೋಕಶೂರ॥ (21)
ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಟಾವ ನಗರಮುಂ ಸಾರಿರ್ದ।
ರಲ್ಲಿಂದದೆಲ್ಲಿಗೈದಿದರೇನ ನುಡಿದರವ।
ರೆಲ್ಲರ್ಪರೇನ ಮಾಡಿಪರಾವಪರಿಯೊಳಹ ರಾವಿಧವ ಬಿತ್ತರದಲಿ॥
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದರುಪಲೆನಲರಸ ಗಭಿನಮಿಸಿ।
ಮೆಲ್ಲನಾ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ತಾಂ ಒಂದು।
ದೆಲ್ಲಮಂ ಸೂಚಿಸಿದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸೂತನಾಮಹೀಪಾಲ ನೊಡನೆ। (22)

ಸೊತನೀಸೈದಿ ನಗರದೊಳೆಲ್ಲರಂ ಪ್ರಿಯು।
ಪ್ರಾತರಂ ಮೊಳ್ಪರಂ ಕೇಳ ಕ್ಷೇಮಾರೋಗ್ಯ।
ಮಾತೆಯರಿಗಭಿನಮಿಸಿ ಕರಗಳಂಮುಗಿದನೆಂದುಸುರು ಸುರನಾಥಸಖನ ॥
ತಾತನಡಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿದುವಂದಿಸಿದೆ ಸಹ।
ಜಾತಹರ್ಷದೊಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಯೋಧ್ಯಾಧಿ।
ನಾಥ ಭರತಂಗೆಮ್ಮ ಕೌಶಲವ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮತ್ತಖಿಲ ನೇಹಿತರಿಗೆ ॥ (23)

ದೊರೆತನದೊಳರ್ದಖಿಳವಂ ಪೊರೆದು ಮಾತೆಯರ।
ಚರಣದೊಲವಂ ಪಿಡಿದು ಪಿತನನುಜ್ಞೆಯ ವೀರ।
ದಿರುತ ಸತ್ಯಾಭಿ ವರ್ಧನೆಗೈದು ರವಿಕುಲೋತ್ಪನ್ನ ಮಾದರಸುಗಳಗೆ ॥
ವರಶಿಖಾಮಣಿ ಯೆನಿಪುದೆಂದು ಭರತಂಗೊರೆದು।
ಕರಣಾವಲಂಬಿಗಳ ಕುಶಲಂಗಳಂ ಕೇಳು।
ನರನಾಥನೆಡೆಗೆ ನಡೆಯೆನುತ ರಾಮಂ ಪೇಳ್ದನಿತರೊಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥ (24)

ಮೊರೆವೃತುರಗನ ತೆರದೊಳಂತೆಂದ ಲೋಭದಿಂ।
ದರಿಯುದಪರಾಧಮಂ ಕೈಕಾವ ಸಂಪದಕೆ।
ವೆರದು ರಘುವೀರನಂ ಬನಕಟ್ಟಿದಂ ನೃಪತಿ ಮುಲ್ಲೋಕಸಮ್ಮತನನು ॥
ದೊರೆಮಾತೆಪಿತ ಬಂಧು ಪ್ರಿಯಸಖಂ ಶ್ರೀರಾಮ।
ಚರಣಂಗಳೆನಗೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪೆ ನೊಡನೆ ನೃಪ।
ವರನೆನಗೆ ಪಿತನಲ್ಲವೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆಂದನತಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ॥ (25)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೀರ್ಪರೊರೆದುದಂ ಕೇಳುತ್ತ।
ಸೋಮನಿಭ ವದನಮಂ ಬಾಗಿ ಕಂಬನಿಯಿಡುತ।
ಭಾಮಿನೀಮಣಿ ಸೀತೆ ಯೇನೊಂದನುಸುರುವರಶಕ್ಯ ಶೋಕಾತುರದೊಳು ॥
ತಾಮುಸವನಾಂತಿರಲ್ಕಾನು ಪುರಿಗೈದುವರೆ।
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂಗೆ ನಮಿಸಿ ನೇಮಕಕೊಳ್ಳು।
ತಾಮಹಾದುಃಖಮಂ ಪೊರಸೂಸದೊಲ್ ನಿಲಿಸಿ ರಥವನಡರಿಂದೆ ತವಕದಿ ॥ (26)

ಕೆಲವು ದೂರಂಬಂದು ನಿಷದಾಧಿಪತಿಗೂಡಿ।
ವಲವು ಪಂಬಲಿಕೆಯಿಂದೊಂದುತಾಣಮನಲ್ಲಿ।
ನೆಲೆಗೈದು ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಮಿರ್ದೆ ರಾಘವಂ ಮಗುಳೆನ್ನ ನೆನವನೆನುತ ॥
ಉಲುಹಿಲ್ಲದಾದುದು ಧ್ಯಾನತಾಮಸದಿಸಂ।
ಕಲಿತಮಾದುದು ದಿಶಾಚಕ್ರ ಮುದರಿಂದಾನು।
ನಿಲಲಮ್ಮ ದೈವೀದೇಂ ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯುಳಿದು ನಗರ ಪಂಥಾನಮಿಡಿದು ॥ (27)

ಪರಿಮಳವಿಹೀನ ಕುಸುಮಗಳಾಂತು ಕಂಗೊಳಿಪ।
ತರುಗಳಂ ನಿಷ್ಫಲದಿ ರಾಜಿಸುವ ತರುಗಳಂ।
ಮೊರೆವತುಂಬಿಗಳಲ್ಲ ದರೆಮುಗಿದು ಕಾಣ್ಬಡುವ ಕಮಲಯುತ ಸರಸಿಗಳನು ॥
ಪರಮದೈನ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಕೊರಗುತಿಹ ಜನರ।
ಪರಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತನಾಚ್ಚಿ ಮುಖಮಂ ಮುಚ್ಚಿ।
ಭರಾತಿರ್ದೆನಖಿಳ ದೇಶಗಳ ಕಳಕಳದಾನು ಪಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಲೆ ॥ (28)

ಕಲುಶಿತುಷ್ಪಾಣ್ಯಜಲದಿಂ ಪಲ್ವಲುಗಳ್ಗಳುಂ।
ಪಲಬಗೆಯ ಕೂಪ ಪ್ರವಾಹಂಗಳೊಪ್ಪಿರಲ್।
ಕಲಿತ್ರಯುವ್ವನ ದೊಳಖಿಳಾ ಸತ್ವಸಂಸುಪಗಳೊಂದು ಸಂಚರಿಸದಿರಲು॥
ಉಲಿವ ಕೋಕಿಲ ತಾಮ್ರ ತುಂಡಂಗಳೊಂದಲ್ಲಿ।
ಚಲಿಸದಲೆ ರಾಮ ಶೋಕಾಭಿತಪ್ತತೆ ಯೆನಿಸಿ।
ಮಲಿನವಾದುದ್ಯಾನವಂ ನೋಡುತಾಂ ಸಾಣ್ಚಿತ್ತೈತಂದೆ ನಗರದೆಡೆಗೆ॥ (29)

ಪೊಂದೇರಕಾಂತ್ತ ಜನರೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ।
ಬಂದನೆಂಬಾಸೆಯಿಂ ನೋಡಲೈತಂದಿಲ್ಲಿ।
ಇಂದೀವರಾಭನಂ ಕಾಣದೆಲ್ಲರ್ಕೇಳಲೆಳೆಸಿದ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ॥
ಕುಂದನಾದೊಡನೆರುಪಲೆಂದಾನು ವೇಗದಿಂ।
ದೊಂದನುಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು ನಗರದೊಳ್ನಾಲ್ದೆಸೆಗ।
ಳಂದುನೋಡಲ್ ಶೂನ್ಯಜನ ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳಸಲರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದೆನು॥ (30)

ಬರುವಲ್ಲಿ ವೀದಿಯೊಳ್ಕರುವಾಡ ದೊಳ್ನೋಡು।
ತಿರುವ ನಾರೀಜನಂ ಬಾಲವೃದ್ಧಾದಿಗಳ್।
ಬರಿಯ ರಥಮಂ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡುಬರೆ ಶೋಕಶರಧಿಯೊಳ್ಬೋರ್ಮೊರೆಯಲು॥
ಅರಿಗಳಂ ನೋಡುವಂತೈತಂದೆನೆಲ್ಲರಂ।
ಪರಿಹರಿಸುತಾಂ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರ ಮಾವಲಿಸ।
ದುರುಶೋಕದಿಂದ ಪುಟಭೇದನವ ನಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲದಾನು ಜೀಯ॥ (31)

ಎನುತ ಸೂತಂ ಬೇಳೆ ಸಂತಾಪವೆರ್ಚುತಾ।
ಜನನಾಥನೆಂದ ಕೇಳೈಸೂತ ಮುಂದಪ್ಪ।
ದನುಕಾಣ ಲಾರ್ಗಳವು ಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀವಚನ ಮೋಹವಮದರಿ॥
ಮನೆಯೊಳೋರ್ವರು ಕಾಣದಂತಮಾತ್ಯಾದಿಪರಿ।
ಜನರರಿಯುದಂತೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಂ ಮಾಡಿ।
ದಿನಿಸು ಕೃತ್ಯವನುಣಲ್ಕಸದಳಂ ಪರಿಹರಿಸದಳವಲ್ಲದಂತಾದುದು॥ (32)

ಕೇಡುಬಂದೊದಗುವವಸರದಿ ಬುದ್ಧಿಗಳೊಂದು।
ಗೂಡುವಾಗರ್ಾದೊಡಂ ಕುಲನಾಶಕೃತ್ಯಬಂ।
ತಾಡಿಫಲವೇನಿನ್ನು ಪೂರ್ವಕೃತ ಸುಕೃತಮೆಳ್ಳನಿತಾ ದೊಡೀರ್ವರೆನ್ನ।
ಕೂಡಿಸೈದೆನ್ನ ರಘುವರ ನೆನಿತುದೂರಮಹ।
ನಾಡೊಳರ್ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲ ದೊಡೆಯಸುಗಳರವುತೇರ್।
ಪೊಡೆನುತ ಪಲುಬಿದಂ ತನಯನ ಗುಣಂಗಳಂ ಜಾನಿಸುತ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ॥ (33)

ನೀರಜದಳಾಕ್ಷನಂ ಸಾರಸುಕಟಾಕ್ಷನಂ।
ನೀರದಸುಗಾತ್ರನಂ ನಿರುಪಮಸ್ತೋತ್ರನಂ।
ಚಾರುಮಣಿ ಭೂಷನಂ ಶರಣಜನ ಪೋಷನಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮವೇಶನಂ॥
ತೋರದಿರಲಸುವೆನ್ನ ಜಾರದಿರದೈಮುನ್ನ।
ತೇರಸಿಂಗರಿಸೆನ್ನ ನಾವೋಹಿಸಲ್ವನ್ನ।
ಕ್ರೂರತರ ಶೋಕಪರಿಹರಮಪ್ಪ ದಿದುರನ್ನಮೆನುತೆಸಗು ಮಂತ್ರಿರನ್ನ॥ (34)

ಹಾರಾಮ ! ಪಾಪಿಷ್ಟನೆಂದೆನ್ನನುಳದೆಯೊ ।
ಹಾರಾಮ ! ನೇಮಕರ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತೊರದೆಯೊ ।
ಹಾರಾಮ ! ಭಾಯನಾಕಾರಿ ಸತ್ಯಾತ್ಮೆವೈದೇಹಿ ಯೆನ್ನಂ ನೋಡೆಯೊ ॥
ಘೋರತರಕೈಕಾಗ್ನಿ ವಿಟ್ಟೆನ್ನ ಸುಖದಿಂದ ।
ಚಾರುವದನವಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಬನದೊಳ್ವ ।
ಹಾರಗೈದಪುದುಚಿತವೇಯೆನುತ ನೆನನೆ ನೆದು ಮರುಗಿದಂ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ॥ (35)

ಇಂತರಸ ಶೋಕದಿಂ ಪೊರಳುತಿರೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಸಂತಾಪದಿಂದ ಸೂತನ ಕರದು ಬೇಳದ ।
ಳ್ರಾಂತಿಕೊಂಡಿರೆ ಶೋಕಸಾಗರದಿ ತೊಳಲುತಿರೆ ಪ್ರಾಣಂಗಳುಳಿಯುವೆನಗೆ ॥
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದ ರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿ ।
ಯಂತಿವರಲ್ಲಿ ಗೈದೆನ್ನಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಿಪುದು ।
ಪಿಂತು ಮುಂತಾಲೋಚನಂ ಗೈಯಬೇಡೆನುತ ಬಳಲಿವಳ್ನಿನೆದು ಮರುಗಿ ॥ (36)

ಈ ತೆರದೊಳಿಲ್ಲರಂತಃ ಪುರಾಂಗನೆಯರುಂ ।
ಅತಿ ಶೋಕ ದುಃಖೋನ್ನತಿಯು ಅಳುವರವ ದಿಕ್ಕೆಕ್ಕ ।
ಜಾತವಾಗಲ್ ಜನಾಕುಳದ ಗಜಬಜವಕಂಡಾ ಸುಮಂತ್ರಂ ಭಯದೊಳು ॥
ಮಾತುಗಳೊಳುಪಚರಿಸಿ ಮಗುಳೆ ವಿನಯವರಚಿಸಿ ।
ಪ್ರೀತಿಕರ ನುಡಿಗಳಂ ಬೀರಿ ಜಾರಿಸಿದನ ।
ತ್ಯಾತುರದದುಃಖಮಂ ಹರ ತ್ರಿಪುರಮಂ ಜಯಿಸಿದಂತೇ ವೇಳ್ವಮತಿಯು ॥ (37)

ವಿನಯಮಂ ಬೀರಿದನನೇಕ ವಿಧದಿಂದುಃಖ ।
ವನು ಕೆಡಿಸಲೆಂದಾಸುಮಂತ ಧೀಮಂತ ನೀ ।
ವಿನಿತು ಶೋಕವ ತಾಳಲೇನುಕಾರಣ ಮಿಷ್ಟಜನರು ಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತಿರೆ ॥
ನೆನೆವಳುವುದುಚಿತಮೇ ನಗರಕತಿ ಶಯಮಾಗಿ ।
ಬನದೊಳ್ ರಘೂದ್ವಹಂ ಸುಖದೊಳಹ ತತ್ಪ್ರದ ।
ವನಜಗಳ ಸೇವಿಸುತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯಾನಂದವಮರುನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವನು ॥ (38)

ನಗರ ಬಾಹ್ಯೋಪವನ ದೊಳ್ಕ್ರೀಡೆಗೈವಂತೆ ।
ನಗೆಯ ಬೀರುತ ಜನಕಜಾತೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ।
ಳ್ಗುಮಿಗೆಯಸತ್ಯಮಂ ಪೊರೆದುಪರಮಂಗಳಸಲೆಂದು ರಘುನಾಥನಿರ್ಪಂ ॥
ಮುಗುಧತೆಯೊಳುಂ ಬರಿದೆ ತೋಳಲಲೇಂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ।
ಮಗಣಿತ ಸುಖಂಗಳೊಪ್ಪುವವಾತನಂ ನೆನೆದ ।
ರಘಹರಮೆನುತ್ತಲರಿದಾತ ಗೆಲ್ಗಿಯದುಃಖಲೇಶ ಸಂಬಂಧ ಬಳಕ ॥ (39)

ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷನಂ ಸ್ಮರಿಸಿಕಾಯಕ್ಲೇಷ ।
ಭೀಮಶೋಕಾರ್ತಿಯುಂ ಕಳೆದು ಸೌಖ್ಯಾಸ್ಪದಾ ।
ರಾಮ ನೆನಿಸಿದವಖಿಲ ಮನು ಮುನಿಗಳಿಲ್ಲರುಂ ನೀನಿದಂತಿಳದು ಪ್ರಿಯದಿ ॥
ಭೂಮಿಭಾರಾಪ ನೋದನ ಗೈಯಲವತರಿಸಿ ।
ತಾಮಸಿಗಳಂ ತರಿದು ನಿಜ ಶರಣರಂಪೊರೆದು ।
ರಾಮಪುರದಧಿನಾಥಲೆಂದರಿತು ಸುಖಮಿರ್ಪುದೆನುತ ಸೂತಂಪೇಳ್ದನು ॥ (40)

ಸಂಧಿ 22 ಕ್ಕು ಪದ 959.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಬ್ದವೇಧಪ್ರಭಾವದಿ ವೈಶ್ಯಜಾತಂಗೆ ।
ಲಬ್ಧಾಮರಸ್ಥಾನದಿರವ ಚಿತ್ತರಿಸುತಂ ।
ಶುದ್ಧಮಾನಸನಾಗಿ ದಶರಥಮಹೀಪಾಲ ಕಳೆದ ನಾಯಾಮಿಯನು ॥

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನಾಜನರ ಸಾಮದೊಳಂ ಸು ।
ಮಂತನಾಶ್ವಾಸನಂ ಗೈವುತ್ತಿರಲ್ಕಿತ್ತ ।
ಕಾಂತನಂ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ನಿಜತನಯಂ ನೆನೆದು ನೆನೆದುಮ್ಮಳಿಸುತೆ ॥
ಅಂತರಂಗದ ಕೋಪಮಂ ಪಮನಗೈದಂತೆ ।
ಮುಂದಿರುವ ಪಂಕ್ತಿರಥನಂ ನಿಷ್ಠುರಂಗಳಿಂ ।
ಕಾಂತೆ ಪೇಳ್ದುದನೇನ ಬಿತ್ತರಿಸಲಪ್ಪುದಾಬಿಂದೆಲೆಗೆ ಶೈಲತನುಜೆ ॥ (1)

ಪರಮಕಾರುಣಿಕ ಶಾಂತಂದಾಂತ ಸಾಧುಜನ ।
ರೆರೆಯನೆನುತಂ ವಂದಿಮಾಗಧರ್ ಪೊಗಳುವಂ ।
ತುರುತರದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಂತ ಧೀಮಂತ ನಿಷ್ಕಾರಣದಿ ಪುತ್ರರ ॥
ಪೊರಡಿಸಿದುದೇಂ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಣಾಕೀರ್ಣ ಸಂ ।
ಭರಿತ ಬನದೊಳಗೆಂತು ಜೀವನಂ ಗೈವರೆಂ ।
ತಿರುವರೇನೂಡುವರಿದಂ ನೋಡದಲೆ ಬರಿದೆ ಭವದೀಯ ಕಠಿಣಮನವು ॥ (2)

ಚಿತ್ರಜಾತೋಪಮಿತ ಸುಕುಮಾರ ಶಾರೀರ ।
ವೃತ್ತದಂಷ್ಟ್ರಂ ಪಲಾಶಾಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಸಾಧು ।
ಚಿತ್ತಾನುಕಾರಿ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರವೇದಿತ ನಖಿಲವಿಮಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯನು ॥
ಬಿತ್ತರದ ಗಹನದೊಳಗೆಂತಿರ್ಪ ಶತಕೋಟಿ ।
ಯೊತ್ತಿ ಸೀರಿಹುದೆನ್ನ ಹೃದಯಮುದರಿಂದಲಾ ।
ನೂತ್ತರಿಸಹೆನದೇನೆಂಬೆ ಕಲುಷಿತದಿರವ ಪ್ರಬಲಪ್ರಾರಬ್ಧದಿರವ ॥ (3)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಕೈಕಾತನಯ ನೀರಾಜ್ಯ ।
ಪದವಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಿಡಲುಳದ ಭಾಗ್ಯಸಂ ।
ಪದವ ರಾಘವನುಣಿವನೇನ ಮೃಗಧೂರ್ತಕ್ಕಗಳುಂಡುಳಿದ ಫಲಭಾಗಮಂ ॥
ಕದನ ಕರ್ಕಶಮೃಗಾದನ ಕೊಂಬನೆಂತುದುಃ ।
ಖದ ಕೀಕಟಾರಣ್ಯ ದೊಳ್ಬದುಕೆ ಬರ್ನೆಂತು ।
ಪದುಮಾಕ್ಷರಾಮಗಿನಿತಡಸಿತು ಮಹತ್ತರದ ಸಂಬಾಧೆಪೂರ್ವಕೃತವು ॥ (4)

ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಚಕ್ಷಣಯುತಂ ರಾಮದು ।
ಯರ್ುಕುತಿಗಳ ರಚಿಸಿದರೊಡೆಂಬಡುವನೇ ಚಿತ್ರ ।
ವಿಕಲಮಾದೊಡೆ ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಸುಟ್ಟಿಡುವನೊಂದೆ ಬಾಣಾಗ್ರದಿಂದೆ ॥
ಅಕಲಂಕ ಸತ್ಯಾನುಸರಣಿಯಂ ಪೇಳ್ವ ಶ್ರುತಿ ।
ನಿಕರದನುಸರಣೆಯಂ ನನುಕರಿಸಿ ಬನದಲಿ ।
ಪ್ಪುಕೆಶರಾಮು ? ಮೃಗಂಗಳೊಡನಿರ್ಪುದಿದು ಭವಕೃತ ಮದೀಯಶಾತ್ಮಭವಗೆ ॥ (5)

ಪೂರ್ವಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಬಂಧುಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ।
ದುರ್ವಿಷಯಕಿಷ್ಟಬಂಧುಗಳೆಡೆಯು ಚುಂಬಿಸ ।
ಲ್ಪೂರ್ವರೊಡಬಡರಖಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠರಂತೆ ॥
ಪರ್ವದ ಪುರೋಡಾಶಹವಿಯೂಪದರ್ಭೆಗಳ್ ।
ಪೂರ್ವಾನುಭೂತ ಮಧ್ವರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತದಂ ।
ಗೀರ್ವಾಣರೊಪ್ಪುವರೆ ಗಡ ಯೌವರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಘವಂ ಕೈಕೊಳುವನೆ ॥ (6)

ನಾರಿಯುಭರ್ಜಿಸಿದ ಬಳಕುಣಾವರೇ ಪತಿಗ ।
ಳೋರಂತೆ ನೀಚರ್ಕನೀಯ ಸಾಧಮರುಸಕಲ ।
ಸಾರಮಂ ಕೊಂಡುಳಿದ ಭೂಮಿಯುಂ ಗತಸಾರಸೀಮೆಯುಂ ಮಗುಳ್ ತರದೆ ॥
ಶೂರಂಕೃತಾಗಮಿಯುದಾರಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಶ್ರೇಷ್ಠ ।
ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ರಘುವೀರ ನೀಪದವಿಯುಂ ।
ಸಾರುವನೆರುತ ಸಾರಮೆಂದರಿತು ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಾತ್ಮಜಗಾದುದು ॥ (7)

ಪತಿಯೊರ್ವ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂ ಮಗುಳ್ ಸುಂದರಿಗೆ ।
ಸುತನೆರಡನೆಯ ನಿಲಯ ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಯೆನಿಪ ।
ಪಿತನಮಂದಿರ ಲೋಕದೊಳು ಖ್ಯಾತಿ ಮತ್ತೊರ್ವಸತಿಯ ಸಂಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಸುತನಡವಿಗಟ್ಟಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಾಕೆಯೊತ್ತಿಸಲಿ ।
ಪತಿಕುಮಾರರ ನೆನಸಿ ನೀವಿರ್ದರಿನ್ನಾರು ।
ಗತಿಯೆನಗೆ ಪೇಳ್ವುದೆಂದತಿ ನಿಷ್ಠುರದಿ ಪತಿಯ ನುಡಿಸಿದಳ್ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ॥ (8)

ಕಾಸಿದುರುಸಬಳಮಂ ಕರ್ಣದೊಳಗಿಟ್ಟಂತು ।
ದಾಸೀನವಾಕ್ಯಗಳ್ ಶ್ರವಣತಾಡಿತವಾಗೆ ।
ವಾಸಿಗೆಟ್ಟರಸ ಸಂತಾಪದಿಂ ತಪಿಸುತ್ತ ತನಯನಂ ನೆನೆದಳಲುತ ॥
ಬೇಸರಂಗೊಳುತ ಮೋಹದಿ ಮುಳುಗಿ ಶೋಕಿಸುತ ।
ನಾಸೀರಮುಳಿದ ಖಿಲದಂತಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕುತ ಸು ।
ರೇಶನೇಹಿತ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದನು ॥ (9)

ಸತಿಗೊಲಿದು ಸುತನ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪಿದೆನೆನ್ನು ।
ವತಿಶಯದ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಡಸಿ ಹಂಬಲಿಸುತಿರೆ ।
ಪತಿರುಜೆಯನಿಟ್ಟಂತೆ ಪಗಲೆಲ್ಲ ನೋಯಿಪುವ ಸತ್ಯವೆಂದೆನಿಪುದಬಲೆ ॥
ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಲಹಿತಂಗಳಾಚರಿತದಲಿ ।
ಸತತಂ ನೃಶಂಸ ಕೃಪಣಾಧಮಾಧಮನಾಗೆ ।
ಪತಿಯೆ ದೇವತೆಯೆಂದು ಸಾಧ್ವಿಯು ಭಾವಿಸುವರದನುಳಿದೆ ಕಾಲಬಲದೆ ॥ (10)

ಜನನೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ಪಾತಿವ್ರತೆಯ ।
ರನು ನೆನೆದು ಕಂಪಿಸುತ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಜನನಾಥ ।
ಗನುನಯದೊಳಡಿಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಳತಿನಿಜಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ತನಯನಂ ನೆನೆದು ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಸಂಭವಿಸಲ್ಕೆ ।
ಮನವಿಲ್ಲದಪರಾಧಮೆಸಗಿದುದ ಪಾಲಿಪುದು ।
ಮನುವಂಶಕರುಣಾನಿಧಿ ಕಲುಷಜನರಂ ಪೊರೆವುದದು ಭವದ್ಧರ್ಮವೆತ್ತೆ ॥ (11)

ಚರಣಸೇವನೆಯ ಬಲದಿಂದಾವುದಾನೊಂದ ।
ನರಿಯದೆಸಗಿದೊಡದಂ ಮನ್ನಿಪುದು ಶೋಕಸಂ ।
ಭರಿತಮಾನಸರಿಂಗೆ ಮತಿಜನಿಸದೆಂದೆನಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ ವಿನಯದಿ ॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಕೆಡೆದೊಂದನರಿಯದುನ್ಮತ್ತದೊಂ ।
ದಿರುತಿರಲ್ದಿನ ಪೋಗಿನಿಶಿಯೈರಸಲಾಸಮಯ ।
ಕಗಸ ಸಂತಾಪದಿಂ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಳ ಬಿಡುತಪೊರಳುತೆರಳಿಯೊಳಿರ್ದನು ॥ (12)

ಅರೆನಿಮಿಷಕೊಮ್ಮೆ ಸುತರಂ ನೆನೆದು ಹಮ್ಮೃಪ ।
ನೆರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಗಳಂ ಕೃತಮೆನಿಸಿ ಕಳವಳಿಪ ।
ನರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ಮೂರ್ಛೆಯಾಂತು ಮಗುಳೆಚ್ಚತ್ತು ತಲ್ಲಣಿಪ ನರನಾಥನ ॥
ಒರೆಯಲಳವಲ್ಲ ವ್ಯಾಮೋಹಾಂಧಕಾರಮಂ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಳಲಿ ಬಳಲುತಲರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊ ।
ಳ್ಸ್ಮರಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಕೃತ ದುಷ್ಕೃತವ ಮತ್ತದಂ ಪೇಳಲನುಗೈದ ಸತಿಗೆ ॥ (13)

ಅಂಗಣದೊಳಿರ್ದ ಮಂದಾರತರುವಂ ತರಿದು ।
ಮುಂಗಡೆಯ ಕಿಂಶುಕದ ವಿಟಪಿಯನ್ನಟ್ಟ ಫಲ ।
ಸಂಗಡಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಪೊತ್ತು ನೀರೆರೆದರ ಪಣ್ಗಳಂ ಕಂಡಳಲುತೆ ॥
ಭಂಗಪಡುವನ ತೆರದಿ ಹಲಕಾಲದಲಿ ಮನುಜ ।
ಪುಂಗವನ ಪೇರಡವಿಗಟ್ಟಿ ಮತ್ತದ ನೆನೆದು ।
ಸಂಗಟಂಗೊಳುವ ದುರ್ಮೇಧನೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ಬಳಲುವದು ನಿನಗಾದುದು ॥
[(14)

ಅರಿತುಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಗಳ ನೆಸಗದಾತನಂ ।
ತರಳ ದುರ್ಮತಿಯೆನುತ ನುಡಿವ ಪರಿಯರಗಾದೆ ।
ಗೆರೆಯನಾಂ ಪೂರ್ವದೊಳಗೆಸಗಿಡತಿಪಾತಕದ ಫಲಮನುಭವಕೆ ಬಂದುದು ॥
ಶರಿರಬಲಯುವ್ವನೋದ್ಧತಿಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ।
ಶರಹತಿಯೊಳರಿದೆ ಮುನಿದಾರಕನನಾ ಕಥೆಯ ।
ನೊರವೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಕೃತದುಷ್ಕೃತಂ ಬಂದ ಪರಿಯ ಸುಖರೂಪದರಿಯ ॥ (15)

ಚಾತಕಂಗಳ ಜೀವನೌಷಧಂ ಬರುಹಿಜೀ ।
ಮಾತುವುಂ ವೀರುಧಗಳಿಂಗಮೃತಘುಟಿಕೆಯುಂ ।
ತಾತಪ್ಯಮಾನ ಮಾನಸಕದಂಬಕ ತತಿಗಳುನ್ಮೇಷಕರ ಬೀಜವು ॥
ಜಾತವೈರಾಗ್ಯಕಾದಂಬ ಕುಲಕಂಪಥಿಕ ।
ರಾತುರಶ್ರೀವೃದ್ಧಿಕರಮೆನಲ್ ಮಳೆಗಾಲ ।
ಜಾತುಜತು ತೋರಿದುದನೇನೆಂಬೆ ಜವ್ವನಿಗಮದದಾನೆಯೆಂಬಂದದಿ ॥ (16)

ಆಸಮಯದೊಳಗಾನು ಜವ್ವನಮದಂಗಳವಿ ।
ಲಾಸದಿಂ ಬೇಂಟೆಗೈದಿದೆನೇಕರಥದಿಂದ ।
ಬೇಸರದೆ ಸರದೆ ಸರಿಯೂತಟೋದ್ಯಾನ ದೇಶದೊಳ್ಪೊತ್ತಳಿದೆಂ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ॥
ಪೋಸದಿಂದಲೆ ಗಜವು ಶ್ವಾಪದಂಗಳ ....? ।
ಭ್ಯಾಸಕೃತಹವೆನುತಲರಿತಿರುಳು ತತ್ತಟಿನಿ ।
ವಾಸಮಂಗೈದು ಕೋಪಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುತಿರ್ದೆನಂದಿನಿರುಳೆಚ್ಚರದೊಳು ॥ (17)

ಮೃಡಕಂಠಹಾಲಾಹಲವ ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।
ತೊಡನೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕವಿದು ಬರೆ ನಟ್ಟಿರುಳೊ ।
ಳೊಡನೊಂದು ಶಬ್ದ ಕೇಳ್ಪಟ್ಟುದೇನೆಂಬೆನಾ ಸಮಯದೊಳಗೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ॥
ಬುಡುಬುಡೆನುತುಲಿ ವುದಿದು ಗಜಘೋಷವೆಂದರಿತು ।
ತುಡುಕಿದೆಂ ಶಬ್ದವೇಧಿಯು ಶರೋತ್ತಮವ ನೀ ।
ರಡಿಕೆಗೊಂಬುವ ಮದೇಭಧ್ವನಿಯ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಪೊಡೆದೆನಾ ಕ್ಷಣದಲಾನು ॥ (18)

ಧ್ವನಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಶರ ತಾಗಿದುದು ಮರ್ಮಗಳ ।
ಖನನಗೈವುತ ಮಹಾವೇದನೆಗೆ ತರಹರಿಸ ।
ದನಘಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮ ಹಾ ! ಹತನಾದೆ ನೆಂದು ಕೂಗಿಟ್ಟು ಮುಗುಳ್ ॥
ವನದೊಳು ಜಲಾಹಾರ ಗೊಂಡಿರ್ದು ಜೀವಿಸುವ ।
ಮನುಜರಂ ಮರ್ದಿಸುವೊಡಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಪೇಳ್ದು ।
ದಿನಿಸನಿಟ್ಟಿಸ ಲಾರದಾವವಿಧಿತಂದಿಟ್ಟುದೀ ದುರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ॥ (19)

ಚೀರವಸನಂಗಳ್ ಜಟಾಭಾರ ವನ್ಯದಾ ।
ಹಾರ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳದಾರಿಗೇನಪಕೃತಿಯು ।
ಕೋರಾಯುದಿಂ ಗೈವರನಘರಂ ಕೋಲಿಂದಲಿಟ್ಟು ಕೆಡಪುವುದಿದೇನು ॥
ಕಾರಣವು ದುಷ್ಕಾರ್ಯದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಬಂದಿರ್ಪ ।
ವೀರನಾವನೊ ಪುರಾಕೃತವಡಗಿತೊ ವಿತತ ।
ಕ್ರೂರಗುರುತಲ್ಪಘನದಾವನೆಸಗಿದನೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಶರದುರುಬೆಗೆ ॥ (20)

ಜರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾದಂಗಗಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ।
ಧರೆಯಿಂ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದೇಳಲಮ್ಮದ ವೃದ್ಧ ।
ರರೆಜೀವಿಗಳ್ ನಿಶಾಂಧರ್ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳದೆಂತು ಬದುಕುವರೆನ್ನುವ ॥
ಪರಿಯುಚಿಂತಿಸುತಳುವದಲ್ಲದೆನ್ನಯದೇಹ ।
ಪರಿತಾಪಕೋಸುಗಂ ಚಿಂತಿಸೆನು ದೈವಬಲ ।
ದುರದಸಂಕಟವ ಮುಂದಿರದೆಳೆಸಿತೇಂಗೈವೆ ಶಿವಮಹಾದೇವದೇವ ॥ (21)

ಎಂದು ದೈನ್ಯೋತ್ಕಲಿತದಾಲಾಪಗಳನೆಸಗು ।
ತಂದು ಮುನಿದಾರಕಂ ಕೆಡೆದು ಮರುಗುವ ನಾದ ।
ಬಂದೆನ್ನ ಕಿವಿಗಂಟಲಾಕ್ಷಣಂ ಶರಚಾಪ ಕೈಗಳಂ ಜಗುಳೆನೆಲಕೆ ॥
ಕಂದಿತಾನನಮೆದೆಯೊಳಂ ಪುಟ್ಟಿದನುತಾಪ ।
ದಿಂದಾನು ಮೆಲ್ಲನೈತಂದು ನೋಡಿದೆ ಜಟಾ ।
ವೃಂದವಂ ಪರಪಿ ಕೆಡದಿಹ ತಾಪಸೋತ್ತಮನ ಕಲಿತಶಾರೀರಕರನ ॥ (22)

ಉರದೊಳಗೆ ನಟ್ಟ ಶರ ಪೂರಳುತಿರುವುಭಯ ।
ಕರ ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ತನ್ನವರ ಪಾಂಸುದಿಗ್ಧಶರೀರ ।
ಸುರಿವಶ್ರುಧಾರಾನುಕಾರ ಶೋಣಿಕಪೂರವೆರೆದ ಮುನಿದಾರಕನನು ॥
ಕರಕಲಿತಕಲಶವಂ ಕಂಡು ಭಯವಂ ಕೊಂಡು ।
ಬರಲು ನಡುಗುತ ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತನೈದಲ್ ಮುನಿಪ ।
ಕರಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ನೋಡಿದಂ ಕಲ್ಮರಂದಹಿಸುವಂತೆ ॥ (23)

ವನದಿ ಪರ್ಣಹಾರಗೈವನಾಥರ ತರಿವು ।
ದೆನುತಾವಪಂಡಿತಂ ಬೋಧಿಸಿಹನಲ್ಲದೊಡೆ ॥
ನಿನಗದೇನಪರಾಧಮೆಸಗಿದೆಂ ಕೋಲೊಂದರಿಂದೆನ್ನ ನೆಚ್ಚು ಕೆಡೆವೆ ॥
ಜನನಿಜನಕರ್ ಮುಪ್ಪಿನವರಂಧರಿ ನ್ನೊರ್ವರ್ ।
ತನಯರಿಲ್ಲದನಾಥರೆನ್ನ ಬರವಂ ನೋಡು ।
ತನುದಿನ ನೆನೆನೆನೆದು ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಯೊಳರ್ಪರವರಿಗೇಂ ಗತಿಯುಮರಸ ॥ (24)

ಭುವನಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ ಮಗುಳೆ ತರಿಯಲ್ ಶಕ್ತ ।
ರವರಿರ್ವನೆಲೆಯಿಲ್ಲಗೊಂದಡಿ ಪೋಗಿಮ ।
ತ್ತವರಿಗೀವೃತ್ತಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಸಂತೈಸಲ್ಲದಿರ್ದರರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥
ಲವಲವಿಕೆಯಾಗೆ ಜಾಠರದ ಬಂಧನಕೋಪ ।
ಮವ್ರಕೆ ಶಪಿಸದೆ ಮಾಣಾರದರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ ।
ಸುವಿವೇಕದಿಂದಲುಪಚರಿಸು ಬೇಗದೊಳೆನ್ನ ಶರಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು ॥ (25)

ಅಸುಗಳಂ ಹೀರುತಿದೆ ಯೆನ್ನ ವೈಕಲತೆಯು ।
ನ್ನೆಸಗುತಿದೆ ಪೊಸಮಸೆಯು ಕಣೆ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯಮಂ ।
ವಸತಿಗೈದಿದೆ ಬೇಗಲುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕೆನುತ ಮುನಿಪುತ್ರ ದೈನ್ಯದಿಂದೆ ॥
ಊಸಿರಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತತಿಭೀತಿಯಿಂ ।
ದುಸಿರ ಬಿಡದಮ್ಮದರೆಗೊರದಂತೆ ಕಾಣುತಿರು ।
ವೆಸಕಮಂ ಕಂಡಾತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳೊರೆದ ಭಯನಿವಾರಣದ ನುಡಿಯ ॥ [(26)

ಶರವ ತೆಗೆಯಲ್ ಪ್ರಾಣಮಿರದೆ ಪೋಪುದೆನುತ್ತ ।
ಲರಿದು ಚಿಂತಿಪೆಯೆರಗಿ ಭೂಸುರಂ ತಾನಲ್ಲ ।
ಪರಿದು ದೋಷಂಬಪ್ಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದಯಮಂ ತಿಳಿ ವೇಳ್ವೆನೊಂದುಸೊಲ್ಲ ॥
ಪರತಪೋರಾಶಿ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ ದೆಸೆಯಿಂದ ।
ಧರಿಸಿ ಗರ್ಭವ ಪಡದಳೆನ್ನ ಶೂದ್ರಾಂಗನೆಯು ।
ನಿರುತ ತಥ್ಯಮೆನುತ್ತಲರಿದು ಶರದುಪಹತಿಯ ಪರಿಹರಿಸು ನರವರೇಣ್ಯ ॥ (27)

ಎನುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತಲತಿಕಷ್ಟವಚನಗಳ ।
ಮುನಿತನಯ ಪೇಳಲಾನತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ಶರವ ತೆಗೆಯಲಸುಜಾರಿತಾಕ್ಷಣಕೆನ್ನ ಮನಸು ಖೇದವನಾಳ್ದುದು ॥
ನೆನೆದಂಗವೈಕಲ್ಯದಿಂದೆಸೆವ ದಾರಕನ ।
ಘನಸತ್ವದಿಂದೆತ್ತಿ ತಡಿಯೊಳಿಟ್ಟನುತಾಪ ।
ವನುಭವಂಗೈದನರೆನಿಮಿಷ ಮತ್ತೇನೊಂದನರಿಯಬಾರದ ದುಃಖದೆ ॥ (28)

ಸುದತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪರಾಸಿ ಬೆಂಬಿಡೆ ದೀಗ ।
ಳೊದಗಿತಿನ್ನೇಂಗೈವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಸೌಖ್ಯ ।
ಪದ ಕಾಣದತಿವೇಗ ಪೋಗಿ ವೃದ್ಧರ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸವೇಳ್ಕೆಂದು ತಿಳಿದು ॥
ಸದಮಲಕವಟುಕ ನಂಬಿದ ಮಾರ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು ।
ಪದಮಿಡಲ್ ಪಜ್ಜೆಗಳ್ ಸಾಗದಿರಲತಿಕಷ್ಟ ।
ಹೃದಯದಿಂ ಮೆಲ್ಲ ನಾಳೋಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತೇನುಪಾಯಮಂ ಗೈವೆನೆನುತ ॥ (29)

ಪಸಿವು ನೀರಡಕೆಯಿಂದತಿವೃದ್ಧರೀಮಾರ್ಗ ।
ದೆಸಕಮ ನೋಡುತಿಹರಾಂ ಪೋದರವರಿಗೇ ।
ನುಸಿರುವೆನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಲನ್ನೆಗಂ ತೋರ್ದುದೊಂದು ಮತಿ ಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ॥
ಪೊಸಕಲಶಮಾಯತಿಯ ಕರದಲಿರಲದಕೊಂಡು ।
ರಸಭರಣೆಗೈದು ಪಿದಿದೈದಿದೆಂ ಮತ್ತದಂ ।
ದುಗಿರಲಮ್ಮದೆ ಪಾದದುಲುಹ ತೋರಲಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನಿಲುತ ನಿಲುತ ॥ (30)

ಅತಿವೃದ್ಧರನ ವೃಕ್ಷಬಲ ? ರನಾಥರು ಬಂದು ।
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದೊಂದು ಪಾದಪಮೂಲದೊಳ್ ಕುಳಿತು ।
ವಿತ್ತತಕ್ಷುತೃಟ್ಪದದ ಬಾಧೆಯಿಂದಂತೊಳಲಿ ಬಳಲುತೊರಗಿರಲು ಕಂಡು ॥
ಅತಿಭಯಂಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೊಪ್ಪಳಾಗದೊಳ್ ।
ಯತಿಪನಿಪ್ಪೆಡೆಗೈದುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪಾದ ।
ಗತಿಯ ತಿಳಿದಿರ್ವರುಂ ಸುತನೆನ್ನುವಾಸೆಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ॥ (31)

ತಾತ ನೀರಡಿಕೆಗೆಂದುದಕಮಂ ತರೆ ಪೋಗಿ ।
ಯಾತ್ರಕಾಲಸಗೈದೆ ತೃಷೆಯಿಂದಲುಂ ಭವ ।
ನ್ಮಾತೆ ಸುತ ಬರೆ ತಡೆದನೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರ್ಪಳಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥
ಯಾತರಿಂದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಾದಲುಭಯರುಂ ।
ಮಾತಿನಿಂ ನಿಟ್ಟುರಿಸಲದಮನದೊಳಡದೆ ನಿಜ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಾಪಿಡಲ್ವೇಳ್ಕು ಮಲ್ಲದೆ ತೊರೆದು ನೀರಾಟದೊಳ್ನಿಲ್ವರೆ ॥ (32)

ಗತಿಹೀನರಂಧಕರನಾಥರೆಮಗಂ ನೀನೆ ।
ಗತಿಯನೀದೃಗ್ಬಲ ಮೆನುತ್ತನೆಚ್ಚಿ ಹುದಲ್ಗ ।
ದತಿಶಿರೋಮಣಿಯನ್ಯರಂತೆ ನೀಂ ಕೈವಿಟ್ಟರಾರೆಮ್ಮ ಪೋಷಿಸುವರು ॥
ಮತಿಯುತರೆಳಗ್ಗಳಂ ಮಾತಿಗುತ್ತರವೀಯ ।
ದತಿಮಾನಗೊಂಡಿರ್ದರೆಂತು ಬದುಕುವೆವೆನುತ ।
ಜೊತೆಯಿಂದಲಿರ್ವರೀಪರಿಯ ಮೂದಲಿಸಲ್ಕೆ ನಡುಕ ವೆಗ್ಗಳಮಾದುದು ॥ (33)

ಎನಿತುಕೋಪಿಸಲೆಮ್ಮ ಕಿನಿಸಿಂದ ನೋಡೆ ಮ ।
ತ್ತೆನಿತ್ರಹಿತಗೈದರುಂ ವಿನಯಮಂ ತೋರ್ಪಡಿಸು ।
ತಿನಿಸ ಬೈಚಿಡದನಿಸುದಿನ ನಿಜಪ್ರಾಣಕೆಂದತಿಶಯಮೆನುತ್ತ ಪೊರೆದು ॥
ತನಯನಟ್ಟಡವಿಯೊಳು ಬಿಟ್ಟರಾರ್ಗತಿ ಯೆಮಗೆ ।
ಮುನಿಸೇಕೆ ಮಾತಾಡು ಬಾ ಕಂದ ಮುದದಿಂದ ।
ಲೆನುತವರ್ ಬೆಸಗೊಂಡರತಿಭಯದೊಳಾಂ ಮೆಲ್ಲನುಸುರಿದೆಂ ಶಾಪ ಭಯದೆ ॥ (34)

ದಿಟ್ಟತನದಿಂದುಲಿಯೆ ಕೋಪಬಹುದೆಂಬ ಭಯ ।
ಮೆಟ್ಟುತಿರೆ ಮನವನಳುಕುತೆ ಬಳ್ಕುತಡಿಗಡಿಗೆ ।
ನಿಟ್ಟಸುತ ಕೇಳ್ ಮಹಾ ತು(ತ್ಮ)ಮ ನಾನು ಸುತನಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ॥
ಬೆಟ್ಟರಲು ಕೆಲವುಶ್ವಾಪದಗಳುಂ ನದಿಯೊಳಂ ।
ನಟ್ಟಿರುಳು ಸಂಚರಿಸುತಿರಲೆನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂ ।
ಮುಟ್ಟದುದಮೋಘಪಾತಕಮೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಲದ ನೊರೆವೆನೆನುತೆಂದನು ॥ (35)

ಕರಿಗಳುಂ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಕೈತರ್ಪವೆಂದು ಬಂ।
ಧುರದ ಕೋಪಿಷ್ಟಾನು ನೋಡುತಿರಲನ್ನೆಗಂ।
ಭರಣಿಗೈಯುವ ಕಲಶದತಿರವಂ ಕೇಳ್ಪಡಲ್ ಕರಿಯೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದೆ॥
ವರಶಬ್ದವೇಧಿಕಾರ್ಗಣೆಯ ಬಿಡಲದು ಪೊಕ್ಕೊ।
ಡುರದಿ ಮಾನುಷ್ಯರವಮಾದುದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ।
ನಿರ್ದಯದಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಕೆದರಿದ ಜಟಾನಿಚಯದಿಂದೊರ್ವನೊರಗಿರ್ದನು॥ (36)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಲಾಮುನಿಕುಮಾರ ಮಾ।
ತಾಡಿಸಿದ ನರನಾಥ ಭಯಗೊಂಬೆಯಾತಕದ।
ನಾಡಲೇಂ ಪೂರ್ವಕೃತಮಜ್ಞಾನದಿಂದಡಸಿತಾರಿಂದ ತೀರದಲ್ತೆ॥
ಮೂಡಿರ್ಪ ಶರವ ತೆಗೆಪವದಿಂದ ಪೋಗಿಹಿತ।
ಗೂಡೆಂದು ವೃದ್ಧರಿಗೆ ತಥ್ಯವಾರ್ತೆಯನರಿಪು।
ಕೂಡಿಪುದು ಜಲಮನೆನೆ ಶರವನುದ್ಧರಿಸಿದೆನು ದಾರಕನ ವಚನದಿಂದ॥ (37)

ಶರವ ತೆಗೆಯಲ್ಕಾತ ಸುರನಗರಿಗಂಸರಿದ।
ನರೆನಿಮಿಷಮಾಲಸ್ಯಗೈಯದಾಂ ಬಂದು ನಿಜ।
ಚರಣಕರಿಪಿದೆ ಜೀಯ ಅಪರಾಧಮಂಗೈದೆ ಮಾಜೆನೆಳ್ಳನಿತನೈದೆ॥
ಕರುಣದಿಂ ಪಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕೆನುತಲಾನೊರೆವ।
ಖರತರದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ಹಮ್ಮೈಸು
ತೊರಗಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚತ್ತು ಕೋಪದಿಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತೆನ್ನೊಳಂತೆಂದರೊಲಿದು॥ (38)

ಕುಲಗೆಡುಕ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಾಚಾರ।
ಕಲಿತ ನೀಂ ಪೇಳದೀ ದುರ್ನುಡಿಗದೇನೆಂಬೆ।
ನೆಲದೀವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮುನಿಯಕೊಲಲಪ್ಪುದೇ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ ನಿಷ್ಠಕನನು॥
ಪಲುಬಲೇನಜ್ಞಾನಕೃತಮಾಯಿತದರಿಂದೆ।
ತಲೆಯುಳಿದುದಿದು ಜ್ಞಾನಕೃತಮಾದೊಡಾಕ್ಷಣದಿ।
ನೆಲವಿಲ್ಲದಲೆ ಪೋಪುದಾವರ್ಜಯಾದೊಡಂ ಪೇಳ್ದೇನು ಫಲನಿನ್ನೊಳು॥ (39)

ಆದುದಂ ಪೇಳ್ದೇನು ವೇಗದಿಂದೆಮ್ಮ ಕೊಂ।
ಡೊದಯ್ದುಗನಲ್ಲಿಡುವುದೆನಲೆತ್ತಿ ಕಾವಡಿಯ।
ನಾದರಿಸುತೈದಿ ಬಿಟ್ಟಿರ್ದಾತನೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರವರತಿಶೋಕದಿ॥
ಮೇದಿನಿಯೊಳೊರಗಿರ್ದ ತನಯನಂ ತಡವರಿಸ।
ಲಾದಿಸಂಭವಮಾಗಿ ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳುಂ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಶವದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳಲಿದರದೇನೆಂಬೆ ಖೇದದಿರವ॥ (40)

ಹಾ! ಪುತ್ರ ಎಮ್ಮನುಳಿದೆಲ್ಲಿಗೈದಿದೆ ಬೇಗ।
ಬಾ! ಪುತ್ರ ಕಣ್ದೆರೆದು ನೋಡದಿರ್ಪೆಯದ್ಯಾತ।
ಕೈಪುತ್ರ, ಮತ್ತೇನು ತಾಪಸಂಭವಮಾದುದೇಂಕತದಿ ವಂದಿಸದಿಹೆ॥
ಕೋಪದಿಂ ನೋಡದಿರಲಾರೆಮ್ಮ ಪಾಲಿಸುವ।
ರೀಪಾಪಿಯಿಂದೆಮ್ಮ ನಗಲುವರೆ ಮಾತೆ ಸಂ।
ತಾಪ ಗೊಳುತಿಹಳೆದ್ದು ಮಾತಾಡು ಮೊಗನೋಡು ನಿಷ್ಕರುಣಗೈಯದನಘ॥ (41)

ಅರೆ ನಿಮಿಷವೆಡೆಬಿಡದೆಯಿನಿತು ದಿನ ಪರಿಯಂತ ।
ಸ್ಮರಿಸಿದುದನೊಲಿದಿತ್ತು ಮನದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಂ ।
ಪೊರೆದು ನುಡಿಯಂ ಮೀರದತಿಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಜಸವನುಂ ಗಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ಪೊರೆವುದುಚಿತವೆ ? ಲೂನಪಕ್ಷದ್ವಿಜರಂತಿಲ್ಲಿ ।
ಮರುಗುತಿರುವೆವು ಕಂದ ನುಡಿಯದಿರೆ ಮುಳಿಸಿಂದ ।
ಕರುಣದಿಂದಪ್ಪು ಬಾರೆಂದು ಪಲುಬಿದರಾಗ ಜಂಪತಿಗಳೀವೆಳ್ವನು ॥ (42)
ನೆಲವದಿರಿತಾಗ ತಾಪಸಪ್ರಲಾಪಂಗೈಯು ।
ಲಲಿವರಾರಿದಿರಿನಲಿ ಕೋಪ ಬರೆ ಮೇಲ್ಕೈಯ್ಯ ।
ಲೆಲವೊ ಶಮನಿಷ್ಪಾಪಕರ ಧರ್ಮರೂಪನಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂತೊ ಮರುಳೆ ॥
ಕೊಲೆಗಡುಗ ನೀಪರಿಯ ಖೇದವಂ ತಂದಿಟ್ಟ ।
ಬಲುಹಿನೆಂದೆನುತ ಪಂಬಲಿಸಿ ತರಳನ ನೋಡು ।
ತಲಘುಮತಿ ಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದನೇವೇಳ್ವೆನಚ್ಚರಿಯ ನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (43)
ಮನದುತ್ಸವದಿ ಪೋಗಿ ಸವು ಸಪ್ತಕಮಜನ್ಯ ।
ತನುವಿಂದಲೆಚ್ಚಾಡಿ ಬೇಗಮದ ಪೋಗಾಡು ।
ತಿನಬಿಂಬಮುಚ್ಚಳಿಸಿ ಪೋಗುವರದಾವಗತಿ ಗಾಗತಿಯು ನಿನಗಡಸಲಿ ॥
ಮನವ ಸಂಚಲಗೈಯುದನುದಿನಂ ಮಸ್ತಕದ ।
ವನಜಮುಟ್ಟಿಪ ಪವಿವ್ರಾಜರಿಂಗೇನು ।
ಘನಸುಗತಿಯಹುದು ಮತ್ತಾಸುಖಸ್ಥಾನವಂ ನೀನೊಲ್ವುದೆಲೆ ಪುತ್ರಕ ॥ (44)
ಸಗರಶೈಬ್ಯಂದಿಲೀಪಂ ದುಂದುಮಾರಸಂ ।
ಯುಗಶೂರಮಾಂಧಾತ ನಳನಹುಷಮುಖ್ಯರಿಂ ।
ಗೊಗುಮಿಗೆಯು ಸದ್ಗತಿಯದಾವದಾವ ಮೊನಿನಗದಬ್ಬುಲೆಡೆವಿಡದೆ ಮಗನೆ ॥
ನಿಗಮ ಪಾರಾಯಣಂಗತಿಶಯದ ಶ್ರೌತಗಳ ।
ಸೊಗಸಿರುವ ಕರ್ಮಟರಿಗಂಭೂಹಿರಣ್ಯಾದಿ ।
ಬಗೆಬಗೆಯದಾನಿಗಳಗಾವಗತಿಯು ಹುದದುಮೆ ನಿನಗೆ ವಶವಾಗಲನಘ ॥ (45)
ವರಮಂತ್ರಗಳನೇಮದಿಂದಲನುದಿನಬಿಡದೆ ।
ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದ ಸತ್ಪುರುಷರಿಂಗಪ್ಪ ।
ಪರಮಸದ್ಗತಿಯುಪ್ಪುದಲ್ಲದೆನ್ನಯಕುಲಜರರಿಯುರಾರ್ತಿಯ ಪದಗಳ ॥
ತರಳ ನೀನದರಿಂದ ಸುರಪನೆಡೆಗೈದೆನುತ ।
ಪರಿಪರಿಯಪಂಬಲಿಕೆಗಳಲಳಲುತುದಕವಂ ।
ವಿರಚಿಸಿದನಿತರೊಳ ಗಾದುದಚ್ಚರಿಯಭ್ರದೊಳಗದೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆನು ॥ (46)
ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಸೇವೆಯ ಸಾಧುಜನರೊಳು ।
ಸಂಗಬಂಧುರದ ತಪದಿಂದಲಾರ್ಜಿಸಿದ ಸುಕೃತದಿಂ ।
ಬಂದೊದಗೆ ದಿವ್ಯರಥಮಾಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು ಸುರಪನೊಡನೆ ॥
ಪೊಂದೇರೊಳ್ಕೈತಂದು ಪಿತಮಾತೆಯಂ ನೋಡು ।
ತೆಂದ ಭವತ್ಸೇವೆಯಿಂದೆನಗೆ ಸುರಲೋಕ ।
ಬಂದುದು ಭರಂ ಬೇಗ ಬಹುದೆನುತ ಮುನಿತನಯ ಬೀಳ್ದು ಬಾನೆಡೆಗೈದಿದಂ ॥ (47)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಭಯದೊಳಾಂ ನಿಂದಿರ್ದೆ ।
ನಾಡಲಮ್ಮದೆ ಮುನಿಪನನಿತರೊಳ್ಕರೆದು ಮಾ ।
ತಾಡಿಸಿದನರಸೆ ಮರಣದ ಭೀತಿಯೆಮಗಿಲ್ಲ ಪೊಡವಿಡನುಮಾನಗೊಳದೆ ॥
ಜೋಡಿಲ್ಲದೆಮ್ಮ ಪುತ್ರನ ಶರದಲೆಚ್ಚು ನೀ ।
ಮಾಡಿದೆ ಯಪತ್ಯಬಾಹಿರನ ಮತ್ತದರಿಂದ ।
ನೀಡುವೆನು ಸದೃಶಫಲಮಾವ ಶಾಪವನೆನುತ ಕನಲಿ ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿದನು ॥(48)

ಮಗನ ಕಾಣದಲಾವದೆಂತು ಸಂಕಟಗೊಳುತ ।
ಪೊಗುವೆವಗ್ನಿಯನಂತೆ ನೀಂ ನಿನ್ನ ತನಯರಂ ।
ಮಿಗೆ ನೆನೆವ್ರತಸುಗಳವೆ ಯಿದು ತಪ್ಪಲರಿದೆಂದು ಶಾಪಮನ್ನಿತ್ತು ಭರದಿ ॥
ಅಘಹರಹರಂ ಸತೀವೆರದು ಚಿತೆಯನ್ನಡರಿ ।
ಪೊಗುತ ಪ್ರಾಕೃತದೇಹಮಂ ಕಳೆದು ದೇವತತಿ ।
ಸೊಗಯಿಸುವ ತನುವಿಡಿದು ಸಗ್ಗಕೈದಿದ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು ॥ (49)

ಉದಮದದ ಜವ್ವನದಲುಬ್ಬಿಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ।
ಮಿದು ತಪ್ಪದಡಸಿತಾ ಮೌನಿಯುತ್ತಮಶಾಪ ।
ಸದೆಯುದುಳದಪುದೆ ಕರಗತಮಾದ ರತ್ನಮಂ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ನೀಗಿ ॥
ಹದನೆನಿಸಿ ಚಿಂತಿಪ್ಪುದು ಶೋಕಿಪುದು ಬಳಲಿಪುದು ।
ವಿಧಿಕೃತಮಿದೆಲ್ಲ ಮೀರಲ್ ಬಾರದಾದುದಲೆ ।
ಸುದತಿ ಸಂಭವಿಸದೆ ವಿಪತ್ಪ್ರೋಗಕಾರಣಂ ಕಾಣ್ಬುಟ್ಟಿದೀಗಲೆಮಗೆ ॥ (50)

ನಿಲ್ಲದೀತನು ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನ ।
ಫುಲ್ಲಾರವಿಂದಸುಂದರಮುಖವನುಂ ಕಾಂಬು ।
ದಿಲ್ಲಾವು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ತೆರದೊಳಳ್ಕುಳಲುತ್ತ ತೊಳಲುತ್ತಲೆ ॥
ಸೊಲ್ಲ ತೋರುತಲಿರ್ದೆವಿನಿತುಪತ್ತದ ಶಕ್ತಿ ।
ಯಿಲ್ಲದುಸಿರುಸಿರಿಂದ ಬಳಲುತಿದೆ ಬೇಗ ಕೌ ।
ಸಲ್ಯೆ ಬಂದೆನ್ನಂಗಮಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರಗಳಿಂದಿನಿತುನಿನಗಂ ದೊರೆಯದು ॥ (51)

ಎಂದೆನುತ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನೊರೆದು ಪಂಕ್ತಿರಥ ।
ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂ ರಾಮನಂಗೋಪಾಂಗ ।
ದಂದಾಯತಂಗಳಂ ಮಂಬಿಸುತಲಿಡೆವಿಡದೆ ತತ್ಕೀರ್ತನಂಗೈವುತೆ ॥
ಇಂದಿರಾಪತಿ ರಾಮಪ್ರವರಸನಂ ತನಯ ।
ನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತೆರಕವೆರೆದಂತೆ ಮಾನಸವ ।
ಪೊಂದಿಸಿದನಾತನೊಳದೇನು ಧನ್ಯನೋ ಗಿರಿಜೆ ಮತ್ತಾರಿಗಳವಡದಿದು ॥ (52)

॥ ಸಂಧಿ 23 ಪದ 1011 ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನತನಯಶಾಸನವ ಮಸ್ತಕದಿ ।
ಧರಿಸಿ ಮಾತುಳನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜವದಿಂ ಬಂದು ।
ಭರತ ನಿಜಪಟ್ಟಣದಿ ಮಾತೆಯರ ಪದಗಳಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟನೊಲಿದು ॥

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ಕೌಸಲ್ಯೆಸೌಮಿತ್ರಿಯರೊ ।
ಳೊರೆದ ನಿಜವೃತ್ತಮಂ ನೆನೆದು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಮಂ ।
ಮರೆದೊರಗಲರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪಂಬಲಿಸುತ್ತಲೀಸತಿಯರುಂ ನಿಟ್ಟುಸೆ ॥
ಅರಿಯದಂತಾನಿಶೆಯು ಜರುಗೆ ಪ್ರತ್ಯೂಷದೊಳು ।
ಸೆರವೆತ್ತಿ ಪಾಡಲನುಗೈದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂ ।
ಧುರದ ತಂತ್ರೀಸ್ವನಂ ಶ್ರುತಿಮಧುರತರಮೆನಲ್ ಕಲ್ಪಿತಾಮಂದಿರದೊಳು ॥ (1)

ಕೆಲರು ಪಾಡುತ್ತ ಕೆಲರಾಮಹಾರಾಜನಂ ।
ನೊಲಿದು ನುತಿಸುತಕೀರ್ತಿಗಾಯಕದಿ ವೀಣೆಗಳ ।
ನಲಪಿಂದ ಬಾಜಿಸುತಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಂತೆಚ್ಚರುಂಗೊಳಿಸುತಿರಲು ॥
ಕಲಿತ ಮಾಧುರ್ಯಗುಂಭಿತ ಸ್ವರಗಳಂ ಕೇಳು ।
ತ್ರುಳಿ ಮಸಗಿತಮಿತ ಶುಕಪಿಕ ಕೇಕಿಹಂಸೆಗಳ ।
ಕಲಕಲಾರವಮಂಜುತರಮಾಗಲಿಟ್ಟಿಸುವ ಕುತುಕೆ ಭಾಸ್ಕರಂಮೂಡಿದಂ ॥ (2)

ಹರಿಚಂದನೋತ್ಕಲಿತ ಪರಿಮಳಿತಮುದಕಮಂ ।
ಕರಜೆಲುವನಾರಿಯರ್ ಕಾಂಚನ ಘಟಂಗಳೊಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯಮಂಗಳಾಲಂಬನಯಥಾನ್ಯಾಯ ವಿರಚನೆಗೈಯಲಾಗ ॥
ಪರಮಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವಮಾದುದೆಂದಿನಂ ।
ತರಮನೆಯ ನೃಪತಿಗೆಚ್ಚರು ದೋರದಿರಲನ್ನೆ ।
ಗರಸಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೆಚ್ಚತ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಡುತಲೈತಂದಳೊಲಿದು ॥ (3)

ಪತಿಯನೆಚ್ಚರುಗೈಯಲೈದೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸಂ ।
ಗತಿಸೆಂದು ಮಾಗಧಿಯ ಮಿಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀಜನವೆಲ್ಲ ।
ರತಿಶಯದಿ ಪರ್ಯಂಕದೆಡ ಬಲದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಸಪ್ಪಳಮೆಸಗಲು ॥
ಕ್ಷಿತಿಪನೆಚ್ಚರುಗೊಳ್ಳದಿರಲು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಬಂ ।
ದತಿಮೃದುಳಕರಗಳಂ ಪಾದಕಮಲಂಗಳಂ ।
ನತಿಸುವಂದದಿ ಪಿಡಿಯಲಿಕೆ ಸಂಜನಿಸದಿರಲತಿಶಂಕೆಯತಾಳ್ದಳು ॥ (4)

ಪದಗಳಂ ಸೋವರಿಸಿ ಹಸ್ತಂಗಳನ್ನೊತ್ತಿ ।
ವದನದೊತ್ತಂ ಸಾರಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರಾಮುಖದ ।
ಲುದಿತ ಪರಿಮಳ ಪೂತಿಗಂಧಾನುಕರಣೆಯಿಂ ತೋರಲತಿಭಯದಿಂದಲಿ ॥
ಸುದತಿ ಕಂಪಿಸಲುಳಿದ ನಾರಿಯರ್ಗೀಪರಿಯ ।
ವಿದಿತಮಾದುದನರ್ಥಕರಮೆಂದುಬೇಗ ಬಂ ।
ದೊದಗಿ ನಾಲ್ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಕ್ಷಿತಿಯರಸನಂಗ ಶೈಥಿಲ್ಯದಿರವ ॥ (5)

ಕಂದಿದಾನನವ ಜವಗುಂದಿರುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ।
ನಂದಿರುವ ಕಳೆಯು ಕರದಂದವಮಾಂತಿಕದೇಹ ।
ಮಂದು ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಹಾಹಾ ! ನಾಥನೆಂದು ಭೂತಳಕೆ ಕೆಡೆಯೆ ॥
ಪಿಂದಿರ್ಪ ನಾರಿಯರ್ ಕೋಯೆನ್ನುತಾರ್ತಿಯಿಂ ।
ಬಂಧುರದಶೋಕದಿಂದಳುವವರರವ ಮನೆಯ ।
ಪೊಂದಿತೆಣ್ದೆಸೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೊಡುವ್ರೊಲಾದುದರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (6)

ನಾರಿಯರನೇಕವಿಧದಿಂ ಪ್ರಳಾಪಂಗೈಯ ।
ಲಾರುಕಂಪಿಸುವರು ಶಕ್ಯವಲ್ಲದಲಿರಲು ।
ಓರಂತೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಜಡುತ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಜರದು ॥
ಕ್ರೂರೆ ಕುಬ್ಜೆಯವಾತಿನಿಂದ ಪತಿಯನ್ನೀಗಿ ।
ಕೋರಾಯಸಂಪದವನನುಭವಿಸಲಿಚ್ಛೆಗೈ ।
ದೀ ರಾಜಕುಲವನೀರೊಳಗೆ ಕೆಡಡಿದೆ ಮಹಾಕಾಳರಾತ್ರಿಯು ತೆರದೊಳು ॥ (7)

ತನಯನಂ ವನಕಟ್ಟ ಸೆನೆನೆನೆವ ಸಂಕಟದೊ ।
ಳನಪ್ರೋದವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ಕುವರರ್ ಚಿತ್ತ ।
ದನುತಾಪದಿಂದಸುಗಳಂ ಬಿಡುವರದ ಕಂಡು ಬಂಧುಜನರೆಲ್ಲ ನೊಂದು ॥
ಹನನವಪ್ಪುದು ರಾಜಕುಲವೆಲ್ಲ ಸಂಹಾರ ।
ದನುವಾಂತುನೆರೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನೊರ್ವಳಿಂದವಿಾ ।
ವನಜಬಾಂಧವವಂಶ ಪೋದುದಕಟಕಟೆನುತ ಮರುಗಿದಳ್ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ॥ (8)

ಕುಲವ ನುಂಗಿದ ಕಾಳರಕ್ಕಸಿಯ ನೋಡುತ್ತ ।
ಕೆಲದಲಿರಸಲ್ಲನಾವೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ।
ನಲಘುವಿಕ್ರಮನರಸನಂಗವಂ ತಳ್ಕೈಸಿ ಪೊಗುವನಗ್ನಿಯನೆನುತಲಿ ॥
ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾಚಾರಮನ್ನೆಸಗುತ್ತ ।
ಲಲನಾಸಮೂಹಮಿರ್ಪುದ ಪೇಳಲಾರ್ಗಳವು ।
ನೆಲದೊಳುಳ್ಳಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುಂ ಸುಖದುಃಖ ಬೆನ್ನಪತ್ತಿರ್ಪುದಲ್ತೆ ॥ (9)

ಬಿತ್ತರದ ದುಃಖಪರ್ಬಿದುದೂರನಾಕ್ಷಣದೊ ।
ಳಿತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಲುಂ ತನ್ಮಯವಾವಸ್ಥೆಯಾ ।
ಗುತ್ತ ಬರಲನಿತರೊಳ್ ಜಾಬಾಲಿಕಾಶ್ಯಪಂ ಕಣ್ವವೌದ್ಗಲ್ಯಮುನಿಗಳ್ ॥
ಉತ್ತಮವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯರೈತಂದು ಕಂಡಾನೃ ।
ಪೋತ್ತಮನವಸ್ಥೆಯಂ ತವೊಮ್ಮೆಳಾಳೋಚಿಸಿದ ।
ರೆತ್ತಲುಂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಕಾರ್ಯ ಬಂದುದಿದಕೇನೆನುತ ಮುಂದರಿಯದೆ ॥ (10)

ಅರಸಾದನಿಕ್ಷ್ವಾಕು ಕುಲದ ಮತ್ತೀನೆಲದ ।
ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದು ಪೂರ್ವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ।
ಪರಿವಿಡಿದಖಂಡಜನಮುಂ ಗಳಪಮೇಧಾವಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಪೋದ ಬಳಕ ॥
ವರಧನುರ್ಧರರಾಮನುದ್ಧರಿಸೆ ಶಕ್ತನಾ ।
ಪರಿಯಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳರ್ಪ ।
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರುಂ ಕೇಕಯಾಧಿಪನೆಡೆಯ ದೂರದೇಶದೊಳರ್ಪರು ॥ (11)

ಸಿಡಿಲು ವರ್ಸೋಃಫಲಗಳತಿ ಘೋರತರವೃಷ್ಟಿ ।
ಪೊಡದಪುವು ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯು ಗುರುಶಿಷ್ಯ ।
ರೆಡೆಂಬುಮರ್ಯಾದೆಗಳ್ ಸುತಜನಕರೆಂದೆಂಬ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಸ್ಥಿತಿಗಳು ॥
ನಡೆಯುಲಮ್ಮವು ನಿರರ್ಥಕ ಕಲಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ।
ಮಡಿಗಡಿಗೆ ಪೆರ್ಚೆ ಬಹುದಿಲ್ಲರಿಗೆ ಸತಿ ಪತಿಯು ।
ನುಡಿಸವಿರ್ಪರ್ ನಿಜೋತ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದೊಡೆಯು ನಿರದಾರಾಜ್ಯಮತಿ ಪೂಜ್ಯವು ॥ [(12)

ಬಲಿ ದುರ್ಬಲರ ಬಾಧೆಗೊಳಪಸತ್ಯಾಹಿತಾ ।
ಕಲಿತವಾವಪುದು ರಮ್ಯೋದ್ಯಾನ ದೇಶದೊಳ್ ।
ಚೆಲುವ ನರನಾರಿಯರ್ ಚರ್ಚಿಲಿಸಲಮ್ಮರು ಬುದ್ಧಿಯುತವಾದ ಸಭೆಯಿಲ್ಲವು ॥
ನಲುವಿಂದಯಾಗಶೀಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ।
ಪಲಬಗೆಯ ಯಜ್ಞದೊಳಗಾತ್ತದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ ।
ನೊಲವಿಂದಲೀಯರತಿಶಕ್ತರೆಂದಿನಿಸಿರ್ಪರೊಡೆಯರಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯದಿ ॥ (13)

ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿಪುಣರಖಿಳ ಪೌರಾಣಸಂ ।
ಜಾತಸುರತಾಪ್ರೀತರೆನಿಪ ತತ್ವಜ್ಞರತಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೌರಾಣಗಳ ಕೇಳಲನುದಿನಂ ಸರ್ವಭೂಷಣ ಭೂಷಿತ ॥
ಕಾತುರಾಂಗಿಯರಾಟ ಕೆಳಸಿಬರರುದ್ಯಾನ ।
ವಾತಾಯನಂಗಳಿಗೆ ಕಾಮುಕಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ವಾತರಾಸಾಯಶಾಹ್ನದು ದ್ಯಾನಮಂಬಿಡುವರರಸಿಲ್ಲದಿಹ ರಾಷ್ಟ್ರದಿ ॥ (14)

ಪೆರರ ದೇಶಂಗಳಂ ನಿಜನಿಜವ್ಯಾಪಾರ ।
ಕಿರದೈದೆ ಬಹ ವಣಿಗ್ಜನಮಿದಂ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ।
ಪರಿಪರಿಯರನ್ಯಧನ ಕನಕಪಾಷ್ಕಲತೆಯಿಂದಿರ್ಪರುಂ ಭಯಗೊಂಬರು ॥
ತಿರುಗವು ವಿಷಾಣಯುತ ಷಾಷ್ಟಿಹಾಯನತುಂಗ ।
ಕರಿಗಳ್ವೀಥಿಯೊಳು ನಟಗಾಯಕಾದಿಗಳ್ ।
ಚರಿಸಲಮ್ಮರು ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಲರೆನಿವಿಷಕರಸಿಲ್ಲದಿಹರಾಷ್ಟ್ರದಿ ॥ (15)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ಧರ್ಮಂಗಳುಂ ।
ಜಾತವಾಗವು ನಿಖಿಲದೇವತಾರಾಧನೆಯು ।
ಮಾತಿಲ್ಲದಂತಿಹುದು ನಿಖಿಲ ಧರ್ಮಗಳುಳಿದ ಪರಿಯುಲತಿಘೋರತರದಿ ॥
ಭೀತಿ ಸಂಭವಮುಕ್ಕುಮಮಿತ ವಿಕ್ರಮಭಟ ।
ವ್ರಾತ ತಮ್ಮೊಳ್ತಾವೆ ಪಗೆಗೊಂಬರರಿಭಯದಿ ।
ನೀತ ಮಪ್ಪಪ್ರಜೆಗಳತಿಖೇದ ಮುದ್ಭವಿಪುವರಸಿಲ್ಲದಿಹರಾಷ್ಟ್ರದಿ ॥ (16)

ಉದಕಮಿಲ್ಲದ ನದಿಯು ತೃಣಮಿಲ್ಲದಿಹ ಬನಂ ।
ಪದುಳಗೈದಪನಿಲ್ಲದಿಹ ಗೋವ್ರಜಂ ಮನೋ ।
ಭ್ಯುದಯಮಂ ತಿಳದು ಪಾಲಿಸುವಸತಿಯಿಲ್ಲದಿಹ ನಾರಿಯರ ಸಂದೋಹಮಂ ॥
ಅದುಭುತಮಿಥಃ ಕಲಹದಿಂದ ಮಾತ್ಸ್ಯಂ ನ್ಯಾಯ ।
ಮೊದಲ ಮತ್ತೇನುಳಿಯದಂತಪ್ಪುದದರಿಂದೆ ।
ಲಧಿಕಪ್ರತಾಪಿಯರಸನಾಗಬೇಕ್ಕೈರಾಷ್ಟ್ರ ಸುಖಭೋಗಲಿಚ್ಛೈಯೊಡೆ । (17)

ಬಲಪುಷ್ಟಿಯುತದೇಹಕಣ್ದಿಟ್ಟಿಗಳ ತೆರಂ ।
ನೆಲದಾಣ್ಮಸತ್ಯ ಧರ್ಮಪ್ರವರದಿಂ ರಾಷ್ಟ್ರ ।
ಪೊಳಿದು ಪೆರ್ಚುವಡೆರಿಗಳಂ ತರಿದುಲೋಕಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವೊಡೆ ॥
ನಲಿನಾಕ್ಷಭೂತಿಯನ್ನಾಂತು ಪಿತಮಾತೆಯರ ।
ನಲಪಿಂದಲವರವ ವಿಧವರಿತು ಪೋಷಿಸುವ ।
ಬಲಿಯೊರ್ವನಾಗವೇಳ್ಕೊದಗದೊಡೆನಾಯಕಂ ರಾಷ್ಟ್ರವಿರ ಸಲ್ಲಪೊಲ್ಲ ॥ (18)

* ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯನೆಂದವಾಣಿಯು ಕೇಳ ।
ಹರುಷದಿಂದಾವಿಪ್ರರೆಲ್ಲ ಸಂತಸಗೊಂಡು ।
ಭರತನಂ ಬರಿಸೆನುತ ಸನ್ಮತದೊಳೊರೆಯಲ್ ವಸಿಷ್ಠಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರು ॥
ಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ ದಿನಮೂರರೊಳಗೈದಿ ಬಂ ।
ಧುರದ ಜವದಿಂ ನೃಪಕುಮಾರಕರ ಮತ್ತವರಿಗೆ ।
ಕರತರುವುದೆನಲವರ ಮಾತಿನಿಂದಂ ಗಮನಶೌಂಡರಂ ಕರದರೊಲಿದು ॥ (25)

ಬರಲು ಪೋಗುವ ಚರರ ಕಂಡೆರುಂಧತಿಯರಸ ।
ನೊರೆದನವರೊಡನೆ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಸ್ಥಿತಿಯು ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ನೀವೈದಿ ಕಟ್ಟೆದೀ ವಸ್ತ್ರಗಳನವರಿಗಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ॥
ದೊರೆಯು ತತ್ತನಯರಂ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯು ಕೇಳ ।
ದರು ವಸಿಷ್ಠರೆನುತ ಮೊದಲಿಸಿ ಭರತನೊಳ್ ।
ಪೊರೆವುದವಸರದಿಂದ ಬರಹೇಳದಂ ಮೌನಿಯೆನುತ ಸೂಚಿಪುದು ನಯದಿ ॥(26)

ಅಡರಿ ಜವವದ್ಘೋಟಕಗಳ ವಾರಣನಗರ ।
ದೆಡೆಯು ಗಂಗೆಯು ದಾಂಟಿ ಪ್ರಾಙ್ಮುಖದಿ ಪಾಂಚಾಲ ।
ವೊಡನೆ ಕುರುಜಾಂಗಲವ ನಖಿಲದೇಶಂಗಳಂ ನದನದಿಗಳಂ ನೋಡುತೆ ॥
ಕಡುಜವದಿ ಶರದಂಡಮಂ ಕಳೆದು ನೈಕೂಲ ।
ಪೊಡವಿಧರನಿಭವಿಟಪಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಗಮನದಿಂ ।
ನಡೆದರು ಕುಳಿಂಗಾದಿ ದೇಶಂಗಳಂ ಕಳೆದಿಕ್ಷುಮತಿಯುತಟವ ॥ (27)

ನೋಡುತಲಿ ಬಾಹ್ಲೀಕ ವಿಷ್ಣುಪದಶಾಲ್ಮಲಿಯು ।
ನೋಡುತಂಜಲಿ ಪೇನಯುತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ।
ನೋಡುತಂ ದಿವ್ಯ ಪದ್ಮಾಕರ ಸರಸ್ಸುಗಳ ವಿವಿಧಪಲ್ವಲನದಿಗಳ ॥
ನೋಡುತಂ ಪಂಚಾಸ್ಯಶಾರ್ದೂಲ ಮೃಗಗಳಂ ।
ಕೂಡೆ ಜವದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡರತಿವೋದದಿಂ ।
ರೂಢಿಗಚ್ಚ ಗಿರಿವ್ರಜ ಮಹತ್ಪಟ್ಟಣವನಾಚರರ್ ಶ್ರಾಂತರೆನಿಸಿ ॥ (28)

ದೊರೆಯ ಹಿತ ಕುಲರಂಜನಾರ್ಹನಿಜಗೋತ್ರಕಂ ।
ದೊರೆಯುಲತಿಜಸಮೆಂದು ಶಾರೀರಕಷ್ಟಮಂ ।
ಮರೆದಿರುಳುಪಗಲೆನ್ನದತಿವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡು ಪುಟಭೇದನವನು ॥
ತರಣಿಯುದಿಸಲ್ ಪೋಗಿ ಕಂಡಪೆವು ಕಣ್ಗೆಟ್ಟ ।
ತುರಗಂಗಳಿಗೆ ಜಲಾಹಾರಮಂಗೈದಿಲ್ಲಿ ।
ಇರುಳಿರ್ಪೆವೆಂದು ಚರರಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾಂಗೈದಿಳಿಯಲುಂ ಭರತನಿತ್ತ ॥ (29)

* ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ 7 ಪದ್ಯಗಳ ಗ್ರಂಥಪಾಠವು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮುತ್ತಯ್ಯಮಾತುಳರ ಲಾಲನಾಹರ್ಷದಿಂ ।
ಮತ್ತೆ ಷಡ್ರಸಮೂಡಿ ಸುಖದಿ ಪವಡಿಸಲಾದು ।
ದತ್ಯಾಹಿತ್ರಮುಮೆನಿಪ ಸ್ವಪ್ನಸಂದರ್ಶನಮದೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು ॥
ಮತ್ತೆ ಭಯದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದತಿದುಃಖದಿಂ ।
ಹೃತ್ತಾಪ ಮಿಗೆ ಗೊಳ್ಳುದೆಚ್ಚೆತ್ತು ಮೂಡಗಡೆ ।
ಲೊತ್ತಿಗಂ ದಿನನಾಥ ಬರ್ಪನ್ನ ನಿಜಸಭೆಯನ್ನೈದಿವಂ ಸಂತಃಪದೆ ॥ (30)

ಒಂದೆಡೆಯು ಪಾಡುವರ ಒಂದೆಡೆಯು ನೋಡುವರ ।
ದೊಂದೆಡೆಯಲಾಡುವರ ಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಂ ಮನಕೆ ।
ತಂದುಕೊಳದಾರೊಡನೆ ಮಾತಾಡದತಿಖೇದಮೌನದಿಂ ಭರತನಿರಲು ॥
ಬಂದು ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ಬಗೆಬಗೆಯೊಳುಪಚರಿಸು ।
ಇಂದಿದೇನೈ ತಾತ ದೀನಮಾನಸನಾಗಿ ।
ಕುಂದಿರ್ಪೆಯೆನಲವರೊಳೊರೆದ ನಿಜಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ಕಂಡವೃತ್ತಾಂತಗಳನು ॥ (31)

ತಲೆಗೆದರಿ ಶೈಲಾಗ್ರಮಡರಿ ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ।
ತಿಲಪಿಷ್ಟಮಂ ಮೆಲುತ ತೈಲಪಾನದಿ ತಾಪ ।
ನಿಲದೆಂದು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದಂ ಗೋಮಯಹೃದಕ್ಕಂದು ಕಂದಿದಾನನದಿ ಪಿತನು ॥
ಕಲುನೆಲಂ ಕಾಣ್ಬಡುವ್ರೊಲೊಣಗಿದುದಧಿಯು ಕಳೆದು ।
ನೆಲಕೆ ಬೀಳುವ ಶಶಿಯು ಕಳ್ತಲೆಯೊಳಂ ಮುಳುಗೆ ।
ನೆಲಗಾಣದಿಹ ಘೋರತರವಾದಕನಸೊಂದಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೆ ಮನದಿ ॥ (32)

ಒಡೆದಿರುವ ಭೂಮಿಯುಂ ವಿವಿಧವೃಕ್ಷಂಗಳುಂ ।
ಸಿಡಿದು ಧರೆಗೊರಗುವವದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯು ದಂತ ।
ಮುರಿದುಪೋಪುದ ನೋಡಿ ತಲೆಗೆದರಿ ಕೋಪದಿಂ ಕಾರ್ಷ್ಣಾಯಸದ ಪೀಠದಿ ॥
ಪೊಡವಿಪತಿಯಿರೆ ಕೃಷ್ಣರಕ್ತವರ್ಣಗಳಾಂತು ।
ಕಡುಗೋಪಿಗಳ್ ಕರೆಯುತಿರೆ ಖರಾನುಗತೇರ ।
ನಡರಿ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಗಮಿಸುವ ತಾತನಂ ಕಂಡೆ ಭಯಗೊಂಡೆನೆನ್ನ ಮನದಿ ॥ (33)

ಕೆದರಿರುವ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಕೆಂಗೋರೆಮೀಸೆಗಳ ।
ಮದರಕ್ತಪಟಗಳಂ ಪೊದೆದು ಖಡ್ಗವಪಿಡಿದು ।
ಬೆದರಿಸುತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ಘೋರರಕ್ಕಸನಿವಹ ಮುತ್ತಿರಲ್ ಕಂಡು ಭಯದಿ ॥
ಹದನರಿಯದತಿಚಿಂತೆಯಾಂತಿರ್ಪೆ ಪಿತನಿಗ ।
ಭ್ಯುದಯಮೆಂತಿಹುದೊ ರಾಮನಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮಪದ ।
ಮೊದಗುವುವೊಡೆಂತೆನುತ ನಡುಗುತಿಹೆನೆನಲಾಗ ನೇಹಿತರ್ ಕೇಳ ಭಯದೆ ॥ (34)

ತಮ್ಮೊಳಾಳೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ದೂತರತಿ ।
ಗಮ್ಮನೈತಂದು ನಗರವ ಪೊಕ್ಕುಸಲಿಗೆಯಿಂ ।
ದೊಮ್ಮನದಿ ಬಂದು ಚರಣಂಗಳಂಗಭಿನಮಿಸಿ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂದು ॥
ನಿಮ್ಮಕುಶಲಂಗಳಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಮುನಿರಾಯ ।
ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಮಾಮಂದಿರಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ।
ಬೆಮ್ಮಪತ್ತಣಕೆ ಜವದಿಂ ಬಪ್ಪುಲರಿಕೆಗೈವೇಳ್ಕೆಂದು ನೇಮಿಸಿದರು ॥ (35)

ಇವೆ ಭೂಷಣಂಗಳಿಂತಿವು ವಸ್ತ್ರಸಂದೋಹ ।
ಮಿವೆ ಸುವರ್ಣಾದಿನಾನಾವಸ್ತುಸಂಚಯಗ ।
ಳವನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಮಾತುಳರ್ಗೊಪ್ಪಿಸವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ॥
ಅವರ ಮೃದುವಚನಗಳ ಕೇಳುತ್ತ ಭರತ ತ ।
ನ್ನವರ ಕುಶಲಾಮೋದಗಳ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆನು ।
ತವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂ ದೂತರನ್ನುಪಚರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ॥ (36)
ಕುಶಲವೆ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀರಾಮಸಂತೋಷ ।
ವಿಶದಮಾಗಿರ್ಪನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾವೀರ ।
ನೆಸೆವನೇ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಕುಲರನ್ನೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯುಂ ಹರ್ಷಳೆ ॥
ಶಶಿಮುಖಿಸುಮಿತ್ರೆ ಸಂತೋಷಿಯೇ ದುಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ವಶತೆಯಿಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಮಾನಿನಿ ಕ್ರೂರೆ ಯಾಂದ ।
ವಶಮಾಗದಿಹ ಚಂಡಿ ಮಸ್ಮಾತೆ ಸುಖಿಯೆ ಮತ್ತೇನನುಂ ಪೇಳ್ದಳೆಮಗೆ ॥ (37)
ಎಂದು ಮೂದಲಿಸೆ ನೃಪನಂದನಗೆ ಹರ್ಷದಿಂ ।
ದೆಂದರಾದೂತರ್ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪಾರಸದಿಂದ ।
ಬಂಧುಗಳ್ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹರು ಕುಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವು ॥
ಬಂದಿದಿರುನೋಡುತಿದೆ ಬೇಗದಿಂ ಗಮಿಸವೇ ।
ಳ್ಕೆಂದು ಚರರರಿಪೆ ಜವದಿಂದೆದ್ದು ಭರತ ।
ನೈತಂದು ಮುತ್ತ್ಯನಿಗೆ ಮಾಜದೆಳ್ಳನಿತನುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ನಯದೊಳು ॥ (38)
ಪಿತನ ಚರಣಂಗಳಂ ನೋಳ್ಪ ಕೌತುಕಮೆನ್ನ ।
ಮತಿಯನಂಟರ್ಪುದನಿತರೊಳಾ ಮಹಾರಾಜ ।
ನತಿಶಯಪ್ರೇಮದಿಂ ದೂತರಂ ಕಳುಹಿರ್ಪ ದಯದಿಂದ ಬರಿಸಲೆನ್ನಂ ॥
ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೈತಂದು ಚರಣಸಂ ।
ಗತನೆನಿಪೆನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೌಶಲದ ।
ಗತ್ರಿಯ ನಿಷ್ಟಸುತ ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಮೊಮ್ಮನಪ್ಪಿದಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಿ ॥ (39)
ಭರತನೀಪರಿಯ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಪೈ(ಮಾ) ? ತಾಮಹಂ ।
ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತಾತನೆಡೆಗೈದಿ ಸಂ ।
ಭರಿತ್ರಸಂತಸದೊಳೈತಪ್ಪುದೆಂದೆನುತಲುಂ ಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಬಳಕ ॥
ದೊರೆಯರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಂ ।
ತರುಣಿಮಣಿ ಸೌಮಿತ್ರೆ ಕೈಕಾಮುಖಾದ್ಯರಂ ।
ಪರಮಹರ್ಷಂಗಳಂ ಕೇಳ್ದರೆಂದವರವರೊಳರಿಪು ಸೌಖ್ಯದೊಳೆಂದನು ॥ (40)
ಎನುತೊರೆದು ಭದ್ರಗಜದಿವ್ಯಾಶ್ವಮುಷ್ಟ್ರಖರ ।
ಘನರಥೋತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಂಬಳಾ ಜನಗಳಂ ।
ಬಿನದಮೆನೆ ಕನಕಧನ ಭೂಷಣಾಂಶುಕಗಳಂ ಮನಮೊಲಿದೊಲಿತ್ತು ಬಳಕ ॥
ಮನೆಯೊತ್ತಿಲನುದಿನಂ ಕಾಯ್ದಿರ್ದ ಸಿಂಹಬಲ ।
ದನುಕರಣೆಯಾಂತ ಸಿತದಾಂಷ್ಟ್ರ ಸಂಕಲಿತವಹ ।
ಶುನಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟುಪಾಯನದಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಹಯಸಾಥನು ॥ (41)

ಮತ್ತಯ್ಯ ನಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ಶುದ್ಧಾಂತಕಂ ।
ಮತ್ತರಿಪಿ ಮಾತೆಯಂ ಪೆತ್ತಾಕೆಗಭಿನಮಿಸು ।
ತುತ್ತಮಾಶಿಷಮಾಂತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಾತುಳಯುಧಾಜಿತಂಗಭಿನಮಿಸುತೆ ॥
ಮತ್ತರಮನೆಯೊಳುಳದ ಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳನುಮತ್ತೆ ।
ಸುತ್ತ ವಾಣಿಯನು ಬೆಸಗೊಳುತಲುಂ ಬೇಗದಿ ರ ।
ಘೋತ್ತಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಂದೇರನಡರಿದಂ ಶತ್ರುಘ್ನಸಹಿತಪ್ರೀಯದಿ ॥ (42)

ಭರತನಿಜರಥವೇರೆ ಮೈಗಾಹಿಗಂದಿತ್ತ ।
ಕರಿತುರಗಕಾಲಾಳು ಮುಖ್ಯಚತುರಂಗ ಬಂ ।
ಧುರದಲೆಡಬಲದಲ್ಲಿಕಾಯ್ದು ಬರ್ಪಂದದಿ ಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷಮಂತ್ರಿ ಜನರು ॥
ಸರಭಸದೊಳೆರೆವೃತ್ತೈತರೆ ಪಟ್ಟಣವನುಳಿದು ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಪ್ರಾಙ್ಮುಖಕ್ಕೈದಿ ಸಂತಸದಿಂದ ।
ತರಿಸಿದ ಸುದಾಮಹ್ಲಾದಿನಿದೂರಪಾರಮಂ ಮಗುಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಸ್ರೋತವಂ ॥ (43)

ಕಳೆದಂ ಶತದ್ರುವೇಳಾದಾನ ಪರ್ಪಟಗ ।
ಳುಳಯದಂದದಿ ಶಿಲಾನದಿಮುಖ್ಯಗಳ ದಾಂಟಿ ।
ಗೆಲವಿಂ ಮಹಾಶೈಲ ಚೈತ್ರರಥವನ್ನುಳಿದು ಗಂಗಾಸರಸ್ವತಿಗಳ ॥
ಪೊಲಬಂಟುತ್ತುತ್ತರದ ವೀರಮತ್ಸ್ಯಾದಿಗಳ ।
ಚೆಲುವಭಾರುಂಡವನ ಮೆನಿಸಿಯೆಕುಳಿಂಗಾಖ್ಯ ।
ಕಲಿತಹ್ಲಾದಿನೀ ಶೈಲಯುತಮಾದ ಕಾಳಿಂದಿಯೆಡೆಗೈತಂದನು ॥ (44)

ಬಳಲಿದಶ್ವಂಗಳಂ ಮೈದೊಳೆದು ನೀರ್ಗುಡಿಸಿ ।
ಕೊಳದುದಕಮಂ ಸಕಲರಾಸಮಯದೊಳ್ ಮಹಾ ।
ಬಲ ಭರತ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಂಗಳಂ ತಾಂ ಗೈದು ದುಷ್ಪ್ರತರನದಿಯ ದಾಂಟಿ ॥
ಕಳೆವೆತ್ತದೇಶಂಗಳಖಿಳ ನದನದಿಗಳಂ ।
ಕಳೆದು ತರಣಿಗಜತುರಗಂಗಳಾ ಮಹಾ ।
ಜಲಗಳನ್ನತಿವೇಗವಿಳಸಿ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಯ ಸಾಲವನಕೈತಂದನು ॥ (45)

ತ್ವರಿತದಿಂ ದೇಳುದಿನಮಾಪರಿಯಲರೆನಿಮಿಷ ।
ಮಿರದಯೋಧ್ಯಾದೇಶಕೈತಂದು ಭರತನತ್ತಿ ।
ಕರುಣದಿಂ ನಿಜಬಲವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬಳಲಿತೆಂದರಿತು ಮನದಲ್ಲಿ ನರುದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಂತ್ವನಂಗೈದು ಸಾರಥಿಯೊಡನೆ ।
ಕರುಣದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮತ್ತುರಿಯು ಕಂಗಳಗೆ ।
ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಣ್ಬುಡುತಲಿದೆ ನೋಡು ಮಾಡು ವಂದನೆಯನೆನುತ ॥ (46)

ಬಸದಿ ಸಂಕ್ರೀಡಿಸುವ ಜನರಾಟಪಾಟಗಳ ।
ಜಿನದಮಂ ತೋರುತಿಹ ರಮಿತವೇದಾಧ್ಯಯನ ।
ಮುನಿಗಳುಂ ಪಿರಿಯರುಂ ಸಂದಣಿಸುತೆಂದಿಗುಂ ತೋರ್ಪರೀನಗರದೆಡೆಯ ॥
ಇನಿಸುಜನಸಂಬಾಧಮೆಲ್ಲಿ ಪೋದುದೊ ನೋಡೆ ।
ಕನಸಾಯಿತಿದು ಚಿತ್ರತರಮೆಂದು ಸೂತನಂ ।
ಜನನಾಥತನಯ ಕೇಳುತ ಕಂಡಿದಾನನಧಿ ಕನಲಿದಂ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ ॥ (47)

ನೀರಾಟಕೆಳಸಿ ಜವ್ವನಿಗರುಂ ಪೊೞ್ಚಪೊಸ।
ನಾರಿಯರೊಡವೆರೆದು ನಡೆತಂದು ನಗುವ ಕಾ।
ಸಾರತೀರವನಲಂಕೃತಗೈವರೆಂದಿಗುಂ ತೂರ್ಯಮಂಗಲಕರವವು॥
ಹೇರಾಳದಿಂದ ಪತ್ತನದಿ ಕೇಳ್ವಡುತಿರ್ಪ।
ದೋರಂತೆ ದೂರದೊಳ್ ಬರುವ ಮದಮಾತಂಗ।
ವಾರುವಗಳಾಟ ಕಣ್ಗೆಸೆವುದಿಲ್ಲೆಲೆ ಸೂತ ತೋಱುತಿದೆ ಭೀತಿ ಮನಕೆ॥ (48)

ತರುಗಳಾವಾವೆಡೆಯು ಪೂತುಕಾತುಂಪಕ್ಕೆ।
ನೆರವಿಗಳ ಸೆಂತ್ರೈಪವೀಸಮಯದೊಳ್ ನಿರಾ।
ವರಣಾ ನಿಷ್ಪತ್ರ ನಿಷ್ಕೂಜಿತ ಪತತ್ರಿಗಣವಾಗಿ ತೋಱುತಲಿರ್ದುವು॥
ಪರಿಮಳವಬೀರ್ವ ಕೆಂಬೆಲರಾಟ ಶುಕಪಿಕಂ।
ಬರುಹಿಗಳ್ ಕಾದಂಬಸಂಚಾರ ತೋಱದಿಹ।
ಪರಿಯದೇನದ್ಭುತಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತಾಗ ಸೂತನಂ ಕೇಳ್ದನೊಲಿದು॥ (49)

ಎನುತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಭರತಂ ತನ್ನ।
ಮನದೊಳಂ ಶಂಕಿಸುತ ಸೂತನಂ ಕೇಳುತ್ತ।
ಕನಲುತಂ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದು ನಗರದ್ವಾರಗಳ ಕಳಿದು ಕಳಿದು ಬಳಿಕ॥
ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲೆರಗುವರ ಮನ್ನಿಸುತ।
ಲನುವಿಂದ ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ನಗರ ನಿ।
ರ್ಜನವೆನಿಸಿ ತೋಱುತಿರಲತುಳಸಂಕಟಗೊಳುತಲೈತಂದ ನೃಪಗೇಹಕೆ॥ (50)

ಕಮನೀಯವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸದಿರಲರಮನೆಯು।
ವಿಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಭರತಂ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತ।
ಕ್ರಮದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಪಿತನಿರ್ಪ ತಾಣಮಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮರುಗುತ॥
ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನಂತೆ ನಿಜಮಾತೆಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ।
ಮಮತೆಗೈಯಲ್ ತನಯನಂ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತ।
ಲಮರ್ದಪ್ಪಿ ಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿದಳತ್ಯಂತಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದೆ॥ (51)

ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತನಯನಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದಂ ತನ್ನ।
ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳ।
ನಡೆಯಿಂದ ಧಾವಂತವಾಯಿತು ಪೊರಟೇಸುದಿನಮಲ್ಲಿರ್ಪ ಬಂಧುಜನವು॥
ಪೊಡವೀಶಮುಖ್ಯರತಿ ಕುಶಲರೇ ಪೇಳೆನ್ನ।
ತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಬ ಮಾತೆಯನ್ನೋಡಿ ತ।
ನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತನು॥ (52)

(ಸಂಧಿ 24 ಪದ 1063)

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಬಳಲುವ ಭರತ ।
ನಾತ್ಮವೃತ್ತಿಯ ಕಂಡು ಬಂದಾವಸಿಷ್ಠಮೃದು ।
ಳಾತ್ಮಿಕಯವಾಣಿಯಿಂ ಸಂತೈಸಿ ರಾಮನಂ ಕಾಣ್ಬೊಡುಜ್ಜುಗಗೈದನು ॥

ನಗೆನುಡಿಗಳಂ ಮಾತೆ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಸಗ ।
ಲಗಣಿತ ಮನೋಹರ್ಷಮಂ ಕಂಡು ಭರತ ನಿಜ ।
ಬಗೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಪೇಳುತಂ ಮತ್ತೆ ಬೆಸಗೊಂಡನೊಲಿದು ॥
ಜಗದರ ಸನಾವಾಗ ಭವದೀಯ ಮಂದಿರವ ।
ನಗಲದನುದಿನವಿರ್ಪ ನಿಂದಿದೇನಚ್ಚರಿಯು ।
ಮಗುಳಾರ ಗೃಹದೊಳಹನೊರೆಯಲಭಿವಂದನಂಗೈದು ಬಹೆನತಿಮೋದದಿ ॥ (1)

ಎನುತವಿಾ ಪರಿಯು ಬೆಸಗೊಂಡ ಕುವರನ ನೋಡು ।
ತನುವಿಂದ ನೇಹಪಾತ್ರೆಯನೊರೆದು ಸಂತೈಸ ।
ಲನುಗೈದಳೇನೆಂಬೆ ನಪ್ರಿಯವಹಿತಮೆನುತ ಭಾಷಿಸಿದ ದುರುಳಪರಿಯ ॥
ಇನವಂಶಭೂಷಣ ಮಹಾರಾಜ ಯಜನಾಂತ ।
ಮೆನಿಪಕ್ರತ್ವಧಿನಾಥ ಯಾಯಜೂಕ ಮಹಾತ್ಮ ।
ಜನಕನೈದಿದ ರಾಜ್ಯಲೋಭದಿಂದಮರೇಶನರ್ಧಾಸನವ ಬಯಸೆ ॥ (2)

ಎಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಯ ನಾಲಿಸುತ ಭರತ ಹಾ ।
ಯೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನಡುಗಿ ಭುವಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದು ।
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದೆ ಬಹುಪ್ರಳಾಪಂಗೈದ ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ॥
ಚಂದಿರನ ಬಿಟ್ಟು ಬಾನೆಡೆ ಬಹೂದಕರಭಸ ।
ದಿಂದ ಕಂಗೊಳಸದಿಹ ಶರಧಿ ನೃಪನುಳದಿರ್ಪ ।
ಮಂದಿರಂ ಗೊರವಮಂದಿರವಾಗಿ ತೋರಿದುದೆನ್ನುತ್ತ ಪಲುಬಿದನು ಮರುಗಿ ॥ (3)

ಸುರಿ ದಶ್ರುಧಾರೆಯಿಂ ಧರಣಿ ಪಂಕಿಲಮಾಗ ।
ಲುರುತರದ ದುಃಖದಿಂದೊರಲಿ ಪೊರಳುತ್ತಲಿಹ ।
ಭರತನಂದದಿ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನಂ ಘೋರತರದುಃಖವಾಂತಿರಲ್ಕೆ ॥
ಅರಿಯದವರೀಪರಿಯಳಲುವಂದದಿ ದೀನ ।
ತರವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಲದೇಂ ಫಲಂ ಪುತ್ರಮುಂ ।
ದರಿದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆನ್ನನಿಟ್ಟುಪುದೆನಲ್ ಮಾತೆಯೊಡನಾತನಿಂತೆಂದನು ॥ (4)
ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವಂ ರಾಮಚಂದ್ರಂಗಿತ್ತು ।
ವಿವಿಧಭೋಗಂಗಳಂದರಸನಿಹನೆಂದರಿತು ।
ಭುವಿಯೊರೆಯ ನಪ್ಪಣೆಯೊಳಾನು ಮಾತುಳನಗರಕೈದಿದೆಂ ಮೋದದಿಂದ ॥
ಅವಿರಳದ ಗಮನದಿಂ ಚಾರರೆನ್ನಂ ಕರೆದ ।
ವಿವಿಧೋಪಚಾರನುಡಿಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾನಸಂ ।
ನವಮಕ್ಲೇಶಮನಾಂತು ದಿಗಿಲಾಂತು ಚಿಂತಿಸುತಲೈತಂದೆ ತವಕದಿಂದ ॥ (5)

ಪಿತನಡಿಗಳಂ ಕಾಣದತುಳಕ್ಲೇಶವನ್ನಾಂತೆ ।
ಗತಿಯದಾರೆನಗೆಂದು ಪೇಳ್ವೃದಿದಂತಾತ ।
ಕ್ಷಿತಿಯರಸಮುಕುಟ ಮಣಿಗಣರಾಜಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗದೇವ ಸನ್ನುತಸಂಯುಗ ॥
ಪಿತಮಾತೆಯೊಡೆಯ ಬಾಂಧವಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ದು ।
ರ್ಗತಿಯನಪಹರಿಪನಣ್ಣಂ ರಾಮ ಗುಣಧಾಮ ।
ಗತಿಯದೆನಗೆಲ್ಲಿರ್ಪನಾತನಂ ತೋರಿದೊಡೆ ಬೀಳ್ವೆ ಚರಣಂಗಳೆಡೆಯ ॥ (6)

ಮೃದುದಾಂತ ಶಾಂತಸತ್ಯವ್ರತದಯಾಶೀಲ ।
ಹೃದಯನೆನ್ನಂ ಪಿಡಿದು ದುಃಖಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಮೊದಲಂತೆ ಹರುಷಗೊಳಿಸುವನಣ್ಣನಾತನಂ ತೋರದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ ॥
ಸದಯಪಿತ ಪಶ್ಚಿಮಾವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಳ್ವೆಡೆಯ ।
ಲೆದೆಯೊಳಿರ್ದುದದೇನ ಪೇಳ್ದುದೆನುತಳುತಿರಲ್ ।
ಸುದತಿ ಕೈಕಾನಿತಂಬಿನಿ ಕುವರನೊಡಬಡಿಸಲಿಂತೆಂದಳನುವಿನಯದಿ ॥ (7)

ರೋಗರುಜೆಯಡಸಿ ನಿನ್ನಯ ತಂದೆ ದೇಹಮಂ ।
ನೀಗಲಿಲ್ಲಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಧರಾಜಾತೆ ರಾಘವ ।
ರಘೂತ್ತಮ ಎನುತ್ತ ಹಂಬಲಿಸುತಂ ಹಮ್ಮೈಸಿ ಕಳೆದನಸುವ ॥
ಮೇಗೊಂದನೊರೆದ ನರನಾಥ ಶ್ರೀರಾಘವನ ।
ಶ್ರೀ ಗೌರಮುಖದಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣನ ।
ಪೂಗಕಂಠಿಯ ಸೀತೆಯುಂ ಕಾಣ್ಬರುಳಿದರ್ ಧನ್ಯರಗ್ಗಳರೆನ್ನುತ ॥ (8)

ಮೊದಲೊರೆದ ಮಾಣಿಗಿಂದತಿಶಯದಿ ರಾಘವನ ।
ಹೃದಯಮಂ ಭೇದಿಸಲ್ ಭಯಗೊಂಡು ತಾಯ ಸಿರಿ ।
ವದನಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲತಿದೈನ್ಯದಿಂ ಭರತ ಬೆಸಗೊಂಡ ವೇಗದಿಂದ ॥
ಪದುಮಾಕ್ಷ ರಾಮನೆಲ್ಲಿರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಲ್ಲಿ ।
ಸುದತಿಜಾನಕಿ ಯಾವ ತಾಣದೊಳಗಿರ್ಪಳದ ।
ಮುದದಿಂದ ಪೇಳ್ದಳದ ಪೇಳ್ಕೆನಲಾಮಾತಿಗುತ್ತರವನಿತ್ತಳೊಲಿದು ॥ (9)

ಕೆಲಕಾಲ ವಿಪಿನದೊಳಗಿರ್ದು ಬರಲಿಚ್ಛೈಸಿ ।
ಕಲಿಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ವೈದೇಹಿಸಹಿತಲುಂ ।
ಗೆಲಪಿಂದ ದಂಡಕಾವನಕೆ ಗಮಿಸಿದರಾಮನೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಸಂತಾಪದಿ ॥
ಕುಲಪತಿಯದೇನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಮಂ ಸೆಳಕೊಂಡು ।
ಕಲಿತವೀನರ ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಸತಿಯರ ।
ನೊಲಿಸಲೆಳಸಿದನೇನು ಕಾರಣಕೆ ಪುರಮುಳಿದನೆನಲಾಕೆ ನಗುತೆಂದಳು ॥ (10)

ಪೆರದರ ಧನಧಾನ್ಯ ಪರರಸತಿಯರ ಬಯಕೆ ।
ಭೂರಿಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯ ರಾಮನೊಳದೆಂದಿಗುಂ ।
ತೋರಬಲ್ಲದೆ ತನಯ ಗಮನಕಾರಣಮಾದುದೆನ್ನ ಯಾಚನೆಯೆ ಬಳಕ ॥
ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ಯೌವರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ ।
ಲೋರಂತೆ ಯೋಚಿಸಲ್ ತಾಂ ಕೇಳ್ದು ಕೋಪದಿಂ ।
ಪೂರ್ವದ ವರಮೆರಡ ನೆನೆದು ಧರಣೀಶನಂ ಬೇಡಿದುದನುಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ (11)

ರಾಮನಂ ಬನಕಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ಭರತಂಗೆ ।
ನೇಮಿಸುವುದೆನಲರಸ ಧರ್ಮಮಂ ಮೀರಿದರೆ ।
ಕೋಮಲತೆಯಿಂದಲಾಪರಿಗೈದ ಬಳಿಕ ನಿಜತನಯನಂ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥
ತಾಮಸದಿ ಪಂಚತ್ವ ಪೊಂದಿದಂ ನೆಲಕೆ ಸು ।
ತ್ರಾಮನಂದದ ರಾಜ ಧರ್ಮಮನ್ನನುಕರಿಸು ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿನಗೋಸುಗಂ ಗೈದೆನೀಪರಿಯು ತಿಳಿದು ಹರ್ಷಿಸುವುದೆನುತ ॥ (12)

ಅಮಿತಯಾಗಾದಿಗಳನೆಸಗಿದ ದಿಳೀಪಾದಿ ।
ವಿಮಲ ರಾಜರ್ಷಿಗಳದಾವ ಗತಿಗೈದಿದನು ।
ಕ್ರಮದಿಂಗಲರಸ ಸದ್ಗತಿಯು ಪೊಂದಿದನಾತಗಪ್ಪ ಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
ಸುಮನಸರ್ ಸಂತಸಂಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೊರೆಯಾಗಿ ।
ಪ್ರಮುದಗೊಳಿಸೆನ್ನ ಸಂಪಾದಿತಸ್ವರಾಜ್ಯಸಂ ।
ಭ್ರಮವನನುಭವಿಸೆಂದು ಪೇಳ್ದ ಮಾತೆಯು ನೋಡಿ ನುಡಿದ ಕೆನಿಸಿಂದ ಬಳಿಕ ॥ (13)

ಖರತರವ್ರಣಕೆ ಕಟುಕ್ಷಾರಮಂ ಲೇಪಿಸಿದ ।
ತೆರನಂತೆ ದುಃಖಕತಿಶಯದುಃಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ।
ಭರಣಿಯಾಯಿತಣ್ಣ ನಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಮೀರಾಜ್ಯದತಿಶಯದ ಭೋಗಂಗಳು ॥
ಬರುವುದೆಂತೆನಗನಾಥಗೆ ವಂಶಸಂಹಾರ ।
ಕರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆಸಹೆ ಪಾಪಿ ಮೃತ್ಯುವೆನುತ್ತ ।
ಲರಿಯುದಯ್ಯಂ ನಚ್ಚಿ ಕೆಚ್ಚಿಗೀಡಾದ ಕುಲಗೆಡುಕಿದುರ್ಬೋಧೆಯಿಂದ ॥ (14)

ಕುಲವ ನುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂ ಸತಿಯೆನ್ನು ।
ತೊಲಿದೆನ್ನ ಪಿತ ಸುರಪಲೋಕಸಂಗತನಾದ ।
ಪಲವು ಶೋಕಾಸ್ಪದಮದಾಯಿತು ಸತ್ಯವ್ರತಗೆ ಪಿತಗೆ ದುರ್ಯಶಮಡಸಿತು ॥
ಲಲನೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮಾತೆಯುನ್ನೋಡಿ ।
ನಿಲಿಪರೆಂತಸುಗಳಂ ದುರ್ವೃತ್ತೆ ಪಾಪಕೃತೆ ।
ಯುಲಿವೆ ನಾಲ್ವರೊಳೆಂತು ರಾಮನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳಪೆಂದು ನಿಷ್ಕರುಣದೆ ॥ (15)

ನೆನೆದನರ್ಥವ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಯಸಿ ದುರ್ವೃತ್ತಿ ।
ಯನುಕರಣೆಗೈದೆ ಮತ್ತೀ ನೆಲದೊಳರೆ ಕಾಯ್ವ ।
ರೆನಗಾರು ಬಲಗಳುಂ ಬೆಂಬಲವನುಳದಾನು ಧರಿಸಬಲ್ಲೆನೆ ಭರವನು ॥
ಇನತಾತ ಪೂಜ್ಯಬಲಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ ।
ವೆನೆಪರಿಯನಣ್ಣನಾತನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ।
ಮನವೊಲಿದು ಪಾಲಿಸೆ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಜನರಿಂದಲುಂ ತೀರ್ವುದೆ ॥ (16)

ಪಿರಿಯರುಂ ಸತ್ಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳ್ ತಮ್ಮ ।
ಚರಿತೆಯಂ ಮೀರದಣ್ಣಂದಿರೊಳಗಗ್ಗೈದು ।
ವರಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಗಳ ಗಳಿಸಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮವರಕುಲದಲುದ್ಭವಿಸಿ ಕ್ರೂರಾ ॥
ನರಕಭಾಜನನಹೆನೆ ಕುಲಗೆಡುಕಿ ನಿನ್ನಿಂದ ।
ವಿರಚಿತ್ರವಹ ಕೃತ್ಯ ಕಾಂ ಪೋಗಿ ರಾಘವನಂಘ್ರಿ ।
ಗೆರಗಿ ರಾಜ್ಯವನೊಪ್ಪಗೊಳಿಸಿ ಚರನಾಗಿರ್ಪೆನೆನುತ ಕೆನಿಸಿಂದೊರೆದನು ॥ (17)

ನೆನೆನೆನೆದು ಕೋಪಶಿಖಿ ಪೆರ್ಚುತ್ತೈತರಲಾಗ ।
ಜನನಿಯುಂ ನಿಟ್ಟುಸುತಲುಚ್ಚಾವಚಂಗಳಂ ।
ಘನತರದ ರೋಷದಿಂದಾಡುತಖಿತಂಗಳಂ ಮಗುೞೆ ಮೂದಲಿಕೆಗೈದು ॥
ಜನನಾಥನಂ ಕೊಲ್ಲಲೇಂಗೈದನಾಗಸವ ।
ನಿನಗೆ ರಘುನಂದನನದೇನಪಕೃತಂಗೈದ ।
ಬನಕಟ್ಟಲಿನಿತು ಪಾತಕೆ ನರಕಕೇಡಾದೆ ಪತಿಯ ಲೋಕವ ನೀಗಿದೆ ॥ (18)
ಪೇಳಲಳವಲ್ಲದೀ ಪಾತಕಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಹು ।
ಖೂಳರೊಡವೆರದೆನ್ನನಪಯಶಃಪುರುಷನಿಂ ।
ಗಾಳಪ್ಪ ತೆರನನೆಸಗಿದೆ ಸರ್ವಲೋಕಹಿತಕಾರ್ಯಮಂ ನೋಡದಾದೆ ॥
ಆಳದೊಡೆಯನಕೊಲ್ಲು ತರಸನಟವಿಗೆ ಕಳಪಿ ।
ಕೀಳುಜನರೊಡವೆರದು ಪತ್ತಣದೊಳರಸಾಗಿ ।
ಬಾಳಬಲ್ಲೆನೆ ರಾಜ್ಯಕಾಮುಕರು ಮಾಮಿತ್ರಮೃತ್ಯುರೂಪಿನ ಮಾತೃಕೆ ॥ (19)
ಕುಲವಿನಾಶನಕೆಂದು ಪತಿಯ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ ।
ನೆಲಕದೀಶೆಯೆನಿಪ್ಪೆ ಪಾಪಿ ಕುಲಗೆಡುಕಿ ನಿ ।
ನ್ನಲಿ ಜನಿಸಿದಾಂ ನರಕಕಧಿನಾಥನಾದೆ ದುರ್ಮೇಧೆ ನಿನ್ನತ್ತಣಿಂದಂ ॥
ಅಲಘುಮತಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸುಮಿತ್ರೆ ಮೊದಲಾದಖಿಲ ।
ಲಲನಾಶಿರೋಮಣಿಸುರಿಂಗಿತ್ತೆ ಯತಿಶೋಕ ।
ಕಲನೆಯನ್ನಶ್ವಪತಿ ಸುತೆಯಲ್ಲ ದಂಡಧರನುದ್ದಂಡತನುಜೆಯಲ್ತೆ ॥ (20)
ಕಾಳರಕ್ಕಸಿ ಯಶ್ವಪತಿ ಯುಃಖಾಗಿ ಯೆನಿಸಿ ಪಿತ ।
ನಾಳುವಂತಪಯಶವ ನೆಸಗಿ ಕುಲಮಂ ಕೆಡಿಸಿ ।
ಬಾಳಲೆಸಗಿದೆ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿ ನಿನ್ನೊಳ್ ನುಡಿದೊಡೆಹುದು ಪಾತಕದ ರಾಶಿ ॥
ಪೇಳ ಫಲವೇನೆನುತಲಮಿತಗರ್ವಿತದ ವಚ ।
ನಾಳಿಗಳ ಬೀರಿ ಬಲುದುಃಖದಿಂ ಧರೆಗೊರಗಿ ।
ತಾಳದಂ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನರೆನಿಮಿಷಕೆಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಳಲಿ ॥ (21)
ಬಿಡುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಳಂ ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಂ ನೋಡು ।
ತೆಡಬಲದ ಪರಿಯರೊಳಗೆಂದ ರಾಜ್ಯವ ಬೇಡ ।
ಲೊಡನೀಕೆಗಂ ಪೇಳ್ದನಲ್ಲ ರಘುವರಗಪ್ಪ ಪಟ್ಟಮಂ ಕೇಳ್ದರಿಯೆನು ॥
ಕಡೆಗರಸ ಸಗ್ಗಕ್ಕೈದಿದ ನಣ್ಣ ಕ್ರೂರತರ ।
ದಡವಿಗಂ ತೆರಳಧುದನೊಂದಕಾಣದೆ ಮಾವ ।
ನೆಡೆಯೊಳರ್ದೆನಗಡಸಿತತಿಭೀತಿ ಪಾತಕಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದೆನುತ ಬೈದನು ॥ (22)
ಚಂಡಾತಪೋದ್ರಿಕ್ತ ದಿಕ್ತಟಗಳೆಂಬ ಮಾ ।
ರ್ತಂಡ ಮಧ್ಯಾಂಬರಾಧ್ಯಾಸೀನನೆನಿಸಲ್ಕೆ ।
ಕುಂಡಲಿತ ರಶ್ಮಿಗಳನಳದು ಹಲಕಂಕಟ್ಟ ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಪುಂಗವಗಳ ॥
ಅಂಡಲೆದು ಬಂಧಿಸುತ ಹಲಿಕನುಳುತಿರಲದಂ ।
ಕಂಡು ಕಂಬನಿವಿಡಲ್ ಸುರಭಿ ಕಣ್ಬನಿಗಳುಂ ।
ತಂಡತಂಡದೊಳಖಂಡಿತಮಾಗುತಾಸುರಪನಂಗದೊಳ್ ಬೀಳೆ ಜವದಿ ॥ (23)

ಕಂಬನಿಯು ಬಿಸಿಯಿಂದ ಪಾಕಶಾಸನ ಬೆದರಿ ।
ಬೆಂಬಿಡದೆ ನೋಡಿಯಳುತಿಹ ಕಾಮಧೇನುವಂ।
ಸಂಭ್ರಮಿತಚಿತ್ತ ಮೇಂಕಕಡೊಳಾದುದೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲಾತನೊಡನೆ ॥
ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ಶೋಕದಿಂದ ನುಡಿದಳ್ ಸುರಭಿ।
ಯೆಂಬೆನೇನಣುಗರೀ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಾತಪದಿ।
ಕೊಂಬಶ್ರಮಮಂ ನೋಡಿ ಕುಡಿವರಿದುದಾದುದಕಮೆನೆ ವಜ್ರಿ ಬಳಕೆಂದನು ॥ (24)

ಧರೆಯೊಳ್ ಬಲೀವರ್ದಮಖಿಲಗೋಗಣಮಮಿತ।
ನೆರೆದಿರ್ಪವೆಲ್ಲ ಭವದೀಯಸಂತತಿಯೆನುತ।
ಮರುಕದಿಂ ತೊಳಲಿವರದೆಂದಿಗಾದರು ದುಃಖ ಕೊನೆಗಾಣ್ಬುದುಂಟೆ ಮರುಳೆ ॥
ತಿರೆಯೊಳಿಲ್ಲರ ಜೀವನಾಧಾರವೆಂದೆನುತ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಗೈದ ಕೃತ್ಯಮಂ ನೋಡುತ್ತ।
ಮರುಗಲೇಂ ಫಲಮೆನುತ ಸುರರೆರೆಯು ಸಂತಸಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಮೃದುನುಡಿಯೊಳು ॥ (25)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳವತರಿಸಿದ ವೃಷಂಗಳ್ ।
ನೆಲದಲಿಟ್ಟಸಿ ಸುರಭಿ ಸಂಕಟಂಗೊಂಡುದೀ ।
ಲಲನೆಯರ ಕುಲದೇವತಾರೂಪಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ದಿವ್ಯಪೂರುಷನ ಸುತನ ॥
ಸುಲಲಿತೋದಾರಲಾವಣ್ಯಖನಿಯಂ ಬನಕೆ ।
ತೊಲಗಿಸಿದ ಸಂತಾಪಮೆನಿತೆಂದು ಸೈರಿಪಳು ।
ಕುಲಗೆಡುಕಿ ಯಮರೂಪಿ ಸೂರವಂಶವ ನೀರೊಳಾಳಸಿದೆ ದುರ್ವಾರರತಿ ॥ (26)

ಪಾತಕಿಯು ಜಠರದೊಳ್ ಜನಿಸಿದುದರಿಂ ಮಹ।
ತ್ಪಾತಕನೆನಿಪ್ಪುದೆನಗಾದುದೀಕ್ಷಣ ನಿನ್ನ।
ಘಾತಿಸುವೆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ದೋಷಕರಮಲ್ಲಮೆನುತ ನಾನಾವಿಧದಲಿ ॥
ತಾತನಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಶೋಕಬಡುವದ ರಾಮ।
ಮಾತೆ ಕೇಳ್ವಾಗ ಭರತಂ ಬಂದನೆಂದರಿದು।
ಆತಪ್ಯಮಾನಸದೊಳಳಲಿ ಕರದೊಳ್ ಕುವರ ಬಾರೆಂದು ದೈನ್ಯವಿಡಿದು ॥ (27)

ಅದೆ ಬಂದ ಭರತನೆಂದಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯೊಳೊರೆದು ।
ಕದಳಯಂದದಿ ಬಳುಕುತೈತಪ್ಪುದಂ ಕಾಣು।
ತಿದಿರೆದ್ದು ಶತ್ರುಘ್ನಸಹಿತ ಚರಣಂಗಳಂಗೆರಗಿ ಕೆಡೆದಂ ಧರೆಯೊಳು ॥
ಅಡಸಿ ಬಹ ದುಃಖದಿಂದಳಲುತಿಹ ಭರತನಂ।
ಸುದತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮಸ್ತಕವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ।
ಅದುಭುತದ ಶೋಕದಿಂದೆಂದಳಾ ಭರತನೊಳ್ ತರಹರಿಸಲಳವಲ್ಲದೆ ॥ (28)

ಪತಿಯು ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡದೆ ಭವನ್ಮಾತೆ ।
ಯತಿಶಯದ ಸಿರಿಯನುಂ ಬಯಸಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ।
ಸುತನ ವೈದೇಹಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಹ ಕಾನನಕೆ ಕಳಪಿ ದೊರೆತನವ ಗಳಸಿ ॥
ಸತತಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುಭವಿಸಲೆಂದು ಸಂ।
ಪ್ರತಿಹರ್ಷದಿಂದಿರ್ಪಳೆದರಿಂ ಮನೋರಥಂ।
ಜತೆಯಾದುದತಿಸುಖದಿ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಪುದು ತನಯ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ॥ (29)

ಅಮರ ಸನ್ನಿಭತನಯರಿಲ್ಲದಾನಿರ್ಘೃಣಿದು ।
ಕ್ರಮವಲ್ಲ ವಧಿಸಿಡುವ್ರದೆಂದು ಮಾತೆಗೆ ಪೇಳ್ಗು ।
ಮಮತೆಯುಂಟಾದರೆನ್ನೊಯ್ದು ಧಾರ್ಮಿಕನೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಕಿರ್ಪ ಸುಬುದಿ ॥
ವಿಮಲಮತಿ ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ವೇಗ ।
ಸಮನಿಸಲ್ ಪೇಳ್ಕು ಮೆನುತಾ ಸಾಧ್ವಿ ನುಡಿದುದಂ ।
ಸುಮನಸೋತ್ತಮ ಭರತ ಕೇಳ ಪರಿತಾಪದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮಾತೆಯೊಡನೆ ॥ (30)

ಬಾಧಿಸುವ ವ್ರಣಮಂ ಶಲಾಕದಿಂ ತೀವಿದಂ ।
ತಾದುದೀ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ್ದಾಗ ಭರತಗು ।
ದ್ಭೋದವಾದುದು ಶೋಕ ಪಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪಲುಬಿ ಬಗೆಬಗೆಯನು ಪಲುಬುತೆ ॥
ಪಾದಂಗಳ್ಗಂಗೆರಗಿ ಪಟುತರಕ್ಲೇಶದಿಂ ।
ರೋದಿಸುತೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನೆಂದ ಕಿಲ್ಬಿಷದ ।
ಹಾದಿಯಂ ತಿಳಿಯದ ನಿರಾಗಸನ ನೀಂ ಪರಿಯನಾಡಲೆಂತಾಯ್ತು ಮಾತೆ ॥ (31)

ಕರುಣತನದಿಂದಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನ ।
ಚರಣಭಕುತಿಯೊಳಿರ್ದು ಸೇವಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯು ।
ನ್ನರಿತರಿಯದಂದದಲಿ ನುಡಿದರೇಂ ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಪರಿಯನು ॥
ಧರಣಿಯುಂ ಜನನಿಗೈದರ್ಥಮಂ ಪೆರರಿಂದ ।
ಲರಿದರುಂ ಕೇಳ್ದರುಂ ತಾಯೆ ನಾಂ ಪರಕೆ ಬಾ ।
ಹಿರನಪ್ಪೆನೆನುತವಿೂತಶಪಥಗಳನಾಡಿದನು ಪೇಳಲೇನದ್ಭುತವನು ॥ (32)

ಹರಕೇಶವದ್ವೇಷ ಮೆರವ ಕಾರಣ ದೋಷ ।
ಗುರುನಿರಾಕರಣ ಗೋವಿಪ್ರತಾಡಿತ ಚರಣ ।
ಮರದೊರಗಿದರ ಹರಣಮಂ ಕೊಳುವ ಧೂರ್ತನಿಂಗಖಿಲಸ್ತ್ರೀಣಾಪಹರಗೆ ॥
ಪರವಿತ್ತವಂಚಕಗೆ ಪರವಧೂಕಾಮುಕಗೆ ।
ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಪೆರರಿಗೀವ ಪಾಪಾಚಾರ ।
ನಿರತರಿಂಗಪ್ಪ ಗತಿ ತಪ್ಪದಾಗಲಿ ರಾಮನಂಘ್ರಿಗೆರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ ॥ (33)

ಹಿತದೊಳೇಕಾಂತವೆಂದೊರೆದ ಸ್ನೇಹಿತ ನುಡಿಯ ।
ಪ್ರತಿಜನರ ಮುಂದೊರೆವನಾವ ಮೋಹಿಸುತಲಭಿ ।
ಮತವನರಸುವ ಪರೀವಾದಮಂ ನೆಗಳುತಿಹ ನನ್ಯವಮನವಂ ನೋಯಿಪ ॥
ಅತಿಶಯದ ಮಂತ್ರಮಂ ಕಲಿತು ಮರೆದವ ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ತತಿಯ ಮೀರಿದ ದುರಾಚಾರಿಗಹ ಗತಿ ಯೆನ ।
ಗೆ ತಪ್ಪದಪ್ಪುದು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಕೆರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ ॥ (34)

ನಂಬಿಸುತ ಗರವಿತ್ತು ನಗುತಲಗ್ಗಿಯನಿಕ್ಕಿ ।
ಡೊಂಬಿಯಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರದಾರಾಪಹರಣಂಗೈದು ।
ಕೊಂಬನೆಲ್ಲರವಿತ್ತವಮಂ ಮಹತ್ಪಾಪಗತಗಾವಗತಿ ಸಮನಿಸುವುದು ॥
ಇಂಬಿಲ್ಲದಗ್ಗಿಯೊಳು ನೀರೊಳಗಿದತನುವಿ ।
ಗುಂಬಲಿಯನಿತ್ತು ಕ್ಷಾಮದಿಪೊರೆದು ಮನದಿಪ್ರತಿ ।
ಬಿಂಬಿಸಿದರಂ ಮರದರಿಂಗಪ್ಪ ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗೆ ರಾಮನ ಮರೆದೊಡೆ ॥ (35)

ಸತಿತನಯಸಂಬಂಧಿಗಳ ಕೂಡಿ ಪಾಯಸಂ ।
ವಿತ್ತತಭಾಗಾಂಗಭದ ಪಲಕೃಸರಮುಂತಾದ ।
ಹಿತಕರಸುಭೋಜನವನುಂಡತಿಥಿಗಳ ಕೂಡದಿರುವ ಪಾತಕೆಗೆ ಬಪ್ಪೆ ।
ರತಿಗೊಂಡು ಪಾನಪರದಾರಾವಮರ್ಶನದ ।
ಜೊತೆಗೊಂಡ ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳನ್ನಾತವನ ।
ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗಪ್ಪುದಿದು ನನ್ನಿ ರಾಮಗಂ ತಾನೆರಡನು ನೆನೆದರೆ ॥ (36)
ಬಲಹೀನವಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಂ ಮನವ ।
ತೊಲಗಿಸಿ ಋತುಸ್ನಾತೆಯಾದ ಪೆಂಡತಿಯುಳದು ।
ಖಲತನದೊಳಧಿಕರಾಜದ್ರೋಹಗಳ ನೆಸಗಿ ಭೃತ್ಯರ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ ॥
ಫಲ್ಲಲೋಹಲಾಕ್ಷಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನೆಸಗಿ ।
ಕುಲವಸಂಗರಕ್ಷಿಸುವ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ।
ಜಲಶಂಕೆಗೈವಾತಗಪ್ಪಪಾತಕ ತಪ್ಪದೆನಗಹುದುಬಿಡಲಣ್ಣನಾ ॥ (37)
ಜನಿಸಿದಾಶೆಯೊಳೂರ್ಧ್ವಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ।
ಅನವರತಬೇಡುವಾರ್ತಿಯ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವ ।
ಘನಪಾತಕೆಗೆ ತನ್ನ ಪೊಗಳ ಪೆರರಂ ಬೈವ ನಾರಕೆಗೆ ಕುಡಿವ ಜಲವಂ ॥
ಕಿನಿಸಿಂದ ಕೆಡಿಸಿ ನಿಜಧರ್ಮವಂ ಮೀರಿ ದು ।
ರ್ಜನವಾಂತ ವಿಪ್ರನಿಂಗಾವ ಗತಿ ಯಪ್ಪುದದು ।
ಯೆನಗಂಟಲಾರ್ಯಗೇನಾದೊಡಂ ಪಾತಕವ ಮನದೊಳಂ ನೆನದಿರ್ದೊಡೆ ॥ (38)
ಪ್ರತಿಬಡಿಸಿ ಯುಗ್ಗಡದ ರಣದೊಳಸುವಂ ಸಲಹೆ ।
ರತಿಯಿಂ ಪಲಾಯನಂಗೈದವಂಗಾಯುದ್ಧ ।
ಕ್ಷಿತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಶರಣೆಂದವನ ಪೊಡೆದವನಿಗಪ್ಪ ಪಾತಕಮಡಸಲಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯರಸಗಾನಘವ ನೆನದರಾದರೆನುತ್ತ ।
ಅತಿದುಃಖದಿಂದಳಲಿ ಕ್ರೂರಶಪಥಂಗೈದು ।
ಮತಿಗುಂದಿ ಕೆಡೆದ ಸುತನಂ ನೋಡಿ ತಳ್ಕೈಸಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಯಿಂತೆಂದಳು ॥ (39)
ಮರೆದೆಂದಿಗಾದೊಡಂ ಧರ್ಮದಿಂದಲಿ ಚಲಿಸಿ ।
ಪೆರಸಾರುವದೆ ನಿನ್ನ ಮನ ಬಾಲ ನಾಂ ಬಲ್ಲೆ ।
ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ವಿಧಿಕೃತವ ಮೀರುವರದಾರ್ಗಪ್ಪುದೀ ಭುವನದಿ ॥
ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಮೂರ್ತಿ ಬರಿದೆ ಶೋಕಿಸಿದರೇಂ ।
ಗುರುತರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಂಕದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ಭರತನಂ ಸಂತೈಸುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು ಸಂವತ್ಸರದೊಲು ॥ (40)
ಮೂಡಿತಿನಬಿಂಬ ಮುನಿಕರೊಳಾ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ।
ಕೂಡಿ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ನಡೆತಂದು ಭರತನಂ ।
ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವದ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ನೆಗಳಸುವೊಡೆ ॥
ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆಯ ಮನ ದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿನಯ ।
ಗೂಡಿ ಬಾಲಕ ವತ್ಸ ನೀನಿದೇಂಕಾರಣಕೆ ।
ಮಾಡುವೆ ಪ್ರಳಾಪಮಂ ಮರ್ತ್ಯವಳಗೆ ಸಲ್ಪುದುಂ ನಿಲ್ಪುದೇ ಜಗದೊಳು ॥ (41)

ಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ಶ್ರೌತಾಚಾರ ।
ಯಾಗಂಗಳನ್ನೆಸಗಿ ಷೋಡಶಮಹಾದಾನ ।
ಪೂಗಂಗಳಿಂದಖಿಳದೇವಮನುಜಾದಿಗಳ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ಯೋಗೀಶರಾಮನಂ ಪಡೆದು ಮಘದಲ್ಲೋಕೆ ।
ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂದೈದಿದಗಣಿತಯಶೋರಾಶಿ ।
ಯಾಗಾರನಂ ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುತಳುವುದಿದು ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಳಾಪವಲ್ತೆ ॥ (42)

ಜನನ ಮರಣಗಳಿಲ್ಲ ದಕ್ಷಯವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ।
ಗೆನಿತುದೇಹಿಗಳಿರಲನಿತ್ಯ ಸಶ್ವರಮಶುಚಿ ।
ಜನಿಪುದಿದ ಬಲ್ಲರ್ ನೋಡುತಲೆ ತಿಳಿಯದಮಿತದುಃಖಗಳ ತೊಡರಿಂ ॥
ನೆನೆನೆನೆದು ಮರುಗಿ ಕೊರಗುವ ಮೂಢಜನರಿಗಿ ।
ನ್ನಾನುಮೇನ ಪೇಳಲಪ್ಪುದು ಶೋಕಗೈವುದಿದು ।
ಬಿನದ ಮಾಗಿದೆ ಪೋದ ತನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಲಲದು ನಿರರ್ಥಕವಲ್ತೆ ॥ (43)

ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಸಗ್ಗ ನರಕಗಳ ಪಂಥಾನಮಂ ।
ಮೆಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ತೀರದಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂ ।
ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ಬೇಕು ಪುನರಪಿ ದೇಹಿ ಯೆನಿಸುವರಿಗಿದು ನನ್ನಿಯಾದ ಬಳಿಕ ॥
ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡಳುವದನ್ಯಾಯ ಸಂತತಚರಿವ ।
ಬಟ್ಟೆಯಂ ನೋಡುವದಕೇಂ ದುಃಖಮೆನುತ ಮನೆ ।
ಮುಟ್ಟಿ ಪೋದ ಶರೀರಗಳನು ಲೆಕ್ಕಿಸರೈಸೆ ಪಂಡಿತರ್ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ ॥ (44)

ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತದಫಲದಿಂದ ।
ಲೊದಗುವದು ತನು ಶರೀರವ ಕೊಂಡವನಾತುರದೊ ।
ಳದುಭುತದ ಸುಖದುಃಖಗಳನುಂಬನಾ ದೇಹ ಜೀರ್ಣಮಾಗಲ್ ಬಿಡುವನು ॥
ಬದಲೊಂದು ಪೊಸಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೊಂಬನೀ ಪರಿಯ ।
ಲುದು ಭವಂ ನಷ್ಟಮೆರಡುಂ ತಥ್ಯಮಾಗಿರ ।
ಲ್ಕೊದಗುವದದೆಂತು ನೆನೆದಾರಿಗಾರಳಲುವರದೇನು ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯೆ ॥ (45)

ಶಾರೀರಸಂಗಮಾಗಲ್ ಬಾಲ್ಯಯೌವನಂ ।
ತೋರೆ ಜರೆಯಡಸುವುದು ಮಗುಳೊಂದುತನುವಿಡಿವ ।
ನೋರಂತೆ ತಥ್ಯಮದರಿಂ ಪೋದ ದೇಹಮಂ ನೆನೆದು ತೊಳಲುವದನುಚಿತಂ ॥
ಧೀರ ಕೇಳಾತ್ಮಗೆಂದಿಗು ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳ್ ।
ತೋರುವುದು ಷಡ್ಭಾವಕಲನೆಯಾನಂದಮಯ ।
ಸಾರಬುದ್ಧ್ಯಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಲೇಪವರ್ಜಿತನಿಗಹುದೆ ಜನನಗಳು ಮರುಳೆ ॥ (46)

ನಿರತಿಶಯದಾನಂದಮಯನಾತ್ಮನೆಂಬರಿದು ।
ತರಿದಹಂಕೃತಿಯ ನಿತ್ಯದ ದೇಹದಭಿಮಾನ ।
ಮೆರೆಯದನುದಿನನಿತ್ಯ ಸುಖದಲಿರ್ಪುದನುಳಿದು ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿವಿಡಿದು ॥
ಮರುಗಲೇಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶಮಾದ ಬಳಿಕ ಬಂ ।
ಧುರಶೋಕಮೋಹಗಳ ನೋಡುತಂಟಿದಲಿರ್ಪ ।
ನರುವಿನುರುಳಯೆನಿಪ್ಪನೊಂದ ತಂಟೆಗಳಪ್ಪ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದನೆ ಬೊಪ್ಪ ॥ (47)

ಜನನಮರಣದ ಬಾಧೆಗಳ್ತಾಕದಿಹೊಡನುಬಂಧ ।
ಚಿನುಮಯಾನಂದ ತಾನೆಂದರಿದು ತನ್ನೊಳಗೆ ।
ದಿನದಿನಂ ನೋಡುತಿರೆ ಲಭಿಸುವುದು ಪರಮಸುಖಮೆನುತ ಗುರುವರನುಸಿರಿದ ॥
ಘನರಸಾಯನವಾಣಿ ಘಮ್ಮನೆ ಮಹಾಶೋಕ ।
ದನುಮಾಂತ ರುಜೆಯನಪಹರಿಸಲಾಭರತ ತ ।
ನ್ನನುವ ತಾನೇ ತಿಳಿದು ಸುಖಿಯಾದನೇನೆಂಬೆ ಮಹದನುಗ್ರಹದ ಬಗೆಯ ॥ (48)

ತೊಡರೆಂದನು ತಾಪತಟ್ಟನೆ ತೊಲಗಲಾಭರತ ।
ಗೊಡನೆ ನಿರ್ಮಲಮಾದುದಂತರಂಗಂ ಬಳಿಕ ।
ಪೊಡೆಯು ಬಡಿದಳುವದೆತ್ತಲ್ ಪೋದುದೋ ಪುಟ್ಟದುದೇ ಪುಸಿ ಯೆಂಬಂದದಿ ॥
ನುಡಿಗಳ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲನಾಗು ।
ತಡಿಗೆರಗಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ಬೆಸಸೆಂದು ।
ಮೃಡನಿಕಾಶ ಮುನೀಶಗರುಪಲದಕುತ್ತರವನಿತ್ತ ನಾ ಯುಮಿರಾಯನು ॥ (49)

ಮಡಗಿದಕೊ ತೈಲದ ಕಟಾಹ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯ ಶರೀರ ಮದ ಬೇಗ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ।
ಕಡೆಗೊಳಸಿ ಬೇಗ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಂ ವಿಾರದೆಸಗು ಸಂಯಾಗವನ್ನು ॥
ಕಡೆಗೈಯುಲವಸರಮಿದಲ್ಲೆನುತ ಮುನಿತಿಲಕ ।
ನುಡಿದರಾಕ್ಷಣ ಭರತ ತತ್ಕಾರ್ಯಧುರ್ಯದಿಂ ।
ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಲರಸನಂ ಕಡೆದೆಗೆದರೆಣ್ಣೆಗೊಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದೆ ॥ (50)

ರನ್ನಮಯ ಪಾಸಿಗೆಯಲಾ ಮಹೀಪತಿಯನ ।
ತ್ಯುನ್ನತಿಕೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಂಕರಿಸಿರ್ಪ ।
ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡು ಭರತಂ ಶೋಕಸಂತಪ್ತನಾಗಿ ಮರುಗಿದನು ಮಗುಳಿ ॥
ಎನ್ನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳಪಿ ರಘುವೀರನಂ ।
ಖನ್ನವಾಸಸಗೈದು ಬೇರಡವಿಗಟ್ಟಿಯಾ ।
ರೆನ್ನುವರ ಕಾಣಬೀಸರಿಯ ಚರಮಾವಸ್ಥೆಗೈದ ಭೂಪಾಲತಿಲಕ ॥ (51)

ಎಂದಮಿತಗುಣಕರ್ಮಗಳ ನೆನೆನೆನೆದಳುವ ।
ಕಂದನಂ ನೋಡಿ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ಲೆಂದನೆಲೆಪುತ್ರ ಬಿಡು ಶೋಕಮಂ ಪಿತನಿಂಗೆ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸು ॥
ಎಂದೊರೆಯಲಾಚಾರ್ಯ ಋತ್ವಿಕ್ಪುರೋಹಿತರ ।
ಸಂದೋಹಮಂ ಕರೆಸಿ ವೈಶ್ವಾನರನ ಬೇಗ ।
ತಂದಿಂಸಿ ಬೆರಗೆಂದು ನೇಮಿಸಲ್ ಋತ್ವಿಜರ್ ನೃಪತಿ ಪೇಳದ ತೆರದೊಳು॥(52)

ಕ್ರತುಭುಜನಪೊರಗಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಕರ್ಮಕಳವಟ್ಟು ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಸಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣಂಗೈಸಿ ಮುಂ ।
ದತುಳತಂಬಟ ಭೇರಿಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಂಗಳು ಘೋಷಣೆಗೈವುತೈದಿ ॥
ಚತುರತೆಯ ಸೌವರ್ಣರಜತಕುಸುಮಂಗಳ ।
ಸ್ತತಿಶಯದ ವೀಥಿಯೊಳ್ ವರಪುತ್ರಲೈತಂದು ।
ಚಿತೆಗೈದರಗರುಚಂದನ ದೇವದಾರುಮಯಮಾದಿಷ್ಟಗಂಧಂಗಳಲಿ ॥ (53)

ವಿಧಿಯಿಂದ ಹುತಹುತಾಶನತೋಷಣಂಗೈದು ।
ಚದುರಿಂದ ಜಪವೆಸಗಿ ಸಾಮಗಾನದಿ ಪಾಡಿ ।
ಪದುಳದಿಂದಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರಗೈದರ್ ಬೇಗ ಶ್ರೌತವಿಧಿಯಂ ಮೀರದೆ ॥
ಅದನೋಡಿ ಯಾರಾಜಯೋಷಿತರ್ ತಮತಮ್ಮ ।
ಹೃದಯಸ್ಥದುಃಖಮಂ ಪೊರಪರಪಲನ್ನೆಗಂ ।
ಸದಯಂ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ಯೈತಂದು ಮತ್ತವರನುಪಚರಿಸಿದಂ ವಿನಯದಿ ॥ (54)
ಕರದೊಯ್ದು ನದಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗೈಸಿ ಪ್ರಿಯ ।
ಕರದುದಕಮಂ ಕೂಡಿ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಮಾಡಿಸಿದನಾ ವಿಪ್ರಕುಲತಿಲಕ ಬರೆ ದಶಾಹಂಪ್ರಿಯದೊಳು ॥
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಶ್ರಾದ್ಧಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಪರಿ ।
ಪರಿಯಭೂಷಣ ಭೂರಿಧನಧಾನ್ಯಗೋವ್ರಜಂ ।
ಧರಣಿ ಮುಂತಾದ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಭೂಸುರರ್ ನಲಿವಂದದಿ ॥ (55)
ಗುರುವಿನನುಮತದಿಂದ ಪಿತೃಕಾರ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂ ರಚಿಸಿ ।
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೊಡವೆರದು ಸಂಕ್ಲೇಶದೊಳು ಮತ್ತೊಂದನೆನೆಯದಾಗ ॥
ಸ್ಮರಿಸಿ ಗುಣವಿಕ್ರಮಗಳಂ ಮನೋವ್ಯಾಕುಲತೆ ।
ವೆರದು ಸಿರಿರಾಮಪುರದರಸ ನಂಘ್ರಿದ್ವಯಂ ।
ನಿರುಗೆಗೊಳಸಿದ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂಬಿಗೆಂ ದಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳೆದ ಕಷ್ಟದಿಂದ ॥ (56)

॥ ಸಂಧಿ 25 ಪದ 1119 ॥

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ನೆರೆದ ಭೂಮಿಪದ್ವಿಜೋತ್ತಮರೆಲ್ಲ ಭರತಗಂ ।
ದೊರೆತನವ ಕಟ್ಟಲಿಚ್ಛೈಸಲದ ಮನ್ನಿಸದೆ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಘುವೀರನಂಘ್ರಿಯ ಕಾಣ್ಬೊಡೈದಿದಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥
ಪಿತಗೌರ್ಧ್ವದೈಹಿಕಾದ್ಯಖಿಲಕರ್ಮಂಗಳಂ ।
ಯತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂಗೈದು ।
ಹಿತಬಂಧುಗಳ್ ಬೆರಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಮಾನದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನನತಿದುಃಖದಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಪೊರಳುತಂ ತಾತನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ।
ನತಿಶಯದಿ ಪೊಗಳುತಂ ಯೆಣಿಸುತಂಗಾಂಗಗಳ ।
ನತಿಶೋಕಗೈದನೇನೆಂಬೆ ಮೋಹಕಮಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಟ್ಟಗಲ್ಪುದೇ ॥ (1)
ನಿಮಿಷ ಕಂಗೊಳಸದಿರೆ ನಿಖಿಳಜನರಂ ಕೇಳ ।
ಪ್ರಮುದದಿ ಕರೆತಂದು ಪ್ರಾಂಗಣದೊಳಾಲಿಸುತ ।
ಸುಮನೋಹರವೆನಿಪ್ಪಲಂಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹೆರೆಹಿಂಗದನುದಿನದೊಳು ॥
ಮಮತೆಗೈದಯ್ಯನೈದಿದರಣ್ಣನಿಂದಾನು ।
ಕ್ರಮದೊಳುಪಚಿತಿಯದೈನೆನಲಾತ ಬನಕೈದ ।
ಲೆಮಗಾರು ಗತಿ ನಿರಾವರಣದೊಳಗೆಂತಿರುವೆನೆಂದಳಲಿದಂ ಬಳಲುತ ॥ (2)

ಅಪರಿಮಿತಶೋಕದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನನಳಲುತಿರ ।
ಲುಪಚರಿಸಲೈದಿ ಭರತಂ ತದಾಕೃತಿಯಾಗ ।
ಲುಪಮಿಸಲ್ ಕೂಡದಾದುದು ಶೋಕದುರು ತಾಪದಿರವ ಕಂಡಾ ಮೌನಿಯು ॥
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭರತನಂ ತಳ್ಕೈಸುತೆತ್ತಿ ಸ ।
ದುಪಚಾರಗೈದು ಮೊದಲಿಸಿದ ವಿವೇಕಕೇ ।
ನಪರಿಮಿತ ಮೋಹಮಂಟೆದುದನಘ ನಿಜತತ್ವ ತಲೆದೋರದಂತಾದುದು ॥ (3)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ದುಃಖವಾರನುತ್ತರಿಸುವೊಡೆ ।
ಜನರಿಂದೆ ತೀರುವುದೆ ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ।
ದನುವ ಚಿಂತಿಸುತೈದೆ ತೊಳಲಲೇಂ ಬರಿದೆ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ॥
ಮನುಮುನಿಗಳಿಲ್ಲ ದುಸ್ಸಹದುಃಖಮಂ ಸಹಿಸು ।
ತನುಭವಸುತಿರ್ಪರದರಿಂದ ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿ ।
ಯನುವರಿತು ಪರಿದಿಟ್ಟುಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ನೆನವುದತಿಲೇಸು ತನಯ ॥ (4)

ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳ ಸಂತಸದಿ ।
ಪರಿದು ವ್ಯಾಮೋಹಮಂ ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ನೋಡಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸುತಿಂತೆಂದ ಬೊಪ್ಪನಂ ನೆನದೇನು ಸಗ್ಗಿಗನನು ॥
ದೊರೆಜನಕ ಪರದೈವವೆಮಗೆ ರಘುವೀರನಹ ।
ನರನಾಥನೆಡೆಗೈದಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಮು ।
ನ್ನೊರೆಯೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಸರ್ವಭೂತಾವಾ ಸನಿರಲೇನು ಭೀತಿ ನಮಗೆ ॥ (5)

ಎಂದು ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಸಂತೈಸಲತಿಕಷ್ಟ ।
ದಿಂದಾತನಳುವದುಳದಿಟ್ಟೈಸುತಿರಲ್ ಪುರಕೆ ।
ಪೊಂದಿರ್ಪ ಬಾಗಿಲೊಳು ಕುಬ್ಜೆ ಕಂಗೊಳಸಿದಳ್ ಸಕಲಶೃಂಗಾರವೆರೆದು ॥
ಮಂಥರೆಯ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂ ಭರತನೀ ।
ದಂದುಗಕ್ಕಾಧಾರಿ ಯಿವಳೆನುತ ಸೂಚಿಸಲ್ ।
ಬಂದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಶತ್ರುಘ್ನನೊಂದೆರಡೆ ನೊದೆದ ನತಿಕೋಪದಿಂದ ॥ (6)

ತಾಡನೆಯ ಕಾಣುತಂತಃಪುರಾಂಗಣದೊಳೆಡೆ ।
ಯಾಡುವರ್ ಭಯಗೊಂಡು ನಾಲ್ದೆಸೆಯನೈದಲ್ಕೆ ।
ರೂಢಿಯೊಳೊರಗಿ ಗೋಳಟ್ಟುಕೂಗಿದಳಳುತ ಕುಬ್ಜೆ ಭೋಯೆಂದೊರಲುತ ।
ನೋಡಿ ಕೇಕಯಸುತನುಜೆಯ್ಯೆತಂದು ಬಿಡಿಸುವೊಡೆ ।
ಮಾಡಲತಿಯತ್ನಮಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ಕೋಪದಿಂ ।
ಖೋಡಿ ಕುಲಗೆಡುಕಿ ತರಿದಿಡುವೆ ನಿನ್ನೀಕ್ಷಣದೆ ಯೆನಲಂಜಿ ಕಂಪಿಸಿದಳು ॥ (7)

ಕ್ರೋಧಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಕಂಡು ।
ಬಾಧೆ ಬಂತೆಂದಂಜಿ ಭರತನಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕ ।
ರಾದುರಾತ್ಮೆಯ ಪೊಡೆಯಲೈತಂದ ಶತ್ರುಘ್ನಗಿಂತೆಂದ ಭರತ ನಯದಿ ॥
ಈ ದುಷ್ಟೆಯಂ ತರಿವುದುಚಿತಮಬಲಾಜನರ ।
ಬಾಧೆಗೊಳಸಲ್ಕಣ್ಣ ಗತಿಕೋಪಮಡಸಿ ದು ।
ರ್ಮೇಧರೆನ್ನುತ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವನದರಿಂದ ಕೈಗಾವುದೆಂದೊರೆದನು ॥ (8)

ಕೊಲುವುದನುಚಿತಮಬಲೆಯರನೆಂದು ಕ್ಲೇಶಸಂ ।
ಕಲಿತಮನದಿಂ ಭರತ ಮೆಲ್ಲನಿರಿಪಲ್ ಕೇಳ ।
ತೊಲಗಿಸುತ ಕೋಪಮಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ಕೈಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೈಕೆ ಜವದಿ ॥
ನೆಲದೊಳೊರಗಿದ ಕುಬ್ಜೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಪರಪಿರುವ ।
ಚೆಲುವ ಭೂಷಣಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಶುದ್ಧಾಂತ ।
ಕಳುಗಲತ್ತಲ್ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಿರ್ವರುಂ ಗುರುವಿನೆಡೆಯೊಳಗೊಪ್ಪಿರೆ ॥ (9)

ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸವಾಯ್ತು ಧೊರೆಯಹುದಿನ್ನು ।
ಸದಯ ಸರ್ವರ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕಂದು ।
ಉದಿಸಿದಂ ರವಿ ತನ್ನ ಕುಲದೇಳ್ಗೆಯಂ ನೆನೆದು ಸಂತಸವ ಪೇಳ್ವಂದದಿ ॥
ಚದುರಿನೈತಂದರಖಿಳಾಗಮಜ್ಞರು ವಿಬುಧ ।
ರಧಿಕ ಧೀಮಂತ ಸಾಮಾಜಿಕಾದ್ಯರು ರಾಜ ।
ಸದನದೊಳಗಿರ್ಪ ಹಿತಕರರೊಂದುಗೂಡಿದರ್ ನಿಮಿಷದೊಳಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (10)

ನೆರೆದಖಿಲಧೀಮಂತರಾಲೋಚನಂಗೈದು ।
ವಿರಚಿಸಲ್ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂ ಬೇಕಾದ ।
ಕರಿಹಯ ಸುರಥರತ್ನಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ ತರಿಸಿ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ ॥
ಭರತನಂ ಕರೆದು ಪೇಳದರಯ್ಯ ಸುರನಾಥ ।
ಪೊರೆಯ ಸೇರಿದನಣ್ಣ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳಿರ್ಪ ।
ಧೊರೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕುತ್ಪಾತ ಸಂಜನಿಪುದದರಿಂದ ನೃಪನಪ್ಪುದು ॥ (11)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯಲುದಿಸಿದ ರಾಜಧರ್ಮಮಂ ।
ತೊಲಗಲೀಯದೆ ಪಟ್ಟದರಸೆನಿಸಿ ಲೋಕಮಂ ।
ನಲವಿಂದ ಪಾಲಿಪುದು ತಾಮುಸಂಗೈಸಲ್ಲಮೆಂದೆಲ್ಲರೊರೆಯೆ ಕೇಳ ॥
ಕುಲವೃದ್ಧಮೊದಲಾದ ಬಂಧುಗಳ್ಗಂತೆಂದ ।
ನಲಘುಮತಿ ಪಿರಿಯ ರಾಘವನರಸುತನದೇಳ್ಗೆ ।
ಗೊಲವೀಯಬೇಕಲ್ಲದನ್ಯರಿಂಗಳವಡದು ವಿಭವ ಕೊಡದತಿಕೀರ್ತಿಯಂ ॥ (12)

ಅರಸುತನ ಪಿರಿಯನಿಗೆ ಯಾಸೇವೆಯನುಜನಿಗೆ ।
ದೊರೆದುಬಂದಿಹುದೆಮ್ಮ ಗೋತ್ರಪಾರಂಪರೆಯ ।
ಚರಿತೆಯಂ ಕೇಳರ್ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಗತಿಯುಳದು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದು ॥
ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳೊರೆದ ಚೆಲುವಿಗೇನೆಂಬೆ ದಿನ ।
ಕರವಂಶಸಚ್ಚರಿತೆಯಂ ಮೀರಿ ನಡೆದರಿಂ ।
ಗುರುತರದ ಸುಖಮಹುದೆ ಬಗೆಯ ನೀವರಿಯದುದೆ ಕೌಶಲ್ಯನಿಲಯರಲ್ತೆ ॥ (13)

ಇಂದಾನು ಪೋಗಿ ರಘುನಂದನನ ಚರಣಮಂ ।
ಪೊಂದಿ ಮಾತೆಯ ದೆಸೆಯೊಳುದಿಸಿದಪರಾಧಶತಕ ।
ದಂದುಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮನೊಪ್ಪಗಿಸಿ ಸುಖದೊಳಹೆ ಸೇವೆವೆರಸಿ ॥
ಮುಂದೈದಲಖಿಳವನೆ ಗೋಚರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ರೊಂದೊರೆಯೆ ಕೇಳಿ ನೆರೆದಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು ಸುಖಾ ।
ನಂದಾಶ್ರುಗಳ ತುಳುಕಲೆಳಸಿದರ್ ಕಂಗಳೊಳಗಚ್ಚರಿಯದೇನೆಂಬೆನು ॥ (14)

ಬಳಲಿರುವ ಸಸ್ಯಾಳಿಗಮೃತಾಭಿಷೇಚನಂ ।
ಗೊಳಿಸಿ ಕಳಕಳಿಪಂತೆ ಭರತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ।
ತುಳುಕುವಾನಂದದಿಂದಖಿಳಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಮೆಲ್ಲ ಹರ್ಷದಿ ನುಡಿದರು ॥
ನಳಿನಾಕ್ಷರಾಘವನನೀಪರಿಯು ಭಕ್ತಿ ನಿ ।
ನ್ನೊಳಗೆ ಸಂಭವಮಾದಕತದಿಂದ ಸಿರಿಲಕುಮಿ ।
ನಿಳಯಗೈದಿರಲಿ ನಿನ್ನಿದಮನೆಯೊಲನುದಿನಮುಮೆಂದು ಪರಸಿದರು ನಸುದಿ ॥ (15)

ಜನರ ಕಲಕಲಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ತಾಂ ।
ಬನಕೈದಲಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಮಾರ್ಗವ ಬೇಗ ।
ಲನುಗೈಯಬೇಳ್ಕೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ ಮಂತ್ರಿ, ಜನರತಿವೇಗದಿಂದಲೈದಿ ॥
ವನಗೋಚರರ ನಿಪುಣಕಾರ್ಯಾನುಕಾರಿಗಳ ।
ದಿನಿಪಿನುದ್ಯೋಗಗಳ ಮಾಳ್ಪರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ।
ರಿನ ಪೇಳ್ದ ತೆರದೊಳಾರಾಮಮಾರ್ಗಾಂತರವ ಸಿಂಗರಿಪ್ಪುದೆನುತ ಮುದದಿ ॥ (16)

ಪಿಡಿದು ಸೂತ್ರವ ನೆಲನನೊಂಮಾದ್ರಿಯಂಗೈದು ।
ಕಡಿದುತರುಗುಲ್ಮಗಳ ಕಂಟಕೋದ್ವೃತ್ತಗಳ ।
ನೊಡನೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಮ್ನೋನ್ನತಗಳಂ ಸಮತೆಗೆಯ್ದು ನೆಳಲಿಲ್ಲದೆಡೆಯ ॥
ನಡೆಗರದ ತರುಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಲತಾದಿಗಳ ।
ಕಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾಸಾರಪದ್ಮಾಕರಂಗಳಂ ।
ತಡೆಯದನುಗೈದುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ತೋರಣಗಳಂ ರಚನೆಗೈದರಾಗ ॥ (17)

ಪನ್ನೀರ್ಗಳಂ ತಳಿದು ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳೆತ್ತಿ ।
ಕನ್ನಡಿಯತೋರಣಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸುರ ಮಾರ್ಗ ।
ವೆನ್ನುವಂದದಿ ಸೊಗಸ ಬೀರಲಾಮಾರ್ಗಮಂ ಸಮತೆಗೈವುತ್ತಲಿರಲು ॥
ಚೆನ್ನಾಗಿನೆರೆದ ಸಭೆಯೆಂಕಳುಪಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ।
ತನ್ನನಿಳಯವಸಾರಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತಗಮ ।
ನೋನ್ನತೆಯ ನೆನವುತಂ ಪವಡಿಸಿದ ಭರತ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾಲಯದೊಳು ॥ [(18)

ಅರುಣೋದಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿಪಾಠಕರ್ ।
ವರಶಂಖದುಂದುಭಿಮೃದಂಗಾದಿವಾದ್ಯಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗಾಯನಾದಿಗಳ ನೆಸಗಲ್ ಧ್ವನಿಯು ಭರಿತಮಾಗಲ್ ಗೃಹದೊಳು ॥
ಭರತ ಕೇಳ್ದಿಚ್ಚರಂಗೊಂಡು ಗಾನಾದಿಗಳ ।
ಪರಿಹರಿಸುತರಸಲ್ಲ ತಾನೆನ್ನು ತೆಲ್ಲರೊಡನೊರೆದು ।
ಪೊರಟೈತಂದು ಶತ್ರುಘ್ನನೊಡನೆಂದ ನಿಜಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ॥ (19)

ನೆಲಪಿರ್ಪ ಪರ್ಯಂತಮಪಕೀರ್ತಿ ಯಡಸುವಂ ।
ತಲಘುಪ್ರಯತ್ನಮಂಗೈದು ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ।
ಲಲನೆಯೊಳಿರ್ಪಳಾಕೈಕೆ ಪೊಲಗೆಲಸಕೆನ್ನೇನೆಂಬೆನೇಂಗೈದಪೆಂ ॥
ಕುಲವಿನಾಶನಕೃತ್ಯಮಡಸಿತೆಂದಳುತಿರಲ್ ।
ಕೆಲಬಲದ ಶುದ್ಧಾಂತಜನರೆಲ್ಲ ಶೋಕಸಂ ।
ಕಲಿತಮಾನಸರಾಗಿ ಪಲುಬಿದರ್ ಪತ್ರಾತ್ರನೊಡನೇನ ಪೇಳ್ವೆ ಪರಿಯ ॥ (20)

ಅನಿತರೊಳ್ ಭೂಸುರರ ಬಾಹುಜವಣಿಗ್ಜನರ ।
ಘನರಾಜ ಪುತ್ರರೊಳ್ ಬೆರದಾವಸಿಷ್ಠಬಂ ।
ದನುನಯದಿ ಚಿತ್ರಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಗೈವೆ ॥
ನೆನುತಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ನೆರಹಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ।
ಜನನಾಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರೆಸಿ ಪೇಳದ ಮುನಿಯ ।
ಮನದಿರವ ಕಂಡು ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಭರತನಂದಳಲಿದನದೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (21)

ಮರುಗುತಿಹ ಭರತನಂ ನೋಡಿ ಮುನಿಯಿಂತೆಂದ ।
ದೊರೆತನವ ನಿನಗಿತ್ತು ಗಮಿಸಿದಂ ದಶರಥಂ ।
ಸುರನಗರದತ್ತ ; ಶ್ರೀರಾಮ ಪಿತೃವಾಕ್ಯವಿಡಿದೈದಿದಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥
ಸುರರಾಜನಾಧಿಪತ್ಯಕೆ ಮಿಗಲ್ ನೋಡೆ ಸಭೆ ।
ವರಸುಧರ್ಮಾಧಿಕ್ಯಕೆದಕೊಡೆಯನಾಗಿ ನೀಂ ।
ಪೊರೆವುದೆಲ್ಲರನೆನುತ ಗುರು ನಿರೂಪಿಸೆ ಭರತ ಕೋಪದಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥ (22)

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮವ ತಿಳಿದ ಸರ್ವಜ್ಞರೀಪರಿಯು ।
ಸೊಲ್ಲಿಸಿದರಿದಕುತ್ತರವ ನೀವರೆನಗಳವೆ ।
ಬಲ್ಲವಿಕೆಯೇನಾಯ್ತು ಸಗರರಘುವಜಮಹಾರಾಜರಿಂದಧಿಕತರದ ॥
ಬಲ್ಲಿದನೆ ಜೇಷ್ಠಧರ್ಮಿಷ್ಠರಗ್ಗಳಪಟ್ಟ ।
ದಲ್ಲಿ ರ್ಘನರುಹನಲ್ಲದೆ ನಾಂ ಸಮರ್ಥನೇ ।
ಸೊಲ್ಲಾಡಲಾಂ ಪತಿತ ಕುಲಪಾಂಸನನೆನಿಪ್ಪೆನಲ್ಲದಾಂ ಸುಖಿಯಪ್ಪೆನೇ ॥ (23)

ಪಿರಿಯರ್ ಸ್ವತಂತ್ರರೇನೆಸಗಿದೊಡವೃತ್ತಮಂ ।
ಕಿರಿದಾದೊಡಂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟರವ ।
ರುರುತರದಪಾತಕಿಗಳಲ್ಲದಾರುಂ ಮೆಚ್ಚರದರಿಂದಲಾನೆ ಪೋಗಿ ॥
ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಪಿತನಿತ್ತ ರಾಜ್ಯ ಮಂ ।
ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಾದುಕದ ಚಾಕರಿಯ ।
ಲಿರುವೆ ರಾಮನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಾನು ಧೊರೆತನಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದಂ ॥ [24)

ಮಾತೆಯೆಸಗಿದ ಪಾಪಮೆನಗಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ತಾತನಿಂದಗ್ಗಳನೆನುತ್ತ ತಿಳದುಂ ಪೋಪ ।
ಮಾತ ನಿಶ್ಚಯಗೈದು ಮಾರ್ಗಮಂ ಸಮಗೈಯಕಳುಪಿರ್ದ ಧೀಮಂತರಾ ॥
ಯಾತ್ರೆಕೇಪರುಷವಣಿ ಯೆನಗೆ ಕಸವಂಪೊರುವ ।
ಜಾತಿಗೆಂದಿಗು ಮಹೋನ್ನತಿಕೆ ದೊರೆವುದೆ ಬರಿದೆ ।
ಯಾತಕೆನ್ನಂ ಬನ್ನಗೊಳಪಿರಿದನುಳದಿರ್ಪುದುಚಿತಮೆಂದೊರೆದು ಬಳಕ ॥ (25)

ಕರೆದು ಚರರೊಳ್ ಪೇಳ್ದಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತ ।
ಬರಲಿ ಸೇನಾನಿಗಳೆನುತ್ತ ನೇಮಿಸಿ ಸೂತ ।
ಗೊರದ ಭರತಂ ತನ್ನ ರಥವ ಬೇಗದಿ ತರಿಸವೇಳ್ಕೆನಲ್ ಜವದಿಪೋಗಿ ॥
ತುರಗಂಗಳಂ ಪೂಡಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ।
ಧೊರೆಯಮುಂಗಡೆಯ ನಿಲಿಸಲ್ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ।
ಪರಮಋಷಿಗಳ್ ನೆರೆದ ಜನರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು ॥ (26)

ಕರಕಲಿತರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಭೋಗವನುಳದು ।
ಪರವ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಮನಂ ಕಂಡು ರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ದಾಸ್ಯದಿಂದಿರ್ಪೆನೆಂದೆಳಸಿದೀ ಬುದ್ಧಿಯತಿಶಯವನು ॥
ಬೆರರಿಂದ ಪೊಗಳ ತೀರುವುದೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ।
ಕರಣವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಯೊ ಭರತನೆಂದಾಗ ।
ಪರಮಋಷಿಗಳ್ ಸುಮನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿಜನಿಳಯಂಗಳಗೈದಲಿತ್ತ ॥ (27)

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕರೆಯಲೈದುವಂ ಭರತನಂ ।
ದಾ ಮಹಾಪಟ್ಟಣದ ನಿಖಿಲಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।
ಸೌಮಂತಮುಖ್ಯರೀವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತ ಹರುಷರಸಮಂ ತುಳುಕುತ ॥
ಸಾಮಜಂ ಘೋಟಕಂ ಶಕಟ ಶಿಬಿಕಾದಿಸ್ವ ।
ಬ್ರೇಮವಾಹನಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ಸಂತಸದ ।
ಲಾ ಮಹೋತ್ಸಾಹವಂ ನಿಟ್ಟಪಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ಪೊರಪಾಳೆಯಂಗೈದರು ॥ (28)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಣ್ಣನಂ ಕರತರು ಪ್ರೊಡೈತಹ ಮ ।
ಹಾತಿಶಯವಿಭವಮಂ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ಮಾತೆ ಮುಂತಾದವರ್ ಕೇಳ ಸಂತಸದಿಂದಲೊಡನೈದಲಿಚ್ಛೆಗೈದ ॥
ಮಾತ ಕೇಳುತ ಕೈಕೆ ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಪೋಗಿ ।
ಖಾತಕವನೀಗಲೆಂದಖಿಲಸನ್ನಾಹಸಂ ।
ಪ್ರೀತಳೆನಿಸಲ್ಕಮಿತನಾರೀಕದಂಬಕಂ ಪೊರಮಟ್ಟುದೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (29)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಮಿತಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।
ಸಂತರು ಯಾಯಜೂಕಾದಿಗಳ್ ಪರಮಪ್ರಿಯ ।
ವಾಂತು ಮುಂದೈದಲೆಂದತಿಹರುಷಗೊಳುತೈದಲಾಗ ಭರತಂ ನಲಿವುತ ॥
ಮುಂತೆ ಮಾತೆಯರನೊಡಗೊಂಡು ಶತ್ರುಘ್ನಸಹ ।
ಚಿಂತಿತಮನೋರಥಂ ಫಲವಾದುದೆಂದರಿತು ।
ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗದಿಂ ಚತುರಂಗಬಲವೆರಸಿ ನಡೆದನಣ್ಣನ ನೋಳ್ಪೊಡೆ ॥ (30)

ಪೊಡವಿ ಬೆಸಲಾದಂತೆ ಪಡೆನಡೆಯಲುಂ ಮುಂತೆ ।
ತುಡುಕಲಭ್ರವ ರಜೋಭರ ದೇವಗಂಗೆ ಕಾ ।
ಲ್ನಡೆಯೆನಿಸಲಮರತತಿತಲ್ಲಣಂ ಗೊಳುತಿರಲ್ ಧ್ವಜಪಟದ ಬಿರುಗಾಳಯು ॥
ಪೊಡೆಯೆ ಸಗ್ಗದೊಳುಳ್ಳ ನಾರೀಜನಂ ಪತಿಗ ।
ಳೆಡೆವಿಡದೆ ತಳ್ಕೈಸಲದು ಪ್ರಳಯಕಾಲಮಂ ।
ತುಡುಕುವ ಮಹಾನಿಲನೊ ಏನು ತೋರ್ವರೊರ್ವರುಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿದರು ॥ (31)

ಕರಿಗಳೊಂಭತ್ತುಸಾಸಿರ ತೇರ್ಗಳರುವತ್ತು ।
ತುರಗ ಲಕ್ಕಂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಭಟಸಂದೋಹ ।
ಕರರೆ ಮಗುಳುಳದ ಜನಮಿನ್ನೆಂತೊ ಪದಹತಿಗೆ ಭೂಕಂಪನಂಗೊಳುತಿರೆ ॥
ಅರಸನೆಡಬಲದೊಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಋಷಿನಿವಹ ।
ಪರಿವೇಷ್ಟನಂಗೈದು ಶ್ರೀರಾಮನಂ ಕಾಣ್ಬ ।
ಹರುಷದಿಂದಾತನ ಗುಣಂಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದಿರ್ದರು ॥ (32)

ಗತಿವಿಡಿದು ಜವದಿಂದ ಬೇಗ ರಾಮನ ನೋಳ್ಪ ।
ರತಿಶಯದ ಜನರಹಂಪೂರ್ವಮೆನುತ್ತೈದಿ ಬರೆ ।
ಚತುರಂಗಬಲಮವರನನುಸರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿಂ ನಡೆಯಲಾ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ॥
ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳೊಳ್ ಬಂದು ಗಂಗಾತಟ ।
ಕ್ಷಿತಿಯಸಾರಲ್ ಕಂಡು ಭರತ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ।
ಹಿತದಿಂದಲೊರೆದನಿಂದಿನದಿನಂ ಬಲಮಿಲ್ಲಿ ನಿಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಲೆನುತ ॥ (33)

ವೇಳೆ ಸುರನದಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗೈದು ತ ।
ನ್ನಾಳಿದೊಡೆಯನ ನೆನೆದು ಪಿತೃತರ್ಪಣಾದಿಗಳ ।
ಆಳದಿತ್ತಖಿಲಭೂಸುರರ ತೋಷಣೆಗೈದು ಭರತ ಕುಳ್ಳಿರಲಿತ್ತಲು ॥
ಕೋಳಾಹಳಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ ಗುಹ ಚಿಂತೆಯಂ ।
ತಾಳಿ ನಿಜಬಲಮೆಲ್ಲಮಂ ಮೊತ್ತಗೈದು ಮಗು ।
ಳಾಲೋಚನಂಗೈದನೀ ಮಹಾಸೇನೆ ಯೇಂಕಾರಣದೊಳೈದಿತೆನುತ ॥ (34)

ತೋರಾಯಬಲಮಿಲ್ಲಿಗೈತಪ್ಪುದಿಂದಿದೇಂ ।
ಕಾರಣಮೊ ಮತ್ತಾರ ದೊರೆಯಿದಾರ್ಬಲಮೆಂದು ।
ಹೇರಾಳಚಿಂತೆಯಿಂ ನಿಷಾದಾಧಿಪತಿ ತನ್ನ ಜನ ವೆರದು ನೋಡುತಿರಲು ॥
ತೋರಲಾಕ್ಷಣ ಕೋವಿದಾರಕೇತನ ರಿಪುವಿ ।
ದಾರಣೋದ್ಧತಸತ್ವದಿಂದ ಕಾಣುತ ಗುಹನು ।
ದಾರಶಕ್ತಿಯೊಳಖಿಲಬಾಂಧವರನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದು ಸೂಚಿಸಿದನೊಲಿದು ॥ (35)

ದುರುಳತನದಿಂ ರಾಮನಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗಟ್ಟಿ ।
ದೊರೆತನವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಗೈವ ।
ಪರಿಯು ತನ್ನೊಳ್ ತಿಳಿದು ನೆರಹಿ ಬಲಮಂ ಜವದೊಳೈದಿ ರಘುನಂದನನನು ॥
ಸೆರೆವಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಬಂದ ।
ಪರಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿದೆ ರಾಮನೆ ಸಹಾಯಮೆಂ ।
ದರಿತೆಮ್ಮ ತಂದಿಡುವನೀ ಭರತನತಿಕ್ರೂರ ಕೃಪಣ ಕುಲಘಾತಕನಲೆ ॥ (36)

ಅರಸುತನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿವೃತ್ತಿಗಳವಟ್ಟು ।
ವರವಿಪಿನದೊಳಗಿರ್ಪರಿದ ನೋಡಿ ತಾಳದಲೆ ।
ಹುರಿಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ಭರತ ನಿಜಬಲಗೂಡಿ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸದಂತೆ ॥
ಶರಚಾಪಗಳ ಪಿಡಿದು ಶರದೊತ್ತನಾಶ್ರೈಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಯಗಳನೆಸಗಿ ಬಲಮಂ ಮುರಿದು ।
ಸೆರೆವಿಡಿಯವೇಳ್ಕು ಭರತನನೆಂದು ನಿಜಬಲಕೆ ನೇಮಿಸುತ ಮಗುಳೆಂದನು ॥ (37)

ಇನಮಿತ್ರಬಾಂಧವಂ ಪಿರಿಯಗುರುದೇವತಾ ।
ತ್ಮನುರಾಮನೆಮಗೆ ಮತ್ತಾತಗೋಸುಗವೆಮ್ಮ ।
ತನುಧನಪ್ರಾಣಂಗಳೊಪ್ಪಗಿಸು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರ್ಪುದೇ ನನ್ನಿ ಯೆನುತ ॥
ಮನವೊಲಿದು ಬಾಂಧವರೊಳೊರೆದು ಮತ್ತಾತನೆಡೆ ।
ಗನುವಿಂದ ತೋರ್ಪನಾಗೈದಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತ ।
ವನು ತಿಳಿದು ಬಹೆನೆನುತ ಮಧುಮಜ್ಜಮಾಂಸಗಳಗಳಿಸಿದಂ ಕಪ್ಪಕೆನುತ ॥ (38)

ಕಪ್ಪಮಂ ಪಿಡಿದು ನೂರ್ವರ್ ವೆರೆದು ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೈ ।
ತಪ್ಪ ಗುಹನಂ ದೂರದೊಳ್ ಕಂಡು ಭರತ ಹಿತ ।
ಮಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಿದ ನಿವನಣ್ಣಗಾಪ್ತನೈತರುವನೆನುತ ॥
ಕಪ್ಪಧಾವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೆನು ।
ತಿಪ್ಪನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟ ।
ರಪ್ಪಿನಿಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕುಶಲಮಂ ಕೇಳ್ದಂ ಭರತ ನೊಲಿದು ॥ (39)

ಕರಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯುಪಚರಿಸುತಿಹ ಭರತ ।
ನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮಂತ್ರಂ ನುಡಿದ ದೇವನಿವ ।
ಪರಮಪ್ರೀತಂ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿಗಿವ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯುಗಧಿಕಮಲ್ತೆ ॥
ವರಧನುಷ್ಪಾಣಿಗಳನೇಕಮಿಹರೀ ವಿಪಿನ ।
ಚರರೆಲ್ಲ ದಾಸರೆನಿಸಿರ್ಪರೀಗುಹನಿಗೆಂ ।
ದೊರೆವನಿತರೊಳಗೆದ್ದು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಬರ ನುಡಿದಂ ॥

ದೇವ ದಯದಿಂದೆಮ್ಮ ನಿಲಯಕ್ಕೈತಂದುದಿದು । [(40)
ಪಾವನಿತಮಾದುದಖಿಲಾವನಿ ಮದೀಯಕುಲ ।
ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಮೆನಿಪ್ಪಂತೆ ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲಮಿಂದು ಫಲಿಸಿದಂತೆ ॥
ಭಾವನೆಯನಾಂತುದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತದಧಿಪಸಂ ।
ಭಾವನೆಯಕೈಕೊಂಡು ಪೊರೆವುದೆಂದೆರಗುತಂ ।
ಕೋವಿದಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ಭರತನತಿವಿನಯದಿಂದ ॥ (41)

ಬಲಸಹಿತಲೆಮಗೆ ಭೋಜನಗೈಸಲಿಚ್ಛೈಪೆ ।
ಯಲಘುಮತಿ ರಾಮ ನಿನ್ನಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡೈದಿ ।
ಲಲಿತದಿಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಕೆ ನಡೆದನೆನ್ನುವೀ ವೃತ್ತಂ ಸುಮಂತ್ರನಿಂದೆ ॥
ಪಲಬಗೆಯೊಳಂ ಕೇಳಿ ತುಷ್ಟರಾದೆವು ವಿಪಿನ ।
ದೊಲವರಿತು ಸೇನೆಯಂ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಳಿಪ ।
ಪೊಲಬ ತೋರುವುದೆನಲ್ ನಸುನಗುತ ಕೈಮುಗಿವುತಿಂತೆಂದ ಶಬರ ಮಣಿದು ॥
[(42)

ನೆರೆದಿದಿಕೊಸೇನೆ ಗಣಿಸಲ್ ಬಾರದಂದದಿಂ ।
ಕರಿಹಯರಥಂಗಳಂದಮಿತಭೀಷಣಮೆನಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಸನ್ನಾಹದಿಂ ದೇವರೈತಂದ ಬಗೆಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ಭಯಮಂ ॥
ಕರೆವುತಿದೆ ಮತ್ತೇನುಪಾಯ ಭವದೀಯ ಸುಖ ।
ಕರಚಿತ್ತ ನೆನೆದಿಹುದೊ ನಾಂ ತಿಳಿಯೆನೆಂದು ಗುಹ ।
ನೊರೆಯೆ ಭರತಂ ಕೇಳಿ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂ ಮತ್ತಾತಗಿಂತೆಂದನು ॥ (43)

ಕಲುಷಹೃದಯರ ನೋಡಿ ಶಂಕಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ।
ದುಳಿವ ಬೆಸನೆನ್ನಮನ ಕಂಡಿಹುದು ಸತ್ಯಸಂ ।
ಕಲಿತಭಾಷೆಯನುಸಿರ್ವೆ ನಿಷಾದಾಧಿಪತಿ ಕೇಳ್ ಬೊಪ್ಪನಿಂದಧಿಕಮೆನುತ ॥
ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ಸಚ್ಚರಿತಗಳ ನೆನೆದು ರಘು ।
ತಿಲಕನಂ ಕರೆತರಲ್ಕೈದುವೆಂ ಸತ್ಯದಿಂ ।
ಚಲಿಸದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಮಂ ಮಾಣೆನನಘ॥ (44)

ಎನುತನಿರ್ಮತ್ಸರದೊಳೊರೆದ ಭರತನ ಚಿತ್ತ ।
ದನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗುಹಂ ಸಂತೋಷಮಯನೆನಿಸಿ ।
ಜನನಾಥ ನೀಂ ಧನ್ಯ ಮಾನ್ಯನೀ ಜಗತಿಯೊಳು ಪಾಸಟಿಯನಿಡಲಪ್ಪುದೆ ॥
ತನಗೆ ತಾನೈತಂದ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾ ।
ನನಕೈದಿದಣ್ಣನಂ ಕರೆತರುವರೈ ತಂದೆ ।
ವನಜಸಖ ಶಶಿಯಿರ್ಪತನಕ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳಗಿತಲೆ ಮೂಲೋಕದಿ ॥ (45)

ಚಿತ್ತನಿರ್ಮಲತೆ ಸಾಧುತ್ವ ಶಮ ದಮ ಕ್ಷಾಂತಿ ।
ಯುತ್ತಮದ ಮತಿಗೆ ನೀನೇ ನಿಲಯಮಲ್ತೆ ಮಗು ।
ಳುತ್ತಮರು ನಿನ್ನಿಂದಲಾರುಂಟು ಮೂಜಗದೊಳರಸ ನೃಪಕುಲರತ್ನವೆ ॥
ಬಿತ್ತರಿಸಲೆನಗಳವೆ ಭವದೀಯಗುಣವ ಶರ ।
ಣೋತ್ತಮನ ಚರಣದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಸುಕೃತ ।
ವೆತ್ತೆನೆನುತಾಗಲಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತ ನುತಿಸಿದಂ ಪರಿಪರಿಯೊಳು ॥ (46)

ನಾವಿಕೋತ್ತಮಭರತನ ಪರಿಯ ಸಲ್ಲಾಪ ।
ಭಾವನೆಯೊಳಿರುವ ವಾರ್ತೆಯನುತ್ತರಕ್ಕೈದಿ ।
ಠೀವಿಯಿಂದುಸಿರಿ ಬಹೆನೆನುತ ರವಿ ಪಡುಗಡಲೊಳಿಳಿಯೆ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನು ॥
ಸಾವಧಾನದಿ ವಿರಚಿಸಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತ ನಿಜ ।
ದೇವತಾರಾಧನಂಗೈದು ಪವಡಿಸಲೈದಿ ।
ಶ್ರೀವಧೂರಮಣ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದೆರೆಯನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಭರತ ಮುದದಿ ॥ (47)

॥ ಸಂಧಿ 26 ಪದ 1166 ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಶೃಂಗಿವೇರಪುರಾಧಿನಾಥನುಪಚರಣೆಗಳ ।
ಭಂಗುರ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರುಳಿರ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿ ।
ಪುಂಗವಭರದ್ವಾಜರಾಶ್ರಮಕ್ಕೈತಂದ ನಿಜಸೇನೆಸಹಿತ ಭರತಂ ॥

ಕೇಳಧ್ವಿಜಾತೆ ರಘುವೀರನಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ।
ತಾಳಿದುರುಚಿಂತೆಯಿಂ ತನು ಬೆಮರಿ ಬೆಂಡಾಗು ।
ತಾಳೋಚನಂಗೈದನುತ್ತಮೋತ್ತಮಗುಣಕದಂಬಕಗಳಂ ನೆನೆವುತೆ ॥
ಋಳಮಾತಾಕೃತ್ಯ ಕುಲದ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಂ ।
ಜಾಳುಗೊಳಿಸಿದುದೇನ ಪೇಳ್ವುದೇನಳಲುತಿರೆ ।
ಕೇಳು ಮೃದುತರನುಡಿಗಳಂ ಗುಹನುಪಚರಿಸುತಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥ (1)

ಸೂತನೊಡವೆರೆದು ಸೀತಾತೃತೀಯಂ ರಾಮ ।
ನೀತಾಣಕೈತಂದರಾಂ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ ।
ಪೂತಮಾಂಸಾದಿಗಳ ಕರಪಿಡಿದು ಧನಧಾನ್ಯಸಿರಿರಾಜ್ಯತನುಗಳನ್ನು ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಗಿಸೆ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ವನ ।
ವ್ರಾತಂಗಳೊಚ್ಚರಿಸ ಪೇಳ್ಳುಕವಿವು ನಮ್ಮಟಿವೆ ।
ನೀತಮೆನಿಸಲ್ ನಿಸಿಯ ನೊಂದುನೆಲೆಯಂ ತೋರ್ಪುದೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ॥ (2)

ಗುರು ದೈವ ಪ್ರಾಣ ಸಖ ದೊರೆ ಯೆನಗೆ ರಘುವೀರ ।
ಚರಣಂಗಳಗೆ ಶರೀರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।
ವೆರೆದಪೆನೆನುತ್ತಾವ ಪರಿಯಿಂದಲುಪಚರಿಸೆ ತೃಣಕೊಡಂಬಡದೆ ಜಲವಾ ॥
ಕರದಿಂದ ಪ್ರಾಶನಂಗೈದೈದುದಿಂಗುದಿಯು ।
ತರುನೆಳಲೊಳೆಳೆದಳರ ಪಾಸಿಕೆಯು ಮಧ್ಯದೊಳು ।
ಧರಣಿಜಾತೆಸಮೇತ ಮಂಡಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯು ಬಿನ್ನಣವನು ॥ (3)

ದೂರದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶರಚಾಪಗಳ ಪಿಡಿದು ।
ದಾರಭಕ್ತಿಯೊಳು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಲಿರೆ ಕಂಡ ।
ಪಾರಚಿಂತೆಯೊಳಾನು ಪೊರೆಗೈದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುತಿಂತೆಂದನು ॥
ವೀರಧರಣೀಧರೋಚಿತ ದಿವ್ಯಶಯ್ಯೆಗಳ ।
ತೋರಭೂಷಣ ಪಕ್ವಫಲಗಳಂಗೀಕರಿಸ ।
ದಾರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಪರಿಯನನುಕರಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನೇನೆಂಬೆನು ॥ (4)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಂ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನಿನಿತಾಗೆ ।
ಜಾತುಚಿತು ಸುಕೃತಕರಮಲ್ಲ ಮಾದುದು ಪ್ರಿಯದಿ ।
ತಾತ ಮತ್ತಿವನೆಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡು ಮೃದುತಲ್ಪದೊಳು ಸುಖದಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು ॥
ಜ್ಞಾತಿಜನರೊಡವೆರೆದು ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳಹೆ ನಾನು ।
ಈತಾಣದಿರವೆನಗೆ ತಿಳದಪುದು ಭಯವಿಲ್ಲ ।
ದೀತಕಾಲಸ್ಯಗೈದಪೆಯೆನುತಲಾನೊರೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಗುತೆಂದನು ॥ (5)

ನೆಲದೊಳಗೆ ಪಾಮರರು ಕೇಳುತಿಹಗಾದೆಯಂ ।
ತಲೆಯುಳದು ಮೊಳಕಾಲ ಪೂಜಿಸುವರೆಂತೆಂಬ ।
ಪೊಲಬ ನೀನನುಕರಿಸಿ ರಘುವೀರ ಕಷ್ಟದೊಳಗಿಹನೀನು ಸುಖಿಪುದೆನುತ ॥
ಉಲಿವೆ ಯಚ್ಚರಿಯಲ್ತೆ ಜೀವಮುಳ್ಳೊಡೆ ದೇಹ ।
ಲಲಿತರಮ್ಯದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲದಿರೆ ಲೋಕರಿಗೆ ।
ಚೆಲುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ದಪುದೆ ಪೊರ್ವಜನ ಸುಖವೆಮಗೆ ಸುಖಮಲ್ಲದಿತರವುಂಟೆ ॥ [(6)

ಧರಣಿಜಾತೆ ಸಮೇತ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಯಕಂ ।
ಧರೆಯ ಪಾಲಿಕೆಯೊಳರಲದ ನೋಡುತಾನೆಂತು ।
ಪರಿಯಂಕಶಯನಮಂ ಗೈದು ನಿದ್ರಿಪೆ ನಾವವಸ್ತುಗಳ ನೋಡಿ ನಲಿವೆ ॥
ಇರವೇತಕೆನ್ನ ಶಾರೀರದೊಳಗೆಂದು ಸಂ ।
ಭರಿತಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಂಕಟಗೊಳುವುದಾಂ ಕಂಡು ।
ಪೆರೆಸಾರಿ ಜ್ಞಾತಿಗಳ್ಸಹ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿದ್ದೆ ಚಿಂತಿಸುತ ಮನದಿ ॥ (7)

ಅರುವತ್ತುಸಾಸಿರಬ್ದಂಗಳೊಳ್ ತಪವಿರ್ದು ।
ತರಳನೆನುತಲಿ ಪರಮಪುರುಷನಂ ಪೆತ್ತುಸಂ ।
ಭರಿತಹರ್ಷವನುಂಬ ಸಮಯದಿ ದುರವಸ್ಥೆ ಘಟಿಸಲರಸೆಂತಿರುವನು ॥
ಅರಸನಾಯಾಸವಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಂ ।
ತಿರುವಳು ಸುಮಿತ್ರೆ ದುರ್ದೆಸೆ ಕುಲಕೆ ಬಂದಡಸಿ ।
ತರರೆ ವಿಧಿಕೃತವೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಮರುಗಿದಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಾರ್ಯದಿರವ ॥ (8)

ಅಂದಿನಿರುಳಿನ ಬಗೆಯದೆಂತೊರೆಯಲಳವಪ್ಪು ।
ದಂದು ಗುಹ ನುಡಿಯಲಾಮಾತನಾಲಿಸಿ ಭರತ ।
ಕಂದಿದಾನನದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ನೆಲೆಸಖನೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾ ನಿಶೆಯೊಳು ॥
ಬಂದು ಮಲಗಿದುದೆಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮದೇಂಗೈದ ।
ನಿಂದುಮುಖಿ ಸೀತೆ ಮತ್ತಾವವಸ್ಥೆಯೊಳಿರ್ದ ।
ಳೊಂದನುಳಿಯದೆ ಪೇಳ್ವುದೆನೆ ದಾಶರಥಿಗಾತ ಬಿತ್ತರದೊಳಂ ಪೇಳ್ದನು ॥ (9)

ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಪಕ್ವಫಲಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟ ।
ರೆರೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸದದಂ ಜಲಪಾನದಿಂದ ಬಂ ।
ಧುರದ ಸುಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸುವಿಂಗುದೀಭೂರುಹದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ॥
ಪರಪಿ ತೃಣಮಂ ಸೀತೆವೆರಸಿ ಪವಡಿಸಿದ ಮ ।
ತ್ತುರುಚಾಪಕೃತನೆನಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೆಂತಿರ್ದ ।
ರರಿತಾನು ವಿಪಿನಚರರೊಡವೆರೆದು ಕಾಯ್ದಿರ್ದ ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದಲ್ಲಿ ॥ (10)

ಎನುತ ಗುಹನೀಪರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಕೇಳುತ್ತ ।
ಜನನಾಥತನಯ ಹಾ ಎಂದಳಲಿ ಧರೆಗೊರಗಿ ।
ಘನರವದೊಳಳುತಿರಲ್ ಶತ್ರುಘ್ನಬಂದಪ್ಪಿ ನೆನೆದುಂ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತಿರೆ ॥
ತನಯನಿರವಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಬಂದು ಮ ।
ತ್ತನುವ ಚಿಂತಿಸುತಪ್ಪಿ ಕಂಬನಿಗಳಡುತಿರಲ್ ।
ಅನಿತರೊಳ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಜನನಿಮುಖ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರಳಲಿದುದನೇನೆಂಬೆನು ॥ (11)

ಆದುದದ್ಭುತಮಂದಿನಿರುಳು ನೋಳ್ಪುದಕಂಜಿ ।
ಪೋದನತಿದೂರಕಂದಾ ಗುಹಂ ಭರತಮುಂ ।
ತಾದವರ್ ತಮತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪಮಂ ತಂಪಿಸುವರಂ ಕಾಣದೆ ॥
ಬಾಧೆಗೊಂಡುದ ಪೇಳ್ವರಳವಲ್ಲಮನಿತರೊಳ್ ।
ಕ್ಷೋದೀಯ್ಯತಾಮಸಂ ಪರಿದುದುಃಖಂಪೋಗೆ ।
ಮೂದೇವಮಯ ಮೂಡವೆಟ್ಟದುದಿಯನ್ನಡರೆ ನೋಡಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ॥ (12)

ಅಳುತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಭೂಮೀತಳದೊಳೊರಗಿರಲ್ ।
ಬೆಳಗನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತನೆಚ್ಚತ್ತು ಕಜ್ಜಮಂ ।
ತಿಳಿದು ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೊಳಿಸಿದಂ ಪಯಣಸನ್ನಾಹಕೆನುತ ॥
ಕೆಳೆಯರಂ ನೋಡುವೊಡೆ ಗುಹ ನನಿತರೊಳ್ ಬರುತ ।
ಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಭರತ ।
ನೆಳದಳರಕರಗಳಂದೆತ್ತಿ ಗುಹನೊಡನೆಂದನತುಲಾನುಮೋಹದಿಂದ ॥ (13)

ನಿಸೆಯೊಂದು ಯುಗವಾದುದಯ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದಾವು ।
ಪೊಸತಾದ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯನುಂಡೆವಾದುದಾ ।
ವಶದಿಂದಲೀನದಿಯ ದಾಂಟಿಸಲ್ವೇಳ್ಕೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ಗುಹನು ॥
ಸಸಿನ್ನೈದಿ ನಿಜಬಂಧುವರ್ಗಮಂ ನೆರಹಿ ಘನ ।
ದೆಸಕದಿಂ ಪಂಚಶತನಾವೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।
ಪೊಸಕರೀರಗಳಲಂಕೃತಮಾದ ಸ್ವಸ್ತಿಕವ ತಾಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದನೊಲಿದು ॥ (14)

ತ್ವರಿತದಿಂದೈತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಶತ್ರುಘ್ನ ।
ವೆರಸಿ ಭರತಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾರೋಹಣಂಗೈಯ್ಯೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರುಂ ನಾವೆಂಗಳೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರೆ ॥
ತರಣಿಯುಂ ಯಾಯಜೂಕಾದಿಗಳ್ ಕ್ರತುವಿಹನ ।
ಪೊರೆಯೊಳದರ್ಕರೋಹಣಂ ಗೈಯಲುಳ್ಳದಿರ್ದ ।
ದೊರೆದೊರೆಗಳಂತಂತೆ ತಟನೀತರಣಿಗತಿಯು ನೆನೆದು ತೆರಳುತ್ತಲಿರಲು ॥ (15)

ಕೆಲರು ಕರಿಗಳನೇರಿ ಕೆಲರಶ್ವಗಳನೇರಿ ।
ಕೆಲರು ತೆಪ್ಪಗಳಡರಿ ಕೆಲರು ಘಟಿಗಳ ತೊಡರಿ ।
ಪಲಬಗೆಯುಪಾಯಗಳ ಲಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸೆ ಮನೆಬಂದತೆರದಿ ॥
ಕೆಲರು ಬಾಹುಗಳಿಂದೆ ಕೆಲರು ನಾವೆಗಳಿಂದೆ ।
ತೊಲಗುವುದನಿಟ್ಟೈಸುತೆ ಭರತನಾಗಂಗೆಯುಂ ।
ಸುಲಭದಿಂದಾಂಟಿ ತಟವಮಂ ಸಾರ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಚ್ಚರಿಯು ನಿಟ್ಟಿಸುತಲೆ ॥ (16)

ಎಲ್ಲರು ಸುಖೇಚ್ಛೆಯಿಂ ದಾಂಟಿ ಬಂದು ಪ್ರಯಾಗ ।
ದಲ್ಲಿತ್ತಮಸ್ಥಾನದೆಡೆಯೆಡೆಯಲಳಿಯಲದ ।
ಕೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸುತರೆನಿಮಿಷವಿಲ್ಲಿರ್ಪುದೆಂದೊರೆದು ಭರತ ಮುದದಿ ॥
ಬಲ್ಲಹರ ಪಣೆಪಣಿ ವಶಿಷ್ಟರಂದೊಡಗೊಂಡು ।
ಚೆಲ್ವಿಂ ಭರದ್ವಾಜರಾಶ್ರಮವ ಸಾರಲ್ಕೆ ।
ಮೆಲ್ಲನಾಮುನಿವರನ ಛಾತ್ರರೈತಂದರುಪಲಾಗ ಮನದಿರವನರಿದು ॥ (17)

ಭರತನೊಡನೈತಪ್ಪ ಸರಸಿಜಾಸನತನಯು ।
ನಿರವ ನೋಡುತ್ತ ಭರದ್ವಾಜ ನಿದಿರೆದ್ದು ।
ಚರಿಸುತಿರಲನಿಕರೊಳಗೊಳಗೈದಲಾ ಮುನಿಯು ನೋಡಿ ಭರತಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥
ಚರಣಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಲರಿತು ದಶರಥ ತನಯು ।
ರಿರವರಿತು ಪರಸಿ ಪರಮಾರ್ಘ್ಯೋಪಚಾರಗಳ ।
ವಿರಚಿಸಿ ವಸಿಷ್ಠರಂ ಸಂತಸದೊಳಾಲಿಂಗನಂಗೈದ ಮುನಿ ವಿನಯದಿ ॥ (18)

ಕರದೊಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದುಪಚರಿಸಿ ।
ಪುರದುರ್ಗಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಕುಶಲಂಗಳಂ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳಲಾ ಮುನಿವರಗೆ ಭರತನಿಂತೆಂದ ಕರಗಳನು ಮುಗಿದು ॥
ಚರಣಬಲದಿಂದಖಿಲರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ।
ದಿರುವರೈಸಲೆ ಭವದ್ವನವೃಕ್ಷ ಶಿಷ್ಯರುಂ ॥
ವರತಪೋಗ್ನಿಗಳೆಲ್ಲ ಕುಶಲವೆ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥ (19)

ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ಭರದ್ವಾಜಸಂಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ಲೊಡವೆರೆದು ಪೇಳ್ದ ಮಹಾರಾಜ ಭವದೀಯ ।
ದೃಢಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲಖಿಲಲೋಕಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರ್ಪುದೈಸೆ ಮುದದಿ ॥
ಪೊಡವಿಪತಿಯೊಲಿದಿತ್ತ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೇ ।
ರಡವಿಗೈತಂದುದೇಂ ಕಾರಣಂ ರಾಘವನ ।
ತುಡುಕೆ ನಿಷ್ಕಂಟಕದ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಗೇಂ ಮನಮೊಡಂ ಬಟ್ಟಿರ್ಪುದೊ ॥ (20)

ಎನುತ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ಮೊದಲಿಸಲಾಗಲ್ ಭರತ ।
ಜನಿತಾನುತಾಪದಿಂ ಕಂಬನಿಗಳಿಡುತ ಪದ ।
ವನಜಂಗಳಗೆ ನಮಿಸುತಾರ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ಜನನಿಯೆಸಗಿದಕಾರ್ಯವೆಳ್ಳನಿತನಾದೊಡಂ ।
ಎನಗರಿಕೆಯುಂಟಾಗೆ ನಿರಯಭಾಜನನಪ್ಪೆ ।
ನೆನೆವುದಂ ಭವದೀಯಚಿತ್ತವೇನರಿಯದುದೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಂ ಶಕ್ತನೆ ॥ (21)

ಪಿತನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯು ।
ವಿತತಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಾಮನ ಪಾದಪದ್ಮಕಂ ।
ಜೊತೆಗೈದುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆನೆಂದು ಕುಶಲಬುದ್ಧಿಯು ತಂದು ।
ಯತಿಪತಿಯಕೊಡಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂ ಬರೆ ಕಂಡು ।
ರತಿಯಿಂದಲಖಿಳ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರಮಂ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಯ್ತುದೊಂದು ದಂಡು॥ (22)

ಇದು ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯವೆಂಬುದನುಂ ಭವತ್ಸರ್ವ ।
ಹೃದಯಮೇನರಿಯದುದೆ ತಪಿಸಲೇತಕೆ ಜೀಯ ।
ಮುದದಿ ಪ್ರತ್ಯಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂತರಿತು ಕಲುಷಿಯಾದೆನ್ನ ಧಿಕ್ಕಾರಗೈದು ॥
ಸದಯವೇಳ್ಕೆಂದು ಗದ್ಗದವಾಣಿಯಿಂ ನುಡಿಯ ।
ಉದುರುತಿರಲಶ್ರುಜಲ ವತಿದುಃಖದಿಂದಳ್ಕ ।
ಕುದಿವುತಿರಲಾ ಭರತನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೌನಿ ಜನನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥ (23)

ತಿಳದಿರ್ಪೆವಾವು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಪರಹೃದಯ ।
ದೊಳವೆಲ್ಲವಾದೊಡಂ ಲೋಕಕೇ ನಿರ್ಮಲತೆ ।
ತಿಳಿಯಲೆಂದಖಿಳವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡುದಲ್ಲದಘುಮಂ ಶಂಕಿಸಿ ॥
ಪೊಳವುದೋರಿದುದಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮನಂಘ್ರಿಯುಗ ।
ನಳನಭಕ್ತನೆನುತ್ತಲಂದಿರ್ಪೆ ತಿಳಿಯಲೀ ।
ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯಲಾರುಂಟು ಪಾಸಟಿ ನಿನಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮಕುಟಮಣಿಯೆ ॥ (24)

ಪರತರಾನಂದಮಯ ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳುಹೆ ।
ಧರೆಯೊಳುದುಭವಿಸೆ ತತ್ಪರಿಚರರು ನೀವೆಲ್ಲ ।
ನರರೂಪವಾಂತು ಬಂದಿರ್ಪಿರಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಮಾನವರಿಗೀಬುದ್ಧಿಯು ॥
ದೊರೆದಪ್ಪುದೆ ದೊರೆದೊಡೆಯು ಧರ್ಮವಂ ಮೀರದಲೆ ।
ನಿರುಗೆಯಪ್ಪುದೆ ಪರಮಪಾವನ ಪರಾತ್ಪರದ ।
ಪರಮಧಾಮದೊಳೇಕಮಪ್ಪುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕುಲತಿಲಕ ತಿಳಯದಿಹುದೆ ॥ (25)

ಬಲ್ಲೆನೆಲ್ಲವಕ್ಲೇಶ ಗೊಳಲೇತ ಕೆಲ್ಲಮಂ ।
ಬಲ್ಲಹರೊಳಗಗ್ಗಳನೆ ಸಂತಾಪಮಂ ತ್ಯಜಿಸು ।
ತಿಲ್ಲಿರುಳು ಸುಖಮಿರ್ದು ಭಾಸ್ಕರೋದಯವಾಗಲೈದವೇಳ್ಕೆಂದು ಮುನಿಪ ॥
ಸೊಲ್ಲಿಸಲ್ ಭರತ ಮಣಿದೆಂದ ರಘುವರನಿರ್ಪ ।
ದಿಲ್ಲಿಗಾವೆಡೆಯೆನಿತುದೂರವೆಂಬುದ ಮನಕ ।
ಮೆಲ್ಲನರಿ ಪಲ್ ಜವದಿ ಪೋಗಿ ವಂದನೆಗೈವ ಕಾತುರ ಮನಕ್ಕೆಂದನು ॥ (26)

ಚಿಂತಿಸಲದೇಕೆ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಮಹಾಶೈಲ ।
ಮುಂತೆ ಕಂಗೊಳಸುತ್ತಿದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯು ವ ।
ಸಂತನಾಲಯದಂತೆ ರಘುವೀರನಲ್ಲಿರ್ಪ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ॥
ಕಾಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತಮಾಶೈಲಸನಿಹ ಪೆಂ ।
ದಾಂತು ಸಂತಸದಿನಾವಿತ್ತ ವನ್ಯಾಹಾರ ।
ಮಂ ತಳೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬೆಳಗೆ ಗಮಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನೆ ಭರತನಿಂತೆಂದನು ॥ (27)
ಕಂಡೆ ಚರಣಗಳ ಸದ್ಯೋಪಚಾರದಿ ಹರ್ಷ ।
ಗೊಂಡೆ ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದಪರಿಮಿತಸುಖವ ಕೈ ।
ಕೊಂಡೆ ಮುನಿತಿಲಕನಾಶ್ರಮಕೆ ಕ್ರೋಶದ್ವಯದೊಳಹುದೆನ್ನ ಸೇನೆ ಬಳಕ ॥
ಕುಂಡಾಲಹಯರಥಪದಾತಿಗಳ ಬೇಗಲೆಡ ।
ಗೊಂಡು ಬರಲಾಶ್ರಮದ ತರುಲತಾದಿಗಳಗು ।
ದ್ದಂಡವೆಥೆಯೆನಿಪ್ಪುದೆಂದರಿತು ಚರಣಭಯುಕಳ್ಕ ನಾಂ ಬಂದೆ ಜೀಯ ॥ (28)
ಸೇನೆಯೊಂದೆಡೆಯಲಾನೊಂದೆಡೆಯಲಿರ್ದರನು ।
ಮಾನಂ ಸಮಾನೀಕರಿಂಗಪ್ಪುದೆಂಬುದಂ ।
ಮೇಣರಿಯದಿಹುದಿ ದಯದಿಂದಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಟ್ಟರಿರುಳಿರ್ದು ಬಲಸಹಿತಲಿ ॥
ಸಾನುಮಂತನ ಪೊರೆಗೆ ಪೋಬೆನೆನೆ ಮುನಿಪ ನಾ ।
ಮ್ಲಾನು ಹರ್ಷದಿನುಡಿದ ಸಬಲಕಾತಿಥ್ಯವ ಸು ।
ಮಾನದಿಂ ಗೈಸಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಬರ್ಪೆಲ್ಲವಂ ಕರೆಸು ತವಕದೊಳೀ ದಿನಂ ॥ (29)
ಪರಮಸತ್ಕಾರಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಂತಸಂ ।
ಬಿರದು ಗಮಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿಯ ।
ಲರಸ ಜೀಯ ಹಸಾದಮೆಂದೊಡಂಬಟ್ಟು ನಿಜಬಲವನೆಲ್ಲವ ಕರೆಸಲು ॥
ಶರಧಿ ಮೇಲ್ವಂದಂತೆ ಬರಲಿತ್ತ ತಾಪಸಂ ।
ಕರಚರಣಗಳ ತೊಳವುತಾಚಮನಂಗೈದು ।
ನಿರುತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಮಂದಿರಕೈದಿ ಹುತವಹನ ಬಲವಂದು ನಮಿಸಿ ಮುದದಿ ॥ (30)
ಬ್ರುಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕುಶಪಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ।
ಕುಶಲದಿಂ ಪದ್ಮಾಸನವ ಬಲಿದು ಮುದ್ರೆಯಿಂ ।
ಶ್ವಸನನಂ ರೇಚಿಸುತ ತರಣಿಯಿಂದಗ್ನಿಯೊಳು ಕುಂಭಿಸಿದನರೆನಿಮಿಷದಿ ॥
ಪ್ರಶಮನಂಗೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕುಂಭಕದಿ ಮನ ।
ಮಿಸುಕದಂತದನೋಜಿಗೈದು ಕರಣಗಳಾಟ ।
ದೆಸಕಮಿನಿತಿಲ್ಲದೂಹಾಪೋಹನೆನಿಸಿರ್ದ ನಿಶ್ಚಲತೆವಿಡಿದು ॥ (31)
ನಡುನೆತ್ತಿಯೊಳು ಪೊಳೆವಖಂಡತೇಜೋರಾಶಿ ।
ಯೊಡವೆರೆದು ನಿದ್ರೆಯೆಚ್ಚರದೆರಡ ಪಂಗಿಲ್ಲ ।
ದೊಡನೊತ್ತನೆಯ ಸರಲಿಡಿದು ನಿಶ್ಚಲದೀಪಕಳಕಾನುಕಾರಿಯೆನಿಸಿ ॥
ಮೃಡವಿಷ್ಣು ವೈಧಾತ್ರರಂ ನೆಟ್ಟನಾನಂದ ।
ಪೊಡವಿರಾಮಪುರೀಶನೆನಿಸಿ ಭಂಗಗಳಳಿವ ।
ಕಡಲಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರ್ದ ಜಲಮಗ್ನಕಲಶದಂತೇವೇಳ್ವೆನು ॥ (32)

(ಸಂಧಿ 27, ಪ 1199)

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಯೆಸಗಿದೌತಣದಿಂದಲಖಿಲಬಲ ।
ಬ್ರಹ್ಮಸುತ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಂ ಸಂತಸದಿ ।
ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಾನುಭವಗೈದಂತೆ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಲಿದು ॥

ಆಗ ಮೈತ್ರಾಧಿಪತಿ ಕರ್ಮಚಿತ್ತದಿ ಮಹಾ ।
ಯೋಗೀಶನರೆನಿಮಿಷ ಚಿತ್ಸಮಾಧಿಯು ಸುಖೋ ।
ದ್ಯೋಗದಿಂದಿರಲಾದವಸ್ಥೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಗರಾಟ್ತನೂಜೆ ॥
ಯೋಗಬಲದಿಂ ಚರಾಚರಕರತಲಾಮಲಕ ।
ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳಸಲಾ ಮೌನಿವರ ಕರೆದೊಂದ ।
ನಾಗ ನೇಮಿಸಿದ ನಚ್ಚರಿಯ ನಿನ್ನೇನೆಂಬೆನೆಂತುಟೊ ತಪೋಮಹಿಮೆಯು ॥ (1)

ಬಲಗೊಂಡೆ ತ್ವಷ್ಟ್ರರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ನಿನ್ನ ।
ಬಲಸಹಿತ ಭರತನಿರಲಾವಾಸತಾಣವಂ ।
ನಲವಿಂದ ಗೈದೀವುದೆನು ತೊರೆದು ದಿಕ್ಪಾಲಮುಖ್ಯರೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥
ನೆಲದಾಣ್ಮಗಾತಿಥ್ಯಗೈಯಲಿಚ್ಛೈಸಿರುವೆ ।
ನೆಲಕೆಲ್ಲರೈತಂದು ಸಾಹಾಯ್ಯಮೆಸಗವೇ ।
ಳ್ಕೊಲಿದೆನುತ ಸಾಲ್ವೆಸೆಯ ನದಿಗಳಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ನೇವೇಳ್ವನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (2)

ನಳನಾಕ್ಷ ಭರತಗಾಂ ಭೋಜನಂಗೈಸೆ ಮನ ।
ಪೆಳಸಿಹುದು ನೀವೆಲ್ಲರೈತಂದು ಕುಟೀಗಳ ।
ಕಳೆದು ಸಮತೆಯೊಳಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸತ್ಕರಿಸಲೋಸುಗಂ ಸುಲಭಮೆನಿಸಿ ॥
ಸುಳದಪುದು ಮೈರೇಯಮದ್ಯಪಾಯಸರೂಪ ।
ದಳದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತಲಪ್ಸರೀಗಣದೇವ ।
ಕಳೆಯಾಂತ ಗಾಂಧರ್ವ ಮೇನಕಾದಿಗಳ ಕಂಡರಿಪಿದಂ ಮುನಿತಿಲಕನು ॥ (3)

ಹರುಷದಿಂ ಪ್ರಾಣಿ ಮೋಹಕರೂಪಮಾಂತ ಜನೆ ।
ರಿರವ ಸಂತಸಗೊಳಪುದೆಂದು ನಂದನೆ . . . . ।
. . . ಬನಂಗಳಗೆಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದ ಮಕುಟಾದ್ಯಲಂಕಾರವಸ್ತ್ರತತಿಯ ॥
ವರವಿಲಾಸಿನಿಯರಾದ್ಯಖಿಲರುಂ ಫಲಪತ್ರ ।
ನೆರವಿಗೈತಂದು ಮಾನುಷರ ಕರತುಷ್ಟಿಗೈ ।
ದೊರಿಸೆಂದು ಪೇಳ ಚಂದ್ರನ ನೋಡುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ಸಂತಸದೊಳು ॥ (4)

ಸೋಮ ಷಡ್ರಸಗಳಂ ಸೃಜಿಸೆಲ್ಲ ಜೀವರಂ ।
ಪ್ರೇಮಗೊಳುವಂದದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲೆಂದು ಸು ।
ತ್ರಾಮಾದಿಗಳಗೆಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದನರೆನಿಮಿಷ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲಿ ಕುಳತು ॥
ಆಮಹಾಪುರುಷನಾವಾವಿಧದಿಂ ನೆನೆದು ।
ಕಾಮಿಸಿದನಂತಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಂ ತಪೋ ।
ದ್ದಾಮತೆಯನೇಂ ಪೇಳ್ವೆ ಸಗ್ಗಕಿಮ್ಮಡಿಯಾದುದಾಶ್ರಮಂ ರಮ್ಯಕದೊಳು ॥ (5)

ರತುನಮಯಭೂಮಿಯಾಯ್ತ್ಯದುಯೋಜನದಗಲ।
ಮಿತವಿಲ್ಲದಮಿತವಿಭವಾಸ್ಪದಗಳ್ಳೆಯುವಾ।
ಯತನಂಗಳಾದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳು ನೃಪನ ಮಂದಿರಮೆಸೆದುದು॥
ಸಿತಕಿರಣ ಬಿಂಬ ಚುಂಬಿತ ಗೋಪುರಂಗಳ್।
ಲ್ಲಿತುಳಕರುಮಾಡಂಗಳಗಣಿತ ವಿನೋದಗಳ್।
ಜೊತೆಗೊಳಿಪ ಕಾಣಾಗಗಳು ತೋರ್ದುವಾಕ್ಷಣಕದೆಂತೊ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವು॥
ರನ್ನದರಳಿಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಪಿಕತತಿಯುಲಿವ್ರು। [(6)

ವನ್ನೆಗಂ ಸುರನೀಲಕರುಮಾಡಮಂ ಕಂಡು।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಟನೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಮಾಯೂರಕುಲ ಮುಕ್ತಾಪ್ರಭೆಯ ಕಾಣುತಾ॥
ನೆನ್ನಿಯಿಂದಾಡುವ ಮರಾಳಗಳ ಪಚ್ಚೆಯಿಂ।
ದುನ್ನಮಿತಕಳೆ ಜಲಮೆನುತ್ತ ಹರ್ಷಿಪ ಕೋಕೆ।
ವೆನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೆರಗ ಜೀರುತಿಹ ಕನಕಪ್ರತ್ಥಳಿಕೆಗಳು ತೋರ್ಪವಲ್ಲಿ॥ (7)
ಸುರಪನರಮನೆಯೊ ವೈಶ್ರವಣನಾಗಾರಮೋ।
ಹರಗೃಹಮೊ ಸರಸಿಜಾಸನನ ಮಂದಿರಮೊ ಯಿದು।
ಹರಿಯ ನಿಲಯವೊ ಸಿರಿಯ ಜನನಭೂಮಿಯೊ ಯೆನಲ್ ತೋರುತತಿಶಯವಜೀರೆ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರರಚನಾಕ್ರಮಗಳಂ ಸಿಲ್ಪಿ।
ಗರಿಗಸಾಧ್ಯಮೆನಲ್ಕೆ ನಿಜಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳನಿತ।
ಪರಮಖುಷಿ ಮೆಚ್ಚುವಂತಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ತಾಂ ರಚಿಸಿದಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ॥ (8)

ಕೆಲವು ಪಾಯಸ ಮಯದಿ ಕೆಲವು ಮೈರೇಯಮಯ।
ಕೆಲವಾಸವೋಪಮಿತ ಕೆಲವಿಕ್ಷುರಸಭರಿತ।
ಕೆಲವು ಪಾನಕ್ಷೀರ ಸ್ವಾದೋದಕದ ಮಯದಿನಖಿಳಸುಲಭೋಪಮಿತದಿ॥
ಪಲವುನದಿಗಳ್ ಪ್ರಸನ್ನತೆವೆತ್ತು ಭೂಮಿಯೊಳ್।
ಚಲಿಸುತಿರಲಾಗಸದಿ ಮೇಘಸಂದೋಹ ಬಂ।
ದೊಲಿದು ಸುವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸೂಸುತಿರಲೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಲೋಕರ್ಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ॥ (9)
ನಂದನಂ ಚೈತ್ರರಥ ಕುರುರವ್ಯಕದ ವೃಕ್ಷ।
ಗೊಂದಣಗಳೈತಂದು ಗುಜ್ಜನಿಸುತಾ ನೆಲದಿ।
ಪೊಂದಿ ಮಾನಸಸುಲಭಮಾಗಿ ಶಾಖಾಂತಗಳನು ಬಾರಿ? ತಾಳ್ದು ಬಳಿಕ॥
ಸುಂದರಾಂಗನೆಯರಂ ಸುಲಲಿತದ ವಸ್ತ್ರಗಳ್।
ಚಂದನಾದ್ಯಖಿಳಹಾರಂಗಳಂ ಪರಿಮಳಗ।
ಳಂದ ಕಂಗೊಳಿಪ ಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋರ್ದುವಚ್ಚರಿಯ ಬಿಡದೆ॥ (10)
ದೇವತಾಂಗನೆಯರೈತಂದರೈ ಪದಿನಾರು।
ಸಾವಿರ ಕುಬೇರನರಮನೆಯಿಂದ ನಡೆತಂದ।
ರಾ ವಿಮಲನೇತ್ರೆಯರ್ ಪಲ ಬಗೆಯ ಭೂಷಣಗಳಿಂದಲಂಕಾರವೆತ್ತು॥
ಠೀವಿಯಿಂ ನಾರದರ್ ತುಂಬುರರ್ ಗಾಂಧರ್ವ।
ಕೋವಿದರ್ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮುನಿಯೆಡೆಗೆ ಒರಲಾಗ।
ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ನಾಮೆಡೆಯೊಳೊಡರಿದವು ಶ್ರುತಿಹಿತಮೆನಲ್ ವಿಭವದಿ॥ (11)

ಒಂದೆಡೆಯು ವಲ್ಲಕಿಯು ತಂಬುರಿಯ ಗಾನ ಮ।
ತ್ತೊಂದೆಡೆಯು ಮುರಜಾನುಕಾರಿ ನಿನಾದವುತಾನ।
ವೊಂದೆಡೆಯು ಶ್ರುತಿ ಮಧುರ ಯತಿಲಯಾನ್ವಿತಮಪ್ಪ ಗಾಂಧರ್ವಜನರ ಗಾನ॥
ಒಂದೆಡೆಯು ಸುಷಿರಕಾಂಸ್ಯಾದಿ ಧ್ವನಿಗುಂಭನ ಮ।
ದೊಂದೆಡೆಯು ಲಾಸ್ಯ ನರ್ತನ ನೃತ್ಯ ವೈಭವದಿ।
ವೃಂದಾರಕರ ಲೋಕಕೆಂಮಡಿಸಿ ತೋರಿದುದು ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಬೆರಗಪ್ಪೊಲು॥ (12)
ಸಂತಸವ ನೀಡುವ ವಸಂತ ಕೂಬರ ಜ।
ಯಂತ ಕ್ಷಣದಾಕಾಂತ ಕಂತು ಮಂದಾನಿಲರ।
ಮುಂತೆ ಶುಕಪಿಕ ವಂಚೆಕೊಂಚೆಗಳ ಸಂದಣಿಗಳೊಡವೆರೆದು ಸೋಜಿಗಕರನು॥
ಕೊಂತಿ ಚಿಂತಾಹರಣಗೈಯುತಿರಲಾನಂದ
ಸಂತೆ ಮುಂಬರಿವುತಿರಲಖಿಲರು ನಿಲಿಂಪತೆಯು।
ನಾಂತು ತೋರಿದರಚ್ಚರಿಯನೇನ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ಮತ್ತೇಭಮೃದುಗತಿಂರುಳೆ॥ (13)
ಅನಿತರೊಳು ಭರತ ನಿಜಬಲವ ನಿಲಿಸುವೆನೆಂದು।
ಮನಬಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬೆರಗಾಗಿ ದೇವತೆಗ।
ಳನು ಧರೆಗೆ ತಂದ ಮುನಿಯಂದಮಂ ನೆನೆನೆನೆದು ವಿಸ್ಮಯದಿ ಪರಿವಾರವಂ॥
ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ತಾಣಗೈದು ವಿಶ್ರಮಿಸೆಂದು।
ವಿನಯದಿಂ ಪೇಳಿ ಪಿಂದಿರುಗೆ ಕಾಣ್ಬಟ್ಟುದರ।
ಮನೆ ಯಿಂದ್ರಲೋಕದಂತಾನಂದ ಕರವಾಗಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಸಚಿವನೊಡನೆ॥ (14)
ಮುಂದೆಸೆದುದಮರೇಂದ್ರ ನೋಲಗದ ಶಾಲೆಯಂ।
ತೊಂದು ಚೆಲ್ವ ಹಜಾರಮದರ ಮಧ್ಯದಿ ದಿವ್ಯ।
ಮೆಂದೆನಿಪ ಪಟ್ಟವಣೆ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯು ಚಾಮರಂ ಕಂಗೆಸೆಯಲಾಗ ಭರತಂ॥
ಚಂದದೀ ಗದ್ದುಗೆಯು ರಘುವರಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಹು।
ದೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿದು ಚಾಮರವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ।
ದೊಂಡೆಡೆಯು ಕುಳ್ಳಿರಲ್ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಿಗಳ್ ಕುಳ್ಳತರೆಡಬಲದೊಳೊಲಿದು॥ (15)
ಮಂಡಿಸಲ್ ಭರತನರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ ಪುಷ್ಪ ಕೋ।
ದಂಡಮದವಾರಣಗಳೆನೆ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ।
ತಂಡಮುದ್ದಂಡದಿಂದೈತಂದು ನಟನಾನುಗಾನಗಳ್ ಪರಪಲಾಗ।
ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯು ರಸ ತುಳ್ಕುವಂದದಿ ಗಾನ।
ತಾಂಡವಂ ಪಸರಿಸಲು ಗಾಂಧರ್ವರಾಗಮುಂ।
ಕೊಂಡು ತುಂಬುರ ನಾರದಾದಿಗಳ್ ವೀಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸಿದರಾನಂದದಿ॥ (16)
ಕೊಳಲು ನಾಸಿಕ ವೀಣೆ ಡಮರು ಡಿಂಡಿಮ ಡಕ್ಕೆ।
ತೊಳಪ ಮದ್ದಳೆ ಶಂಖ ತಾಳ ನಾದಿಪ ಗೆಜ್ಜೆ।
ಪೊಳಪಾಂತ ನಾಗಸರ ಮೂ . . . . ಗಳು ಮಸಗೆ ದಿಕ್ತಟಗಳ॥
ಕೊಳಲೊಂದೆ ನಿಮಿಷಕಂ ಲೋಕ ಶಬ್ದಾನಂದ।
ದೊಳು ಲೀನ ಮಾಯ್ತೆಂಬು ರೀತಿಯಿಂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ।
ಹಳಚದಿವೆ ಯಾಟಗಳ ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಿಗಳಂತಿರ್ದರದನೇನೆಂಬೆನು॥ (17)

ಪರಮಾನ್ನಕರ್ದಮಿತ್ರ ಮೈರೇಯ ಸಂಭರಿತ ।
ವೆರೆದ ನದಿಗಳ್ ಮುಂದೆ ಪರಿವೃತಿರಲದರಿಂದೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಕ್ವಫಲ ರಸಷಂಡ ಭಂಗದಿಂ ಮುಂದೆಸೆವರೆನಿಮಿಷದಿ ॥
ವರದುಕೂಲಂಗಳಾಭರಣವನುಲೇಪನಂ ।
ಪರಿಮಳ ಪ್ರಮುಖನಾನಾವಸ್ತುಸಂದೋಹ ।
ಬರೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ಭರತನಾ ಸಂಯಮಿಯ ಯೋಗದುತ್ಸವವ ಪೊಗಳ ॥ (18)

ಎನಿತು ಮಾಲ್ಯಂಗಳಂಬರಗಳಾಭರಣಂಗ ।
ಳೆನಿತು ಮಾಗಧವಂದಿನಟಗಾಯಕಾದ್ಯರಿಂ ।
ಗೆನಿತು ವೈಚಿತ್ರತರ ಬನತಟಾಕಾದಿಗಳ ಕ್ರೀಡೋಪಯೋಗಕರವು ॥
ಜನರಾಡಿಕೊಂಬರಾ ಸುರಲೋಕದೊಳಗೆನುತ ।
ಮನಿತೊಂದೆ ನಿಮಿಷದೊಳ್ ಭರತನಿದಿರಲಿ ಮನದಿ ।
ನೆನೆದರಿಗೆ ನೆನೆದುದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸುತಿಹುದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (19)

ನೋಡಿದರೆ ಮೋಹಿಸುವಲಂಕಾರ ರಸಕಲಿತ ।
ಗಾಡಿಕಾತಿಯರಮಿತರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನರುಗಳ ।
ನೋಡಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಪೊದಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳ ॥
ಜೋಡಿಲ್ಲದಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು ಕರವಿಡಿದು ।
ಕೂಡೆ ಬೀದಿಯಲಿ ಸಂಚರಣೆಗೈಸುವರಲ್ಲಿ ।
ನೋಡೆನುತಲತಿವಿಚಿತ್ರನಾಟಕಪಾಠಗಳ ಬೇಳ್ವುದೇನಕಿಶಯವನು ॥ (20)

ಕರಿಗಳುಪಯೋಗ ಭೋಜನ ವಶ್ವಸಂತತಿಗ ।
ಳುರುಕಬಳಭಕ್ಷಣಮನಡ್ವಾದಿಗಳಗೂಟ ।
ಖರಮುಷ್ಟ್ರಕನ್ಯಾದಿ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಷ್ಟವೆನಿಪ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವ ॥
ಪರರ ಯಾಚಿಸದೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದಂ ।
ಸರಭಸದಿ ತೆಗೆದು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದರೇನ ।
ನೊರೆವೆನಚ್ಚರಿಯ ತಾಪಸನ ಸಚ್ಚರಿತನಂ ಸಂಯಮಸಹಾಯತೆಯನು ॥ (21)

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ಸುಲಭ ।
ಮೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಖಿಲಭೂಷಣಾಂಬರಯುಗಳ ।
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಿಷ್ಟಫಲ ಮಾವ ಶೃಂಗಾರನಾಯಿಕಾಗುಣಸಮುದಯಂ ॥
ಇಲ್ಲಮೆಂದೊಂದೊಂದ ಬೇಡುವರ ಕಾಣೆವುಂ ।
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನರ ಮೂದಲಿಸುತ್ತೈತಹ ಸುರರ ।
ಬಲ್ಲಹರ ಸಂತೆಯೆಸೆದುದು ಚಿತ್ರಕರಮೆನಲದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (22)

ಬದಿಯ ಪಟ್ಟಣ ಪರ್ಮದೇರನೊಪ್ಪಿಹ ತಾಣ ।
ಕುಧರೇಶನೆಲೆ ಕುಬೇರನ ನಗರ ವೆಲರುಣಿಗ ।
ರೆದೆಯ? ನಾಸ್ಥಾನ ಪಾಶಿಯ ಪುರಂ ಸಗ್ಗಿಗರ ಪುಟಭೇದನಮದೆಂಬೊಲು ॥
ಮದನನಾಡುಂಬೊಲ ಬಸಂತನಾಲಯ ಜಗ ।
ನ್ಮದಮಾವ ಗಾಂಧರ್ವರಾಲಯಕ್ಕಧಿಕ ಮೆನೆ ।
ಚೆದುರ ಬೆರಿದುದಾಶ್ರಮಸ್ಥಾನವಾ ಮುನಿಯನುಜ್ಞೆಯಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳು ॥ (23)

ತರುಲತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯನಾಂತು ।
ಕರೆಕರೆದು ಮನದಿಷ್ಟಗಳನೀವುತೆಲ್ಲರುಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃದುನುಡಿಯುಲನ್ನಪಾನಾದಿಗಳು ವಸ್ತ್ರಮಾಲ್ಯಾದಿಗಳಲಿ ॥
ಹರುಷಗೊಳಿಸುತಲಿರ್ದರೇನೆಂಬೆವಾ ದಿನದಿ ।
ನೆರದಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ್ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗವನುಂಡು ।
ಬೆರಗಾದರೇನೊಂದ ನೆನೆಯದಾ ತಾಪಸನ ಶಕ್ತಿಯೆಂತುಟೊ ಜಗದೊಳು ॥ (24)
ಅಕಲಂಕಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯು ಸೂರೆಯಲಿ ಜನ ।
ಪ್ರಕರಮಿರುತಿರಲೊಂದು ನಿಮಿಷಮಾಗಲ್ ನಿಶೆಯು ।
ಪ್ರಕಟಮಾಯ್ತಿನಬಿಂಬ ಮೂಡವೆಟ್ಟದ ತುದಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಮಣಿಮುಕುರದಂತೆ ॥
ಸುಕುಮಾರಭರತನಾ ಸಮಯದೊಳಗೆಚ್ಚತ್ತು ।
ಭಕುತಿಯಿಂ ಕುಲದೇವತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ।
ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈತ್ರಾವರುಣಿಯೊಡವೆರದು ಮುನಿಪನೆಡೆಗೈತಂದನು ॥ (25)
ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿ ಭರದ್ವಾಜ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾ ।
ಭ್ಯಾಸಕ್ರಿಯೆಗಳ ರಚಿಸಿ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುತ ।
ಭಾಸುರಶ್ರೀನಿಧಿಯನಿಪ್ಪಂತೆ ಕ್ರತುಭಜಾಗಾರದೊಳು ಮಂಡಿಸಿರಲು ॥
ಕೋಸಲಾಧಿಪಗೈದಿ ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ।
ವಾಸುದೇವಾತ್ಮಕ ಭವತ್ಕೃಪೆಯುಲಿರುಳಲ್ಲಿ ।
ವಾಸಮಂ ಗೈದಿರ್ದೆನತಿಸುಖದಿ ಬಲವೆರಸಿ ಸ್ವರ್ಗೋಪಮಾನವೆನಿಸಿ ॥ (26)
ಅರಸನಂ ಕಾಣ್ಬ ಕೌತುಕದಾಗಿದೆ ಚಿತ್ತ ।
ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೋಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಪೋಗಿ ।
ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬರುವೆನಗ್ರಜವೆರಸಿ ಪ್ರಪದಾಕಲಂಕನೆನಿಸಿ ॥
ಪರಿಪೂರ್ಣದಯೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದೆನುತಲೀ ।
ಪರಿಯವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭ್ರಾತೃಹಿತಕರ ಭರತ ।
ನಿರವನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿಯಿಂತೆಂದ ನಸುನಗುತವಿನಯದಿಂದ ॥ (27)
ಸಲ್ಲಲಿತವೆನಿಪ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಬಡಗ ದೆಸೆ ।
ಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಲಮಿತಸುರ ।
ವಲ್ಲಿಪಾದಗಳಿಂದತಿಮನೋಹರವೆನಿಸಿ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಖ್ಯಗಿರಿಯು ।
ಚೆಲ್ವ ಬೀರುವದೈಸೆ ಭರತ ಕೇಳಾಶೈಲ ।
ಮಿಲ್ಲಿಗಿಹುದೈದುಯೋಜನ ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ।
ಮೆಲ್ಲನೈದಲು ರಾಮಚಂದ್ರನಿರುವೆಲೆವನೆಯು ತೋರ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೊಳಲ್ಲಿ ॥ (28)
ಹಾದಿವಿಡಿದೈದಲತಿಸುಖದಿಂದ ರಘುವರನ ।
ಪಾದದರ್ಶನಮಹುದೆನುತ್ತಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು ।
ಮೋದದಿಂದಡಿಗೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ॥
ಸಾದರದಲಾ ಮುನಿಯ ಪದಕಮಲಕಭಿನಮಿಸ ।
ಲಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ಪ್ರಿಯದೊಳುಪಚರಿಸುವನಿತರೊಳು ।
ಮೋದುರದ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆವೆರೆದಶ್ವಪತಿಯಣುಗಿ ಬಂದು ವಂದೆನೆಗೈದಳು ॥ (29)

ಭರದಿಂ ಸುಮಿತ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ರೆರಗಿ ಭರತನ ಕೆಲದಿ ನಿಂದಿರಲ್ ನೋಡಿ ಮುನಿ ।
ವರನೆಂದ ರಘುಜ ನಿನ್ನಯಮಾತೆಯಿಂದಾದುದತಿಶಯಮೆನುತ್ತರಿವೆನು ॥
ಧರೆಗಧಿಕಮೆಂದಾ ಯತೀಶನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕಂಬನಿವಿಡುತ ಖಿನ್ನತೆಯೊ ।
ಳಿರಕವಾಗಿಹ ಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭರತ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂದೆ ॥ (30)
ಮಾತಿನಿಂ ಪತಿಯು ಪೋಗಾಡಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಕರ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕಾನನಕಟ್ಟಿ ।
ಘಾತಕವ ಗಳಿಸಿ ಕುಲಮಂ ನೀರೊಳಾಳಿಸಿದ ದುರ್ವಾರಕೆಯು ಬಸಿರೊಳು ॥
ಜಾತಮಾದುದಕಾನು ಲೋಕನಿಂದಕನಾದೆ ।
ಖ್ಯಾತಿಯಾರಸಿದುದಖಿಲರಾಜ ಸಭೆಯೊಳಗೆಂದು ।
ಮಾತನಾಡಲಾರದಪಯಶಮದೇನೆಂಬೆ ಪೂರ್ವಕೃತದುಷ್ಕೃತವನು ॥ (31)
ಕಡಿದು ಪರಪುವೆನೆಂದು ತುಡುಕಲಸ್ತ್ರವ ನೋಡು ।
ತೊಡನೆನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಪರಿಹರಿಸೆ ।
ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಗಮ್ಮನೆ ಚರಣದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದೆ ಜೀಯ ।
ಕಡುಪಾಪಿ ಯೆನ್ನನೆಡೆವಿಡದೊಡನೆ ಬಂದಡಿ ।
ಕ್ಕಡಿಗೈವೆನೆಂದು ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಘರ್ಜಿಸುವ ।
ಪೊಡವಿಪತಿಯನ್ನೋಡಿ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಮುನಿನುಡಿದನು ॥
ಸುಮನಸರ ಪೊರೆದು ಗೋದಿವಿಜರಕ್ಷಣೆಗೈದು । [(32)
ಕ್ರಮದಿಂದ ದಿತಿಜನಿಧನಂಗೈದು ಧರ್ಮಸಂ ।
ಭ್ರಮವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೀ ಕಾನನಕೆ ರಘುವೀರನೈತಂದ ಕರುಣದಿಂದ ॥
ರಮಣೀಯಕರಚರಿತೆಯಾಯಿತು ಕೈಕಾಸತಿಯು ।
ಮಮತೆವಚನಗಳಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರ ನಿ ।
ರ್ಮಮತೆಯುಳ್ಳರ ಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೈದುದತಿಲೇಸೆನ್ನುತೆಣಿಸವೇಳ್ಕು ॥ (33)
ಮಿತ್ರರಹಿತ ಹಿತಗೈದುದೀಕೆಯ ಸುವಾಣಿಯಿಂ ।
ದತಿಶಯದಿ ತಿಳಿಯೆನುತಲೊರೆಯೆ ಸಂಯಮಿ ಭರತ ।
ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜಬಲವನೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿ ॥
ಗತಿವಿಡಿದು ಪದದಲರುಹಲ್ನೇಮವಿತ್ತು ನೃಪ ।
ಸತಿಯರನ್ನಂದಣದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕಮಯ ।
ರತುನನಿರ್ಮಿತಮೆನಿಪ ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣಂಗೈದ ಮುಂದೈದಲೆನುತ ॥ (34)
ಚತುರಂಗಬಲ ನಡೆದು ದೆಸೆಪಥಗಳಂ ಪಿಡಿದು ।
ವಿತತಸಾಗರವು ಮೇಲ್ವರಿದು ಧರಣೀತಳವ ।
ರತಿಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ತರುಗುಲ್ಮಗಿರಿನಿಕರಗಳ ಬಲದೊಳು ॥
ಜೊತೆಗೊಂಡು ಮರೆಯಾಗಲಾಳದ ಖಗಶರಭಸಂ ।
ತತಿಗಳಾವೆಡೆಯು ಪೊಂದಿದುರ್ ವಾಹಯದ ಪದ ।
ಹತಿಯಿಂದ ಧರಣಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡುದಾಕ್ಷಣದೊಳಾಸೇನೆಯುರುಭರದಲಿ ॥ (35)

ಕಳೆಕಳೆದು ಸಕಲನದಿನದಬನಂಗಳನೆಲ್ಲ ।
ಪೊಳೆ ಪ್ರಾಂತ ನಗರ ಖರ್ವಾಟ ಖೇಟಂಗಳಂ ।
ಕಳೆದೈದಿ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಲಾಶೈಲ ಮುನಿವೇಳ್ದ ಕುರುಪನರಿತು ॥
ಜಲಜಪೀಠನ ಸುತ ಸುಮಂತ್ರಾದಿಗಳ ಕರೆದು ।
ಬೆಳಗುತಿದೆನದಿಯಂತದೊಳು ದಿವ್ಯಸಿರಿಯೆನುತ ।
ತಿಳುಪಿಯಭಿವಾದನಂ ಗೈದಂ ಮಹೇಂದ್ರವರ ಪರದೈವವೆಂದು ಭರತ ॥ (36)
ನವಘನಾಘನಗಳಾಚ್ಛಾದ್ಯವೈದಿಹ ವಬ್ಧಿ ।
ನಿವಹಮೇಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿಹವ್ರೊ ಮೇಣಂಬರಂ ।
ನವಕವೆನೆ ಭರಿತವಾಗಿಹುದೊ ಕರಚಿತ್ರಮೆನೆ ವಿವಿಧವರ್ಣಗಳನಾಂತು ॥
ನವರಸೋನ್ಮೇಷಪೋಷಣ ಬೀಜವಾಗಿ ಬನ ।
ಮವಿರಳದಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಮನ ।
ಸವನಿಸುವುದತಿಕಷ್ಟಮೆನುತ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡಚ್ಚರಿಯನೆಂದನೊಲಿದು ॥ (37)
ತರಣಿಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವರಸಾಧ್ಯ ಬಂ ।
ಧುರದಮಾರುತ ಚಲನೆಗೈಯಲಸದಳ ಮುಳಿದ ।
ನರರೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಲಳವಹುದೆ ನಿಬಿಡತರ ಕಳ್ತಲೆಯು ಕವಿದುರ್ಪುದು ॥
ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲ ಹರಿಕರಿಗಳಾರ್ಭಟೆ ಘೋರ ।
ತರ ಭೀಕರವನೀವುತದೆ ಮನುಜರಟಣೆ ಮುಂ ।
ದರಿಯಬಾರದಭೀಲ ಕಾನನದ ಪರಿಯನುಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡೆಂದನು ॥ (38)
ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಜಂಗುಳಿಯ ತಾಣ ಪೇರಡವಿ ಮುಂ ।
ದಡಿಯಿಟ್ಟಡಾವಾವ ನೆಲದಿನೆಲೆಗೈದು ತಪ ।
ದೊಡರಿರ್ಪರೋ ವಿಪ್ರರೀ ನಿಬಿಡತರತಮದಿ ದಿಟ್ಟಿಗೋಚರವಾಗದು ॥
ಕಡೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಬಂದಡಸಲದನನುಭವಿಸಿ ।
ಬಿಡಿಸಲಸದಳ ಚಮೂನಾಥರಿಂಗೆಚ್ಚರಿಸಿ ।
ತಡೆಸು ಬಲಮಂ ಗಹನ ಗೋಚರರಮುಖದಿಂದಲರಿದೈದವೇಳ್ವೆದೆನುತ ॥ (39)
ಎನುತಲಾಳೋಚಿಸುತ ವಿಪಿನಚರರಂ ಕರೆದು ।
ವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಿಹನರಸನೆಂದರಿತು ಬಹು ।
ದೆನುತ ನೇಮಿಸಲೈದಿ ಕಾನನವನೆಲ್ಲಮಂ ಸುತ್ತಿ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥
ಮುನಿಮುನಿಗಳಿಹ ನೆಲೆಯನನುವರಿತು ನೋಡುತ್ತ ।
ಜನಕಜಾರಮಣನಿಹ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂತರದ ।
ಸನಿಹಕ್ಕೈದುತ ನೋಡಿ ತಿಳಿದು ಕುರುಹಗಳಿಂದ ಬೇಗದಿಂದೈತಂದರು ॥ (40)
ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಭರತಗೊರೆವರೆಲೆ ದೇವ ಕೇಳ್ ।
ಮಂದಾಕಿನೀತಟದಲತಿರಮ್ಯತರ ಪರ್ಣ ।
ಮಂದಿರದಿ ಸೀತೆಸಹ ರಘುವೀರನೊಪ್ಪಿರುವ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ದೂರದಿ ॥
ನಿಂದಿರ್ಪ ನಾ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ಜಾಗ್ರತೆಯೊ ।
ಳೊಂದಿ ನಾಲ್ದಿಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ನೆಲ ಸುರಪ ।
ನಿಂದಗಮ್ಯಮೆನುತ್ತ ಬಿತ್ತರಿಪ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಮುದವಾಂತ ಮನದಿ ॥ (41)

ಸೇನೆಯುಂ ಸಂತೈಸುತೆಂದೆಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು ನೃಪ।
ಸೂನು ಕುರುಪರಿತಥೀಮಂತವನೆಚರರೊಡನೆ।
ಸಾನಂದದಿಂದಣ್ಣನಂ ಕಾಣ್ಬ ಹರ್ಷದಿಂ ವಿಪಿನದೊಳಪೊಕ್ಕನಡೆದು॥
ನಾನಾಪರಿಯು ಗುಲ್ಮಲತೆಪಲ್ವಲಂಗಳಂ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪರಧ್ಯಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ।
ಮೌನಿಜನರಂ ನೋಡುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಥಗಳಂ ನೋಡುತಂ ನಡೆತಂದರು॥ (42)
ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕರಿಯದಾಬನದೊಳಿಹ ಸಕಲ।
ಚಾರುಖಗಮೃಗನಿಚಯ ಯವನಚರ ಪುಳಂದಿನಿಯು।
ಮೋರೆ ಗಡೆಗಣ್ಣಿನಕಟಾಕ್ಷ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಂದಲ್ಲದ ನ್ಯತ್ರ ಬಳಕ॥
ಮಾರಮಂದಾನಿಲ ವಸಂತರಾಡುಂಬೊಲಂ।
ಕೈರವಾಪ್ತನ ರಶ್ಮಿಯೊಂದದೊಲ್ತಡೆಯಾಗಿ।
ಪೇರಟವಿ ಶಿವನಂತೆ ತಾಳ್ದು ಘೋರಾಕೃತಿಯ ಕಾಣ್ಬಡಿಸಿತಿಬಿರಿನಲ್ಲಿ॥ (43)
ವನಷಂಡಗಳ ನೋಡುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾಪಸೀ।
ಜನರ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೃಗಗಣಾಕೀರ್ಣ ರುಲ್ಲಿಕಾ।
ಘನರವಂಗಳ ಕೇಳಿ ಭಿಲ್ಲರೈದುವ ಮಾರ್ಗದನುಸರಣೆಯಿಂದೇರುತ॥
ಜನನಾಥಸಂಘಗಳ ಕೊಣಲುಜ್ಜುಗಗೊಂಬ।
ಮನದತವಕದಿ ಭರತ ಬರುತಿರ್ಪ ನಿತ್ತರಘು॥
ವನಧಿಚಂದ್ರಮ ನೋಡಿ ಧರಣೀ ತನೂಭವೆಯ ನಸುನಗೆ ಯೊಳಂತೆಂದನು॥ (44)
ಗಿರಿಯ ವೈಭವವ ನಿಟ್ಟಿಪರೆನ್ನ ಮಾನಸಂ।
ಹರುಷಗೊಳುತಿದೆ ನದೀತಟ ವೃಕ್ಷತಂಡಗಳ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿನಿಕರಂಗಳಿಟ್ಟಪಭಿಲಾಷೆ ತಲೆದೋರುತಿದೆಕೊ॥
ಅರಸಿ ನೋಡೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮಪುರಿನಾಯಕಂ।
ನರಲೀಲೆಯಿಂದ ನಾನಾಜನರ ಮೋಹಕದಿ।
ಬೆರಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಂ ಮಾಳ್ಪನಜ್ಞಾನ ದಿಂದಂಟದುರುಪರುಷದಂತೆ॥ (45)

(ಸಂಧಿ 28 ಪದ 1243)

ಇಪ್ಪಂತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಿತ್ರವಂಶೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಂ ಸು।
ಮಿತ್ರಾತ್ಮಸಂಭವನ ನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಭೂ।
ಮಿತ್ರಜನಕನ ತನುಜೆ ಸಹಿತಮಾನಂದದಿಂ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳಿರ್ದನು॥
ಅರಸಿನೋಡೀಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ಸಾಕೇತ।
ಪುರದ ನೆನಹಂ ಮರಸುತಿದೆ ಬಂಧುವರ್ಗದೊಲ್।
ವರಮುನಿಸಂಕುಲಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಣಮೈದೆ ತೋರುತಿದೆ ಚಿತ್ತಕೆಂದು॥
ಧರಣಿಜೆಯ ಕೈವಿಡಿದು ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರನತಿ।
ಹರುಷದಿಂ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೀಕ್ಷಿಸುತೆ।
ಬರಬರಲ್ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಸಿತ್ತುದೇವೇಳ್ಪ ನಗರಾಜತನುಸಂಭವೆ॥ (1)

ಪಾತಾಳಗತನಾಗಕುಲ ಮಿತ್ರಫಣಿರ್ಣ್ಣೋ ।
ದ್ಭೂತ ಮಣಿಗಣರಹಃಪುಂಜಗಳ್ತಚ್ಛ್ವಾಸ ।
ವಾತದಿಂ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರಲಂಬುಜೋದ್ಭವಂ ಕಂಡಧಿಕಹರುಷದಿಂದ ॥
ಭೂತಳಕೆ ಚಿತ್ರಮೆನಲತಿಚಿತ್ರತರವಾಗಿ ।
ಶಾತಕುಂಭಾಚಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ।
ಸಾತಿಶಯದಿಂ ಮುದ್ದೆಗೈದಿಟ್ಟನೆನೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿದುದು ॥ (2)

ರವಿಯಂತೆ ಗೋನಿಕರಸಂಶೋಭಿತಂ ರಮಾ ।
ಧವನಂತೆ ರುಚಿರವನವಾಲಾನ್ವಿತಂ ಪದ್ಮ ।
ಭವನಂತೆ ನಿಕಟಭ್ರಮದ್ರಾಜಿ ಹಂಸನುರು ಧರಣೀಶ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ॥
ನವಖಡ್ಗಸಮುದಯೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಶಮಧನರ ।
ಭವನಂಗಳಂತೆ ಶಿಖಿಸಂದೋಹರಾಜಿತಂ ।
ಕುವಲಯಪ್ರಿಯನಂತೆ ದ್ವಿಜಸೇವಿತನುಮೆಂದು ಶೈಲೇಂದ್ರನೆಸೆದಿರ್ದನು ॥ (3)

ರಾಮಣೀಯಕಶಿವಾಲಾಪ ಸಂರಾಜಿತಂ ।
ಭೀಮಕರ ನಾಗಕಟಕೋಜ್ವಲಂ ರಮ್ಯತರ ।
ಸೋಮಾರ್ಕ ಶಿಖಿನೇತ್ರ ಸಂಯುತಂ ಕಮನೀಯ ನೀಲಕಂಠಸುಶೋಭಿಯು ॥
ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರ್ಜುನಚ್ಛಾಯಾನ್ವಿತಂ ದ್ವಿಜ ।
ಸ್ತೋಮಸೇವಿತಪಾದಮನಿಶಾಂತಮುಂ ಪರಮ ।
ಗೋಮಂತನಾಗಿ ಶಿವನಂತೆ ರಾರಾಜಿಸಿದನಚಲೇಂದ್ರನತಿಶಯದೊಳು ॥ (4)

ನಿರತ ಮೂರ್ಕ್ಷಾವೃತನುಮಾಗಿಚಂದ್ರಮನಲ್ಲ ।
ಶರಧರಂತಾನಾಗಿ ಘನರಾಜನಲ್ಲ ಭೂ ।
ಸುರ ವಿದ್ರುಮಾನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ವಾರಿಧಿಯಲ್ಲ ತಾರೆಯಿಂ ಶೋಭಿಯಾಗಿ ।
ಗುರುವಲ್ಲ ಶೃಂಗಯುತನಾಗಿ ಶಾಂತಾಮನೋ ।
ಹರನಲ್ಲ ಕದಳೀವಿಲಾಸಕರವಾಗಿ ನೃಪ ।
ವರನೆದಳವಲ್ಲಮೆಂದೆಸೆದನಾಜೀಮೂತನಾಥನತಿ ವಿಭವದಿಂದ ॥ (5)

ಹರಿಮಯಂ ಮದಕಲಿತಕರಿಮಯಂ ಫಲಭರಿತ ।
ತರುಮಯಂ ನಿರ್ಮಲಸುಶರಮಯಂ ಚಾರುಪ್ರ ।
ಸ್ತರಮಯಂ ಕರವೆಸೆವದರ ಮಯಂ ಹರಿಣಮಯ ಮುಗ್ರತರ ಶುಭಮಯವು ॥
ಉರಗಮಯಮಳಿಮಯಂ ತುರುಮಯಂ ಪರಿವ ನಿ ।
ರ್ಝರಮಯಂ ಭಯದ ಕಾಸಾರಮಯಮಿರುವಾ ।
ನರಮಯಂ ಚರಿಪ ಖೇಚರಮಯಂ ದಿವ್ಯಸುಮಸುರಭಿಮಯಮಾಗಿರ್ದುದು ॥ (6)

ಉರುತರ ಕರಾಳ ಕಾಸರಗಳಿಂ ಸರಗಳಿಂ ।
ಪಿರುವತ್ಪ್ರಮತ್ತ ಕಾಕೋಲದಿಂ ಕೋಲದಿಂ ।
ನಿರುಪಮೋತ್ಫುಲ್ಲಕಿಂಶುಕಗಳಿಂ ರತ್ನಕೂಟಂಗಳಿಂದ ॥
ಹರಿರಾಜಮಾನಕಂದರಗಳಿಂ ದರಗಳಿಂ ।
ಸ್ಫುರದತಿಕ್ರೂರ ಪನ್ನಗಗಳಿಂ ನಗಗಳಿಂ ।
ಪರಮ ಪುಷ್ಪಾಚ್ಛಟಾಸುರಭಿಯಿಂ ಸುರಭಿಯಿಂದೆಸೆದನಾಕ್ಷಿತಿಧರೇಂದ್ರಂ ॥ (7)

ಸಂತತಂ ಸತ್ಕುಲ ಭ್ರಾಜಿತನುಮಾಗಿದ್ವಿಜ।
ಸಂತತಿಯನನುದಿನಂ ಪೋಷಣಂ ಗೈವುತಂ।
ಸ್ವಾಂತದೊಳ್ ಹರಿಯನಂ ನೆಲೆಗೈದು ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಕರನೆಂದೆನಿಸುತಂ॥
ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಸುತಂ ಗೋಪಾಲರಂ ಪರಮ।
ಕಾಂತಾವಿಶೇಷೋಪಚಾರಗಳ್ಗೆಡೆಯಾಗಿ।
ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ಪ ವಿಪ್ರವರನಂತೆಸೆದನಾಧರಾಧರವರೇಣ್ಯಂ॥ (8)
ಮುನ್ನಸುರನಾಯಕನ ಶತಕೋಟಿ ಹತಿಯಿಂದೆ।
ಬನ್ನಬಟ್ಟುರುತಪಂಗೈಯಲ್ಕೆ ಶಿರಿಯುಮನ।
ದನ್ನನೈತಂದಿರ್ಪನೆನಗಿನ್ನು ಭಯಮಿಲ್ಲಮೆಂದಧಿಕ ಗರ್ವದಿಂದ॥
ಉನ್ನತೋನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆವುತಿರೆ ಕಂಡು।
ಜನ್ನಗೂಳರ್ಕಳಿರೆಯುಂ ಮಹಾಭೀತಿಯಿಂ।
ರನ್ನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸಿದನೊಯೆನೆ ರತ್ನಶೃಂಗಂಗಳೆಸೆದಿರ್ದವು॥ (9)
ಕನಕರಾಜಿತ ನೀಲವರ್ಣಂಗಳಿಂದ ಮಂ।
ಜನಶೈಲ ಕೈಲಾಸ ಮೇರುಪರ್ವತಗಳತಿ।
ಘನಗರ್ವಮಂ ತಾಳದಿಪ್ಪವಿನಿತಕ್ಕೆ ನವಧಾತು ನವರತ್ನಂಗಳು॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ನವಲೋಹಮೆನ್ನೊಳಿರೆ ಗರ್ವಿಸದೆ।
ಮುನಿಮೃಗಾವಳಿ ಪಕ್ಷಿಗಾಸ್ಪದಂ ತಾನೆನಿಸು।
ತನುದಿನಂ ಪೋಷಿಪೆಂ ಸಕಲ ಜೀವರನೆಂದು ಶೋಭಿಸಿದನಚಲೇಂದ್ರನು॥ (10)
ಮಿರುಗುವ ಲತಾಪುಂಜಕುಂಜದೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವ।
ಸುರಯಕ್ಷಗಾಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರಾಂಗನೆಯರುರು।
ತರಗಾನಮಂ ಕೇಳುತಂಬಂದು ಮರಳದಿಹವತ್ಸಯುತ ಧೇನುಗಳನು॥
ಕರದು ಪಾಲ್ಗರೆದುಂಬ ಶಬರಿಯರ ತನುಕಾಂತಿ।
ಪರಪುತಿರಲಂಜನಾ ಚಲಮಿದೆಂಬಂದದಿಂ।
ಕರವೊಪ್ಪುತಿರ್ದು ದಾಕ್ಷ್ಯರ್ಯಮಂ ಬೀರುತಂ ಭೂಧರಂ ನೋಳ್ಪಜನಕೆ॥ (11)
ಶಿಖರಾಗ್ರದಿಂ ಪರಿವ ನಿರ್ಝರೋದಕಕಣಂ।
ಸುಕರಮುಕ್ತಾಫಲಗಳೆಂದು ಕೈರಾತಿನೀ।
ನಿಕರಮಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ಮೇಲುದಂ ತೆಗೆದೊಡ್ಡಿ ಗುಂಜದಂಡೆಯಕಾಂತಿಯು॥
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಕದ್ವನದ ಪಸುರ್ಗಾಯಕೆಂಪಾಗೆ।
ಶುಕಕುಲಂ ಬಂದು ಕರ್ದುಂಕುತ್ತಮಿರೆ ಮಧುಪ।
ನಿಕುರುಂಬ ಮಾತರುಣಿಯರ ಕುಚಂ ಕಮಲ ಮೆಂದೆರಗುತಿಹ ವೇನೆಂಬೆನು॥ (12)
ಪದುಳದಿಂ ತಪ್ಪಲಂ ಮೇವರೈತಂದಿರ್ಪ।
ಕದನಿಚಯಮುಂ ಕಂಡು ನಿಜಜಾತಿಯೆಂದೈದಿ।
ಮದವೆತ್ತು ಮಾತಂಗ ಮುಗ್ರತರ ಕೋಪದಿಂ ತಿವಿಯುಲುರುಶಿಲೆಗೆತಾಗಿ॥
ರದನಗಳ್ ಮುರಿದು ಕೆನ್ನೀರೊಸರೆ ವೇಗದಿಂ।
ಬೆದರಿ ಬರುತಿರೆ ನೋಡಿ ಪೆಣ್ಣಾನೆ ಮರುಕದೊಳು।
ರುಧಿರಮಂ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮದ್ದನಿಕ್ಕುಲ್ತೈರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು॥ (13)

ಸುರವಧುಗಳಕ್ಷಿ ರುಚಿ ದರಹಾಸರೋಚಿಯಿಂ ।
ಪುರಹರನ ಶೈಲದಂತೆಸೆದಿರ್ದುದೊಮ್ಮೆ ತ ।
ನ್ನಿರುಪಮಾಂಗದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕನಕಾದ್ರಿಯೆಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸಿದುದು ॥
ಮಿರುಪ ತತ್ಕುಂತಳದ್ಯುತಿಯಿಂದಮೊಮ್ಮೆ ತೃಣ ।
ಚೆರಗಿರಿಯು ಮೆಂಬಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತಮಿರ್ದು ।
ದಿರವನುಂ ನಿಶ್ಚಯಿಪ ರಾರೆನುತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಿಹರು ॥ (14)
ವೃತ್ತಕುಚೆಯರ್ ಪೇಳ್ವ ಬಿತ್ತರದ ಗಾನಕ್ಕೆ ।
ಪುತ್ತದಿಂ ಪೊರಟು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡುವ ಫಣಿಯ ।
ನೆತ್ತಿಯೊಳಗಿರ್ಪ ಮಣಿಯುತ್ತಮದ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ರತ್ನಮಯ ಸಾನುವಾಗೆ ॥
ವಿತ್ತೇಶ ಸುರಪಸುರಸತ್ತಮರ್ ಸಂತಸಂ ।
ಬೆತ್ತು ತಮಗಾಲಯಂ ಮತ್ತೊಂದುಮಾಯಿತೆಂದು ।
ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯರ ಮೊತ್ತಸಹಿತಂ ಬಂದುಮೆತ್ತಲುಂ ಕ್ರೀಡಿಸುವರು ॥ (15)
ಹಾರಿದ್ರ ಸಂಮಿಶ್ರ ತಾಳೀದಳಾಬದ್ಧ ।
ಚಾರುತಾಟಂಕಗಳನುರೆ ಧರಿಸಿ ವಲ್ಕಲದ ।
ಸೀರೆಗಳನುಟ್ಟು ಕತ್ತುರಿ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ಪೆರೆನೊಸಲೊಳುರುಸೌಖ್ಯದಿಂದ ॥
ಭೂರುಹದ ನೆಳಲೊಳಾಶ್ರಮಗೈದು ಪತಿಯ ಪದ ।
ಸಾರಸವನರ್ಚಿಸುತಮನುದಿನಂ ಮುನಿವರರ ।
ನಾರಿಯರ ತಂಡಮತಿ ಶೋಭಿಸಿದುದಾ ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥ (16)
ಉರಗ ನಕುಲದೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ಶೋಭಿಸುತಿಹವು ।
ಹರಿಣ ಶಿಶುವಿಗೆ ಮೊಲೆಯ ನೂಡುವದು ಶಾರ್ದೂಲಿ ।
ಕರಿಕಲಭಮಂ ಮುಟ್ಟಿಪುದು ಸಿಂಹ ಶಾಬಕಂ ಪಶುಪುಲಿಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳು ॥
ಮರನಡಿಯೊಳೊರಗಿರ್ಪವತಿಮೋದದಿಂದೆ ಮಂ ।
ಜರಪುಲಿಗಳುರು ಮೋಹಮಾಂತಾಡುತಿರ್ಪ ವನ ।
ವರತಮಧಿಕಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಿರ್ಪೊಡಿದು ಗಿರಿವರನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ತೆ ॥ (17)
ಮುನಿವಟುಗಳೊಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಘ್ರಮಂ ಪಿಡಿತಂದು ।
ತನುವ ನೇವರಿಸುತಂ ರಜ್ಜುಬಂಧನಗೈದು ।
ತಿನಲಿತ್ತು ಹವಿಯ ಶೇಷವನೈದೆ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆಳದೊಯ್ದು ಮುದ್ದುಗೈದು ॥
ಅನುವಿನಿಂದಂ ಸಮಿತ್ಕುಶಕಂದ ಮೂಲಂಗ ।
ಳನಿತನುಂ ಪೊರೆಗಟ್ಟಿ ಪೊರಿಸಿ ಸಿರಿಮಧ್ಯದೋಳ್ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಮುನಿಗಳ್ಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ವರನುದಿನಂ ಪೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು ॥ (18)
ಗೊರವಂಗೆ ಪಾಂಗೆನಿಪ ಕಿತ್ತಡಿಗಳನುದಿನಂ ।
ವಿರಚಿಸುತಮಿರ್ಪಗ್ನಿಹೋತ್ರಧೂಮಂ ಮನೋ ।
ಹರಮಾಗಿ ದಂಡದೋಲಂಬರಾಂಗಣಕಡರಲಮರೇಂದ್ರ ಪುರದೊಳಿರ್ಪ ॥
ತರುಣಿಯರ್ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಶಕಂ ।
ನಿರತಮೈತರ್ಪರಿದು ಕಬೊರ್ನ್ನದಿಂದೆಸಗಿ ।
ಧುರುತರದ ಸೋಪಾನ ಮೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಪುದೇನೆಂಬೆ ನತಿಶಯವನು ॥ (19)

ನೀರದಗಳೈತಂದು ಶಿಖರಮಂ ಕವಿಯಲಾ ।
ಹಾರಮಿದ ಪಿಡಿದು ಮಾಂಸಂಗೈಯುವೇಳ್ಕೆಂದು ।
ತೋರವೊಲೆಗಳ ಕೊಂಡು ಗುರುಳೋರೆದುರುಬಿನೆಳೆದಳರುಡಿಗೆ ಎಣ್ಣೆವ್ವೈಯು ॥
ಕೈರಾತ ನಾರಿಯರ್ ತಮತಮಗೆ ಚರ್ಚರದೊ ।
ಳಾರೈದು ಭೋಜನಂಗಳನಿಟ್ಟು ಕಾದಿರಲ್ ।
ಚಾರುತರಶತಶೃಂಗಪರ್ವತವೊ ಯೆಂಬಂತೆ ಭೂಧರಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು ॥ (20)

ತರಣಿ ಯುದಯದ ಮುನ್ನ ಶಬರಸತಿಯೊರ್ವ ಪು ।
ಷ್ಕರತಳದೊಳಂ ಶೋಭಿಸುವ ಮಿಾನ್ಗಳಂ ಮಲ್ಲಿ ।
ಯರಳಿಂದು ಪುಷ್ಪಾಪಚಯಕೆ ಶಿಖರವನೇರ್ದು ನೆರೆಯನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ॥
ಕರಗಳಂ ನೆಗೆನೆಗಪಿ ಚರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಸಿದಳ್ ।
ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯರಶ್ಮಿದಾಮಮಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿವು ।
ತುರೆಕೋಡೆಕಲ್ಲ ಗಳಿಯುಂ ಪತ್ತಿಯಾಡುತಿಹ ಕೊಲ್ಲಡಿಗರಬಲೆಯಂತೆ ॥ (21)

ಮಿಸುಪ ದರ್ಭಾಸನದ ಬನಜೋಗೆ ಪಟ್ಟೆಗೆಯು ।
ಶಶಿಕಾಂತರುಚಿಭಸಿತಲೇಪನದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ।
ವಿಸರಾಕ್ಷಮಾಲಿಕೆಯ ಜಿತಪವನಪಂಚಕದ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದ ಮೌನದ ॥
ಪಸಿವುತೃಷೆನಿದ್ರೆಗಳ ಪಂಗಿನಿತುವಿಲ್ಲದಿಹ ।
ಬಿಸಿಲು ಛಳಮಳೆಗಳಂಟದ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹದ ।
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನರುಚಿಯಂ ಗೆಲ್ದಯೋಗಿಯು ತೆರದೊಳೆಸೆದನವನೀಧರೇಶಂ ॥

ವಿತತ ಮೃಗನಾಭಿಯಂ ಗಳಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಚಮ । [(22)
ತ್ಕೃತಿಯಿಂದೆ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟಂ ನೊಸಲೊ ।
ಳತಿಶಯದಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಿ ಪವಿರಚಿತ ಶಿಖಿಭೂಷಣಂದಾಳ ತನ್ನ ॥
ಪತಿಯೊಡನೆ ಸುರರಮಣಿ ಸುಖಮಿರಲ್ ಪೊದರಿನೊಳ್ ।
ರತಿನಾಥ ನೈತರಲ್ಕಂಜಿ ಪಿಂದಿರುಗಲ್ಕೆ ।
ಯತಿಕುಲಂ ತಪಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಯ್ತೆಂಬಿದುರ್ದಾಗಿರಿನಿತಂಬದಲ್ಲಿ ॥ (23)

ಮೇಲಣಿಂದಿಳಮಜಲಮೆರಡು ಕವಲಾಗಿ ನವ ।
ನೀಲೋಪಮದ ಶಿಲೆಯುಮೇಲೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು ।
ಶೀಳು ಚಂದ್ರೋಪಲದ ಮೇಲೆ ಪರಿದೆರಡೊಂದುಗೂಡಿ ತನ್ಮೂಲದಲ್ಲಿ ॥
ಲೀಲೆಯಿಂದಮರಧುನಿ ಯಮುನೆಯರ ಸಂಗಮದ ।
ಕೋಲಮೆಂಬಂತೆಸೆಯಲಲ್ಲಿರ್ಪ ಸನ್ಮೌನಿ ।
ಜಾಲಮನಿಶಂ ಸ್ನಾನಪಾನಂಗಳಂ ಮಾಳ್ಪುದೇನೆಂಬೆನತಿಶಯವನು ॥ (24)

ಮಾರ್ತಾಂಡ ಮಂಡಲವ ನಂಡಲೆವ ಶೃಂಗಗಳ ।
ಕಾರ್ತಸ್ವರದ್ಯುತಿಯನಾಂತೈದೆ ಪರಿವೃತಿಹ ।
ನೀರ್ತಡಿಯೊಳುರೆ ಬೆಳೆದ ತನ್ಮಯದ ಶರವಣದ ಪೊದರಿನೊಳ್ ಹರಿಗಿರಿಶರಾ ॥
ಮೂರ್ತಿಗಳನಿಟ್ಟರ್ಚಿಸುತ್ತ ತನ್ಮಹಿಮೆಯಂ ।
ಕೀರ್ತನಂಗೈವುತ್ತಮಾನಂದರಸದಿಂದ ।
ನರ್ತಿಸುವ ತದ್ಭಜಕರೆಸದಿರ್ದರಾಗಿರಿಯ ಕಟಕಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥ (25)

ಗೋಮಯಂ ತಾನಾಗಿ ಗೋನಿಕರ ವಿರಹಿತಂ ।
ಸೋಮಕಾಶ್ರಯನಾಗಿ ಸೋಮಾತಿಲಂಘನಂ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದೆ ಪಲಾಶಯುತನುಮಾಗಿ ಪಲಾಶಸಂಹಾರಿ ತೋಷಕಾರಿ ॥
ಆಮೋದಿಸುಮಮಯನುಮಾಗಿ ಸುಮನೋಹರಂ ।
ಕಾಮಗಾಸ್ಪದನಾಗಿ ಕಾಮಾರಿಪೋಷಕಂ ।
ವಾಮಾನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ವಾಮದನದುರ್ಗಮನನೆಂದೆಸೆದ ನಾಗಿರೀಂದ್ರ । (26)
ವೇಣು ರಂಧ್ರಾವಳಿಗತಾಗಮನಪವಮಾನ ।
ಮಾಣವಕ ? ಸಂಭೂತ ಗಾನಮಂ ಕೇಳುತಿರ ।
ಲೇಣಶಿಶು ಸಂಕುಲಂ ತನ್ಮೂಲವಲ್ಮೀಕಕುಹರದಿಂದಹಿಗಳೆದ್ದು ॥
ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂಡಿತದ ಪೆಡೆಗಳಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ।
ಕಾಣುತಂ ಬಳಸಿ ಪರಿದೋಡಲಕ್ಷಿದ್ಯುತಿ ।
ಶ್ರೇಣಿಯೋಂ ಚೆಲ್ವಾದುದದ್ರಿ ತಾಂ ತಾಳಿರ್ಪ ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯಂತೆ ॥ (27)
ಕಮಲನೇತ್ರಂ ಭಾಸ್ಕರಾನ್ವಯದೊಳವತರಿಸಿ ।
ರಮಣಿಸಹಜಾತಸಹಿತಿಲ್ಲಿಗೈತಂದಿಹಂ ।
ನಿಮಗಿನ್ನು ದಾನವರ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ಪುದುಚಿತಮೆಂದು ॥
ಭ್ರಮರ ಝೇಂಕಾರ ವಚನಗಳಂ ಮರುಚ್ಚಲಿತ ।
ಕಮನೀಯ ಕಿಸಲಯಸುಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೆ ಸಂ ।
ಯಮಿನಿಕರಮಂ ಕರೆವುತಿರ್ಪವೆನೆ ತನ್ಮಹೀಧರನಾಥ ನೊಪ್ಪಿರ್ದನು ॥ (28)
ಸುರರಾಜನಿನವಂಶಸಂಭೂತರಾಘವನ ।
ದರುಶನಂಗೈವೆನೆಂದೈರಾವತವನೇರ್ದು ।
ಭರದಿಂದ ಬಂದೀಕ್ಷಿಸುತಮಿರ್ಪನೆನೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತರುಚಿಯಿಂ ಶೋಭಿಪ ॥
ಗಿರಿಯಗ್ರದಲ್ಲಿ ಮಕರಂದ ಪಾನಾಸಕ್ತ ।
ತರುಣಾಳಿಯೊಂದೊಂದನಾಂತೆಸೆವ ಫಲ್ಲಸುಮ ।
ಭರಿತೋರುಮಲ್ಲಿಕಾ ವೀರುಧಂ ರಾರಾಜಿಸುತಮಿರ್ಪುದತಿಶಯದೊಳು ॥ (29)
ಜಲಪಾನದಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಲೈತಂದ ಕರಿ ।
ಕಲಭಗಳ್ ಕಾಸಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳಂ ।
ನಳಿನಂಗಳಂ ಕೀಳಲೊಡನೆ ತನ್ಮಧ್ಯಗತದಳಿಕುಲಂ ಪಾರಲಾಗಾ ॥
ಸಲಿಲಧರದಂತಾಗೆ ತಳಿರೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂ ।
ಪೊಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯು ಪೋಗೆ ಪಾರಾವತದ ।
ಗಳರವಂಗುಡುಗಾಗೆ ವರ್ಷಾದಿಯೆಂದುಬ್ಬಿ ಕೇಕಿಗಳ್ ಕುಣಿವುತಿಹವು ॥ (30)
ಮರನೇರಿ ಮದ್ಯಮಂ ಕುಡಿದು ಪುತ್ತವನಗೆದು ।
ಸುರಿದು ಮಧುವಂ ಸೊಕ್ಕುದಳೆದು ಪರಿದಾಡುತಿಹ ।
ಕರಡಿಯಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೊರ್ವಸುರತ ಮಣಿಪರ್ವತವನೇರಲವಳ ॥
ಪರಿಮಳಕೆ ಕರತಳಕೆ ತುರುಬಿಗಧರಕೆ ।
ಪರಮೆ ಕೋಗಿಲೆ ನವಿಲ್ ಗಿಳಿಪಂಸೆಗೊಂದಣಂ ।
ಬರೆತೋರ್ದುದಜ ನದ್ರಿಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಚಿತ್ರತರ ಚೇಲಜಂತೆ ॥ (31)

ಈಗಿರಿಯ ಶಿಖರಮಂ ನೋಡುವಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ।
ಪೂಗದುತ್ತಾಳ ಕಮನಾರಿಕೇಳಾಳಿಂಗ ? ।
ೞಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದೈದೆ ಕಾಣದಿರಲಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಬಟ್ಟು ಬಳಿಕ ತಲೆಯ ॥
ತೂಗುವಂದದೊಳೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂದೊಲಿದಾಡೆ ।
ಲಾಗಳಂಬುಜಭವಂ ನಿಜಸೃಷ್ಟಿ ಶೈಥಿಲ್ಯ ।
ಮಾಗದೊಲ್ ಪಾಶಬಂಧನಗೈದನೆಂಬಂತೆ ನಾಗವಲ್ಲಿಗಳೆಸೆದವು ॥ (32)

ಶೃಂಗ ಸೌಧಂಗಳಿಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗವೀಥಿಯಿಂ ।
ರಂಗದುಗ್ಗಹಾವರೋಧಂಗಳಿಂ ಚಾರುಲತೆ ।
ಕಾಂಗನಾನಿಚಯದಿಂ ಪುನ್ನಾಗಪುರುಷರಿಂ ಗಂಡಶಿಲೆ ಗಜಗಳಿಂದ ॥
ಕಂಗೊಳಿಪಮೃಗತೃಷ್ಣಿಹಯಗಳಿಂ ಶುಕಪಿಕೋ ।
ತ್ತುಂಗ ಪಾಠಕರಿಂದ ಷಟ್ಪದಮಯೂರಕುಲ ।
ಸಂಗೀತನರ್ತನಗಳಿಂ ಸಿಂಹರಾಜನಿಂ ನಗರದಂತೆಸೆದುದದ್ರಿ ॥ (33)

ತಳಿರಡಿಯ ನುಣ್ದೊಡೆಯ ಗಿಳಿನುಡಿಯ ಬಲ್ಮೊಲೆಯ ।
ನಳಿತೋಳ ತೆಳ್ವಸಿರ ಸೆಳೆನಡುವಿನೆಳೆನಗೆಯ ।
ಪೊಳಪಾಂತ ಪೆರೆನೊಸಲ ತಿಲಕದುರುಕಾಂತಿಗಳನಳಿನನಿಭನೇತ್ರಯುಗದ ॥
ಅಳಿಗುರುಳನಬಲೆಯರ್ ಜಲಕೇಳಿಗೈತಂದು ।
ಜಲಜಪತ್ರಂಗಳಿಂ ಸಲಿಲಮಂ ಚಿಮ್ಮೆ ಭೂ ।
ಲಲನೆ ತನ್ನಂ ಧರಿಸಿದಾತಗಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಳ್ಪಳೆಸಲೆ ಸೆದಿರ್ದನು ॥ (34)

ಹರಿಯಕ್ಷಿ ವಿಧಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ಲಕುಮಿಗಿಕ್ಕೆ ಭಾ ।
ಸ್ಕರನ ಮಿತ್ರತೆ ಮನಸ್ಸಂಭವನತೋಮರಂ ।
ಪರಮೆಗಳ ಭೋಜನದ ಶಾಲೆ ಸೌರಭ್ಯದಾಗಾರವಾಗಿರಲು ಮಗುಳೆ ॥
ತರುಣಿಯರ ಮುಖಶರ್ವರೀನಾಥನಿಂದೆ ತಾ ।
ಮರೆಯಾದೆವೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಮಿರಲದ್ರಿಮಣಿ ।
ತರಣಿಯಿಂ ವಿಕಸನಂಗೈಸಿದುದೊ ಯೆನಲಬ್ಜ ಸಂಕುಲಂ ಶೋಭಿಸಿದುದು ॥ (35)

ತರಣಿಸಂಯುತನಾಗಿ ವಿದ್ರುಮಾನ್ವಿತನಾಗಿ ।
ಹರಿನಿಕ್ಕೆಯನಾಗಿ ಸಾರಂಗಶೋಭಿತನಾಗಿ ।
ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಯನುಮಾಗಿ ಚಕ್ರಾವೃತನುಮಾಗಿ ಶಿರಯುತನುಮಾಗಿ ॥
ಉರು ಪುಂಡರೀಕ ವಿಭ್ರಾಜಿತನುಮಾಗಿ ಭೂ ।
ಸುರಮಹಾದ್ವಿಜರಾಜ ಸಂತೋಷಕರನಾಗಿ ।
ಶರಭಂಗ ವಿಲಸಿತನುಮಾಗಿ ವಾರಿಧಿಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದನಚಲೇಂದ್ರನು ॥ (36)

ಎಳೆಲೆಯ ಬಾಳೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಹಿಮ ।
ವಾಲುಕದ ಕಂಪಿಗಳಿಕುಲಮೆರಗೆ ಜಂಬೂ ।
ಫಲಾಳಿಯೆಂದೆನುತ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಬರೆ ಕಂಡು ತತ್ತುಂಡಗಳ್ ತಳಿರುಮೆಂದು ॥
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಕನಿಕರಮೈತರಲ್ ತನುಕಾಂತಿ ।
ಜಾಲಮುರೆ ಕಳ್ತಲೆಯೊಳಾಗೆ ಶಬರಾಂಗನೆಯ ।
ರೋಳಿ ಮನ್ಮಥಕೇಳಿಯೊಳಗಿರ್ದುದಾಗಿರಿಯ ಮೂಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥ (37)

ಚಾರುತರಶೃಂಗಾಗ್ರಮಂ ಕವಿದ ಶುಭ್ರಮಯ ।
ನೀರಧರದೊಳ್ ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚು ಕರವೊಪ್ಪಿದುದು ।
ಮಾರನುರುಕೇಳಿಗನುಕೂಲೆಯಾಗಿ ದುಕೂಲಮಂ ಧರಿಸಿ ಮುಸುಕನಿಟ್ಟು ॥
ಧಾರುಣೀಧರನಾಥನೆಂಬ ಪ್ರಿಯನಂ ಸುತನು ।
ತೋರಲತಿಕಾಬಾಹುಗಳಳಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸುರ ।
ಸಾರಿಯೊರ್ವಳು ಮುಖರಿಸುರತಾನುಮೋದದಿಂದಿರ್ಪಳೆಂಬಂದದಿಂದ ॥ (38)

ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯಶಕಟಚಕ್ರಶಾಣೋಲ್ಲೀಢ ।
ಮರಕತ ಮಹಾಪದ್ಮರಾಗ ವೈಡೂರ್ಯತೃಣ ।
ಚರಪುಷ್ಯರಾಗ ವಿದ್ರುಮವಜ್ರಗೋಮೇಧಿಕೋಜ್ವಲಿತ ಶೃಂಗಾಗ್ರದ ॥
ಉರುಕಾಂತಿಯಿಂದದ್ರಿ ರಮ್ಯತರವಾಗಿ ಸುರ ।
ವರನ ಮಣಿಶೈಲಮೊ ವೈಶ್ರವಣನಾಲಯದ ।
ಕರುಮಾಡಮೊ ಸೂರ್ಯಶಶಿಗಳಕ್ಕಿಯೋ ನೋಡೆಗಿರಿಯಲ್ಲಮೆಸಲೆಸೆದುದು ॥ (39)

ನೀಲಕುಟ್ಟಿಮದಿಂದ ರನ್ನಪಸೆವಣೆಯಿಂದ ।
ಬಾಳೆಗಂಬಗಳಿಂದ ತಳಿರಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂದ ।
ಸ್ಥೂಲವಂಶಜ ಮೌಕ್ತಿಕದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ ಶುಕವಚನಮಂತ್ರದಿಂದ ॥
ರೋಲಂಬ ಗೀತದಿಂ ಕೋಗಿಲೆಯ ಪಾಡಿನಿಂ ।
ವ್ಯಾಳಭುಜನ್ನಾಟ್ಯದಿಂದೆಸೆವುತಿಹ ಮಂಟಪಂ ।
ಶೈಲೇಶವಾಧವಂ ವನರಮೆಯ ಕೈವಿಡಿದ ಲೀಲೆಯೆನೆ ಶೋಭಿಸಿದುದು ॥ (40)

ಧೊರೆಗೊಪ್ಪನಾವ ನಂಬುಜಕೆ ಶಶಿಯೇನಹಂ ।
ಸರಸತಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಚೇಲವಾವುದು ರಾಮ ।
ಚರಣಸೇವಕನಾಸ್ಯ ಕಾಂತಿತಾನಾವುದೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗುತ್ತರವನು ॥
ಮಿರುಗುತಿಹ ಮೂರಕ್ಕರದೆ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಯಂ ।
ಬರೆದು ಮಧ್ಯಾಕ್ಷರವ ನೈದೆ ಸಾಲ್ವಿಡಿದೋದೆ ।
ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಪೆಸರ್ ತನಗಿರ್ಪುದೆಂದದ್ರಿ ಪೆಂಪಿನಿಂದೆಸೆದಿರ್ದುದು ॥ (41)

ಉದಯಪರ್ವತದಂತೆ ಹಂಸಸಿತರುಚಿಯುತಂ ।
ಮದನಾರಿಯೊಲ್ಸರ್ವಮಂಗಳಾಸ್ಪದನಿಂದ್ರ ।
ಸದನದೊಲ್ ವಿಬುಧಗುರುಶೋಭಿತಂ ನೃಪತಿಯೋಲಗದಂತೆ ಕವಿಭಾಸುರಂ ॥
ತ್ರಿದಶರುಪವನದಂತೆ ಮಂದಾರರಂಜಿತಂ ।
ಕದನದೊಲ್ನಾಗಕೇತುವಿರಾಜಿತನುಮೆಂದು ।
ಮುದದಿಂ ನವಗ್ರಹರನಾಮಮಂ ತೋರ್ಪಿಸುತದ್ರೀಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದ್ದನು ॥ (42)

ಸುರಪನೊಲ್ ರಂಭಾವಿಲಾಸಿ ವೈಶ್ವಾನರನ ।
ಪರಿಯೊಳುರು ಪುಂಡರೀಕಾನ್ವಿತಂ ಯಮನಂತೆ ।
ಕರದಂಡಶೋಭಿ ನೈರುತಿಯಂತೆ ಪುಣ್ಯಜನಪೋಷಕಂ ಪಾಶಿಯಂತೆ ॥
ಶರಮಯಂ ಪಾವನನೊಲ್ ಸಾರಂಗ ಸಂಯುತಂ ।
ನರವಾಹನನತೆರದೆ ಕರಿಗೊರಳಕೆಳೆಯಾಗೀ ।
ಶ್ವರನೊಲ್ ದಿಗಂಬರೋಜ್ವಲನೆಂದು ಗಿರಿವರಂ ದಿಕ್ಪಾಲರಂತೆಸೆದನು ॥ (43)

ರಾವಣನ ಸಖಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಗಮಂದಿರದಂತೆ ।
ಕೋವಿದ ಶುಕಾಲಾಪಕಂಸರೋವರದಂತೆ ।
ಭಾವಸಂಭವಜನಕನಂತೆ ಕಮಲಾನ್ವಿತಂ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನಂತೆ ॥
ದೇವಪತಿಯಂತೆ ಗೋಧರನಬ್ಜವನದಂತೆ
ಭೂವರಾಲಯದಂತೆ ಕಲಕಂಠಶೋಭಿತಂ ।
ಸೌವರ್ಣ ಗಿರಿಯಂತೆ ರಣದಂತೆ ಖಗಯುತನುವಾಗಿರ್ಪನದ್ರೀಂದ್ರನು ॥ (44)
ತರುಣಿಯೊರ್ವಳ್ ಪುರುಷನಡೆಗೈದುತಿರಲಾಗ ।
ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಕುಚಗಳಂ ।
ಸರಸಿಜಗಳಿಂದು ತುಟಿಯಾಲವಣ್ಗೊಂದಳಿಶುಕಂಗಳೆರಗಲ್ ಕರ್ದುಕಲು ॥
ಬರುವ ಪಥದೊಳಗವುಂ ಚೆಲ್ವಮುತ್ತಕದರಲ್ ।
ಮಿರುಪ ನೇರಿಲ ಪಣ್ಣನುತ್ತ ಪೋರಲ್ ನಗುತೆ ।
ತರುಣಿನಿಟ್ಟಗೆ ಮುಟ್ಟದೈದಿದವು ಭ್ರಾಂತಿ ಪರಿದಾಗಿರಿಯ ಶೃಂಗಾಗ್ರಕೆ ॥ (45)
ಸುರಪನೊಲ್ವಜ್ರವಜ್ರಿಯು ತೆರದೆ ಗೋವಿಭಾ ।
ಸುರನೈದೆ ಗೋವಿಭಾಸುರನೊಲ್ಸೈರಾವತಸ್ಫುರಿತ ।
ಸ್ಫುರಿತನೈರಾವತ ಸ್ಫುರಿತನೊಲ್ ಭೂರಿ ನೇತ್ರಂ ಭೂರಿನೇತ್ರನಂತೆ ॥
ಪರಿಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿ ಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿಯೊಲ್ ।
ಸುರಭಿರಮ್ಯಂ ಸುರಭಿರಮ್ಯನಂತಾವಗಂ ।
ಧರಣೀಧರಾಧಿಪಂ ಸುರಪನೆಂದೆನಿಸಿ ತಾಂ ರಾಜಿಸಿದನೇಂ ಪೊಗಳ್ವೆನು ॥ (46)
ಒಂದೆಸೆಯೊಳಂ ರಜತಸನ್ನಿಭಂ ನೋಡೆ ಮ ।
ತ್ತೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಪುಷ್ಪರಾಗಾಭಮರ್ಕನಿಭ ।
ಮೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಕ್ಷತಜ ಪೀಡಸಂಕಾಶಂಗಳೊಂದೆಸೆಯ ನೀಲಕಾಂತಿ ॥
ಒಂದೆಸೆಯು ಮಾಂಜಿಷ್ಠ ಕೇತಕೀವರ್ನಂಗ ।
ಳೊಂದೆಸೆಯು ಪಾರದಜ್ಯೋತಿರ್ಲತಾಚ್ಛಾಯ ।
ಮೊಂದಿ ಶೋಭಿಪ ಗಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸೆಂದವನಿಜೆಗೆ ತೋರಿದಂ ರಘುವೀರನು ॥ (47)
ಪನಸ ಖದಿರಾಂಕೋಲ ತಕ್ಕೋಲ ವೇತ್ರಧ ।
ನ್ವನತಿಲಕತಿಂದುಕಾಮಳಕ ವರುಣ ಮಧೂಕ ।
ಕನಕಾಮ್ರವೇಣಿ ಕಾಶ್ಮರ್ಯ ದಾಡಿಮ ಬಿಲ್ವಪಿಚುಮಂದ ತಿಮಿಶ ಬದರಿ ॥
ನನೆಯಾಂತ ನೀಪಕುರುವಕ ಲೋಧ್ರ ಚವ್ಯಚಂ ।
ದನ ಜಂಬು ಜಂಬೀರ ಲಿಕುಚಪ್ರಿಯಾಳಕಾ ।
ಸನ ತಾಳ ಹಿಂತಾಳ ನಾಳಕೇರಾದಿ ತರುಷಂಡಗಳನೀಕ್ಷಿಸಬಲೆ ॥ (48)
ಚಾರು ಶುಕಕೋಕಿಲೋಲೂಕ ಚಾತಕ ಹಂಸ ।
ಸಾರಸ ಭರದ್ವಾಜ ಕಲವಿಂಕ ಗೃಧ್ರ ಮಾ ।
ಯೂರ ಖಂಜನ ಚಂಚರೀಕ ಟಿಟ್ಟಭ ಚಕ್ರ ಚಾಷಕ ಕ್ರೌಂಚ ಕುರರಿ ॥
ಪಾರಾವತ ಶ್ಯೇನ ಲೋಹ ಪುಷ್ಟಕಳಿಂಗ ।
ಚೀರು ಕಾಕಾ ಕೋಲ ಕಾರಂಡ ತಿತ್ತಿರಿ ಚ ।
ಕೋರ ಮುಖ್ಯ ಸುಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲದ ಸಂಭ್ರಮುವನೀಕ್ಷಿ ಪುದು ಧರಣಿಜಾತೆ ॥ (49)

ಹರಿಣ ಹರಿ ಕರಿ ಖಡ್ಗ ಭಲ್ಲೂಕ ವೃಷಭ ಕಾ ।
ಸರ ಕೋಲ ಕಂಪಳೀ ಚೀನ ಶಾರ್ದೂಲ ವಾ ।
ನರ ಚಮರ ವಾತಪ್ರಮೀ ಶಲಲಿಗೋಕರ್ನ ಗಂಡ ಶಿವ ಕೃಷ್ಣಸಾರ ॥
ಶರಭ ನಕುಲ ಚಮೂರು ಶುಭ್ರಾದಿ ಬೈಡಾಲ ।
ರುರುಮುಖ್ಯ ಮೃಗನಿಕರಮೈದೆ ನಿರ್ವೈರದಿಂ ।
ಗಿರಿಕಟಕದೇಶದೊಳ್ ಸಂಚರಿಸುತಿರ್ಪುದಂ ನೋಡಬ್ಜಪತ್ರನೇತ್ರೆ ॥ (50)

ಇತ್ತ ನೋಡಬಲೆ ಫಲಪುಷ್ಪಸಂಭರಿತವಮಾ ।
ದುತ್ತಮದ್ರುಮದ ಸುಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ ಸಮ್ಮುದಂ ।
ಬೆತ್ತು ವಿದ್ಯಾಧರ್ ಕಿನ್ನರರ್ ಕಿಂಪುರುಷರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿನದದಿಂದೆ ॥
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯ ರೊಡನೈದೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ಪ ।
ರೆತ್ತಲುಂ ಮಾರುತಂ ಗುಹೆಗಳೊಳ್ ಪರಿಮಳದ ।
ಮೊತ್ತಮಂ ಬೀರುತ್ತಿಹ ನಿದಕಾವನುಂ ಸಂತಸಂಬಡನು ಕುವಲಯಾಕ್ಷಿ ॥ (51)

ಫಲಪುಷ್ಪ ಸಂಭರಿತವನದಿಂದೆ ಪಕ್ಷಿಸಂ ।
ಕುಲದಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಶಿಖರದೊಳನೇಕಾಬ್ದಮಾಂ ।
ನೆಲಸುವೆಂ ನಿನ್ನನೊಡಗೊಂಡನುಜ ಸಹಿತೆನ್ನ ಶೋಕಮದರಿಂ ದಹಿಸದು ॥
ಫಲಮೆರಡುಮಾಯ್ತು ಪಿತೃಋಣವಿಮೋಚನಮೊಂದು ।
ಬಳಿಕ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯಸಂಪದಂ ಸೇರ್ದುದೊಂ ।
ದಿಳೆಯೊಳೀವನವಾಸಮೆನಗಾದ ಕಾರಣಂ ಪ್ರತಿಯಾದೆ ನಮಲಗಾತ್ರೆ ॥ (52)

ವನನಿವಾಸಂಗೈಯೆ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳ್ ।
ಜನಿಯಿಸುಗು ಮೆಂದೆನುತ ಮಿಕ್ಷ್ವಾಕು ನೃಪಮುಖ್ಯ ।
ರನುಮೋದದಿಂದೆ ವಾನಪ್ರಸ್ಥರಾಗಿರ್ದರಾವಂಶಜಾತನಾಗೆ ॥
ಎನಗಿದಪ್ಪುದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲಮಿಗಿರಿಯೊಳನು ।
ದಿನಮೈದೆ ಸುಖಮಿಹೆಂ ನೀಂ ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ ।
ಮನಕೆ ಸಂತೋಷಮಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪೆ ವಿಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂದೆನ್ನೊಳ್ ಸಖಿ ॥ (53)

ನೀಲಪೀತಸಿತಾರುಣೀಛಾಯೆಯಿಂದಂ ವಿ ।
ಶಾಲಮಾದುನ್ನತದ ಶಿಲೆಗಳಿವೆ ಪರ್ವತದ ।
ಮೂಲದೊಳಗಿರ್ಪ ವನಕುದ್ಯಾನದಂತಿದೆ ಲತಾಕುಂಜ ಪುಂಜಂಗಳು ॥
ಲೀಲಾಸದನದೊಲಿವೆ ಭೂರ್ಜಪತ್ರಸ್ಥಗರ ।
ನಾಳೀಕ ಪುನ್ನಾಗಕುಮುದಾತಿ ಸುಮಪರ್ನ ।
ಜಾಲತಲ್ಪಂಗಳಂದೊಪ್ಪುತಿದೆ ಕಾಮಿಗಳ ಸಂಕುಲಂ ನೋಡು ನೀರೆ ॥ (54)

ಮಿರುಪವ ನಿಸ್ವಾಕಸಾರಾವಳಿಗಳನ್ನೈದೆ ।
ಜರೆದು ತತ್ಫಲಪುಷ್ಪ ನಿರ್ಮಲೋದಕಗಳಂ ।
ಕರಮೊಪ್ಪುದಿರ್ದುದೀ ಪರ್ವತಂ ನಿನ್ನಿಂದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಿಂದೆ ಸಹಿತಂ ॥
ಎರಡೇಳುವತ್ಸರಂ ಸುಖಮಿರ್ಪೆನಿಂತು ಸ ।
ತ್ಪುರುಷನಂದದೆ ರಾಜಋಷಿಗಳಂದದೆ ಸತ್ಯ ।
ಪರಿಪಾಲಸಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸುವೆನಬ್ಜಗಂಧಿ ॥ (55)

ಲಲನೆ ನೀನೀಗಿರಿಯನಿಕಟದೊಳ್ ಶುಭ್ರಮಯ ।
ಜಲದಿಂದೆ ಹಂಸಸಾರಸಪಕ್ಷಿಚಯದಿಂದೆ ।
ಪುಳಿನಂಗಳಿಂದೆ ಫಲಪುಷ್ಪಸಂಭರಿತಮಾಗಿರ್ಪ ತರುಲತೆಗಳಿಂದೆ ॥
ಬಳಲಿಬಾಯಾರಿ ನೀರ್ಗುಡಿಪರ್ಯ್ಯೆತಪ್ಪ ಮೃಗ ।
ಕುಲದಿಂದ ಮಿತ್ರಡಿಯೊಳುರುತಪಂ ಗೈವುತಿಹ ।
ನಳನಾಪ್ತನಿಭಸಿದ್ಧರಿಂದೆಸೆವ ಗಂಗೆಯಂ ನೋಡು ಗಾಂಗೇಯಗಾತ್ರೆ ॥ (56)

ಉರುಜಟಾಜಿನವಲ್ಕಲೋಪವೀತಂಗಳಂ ।
ಧರಿಸಿರ್ಪ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡುತಿಹ ।
ತರಣಿಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತೂರ್ಧ್ವ ಬಾಹುಗಳಗಿತ್ತಡಿಯೊಳು ಗ್ರತಪವ ॥
ವಿರಚಿಸುತಮಿರೆ ಮೌನಿಕುಲದೊಳಂ ಜಲದೊಳಂ ।
ಮರುತವಶದಿಂದೆ ಸೂಸಿದ ಸುಮಗಳಂಪತ್ತಿ ।
ಚರಿಸುತಿದೆ ಚಕ್ರಚಯ ಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಣಿನಿಭದ ಜಲಮಿದಕೊನೋಳ್ಪುದಬಲೆ ॥ (57)

ಈ ತರಂಗಿಣಿಯ ಸೊಬಗಂ ನೋಡಿ ಭೂಮಿಧರೆ ।
ನಾಥನತಿ ಸಂತಸದೆ ನರ್ತಿಪನೊ ಎಂಬಂತೆ ।
ವಾತವಶದಿಂ ಪುಷ್ಪ ಪತ್ರಗಳ್ ಚಲಿಸುತಿವೆ ಕೋಕಳುತಿ ತೀವಿತಿದಕೊ ॥
ಸಾತಿಶಯದಿ ಕುಬೇರ ನಳನಿಯಂತೊಪ್ಪುವ ನ ।
ದೀತಟದೊಳಹರದೇಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೋಮಹೀ ।
ಜಾತೆಕೇಳ್ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆನ್ನೊಡನೆನೀಂ ಮಜ್ಜನಂಗೈವುದಬಲೆ ॥ (58)

ಜಲದಂತು ಭಯಮಿಲ್ಲಮೀ ನದಿಯೊಳಂ ಕುಮುದ ।
ನಳಿನಂಗಳಂ ಮುಳುಗಿಸುತ ಮೈದೊಳೆದು ನಲಿ ।
ನಲಿದಾಡು ಗಿರಿಯನುರೆ ಸಾಕೇತ ಪುರವೆಂದು ವ್ಯಾಳಾಪಿಪಶುಕುಲವನು ॥
ಪೊಳಲೊಳಹ ಜನಮೆಂದು ನಿರ್ಜರಾಪಗೆಯನೆಂ ।
ಲಲಿತಸರಯೂ ನದಿಯುಮೆಂದು ತಿಳಿಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಯಲಸದೆನ್ನನು ಮತಿಯೊಳರ್ಪನೆನಗಂ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪೆ ದೇವೀ ॥ (59)

ಕರವೆಸೆವ ಮಧುಮೂಲಫಲಗಳಾಹಾರದಿಂ ।
ಸುರನದೀಸ್ನಾನದಿಂ ಸತ್ಪುರುಷ ಸಂಗದಿಂ ।
ಹರುಷಗೊಳದೆನಯೋಧ್ಯಾನಗರವಂ ಬಯಸದಿದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತಮೆಂದು ಬಳಕ ॥
ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸಹಿತ ಸಂತೋಷದಿಂ ।
ಗಿರಿನದೀ ವೈಭವವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ ।
ಪುರದಧೀಶ್ವರನೈದೆ ಚರಿಸುತಿರ್ದಂ ಚಾರುಚರಿತೆ ಶೈಲೇಂದ್ರ ಜಾತೆ ॥ (60)

(ಸಂಧಿ 29 ಪದ 1303)

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸೀರಧ್ವಜಾತ್ಮಭವೆಯುಂದ ಮಂದಾಕಿನೀ ।
ತೀರದ ವಿನೋದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಹಾಶೈಲ ।
ವೇರಿಕುಳ್ಳಿರ್ದ ರಘುವರನಂಘ್ರಿಯಂ ಕಂಡ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತ ॥

ಕ್ರಮದಿಂದಲಾವನವಿಹಾರಮಂ ಕಳೆದುಬಂ ।
ದಮಿತ ಹರ್ಷೋತ್ಸವದಿ ಪರ್ಣಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ।
ಸುಮನಸಾನಂದಕರಮೆನೆ ಸೀತೆ ಸಹಿತಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ॥
ಸಮದೇಶದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತಿರೆ ಮುಂಗಡೆಯೊ ।
ಳಮಿತ ಭೀತಿಯೊಳೋಡಿಬರ್ಪ ಮೃಗಯೂಥಗಳ ।
ವಿಮಲತರವಕ್ಕಿಗಳ ನೋಡಿ ತಮ್ಮಂಗೆಂದ ರಘುವರಂ ಗಿರಿತನೂಜೆ ॥ (1)

ತಂಡಗಳ ನೆಗಪ್ರತಾಗಸಕೆ ಭೀಂಕರಿಪವೇ ।
ತಂಡ ತಂಡಗಳೋಡಿ ಬರುತ್ತಿವೆಕೊ ಭೀತಿಮಂ ।
ಕೊಂಡು ಪಿಂದಿರುಗಿನೋಡುತಬರ್ಪ ಹರಿಣಗಳಸಾಲ್ಗಳಿಡೆ ಯೂಥದಿಂದ ॥
ಮಿಂಡೆದ್ದುಬಹ ವೃಷ್ಣಿಗಳ ನೋಡಿ ಪಡಿಗಸಾ ।
ಗೊಂಡು ಪಾರುತಲಿವೆಕೊ ಖಗಮೃಗಾಳೀಕಂಗ ।
ಳಂಡಲೆಯಿದೇಂಕತದೊಳಾಯ್ತು ಮತ್ತಾರೈಡುನೋಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮುದದಿ ॥
[(2)

ಮನೆಸಾಲದುದಿಗಡರಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯನಿಟ್ಟಸಲ್ ।
ವನರಾಸಿ ಮೇಲ್ವರಿದು ಬರ್ಪಂತೆ ಪೆರ್ಬಲದ ।
ಘನರವವ ನಾಲಿಸುತಲಣ್ಣನೊಡನಿಂತೆಂದ ದೇವನೆಲಬೆಸಲಾದೊಲು ॥
ಘನಮಾದ ಸೇನೆಬರುತಿದೆಕೊ ಧರಣಿಜೆಯನೆಲೆ ।
ವನೆಯಿಂದಲಾಚೆಯೊಳ್ ತೋರ್ಪ ಗುಹೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಧನುವ ಪಿಡಿಯಲ್ವೇಳ್ಕುನುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಸುರೆ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು ॥ (3)

ಕಾತುರದಿ ನುಡಿಪೆಯಾತಕೆ ವೀರರಬಲಮಿತ್ರ ।
ಜಾತು ಸಂಚರಗೈಯಲಮ್ಮರಾದರುಧರಾ ।
ನೇತರೇಂ ಬಂದಿಹರೊ ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಕೆಂದು ಸಂತಸದಿಸಂಚರಿಪಡೆ ॥
ಭೂತಸುಳಿಯಲ್ಕಮ್ಮದೀ ತಾಣದೊಳುಮನುಜ ।
ರೇತಕೈತಪ್ಪರಿದ ಪದುಳದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆನ ।
ಲಾತ ನಾಲ್ದೆಸೆಯನಾರೈದು ಕಂಡು ರಥದ ಗೊಂದಣದ ಸಂದಣಿಯನು ॥ (4)

ಕೋವಿದಾರಧ್ವಜದ ಕೊನಬ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತ ।
ನೀವಸುಧೆಗೈತಂದ ನತ್ಯಾಸೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ।
ಜೀವದಿಂದುಳುಹಬಾರದುಮೆನುತ ದುರ್ಜನರ ಬೋಧೆನೆಲೆಗೊಂಡುಮನದಿ ॥
ತಾವನರಸುತಬಂದತಡೆಯದೀತನಬಲವ ।
ನೋವಿಖಡಿಖಂಡಗೈದಿಟ್ಟು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ।
ಸಾವಧಾನದಿ ಭೋಜನಂಗೈವೆನೆನುತತುಲರೋಷದಿಂ ಬಿಲ್ಪಿಡಿದನು ॥ (5)

ದುರುಳನುಡಿಗಳೊಳಿರ್ಮ್ಮ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪುತ್ತ ।
ಅರಸನಂ ಮಱುಳೆನಿಸಿ ಧರೆಯನುಂ ವಶಗೈದು ।
ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮಳೆನ್ನಿಸದಾದುರಾರಾಧ್ಯೈಕ್ಯೈಕೆ ಸುತನಂ ಪೇಳಯೆ ॥
ನೆರಹಿ ಬಲವನು ಮಹಾರಣ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪೆಮ್ಮ ।
ನರಸಿ ಪಿಡಿಯಲ್ಪೇಳ್ಕುಮೆನುತ ಬಂದಿಹಕಜ್ಜ ।
ಭರತನಾತನ ಮಾತೆಯುಂಪಜನರ ನೀಕ್ಷಣದೆ ಹತಗೈವೆನೆನುತಮನದಿ ॥ (6)
ಮೊರವುತಲಿ ಮರನಿಂದಲಿಳಿದು ಶರಚಾಪಮಂ ।
ಧರಿಸಿ ಘುಡುಘುಡಿಸುತ್ತೈತಂದು ಸೇನಾಗಮದ ।
ಪರಿಯಬಿತ್ತರಿಸಲೀತನ ರೌದ್ರಮಂ ನೋಡಿ ರಾಮನಯಗೂಡಿದಯದಿ ॥
ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಶಿರೋರತ್ನ ಸಾಧುಗಳರಸ ।
ಪರಿಹೀನರಾಗಲೋಭಾದಿವರ್ಜಿತಚಿತ್ತ ।
ತರಳನಾದರು ಭರತನೆಣಿಪನೆ ಕನಗಿನೊಳಗಪಕಾರಲೇಶಗಳನು ॥ (7)
ಮಾತೆಯುಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳುಪಚರಣೆಯಿಂದ ।
ತಾತನಂ ಸಂತೈಸಿ ತನಗಾದ ಸಂಪದ ।
ವ್ರಾತಮಂ ತನಗೊಪ್ಪಗೈದು ಚರನಂತಿರ್ಪುದೆಣಿಸಿ ನಿಜಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ॥
ಮಾತೆಯರ ನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ ಪೇಳ್ವ ।
ಮಾತಿದುದುರಾಗ್ರಹಮಿದಂ ಸಹಿಸಿನೋಡುಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ಮಾತುರದಿ ಕಂಗೆಸೆವುದೆನುತೊರೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಪಶಾಂತನಾಗಿರ್ದನು ॥ (8)
ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಮಾತೃಕೃತದುಷ್ಕರವ ।
ತಾಳಮನದೊಳು ಮರುಗುತೆಲ್ಲರಂ ವಡಗೊಂಡು ।
ಜಾಳೆನಿಸಿ ಸಿರಿಯ ಗಹನದೊಳಾವು ಕಷ್ಟವಂಬಡುತಿಹುದ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥
ಪೇಳಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ವೆನೆಂದು ವಿ ।
ಪ್ರಾಳಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ. ಖತಿ ಯೊ ।
ಳಾಳಲೇಂಫಲ ಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಸಹಜಾತನಸುಗಳಂಕೊಳೆ ಮುನಿವರೆ ॥ (9)
ಎನಿತುಪಾತಕಿಯಾದಡತಿ ಕ್ರೂರಮಾನಸಿಕ ।
ನೆನಿಸಿಕೊಂಡರು ತನಯ ಜನಕನಂ ಕೊಂದಪನೆ ।
ನಿನಗಿದೇಂ ಗುಣಮೆ ಬಾಲಕನ ತರಿಯಲ್ಕೆಳಸಿ ಕೋಪಿಸುವೆ ರಾಗವಿಡಿದು ॥
ಎನುತರಾಘವನುಡಿಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಲಜ್ಜೆಯಿಂ ।
ಘನತರಾಮರ್ಷಮಂ ನೀಗಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬಂ ।
ದಿನಕುಲೇಶನ ಕೆಲದೊಳಿರುತಿರ್ದ ನಿತ್ತಬಲವೊತ್ತರಿಸಿಬರೆ ಭರತನು ॥ (10)
ಗುಮಿಗೂಡಿಪೊಕ್ಕರಾತರುಲತಾಗುಲ್ಮಗಳು ।
ಯಮಿಜನರಿಗಪ್ಪುದಾಯಾಸ ಬಲಮಿಲ್ಲಿರಲಿ ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳಲಪ್ಪುದೆಂದಾಭರತನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ದಯದಿ ॥
ಸಮದಗಜರಥ ಹಯಪದಾತಿಗಳನೊಂದೆಡೆಯ ।
ಸಮನೆಲದೊಳಳಿಸಿ ಸೇನಾನಿಗಳ್ಬಂದೊರೆಯೆ ।
ಪ್ರಮುದಿತಾಂತಃಕರಣದಿಂದ ಶತ್ರುಘ್ನನಂ ನೋಡುತೆಂವಂ ವಿನಯದಿ ॥ (11)

ಪರಪಿದರಪಾಂಗಲೇಶವ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರ ।
ರುರುತರೈಶ್ವರ್ಯಸಂಗತದ ಕಮಲಾವಸದ ।
ಸಿರಿರೇಖೆಯಾಂತ ಚರಣವ ಕಾಣುವನ್ನೆಗಂ ವರಮಂತ್ರಿಗುರುಗಳೊಡನೆ ॥
ಬೆರೆದು ವಾಹನಮುಳಿದು ಪದಚರಣ್ಣೆಯಿಂದೈದು ।
ತಿರವೇಳ್ಕುಮುಂದೆ ಗುಹಪೋಗಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ।
ಸರಿಸಗೈಯಲೆನುತ್ತ ಪೇಳಲರುಗಲ್ ಶಬರ ಭರತ ಮಗುಳಿಂತೆಂದನು ॥ (12)

ಸುಳಿಯರಲೆಯಶ್ಯಾಮತಮಾಕೃತಿಯ ಚೆಲ್ವ ।
ತಳೆದು ಮುನಿಗಾತಿಥ್ಯವೆಸಗುವಂದದಿ ಮಾಳ್ದ ।
ತೊಳಪ ಪಾರ್ಥಿವ ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತ ಮಹೋನ್ನತ ಮೆನಿಪ್ಪ ಶುಭಚರಣಂಗಳು ॥
ಪೊಳೆಯಲೆನ್ನಯ ಕಂಗಳದಿರಿನಲಿ ಸಂತಸವ ।
ತಳೆದಾನು ಶಾಂತಯುತ ಮನನಪ್ಪೆನಭಿಷೇಕ ।
ಜಲದಿಂದಮಸ್ತಕಂ ನೆನೆದರಾಂ ಕೃತಿಯಪ್ಪೆನೆನುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ (13)

ನೋಡುಮನುಕುಲ ಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳಲಿ ಭವ ।
ಗೂಡಿಪಟ್ಟವಣಿಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿರಲೋಲಗವ ।
ನೋಡಿಪದಸೇವೆಯವಸರದಿಂದಲಾಂಧನ್ಯನಪ್ಪೆ ಮಣಿಮಕುಟಕಾಂತಿ ॥
ಮೂಡುತಿಹ ಶಶಿಪೂರ್ಣಬಿಂಬಕಂ ಸುಧೆಯಶನ ।
ಮೂಡಿಸುವ ಮುಖವನಾಂ ಕಂಡು ಕೃತಿಯಹೆನು ಕೈ ।
ಗೂಡುವುದಿದೆಂದೆನುತಲಾನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಿಡುತ್ತೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ (14)

ಸರಸಿಜಭವಾದಿಮುನಿವರರೆಲ್ಲ ನಿಜಯೋಗ ।
ವೆರದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲುಕದಿಹಪಾವನಿತಚರಣ ।
ನಿರುತದೊಳಗವು ಕೈಗೂಡಿತು ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಗೆ ॥
ಧರೆಯೊಳನ್ನೇಸು ಕೃತಕೃತ್ಯನೋ ಸಿರಿಪದವ ।
ಧರಿಸಿರ್ಪ ಸಿರಿಯೆನಿತು ಸುಕೃತಿಯೋ ತತ್ತಟದ ।
ಲಿರುವತರುಗುಲ್ಮ ವೀರುಧಗಳೇಂ ಪರಿಪಾಕತಪದ ಬೆಳಸಡೆಸಿರ್ಪವೋ ॥ (15)

ನೀಲಜೀಮೂತ ನಿಭಮೂರ್ತಿಯ ಸುಕೀರ್ತಿಯ ವಿ ।
ಶಾಲಸಾರಸನೇತ್ರನುರುತರಪವಿತ್ರನ ನಿ ।
ರಾಲಸ್ಯನುತಿಗಂ ವಶಂವದನ ಸಂಪದವನೀವ ಕರುಣಾವಸದನ ॥
ಬಾಲೇಂದು ಮೌಳಿಯ ಹೃದಾಲಯಮು ದಾಲಯನ ।
ಶೀಲಸದ್ಗುಣ ರತ್ನರತ್ನಾಕರೋಪಮಿತ ।
ಲೀಲಾಮನುಜವೇಷಧರನ ಕಂಡಾಂಧನ್ಯನೆನಿಪೆನಾವಾಗಲೆನುತ ॥ (16)

ಎಂದಮಿತಭಕ್ತಿರಸದಿಂದ ಭರತಂ ತನ್ನ ।
ಬಂಧುಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಪೊಕ್ಕನಾಕಾನನವ ।
ಮುಂದೆ ಗುಹ ಮಾರ್ಗಪ್ರದರ್ಶನಂಗೈವುತಿರೆ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ॥
ಬಂಧುರದಬಲಗಳಂ ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳಂ ।
ಪೊಂದಿನಿಲದಲ್ಲಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ನಡೆಯುತಿರ ।
ಲಂದುರಾಮಾಶ್ರಮದಲಿಹ ಕ್ರತುಭುಜದ್ವಜಂ ತೋರೆ ಸನ್ನಿಹಿತಮಾಗಿ ॥ (17)

ನೋಡಿ ಹರ್ಷದೊಳೊರೆದ ನಿಜಬಂಧುಗಳನೊಂದು ।
ಗೂಡಿ ಗುರುಗಳ ಬೇಗ ಕರತರುವುದೆನುತ ನೃಪ ।
ನಾಡಿಚರರಂ ಕಳುಪಿ ರಘುನಾಯಕನ ಕಾಣ್ಬಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು ॥
ಕಾಡಾನೆಖಗಮೃಗಗಳಾಡುತಿಹನೆಲಗಳಂ ।
ನೋಡಿಕುಳದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಪಚಯಗಳಂ ।
ಮೂಡಿರ್ಪತಾಣಗಳ ಕುರುಪಿಡಿದು ಗಮಿಸಿದಂ ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಿಂದ ॥ (18)

ಮದಕರಿಕರೀಷಕಷಣಂಗೈದ ತಾಣವು ।
ತ್ರಿದುವೆ ಕಾಳ್ಗೋಣ ರೋಷಾಹತವಿಷಾಣ ವಿಂ ।
ತಿದುವೆ ಕೇಸರಿಯು ನಿಷ್ಠುರತರಕ್ಷಿಪ್ತಕರೀಕುಂಭ ಮುತ್ತುಗಳನೂನಾ ॥
ಇದುವೆ ಕಾರೀಷೋಗ್ನಿ ಸೀತಾಪನೋದನ ।
ಕ್ಕಿದೆ ತುಷಾಜನ ವ್ರಾತಪಕ್ಕೆ ಕೇರಿದೆನೋಳ್ಪು ।
ದಿದೆ ಭರದ್ವಾಜಮುನಿರ್ಪೇಳ್ದ ಭೂಮಿಯೆನುತ್ತ ಸಂತಸವತೋರುತಿದೆ ಕೋ ॥ (19)

ಘುಮಘುಮಿತ ಮಾಧುರ್ಯಕರ ನಾದಕೇಳುತಿದೆ ।
ವಿಮಲಧೌರೇಯನೀಯೆಡೆಗಾವು ಬಂದುದ ।
ಕ್ಕಮಿತ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತಮಿಲೆವನೆಗಳೊತ್ತ ಸೇರಲ್ಕದೆಂತು ॥
ಪ್ರಮುದ ಸಂಭವಮಹುದೊ ಎನುತ ಪುಳನಂಗಳೊಳು ।
ಕಮಲ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಸುರೇಖೆಗಳೆ ತೋರುತಿಹ ।
ಸುಮನಸಾನಂದಕರ ಪೆಜ್ಜೆಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ವೆಂಪನೆಗೈದನು ॥ (20)

ನಿಗಮಶಾಖೆಗೆ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾತ್ಮವೇತ್ತೃಜನ ।
ಬಗೆಯ ಪರುಷದಕಣಿಯ ತಾಣಚಿಂತಾಮಣಿಯು ।
ಮಿಗೆಶಾಸ್ತ್ರನಿಕರ ಕಾದರವಚನರಚನೆಗಳ ಪೋಷಿಸುವ ಸನ್ಮಣಿಯಿದೊ ॥
ಅಗಜಾರಮಣಬೊಮ್ಮರಾವಾಗ ಭಾವಿಸುವ ।
ಬಗೆಗಚೋರವಮಾಗದೀ ಸಿರಿಪದಂಗಳೆನೆ ।
ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ಕಸಲ್ಕಂಗೆಸೆದವೇನೆಂಬೆನತಿಶಯಗಳ ॥ (21)

ಇದು ಜಗದ್ಬೀಜಮತ್ತಿದು ನಿಗಮಗಳನೈಜ !
ಮಿದುಮಂತ್ರತಂತ್ರಪೊಲಮಿದು ಸತ್ಯಸುಖದನೆಲ ।
ಮಿದುಶೈಲಜಾಚಿತ್ತ ಪಾಡುವಾಡುಂ ಬೊಲಂ ಹಂಸಹೃದಯಾಬ್ಜಹಂಸಂ ॥
ಇದು ಬೆಳಗಿನೋಳ್ಬೆಳಗೆನುತ್ತವಂದನಗೈದು ।
ಸದಮಳಾನಂದಸಾಗರ ದೊಳೋಲಾಡುತ್ತ ।
ಲಿದಿರಿ ಲಿಪ್ಪಾಶ್ರಮರನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ ನಡದಭರತ ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥ (22)

ಸತತಗೈವಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕಳ್ತಲೆಯು ।
ಗತವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಚಿಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗುವಂ ।
ತತಿಶಯದ ನೀರಂಧ್ರವನವಕಳದ್ಯೈದಲ್ಕೆ ಪರ್ಣಶಾಲಾ ಮಧ್ಯದಿ ॥
ವಿತತಮೆನಿಪ ಕಪರ್ದಭಾರಮೆಡದೊಳುಸಾರ್ದ ।
ಸತಿಯು ಬೆಳ್ನಗೆಯಿಂದ ಗೌರಮೆನಿಪ ಶರೀರ ।
ದತಿಮೋಹನಾಕಾರವೆತ್ತ ರಘುವೀರನಂ ಕಂಡನಾಭರತ ಮುದದಿ ॥ (23)

ರಸೆಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಕಂಡುಭಯಕಂಗಳೊಳ ।
ಗೊಸರುವನಿಗಳ ತಡೆಯಲಳವಲ್ಲದಲೆಪೂರ್ಣ ।
ಶಶಿಯುನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮಣಿಕರಗುವಂದದಿ ಮರುಗಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೊಡನೆಂದನು ॥
ಪೊಸತೆನಿಪ ಸೌಧಾಗ್ರದೆಡೆಯ ಮೃದುತಳ್ಪದಲಿ ।
ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳದಿಂದ ರಾಜಶೀವಿಯೊಳರ್ಪ ।
ಬಿಸಜನೇತ್ರಂಗೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೆಲೆವನೆಯುಂದೊರದುದಕಟಕಟೆಂದನು ॥ (24)
ಅಡಸಿತು ಗುರುದ್ರೋಹಮಿದಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯು ಸಂ ।
ಘಡಿಸದಾವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ।
ರೊಡನಾಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಜನಿಸದಂ ತಾದುದನುಜ ತನುವ ।
ಮಡಗಿ ಫಲವೇನು ಪಾತಕಿಯಗರ್ಭದಿ ಜನಿಸಿ ।
ಕೆಡುಪಾಪಿಯೆನಿಸುತಪಕೀರ್ತಿಭಾಜನನಾದೆ ।
ನುಡಿವುದೇನಸುಗಳಿವುದತಿ ಲೇಸೆನುತ್ತಳಲಿಬಳಲಿ ಸಂಕಟ ಗೊಂಡನು ॥ (25)
ಬಿಟ್ಟರಸುಗಳನಾತ್ಮಘಾತಕಿಯೆನುತ್ತ ಖತಿ ।
ಪುಟ್ಟುವುದು ರಘುವರಗೆ ಕಾಣೆಲಕ್ಷ್ಮಣಮರುಳು ।
ಗುಟ್ಟದಿರನೆಂದೆಂಬ ಭಯಮೆನ್ನ ಮಾನಸವನೆಡರಿ ತಳೆವೆಳಗೊಂಬುದು ॥
ಇಟ್ಟಣಿಸುತಿರಪೋಗಲಳವಲ್ಲದೀಚಿಂತೆ ।
ಪುಟ್ಟತಿನ್ನೇಂಗೈವೆ ನೆಂದಳಲುತಿರೆ ಪದಗಳಂ ।
ಮುಟ್ಟಿ ಶತ್ರುಘ್ನನುಪಚರಿಸಿ ಕುಸ್ತ್ರರಿಸುತ್ತನುಡಿದ ನವಸರದನುಡಿಯ ॥ (26)
ಜಗದಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಕ್ಷಿಕನಮಿತ ।
ಜಗದುದರಜೀವ ಚೇಷ್ಟಾಧಾರ ಸೂತ್ರಧರ ।
ನೊಗುಮಿಗೆಯು ಸುಕೃತಿ ಪಾಪಿಷ್ಟರೆಂಬುದಬಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞ ರಘುನಾಥನು ॥
ಸುಗುಣಂದಯಾಪರನನಾಥರಕ್ಷಣಶೀಲ ।
ಬಗೆಯೊಳರಿದೆಮ್ಮವೃತ್ತವತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
ಮಿಗೆ ಪೊರೆವನಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸಲೇತಕೈದುವುದು ತರಲೇಸು ಚರಣದೆಡೆಗೆ ॥ (27)
ಎನುತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಬಿತ್ತರಿಪಯುಕ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ।
ಮನದ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಯಿಂದ ಭರತಂ ಪಥವ ।
ನನುಸರಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥ ಜಾನಕಿಯರಂಘ್ರಿಸಾರಸಗಳನ್ನು ॥
ನನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ ।
ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲರೆಮುಗಿದ ಕಂಗಳಂ ।
ಘನನೀಲನೀಲನಂ ಪೊರಗೊಳಗೆನೋಡುತ್ತ ನಡದನತ್ಯಾನಂದದಿ ॥ (28)
ಅಂಬುಜದಳಾಕ್ಷನಜಭವಸುರಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ।
ಜಂಭಾಹಿತವಿ ಪಕ್ಷಜನವವ್ರುಘಸೀಕ್ಷ್ಣನಂ ।
ದಂಬಾದ್ಯಹಂಕಾರ ಕರ್ಬುರಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಕ್ಷವಿಚ್ಛೇದಕರನಂ ॥
ಕುಂಭೀಪಣಾರ್ತಿಹರ ಹರಕೃದ್ವಿಹಾರನಂ ।
ಗಂಭೀರಜನ್ಯ ಮೂರ್ಧನ್ಯನಂ . . . . . ? ।
ಕಂಬುಗಳನಿಖಿಲ ಜನತಾಪಹರವೀರನಂ ಕಂಡನಾ ಭರತಮುದದಿ ॥ (29)

ಸುರುಚಿರದ ಮಕುಟಭೂಷಣ ಸಟಾಮಂಡಲದಿ।
ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟವಣಿ ಪಾಲಕರೂಪವಿರೆ ಮುದದಿ।
ಮಿರುಪಪೀತಾಂಬರ ಕುಶಾಜನಾಕಾರದಿಂ ಸೊಬಗಾಂತು ರಾಜಿಸುತಿರೆ ॥
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಬಂ।
ಧುರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತಲಿರೆ ಚಿದ್ರೂಪ।
ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ರಾಜಿಸುವ ಪರಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಡನು ॥ (30)

ಭಾನುಶಶಿಸರ್ವಾರ್ಚಿ ಯುರುತರಚಿತ್ತೇಜಂಗ।
ಳೇನೊಂದನುಪಮಿಸಲ್ಬಾರದ ಚಿದಾನಂದ।
ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಭರತನತಿ ತ್ವರಿತದಿಂದೈದೆ ಬಂದು ॥
ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ಚಿದ್ದೀಪ ಶರಣರತಾಪ।
ಕೊನೆತರ ಸುಕರ ಕರುಣಾಕರಾರ್ತತ್ರಾಣ।
ಭಾನುವಂಶಪವಿತ್ರ ಸಲಹೆನುತ್ತೆ ಡೆಗೆಡೆದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (31)

ತನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿತಪರಾಧಮೆನಿಸಲ್ಸಾರ।
ದಿನ್ನೇವೆನೆಂಬ ಭಯದಿಂದುಲಿತ ಶೋಕಭರ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಗಳಂ ಬಳಿದು ಕಂಪಸ್ವರವಪೊರಡಲೀಯದೆ ತಡೆದಿರೆ ॥
ಇನ್ನೇನನುಸುರಲಳವಲ್ಲ ದೀಪರಬೊಮ್ಮ।
ನನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಸಂತೋಷವೊಳದೊಯ್ದಲ್ಲಿ।
ತನ್ನೊಳಂತರ್ಭಾವಗೈದುನಮನೋನ್ನತಿಯನೆಸಗಿದುದು ನಿಜಬಲದೊಳು ॥ (32)

ಅಂಬುಜ ದಳಾಕ್ಷನಡಿದಾವರೆಗಳಂ ಕಂಡು।
ಡಂಬಮುದಮಾನವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಧರಣಿಯೋಳ್।
ಬಿಂಬಿಸಿದ ನೆಳಲಂತದೇನೊಂದನೆನೆವರಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲದ ॥
ಸಂಭ್ರಮಾಂಭೋರಾಶಿಯುಲಿ ಮುಳುಗಲೊಳಹೊರಗೆ।
ತುಂಬಿದಾನಂದದಿಂ ರಾಮು ಪ್ರರ ನಾಥತಾ।
ನೆಂಬ ಭಾವಾತೀತ ನೆನಿಸಿ ಮಗುಳೇನೊಂದ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕೆಡದಿರ್ದನು ॥ (33)

(ಸಂಧಿ 30 ಪದ 1336)

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಕರುಣದಿಂ ತರುಣನೆಂದರಿತು ರಾಜ್ಯದಸಿರಿಯ।
ಪರಿಕರಂಗಳ ವಿಶದಮೆನಲು ಭೋಧಿಸಿ ಭರತ।
ನಿರವ ಬೆಸಗೊಂಡು ಗುರು ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮೊದಲಾದವರ ಕಂಡ ರಘುಜನೊಲಿದು ॥

ನೆಲೆಗಾಣದತಿ ಖೇದದಿಂದ ಮುಂದರಿಯದಲೆ।
ನೆಲದೊಳೊರಗಿದ ಭರತನಂತೆ ಶತ್ರುಘ್ನ ಪದ।
ಜಲಜಂಗಳೆಡೆಯು ಕೆಡೆದಿರೆ ನೋಡಿ ಕರುಣದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಟ್ಟು ॥
ತಲೆಯನೇವರಿಸಿ ಕಂಗಳನೊರಸಿ ಕುಸ್ತುರಿಸು।
ತೆಲೆತಾತ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ದುಷ್ಟಮೃಗ।
ಚಲಿಸುವಟವಿಗೆ ಬಂದುದೇಂಕಾರಣಮದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಿಯದೊಳಗೆಜೆ ॥ (1)

ತರುಣಸುಕುಮಾರ ದೊರೆಯಣುಗ ಬಲುಕಷ್ಟದಿಂ।
ಬೆರೆದ ದುರ್ಗಮಪಥವ ಪಿಡಿದು ಕಾನನದೆಡೆಗೆ।
ಬರುವದೇ ನೈ ವ್ಯಾಳಮೃಗಗಣಾಕೀರ್ಣ ಪೇರಟವಿಯೊಳ್ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ॥
ದೊರೆ ಸತ್ವ ವಿಕ್ರಮ ಸುಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿರೋರನ್ನ।
ತುರಗಮೇಧಾದಿಗಳನೆಸಗಿದ ಮಹಾಪುರುಷ।
ಚರಣಸೇವನೆ ಪರತರೋನ್ನತದ ಗತಿಯೆನುತ ಸೇವಿಪೆಯ ತರಳ॥ (2)
ಕುಲಗುರು ವಸಿಷ್ಠ ತತ್ಪುತ್ರರುಂ ಕುಶಲಿಗಳ್।
ಜಲಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮೊದಲಾದವರ್।
ಸುಲಲಿತಾಂತಃಕರಣ ದಿಂದಿರ್ಪರೇ ಭವನ್ಮಾತೆ ಶಿವಕರದಲಿಹಳೆ॥
ಜಲಜ ಬಾಂಧವ ವಂಶದನುಸರಣೆಯಿಂ ಬಂದ।
ಕುಲವೃದ್ಧರಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ।
ಮಲಘುಹರ್ಷೋನ್ನತರೆ ನಗರಿ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹುದೆ ಪೇಳ್ ತಾತ ಮುದದಿ॥ (3)
ವಿಧಿಬಲದಿ ಹುತಹೋಷ್ಯಮಾನಾಗ್ನಿ ಹೋತೃಗಳ।
ಪದುಳದಿಂ ಕಾಲವಿಚ್ಛಿನ್ನಮೆಸಗದೆ ಮಾಳ್ಪ।
ಸದಯರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ಕುಶಲದಿಂದಿರ್ಪರೇ ತೃಣ ಕಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ? ಕವಿತಾ॥
ವಿದಿತಾಗಮಜ್ಞ ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ ಬಲಸಂಪನ್ನ।
ಕದನ ವಿಜಯೋದ್ಧತ ಸುಧನ್ವಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಮುದ।
ಮುದಯಿಪುದೆ ತಾತ ಸಂತತ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಲೆನುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು॥ (4)
ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿಪುಣರಖಿಲಾಗಮಸುಶಾಸ್ತ್ರ।
ಚಾತುರ್ಯಪತಿಕಾರ್ಯಧುರ್ಯರತಿಶಯ ಜನರ।
ಮಾತುಗಳ ಬಲ್ಲರನಸೂಯರತ್ಯಂತಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಕೋವಿದರುತ್ತಮ॥
ಜಾತಿಯುತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶುಭ।
ಜಾತಮಂ ಗೈದಪುದು ನೃಪನೀತಿ ನಿನ್ನೊಳೇಂ।
ತಾತ ಸದ್ವಂಶಪ್ರಸೂತ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಹರೆ ಭೋಗಾದಿ ವೃದ್ಧಿಕರಮಾ॥ (5)
ಬಲು ಜನರ ಕರೆಯದೊರ್ವನೆ ಪ್ರಯತ್ನಂ ಗೈಯ।
ದೊಲಿದು ನಿದ್ದೆಯೊಳಾಳದೆಚ್ಚರಿತು ಕಾಲದೊಳು।
ಪಲವು ಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನಪರರಾತ್ರಿಯೊಳರಿತು ಮತ್ತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ॥
ಅಲೆಗೊಳಸದತಿವೇಗಮಾಲಸ್ಯದಿಂದೆಸಗ।
ಲೆಲೆ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾಧಿಸಲ್ಪೇಳ್ಕು ನೃಪ।
ತಿಲಕರಿಂಗಿದು ನಿನ್ನೊಳಹುದೆ ಸತ್ಕುಲಜಾತ ತಾತ ಪೇಳೆನ್ನೊಳೊಲಿದು॥ (6)
ಪಿಂತೆ ಯೋಚಿತಮಾದ ಕಾರ್ಯ ಸವ್ಯತಿಕೃತಂ।
ಮುಂತೆಸೆವತಿಶಯದ ಕಜ್ಜಂಗಳರಿತು ಧೀ।
ಮಂತರಿಂದೇಕಾಂತದಾಳೋಚನಂಗೈದು ಮೂರ್ಖಶತಶತಗಳುಳದು॥
ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗವನುಸರಿಪ ಪಂಡಿತನಿರಲ್।
ತಾಂ ತಳುವದೈಶ್ವರ್ಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಗೈದಪನಿ।
ದಂ ತಿಳಿದು ನಡವೇಳ್ಕರಸುಗಳು ನೀತಿಯುಂ ಕಂಡು ನಡವೈ ಬಾಲಕ। (7)

ಕುಮತಿಗಳ್ ಮೂರ್ಖರಯುತಾಯುತರ್ ಕಾರ್ಯಸಂ ।
ಕ್ರಮಗೈದು ನೃಪತಿಗಪಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸುವರ್ ।
ಸುಮತಿ ತಾನೊರ್ವಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುತಂ ಸಿರಿಯು ಕೈಸಾರಿಸುವನು ॥
ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯರ ನಿರಾಕರಿಸಿ ನೀಚರಂ ।
ಸಮತೆಯಿಂ ಪೆರ್ಚಿಸಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷಭಯ ಮರಣ ।
ಸಮನಿಪ್ಪವು ರಾಜಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ನೀಂ ತಿಳಿದು ನಡಸುವೆಯ ನೃಪಪುತ್ರಕ ॥(8)

ತಿಳಿದುತ್ತಮಂ ಮಧ್ಯಮಾಧಮವ ಕಾರ್ಯಗಳ ।
ಪೞಯುದುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮರ ನೇಮಿಸುತ ।
ಕೊಳವೇಳ್ಕು ಕಜ್ಜಮಂ ವಿಪರೀತಗೈದೊಡಂ ಬರ್ಪುದಾಮನರ್ಥಮೆನುತ ॥
ಒಳಗರಿಯದಾವನಿಂದಾವ ಕಾರ್ಯವಗಳಿಸಿ ।
ಕೊಳಲೆನುತ ಚಿಂತಿಸುವ ಮಂತ್ರಿಯಿಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ।
ಬೆಳವುದಂತೊರ್ವನಂ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಿಹೆಯ ನೃಪತನಯ ನೀತಿವಿಡಿದು ॥ (9)

ಕೌಶಲೋಪಾಯ ವೈದ್ಯನ ಸತತದೂಷಿಪಾ ।
ವೇಶಚರನಂ ಸಿರಿಯ ಬಯಸುತಿಹ ಶೂರನಂ ।
ನಾಶಗೊಳಿಸಿದೆ ಮರೆದರಪ್ಪುದರಸಿಗೆ ಹಾನಿ ಎಂಬುದಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪೆಯ ॥
ಪೇಶಲತ್ವವನುಳಿದು ತೀಷ್ಣದಂಡದಿ ಪ್ರಜಾ ।
ಕ್ಲೇಶಹಿಂಸಾ ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸೆ ಭೂತಳದಿ ।
ನಾಶವಹುದಿದನರಿದು ಕಾರ್ಯಕಾಲೋಚಿತಗಳೆಸಗುವೆಯ ನೃಪಪುತ್ರಕ॥ (10)

ಮತಿವಂತ ಧೃತಿಯುತಂ ಶುಚಿ ಶೂರ ಬಹುಮಾನಿ ।
ಹಿತಕರಂ ಸತ್ಕುಲಜ ಪಿತೃಪಿತಾಮಹರಿಂದ ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳನುಸರಣೆಗೈದ ಕುಶಲನ ತಿಳಿದು ನಿಜಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನು ॥
ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆಯ ಯುದ್ಧವೈಶಾರದರ ।
ಕೃತಕರ್ಮಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯರಂ ತಿಳಿದು ಸೇನಾಪತಿಯ ।
ಜತೆಯಲಿಟ್ಟಿಹುದುಚಿತ ನರನಾಥರಿಂಗೀಪರಿಯರಿತು ನಡೆವುತಿಹೆಯ ॥ (11)

ಪಲವು ಭೃತ್ಯಾಮಾತ್ಯರಿಗೆ ಭತ್ತ ಜೀತಂಗ ।
ಳೊಲಿದು ತತ್ಕಾಲಕಾಲದೊಳಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸ ।
ದಲಿ ಯಿರಲವರು ಪಿಂದೆ ದೂಷಿಸುತನರ್ಥಮಂ ನೆನೆದಪರು ತೃಣಮೆನುತ್ತ ॥
ಬಲುಹಿಂದುಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಚಿರಕಾಲವನುಷಂಗ ।
ನೆಲದ ಮೇಣಗಳಳಿದು ಕೃತಪಾಕವೇದನೆಯೊ ।
ಳೊಲಿದು ಕಾರ್ತಸ್ವರೋಪಮನಪ್ಪನರಸಿದಂ ತಿಳಿದಿದಂ ವರ್ತಿಸುವೆಯ ॥ (12)

ತಿಳಿದು ಮದ್ವಂಶರಪದಾನಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ।
ಪೞದನ್ಯದಾವಾದಗಳ ದುಃಖಸುಖದಿ ಸಂ ।
ವಲಿತ ಸಾಮಂತರಂ ಮಾನದಾನಂಗಳಿಂ ಪೂರ್ವಾನುಮತದೊಳೆಂದು ॥
ಸುಳಸದನುಮಾನವಂ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳಸುಗ ।
ಳೞಪದಿಜ್ಞ್ಯೆಸಿರ್ಪರೇಂ ಪೇಳದುದ ಗೈವ ।
ತೊಳಪ ಚರರಿರ್ಪ ನೃಪ ಸುಖಯಪ್ಪ ನೀಪರಿಯ ನರಿತಿರ್ಪೆಯಾ ಬಾಲಕ ॥ (13)

ಸಿರಿಯನೆಲ್ಲವ ಸೆಳೆದು ಪುರದಿಂದ ಪೊರವಡಿಸಿ ।
ದರಿಗಳುಂ ಕೆಲಕಾಲಕೈತಂದರಾಪ್ತರೆಂ ।
ದರಿತುಪೇಕ್ಷೆಯೊಳಿರಲ್ ಕಕ್ಷದೊಳಗಗ್ನಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೊದೆಯನ್ನು ಸಾರಿ ॥
ಮರುತನಿದಿರೊಳಗೊಪ್ಪುವನ ರೀತಿಯೆಂತಂತು ।
ಮರೆಯದೆಚ್ಚರೊಳಹುದು ನೃಪನೀತಿ ನೀನಿದಂ ।
ಪರಿಕಿಸುತೆ ಸತತ ಪರಿಪಾಲಿಪೆಯ ನೃಪತನಯ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಸದ ಭ್ರಮೆಯ ॥ (14)
ನಟವಿಟಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಸ್ವಾಯದಲಿ ಮನವಿತ್ತು ।
ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರದುಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಳ ।
ನಟವಿಯಂ ಸೇರಿಸುತ ದುರ್ಬೋಧಪಂಡಿತ ಮನ್ಯಲೋಕಾಯತಿಕರ ॥
ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯನನರ್ಥಾಚರಣೆಗೈವ ಸಂ ।
ಕಟಬಾಡಬೋಪಸೇವನೆಯಿಂದ ಹಾನಿಸಂ ।
ಘಟನೆಯಹುದಿದನರಿತು ನಡೆವೆಯ ಮಹಾರಾಜಧರ್ಮಪದ್ಧತಿಯೊಳೊಲಿದು ॥ (15)
ಧನಧಾನ್ಯ ಜಲರಾಷ್ಟ್ರ ತೃಣಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿ ।
ಯನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಜ್ಞಾಪ್ತ ಕೃತಕಾರ್ಯ ।
ಮೆನಿಪ ಭಟರಿಂ ಗುಪ್ತಮೆನಿಸೆ ಪುರದುರ್ಗಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಭವಮಪ್ಪುದು ॥
ಜನಪನಿದನರಿತೊರ್ವರಂ ನಿಷ್ಠುರಂಗೈಯ ।
ದನುಪದಂ ಪ್ರಿಯನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುತಿರೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ।
ವನರಾಶಿಪರಿಯಂತ ವಶವರ್ತಿಯಹುದಿದಂ ತಿಳಿದು ವರ್ತಿಪೆಯ ತನಯ ॥ (16)
ದೇವತಾ ಪಿತೃ ವಿಪ್ರರಭ್ಯಾಗತರ್ ಯುದ್ಧ ।
ಕೋವಿದರ್ ಮಿತ್ರ ವರ್ಗಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರ ।
ನ್ನಾವಾವಕಾಲದೊಳ್ ಸತ್ಕರಿಸವೇಳ್ಕೆಂದು ತಿಳಿದರ್ಥಮನ್ನೀವುತ ॥
ಸಾವಧಾನದಿ ಧನಾರ್ಜನೆಗೈದು ಕುಜನರಿಂ ।
ಗೀವುದುಳದಲ್ಪವೆಚ್ಚಂಗೈವ ನೃಪತಿಲಕ ।
ನೀವಸುಧೆಯೊಳ್ ಚಿರಾಯುಷನಪ್ಪನಿದ ತಿಳಿದು ವರ್ತಿಪೆಯ ನೀತಿವಿಡಿದು ॥ (17)
ವಿತ್ತದಾಶೆಯೊಳು ಪರಗೇಹಂಗಳೊಳ್ ಚೋರ ।
ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಸೆಳೆತಂದು ಕೋಶವರ್ಧನೆಗೈದು ।
ಮತ್ತರಿಪ್ಪುಗಳಧಿಕರೊಳಗಿಟ್ಟು ಜೀವನವ ಸೆಳೆದು ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿ ॥
ಮುತ್ತಿದತಿಲೋಭಮೋ ಹಾದ್ಯಂಧನಾಗಮಿತ ।
ವೆತ್ತಾಶೆಯಿಂ ಧರ್ಮಮುಳಿದ ನೃಪಜವದಿಂಪ ।
ಮಿತ್ತು ಸಾರುವನಿದಂ ವರ್ಜಿಸುತ ಸಜ್ಜನರನಡತೆಯಾಂತಿಹೆಯ ತನಯ ॥ (18)
ಗುರುವಿನಲಿ ಪಿರಿಯರಲಿ ದೇವತಾತಿಥಿಗಳಲಿ ।
ತರುಣರಲಿ ವೃದ್ಧರಲಿ ವೈದ್ಯರಲಿ ನಿಜಮೋಹ ।
ವೆರ್ದದತರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ಸಮಚಿತ್ತನೆನುತಸೂಯವನೆಸಗದೆ ॥
ಸರಸಮೃದು ವಚನದಿಂ ದಾನಮಾನಂಗಳಲಿ ।
ಪರಿತೋಷಣಂ ಗೈವ ಭೂಭೃಚ್ಛಿರೋರತ್ನ ।
ಚಿರಕಾಲ ಸುಖಮಿರ್ಪನರಸುಗಳ ರೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ನಡೆವೆಯ ಪುತ್ರಕ ॥ (19)

ತಿಳದು ವಿಪುಳಾಯುಮಂ ಪಳದು ಪಾತ್ರವ್ಯಯವ।
ತೊಳಪ ಧರ್ಮದಲರ್ಥಸಾಧನಂಗೈವುತ್ತ।
ಉಳಿದರ್ಥದಿಂ ಧರ್ಮಮಂ ಗಳಸುತುಭಯುಮಂ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುತ ॥
ಬೆಳವಳಿಗೆಗೈವರಸು ಬಾಳ್ವನಲ್ಲದೆ ಕಾದು।
ಕಳವಳದೊಳಾಳಿದರಸುಳಯುನೆಂಬುವ ಧರ್ಮ।
ದೊಳವರಿತು ವರ್ತಿಪೆಯು ಮತ್ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ದೊರೆಗಳಾಚಾರವಿಡಿದು (20)
ಪುಸಿ ನುಸುಳು ಲೋಭ ಪ್ರಮಾದ ದೀರ್ಘದ್ವೇಷ।
ಪೊಸಪೊಸಪ್ರೀತಿ ಕೋಪಾಲಸ್ಯ ಚಾಪಲ್ಯ।
ಸಸಿನೇಕಚಿಂತೆ ವಿಪರೀತದಾಳೋಚನಂ ಸೈಪಿಟ್ಟದನ್ನುಳವುದು ॥
ವ್ಯಸನ ಮಂತ್ರಾಗೋಪ್ಯ ಮೇಕಾಂತವಾಸಂಗ।
ಳೆಸಕವರಸಂ ಕೆಡಿಪ ವವನುಳದು ವೇದಾರ್ಥ।
ವೆಸನಕೋವಿದ ವಿಪ್ರಪೌರಜನ ಪೊಗಳುವಂತೊಪ್ಪಿರ್ಪೆಯಾ ಬಾಲಕ ॥ (21)
ಅರಿತು ನಾಲ್ವರೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಮಂ ಮಗುಳೊರ್ವ।
ರರಿಯುದಂತೊರ್ವರೊರ್ವರ ತಿಳದು ಸಮಗೈದು।
ಪರಿಯುತಾನೇ ತನ್ನೊಳಾಳೋಚನಂಗೈದು ಪೆರತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ ॥
ದೊರೆತನದ ಕಜ್ಜಮಂ ಕಾಣ್ಬೆಯು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ।
ತರಣಿವಂಶೋತ್ತಮ ನೃಪೋತ್ತಮರ ರೀತಿಯಂ।
ಪರಿವಿಡಿದು ನಡದಪೆಯು ಸತ್ಯ ಶೌಚಾಚಾರಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಗಳ ಬಿಡದೆ ॥ (22)
ತಂದೆತಾಯಿಗಳಂದ ಬಂಧ್ವಿಷ್ಟ ಜನರೆಲ್ಲ।
ಕುಂದಿಲ್ಲದುತ್ಸಾಹವೆರೆದಿರ್ಪರೇ ವರ್ಣ।
ವೊಂದೊಂದನನುಸರಣೆಗೈದು ಧರ್ಮವ ಬಿಡದೆ ನಡೆವುದೆ ಯಥಾಕ್ರಮದೊಳು ॥
ಹೊಂದಿಬಹುದೆ ಸುವರ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿಲ್ಲಾರೋಗ್ಯ।
ದಿಂದಿರ್ಪರೇ ಕ್ರೂರ ಶಾಪಾಪದಾದಿಗಳು।
ಪೊಂದದಿಹರೇ ನೆಲನ ತಾತ ನೃಪನೀತಿಯಂ ಪಾಲಿಪೆಯು ಸುಮತಿವಿಡಿದು ॥ (23
ಉಸುರದೊಳವಂ ಪ್ರಿಯುವ ಪ್ರಕಟಿಸುತ ಚಾಪಲ್ಯ।
ದೆಸಕ ಬೆರ್ಚದ ತೆರದಿ ನಿಷ್ಠುರದ ಭಾಷೆಗಳ।
ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಪೆಯಾ ಶುದ್ಧಾಂತದಂಗನಾಜನರ ತನಯ ॥
ಪೊಸಭೃತ್ಯರೊಪ್ಪದೆ ಪುರಾತನರ ವರ್ಜಿಸದೆ।
ಪಶುವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ಭೂತರಂ।
ಹಸದಿ ಸಂತೋಷಿಪೊಲು ಸಕಲಾಭರಣವಿಟ್ಟು ವೊಲಗ ದೊಳೆಸೆ ದಿರ್ಪೆಯು
ಅತುಲಸ್ವಾದ್ವನ್ನವ ನ್ನೊರ್ವನೇ ಭುಂಜಿಸದೆ। (24)
ಹಿತಬಂಧುಸಂದೋಹವೆರೆಸಿ ಭೋಜನಗೈದು।
ಸತತಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೂರ್ತಿಸಂಬಂಧಿಗಳ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುವೆಯು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯುರಸನೀತನೇ ಚಿರಕಾಲ ಶಾಶ್ವತದೊ।
ಳತುಲಭೋಗದೊಳಿರಲ್ವೇಳ್ಕೆಂದು ಸರ್ವಜನ।
ಹಿತದಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈಯಲಾಳೋಚಿಸಿರ್ಪೆಯಾ ಮುದದಿ ಭೂಪಾಲತನಯ ॥ (25)

ಮಾಸನಾಲ್ಕೆಡೆವಿಡದೆ ಮಳೆಗರೆದು ಪುಷ್ಪಫಲ ।
ರಾಶಿಗಳ ಬೆಳೆಸುತ ಲೋಕಸಂತಸಗೊಳಿ ವಿ ।
ಳಾಸದಿಂ ಭೋಗಗಳನುಂಬ ಮಘವನ ತೆರದಲತಿ ಹರುಷಗೊಳಿಸಿ ಧರೆಯ ॥
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತನಯರಂದದಿ ಪೊರೆವ ।
ವಾಸಿಯುಂಟದರಿಂದಲಿಂದ್ರನೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂ ।
ವಾಸನೆನಿಸುವನರಸು ಲೋಕಕಾಂಕ್ಷಿತನಪ್ಪನಿದು ಸಿದ್ಧ ನೃಪಕುಮಾರ ॥ (26)

ಕಂದಿಸದೆ ಕುಂದಿಸದೆ ಕರೆಕರೆಯೊಳೊಂದಿಸದೆ ।
ಚಂದದಿಂ ನಿಜಕರದಲೆಂಟುತಿಂಗಳು ಭೂಮಿ ।
ಯೊಂದಿರುವ ಜಲವ ಗ್ರಹಿಸುವ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮನೆಂತಂತೆ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಮಂ ॥
ನಂದನೋಪಮಗೈದು ನಾನಾವಿಧದ ಕರಗ ।
ಳಂದ ವಸುವನ್ನಯದಿ ಸೆಳೆವನದರಿಂ ಲೋಕ ।
ಬಂಧು ವಹ ನೃಪ ಕಾಂಕ್ಷಿಗರಿಗವಶ್ಯಂ ಕೇಳು ನರನಾಥತನಯ ಮುದದಿ ॥ (27)

ಸರ್ವಭೂತಂಗಳೊಳಪೊಕ್ಕು ಶಾರೀರದೊಳ್ ।
ತೋರ್ವ ವೃತ್ತಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸುಖಗೊಳಿಸುವಸು ।
ಪರ್ವರಗ್ರಣಿಯಂತೆ ನೃಪನೀತಿಯಂ ಗುಪ್ತಚರರ ಸಂತೈಸಿ ಕಳಪಿ ॥
ಸರ್ವಂಸಹೋದಂತಗಳನರಿತು ಮರೆತು ಬಲು ।
ಗರ್ವಿಷ್ಠರೆನಿಪ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸ ।
ಖರ್ವಮೆನೆ ಧರ್ಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೈದಪ ನೃಪತಿಯದರಿಂದ ಧನ್ಯತನಯ ॥ (28)

ತಿಳಿದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಪೊತ್ತು ಬರುವನ್ನ ।
ಕಳವಳಸದಿರ್ದ ಧರ್ಮವ ಮೀರದವರನ್ನು ।
ಕೊಳುವ ವೈವಸ್ವತ ಧರಾನಾಥನಂತೆ ಜನರೆಸಗುವ ಹಿತಾಹಿತಗಳ ॥
ತಿಳಿಯದರನಂತಿರ್ದ ಸಮಯಮೆಸಗಲು ಧರ್ಮ ।
ಗಳಲಿ ಬೀಳ್ದಂತೆ ದಂಡನೆಗೈದು ಪಾತಕವ ।
ಬೆಳೆಯದೆ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಂಗೈದಪನು ನೃಪವರಗಿದವಶ್ಯಕ ನರೇಂದ್ರ ॥ (29)

ಬಯಸದಲೆ ಸಕಲನದಿಗಳು ನೀರಧಿಯ ಬಯಸಿ ।
ಪ್ರಿಯನೆನ್ನು ತೊಲಿವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ವರುಣ ದೊರೆ ।
ನಯದಿಂದರೆಲ್ಲರಂ ಸ್ವವಶಮಾಗಿರ್ಪಂತೆ ಮಾಡುತಿಹ ಶಾಸನದಲಿ ॥
ರಯದಿಂದಲುದಿಸಲೋಷಧಿಯರಸ ಜನ ಮನಃ ।
ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಾನಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸಂತತಂ ।
ದಯದೊಳೆಲ್ಲರ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲನೆಗೈವ ನೃಪ ಮುಖ್ಯಮಿ ಜಗತಿಗೆ ॥ (30)

ಸುರಪ ರವಿ ಪವಮಾನ ತರಣಿಸುತ ನಪ್ಪಿರೆಯ ।
ಇರುಳೆರೆಯರಂಶವಂ ಧರಿಸಿ ಸಜ್ಜನಲೋಕ ।
ದಿರವ ಪಾಲಿಸಲು ಪರದೇವತೆಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪಿನಿಂ ಭೂಪನೆನಿಸಿ ॥
ಮೆರೆದಪನು ಧರಣಿಪನು ಹರಿಗಭಿನ್ನ ಮೆನುತ್ತ ।
ತೊರೆವಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರ್ಥಕ ಮಪ್ಪೊಲುಂ ದಯದಿ ।
ದೊರೆತನವ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವುದರಸ ಕುಲಧರ್ಮವಿಡಿದು ॥ (31)

ಇಂತಪ್ಪಮಿತ ಸೌಖ್ಯಮಾಂತ ಶುಭವಚನಗಳ ।
ಸಂತಸದಿ ರಘುವೀರನುಪದೇಶಿಸಲ್ಕೆ ತ ।
ನ್ನಂತರಂಗದೊಳರ್ದ ಪರಿಯು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭರತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥
ಚಿಂತಿಸಲ್ಕಾನಾರು ದಶರಥಮಹೀರಮಣ ।
ನಂತರಂಗಪ್ರೀತ ಪಿರಿಯು ಮತ್ತಾನಗರ ।
ಕಾಂತನಹನಲ್ಲದೆ ಕನೀಯಸಂ ದೊರೆಯಹನೆ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮುಳದು ॥ (32)
ತರಣಿವಂಶವ ಪೊರೆದು ತಾರೆಕಶಿಯುಳ್ಳನ್ನ ।
ಪರಮಮಂಗಳಚರಿತೆ ಪಾವನೀಕೃತಮೆನಿಸಿ ।
ಸುರನರರ ರಕ್ಷಿಪೊಲು ಮಾಳ್ಪನಂತೆಸುತಲ್ಪ ರಘುಕುಲೋತ್ತಂಸ ನೀನೆ ॥
ಕರುಣಾರಸದಿ ಬೆರೆದು ಪುರದಧೀಶತೆಯಾಂತು ।
ಸಿರಿಯು ಪಾಲಿಪ್ಪುದೆನುತ ಚರಣಂಗಳಂಗೆರಗಿ ।
ಭರತ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದೆರೆಯ ರಘುವೀರನಂ ನುತಿಸುತ ॥ (33)

॥ ಸಂಧಿ 31, ಪದ 1369 ॥

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗುರು ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮತವಿಡಿದು ದಶರಥಮಹೀ ।
ವರಗೆ ಸಗ್ಗದ ಸದವಿಯಿತ್ತು ಮೂಲೋಕಮಂ ।
ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ ವಿಮಲಾನಂದವೆರೆದ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಿಂದ ॥

ನಗಜಾತೆ ಕೇಳ್ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಪದಪದ್ಮ ।
ಯುಗಳಕಭಿನತಿಗೈದು ನಗರವೃತ್ತಾಂತಮಂ ।
ಬಗೆಗಗೋಚರಮಪ್ಪತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದನಾಲಿಸಚ್ಚರಿವೆರದುದ ॥
ಜಗದೇಕವೀರ ಕೇಳಾನು ಮಾತಾಮಹನ ।
ಮಗನೊಡನೆ ಪೋಗಲತ್ತಲು ಗಹನದೆಡೆಗೆಂದು ।
ಬಗೆದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೈಕಾವಚನ ಸತ್ಯಮೆನುತರಿದು ನಡೆತಂದಾದುದು ॥ (1)
ಧರಣಿಜೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭವದೀಯಚರಿತೆಗಳ ।
ಸ್ಮರಿಸುತಂ ತಾತ ಸುರರಾಜನರ್ಧಾಸನದ ।
ಸರಸಮಂ ಬಯಸಿ ಸಂತಸದಲ್ಲೈದಿಧರನಿತರೊಳಗೆನ್ನ ಗುರು ವಸಿಷ್ಠಂ ॥
ಕರುಣದಿಂ ಬರಿಸಿ ಪಿತೃಕಾರ್ಯಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ।
ವೆರೆದಾಚರಣೆಗೈಸಿ ದೊರೆತನವನಾಳೆನ್ನು ।
ತೊರೆದರಾಂ ಖತಿಯಿಂದ ಚೀರವಸನವ ಧರಿಸಿ ಬಂದೆ ಮುನಿವೇಷವೆರಸಿ ॥ (2)
ಚಿತ್ತರಂಗೈವೆನಂದಿಂದಾವನೃಪಕಾರ್ಯ ।
ವೃತ್ತಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಬೇಗ ಪಿತ ।
ಗಿತ್ತು ಜಲಮಂ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಾವಸರಮಂ ತಿಳದು ನಡವುದೆನುತ ॥
ಉತ್ತಮಶಿಖಾರತ್ನ ಭರತನಾಡಿದ ವಾಕ್ಯ ।
ಮೊತ್ತಗಳ್ ಪಿತೃನಿಧನಸೂಚಕಗಳಾಗಲ್ ರ ।
ಘೂತ್ತಮಂ ಕೇಳ ಹಮ್ಮೈಸಿ ಹಳವಳಸುತ್ತ ಧರೆಗೊರಗಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ॥ (3)

ಪಿತನಳಿದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊರಗಿದುದ ಕಂಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಚಿತ್ತದನು ।
ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ ಪಿಡಿದಳಲುತಿರಲ್ ನೋಡಿ ಕಂಬನಿಗರೆವುತೆ ॥
ಅತಿಮಾತ್ರಖೇದದಿಂ ಧಗಣಿಜೆ ಪ್ರಲಾಪಿಸುವ ।
ಗತಿವಿಡಿದು ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಿರ್ವರು ತಮ್ಮ ।
ಮತಿಗೆ ತೋರ್ದಂತೆ ಪಂಬಲಿಸಿದರದೇನೆಂಬೆ ನಾಕ್ಷಣದವಸ್ಥೆಗಳನು ॥ (4)
ಅನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚತ್ತು ರಘುನಾಥ ನಾಲ್ದೆಸೆಗ ॥
ಳನು ನೋಡಿ ಶೋ (ಕದೊಳ್) ಭರತನೊಡನಿಂತೆಂದ ।
ನೆನೆದೆನ್ನ ಸಗ್ಗಕ್ಕೈದಿದ ತಾತ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳುತ ॥
ಜನಪದಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಪತ್ತನದ ಭೋಗಂಗ ।
ಳೆನಗದೇತಕೆ ಬನದಿ ಮುನಿವೇಷದಿಂದ ಬಲು ।
ದಿನಗಳಂ ಕಳೆವೆನೆಂದಾಡಿದ ಕಠೋರತರನಿಂದೆಗಳನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ (5)
ಗಿರಿಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಗೊಡುವ ತೆರದಿಂದಲೈವರುಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಪಲುಬುತಿರ ।
ಉರುತರದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನಾಲಿಸುತ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ಭರತನ ಸೇನೆಯು ॥
ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರ್ ತಿಳಿದು ಭರತನುಂ ರಘುವರನ ।
ಬೆರೆತನೆನುತರಿತಖಿಲಜನರೆಲ್ಲ ವೇಗದಿಂ ।
ಕರಿಹಯರಥಂಗಳಾದ್ಯಮಿತ ವಾಹನದಿಂದಲೈತಂದರಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ॥ (6)
ಸ್ಥಂಡಿಲದೊಳುರುಜಟಾಮಕುಟದಿಂದೆಡಬಲದಿ ।
ಮಂಡಿಸಿಹ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದೆ ।
ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯಂ ತೆಡದೊಳಹ ಜಾನಕಿಯ ನೋಡಿ ಪುರಜನರೆಲ್ಲರು ॥
ತಂಡತಂಡದಿ ಬಂದು ಕಂಡೆರಗೆ ಕೆಲರು ಮುಂ ।
ಕೊಂಡಪ್ಪಿ ಕೆಲರು ದೂರದಲಿ ನಮಿಸುತೀಪರಿಯ ।
ಖಂಡದಂತಃಕರಣದಿಂದ ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ ತೊಳಲುತ್ತಲಿರಲಿತ್ತಲು ॥ (7)
ಗುರುವಸಿಷ್ಠರ ಮುಂತೆ ಗೈದು ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ ।
ಧರಧರದಿ ಬಂದು ಸುತನಂ ಕಂಡು ಶೋಕರವ ।
ಭರದಿಂದಲಾರ್ತರಂ ಕಾಡುತಿರೆ ರಘುವೀರನಿದಿರೆದ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥
ಗುರುವಿನಡಿಗೆರಗಿ ಮಾತೆಯರಿಗಭಿವಂದಿಸಲು ।
ತರುಣನಂ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕರುಣದೊಳಪ್ಪಿ ।
ಕರೆಯೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಉಳಿದಮಾತೆಯರೆಲ್ಲರಂ ತೆಸಗಿದರ್ ಕೃಪೆಯೊಳು ॥ (8)
ಅನಿತರೊಳು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಭಿವಾದನಂಗೈಯೆ ।
ಜನನಿಯರ್ ನೋಡಿ ಕರಗುತ ನಿಜೋನ್ನತ ಹಸ್ತ ।
ವನಜಂಗಳಂದ ತನುಪರಿಮೃಜನೆಗೈವುತಂ ಮರುಗುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ॥
ವಿನಮಿತಾನನರಾಗುತೊರ್ವರೊರ್ವರ ನೋಡಿ ।
ತನಯರಂ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಸೈಪಿಡುತ ಸಃಕ್ಷೇಮ ।
ವನುಗೈಯುವನಿತರೊಳ್ ಮುನಿತಿಲಕನಿಂತೆಂದ ಪಿರಿದ ಕಾಲೋಚಿತವನು ॥ (9)

ಸಕಲಭೋಗಂಗಳನ್ನುಂಡು ಭೂಸುರರ ಸು ।
ಪ್ರಕರ ನಲಿವಂತಖಿಲಯಾಗಂಗಳಂ ಗೈದು ।
ರಕುತಿಯಿಂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೆಡೆಬಲದೊಳುಘ್ಘಡಿಸುತಿರೆ ನಿಲಿಂಪಾಪ್ತಜನರು ॥
ಸಕಲಸನ್ಮಾನದಿಂ ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನದೊಲು ।
ಚಕಚಕಿಪ ಸಂತೋಷ ಕೌತುಕಿತಚಿತ್ತ ದಿಂ ।
ಸುಕರವಾಗಿಹ ಪಿತನ ನೆನೆದಳುವು ದೇನೆಸಗು ಪುತ್ರಕೃತ್ಯವನು ಬಿಡದೆ ॥ (10)

ಎಂದೊರೆಯೆ ಬಂದು ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಳಳಿದು ನಲ ।
ವಿಂದ ಸ್ನಾನಂಗೈದು ಜನಕನಿಗೆ ಜಲಮಿತ್ತು ।
ಪೊಂದೆತ್ತಟಮಂ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯನೈ ತಂದು ಮಿಂದರ್ಘ್ಯಗಳನುಕೊಡಲು ॥
ಇಂದುಮುಖಿ ವೈದೇಹಿವೇಗ ಗೋದಾವರಿಯು ।
ಲಂದು ಸ್ನಾನಂಗೈದು ತಟವ ಸಾರಲ್‌ಲೋಕ ।
ಬಂಧುವಿನ ಕುಲತಿಲಕ ರಾಮನೊಳು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದಂ ಮುನಿತಿಲಕನು ॥ (11)

ತರಣಿ ವಂಶೋದ್ಭೂತರಾದರಸುಗಳ ಕುಲವ ।
ನೊರೆಯೆ ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।
ಭರಿತಮುಲ್ಲೋಕನೆನಿಸಿದ ಪಂಕ್ತಿರಥನಿಂಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಕರವೆನಿಸುವ ॥
ಚರಮಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಪುದು ಲೇಸು ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ।
ಗಿರುವದತಿದೂರದೊಳ್ ಪಿತೃದೇವತಾತುಷ್ಟಿ ।
ಕರವೆನಿಪ ಪರಮಪಾವನವೆನಿಪ ಸ್ಥಳವೊಂದನೊರದಪೆನು ಲಾಲಿಸುವುದು ॥ (12)

ದೇವನಿರ್ಮಿತತಾಣ ಗಯೆಯೆನಿಪನಾದುದತಿ ।
ಪಾವನೀಕೃತಪಿತೃ ನ್ಯಗ್ರೋಧಸುಚ್ಛಾಯೆ ।
ಯುರ್ವರೆಯೊಳಗೊಂದು ಪುಣ್ಯಶಿಲೆ ಇಹುದಲ್ಲಿ ಫಲ್ಗುನೀನಾಮ ನದಿಯು ॥
ಭಾವಿಸುತ ತತ್ತಟಿನಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ಪಿತೃಗಳಂ ।
ಗೀವುದಾಮಳಕಪ್ರಮಾಣದನ್ನವ ನಕ್ಷ ।
ಸಾವಧಾನದಿ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಪುದೈ ಮೂವೇಳುಕುಲಸಪ್ತಗೋತ್ರಗಳನು ॥ (13)

ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡವೆರೆದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಮಹಾ ಸ್ಥಳಕೈದಿ ಪಿತೃಗಳಂ ।
ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು ಮೆನುತೊರೆದು ತತ್ಕಾಲಕಲಿತಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
ಸಾತಿಶಯದಿಂಗುದೀಪಿಣ್ಯಾಕಮಂ ತಂದು ।
ಸೀತೆ ಮೃದುಕರದಿಂದ ಗುಳಿಕೆಗಳಗೈದು ನಿಜ ।
ನೇತ್ರಾಗ್ರಹಸ್ತದಲ್ಲಿಡೆ ಮಂತ್ರ ಪೂತಗೈದಿತ್ತು ಪಿತೃಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿ ॥ (14)

ಕಾಲೋಚಿತದ ಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ಸೇನೆಯಂ ।
ಶೈಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಗುರುಸಹಿತ ಗಯಕಂ ನಿ ।
ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೈದಿ ಫಲ್ಗುನೀತೀರದೊಳು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
ಮೇಲೆ ಪಿತೃದೇವತಾರಾಧನಂಗೈಯೆ ದು ।
ಶ್ಶೀಲ ಬಾಡಬದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಯುಲಮಿತ ।
ಮಾಲಸ್ಯವೆಸಗೆ ವಿಪ್ರಾವಲೇಪವ ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳಾಳೋಚಿಸಿದನು ॥ (15)

ಕಿನಿಸಿಂದ ದಂಡಿಸಲಯೋಗ್ಯತೆಯು ವಿಪ್ರಕುಲ ।
ಧನಮದಾಂಧತೆಯಿಂದ ಗಣಿಸರಾರಾದೊಡಂ ।
ಸನುಮತಿಸರಾವಾವ ಪರಿಯು ನುಡಿಗಳಲಿವರಿಗೇಂಗೈವೆವೆನುತ ಮನದಿ ॥
ನೆನೆದೊಂದು ಪರಿಯನೆಂತಾದೊಡಿಂದೀವಿಪ್ರ ।
ಜನದುಷ್ಟಕೃತ್ಯಗಳನಪಹರಿಸವೇಳ್ಕೆನುತ ।
ನೆನೆದಂ ಗಯಾಸುರನ ಪಿತೃತುಷ್ಟಿಕರನತುಲಸಾಧುಜನಸೇವ್ಯವರನ (16)
ದೃಢಮತಿಯೆ ಕೇಳು ನಾನಿತ್ತ ಪಿಂಡವಪ್ರಿಯುದಿ ।
ಪಿಡಿದು ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷಮಂ ।
ಕೊಡುವುದೆನೆ ಜಗದೀಶನನುಮತಿಯೊಳಂ ಗಯಾಶಿರವು ಸಂತುಷ್ಟಿವಡೆದು ॥
ಕೊಡುವ ಪಿಂಡಂಗಳಂರಸನಾಗ್ರಕಂ ಪೋಗಿ ।
ತುಡುಕಲಾಕ್ಷಣ ನಿಖಿಲಪಿತೃಗಳೆಲ್ಲರ್ ಪ್ರಿಯುದಿ ।
ನುಡಿದರಾವ್ ಮುಕ್ತರಾದೆವೆನುತ್ತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲದಿಹ ನುಡಿಗಳಂದ ॥ (17)
ಅಶರೀರವಾಣಿಯುಂ ಕೇಳುತತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ।
ವಶನಾಗಿ ರಘುವರಂ ಫಲ್ಗುನಿಯು ಬೆಸಗೊಂಡ ।
ರಸನಾವತಿಯಿದೇನು ಬೀಜವಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದುದಸ್ಮತ್ಪಿತೃಕುಲಂ ॥
ಉಸಿರವೇಳ್ಕೆಂದೆನಲು ಶೈವಲಿನಿ ಸಂತೋಷ ।
ದೆಸಕದಿಂ ದೊರೆದಳೀ ವೈದೇಹಿ ಯಾಚಮನ ।
ವೆಸಗಿ ಬಿಟ್ಟುದಕದಿಂ ಮುಕ್ತರಾದರೆನುತ್ತ ಪೇಳಲಾಪಗೆ ನಗುತಲಿ ॥ (18)
ಸತಿಯು ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ನಗೆವೆರಸಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಸುತೆಯು ನಾಣ್ಚಿ ತನ್ನುಂಗುಟವ ನೋಡುತ್ತ ।
ಖತಿಯಿಂದ ಫಲ್ಗುನಿಯು ಕರೆದು ನಿಷ್ಠುರಭಾಷೆಯಿಂದ ಕೋಪದೊಳೆಂದಳು ॥
ಸತಿಯಾಕೃತಿಯನಾಂತು ಮತ್ತವರ ಚರಿತೆಗಳ ।
ಪತಿಗೊರೆವೆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮೆ ನೀ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸಂ ।
ಗತಿಗೈವುದದಧಿಯನೆನುತ್ತ ಶಾಪವನೀಯೆ ನದಿ ತಿರೋಹಿತಳಾದಳು ॥ (19)
ತಾಮಸದ ಬಾಡಬಮ ನಿಜಜೀವನೋದ್ವಿಗ್ನ ।
ರಾಮ ಗಯುಮಂ ನೋಡಿ ಪಿತೃಗಳಂಗಡಸುವ ನಿ ।
ರಾಮಯಾನಂದಮಂ ಕಂಡು ಕಳವಳ ಗೊಂಡು ಕರುಣಾವರಣನಿಲಯನು ॥
ತಾಮಸಧ್ವಾಂತರದಿ ರವಿಕುಲರಾಮ ನಿ ।
ಸ್ಸೀಮ ಹರಿಚಂದನಿತ ವಿನಮಿತಾನನಜನ ।
ಸ್ತೋಮಪಾಲನಶೀಲನಂ ಘಟೀಯಂತ್ರಗಳಗಗ್ರಭವರೆನಿಪಂದದೆ ॥ (20)
ಗುರುಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ದೇವತೆ ಪಿತೃಗಳುಂ ಧರ್ಮ ।
ಕರಮಾರ್ಗ ವ್ಯದ್ವರ್ಥ . . . . . . ನಾವಾಣಿ ಸಂ ।
ಚರಿಸದರ್ಥಾಕಾಂಕ್ಷೆ ವಿಡಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯಜನಕ ಘಟಿತದುರವಸ್ಥೆಯು ॥
ಸರಿಸದಲಿ ಮಾರ್ದವಿತದಂತೆ ಸವುದ್ಯೈ ಸ್ವಾಂತ ।
ವರೆನಿಮಿಷ ವೀತಿಹೋತ್ರಾಂತರದ ಲೋಹದಂ ।
ತರದೆ ಜೀವನದಾಸೆಯಿಂ ವಿಪ್ರರೈತಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈದರೊಲಿದು ॥ (21)

ದೇವ ನಿಖಿಲಾಧಾರ ನಿರುಪಮ ದಯಾಕರ ಸು।
ಜೀವನಾಧಾರ ನಾರ್ತತ್ರಾಣ ಶುಭಚರಣ।
ಪಾವನ ಪವಿತ್ರ ಪರಬೊಮ್ಮ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೆತ್ತಾತ ಬಿದಿಯ ತಾತ॥
ಶ್ರೀವಧೂ ರಮಣ ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪ ನೆಂದರಿಯು।
ದೀವಸುಧೆ ಯುರಸನೆಂದವಲೇಪಗರ್ವದಿಂ।
ಭಾವನಾಂತಃಕರಣರಾದೆಮ್ಮ ನುದ್ಧರಿಸಿ ಪೊರೆ ಚರಣಶರಣರೆಂದು॥ (22)

ಸಂಗವಿರಹಿತ ಚರಾಚರಜೀವರೊಳಹೊರಗ।
ಭಂಗುರದಲಿವರ್ತಿತ ಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳ ಕರ್ತೃ।
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಪ್ರಮಾಣಾವೇದ್ಯ ಜಗದಾದಿಯೆನಿಪ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯು॥
ಹಿಂಗದನುದಿನ ಮಾಳ್ಪ ಯೋಗಿಗಳು ತಿಳಿಯೆ ನಿಗ।
ಮಂಗಳಮ್ಮವು ಮನುಜರಾವೆಂತು ಕಂಡಪೆವಿ।
ದಂ ಗಣಿಸಲೆಮ್ಮಳವೆ ಭವದಿಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಗಳವಡದ ಸನ್ಮಹಿಮೆಯು॥ (23)

ಮರೆದೆಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳ ಸ್ಮರಣೆಗೈಯದೆ ಜೀವ।
ಪರಮಾಣುವೃತ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಪಾಲನೆಗೈಯ।
ಧಿರಭಾವದೆಂತು ಬದುಕುವೆ ವಖಿಲಹಿಂಸಕರ ಪಿಸುಣ ಕ್ರೋಧಾದ್ಯುಪೇತರು॥
ದುರುಳರತಿಕಾಮನಿರ್ದಯನಿಪುಣರೆಮ್ಮ ನೀ।
ತಿರೆಯೊಳಾರೈ ನೋಳ್ಪರಿಂದು ನೀಂ ಕೃತಗಯುಮೆ।
ಧರೆಯೊಳಗನಾಯಾಸದಿಂದ ಪಿತೃ ಮುಕ್ತಿಗಳಪಡೆವರೈ ಸಜ್ಜನರುಗಳು॥ (24)

ಈ ಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳೆಬಂದು ದ್ವಿಜಕುಲರೆಲ್ಲ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮನದಿಷ್ಟಗಳ ಪಡವೃತ್ತೈದುತಿರ।
ಲಾಮಹಾಗಯುಮೆನುತಲೊರ್ವರು ನಿಟ್ಟುಸರು ನೆನದೆಮ್ಮ ದೌರ್ಜನ್ಯವ॥
ನೇಮಗೆಟ್ಟುದು ಗಯಾವಿಪ್ರಜೀವನ ಕಷ್ಟ।
ಸಾಮಂಜಸಮುದಾಯ್ತು ದೇವ ನೀಂ ಕೃಪೆಯಿಂದ।
ಲೀಮಹೀಸುರರ ಪಾಲಿಸದಿರ್ದರನ್ಯಥಾಗತಿ ಜನಿಸದಂಬುಜಾಕ್ಷ॥ (25)

ಇಂತರೆಂತಾರ್ತಿ (ಯುತ) ದ್ವಿಜವಾಣಿಯುಂ ಕೇಳ।
ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗದಿಂ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ದ್ವಿಜರಿಗೋ।
ರಂತಭಯಮಿತ್ತ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೆಂದೆನಿಪ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆವ್ರೊಡೆ॥
ಮುಂತೆ ಪಿತೃಕಾರ್ಯಗಳನೆಸಗಲೈತಹ ವಿಪ್ರ।
ನಂತೆ ಪೂರ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಗಯಾಶಿರದಲ್ಲಿ।
ಸಂತಸದಿ ಪಿತೃಗಳಿಂಗೀಯಲನ್ನವಂ……ಪೂರ್ವಾಚರಣೆಯನು ಬಿಡದೆ॥ (26)

ಎಂದಿನಂದದಿ ಗಯಾದಿ ವಿಧಿಯು ಮೀರದೆ ವಿಪ್ರ।
ವೃಂದದನುಮತಿವಿಡಿದು ಪಿತೃಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ।
ಬಂದಾವ್ರುಗೈದ ಗಯೆಯೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಲೆನುತ॥
ಚಂದದಿಂ ವರಮಿತ್ತು ರಘುನಾಥನಾ ವಿಪ್ರ।
ಗೊಂದಣವ ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳಿಂತೆಂದ।
ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗ ಬರ್ಪುದದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯು ಪುಟ್ಟದು॥ (27)

ಗುರು ವಂಚನೆಗಳರ್ಥ ಸಂಚನೆಗಳುದ್ಧತದ ।
ಸೆರಗೆನಿಪನುಡಿ ನಿಜಾಚಾರ ವಿರಹಿತದೆ ನಡೆ ।
ವರಧರ್ಮಲೋಪ ಪಾಪಾಚಾರ ಸಂಭರಿತ ವಿಪ್ರರುದಿಸುವರು ಮುಂದೆ ॥
ಕರೆದನ್ನ ವೀವರಿಲ್ಲದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸುಖ ।
ದೊರಕುವಂದದಿ ಕಯೋಷ್ಟಾನ್ನಪರ್ವತ ಕ್ಷೀರ ।
ಭರಿತ ಕೊಳ ಘೃತವಾಪಿ ದಧಿಯ ಕುಲ್ಯಂಗಳೀ ನೆಲದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲೆನುತ ॥ (28)

ಹರುಷದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಗುರುವಸಿಷ್ಠರ ಬೆರೆದು ।
ಹರನಿರ್ಪ ನೆಲೆಯೆನುತಲರಿತು ಕಾಶೀಪುರವ ।
ನಿರುತ ಕೈಲಾಸನಿಭವೆಂದು ಸಂತಸದಂದು ನಡೆತಂದ ನಲವಿನಿಂದ ॥
ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯಲವಗಾಹನಸ್ನಾನಮಂ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಪಿತೃಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ತರ್ಪಣಮಿತ್ತು ।
ನಿರುಪಮಾನಂದದಿಂ ತತ್ತಟದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಗುರುವ ಬೆಸಗೊಂಡನೊಲಿದು ॥ (29)

ದೇವ ಪೇಳೀ ಲೋಕವೀಶರೀರದಿ ಬಂದು ।
ಜೀವನೋಪಮಿತವೆಂದರಿತು ಪೋಷಣೆಗೈದು ।
ನೋವನೀಯದೆ ಚತುರತೆಯಲಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಮಡಗಿರ್ದ ನಿಜವಸ್ತುವಂ ॥
ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ತೃಣೋಪಮವಾಗಿ ಬಿಡಲೆಂದು ।
ಭಾವಿಪರದೇಂ ಕತ್ರದಿ ದೇಹಿಗಳಗೆಲ್ಲ ಮೃತಿ ।
ತೀವಿದ ಭಯಂಕರದೊಳ್ ಮತ್ತದನೆ ಬಯಸುತಿಹರೀ ನೆಲದೊಳಖಿಳಜನರು ॥

ಮೃತಿಯ ಬಯಸುವರುಂಟೆ ಲೋಕಮೇಂ ಕಾರಣದೊ । (30)
ಳತಿಶಯಿತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಾಂಕ್ಷಿಪಚ್ಚರಿಯ ಸಂ ।
ಗತಿಯ ಬಯಸುವದೆನುತ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೆಸಗೊಂಡರಾಮುನಿಪ ನಸುನಗುತಲಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಮರ ಸಂದೋಹ ದೊಳ್ ಕುಳಿತು ಕಳಶಜನ ।
ಸುತುಸುತೀಕ್ಷ್ಣಗೆ ಪೂರ್ವದಿ ಪೇಳ್ದವೃತ್ತಾಂತಮಂ ।
ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಿತ್ತರಂಗೈದ ಭೂಸುರರಮರನಿಕರ ಸಂತೋಷಿಪಂತೆ ॥ (31)

ಕೇಳು ರಘುವರ ಮಹಾದೇವನೀ ಧರಣಿಯೊಳು ।
ತಾಳಿ ಸಂತಸವನುರೆ ನಿಜಪ್ರಮಥರೊಡವೆರೆದು ।
ಕೋಲಾಹಲಾನಂದದಿಂದಿರಲ್ ಕಂಡಖಿಲ ಭೂಸುರರ ನೆರವಿ ನೆರೆದು ॥
ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭಜಿಸಲನುಗೈದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ।
ತಾಳಿ ಶತಸಾಹಸ್ರವತ್ಸರಗಳಂ ನೀರು ॥
ಕೂಳು ವರ್ಜನೆಗೈದು ಕೃಚ್ಛ್ರಚಾಂದ್ರಾಯಣಗಳಂದುಪಾಸನೆಗೈದರು ॥ (32)

ನಿರತಿಶಯಮುಕುತಿಯಂ ಬಯಸಿ ನಿದ್ರಾಹಾರ ।
ವೆರೆಯದನುದಿನ ಹರಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಬಹುಕಾಲ ।
ಹರಣಗೈವುತಲಿರ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರುಗಳ ಕಷ್ಟವಂ ನೋಡಿ ಮೃಡನು ॥
ಕರುಣದಿಂ ಬಂದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತಪವನಾ ।
ಚರಿಸುವಿರೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡರೆ ಮಹಾದೇವ ।
ಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಗೈದರೈಸೆ ತಮ್ಮಯ ಮನೋಭೀಷ್ಟಗಳನರ್ಥಿಯಿಂದ ॥ (33)

ಜಗದಖಿಲ ಜೀವಗಳು ಪಾತಕದ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ।
ತಗುಲಿ ನರಕಾದ್ಯುಪದ್ರವದಿಂದ ಧರಣಿಯೊಳ ।
ಗೊಗೆದವರನೇಕವಿಧ ಸಂಕಟಂಗೊಂಬರಾಯಾಸವಿಲ್ಲದ ತೆರದೊಳು ॥
ಸೊಗಯಿಸುವಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟುಳಹಬೇಕೆಂದು ।
ಬಗೆಬಗೆಯಾತುತಿಗಳಿಂ ಬೇಡಿಕೊಳಲತಿಚಿಂತೆ ।
ಯೊಗೆದುದಾಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೇನೆಂಬೆ ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದಂತೆ ॥ (34)
ಕೃತ ಸುಕೃತಫಲಗಳಿಂದವರವರಕರ್ಮಾನು ।
ಮತವಿಡಿದು ಗತಿಗಳೈದುವ ಜೀವಸಂದೋಹ ।
ಕತುಲ ಮುಕ್ತಿಯು ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾತುರದೊಳೆಹುದೆಂತೊ ಭೂತಳದೊಳು ॥
ಯತಿಗಳೀಪರಿಯು ದಯೆವೆರಸಿ ಮುಲ್ಲೋಕದುಪ ।
ಕೃತಿಗೆನ್ನ ಪಿಡಿದಿರ್ದರೇಂಗೈವೆನೆನುತ ಹರ ।
ಮತಿಯೊಳಾಳೋಚಿಸುತಲಿರಲನ್ನೆಗಂ ಬಂದ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ನಲವಿನಿಂದ ॥ (35)
ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನೈತರೆ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂ ।
ಬಗ್ಗನಿದಿರೆದ್ದು ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಕ್ಷೇಮಾರೋಗ್ಯ ।
ಮುಗ್ಗಡಿಸೆ ಕಂದುಗೊರಲನ ನೋಡಿ ನಾಲ್ಮೊಗಂ ಚತುರತೆಯೊಳಿಂತೆಂದನು ॥
ಅಗ್ಗಳಕೃಪಾಸಿಂಧು ಕಂಗೊಳಪ ವೀರರಸ ।
ಸುಗ್ಗಿಯಾನನ ಕಂದಿತೇಂಕತದಿ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ಬಗ್ಗದೊಪಲುಡಿಯನೀಂ ಬೆಸಸೆಂದು ಬಿದಿನುಡಿಯೆ ಪರಮೇಶನಿಂತೆಂದನು ॥ (36)
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳಗಾಯಾಸ ।
ತೋರದಂದದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಬಂ ।
ದಾರಾಧನಂಗೈವರೀ ಮುನೀಶ್ವರರಿದಕುಪಾಯಮೇನೊಂದು ಮನಕೆ ॥
ತೋರದಿದೆ ಚಿತ್ತಚಿಂತಾಂಬುರಾಶಿಯನೊಮ್ಮೆ ।
ಪಾರಮಂ ಕಾಣಲಳವಲ್ಲದಿದೆಯದರಿಂದ ।
ಸಾರಸಾಸನ ನಿನ್ನಬರವು ಸಂತಸಮಾಗಿ ಬೆಳಗಿತೆನಲಿಂತೆಂದನು ॥ (37)
ಭೂಸುರರು ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ದುರ್ಘಟಮಿದನಿ ।
ರಾಸಗೈಯಲ್ಕೂಡದೀಯಲ್ದುರಾಸದಸ ।
ಭಾಸದರು ಕೃಪೆಯೊಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನ ಮನಲ್ಕಾರಾಧನಂ ಗೈವರು ॥
ಲೇಸೆನಿಪುಪಾಯ ಮುಂದೋರದಾದರು ದಯಾ ।
ರಾಸಿಯು ಮಹಾಮಂತ್ರಮಿಲ್ಲದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿ ।
ರಾಸಿಗಳಿಗೊಪದೈಸಲೆ ಮೋಕ್ಷಮಿದನಾನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಕ್ರೂರತಪದಿ ॥ (38)
ಪಲಕಾಲಮತಿಕ್ರೂರ ಮಾದ ತಪದಿಂ ಮೆಚ್ಚಿ ।
ಸಲುಕಷ್ಟ ಬಡಲೊಂದುದಿನ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂ ।
ದೊಲಿದು ನಿಜಮಂತ್ರ ರಾಜಮನೊರೆಯಲಾನದಂ ಭೂಸುರರ್ಗೊರದೆನೆಯುದಿ ॥
ಸುಲಭದಿಂದಾ ಮಹಾಮಂತ್ರಂ ಷಡಕ್ಷರಂ ।
ಲಲನಾದಿಗಳಗನಾಯಾಸ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು ।
ದಲಘು ಮತಿ ರಾಮಮಂತ್ರವನುಳದು ಪಾಯಮಿದ ಕೇನೊಂದು ತೋರದೆನಗೆ ॥ (39)

ಸಕಲೋಪಕಾರಮೀರಾಮಮಂತ್ರಮಿದೊಂದು ।
ಯುಕುತಿಯಿದೆ ಮತ್ತೊಂದುಪಾಯಾಂತರಗಳೀಂ ।
ಪ್ರಕಟಿಸವೆನಲ್ಕೆ ಹರ ಸಂತೋಷಗೊಳುತೊಡನೆ ಬೊಮ್ಮನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥
ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವಿದ್ಯಮಂ ।
ರಕುತಿಯಿಂದೊರೆಯುಲಿದರಿಂದಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ।
ಸುಕರಗೈದಪೆನೆನಲ್ ಪೊಂಬೊಡೆಯು ಸಂತಸದಿ ಪೇಳಲೆಳಸಿದನು ಮನದಿ॥ (40)

ಸುರತರಂಗಿಣಿಯೆಡೆಯು ಸೂರ್ಯೋಪರಾಗದಲಿ ।
ವರಮಂತ್ರರಾಜಂ ಷಡಕ್ಷರವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ಹರನ ಕರ್ಣದೊಳೊರೆದು ಸತ್ಕಾರಮಂ ಕೊಂಡು ಸರಸಿಜಾಸನ ಗಮಿಸಲು ॥
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಮನ್ವಂತರ ಸಹಸ್ರದೊಳ್ ।
ನಿರುತ ಜಪಹೋಮಾರ್ಚನಾದಿಗಳಲುಪಚರಿಸೆ ।
ಕರುಣದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಮುಂಗಡೆಯೆ ಕಂಗೊಳಿಸದಂ ಮಹಾದೇವನಿಂಗೆ ॥ (41)

ತೇಜೋಮಯಾನಂದವಿಗ್ರಹವ ನೋಡುತ ಸ ।
ಮಾಜಸಹಿತೀಶ್ವರಂ ಮಣಿಯೆ ಕರದಿಂದೆತ್ತಿ ।
ರಾಜಶೇಖರ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಮನ್ನೊಲಿದೀವೆಯಾಜ್ಞೆನಂಗೈವುದೆನಲು ॥
ಆಜಗತ್ಪತಿಗೆರಗಿ ದೇವತಾಪಸವಿಪ್ರ ।
ರಾಜಿಗಂ ನಿಜಪದವನಿತ್ತುಪ್ರಿಯು ಗೈವೇಳ್ಕು ।
ಮೀಜಗತಿಯೊಳಗೆಂದು ಹರ ಬಿನ್ನಪಂಗೈಯಲಂಗೀಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ॥ (42)

ಸೋಮಶೇಖರನಿಂದಲಾಮುನಿಗಳುಂ ಪರಮ ।
ಧಾಮದೊಳ್ ಬೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಿ ಹರನಂನೋಡಿ ।
ಸೋಮ ಮನದಿಷ್ಟ ಮೇನುಂಟದಂಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆಂದೊರೆಯೆ ಮುದದಿ ॥
ಸ್ವಾಮಿ ಭವದೀಯ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ।
ಪ್ರೇಮವೊಂದಲ್ಲದನ್ಯತ್ರ ಯಾಚಿಪಕಾರ್ಯ ।
ನೇಮಮಿನಿತಿಲ್ಲನೀ ನೊಲಿದು ಕೃಪೆಯಿಂದಾವುದಿತ್ತಡದ ಪತಿಕರಿಪೆನು ॥ (43)

ಆದಡಾಲಿಸು ದೇವದೇವೇಶ ಕೃಪಿಕೇಟ ।
ಕಾದಿದೇಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯುಂ ಬಿಡೆ ನಿರಾ ।
ಸೇದ ಕೈವಲ್ಯ ಸಂಭವಿಸಲಿದು ರವಿಶಶಿಗಳಿರ್ಪನ್ನ ತಪ್ಪದೆನುತ ॥
ಮೋದದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಮಗುಳೆ ಪೇಳದ ಹರನೆ ।
ಸಾದರದೊಳೀ ಮಹಾಮಂತ್ರವನು ಬಿಡದೆನೀ ।
ಬೋಧಿಸು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಬಲಗಿವಿಯುಲದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಪ್ಪರು ನಿಮಿಷದಿ ॥ (44)

ಅನಿಮಿಷಸುಸೇವ್ಯಮಾದೀಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥
ಬಿನದಮೆನಲಾನಿರ್ಪೆನು ಪಲಾದಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ।
ಸನಿಹದೊಳಗಾರಾದರೆನ್ನ ಪೂಜಿಸೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದವರ ಪಾಪಂಗಳ ॥
ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವೆ ನಿಲ್ಲಿ ತನುವ ಕಳದರ್ಪುನ ।
ರ್ಜನನ ವಿರಹಿತಮಾದ ಪದವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವೆ ।
ನೆನುತಭಯಮನ್ನಿತ್ತನಾ ಮಹಾಸಭೆಯುಜನವರಿತು ಸಂತಸಗೊಂಬೊಲು ॥ (45)

ಚತುರಮುಖನಿಂದಾಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲಾದರತಿ ।
ಹಿತಮೆನಿಪ ತಾರಕಸುಮಂತ್ರವನ್ನಾವಸು ।
ಮತಿಯೊಳರಿದಪನಾವ ದೇಹಮುಳ್ಳನಿತುದಿನ ನಿಖಿಳಭೋಗಗಳನುಂಡು ॥
ಅತಿಶಯದ ಕೈವಲ್ಯ ಪದವನಾಳುವನೆಂದು ।
ಯತಿನಿವಹ ಸಂತಸಂ ಗೊಳುವಂತೆ ಪೇಳಿಸ ।
ಮ್ಮತಿಗೊಳಸುತಾಕ್ಷಣ ತಿರೋಧಾನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನು ಬಳಿಕ ॥ (46)

ಅಂದಿನಿಂದಖಿಲಮುನಿಸಂದೋಹಮೊಡಗೂಡಿ ।
ಮಂದಿರಂಗೈದಿಂದುಶೇಖರಂ ಪ್ರಮಥಗಣ ।
ವೃಂದಾರಕಾಧಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮಗಲದಂತಿರ್ಪನಿಲ್ಲಿ ॥
ಚಂದಚಂದದಿ ಹರಿಹರಕ್ಷೇತ್ರ ಪೆಸರಾಂತ ।
ಮಂದಿಗಳರ್ಪವಗಣಿತಧರಾವಲಯದೊಳ್ ।
ಒಂದಾದಡೀ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮನೆನಿಸದೈ ತಿಳಿವುದ ವಿಮುಕ್ತಮೆನುತ ॥ (47)

ಹರ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಿಂದಲಾರ್ಜನೆ ಗೈದ ।
ಪರಮಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಮತಿ ಪವಿತ್ರಂ ಪಾಪ ।
ಹರ ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾತ್ರದಿಂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಮನುಜಾದಿಗಳ್ಗೆ ಮುಕ್ತಿ ॥
ಕರಗತ ಪದಾರ್ಥಮಿನಿತಾಯಾಸಮಿಲ್ಲದಂ ।
ತೊರೆವ ತಾರಕ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿದುಬುಧ ।
ನೆರವಿಯವಿಮುಕ್ತ ಮಂದಿರಮೆನುತ ತಿಳಿದಗಲದನುದಿನದೊಳಿರ್ಪರನಘ ॥ (48)

ಈ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರದುರು ಮಹಿಮೆಯಂ ವರ್ಣಿಸಲು ।
ಸೋಮಶೇಖರನಲ್ಲದುಳಿದರಿಂದಳವಹುದೆ ।
ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಗತಿಪ್ರೀತಿಯಾನಂದ ನೆಲೆಯಾದುದು ಭವತ್ಕೃಪೆಯೊಳು ॥
ರಾಮಮಂಗಳನಾಮ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳಧಾಮ ।
ನೀಮನುಜವೇಷದಿಂದೀ ಕಥೆಯ ತಿಳಿಯದಂ ।
ತೀಮಹೀಜನರಿಗಚ್ಚರಿಯ ತೋರುವ ಲೋಕಹಿತಕೆಂದು ಕರುಣದಿಂದೆ ॥ (49)

ಎಂದು ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ತಿಳುಹಲಮರೇಂದ್ರಾದಿ ।
ವೃಂದಮುನಿಜನರೆಲ್ಲ ಜಯಜಯ ನಿನಾದದಿಂ ।
ಪೊಂದಿಪೊಗಳುತ್ತಿರಲ ವರವರ ಮನದಿಷ್ಟಗಳನಿತ್ತು ಕರುಣದಿಂದ ॥
ಇಂದುಧರ ನಾಲಯವನುಳಿದು ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಬಂದು ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡು ಸುಖದಿಂದ ।
ಲಿಂದೀವರಾಕ್ಷನೆಸೆದಂ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳು ಸಕಲರಾನಂದ ಗೊಳಲು ॥ (50)

ಆದುದುತ್ಸವವಖಿಲ ಜನರಿಂಗೆ ಖಗಮೃಗಳಗೆ ।
ಮೋದಸಂಭವಮಾಯ್ತು ಪೋದಮಳೆ ಬರೆಜಗತಿ ।
ಗಾದ ಹರುಷೋತ್ಸು ಕತೆಯಪ್ಪಂತೆ ನಲಿವುತಿರಲತಿಶಯಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥
ಶ್ರೀದಯಾನಿಧಿ ರಾಮನವರಿಗವರಂದದಿಂ ।
ಸಾದರಪ್ರಿಯಗೈವುತಿರೆ ಭರತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಂಗೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಗೈದ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳನು ॥ (51)

ಜನನಾಥನಿಲ್ಲದೆ ಮದೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರಂಮೇಘ ।
ದನುವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ಚಾತಕಗಳಂತೆ ಪದ ।
ವನಜಂಗಳಂ ಬಯಸಿಕಾರ್ಯೈಸುತಿಹರಖಿಲ ಲೋಕಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಲು ॥
ಮನವೊಲಿದು ರಾಮಪುರ ನಾಥ ನೀನರಸೆನಿಸಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಮುಲ್ಲೋಕವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।
ದನುಭವಂ ಗೈದಂತೆ ಕೃಪೆಗೈಯವೇಳ್ಕೆನುತ ಭರತಬಿನ್ನಪ ಗೈದನು ॥ (52)

[ಸಂಧಿ 32 ಪದ 1422.]

ಮೂವತ್ತ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲ ಜನರಾನಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ।
ಯುಕುತಿಯಿಂ ಭರತನನುಮತಿಗೈದು ನೆರೆದಬುಧ ।
ನಿಕರ ಸಂತಸಗೊಳುವ್ವೊಲೆಸಗಿದಂ ರಘುನಾಥ ಜಾತಾನುರಾಗದಿಂದ ॥

ಹಿಮಗಿರಿತನೂಜೆಕೇಳ್ ಗುರುವತ್ಸಲತೆವೆರದು ।
ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಭರತನಂನೋಡಿ ಸಂ ।
ಭ್ರಮದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ತಾತದಯದಿಂದಿತ್ತ ರಾಜ್ಯಸಂಪದವನುಳಿದು ॥
ಶಮಥನರ ರೀತಿಯಂಪಿಡಿದು ಕಾನನಕೆ ಬಂ ।
ದಮಲಮತಿಗೇನೆಂಬೆ ನಗರಿಯೊಳ್ ಧೊರೆಯೆನಿಸಿ ।
ಕ್ರಮದಿಂದಲಖಿಳರಂ ಪಾಲಿಸಲ್ಕೈದೆನಲ್ ಭರತ ಮುಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (1)

ಉತ್ತಮಾಂಗವನುಳಿದು ವೊಳಕಾಲಗಂಕಾಶೆ ।
ಯಿತ್ತಪರದಾರರಸ ಮುಲ್ಲೋಕನಾಯಕಂ ।
ಉತ್ತಮಪ್ರಿಯ ನೀನೆಧೊರೆಯೆನಿಸುತಖಿಲರಂ ಪೊರೆದು ಕೃಪೆವೆರೆದು ಸಲಹು ॥
ಮಿತ್ತುಪಿನತೆರದಿ ಮಸ್ಮಾತೆ ವಚನದೊಳುಂ ನೃ ।
ಪೋತ್ತಮನ ಪೋಗಾಡಿ ದುರ್ಯಶಕೆಮೂರ್ತಿಯುಂ ।
ನಿತ್ತಳಾರರಿಯರಿದ ಮನದೊಳೆಣಿಸದೆ ಪ್ರಿಯದಿಪತಿಕರಿಪುದೆನ್ನನುಡಿಯ ॥ (2)

ಈ ಪ್ರಕೃತಿಜನರ ಮತ್ತೀಪ್ರಜಾಹಿತಕರರ ।
ತಾಪಹತ ಮಾತೆಯರ ತಪಿಸುತಿಹ ಭೂಸುರರ ।
ಕೋಪಿಸುವ ಚರರ ಹಿತಕರವೆನಿಸುತಿಹ ನರರನಾನಂದಗೊಳಿಸಲೆಂದು ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯೊಲರಸಾಗು ಸಾಕೇತನಗರ ಸಂ ।
ತಾಪಹರವೆನಿಸು ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯದಾಸನೆ ।
ನ್ನೀಪದಯದಿಂ ನೋಳ್ಪುದೆನುತಾರ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದ ಪದಗಳಂ ರಘುನಾಥನ ॥ (3)

ಎನುತಾರ್ತತೆಯ ವೆರಸಿ ಚರಣದೊಳ್ತಲೆಯಿರಿಸಿ ।
ಘನತರದೊಳಳಲುತಿಹ ಭರತನಂ ನೋಡಿರಘು ।
ಜನಪ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಂಬನಿಯನೊರಸಿ ಗಲ್ಲವ ನಲುಗುತ ॥
ತನಯ ಸಚ್ಚರಿತ ಸತ್ಕುಲ ಜಾತ ತೇಜಸ್ವಿ ।
ವಿನಯಪರನತಿಶೂರ ಧರ್ಮಶೀಲಂ ರಾಜ್ಯ ।
ವನುಬಯಸಿ ಪಾತಕವ ಬೆರಸುವರೆ ಸಾಧುಜನಪಂಥಾನ ದೂರನೆನಿಸಿ । (4)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ನಿನ್ನೊಳವಗುಣವ ಕುರುಪಿಡಲ್ ।
ಜನಿಸುವದೆ ಪರದೇವತಾರೂಪವಮಾಂತಿರ್ಪ ।
ಜನನಿಯುಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಹುದೆ ಪೆತ್ತಾತನಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದೆನುತ ॥
ಮನುಮುನಿಗಳೊರೆದಪರು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಮಗೆ ।
ಸನುಮಾನಗೈದೊಡಂ ಮಗುಳೆ ನಿಂದಿಸಿದೊಡಂ ।
ಮನವೊಡಂಬಟ್ಟಾಚರಿಪುದೆ ಧರ್ಮಮಲ್ಲದದ ಬಿಡಲೊಪ್ಪುವರೆ ಸುಜನರು ॥ (5)

ಸರಿಧೊರೆಗಳಾಪ್ತರುಗಳಮಿತ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।
ನೆರೆದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೆನಗೊರದ ।
ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಪೆ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಬನದಿ ॥
ಚರಿಸವೇಳ್ಕೆಂದು ಜನನಿಯು ಜನಕರೀರ್ವರುಂ ।
ಹರುಷದಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ಗುರುವಾಕ್ಯಮಂ ಮೀರಿ ।
ಶರಿರವಿಡಿದೇನುಫಲಮನೃತಮನ್ನಾಳೆಕುಲಕೆಡುಗು ಜೀವನ ನಿಷ್ಫಲ ॥ (6)

ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ದಯದಿ ಸಕಲ ಬಂಧುಗಳೆಡೆಯ ।
ಚಂದದಿ ವಿಭಾಗಗೈದಿತ್ತಾಶೆಗಳ ನಾವು ।
ಕುಂದದನುಭವಗೈದು ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸಿ ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯ ॥
ಪೊಂದುವದೆಲೇಸು ತಿಳಿಯದೆ ಪೇಳ್ವರೆಂದಲ್ಲ ।
ಕುಂದೆಣಿಸಿ ಜರೆವುದನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನವರ ।
ಬಂಧುರಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೊರೆಯಲಾರ್ಗೀಯಲುಂ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ತೆ ॥ (7)

ಸತಿಸುತರದಾಸಭ್ರಾತ್ರಾದಿಗಳಗೊರವೆಡೆಯ ।
ಪತಿ ನಿಜಮನೋರಥಂ ಬಂದೊಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವ ।
ಹಿತಮೆಂದರಿಯವೇಳ್ಕುಮಲ್ಲದದ ದೋಷಮೆಂದರಿಯಲಡಸುವದು ದೋಷಂ ॥
ಮತಿವಂತಕೇಳ್ ಬೊಪ್ಪರಾಜ್ಯಬನಗಳೆ ಪಂಚೆ ।
ಮಿತಿಗೈದು ಸಗ್ಗಕ್ಕೈದಿದಸದಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯರಸುತನ ಕೆಳಸಿ ಪಾತಕವ ಬಯಸುವದು ರವಿಕುಲದ ಜಸಕೆಡುವದು ॥ (8)

ತಾತನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಧರೆಯಪಾಲಿಸು ಬುಧ ।
ವ್ರಾತಮೆಚ್ಚುವ್ರೊಲಾನು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಗಳ ।
ನೀತಗೈದೈತಪ್ಪೆ ವಾಜ್ಮಾತುರದೊಳಹುದು ದೆವಸಗಳ್ ನಿಮಿಷದಂತೆ ॥
ತಾತ ಬಳಲದೆಬರಿದೆ ನಗರಿಗೈದೆಂದೊರೆದ ।
ಮಾತ್ರಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣದಿ ಮಗುಳೆ ಶೋಕಾತುರದಿ ।
ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಪಿಡಿದು ಭರತಂ ನುಡಿದ ನಾಸಭಾಸದರೆಡೆಯೊಳು ॥ (9)

ಜನನಿಜನಕರನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸಿನಡೆವುದೇ ।
ಜನಮನೋಹರ ಧರ್ಮಮಾದೊಡಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
ಲೆನಗಿತ್ತ ಭಾಗಮಂ ದಾನಧರ್ಮಂಗೈಯಲಾರ್ಗಿತ್ತರುಂ ಸಲುವುದು ॥
ಜನಸಮ್ಮತಂ ಸತ್ಯಮತ ಧರೆಯ ನಿನ್ನಪದ ।
ವನಜಕರ್ಪಿತಗೈವೆನಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿ ।
ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸು ಶರಣರಲಿ ದಯವೆರಸು ಶಾಶ್ವಿತದಜಸವಗಳಸು ॥ (10)

ಸಗರಂದಿಳೀಪ ರಘುನಾಥನೀರಥನಾಳ್ದ ।
ನಗರಿಗಧಿಪತಿ ಯೆನಿಸಲವರಿಗೈವಡಿ ನೀನೆ ।
ಮಿಗೆ ಸತ್ವಸಂಪನ್ನ ನಿನ್ನುಳಿದು ಮತ್ತಾವ ನಗರಿಗಧಿಪತಿಯೆನಿಪನು ॥
ಬಗೆದಪ ಪ್ರಭುತ್ವಮಂ ಹಾಸಕರಮೆಂದೆನಿತು ।
ಖಗರಾಜಗತಿಗೆ ಖಗತತಿ ಜಾತಿಗಾಂಧರ್ವ ।
ದೊಗುಮಿಗೆಯುಗಮನಮಂ ರಾಸಭಂಬಯಸಿದಂತಪ್ಪುದಿದು ತಪ್ಪದರಸ ॥ (11)

ಬಾನೆಡೆಯೊಳಹ ಶಾಖೆಯುಗ್ರದೊಳಹಫಲಂ ।
ತಾನುಕೈಸಾರುವದೆ ಖರ್ವಮಾನಸಗೆಂತು ।
ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳ ಪಟ್ಟವಣೆಯಧಿಕಾರ ನಿನ್ನುಳಿದು ಪೆರರಿಗಹುದೆ ॥
ಜಾನಪದ ಜನನಿಯುರ್ನಲಿವಂತೆ ನುಡಿಯು ಸ ।
ನ್ಮಾನಿಸುತಲರಸೆನಿಸಿ ಶರಣನಂ ಪೊರೆಯೆನುತ ।
ದೀನತೆಯೊಳೊರೆವ ಭರತನ ನೋಡಿ ಸಂತೈಸುತಾಗಮುಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (12)

ಜೀವರುಗಳಾಸೆಯುಂ ಸುಖ ಪರಂಪರೆಯುಪ್ಪ ।
ತಾವನರಸುವರೆಂದಿಗಿಚ್ಛೈಸರಿತರಸಂ ।
ಭಾವನಾಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟವನೆನೆಯುರಿದು ಸಿದ್ಧಮಾದಡೆಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೆ ॥
ಆವುದೊದಗದು ಪರಾಧೀನ ಫಲ ನಿಷ್ಫಲಗ ।
ಳೀವಿಧಗಳರಿಯುದಲಿ ಬರಿದೆಯುತ್ನಂಗೈವ ।
ಕೋವಿದರಿಗೇವೇಳ್ವೆ ಮಾಯಾವಿಲಾಸಮಿನ್ನೆಂತೊ ತಿಳಿವುದು ಪುತ್ರಕ ॥ (13)

ಅತಿಶಯಶುಭವಾಸಿಗೆನುತ ಯತ್ನಂಗೈಯೆ ।
ವಿತತ ಕಷ್ಟಂದೊರೆಗು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯವನೆಸಗೆ ।
ಹಿತಕರದ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆಸಾರಿಬಹಾದದರಿಂದೆ ಸುಫಲ ದುಷ್ಫಲಗಳೆರಡು ॥
ರತಿಪತೀಪಿತನಿತ್ತಡಲ್ಲದೀ ಮಾನಸರ ।
ಯತ್ನದಿಂದೇನಹುದು ನರಗುರಿಗಳಂತೆಸಂ ।
ಗತರೆನಿಸಿ ತೊಳಲುವರು ಪುರುಳಿಲ್ಲದಾಸೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯುನು ॥ (14)

ಅಂಬರಪಟಚ್ಚರಗಳಾದೊಡಂ ಮುಗುಳೊಂದ ।
ಕೊಂಬಂತೆ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೊಳುತ ಸಂಭ್ರಮಗೊಳುತ ।
ತಿಂಬುದೊರಗುವದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥತಾನೀಶ್ವರಂಭೋಗಿಯುಸುಸಿದ್ಧಧನಿಕ ॥
ಎಂಬ ಹಂಕೃತಿದಳೆದು ನಿಧನ ವಾರ್ತೆಯು ಮರೆದು ।
ಚೆಂಬುಲೋಹವಬೆರದ ತೆರದೋಳೇನೊಂದರಿಯು ।
ದಿಂಬಾದಧಂಭದಿಂ ಚೆರಿಪಡಿಂಭಕರಿಂಗದೇನನುಸುರಲ್ಬಪ್ಪುದು ॥ (15)

ದಿನಕರೋದಯಮಾಯ್ತು ಮಜ್ಜನಂ ಭೋಜನಗ ।
ಳನುಗೈವ ಸಂತಸಂ ಭಾನುವಸ್ತಮಿಸಿದಂ ।
ವನಿತಾದಿಭೋಗ ಪರಿಕರಗಳರಸುವಹರ್ಷದೊಳಗಿರ್ಪನಾನಂದದಿ ॥
ತನಗೆ ಪೋಪಾಯುಷ್ಯದನುವ ನೆನೆಯುಂ ಶಮನ ।
ಘನತೆಯುಂ ಕೇಳ್ದರಿಯು ನರೆಜರೆಗಳಡೆಸುತ್ತ ।
ತನುವ ಜೀರ್ಣಿಸುವದಂ ತಿಳಿಯು ಮಾಯಾಮಹಿಮೆಯೆಂತಿಹುದೊ ಪರಮಾತ್ಮನ ॥
[(16)

ಬಂದಪುದ್ಯುಗಾದಿ ದೀವಳಿಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣಂಗ ।
ಳೆಂದು ಪಬ್ಬವನೆಸಗಿ ಮಿಂದುಂಡು ಸುಖಿಯಪ್ಪೆ ।
ನೆಂದು ಬಯಸುವನಲ್ಲದಾಯುಷ್ಯಪೋದಪುದೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯಂ ಮಾನವಂ ॥
ಸಂಧಿಸಿದಧನ ಪೋಗುವನ್ನೆಗಂ ಮಿತ್ರಡಸು ।
ವೆಂದು ಪರಿಯಂತ ಜೀವನ ವಿಯೋಗಂಗಳುಂ ।
ಬಂದೊದಗುವನಕ ಸತಿಸುತ ಬಂಧು ಸಂಗಮಗಳೆಂದರಿಯನೇಂಪೇಳ್ವುದು ॥ (17)
ಶರನಿಧಿಯೊಳೊಡವೆರೆದ ನೀರು ಪಿಂದಿರುಗ ದೊಲು ।
ತರುಣತೆಯು ಜವ್ವನಂ ಪೋಗಿಮಗುಳ್ಳೈತಹವೆ ।
ನೆರದು ಪಾನೀಯಶಾಲೆಯೊಳು ನೀರಡಿಕೆಯಂ ಕಳದ ಜನರೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ॥
ಬೆರೆದಪರೆ ಸತಿಸುತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜಕರ್ಮ ।
ದಿರವನನುಭವಿಸಿ ಪೋಗಳುವರಾರಿಗಾರಿಲ್ಲ ।
ಸರರೀಯವಸ್ಥೆಯಂ ತಿಳದು ಹಿತಕರಮೆಂದು ತೊಳಲುವರುಮರುಕ ವಿಡಿದು॥ (18)
ಮಿತ್ರುಬೆಂಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನೊತ್ತಿಲಿಹುದೆಂದರಿಯ !
ದುತ್ತಮಂ ಪೋದನೆಂದೆನುತ ಬಣನಿಟ್ಟಳುವ ।
ರುತ್ತರೋತ್ತರ ಬಪ್ಪವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆದರಿಯದಳಲುತಿಹ ನರಪಶುಗಳ ॥
ವೊತ್ತದೊಳ್ಬರದು ನೀನೇತಕಳಲುವೆ ಜನಪ ।
ನುತ್ತಮಚರಿತ್ರಯಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದ ಫಲವಮೆಲ ।
ಲುತ್ತಮೋತ್ತಮಗತಿಯ ಸಾರ್ದಿದಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಬಳಲಲೇನಿಹುದುತ್ತಮರು ॥ (19)
ತಾತ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಕುಲ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂ ।
ಜಾತನೃಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳದಖಿಳತತ್ವಮಂ ।
ನೀತನುವನಿತ್ಯಮೆನುತರಿದು ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳನೆಸಗಿ ಸುರರದ್ವಿಜರ ॥
ಪ್ರೀತಿ ಗೊಳಸೀಲೋಕಮಂ ಪೊರೆದು ಗಳಿಸಿ ಪ್ರ ।
ಖ್ಯಾತಿಯಂ ದೀರ್ಘಾಯುವಂ ಪಡೆದು ಸತ್ಸುಖ ।
ವ್ರಾತಂಗಳನುಭವಂಗೈದು ಕ್ರಮದಿಂದೈದಿ ಪಡೆದರುತ್ತಮಗತಿಗಳ ॥ (20)
ಕುಲವೃತ್ತಮಂ ತಿಳದು ಕುಶಲಧರ್ಮವಪಳದು ।
ನೆಲದಾಸೆಯಂತಳೆದು ನೇಮಂಗಳಂಕಳೆದು ।
ಪಲುಬಲೇಂಫಲ ಗುರುಮತಾನುಸರಣೆಯೆ ಸಫಲಮೆಂದರಿಯ ಪಿರಿಯರಿಂದ ।
ಕಲಿತಮಾದೀರಾಜ್ಯಸುಖದಿಂ ಭವದ್ಭೋಜ್ಯ ।
ನೆಲೆಯೆಂದು ಪಿತೃವಚನದಿರವ ಮನಕಂತಂದು ।
ಲಲನಾಸಮಾಜಸಹಗಮಿಸಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಗಹುದುಸುಕ್ಷೇಮಂಕರ ॥ (21)
ಮೂರುದಿವಸದಬಾಳ್ಕೆಯೆಂದರಿತು ಸತ್ಯಮಂ ।
ಮೀರಿ ದೂರಿಗೆಬಂದು ಬಾಳ್ದರೇಂಫಲ ಸದಾ ।
ಚಾರರತ ಪಿತೃ ಸತ್ಯಶೀಲಧರಣೀ ಪಾಲನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ॥
ಧಾರುಣೀಪಾಲನಂಗೈವುತಿರು ವನದಿ ಸಂ ।
ಚಾರಗೈವುತ್ತಲಾನಿಜನೇಮ ತೀರ್ವನ್ನ ।
ಧೀರಶೋಕಿಸದೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದು ಬೇಗನೆನಲಾಭರತನಿಂತೆಂದನು ॥ (22)

ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದಲೆ ಹಿತವಮಾತ್ಮಗೆಣಿಸದಲೆ ।
ಸುಂದರಿಯಮೋಹದಿಂದಿರುತ ವೃಡನಂದದಿಂ ।
ಕುಂದನೆಸಗಿದ ಪಿತನಮತವ ನನುಸರಿಪುದಿದು ಬಲ್ಲವಿಕೆಗೊಣ್ಣೆಯಹುದು ॥
ಚಂದದಿಂದಖಿಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ತಿಳಿದು ಚಿ ।
ದ್ವೃಂದದಾರಕನೆನಿಸಿ ಗುರುಕೃತಾಗಸವನೀ ।
ನಿಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಿದು ಸಮ್ಮತವೆ ಜನಹಿತವೆ ತಿಳಿ ದಯಾಕಲ್ಪತರುವೆ ॥ (23)

ಪಿತ್ರಾಕೆಯಮಿತ ದುಷ್ಕೃತ ಗೈದಳೆಂದು ಪಿಡಿ ।
ಪುತ್ರೆಳದುಜರಿವುದನ್ಯಾಯಮದರಿಂ ಜನಕ ।
ಸುತ್ರಮನೆನುತ್ತರಿಪೆನೆಂಬೆನೇ ಚರಮದಲಿ ಮೋಹಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ॥
ಮಿತ್ತುಬಪ್ಪವಸರದೊಳಿಲ್ಲ ಜೀವರು ಮೋಹ ।
ದತ್ತಸಾರುವರೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯಮಾತಂ ಧರೆಗೆ ।
ಜಾತ್ರಾಯಗೈದು ತೋರಿದ ದೇಳ್ವದೆರಡರೊಳಗಾವುದುತ್ತಮ ಮೆನುತಳಿ॥ (24)

ಪಾಪಂಗಳೆನಿಸಿರ್ದರೋರ್ವರರಿಯದ ತೆರದಿ ।
ಗೋಪನಂಗೈದು ಪರಿಹೃತಗೈದು ಸದ್ಗುಣಾ ।
ಖ್ಯಾಪನಂಗೈಯ್ಯಲೋಸುಗ ಬಯಸಿ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದಪರೆಲೈ ಪಿತೃಗಳು ॥
ಕೋಪಿಸುತ ದೋಷಗಳನೆನದೆಲ್ಲರೊಳ್ಪೇಳ ।
ರಾಪಿಗಿಕ್ಕುವುದುಚಿತಮೆನಿಪುದೇ ತರಣಿಕುಲ ।
ದೀಪನೀನರಿಯದುದೆ ಬಾಲನಾನಿದನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈಯಲಹುದೆ ॥ (25)

"ನಡೆವರೆಡಹುವರೆಂಬ" ಗಾದೆ ದೋಷವನಂಟ ।
ದೊಡನೆ ದೇವನಿಕಾಶ ನೀವಿರಲ್ಪುತ್ರೇಶ ।
ಕಡೆಗೊಳಸು ಬೊಪ್ಪನಿಂದಾದತಪ್ಪಂಪೋದುದೆಣಿಸಲೇಂ ಫಲಮಪ್ಪುದು ॥
ಸಡಗರವ ನೋಡಲೈತಂದ ಮಾತೆಯರುಗಳ ।
ನಡಿಗಡಿಗೆ ತುತಿಗೈವ ಋತ್ವಿಜರ ಭೂಸುರರ ।
ನೊಡನೆ ಬಂದಿಹ ಜಾನಪದರನಗರೀಜನರ ಸಂತಸಂಗೊಳಸು ಜೀಯ ॥ (26)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳ ರೀತಿಯಂ ಪಿಡಿದು ।
ನೆಲದಾಣ್ಮನೆನಿಸಿ ಕಿರಿಯರನುಚಿತಸೇವೆಯೊಳು ।
ನಿಲಿಸಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಮಂ ಪೊರೆದು ಸುಕೃತವೆರೆದು ॥
ಜಲಜಾಪ್ತಗೋತ್ರವರ್ಧನೆಗೈದು ಕೀರ್ತಿಯಂ ।
ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಗೆ ವಿಶದಿಮವಸ್ತ್ರಮಂಗೈದು ।
ನಲವಿಂದ ಸಕಲಭೋಗಗಳಂಬಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪ ॥ (27)

ಮೊದಲು ದೊರೆತನವಿಡಿದು ಕದನಕರ್ಕಶನೆನಿಸಿ ।
ಸದೆದಹಿತ ಮಂಡಲವ ಸದಯದಿಂ ಮನ್ನುಗಳ ।
ವಿಧಿತಪ್ಪದೆಸಗಿ ಷೋಡಶಮಹಾದಾನಗಳಮಾಡಿ ಭೂಸುರರತಣಿಸಿ ॥
ಉದಧಿಪರಿಯಂತಖಿಲ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೈದು ।
ಮುದದಿಂದಖಿಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ।
ಧುದಯಗೈವುದೆ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮಮೀಮರ್ಮಗಳ ನೀನರಿಯದಿಹುದೆ ಜೀಯ॥ (28)

ಅರಸುತನವೆಲ್ಲಿ ಕಾನನನಿವಾಸತೆಯೆಲ್ಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಶರಚಾಪಧಾರಣೆಯೆಲ್ಲಿ ಜಟೆಗಳಂ ।
ಪೊರೆದಪುದದೆಲ್ಲಿ ಮೃದುತಲ್ಪಗಳನುಳಿದತುಲಸ್ಥಂಡಿಲದ ಶಯನವೆಲ್ಲಿ ॥
ಪರಮ ಷಡ್ರುಚಿಯನ್ನವೆಲ್ಲಿ ವನ್ಯಾಹಾರ ।
ವೆರದ ವಿಷಮಾಚಾರ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದೂರ ।
ಹರಿಭಕುತಿ ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹಧರ್ಮರಕ್ಷಣಂ ನೃಪತಿಗಳ ಶೀಲಮಲ್ತೆ ॥ (29)
ಮೊದಲು ಪಟ್ಟವನಾಂತು ಮಹಿತಧರ್ಮದಿನಿಂತು ।
ಸದಯಕುಲಮಂ ಪೊರೆದು ಸತ್ಪುತ್ರರೊಡವೆರದು ।
ಮುದದಿಂದ ನಿಖಿಲಕ್ರತುಯಾಗಂಗಳಂಮಾಡಿ ತನಯರಿಂಗಿತ್ತು ಪದವ ॥
ತುದಿಗೆ ಕಾನನಕ್ಕೈದಿ ತಪವನಾಚರಿಪುದಿದು ।
ಮೊದಲಿಗೈತಂದ ವಿಕ್ರಮಕಾಮಪೇಳ್ವುದೇ ।
ನಧಿಕ ಧರ್ಮಾಂತರಂಗಂ ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮೇನರಿಯದುದೆ ಸಾಧುತಿಲಕ ॥ (30)
ಆನರಿಯದಂತೆನ್ನಜನನಿಗೈದಘವನಂ ।
ಸಾನುರಾಗದಮೋಹದಿಂದರಸಗೈದುದಂ ।
ಹೀನಗತಿಮಾಮನೆಯ ದುರ್ಬೋಧೆಯತಿಬೋಧೆಯೆಂಬುದೊಂದೆಣಿಸದುಳಿದು ॥
ಈನಗರದಧಿನಾಥನೆನಿಸಿ ನೆನದೀಪ್ರಜೆಯ ।
ಸಾನಂದಗೊಳಿಸು ಮಾತೆಯರನು ಮಹೀಸುರರ ।
ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳಜಸಕೊಪ್ಪಮನ್ನಿತ್ತು ಬೆಳಗಿಪುದು ಪ್ರೀತಿವೆತ್ತು ॥ (31)
ಕನಕಲೋಷ್ಟಂಗಳಂ ಕಲಿತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।
ನೆನೆವುತತಿನಿಂದೆಗಳನೆಗಳುವಹಿತಾಹಿತಗ ।
ಳನಿತನೊಂದೆಸಮದಿ ಕಾಣ್ಬಪರದೊಡೆವೆರದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಚಿತ್ತತಾನು ॥
ಇನಿತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವದೇನುಂಟು ಮೋಹಮಂ ।
ಮನವೊಡಂಬಡುವದೇಂ ಮತ್ತಿದನುಸುರ್ವದೇಂ ।
ನಿನಗೆ ನೀನೇ ತಿಳಿದು ಪಾಲಿಪುದು ಕೃಪೆವೆರದು ಮರೆದವಗುಣಂಗಳರವ ॥ (32)
ಅವರೋಧದಂಗನಾ ಜನರಮಾನಸಕೆನು ।
ತ್ತವರೋಧ ಜನಿಸದಂದದಲಿ ಸಂತಸವೀವು ।
ದವರೋಧಕರವಿರಾಗತೆಯುಂ ನಿರೋಧಿಸುತಲಿಂದೆ ಮತ್ತೀ ಶೈಲದಿ ॥
ಅವನಿ ಯಧಿಪತಿಯೆನಿಪೊಲಭಿಷೇಕಮಂ ರಚಿಸ ।
ಲವಿರಳದ ಋತ್ವಿಗ್ಜನಂಗಳೊಡೆವೆರದು ಗುರು ।
ವವಸರದಿ ರಚಿಸಲಾನಂದಗೊಳಲಖಿಳಜನನೇಮಮಂ ಪಾಲಿಸನಘ ॥ (33)
ತೋರಿದುದ ನೊರೆವೆನಿದಪತಿಕರಿಸಿ ದೊರೆತನದ ।
ಭಾರಮಂವಹಿಸಿ ಬಂದಪಯಶವನಪಹರಿಸಿ ।
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಪೊರೆವುದುತ್ತಮಂ ನಿರ್ದಯದಿ ನೀನುದಾಸೀನ ಗೈಯ್ಯ ॥
ಚೀರವಸನಂಗಳುರುತರಜಟಾಮಂಡಲದ ।
ಭಾರವಾಹತೆಯೊಳೆಳವಟ್ಟರ್ಪನೆನುತಲಡಿ ।
ಸಾರಸಕ್ಕೆರಗಿ ಮುಂಗಾಣದಲೆ ದೈನ್ಯದಿಂ ಧರಣಿಯೊಳ್ಕೆಡೆದಿರ್ದನು ॥ (34)

ಈಪರಿಯ ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಪ ಭರತನ ಶುಚೋ ।
ದ್ದೀಪಕವಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ ರಘೂದ್ವಹಂ ।
ಸೋಪಾಯಕರವಾಣಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳುಪಲನುಗೈದ ವಿನಯದಿಂದ ॥
ಪಾಪವಿರಹಿತ ಸಜ್ಜನೋತ್ತಂಸ ನೀನುಸುರಿ ।
ದೀಪರಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಯಥಾರ್ಥವಾದರು ಪೇಳ್ವೆ ।
ಗೋಪಿತಾರ್ಥವನೊಂದ ತಿಳಿ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಭಾವನೆಗೈವುದು ॥ (35)

ನೆರೆದ ಪಿತೃಗಳನೋಡಿ ಪೂರ್ವದೊಳ್ಗಯನೆಂದ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನು ಪೂವೆಸರಾಂತು ಬಾಧಿಸುವ ।
ನಿರಯದಿಂ ಕಡೆಸಾರ್ಚೆ ಕಾಯ್ದನವ ಸತ್ಪುತ್ರನದರಿಂದ ಪಿತೃಗಳೆಲ್ಲ ॥
ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ಬಹಳ ಪುತ್ರರಪಡೆಯ ।
ಲರಿತವರೊಳೋರ್ವ ಕ್ರತುವಂಮಾಳ್ಪ ಮತ್ತೋರ್ವ ।
ನಿರದೆ ಕನ್ಯಾದಾನಗೈವ ನೋರ್ವಂ ದಯದೊಳರ್ಚಿಸುವ ಭೂದಿವಿಜರ ॥ (36)

ಈ ಸಾಧುಕೃತ್ಯದಿಂ ನಿರಯಂಗಳುಂ ಪೋಗಿ ।
ಲೇಸಾದಪುದೆನುತ್ತಲರಿತು ಪಿತೃಗಳು ಪುತ್ರ ।
ರಾಶೆಗೈದಪರೆಂಬ ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿಯನಂ ಕೇಳ್ದರಿಯದಾದೆ ತರಳ ॥
ಬೇಸರಂಗೊಳಸದಿರುವನ್ನಪೇಳ್ದುದ ಕೇಳಿ ।
ಭೂಸುರರಪ್ರತ್ಯಬ್ದದೊಳ್ ತೋಷಣಂಗೈದು ।
ಭಾಸುರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗಯದೊಳನ್ನವನೀಯಲದು ಪುತ್ರಕೃತ್ಯವನಘ ॥ (37)

ನುಡಿಯ ನನೃತವ ನಮ್ಮ ಪೊಡವಿಪತಿ ಸತ್ಪುರುಷ ।
ನುಡಿದೆರಡನಾಡದಂದದಿ ಸತ್ಯಮಂ ಪೊರೆದು ।
ತುಡುಕಿದಂ ಪಾಕಶಾಸನನ ಪಟ್ಟವಣೆಯಂ ಮಿತ್ರಕುಲಮೌಳಿಯೆನಿಸಿ ॥
ವೃಡನಮಶ್ವಿವ ಬೊಪ್ಪನಿತ್ತನುಡಿಗಂತಪ್ಪ ।
ಲಡಸದಿಹುದೇಕಾಲ ಸೂತ್ರ ಪಿತೃಗಳ ದುಃಖ ।
ದೆಡೆಗಿಡುವತನಯ ಸಂಜನಿಸಿದರದೇಂ ಪುಟ್ಟದಿರಲುಮೇಂ ನಷ್ಟಜಗದಿ ॥ (38)

ಮದುವೆಯಂ ಮಾಳ್ಪಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಮಾತಾಮಹಂ ।
ಬುಧಸಮಾಜದಿ ಪೇಳ್ದ ಸುತೆರಾಜ್ಯ ಶುಲ್ಕಳಿಂ ।
ದಿದನರಿದುಕೊಳ್ಳೆನಲ್ ಬೊಪ್ಪ ಸಮ್ಮತದಿಂದಲೊಪ್ಪಿಮಾತಿತ್ತನೊಲಿದ ॥
ಸುದತಿಕೇಕಯತನುಜೆ ದೇವಾಸುರರುನೆರದ ।
ಕದನ ದೊಳುಪ್ರೀತಿಯಂ ಘಳಿಸಿವರವಂ ಪಡದ ।
ಳದನು ಯಾಚನೆಗೈದಳಂದಿನವಸರದೊಳದ ನೊಪ್ಪಿಪಿತ ದಯೆಗೈದನು ॥ (39)

ಬೊಪ್ಪನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸಿನಿತ್ತು ।
ತಪ್ಪದಂದದಿ ಪೊರೆವುದಿದು ಪುತ್ರಕೃತ್ಯ ಮೆಂ ।
ದಪ್ಪ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೊಡೆವೆರದು ಜಗತೀತಳವ ಪಾಲಿಸುತಲಿರುತಿರ್ಪುದು ॥
ಇಪ್ಪೆಸವು (ಸೌ) ಮಿತ್ರಿಸಹ ದಂಡಕಾವಿಪಿನದೊಳ ।
ಗಿಪ್ಪ ಋಷಿಗಳ ಭಯವನಪಹರಿಸಿ ನೇಮವುಂ ।
ಬಪ್ಪನ್ನ ಮಿದುಸತ್ಯ ಮೆಗುಳೆಂದಿಗುಂ ಮಿಥ್ಯವಾಗದೈ ಸಾಧುಸ್ತುತ್ಯ ॥ (40)

ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ನೆರದಿರ್ಪ ಪರಿಜನರ।
ಶುದ್ಧಾಂತರವ ಪಿರಿಯರೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದವಿತ।
ಶ್ರದ್ಧಾನುಚರಣೆಯಿಂ ಪಿತೃವಾಕ್ಯಮಂ ಸಲಿಸು ನೃಪನೀತಿಯಾಂತು ಜವದಿ॥
ಉದ್ಧತಾಲೋಚನೆಗಳುಳದು ಸಜ್ಜನಸಾಧು।
ಬುದ್ಧಿಯನುಮತವಿಡಿದು ನಗರಿಗುಂ ನಡೆಯೆ ಸ।
ನ್ನದ್ಧನಾಗೆಂದೊರೆವುತಿರಲು ಜಾಬಾಲಿಮುನಿ ನುಡಿದ ಧರ್ಮಹಿತದಲಿ॥ (41)

ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರು ತನುಜರನುಜ ಬಂಧುಗಳುಹಿತ।
ರೆಂದು ತಾನವರ ನನುಸರಣೆ ಗೈವುದು ವ್ಯರ್ಥ।
ಚೆಂದಿರನಸೊಬಗು ಕಾನನದಿ ತೋರಿದ ತೆರದೊಲವಮಲನಿಷ್ಫಲ ಮತಿಯಿದು॥
ಬಂದಪನುತಾನೋರ್ವ ಗಮಿಸುವೆಡೆಯೊಳಗೋರ್ವ।
ಹಿಂದುಮುಂದಾರವನಿಗಿಲ್ಲ ಕೃತಕರ್ಮಂಗ।
ಳಂದ ಯೆಡೆಯಾಡುತಿಹ ಜಂತುವಲ್ಲದ ದಾರುದಾರಿಂಗೆ ಹಿತವರಹರು॥ (42)

ನೆವದಲೊಂದೆಡೆಯು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಿ ಸಂಕ್ರಾಂತ।
ವಿವಿಧಜನರುಲ್ಲಾಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಕೇಳಸಿ ನಿಸಿ।
ಯುವನಿಕಾರೋಧಮಂ ಕಳದೈದುವರು ಮತ್ತದೋರ್ವರೋರ್ವರನೋಡದೆ॥
ಅವರಂತೆ ಪಿತೃಮಾತೃ ಭ್ರಾತೃ ಪುತ್ರಾದಿಗಳು।
ನೆವನೆವದೊಳ್ಕೈತಂದು ತಂದರ್ಥಗಳನುಂಡು।
ತವಕದಿಂದೈದುವವರಲ್ಲದಾರಿಂಗಾರು ಹಿತವಚಿಂತಿಸುವರೊಲಿದು॥ (43)

ಜಂತುಜನಿಸಲ್ ಬೀಜ ಮಾತ್ರಕಾರಣ ಪಿತಂ।
ಕೊಂತಿರುಧಿರದಿ ಶುಕ್ಲಬೆರತು ದಿನದೊಳುದರದೊಳ।
ಗಾಂತ ಪಳುಮಾತೆಯಿದೃಶ ಕಾರಣಂಗಳೇತನುವಿದವಿತಂ ನೋಳ್ಪರೇ॥
ಪಿಂತಕೈದಿದ ಜನಕನಾರು ತಾನಾರಾತ।
ನೆಂತಿರ್ಪನೆಂಬುದಂ ತಿಳದರಾರೀಜಗದಿ।
ಭ್ರಾಂತರರಿಯದೆ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತಿಹರಿದರೊಳನ್ನೇನುಂಟು ಬರಿಯುಗಂಟು॥ (44)

ನಷ್ಟಜನರಂ ಕುರಿತು ತೋಷಣಂಗೈಯೆ ಮಗು।
ಳಷ್ಟಕುಂ ಪಿತೃದೇವತೆಗಳೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ।
ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ನಿಡುವರಿವರುಣಲ್ಕತ್ತವರಿಗಹುದೆ ಸಂತೋಷ ಬಳಕ॥
ಕಷ್ಟದಿಂ ಫಲವೇನು ಪೋದವರಿಗೀವನ್ನ।
ವಿಷ್ಟಮಪ್ಪುದೆ ನರಕಸಗ್ಗಮೆರಡರೊಳಲ್ಲಿ।
ದಷ್ಟ ಮಾಗಿಹುದಕಂಡಿರ್ಪರಾರ್ ಲೋಕದೊಳು ಚಿತ್ತಚಾಂಚಲ್ಯಮಲ್ತೆ॥ (45)

ತಿಳದು ಯುಕ್ತ್ಯನುಭವಗಳಲಡ ಸಿದರ್ಥಮಂ।
ಬಳಸಲನುಮಾನದಿಂ ದಿಟಮಹುದೆ ಜೀವದೊಳ।
ಗಿಳೆಯೊಳಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ನೋಡಿದುದು ಮಾಡಿದುದು ಕೂಡುಕೂಡಿದುದೆಲ್ಲವು॥
ಬೆಳಗುವದು ಸಂತಸವ ಪೋದಬಳಿಕೇನುಂಟು।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಂಹರದೊಳಿಂ ಸಿಲ್ಕಿ।
ತೊಳಲುವರು ಕುರುಡರಂದದಿ ಸಿಲುಕದಿಹಫಲಕೆ ಕೈಸಾರ್ಚಿ ಮರುಗುವಂತೆ॥ (46)

ಶಾಂತ ಸದ್ಗುಣಶೀಲ ಸತ್ಯವಂತರುಗಳಂ।
ಸಂತಾಪ ಗೊಳುತಿರಲ್ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ತಿಳುಪು।
ಮಂತಿದುಚಿತ್ರಂ ಮಹಾರಾಜಸುತನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈವುತ।
ಮುಂತೆ ದೈನ್ಯಂ ಬಡುವರಂತಃಪುರಾಂಗನಾ।
ಸಂತಾನ ಖೇದಗೊಳುತಿಹರಖಿಲ ಶಮಧನರ।
ಸಂತೆಯನುಸರಿಸುತಿದೆ ಸರ್ವಜನಹೃತ್ತಾಪ ಪೋಪಂತೆನೀಂ ದಯದೊಳು ॥ (47)

ಪತಿಕರಿಸು ದೊರೆತನವ ಸರ್ವಲೋಕರ ಮನವ।
ನತುಲಹರ್ಷಂಗೊಳಿಸು ಸಂತಸದಿ ಕೃಪೆವೆರಸು।
ಸತತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತಮೆನಿಸಿದಾತನೆ ದೈವವೆಂಬುದಂ ಮನದೊಳಿರಿಸು।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಭೂತಸಂತಸಗೊಳಿಪುದರ ನೋಡೆ।
ಶಿತಿಕಂಠಚರಣ ಸೇವನೆಯಹುದು ಮತ್ತಿದ।
ಕ್ಕತಿಶಯತಪಸ್ಸಿಲ್ಲವೆನುತೊರೆವ ಸಾಧುಗಳ ನುಡಿಗಳಂ ಸಾಧುವೆನಿಸು ॥ (48)

ಕೇಳುರಘುವರ ತಪೋಧನರಾವು ಲೋಕಹಿತ।
ಮೇಳವಿಸಲೆಂದಿನಿತ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದುದಂ।
ತಾಳ ಮನದೊಳು ಸಕಲಲೋಕ ಸಂತಸ ಗೊಂಬೊಲನಿಮಿಷರ್ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ॥
ಹೇಳಯನ್ವಯಪೆರ್ಚುವಂತೆ ನೃಪನೀತಿಗಳ್।
ಜಾಳಾಗದಂತೆ ಪೃಥ್ವೀಭರವನುಂ ತಾಳ್ದು।
ಭಾಳನೇತ್ರನಸಖನ ತೆರದೊಳಖಿಳರ ಪೊರೆದು ಸುಖದಿಂದಲಿಹುದುಲೇಸು ॥ (49)

ಆ ಮಹಾ ಮೌನಿಯೀ ತೆರದಿ ಬೋಧಿಸೆ ಬುಧ।
ಸ್ತೋಮ ಮನವನುರ್ಕಡಸೆ ಭರತ ಪ್ರಿಯದೊಳ್ಬೆರಸೆ।
ಕಾಮಮೆನೆ ನೆರೆದ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಲ್ಲರುಂ ತಮತಮಗೆ ಭಾಷೆಗೊಳಿಸೆ ॥
ರಾಮ ಪುರದರಸ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ಮುನಿವಂಶ।
ಸೋಮ ಜಾಬಾಲಿಗಂ ನಮಿಸಿ ಮಾನವನಂತೆ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾರುತ್ತರವನೀಯಲುಜ್ಜುಗಂಗೊಂಡನೇನೆಂಬೆನಗಜೆ ॥ (50)

(ಸಂಧಿ 33 ಪದ 1472)

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಗುರುವಸಿಷ್ಟರ ನೇಮದಿಂದ ಕೈಕಾತನಯ।
ಹರುಷಮಾನಸನಾಗಿ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ನಿಜ।
ಪರಿಮೌಳಿ ಭೂಷಣಾಯುತ ಕಲನೆ ಗೈದೈದಿ ಪುಟವೇದನಂ ಪೊಕ್ಕನು ॥

ಹಿಮಗಿರಿತನೂಜೆಕೇಳ್ ಜಾಬಾಲಿಯಾಡಿದತಿ।
ಮಮತಾಸುವಾಣಿಗಳ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತ।
ಸುಮನಸಾಗ್ರಣಿ ರಾಮನೇನೆಂಬೆ ತನುವಾಂತ ಧರ್ಮವಹುದೆಂಬಂದದಿ।
ವಿಮಲಮತಿ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಾರ್ಯರೂಪೆನಿಸಿ।
ಸಮಲಪಾತಕವನಂ ಪುಣ್ಯಮೆನಿಸುತಮೆನ್ನ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಪೇಳ್ದನುಡಿ ಚಿತ್ರತರಮಾಯ್ತನಘ ಪೇಳ್ವುದೇನುತ್ತರವನು। (1)

ಹೆಂಬೇಡಿಯುಂ ಶೂರ ಹೇಸಿಕೆಯು ಶೀಲಶುಭ।
ಮೆಂಬಂತಲಕ್ಷಣ ಮದೆಬಂಂತೆ ಥೆಂಬನೋಹಕವ। ?
ಮೋಹಕವಾಗಿ ತೋರುವಂತೊರೆವ ನುಡಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ॥
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕ್ರೂರನಕ್ರಾ ಕುಲದ ಬೇರ್ಮಡುವ್ರು।
ಗಂಭೀರದಿಂದ ಕಾಣ್ಬಡುವಂತೆ ತೋಱುವದು।
ಬಿಂಬವೆಂತದರ ಸಾಧುಗಳೆಡೆಯುಲಿದ ನುಡಿಯುಲಹುದೆ ತಾಪಸವರೇಣ್ಯ॥ (2)
ವಿಧಿವಿವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ನಡೆದು।
ಬೆದರಿಸಿಯೆ ಸತ್ಯಮಂಬೆರದ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯು।
ಬದುಕುವೆನದೇಸುದಿನ ಮತ್ತಾರ ಗತಿಯನುಂ ಪಡೆವೆಸದು ಹೃದಯುರಿಡೆಯು॥
ಪದವ ಪಡೆವೆನದೆಂತು ಧರ್ಮಧೂಷಕನೆಂದು।
ಬೆದರದಿಹುದೇಲೋಕ ಮಗುಳಾರು ಬಂದೆನ್ನ।
ವದನಮಂ ನೋಡುವರು ನೃಪನೀತಿಯುಂ ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಾರನುಸರಿಪರು॥ (3)
ಸುರರು ಭೂಸುರರು ಋಷಿವರರು ಸಂತೋಷಿಸುವ।
ರುರುತರ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೈಶ್ವರ್ಯ ಬೀಜಮಿ।
ಧರಣಿಯೆ ಯಶಸ್ಕರಂ ದೀರ್ಘಾಯುಷವನೀವದೀ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನುತಲಿ॥
ನಿರುತಹುತವಹ ತುಷ್ಟಿ ಜಪತಪಂಗಳು ದಾನ।
ಗುರುಪವಿತ್ರತೆ ಸತ್ಯಮೆನುತ ವೇದಂಗಳರ॥
ದೊರೆವದಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲೆಂತಹುದು ಪೂರ್ವಾನುಮತವಲಂಘ್ಯಂ ಮುನಿವರ॥ (4)
ಪೊರೆವಕುಲವನೊರ್ವ ನಿರಯುಕೆಳದಪನೊರ್ವ।
ಪರಿಪಸ್ವರ್ಗವನೊರ್ವ ಕರುಣ ಗೈದಪನೊರ್ವ।
ನರಸುಗಳನೇಕ ಮಿಪರಿಯುತೋರುವರ್ಕೈಸೆ ಸತ್ಯಪರಮೆಂದರಿಯದೆ॥
ಭರತನುಪಚರಣೆಯಿಂ ಮಾತೆಯರ ನುಡಿಗಳಿಂ।
ದೊರೆವ ಬಂಧುಸುಮಿತ್ರರುಗಳ ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂ।
ಬೆರದಾನದೆಂತು ಪರಗತಿಯು ಸೇರುವ ಸತ್ಯದಿರವ ಪಳದವೆನು ಜೀಯ॥ (5)
ಪೊಡವಿಪತಿಗಿದಿರಿನಲಿ ಪಂಡಿತರ ಸಮ್ಮುಖದಿ।
ತುಡುಕಿದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ಪಳದು ಸೌಖ್ಯಮುಬಯಸಿ।
ನುಡಿದೆರಡನಾಡುವನೆ ರಾಮ ಮೋಹಾದಿಗಳ ವಂಚನೆಗಳೊಡಬಡುವನೆ॥
ಪಿಡಿದಮಾತುರಧಿ ಪಿತೃದೇವತಾದಿಗಳಂಗೆ।
ಕೊಡುವ ಸಂತಸವ ಜನಮಂನಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿಯು।
ಬಿಡುವ ಸುರಧೇನು ಸತ್ಯವನು ಪಳದಪರುಂಟೆ ಪಳೆಮಾತುಗಳನಿಳಯನೆ। (6)
ಮನದೊಳೊಂದಿಟ್ಟು ಮಾತಿನೊಳೊಂದ ತೋರುತ್ತ।
ತನುವಿನೊಳಗೊಂದೆಸಗುತನೃತಕರ ಪಾಪಗಳ।
ಮನೆಯೆನಿಪ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವ ಪಿಡಿದು ವಿಷಯಸುಖದನುಭವಗಳಂ॥
ಅನುಸರಿಸಿ ಜನಕನಾಡಿದ ನುಡಿಯು ಸತ್ಯಮೆಂ।
ದೆನಿಸಿ ದುರ್ಯಶವಾಂತು ಪರಗತಿಯು ನೀಗುವಿಂ।
ದಿನಿಸೆನಗೆ ಸಮನಿಪುದೆ ಸತ್ಯಪಂಥಾನಮಂ ಮೀಱಬಲ್ಲೆನೆ ಮುನಿವರ॥ (7)

ಅತಿಥಿಪೂಜೆಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ಪಾದಸೇವೆಯಂ ।
ಪ್ರತಿಭೂತದನುಕಂಪ ಸತ್ಯಧರ್ಮಂಗಳಂ ।
ವಿತತ ವಿಕ್ರಮಗುರುಜನಾನುಸೇವನ ಸ್ನಾನದಾನಪೂಜಾವಿಧಿಗಳ ॥
ಸತ್ಪುರುಷರನುಸರಿಪರಿದುವೆ ಸೋಪಾನ ಸ।
ದ್ಗತಿಗೆನುತ ನಳನಹುಷ ಭರತ ಸಗರಾದಿಗಳ ।
ಮತವ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಳವಹುದೆ ಬುದ್ಧಾಚರಣೆ ಭವಬಂಧಕರಣೆಯಹುದೆ ॥ (8)
ಭರತಖಂಡದೊಳುದಿಸಿ ಬಹುಧರ್ಮಗಳಮಾಡಿ ।
ತುರಗಮೇಧಗಳೆಸಗಿ ಶತಮನ್ಯುಸಗ್ಗಕುಂ ।
ದೊರೆಯಾದನಖಿಲ ಭೂಸುರರೆಲ್ಲರಿದನರಿತು ಸಾಧುಸೇವನೆಗಳಂದೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಸತ್ಕರ್ಮಗಳಮಾಡಿ ಕ್ರತುಗಳಂ ।
ಮರುತ ಶಿಖಿ ಮುಂತಾದ ದೇವರ್ಕಳಂ ತುಷ್ಟಿ ।
ಕರಗೊಳಿಸಿ ಸುಖದಲಿಹುದಂ ನೋಡುತ ಪ್ರಲಾಪಗೈವುದೇಂ ಮೇಧೆಜೀಯ ॥ (9)
ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಯನನುಸರಿಸಿ ಭೃಗುವರಂ ।
ಮಾತೆಯಂ ತರಿದಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಜ್ಞರೆಲ್ಲರೀ ।
ನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪಾಲನೆಗೈದು ಸದ್ಗತಿಗಳಂ ಪಡೆವರು ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಯ್ಯ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಣಿಯ ತಲೆಯೊ ।
ಳಾತು ಬುಧಜನರೆಡೆಯಲಿಂದು ಸುಖದಿಷ್ಟಗಂ।
ನೋತು ನಡೆದಡದಾರುಮೆಚ್ಚುವರು ಪರಸುಖಗಳಿಂತಪ್ಪುದೈ ತಪ್ಪದೆ ॥ (10)
ಬುದ್ಧಾಚರಣೆವಿಡಿದು ಭೌತಿಕಸುಖಂಗಳಲಿ ।
ಬದ್ಧಾಚರಣೆಗೈದು ಬಹುದೋಷಗಳತಳೆದ ।
ಬದ್ಧನುಡಿಗಳನಚ್ಚಿ ಧರ್ಮದಾರಿಯಚುಚ್ಚಿ ನಡೆದಪೆನೆ ಸಿರಿಯಮೆಚ್ಚಿ ॥
ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ಸುಜನರೊಪ್ಪುಲ್ ಧರ್ಮ।
ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿ ಮದ್ವಂಶ ಸಂಭವನ।
ನುದ್ಧರಿಸದಳಮನಸಮಾಡ್ಡರಾರೊಪ್ಪುವರು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆಸೆವತವರು ॥ (11)
ಎನುತಲೀಪರಿಯ ಕ್ರೋಧದೊಳೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ।
ಮುನಿಪತಿವಸಿಷ್ಟ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದ ಪ್ರೇಮದಿಂ।
ಜನಪಕೇಳ್ ಜಾಬಾಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಧಿ ಸಕಲರಾಟಕೋಟಲೆಗಳನ್ನು ॥
ನೆನೆಹುಮಾತ್ರದೊಳರಿವ ನಾದಡಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ।
ಮನೆಗೆ ಕರದೊಯ್ದೆಲ್ಲರಂ ತೋಷಗೊಳಿಸಲೆಂ।
ದನುನಯದಿ ಪೇಳ್ದನಲ್ಲದೆ ದುರಾಗತಮಲ್ಲ ಪೇಳ್ದಪೆಂ ಕೇಳುಸೊಲ್ಲ ॥ (12)
ಮೊದಲು ಜಲಮಯಮಾಗಿ ತೋರುತಿರ್ದುದು ಬ್ರಹ್ಮ ।
ನುದಯಮಾಗಲ್ಕ್ರೋಢರೂಪಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ।
ಮಧುಸೂದನಂಗೈದ ನಿಖಿಲದೇವರ್ಕಳಂ ಚತುರಮುಖಗಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ॥
ಬಿದಿಯಿಂ ಮರೀಚಿ ಕಶ್ಯಪನಾದಯಾಪರ ನಿ।
ಗುದಿಸಿದ ವಿವಸ್ವಾನ್ನಹೋತ್ಸಾಹಿಯಾತನಿಗೆ ।
ಸದಯಮನು ವಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಾತನಿಂದಂ ಕುಕ್ಷಿ ಯವನಿಂ ವಿಕುಕ್ಷಿನೃಪತಿ ॥ (13)

ಸುರನಿಕಾಶಂ ಬಾಣನವನಿಂದಲನರಣ್ಯ ।
ಧುರವಿಜಯ ಪೃಥು ವೆವನತನಯುಂ ತ್ರಿಶಂಕು ವು ।
ತ್ರ್ಯರಿನಿಷೂದನ ದುಂಧುಮಾರ ಯುವನಾಶ್ವ ಮತ್ತಾತನಿಂ ಮಾಂಧಾತನು ।
ತರುಣಂ ಸುಸಂಧಿ ಯಾತನಿಗೆ ದೈವಸಂಧಿಯುಂ ।
ಭರತ ನಾತಂಗ ಸಿತ ಸಗರನಸಮಂಜಸಂ ।
ತರುಣನಾತನಿಗಂಶುಮಂತ ಮತ್ತ್ರವನಣುಗನಾದಂ ದಿಳೀಪನೃಪತಿ ॥ (14)
ಪಡೆದಂ ಭಗೀರಥನನವನಿಂದೆ ಕಾಕುಸ್ಥ ।
ಗೊಡನೆ ರಘುಕಲ್ಮಾಷಪಾದ ಶಂಖಣನವನ ।
ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದ ನಗ್ನಿವರ್ಣ ಸಿಂಗ್ರಗಪ್ರಶುಶ್ರುಕನಂಬರೀಷನಹುಷ ॥
ಪೊಡವಿಪನ ಪುತ್ರನಾಭಾಗನಿಂದುದಯಿಸಿದ ।
ನುಡುಪನಂದದೊಳಜಂಗಾದ ದಶರಥ ವಿಪುಲ ।
ದೃಢವಿಕ್ರಮಂಗೆ ನೀಂತನಯನಿನ್ನಯ ವಂಶದರಸುಗಳ ಧರ್ಮಗಳನು ॥ (15)
ತಿಳಿದು ನಡಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನುತಲುಸುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ।
ಕುಲಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳು ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರರನು ।
ಇಳೆಗೆ ಪಾಲಕರೆನಿಪರಿದು ತಥ್ಯವನ್ವಯದ ಧರ್ಮವಂ ನತಿಗಳೆಯದೆ ॥
ತೊಳಪಸಿರಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಾಧಿಪತ್ಯವನು ಕೈ ।
ಕೊಳುತ ಧರ್ಮಾಭಿವರ್ಧನೆಗೈದು ಜಸದಿಂದ ।
ಬೆಳಗುಗೊಳಸೈ ಲೋಕಮೂರನೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿ ನಗುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (16)
ಪುರುಷನಿಗೆ ಗುರುಗಳುಂ ಮೂವರಲೆ ಲೋಕದೊಳು ।
ಪರಮ ಧರ್ಮಜ್ಞಪಿತ ಪೆತ್ತಾಕೆ ಧರ್ಮಗಳ ।
ನೊರೆವ ನಾಚಾರ್ಯರೀ ಮೂವರುಂ ಸಮಮಲ್ತೆ ತಾತಸಗ್ಗಕೈದಲು ॥
ವರಶಾಧ್ವಿಮಾತೆಗುರುವಾವಿರ್ವರುಂ ಪೇಳ್ವ ।
ಪರಿಯನಂಗೀಕರಿಸಿ ನಡೆಸುವದು ಸಾಧುಗಳ ।
ಚರಿತೆಗೂಣಯಮಹುದೆ ನೆರೆದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ವಾಣಿಯೇಂ ವಿಫಲಮಹುದೆ ॥ (17)
ಶೃತಿಯಿಂದುದಿತವಾಗಿ ವಿಹಿತಾಚರಣೆಯಾಗೆ ।
ಕ್ಷಿತಿಯಜನನೆಗೊಪ್ಪದುದ ನೆಸಗಲಪ್ಪುದೆ ಸಾಧು ।
ಮತಿಯಿಂದ ಪಿತನಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸುವ ಭರತನೊಲಿದು ॥
ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳ ಮಾತೆಯರನೆರದೀಜನರ ।
ನತಿಶಯದಿ ಸಂತಸಂಗೊಳಪುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮ ।
ಕತಿಕರಮಿದಲ್ಲೆನುತ ಗುರುಬೆಸಸೆ ರಘುನಾಥ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು ॥ (18)
ಜೀಯದಯದಿಂದೊರೆದ ವಾಣಿಯತುಲಿತಸುಖೋ ।
ಪಾಯಕರಮಾಗಿದೆಕೊ, ಸರ್ವಜನರೊಳಗೆನ್ನ ।
ತಾಯಮಾತಿಂಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯ ಸಲಿಪೆನೆಂದಾನೊಡಂಬಟ್ಟೆನು ॥
ಆಯಮಾಗಲಿ ಸುಖವಿರಹಿತವಾಗಲ್ಕಿದಕೆ ।
ಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸಿದರೊದಗುವದು ದುರ್ಯಶಂ ।
ಕಾಯಸುಖಕೆಳಸುವರೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಧರ್ಮಮಂಗಳಪ ಸಾಧುಜನರು ॥ (19)

ತನುವನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗೈದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ।
ದನುವಾಂತ ತಾತ ವಿಕ್ರಮಗೈದಡಾವಾತಿ ।
ಗನುವಚಿಂತಿಸಲಹುದೆ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಕೇಳ್ವುದಿದು ಪುತ್ರ ಮತಜನ ಸಮ್ಮತ ॥
ಘನತರದ ಕಷ್ಟಗೊಳ್ಳಲೇಂಫಲಂ ಸಾಧುಸ ।
ಜ್ಜನರ ಮತಮಂಪಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣದೊಳರಸೆನಿಪು ।
ದನು ತೊರೆದ ರಘುವರನ ನುಡಿಯಲಾಲಿಸಿ ಭರತ ಪೇಳದಂ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ [(20)

ತಾತನನುಮತಿವಿಡಿದು ನಡೆವುದಾರ್ಯಗೆನೇಮ ।
ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವನನುಸರಿಪುದೆನ್ನಮತ ।
ನೀತಳುವದೈದಿ ಸ್ಥಂಡಿಲದೇಶದೊಳಗೆಸಗು ಜವದಿ ದರ್ಭಾಸನವನು ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶನಂ ಗೈದು ಸಂ ।
ಜಾತಕೃಪೆಯಿಂದಾರ್ಯ ನಿಟ್ಟಿಪನ್ನೆಗವಿರ್ಪೆ ।
ಭೂತಳದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ನೋಡಲೆನುತಂ ಭರತ ಪೇಳ ಗಮಿಸುತ್ತಮಿರಲು ॥ (21)

ಭರತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ರಘುವರಂ ಬೆರಗಾಗಿ ।
ಗುರುವಿಗೇಕಾಂತ ದೊಳ್ ಸೂಚಿಸಲ್ಕೈತಂದು ।
ತರುಣಬಾರೆಂದು ಕರವಿಡಿದು ಗೋಪ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲನುಗೈದನು ॥
ಧರೆಯಭಾರವನಿಳುಪೆ ಸರಸಿಜಾಸನಮತದಿ ।
ನರನೆನಿಸಿ ದಂಡಕಾವನದ ದೈತ್ಯರ ತರಿದು ।
ದುರುಳ ದಶಕಂಧರನ ಸಂಹರಿಸಲೈದುವಂ ರಘುನಾಥ ಕೇಳ್ಬಾಲಕ ॥ (22)

ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ವಿಷ್ಣುವೀರಾಮನಾತನುರು ।
ಯೋಗಮಾಯೆಯೆಸೀತೆ ಭೋಗೀಶಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
ರಾಗಮಂ ಸಲಿಸಲಮರೇಂದ್ರಾದಿಗಳಗಭಯಮಿತ್ತು ಬಂದಿರ್ಪರನಘ ॥
ಈಗುಪಿತದರ್ಥಮಂ ಪೇಳಲಸದಳ ಮನೋ ।
ರೋಗಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ನೀಂ ।
ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ತೆರಳೆನುತತಿಳುಪಿ ಗುರುವರನೈದಲಿತ್ತಭರತಂ ॥ (23)

ಪರಬೊಮ್ಮನೀರಾಮಚಂದ್ರ ನೆಂದರಿತು ಬಂ ।
ಧುರಶೋಕಮಗಲಲಹುದೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ಪ ।
ಭರತನಂ ತಿಳುಪಲಿಚ್ಛೈಸಿ ರಘುನಾಯಕಂ ವಿನಯದಿಂದಿಂತೆಂದನು ॥
ದೊರೆಗಳೆಸಗುವ ವ್ರತಮಿದಲ್ಲ ಮತಿದಾರುಣಂ ।
ಬರಿದೆ ಬಳಲಲದೇನು ಬಿಡು ದುರಾಗ್ರಹವ ಶುಭೆ ।
ಕರಜಲಸ್ಪರ್ಶನಂ ಗೈದುಸುಖಿಯಾಗೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ಕೇಳಜವದಿ ॥ (24)

ತೊಳೆದು ಕರತಳಗಳಂ ಕೈಮುಗಿದು ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ।
ನಳಿನಪತ್ರಾಕ್ಷನಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ।
ನಿಳೆಯರಸ ನಿತ್ತಭಾಷೆಯಸಲಿಸೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಮೊವನದೇಶದಿ ॥
ನಿಳಯಗೈದಾನಿರ್ಪೆ ನೀವೈದಿಪಟ್ಟಣದಿ ।
ಸೊಳಪಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ವೇಳ್ಪುದೆನೆ ।
ತಿಳಿದು ಭರತನಮತವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಂ ಧರ್ಮವಿಧಿದಿಂತೆಂದನು ॥ (25)

ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನಯ ಮನೋಭಾವಮಂ ಸಾಧುಗಳ ।
ನಲ್ಲ ನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂಲೋಕಮುಂ ।
ಸಲ್ಲಲಿತಹರ್ಷ ಗೊಂಡುದು ಕೇಳು ಪಿತ್ರವಿಹಿತದಿಂದಮವಿಹಿತದಿನುಡಿಯೆ ॥
ಬಲ್ಲವರ್ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸು ।
ತೊಲ್ಲೆಯೆನ್ನದೆ ಸುಖಾಸ್ಪದಸಗ್ಗತ್ತು ಖಣಿ ।
ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದೆ ಮುಕ್ತನಾದವಂ ಪುತ್ರನೆಲೆಸಾಧುಜನಸಮ್ಮತನೆಲೆ ॥ (26)

ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಮಹಾಬ್ಧಿ ಶಶಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಬಿಡೆ ತು ।
ಷಾರಮುಂತುಹಿನಾದ್ರಿಯುಂತ್ಯಜಿಸಲಾಂ ನುಡಿದು ।
ದಾರಬಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪಿದುಷ್ಕರದ ದುರ್ನೀತಿಮಾರ್ಗಮ ನ್ನೊಪ್ಪಿತನಯ ॥
ತೀರಿಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ತಿರುಗಿ ಬಹೆ ದಶರಥ ಕು ।
ಮಾರನಿ ನ್ನೊಡೆವೆರದು ಜಗತಿಯಂ ಪಾಲಿಸುವೆ ।
ಸಾರು ಸಂಕಟಗೊಳದೆ ಸರ್ವಜನರೊಡನೆನುತ ರಘುಜಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ॥ (27)

ಇಂತಗ್ರಜಾನುಜರ ಸಲ್ಲಾಪಮಂ ಕೇಳೆ ।
ಸಂತಸದಲಖಿಳಋಷಿಗಣ ಜಾನಪದರೆಲ್ಲ ।
ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಭರತಂಗೆ ಪೇಳದರೊಲಿದು ಸತ್ಯಾನುಮತವಬಲಿದು ॥
ಪಿಂತಣರಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಪೋಲುವ ಮೃದು ।
ಸ್ವಾಂತರಂ ಕಂಡರಿಯೆವತಿಶಯದ ಋತುವಚನ ।
ಕಾಂತನೆನಿಸಿರು ಧರೆಗೆ ಬರುವ ರಘುಕುಲಶಿರೋರನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ ನಿನ್ನ ॥ (28)

ದೇವಕಾರ್ಯಮಿದೆಂದು ಭಾವಿಸುತಮನದೊಳಗೆ ।
ಕೋವಿದರ ಮತವಿಡಿದು ನಡೆವುದೆನುತಂಪೇಳ್ದ ।
ತೀವಿಯಂ ತಿಳಿಮ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಭರತನೊಳೆಂದಳಣುಗ ಕೇಳ್ಬರಿದೆಬಳಲೆ ॥
ಆವುದಹುದಖಿಲ ಋಷಿನಿವಹ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ।
ಪಾವನೆತರಾಕಾರ ರಾಮಬೆಸನಿತ್ತಂತೆ ।
ಭಾವಿಸುತೆ ಮನದೊಳ್ಮೈದುವದು ಕರಲೇಸೆನುತ್ತುಸುರಿದಳ್ವಿನಯಮಿಡಿದು ॥ (29)

ರಾಮ ಬಾಲಕನೀತ ಭೂಮಿಪಾಲನೆಗೈಯೆ ।
ನೇಮಿಪ್ಪುದು ಭವದೀಯ ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಬುಧ ।
ಸ್ತೋಮ ಕ್ಷೇಮಂಕರ ಮದ್ಯೈದೆ ಧರಣೀವಲಯ ಪಾಲನಂಗೈದು ಶುಭದ ॥
ಸಾಮರಸಗೊಳಪುದಖಿಲರನೆಂದು ಕೌಸಲ್ಯೆ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂ ದೊರೆಯೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಂ ಗೈದು ।
ತಾಮರಸನಯನ ಪಾದುಕೆಗಳೊಲಿದಿತ್ತನಾಭರತಂಗೆ ಜಗತಿನಲಿಯೆ ॥ (30)

ಸಕಲಭೂತಳದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸುರಧಾಮ ।
ವಖಿಲಜ್ಯೈವಾತವ ಶುಭೋದಯಮಿತ್ತ ಕಲ್ಪಲತೆ ।
ಶುಕವಾಮದೇವಾದಿ ವಿಧಿಭವಸುರೇಶರ ಹೃದಯಕಮಲಹಂಸನೆನುತ ॥
ಭಕುತಿಯಂ ಮಕುಟ ತಟದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೊಗಳಿ ಮುನಿ ।
ನಿಕರಮರ್ಘ್ಯದಿ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ ।
ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಿಜಮನೋರಥವ ನಿರ್ವೃತಿಪಥವ ಕುಮತಿಜನರವಿರಥವನು ॥ (31)

ಧಾರುಣಿಯ ಭಾರಮಂ ಪಾದುಕೆಯೊಳಿಟ್ಟು ತಾ ।
ನೂರಪೊರವಳಯದೊಳಗೊಂದು ತಾಣದಿ ಜಟಾ ।
ಚೀರವಸನಂಗಳಿಂ ಮುನಿವೇಷಮಂ ಧರಿಸಿ ದಳಫಲಾಹಾರದಿಂದ ॥
ಜಾರಿಸುವೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಗಳ ತುದಿಯೊಳಗೆ ।
ತೋರಲೀ ಸನ್ಮೂರ್ತಿ ತೋರಸಂತಸಗೊಂಬೆ ।
ತೋರದಿರೆ ಹುತವಹನಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ನೀ ತನುವ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿವುದನುವ ॥ (32)

ಎನುತೊರೆದ ಕೈಕಾತನೂಭವನವಾಣಿಯಂ ।
ಸನುಮತಿಸಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ತೊಡೆಯೊಳಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಸೆಳದಪ್ಪಿ ಶತ್ರುಘ್ನನನುಮತಂಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ ॥
ತನಯ ಜನನಿಯ ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಗಳನೆಣಿಸಿನೀ ।
ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಮನವನೋಯಿಸದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪದ ।
ವನಜಸೇವೆಯೊಳಿರ್ಪುದೆಮ್ಮಾಣೆ ಧರಣಿಜೆಯ ಮೇಲಾಣೆ ಗುರುವಿನಾಣೆ ॥ (33)

ಎಂದೊರೆವುತಾನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಂಬಿಡುತ ।
ಲಂದು ಭರತಂಗಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲತಿಹರುಷ ।
ದಿಂದ ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಮೌಳಿಭೂಷಣಗೈದು ಬಲಬಂದು ನಮಿಸಿ ನಲಿದು ॥
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಧರಣೀಸುತೆಗೆ ನಮಿಸುತೊಲ ।
ವಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ।
ಚಂದಮಾನಂದಮದನೇಂಪೇಳ್ವೆ ನಶ್ವಪತಿಸುತೆಯನುರಾಗನಭ್ಯುದಯಮಂ ॥ (34)

ಭರತನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಹರುಷಗೊಳುತಂ ತಿರುಗೆ ।
ಕರುಣದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯೆತನಯನಂ ತಳ್ಕೈಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಲಾನಂದ ದೊಡೆವೆರದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಧರಣಿಸುತೆಯು ॥
ಪರಿರಂಭಣಂಗೈದು ಪಲಬಗೆಯ ಸಂತೈಸಿ ।
ಚರಣನತಿಯಂಕೊಂಡು ಬರಲಂತೆಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
ಪೊರೆಗೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಲೆರಗಿದ ತನುಜನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿದಳು ॥ (35)

ತದನಂತರ ಸುಮಿತ್ರೆಯೀ ಪರಿಯೊಳೆಲ್ಲರಂ ।
ಪದುಳದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪೊಗಲಕ್ಕನಪೊರೆಗೆ ।
ಸುದತಿಕೇಕಯತನುಜೆ ಯೇಕಾಂತತಾಣದೊಳ್ ಕರಗಳಂಮುಗಿದು ನಯದಿ ॥
ಉದುರಿಸುತ ಕಂಬನಿಗಳಿಂತೆಂದಳಯ್ಯ ಸಂ ।
ಮುದಗೊಳಿಪ ಭವದೀಯ ಮಾಯಾಬಲದಿ ಕ್ಷೇಮ ।
ದುದಯಕೂಣಯಗೈದುದೇಣಿಸದೆನ್ನಂ ಪೊರೆವುದುಭಯಕುಲಘಾತಕೆಯನು ॥ (36)

ಪರಬೊಮ್ಮಪಾವನಪರಾತ್ಪರಂ ಮಾನುಷರ ।
ಪರಿಯಿಂದೆ ಲೋಕಮೋಹನಗೈವೆ ಮತಿಯಿಂದ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಭವದೀಯಮಾಯೆ ಬಹುವಿಧರೂಪನಾಂತು ಮೋಹನಗೊಳಿಸುತ ॥
ಪರವಶಂಗೈಯಲದರಿಂ ಪಾತಕದ ಬುದ್ಧಿ ।
ದೊರೆದುದೆನ್ನಿಂದಾದ ಲೋಕವಿದ್ವಿಘ್ನಕರ ।
ತರಕರ್ಮಗಳನೆನೆಯದಮಲಕರುಣಾಳುಗಳಪತಿಯೆಂಬ ಬಿರುದಪೊರೆದು ॥ (37)

ಭವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲಿಂದು ಬಂದೊದಗಿದುದು ।
ಸುವಿವೇಕಮದರಿಂದ ನೀಂ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂ ।
ಬುಧದ ತಿಳಿದೈತಂದೆ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೈತಂದೆನೊಂದೆನಪದಯುಗಳಂದೆ ॥
ಭವಬಂಧ ಬಾಂಧವಾದ್ಯಖಿಳಮೋಹಾತುರದ ।
ಸವರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಾಯವೇಳ್ಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ।
ವಿವಿಧಪರಿಯಲಿ ನುತಿಸೆ ರಘುನಾಥ ನಸುನಗುತ ಮಾತೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (38)
ತಾಯೆ ನೀನವಧರಿಸು ಪೇಳ್ದ ನುಡಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ।
ಮಾಯೆ ಎನ್ನಾಧೀನ ಮದ್ಬಲೋದ್ಧತೆಯಿಂದೆ ।
ಸ್ತ್ರೀಯುಮಪ್ಪಂತೆಸಗಿ ಮೋಹಿಸುವುದಿದು ತಥ್ಯ ಮತ್ಪ್ರೇರಣೆಯು ಮೀರದೆ ॥
ಬೀಯದಮರರ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸುವರೆ ಸರಸತಿಯು ।
ಪಾಯದಿಂ ಭವದೀಯನುಡಿಯಿಂದ ನುಡಿಸಿದಳ ।
ಪಾಯಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ನಡೆದುದೆಮ್ಮಭಿಮತದಿ ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ॥ (39)
ಚಲಿಸಲಪ್ಪುದೆ ತೃಣಂ ಬೆಸನಿತ್ತಡಲ್ಲದಪು ।
ಚಲಿಸಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಮದಧೀನ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಂ ।
ದೊಲಿದಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಂಧಿಸಿಹಳನು ದಿನದಿ ಮಿಸುಕಲೀಯದ ತೆರದೊಳು ॥
ಕಲಿತ್ರಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಬಾನೆಡೆಯು ತೋರ್ಪಂತೆ ।
ಸಿಲುಕದಾಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯೆನಿಸಿಯೆ ।
ನ್ನೊಲುಮೆಯಿಂ ಭಜಿಸುವರ ಭಜಿಪೆನಲ್ಲದಲೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಸಿಲುಕೆನವ್ವೆ ॥ [(40)
ಅರಸಿ ಕಾಣವು ವೇದ ವರವಿಂದಭವಮುಖ್ಯ ।
ರರಿಯರೆನ್ನನನನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೈದೋರಿ ।
ಪೊರವೆನಲ್ಲದೊಡುಳಿದ ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಬಲೆಯೊಳಾಂ ಸಿಲುಕೆ ತಾಯೆ ॥
ಮರೆಗೊಂಡು ರಾಮನಂ ನರನಂತೆ ಸುಖದುಃಖ ।
ವೆರೆದಿರ್ಪನೆಂದೆನ್ನ ತಿಳಿದು ನಿರಯವನಾಳ್ವ ।
ನರಿಯಬಾರದು ತತ್ವ ಪುಟ್ಟದಾಕ್ಷಣಕಹುದು ನಿರ್ವಾಣಮುಖ್ಯಸೌಖ್ಯಂ ॥ (41)
ಪೊಂದಿಯೇಕಾಂತನಿಳಯವ ವಿಷಯದುರುಭರಗ ।
ಳೊಂದನಂಟದೆ ಹೃದಯಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯದೊಳು ।
ಚಂದದಿಂ ಮನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಮಭ್ಯಾಸಗೈವುತ್ತಮಿರಲು ॥
ಕುಂದಿ ಪಾತಕತತಿಗಳೈದವವು ನಿಜಬೆಳಗಿ ।
ನಿಂದಲಾನಂದ ಸುಖಮುಯುಮುಕ್ಕುಮಿದ ತಿಳಿದ ।
ರೆಂದಿಗುಂ ಭವಬಂಧ ಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತಕ್ಕು ಧೃತಿ ಸತ್ಯ ಮಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ॥ (42)
ಎನುತ ತತ್ವಾರ್ಥಮಂ ಬೋಧಿಸಲು ಕೈಕೆ ಪದ ।
ವನಜಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ ಮುಗುಳಿಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ।
ಘನತರಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತಂ ತನಯನೆಡೆಗೈತಂದಳು ॥
ಮುನಿತಿಲಕ ಜಾಬಾಲಿಮುಖ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ ।
ಮನಗೊಂಡಖಂಡನಿಧಿಯಂ ಕಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ।
ಜನಪನೆಡೆಗೈತರಲ್ ಜನಪದಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂದೈತಂದುದು ॥ (48)

ನೆರೆದಖಿಳಜನರಮಾತ್ಯರುಗಳನುಮತಿವಿಡಿದು ।
ಭರತನಾ ಪಾದುಕೆಗಳಂದು ಮಕುಟದೊಳಾಂತು ।
ಹರುಷದಿಂದೋಲಾಡುತೈತಂದ ಮಣಿರಥದ ಪೊರೆಗಾಗಲೊಲವಿನಿಂದೆ ॥
ಸರಭಸದಿ ಸ್ವರ್ಣಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದುಕೆಗ ।
ಳರಿಸಿ ವಂದನೆಗೈದು ಮಗುಳಿಲ್ಲರೆಡೆಗೈದಿ ।
ಕರಕಲಿತಖಡ್ಗದಿಂದೆರಗಿ ಪಾರ್ಥವರಮಲಕಾಂಧರ್ಮಮಂ ಮೀರದೆ ॥ (44)
ಸಾಮಂತರಿಂದಖಿಲಕಾರ್ಯಾರ್ಥಗಳನರಿದ ।
ಧೀಮಂತರಿಂದ ಪುರಜನ ಜಾನಪದದಿಂದ ।
ಲಾ ಮಹಾಂತನ ಚರಣಪಾದುಕಾವಂದನಂಗೈಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಮನದಿ ॥
ಪ್ರೇಮಂದಳೆದು ತೇರಿನೊತ್ತಿನಲಿ ಹಯವೇರಿ ।
ಶ್ರೀಮಂತ ಭರತನೈದುತಲಿರಲ್ ತಮತಮ್ಮ ।
ಕಾಮಿತಗಜಾಶ್ವರಥಶಕಟಾದಿಗಳನಡರಿ ನಡೆದರೆಲ್ಲರ್ ಹರುಷದಿ ॥ (45)
ಕಳೆದು ಕಾನನಗಳಾಳದಖಿಳಪರ್ವತಗ ।
ಳಳದು ಪ್ರಯಾಗಕೈತಂದಾ ಭರದ್ವಾಜ ।
ಪಳಿವಾತಿನಧಿಪತಿಯ ನಿಳಯಮಂ ಸಾರಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
ತಿಳಿಪೆ ನಡೆದರ್ಥಮಂ ಕೇಳಿ ಮುನಿಪೋತ್ತಮಂ ।
ತುಳುಕಾತಾನಂದಮಂ ತುಂಬಿ ಸುಖವೃಂದಮಂ ।
ಜಲಜಾಪ್ತಕುಲಮಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರನೊಡನೆಂದ ನಸುನಗುತ ಗೆಲವಿನಿಂದ ॥ (46)
ವಿಮಲಮತಿಕೃತಯುಗದ ನೃಪತಿಗಳೊಳಾವನುಂ ।
ಸಮನೆನಿಪ ಭವದೀಯಸಾಧುಚಾರಿತ್ರಕಂ ।
ಸುಮನಸ ಮಹರ್ಷಿಗಣ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಹಿತ ಹರುಷಮಾನಸರಾದರು ॥
ಅಮರತೋಷಣೆಯಮಿತಶ್ರೇಯಸ್ಕರವನಿತ್ತು ।
ಶಮೆಯೊಳೂರ್ಜಿತಗೃಪ್ರದೆನುತುಸಸಿರೆ ಜವದಿ ಪದ ।
ಕಮಲಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಿಜಸೇನೆ ಸಹಿತ ನಡೆದಂ ಭರತನು ॥ (47)
ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದೈದಿ ತರಣಿಸುತೆಯಂ ದಾಂಟಿ ।
ಸುರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಶೃಂಗಿವೇರದಿಗುಹನ ।
ಕರುಣದಿಂದುಪಚರಿಸಿ ನಿಜನಗರಿಯನ್ನೋಳ್ಪಡುಜ್ಜುಗದೊಳೈದುತಿರಲು ॥
ಪರಿವೇಷದಿಂದ ರಾಜಿಪ ರಾಜನಂದದಿಂ ।
ನಿರತಿಶಯತುಹಿನಪಿಹಿತಾದರ್ಶನದಿ ತೋರ ।
ದಿರುವ ನಗರಿಯ ವಿಟಪಿಗಳ ಕಾರುಹಿನಿಂ ತಿಳಿದು ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (48)
ಇನನನಿಟ್ಟಿಸದಂಬುಜಾತವೋ ತುಹಿನಕರ ।
ನನುವ ಕಾಣದ ಸಿತಾಂಭೋಜಾತವೋ ಯೆನಲ್ ।
ಘನಘನಘನಾಪಿಹಿತದಾಕಾಶದಂದದಿಂ ನಗರಿ ಕಣ್ಗೆಸೆವುತಿದೆಕೋ ॥
ವನಿತಾಸಮೂಹ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ನೆಲ ಜವ್ವನಿಗ ।
ರನುವಿನಿಂದ ವಿಲಾಸಗೈವ ತಾಣಂ ತುರಗ ।
ಧ್ವನಿಗೈವ ಪಂಥಾನವೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತಿದೆ ಮಂತ್ರಿತನಯ ॥ (49)

ರನ್ನದಂಗಡಿಗಳಂ ಬರದ ನೆಲೆ ಪೂವಸರ ।
ಚೆನ್ನಿಗರನೊಲಿಪ ಬೆಳ್ಕೆಲೆಯುನೆಲೆ ಪರಿಮಳಗ ।
ಳುನ್ನತಸೌಧಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತಿವೆರಸಿ ಕಾಣದಿವೆ ಚಿತ್ರ ಕರಬಿ ॥
ಸನ್ನುತಿಪ ವಂದಿಮಾಗಧರೊರ್ವರೆಡೆಯಾಡೆ ।
ರುನ್ನತದ ದೇವಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ಶ್ರುತಿಮಧುರ ।
ಸಂನಾದ ಕೇಳದಿದೆ ಖಿನ್ನಚಾರಿತ್ರ ಯಶದರಸಿನಂತಿದೆ ನಗರವು ॥ (50)
ಮಂದಿರಗಳೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೊಲಿದು ವಾದಿಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ವೃಂದಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ತರ್ಕಿಪರ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣದಿ ।
ಪೊಂದಿ ಪೇಳುವ ನಿಗಮಮಾಗಮಂಗಳ ಕ್ರಿಯಾತಂತ್ರಗಳ ಬೋಧಿಸುವರ ॥
ಸಂದಣಿಗಳಿಲ್ಲದಿವೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಭ್ಯಾಸ ।
ದಂದ ಪರಗಜವಾಜಿಯಾನದಾರೋಹಣದ ।
ವೃಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ನಿಶ್ಶಬ್ದದಂಬುಧಿಯೊಲಿದೆಕೊ ಪಟ್ಟಣ ಸೂತಜ ॥ (51)
ಒಂದೆಸೆಯಲಂಕರಣವೆತ್ತ ಭದ್ರೇಭಂಗ ।
ಳೊಂದೆಸೆಯು ಶೃಂಗಾರಕಲಿಕಾಶ್ವಸಂದೋಹ ।
ವೊಂದೆಸೆಯು ರತ್ನಮಯಪೊಂದೇರ ಗೊಂದಣಂ ಮಣಿಖಚಿತಶಕಟಂಗಳು ॥
ಒಂದೆಡೆಯು ಚದುರಾಂತ ಯಾನಸಂತತಿಗಳಂ ।
ಬಂದಖಿಳಮಕುಟವರ್ಧನರೆಂದಿನಂದದಿಂ ।
ದಂದವಡೆದೆಸೆಯುರೀ ರಾಜಮಂದಿರದೆಡೆಯು ಸೂತ ನೋಡೈ ವಿಭವಮಂ ॥ (52)
ಅರಸನೈತರುವಾಗ ಕರುಮಾಡದಗ್ರದಿಂ ।
ತರುಣಿಯರ್ ಚೆಲ್ಲುವಾಚಾರಲಾಜಂಗಳುಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಫಲವೆರಸಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳೀವ ವಿಪ್ರಜನಸಂದಣಿಗಳುಂ ॥
ಕರವೆತ್ತಿ ಬಿರುದನುಘ್ಘಡಿಪ ಪಾಠಕ ಜನರ ।
ನೆರವಿ ಕಂಗೊಳಿಸದಿದೆ ಯೆನುತ ಮರುಗುತ ಪೊಕ್ಕ ।
ನರಮನೆಯ ಪಾದುಕೆಗಳಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಧ್ನಿಯೊಳಮರತತಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ ॥ (53)
ಮಾತೆಯರ ಮೃದುನುಡಿಯುಲುಪಚರಿಸುತಲತುಲಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಸಂತಸದಿ ರಘು ।
ಜಾತ ಸಭೆಗೈತಂದು ನೆರೆದಮಾತ್ಯರ ಗುರುಗಳೆಡೆಯೊಳುಸಿರ್ದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥
ಸೀತಾರಮಣ ನಿರ್ದೋಡೀ ರಾಜಧಾನಿಯು ।
ಲ್ಲಾತ ಸಂತೋಷದಿಂದಾನಿರಲ್ವೇಳ್ಕು ವಿ ।
ಖ್ಯಾತನಗರಿಯೊಳಲ್ಲದಾನಿಪ್ಪುದುಂ ಸಲ್ಲ ಸಾಧುಸಮ್ಮತಮಿದಲ್ಲ ॥ (54)
ಚರಣಸೇವೆಯೊಳಿರುಳು ಪಗಲೆಂಬ ಭೇದಮಂ ।
ಮರೆದನಾಹಾರದಿಂ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತಮಂ ।
ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಪಾದದಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪತಿಕಾರ್ಯಮನ್ನೆಸಗಲು ॥
ಸರಯೂನದೀತಟದೊಳಿಪ್ಪ ನಂದಿಗ್ರಾಮ ।
ಪೊರೆಯೊಳೀ ಪಾದುಕೆಗಳಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಮೋದ ।
ಪೆರೆಯಲೆನ್ನಯ ಮನಂ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಿದೆಕೊ ಯೆನುತುಂಱೆದು ನಡೆದನೊಲಿದು ॥ (55)

ನೋಡುತವಿನಾಭಾವದಿಂದೆಸೆವ ಭಕುತಿಯುಂ।
ಮಾಡಿದಾನಂದದಿಂದಖಿಲಋಷಿಗಣವಿಪ್ರ।
ರಾಡಿದರನೇಕವಿಧದಿಂ ಧರಾವಲಯಮುಂ ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ನಲಿವಂದದಿ॥
ಮಾಡಿದರಪಾರನುತಿಗಳ ದೇವತತಿಯುಂ ಸುಧೆ।
ಯೂಡಿದಂದದಿ ನಾರದಾದಿಗಳು ಸಂತಸಂ।
ಗೂಡಿ ಪಾಡಿದರೊಲಿದು ಸಚ್ಚರಿತೆಗಳ ಭರತ ನಡೆಯುವಾಶ್ಚರ್ಯಗಳನು॥(56)
ಪರಿಮಳ ಭೂಷಣಾಯತಮೆನಿಸಿ ಪಾವುಗೆಯು।
ಹರುಷದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ನಾರ।
ಕರೆಯುದಲೆ ಭರತ ನಂದಿಗ್ರಾಮಕತಿವೇಗಭಕ್ತಿರಸಮಂ ತುಳ್ಕುತ॥
ಅರಸನೈದಿದನೆಂದು ಗುರುವಸಿಷ್ಠಾದಿಮುನಿ।
ವರರಮಾತ್ಯರು ಪೋಗಿ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರ್।
ಸುರಪನೆಡಬಲದೊಳಾರಾಜಿಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿಪ್ರಮುಖ ದ್ವಿಜರೆಂಬಂದದಿ॥ (57)
ಸಾಧುಜನಸಮ್ಮತದೊಳೊಂದರಮನೆಯ ರಚಿಸಿ।
ಮೋದದಿಂ ಪಟ್ಟವಣೆಯೊಳು ಪಾವುಗೆಯನಿಟ್ಟು।
ಸಾದರದಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂ ವಿರಚಿಸಿಯೆ ಮುಂಗಡೆಯ ವೇತ್ರವಿಡಿದು।
ಶ್ರೀಧವ ಸುರೇಶನುತ ಜೀಯ ಪಾಯಾವಧಾರು।
ಮೇದಿನೀಯರಸ ದಯಗೈವುದೆನುತಂ ಸಮುಖ।
ದಾಧಿಪತ್ಯತೆಯೊಂತು ನಿಂತು ವೋಲಗಗೊಡೆತಲಿರ್ದ ಭರತಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ॥ (58)
ಆವ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗಲದ ಪಾದಕೆಚ್ಚರಿಸು।
ತಾವಗಂ ನಡೆವುದಂ ಪಾದದಪ್ಪಣೆಯೆನುತ।
ಕೋವಿದರು ನುತಿಪಂತೆ ಕೊಡುವ ಪತ್ರಂಗಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪೆಸರನಿಟ್ಟು॥
ಆವಸುಧೆಯುಂ ನಹುಷ ನಳದಿಳೀಪಾದಿಗಳ।
ಠೀವಿಗಿಮ್ಮಡಿಯೆನಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತ ತಾಂ ಶಿಷ್ಯ।
ಭಾವದಿಂದಿರ್ದ ಭರತನ ಸಾಧುಚರಿತೆಯುಂ ಪೇಳಲಾರ್ಗಳವಪ್ಪುದು॥ (59)
ಹಾರೈಸದಲೆ ಸಿರಿಯು ಹಗಲಿರುಳು ಭಕ್ತಿಯ ವಿ।
ಚಾರದಿಂ ತನುಧನಮನಂಗಳರ್ಪಿತಗೈದು।
ವೀರವ್ರತವಂ ಪಿಡಿದು ಚೀರವಸನವ ಧರಿಸಿ ಪತ್ರಪರ್ಣಾಹಾರದಿಂ॥
ಕಾರಣಾತ್ಮಕನಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ಹೃದಯದಾ।
ಗಾರವೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಾಳದಂ।
ಧಾರಿಣಿಯ ರಘುಭಗೀರಥರಿಂದಲೈವಡಿಯೆನಲ್ಕೆ ಭರತಂ ಮುದದೊಳು॥ (60)
ಪಗಲಿರುಳು ಸತ್ಕಥಾಸಲ್ಲಾಪಮುದರಿಂದ।
ಲೊಗುಮಿಗೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೀರ್ತನಂ ತದ್ಧ್ಯಾನ।
ಮಿಗೆ ಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ ರಾಮಾತ್ಮನೆಂದಿನಿಸಿ ಭೇದಮಿನಿಸಂ ತೋರದೆ॥
ಸೊಗಯಿಸಿದ ರಾಮಪುರದರಸ ಮಗುಳೈತಪ್ಪ।
ಬಗೆಯುಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರ್ದ ಭರತನ ಚರಿತೆ।
ಜಗತಿಗತಿಪಾವನಂ ಪೊಗಳಲಾ ದೇವನಂ ಫಣಿಪತಿಗಸಾಧ್ಯ ಮಗಜೆ॥ (61)

(ಸಂಧಿ 34 ಪದ 1533)

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣಾಗತತ್ರಾಣನೆಂಬ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆಯೆ ।
ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ರಘುನಾಥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಕರುಣಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಪರಮತತ್ವದ ಪರಿಯನು ॥

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್ ಭರತ ನಿಜನಗರಂಗೈದಲ್ಕೆ ।
ಪ್ರೇಮದನುರಾಗದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸದ್ಗುಣ ।
ಸ್ತೋಮಗಳ ನೆನೆನೆನೆದು ತೊಲಳುತಿರೆ ನೋಡುತ್ತಂ ರಘುವೀರ ಕರೆದು ಪ್ರಿಯದಿ ॥
ಬಾ ಮಗನೆ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪ ಬಲು ।
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳಪುದಿದು ಬಯಲಮಾಯಾವರಣ ।
ತಾಮಸಮಿದಲ್ಲದೊಳುಪೊಕ್ಕು ನೋಡಲ್ ಕ್ಲೇಶ ನಿಲವುದಕೆ ತಾಣವಿಲ್ಲ ॥ (1)

ಎನುತೊರೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಾಮಭದ್ರನ ಚರಣ ।
ವನಜಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ ದೇವ ಮನೆ ಧನವೆಂಬ ।
ನೆನಹಿದೆಂತುಂ ಪೋಗಿ ನಿರತಿಶಯವಾನಂದದಿಂದಿರ್ಪ ಸುಖದೊಳಾತ್ಮಂ ॥
ಜನನಮರಣಗಳಾಟ ಕೋಟಲೆಗಳುಂ ಕ್ಲೇಶ ।
ಮನುರಾಗಪೋಪ ವಿಧವೆಂತದಂ ವಿಸ್ತರದ ।
ಲೆನಗೊರೆದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಂ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದ ನೊಲಿದು । (2)

ಆದೊಡಾಲಿಸು ನಿತ್ಯ ನಿರುಪಮ ನಿಜಾನಂದ ।
ಬೋಧಮಯ ಚಿದ್ರೂಪ ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಸೃಜಿಸಿ ।
ಸಾದರದೊಳದ ನಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚುತೀಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದ ॥
ಈ ಧರೆಯೊಳಾಮಾಯೆಗಖಿಲರೂಪುಗಳೀವ ।
ತಾದಾರಸಂಗದಿಂದಮಿತವಿಕೃತಿಗಳ್ಪಾಂತು ।
ಬೋಧಾರರಹಿತನಾಗಿ ಪಾಪ ಧರ್ಮದ ಲೇಪಕೊಳಗಪ್ಪ ಜೀವ ನೆನಿಸಿ ॥ (3)

ಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಕತದಿಂದ ಪರಲೋಕ ।
ದತಿಶಯದ ಸುಖಕಷ್ಟಗಳನುಂಡು ಲೋಕಸಂ ।
ಸ್ಥಿತಿಯುಳಿದು ವಾಯುಪಥವಿಡಿದು ಬಂದಾಶ್ರೈಪ ಮುಗುಳಭ್ರಮಂಡಲವನು ॥
ಕ್ಷಿತಿಗಿಳಿದು ಪನಿಯೊಡನೆ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳೊಳಿರ್ದು ।
ಜತೆಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯಮಂ ಭುಕ್ತಿಮಯದಿಂ ಜೀವ ।
ತತಿಗಾನುರಾಗಮಂ ಬೀರುತ್ತ ಶುಕ್ಲಮಯನಾಗುತುದರದೊಳಿರ್ಪನು ॥ (4)

ಋತುಸಮಯದೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷಯೋಗದಿ ಯೋನಿ ।
ಪತನಮೆನಿಸಿದ ಶುಕ್ಲ ಶೋಣಿತದೊಳೊಡಗೂಡಿ ।
ಯತನಮಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಥಮದಿವಸ ಬುದ್ಬುದದಂತೆ ತೋರ್ಪುದೇಳನೆಯ ದಿನಕೆ ॥
ಕೃತಕಮೆನೆ ಗೋಳಕಾಕೃತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ।
ವತಿಶಯದ ಲೋಹಿತದಿ ಬಲಿದು ಬಲದಳ್ಳೈಯೊಳು ।
ವಿತತಮೆಂಟಂಗುಲಿತಮಾಗಿ ತೊಡೆ ಭುಜಗಳಂ ತೋರ್ಪನರುವತ್ತು ದಿನಕೆ ॥ (5)

ಕರಚರಣಗಳು ಕಕ್ಷಕಂಧರಗಳುಂ ಸಮೀ।
ಕರಿಸಿ ಸಂಧಿಗಳೆಸೆವ ನಾಸಿಕ ಶ್ರುತಿ ನೇತ್ರ।
ಮೆರೆವ ಗುದ ಗುಹ್ಯಂಗಳಾಕಾರವೆಂದೆನಿಪ ಮೈಯ್ಯ ತೊಂಭತ್ತುದಿನಕೆ ॥
ಕರಣ ಮುಖ ಮೇಹನ ಗುದಾಕ್ಷಿನಾಸಾಶ್ರುತಿಗ।
ಳುರಮುಂ ತೋರಲಾಪಿಂಡವೊಗ್ಗೇಣಿ।
ಗಿರವಾಗಿ ಜಠರಾನಲನ ಶಿಖೆಯೊಳಂ ಬೆಳೆದು ಬಹುದು ತಿಂಗಳುನಾಲ್ಕಕೆ ॥ (6)

ಅಂಗುಲಿಗಳುಂ ಕಟಿನಿಟಿಲ ಚುಬುಕಸ್ತನಮು।
ಭಂಗುರೋದರ ಪಾರ್ಶ್ವ ಕಕುದಗಂಡಂಗಳುಂ।
ಸಂಘಟಿಪವೈದನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಗರ್ಭಸ್ಥವಾದ ಪಿಂಡಕ್ಕೈದೆ॥
ಪೊಂಗುವವಯವಸಂಧಿ ಕಚ ನಿಕರ ನಖರದ ಬೆ।
ಡಂಗಾಂತು ತೋರುವದು ನಿರಯಸನ್ನಿಭವೆನಿಸಿ।
ಕಂಗೊಳಿಪ ಜಠರಪ್ರದೇಶದೊಳಗಾರನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳು ಪಿಂಡಮಿಂತು ॥ (7)

ವಿವಿಧಧಾತುಗಳ ನವಚಕ್ರಂಗಳಹ ತಾಣ।
ವವರ ಸಂವರ್ತಿತೆಗಳೆಲು ನರಂಗಳು ಬಲಿದು।
ಜವದಿಂದವೊಪ್ಪು ವಂಗೋಪಾಂಗ ಶಿಶುರೂಪವಾಗಿ ಗರ್ಭದಿ ಪೊರಳುತ।
ನವರಸಾನ್ನವ ಕೊಳಲ್ ಮಾತೆ ರಸ ಪೊಕ್ಕುಳನ।
ವಿವರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕರಾ ತಂಪಿನಿಂ (ಬ) ಬೆಳೆದು।
ತವೆ ತೋರ್ಪುದೇಳನೆಯ ತಿಂಗಳಗಾಪಿಂಡವೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು। (8)

ನೆಲ ಗುದಂ ಜಲ ಶೀರ್ಷವಗ್ನಿ ನಾಭೀಕುಹರ।
ಚಲನ ಹೃದಯಸ್ಸಿರ ಸ್ವಾಕಾಶಮುದರಿಂದ।
ನಿಲನು ಹೃದ್ದೇಶದೊಳ್ ಬಲಿದನ್ನರಸವನುಂ ಕೊಡುತ ಜಠರಾನಲನಿಗೆ ॥
ಚಲಿಸುತಿರೆ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಂಧಿಗಳಲನುಪದಂ।
ಬಲುರಕ್ತಮೂತ್ರಗಳು ವಿವರದೊಳ್ ಬರೆ ಕಷ್ಟ।
ಕಲನೆಯಿಂದೊದರುತಿಹ ಕರಪಾದಗಳ ಶಿಶುಕನೆಂಟನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ॥ (9)

ಹೇಸಿಕೆಯು ಹೆಬ್ಬಡಿಕೆ ಕೀವು ರಕ್ತದ ಕುಂಡ।
ಮಾಸು ಸುತ್ತಿರೆ ಮುತ್ತಿ ಕಡಿವ ಕ್ರಿಮಿಸಂಕುಲಾ।
ಯಾಸದಿಂದಳಲಿ ಬಳಲುತ ಸಂಕಟಂಗೊಳುತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಚರಿಸುತ ॥
ಬೇಸತ್ತು ನಿರಯದನುಭವಗೈಯಲಾರದೆ ನಿ।
ರಾಸಮತಿಯಿಂ ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳ ನೆನೆನೆನೆದು।
ಕೂಸು ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ಹಂಬಲಿಪ ತೆರದದೇನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯ ಪರಿಯ ॥ (10)

ನಿಂದಿಸುತ ಹರಿಹರರ ನಿಜಸತಿಯನುಳಿದು ಪರ।
ಸುಂದರಿಯರಂ ಬಯಸಿ ಸಜ್ಜನರ್ಕಳ ಜರೆದು।
ಬಂಧುರದ ಭೂಸುರದ್ವೇಷದಿಂ ಕರಿಗೊಂಡು ಗುರುವನರನೆಂದು ತಿಳದು ॥
ಇಂದಿರೇಶನ ಭಕ್ತರಂ ತಿರಸ್ಕೃತಗೈದು।
ಕುಂದದೆ ತತ್ಕಥಾಶ್ರವಣಮಂ ಪಳಿದ ಕತ।
ದಿಂದಲಡಸಿತು ನಿರಯ ನಿರ್ಭರ ಗರ್ಭಯಾತನೆ ಮಹೇಶ ಹಾಯೆಂದಳಲ್ವುದು ॥ (11)

ಪರಮಕರುಣಾವನಧಿ ಹರಿ ಯೆನ್ನ ಯಾತನೆಯು ।
ನರಿದು ಪರಿಹರಗೈದು ನರಕಬಾಧೆಯು ಬಿಡಿಸಿ ।
ಧರಣಿಯಂಕ್ಕಾಣಿಸಲ್ಕನುದಿನದಿ ಶುಭನಾಮಕೀರ್ತನಂಗೈದು ಮುದದಿ ॥
ಚರಣಸೇವನೆಗೈದು ಸಾಧುಜನರೊಳು ಬೆರೆದು ।
ನಿರತಪೂಜಾದ್ಯಮಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ।
ಪರಿವೆ ಭವಬಂಧಮಂ ಸ್ಮರಿಸೆ ಗರ್ಭದ ನೇಯುನೆಸುತುಲಿವುದದು ಮನದೊಳು॥(12)
ಇಂತನಂತಪ್ರಲಾಪನಗೈವುತಲೆ ತನ್ನೊ ।
ಳಂತರಾತ್ಮನ ನೆನವುತಳುತಿರಲ್ಕನಿತರೊಳು ।
ಚಿಂತಾಯಕನ ನೇಮವಿಡಿದು ಯೋನಿದ್ವಾರದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಜವದಿ ॥
ಕೊಂತಿ ಕೊಂಡಿಹ ಮಾಸಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಶಿಶುವನ ।
ತ್ಯಂತ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಪೊಡೆದು ಭ್ರಾಮಕೆಗೊಳಿಸಿ ।
ತಾಂ ತಿರುಗಿಸುವದೇನ ಪೇಳ್ವೆ ಸೂತ ಸಮೀರನುರುಬೆಯಂ ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯು ॥ (13)
ಆ ಮಹಾಯೋನಿಯಂತ್ರವ ಪೀಡನಾಬಲದಿ ।
ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಂಡು ವಿವರದೊಳಳದು ಪೊರಬಿದ್ದು ।
ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದಪುದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲದಿಂದ ಲೇಶ ಕಂದದೆ ಕುಂದದೆ ॥
ಕಾಮಜನಕನ ಮಾಯೆ ಕವಿಯಲಾರೋಹಿತ ।
ಸ್ತೋಮದೊಳು ಜಂಬಾಲಕಲಿತಝಷಮೆಂಬಂತೆ ।
ಆಮಸದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದರೆನಿಮಿಷ ಮೈಮರೆದು ಕೆಡೆದಿರ್ಪುದೇಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥
ಘನವಾಗೆ ಶೋಣಿತಂ ವನಿತೆಯುಪ್ಪಳು ಶುಕ್ಲ । [(14)
ಘನಮೆನಿಸೆ ತನಯನಹ ನುಭಯುಸಮನೆಂದೆನಿಸೆ ।
ಜನಿಸುವ ನಪುಂಸಕಂ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಕುಬ್ಜಂ ಕೇಕರಂ ।
ತನುಕಾರ್ಶ್ಯಪೀನತೆಯುನನುಕರಿಸಿ ಪುಟ್ಟುವರು ।
ಬಿನದೀಜನಿಜಕರ್ಮದಿಂದ ನಾನಾಯೋನಿ ।
ಯನುಸಾರಿ ಪಲಪ್ರವಿಧ ಸುಖದುಃಖಗಳನುಂಬರೇನೆಂಬೆ ಮರುಳರಿವರ ॥ (15)
ಪಶುಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳೊಳುದಿಸಿ ನಾನಾಚಿತ್ರ ।
ಕರದೂಟಗಳನುಂಡು ದಣಿವಿಲ್ಲದಲೆ ತನ್ನ ।
ಮರೆದಕೃತ್ಯಗಳೆಸಗಿ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಮನದೊಳಡದೆ ॥
ಮರುಳುತನದಿಂದಧಿಕಭೋಗಗಳ ಬಯಸುತಂ ।
ಕುಣಿಗಳಂದದಿ ಸಿಲ್ಕಿ ತರಣಿ ಸಕ . . . . ಳಾಗಿ ।
ನರಳುವರದೇನೆಂಬೆ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಮಹಿಮೆ ಯೆಂತುಟೋ ಪೇಳಲರಿದು ॥ (16)
ಪಗೆಯ ಮಂದಿರವಾಟ ಮಾರಿಯಿರುತಿಹ ಮನೆಯೊ ।
ಳೊಗುವಿಗೆಯು ನಲಿದಾಟ ಬೇಟಶಾಖಾಮೃಗದ ।
ಮಿಗೆ ಸೀಧುಸೇವಕನ ಶೃಂಗಾರಕರ ನೋಟ ಕಲಹಕೇತನಮಿತ್ರತೆ ॥
ಮೃಗತೃಷ್ಣೆಯತಿಶಯಂ ಜಾರೆಯೆಸಗುವ ಪ್ರೀತಿ ।
ಸೊಗಯಿಸುವ ಖಲನುಡಿಯು ಸೊಂಪನನುಕರಿಪುದೀ ।
ಹಗರಣದ ಸಂಸಾರಸುಖವು ಬೀದಿಯೊಳಟ್ಟ ಸೊಡರಂತದೇಂ ಪೇಳ್ವೆನು ॥ (17)

ಮರುಮರೀಚಕದ ಸಿರಿ ಮರುತವೈಭವದ ಪರಿ ।
ಮೆರವಮಿಂಚುಗಳ ನಿರಿ ಮುಗಿಲವೈಖರಿ ಕನಸಿ ।
ನುರುತರದ ಭೋಗಪ್ರೂಗಂ ಪುರಂದರಜಾಲದಿಂಪವಗ್ರಹದ ಸೊಂಪು ॥
ನಿರುತವೆನ್ನುತ ನಚ್ಚಿ ನೀಚಸುಖಗಳ ಮಚ್ಚಿ ।
ಮರುಳಬುದ್ಧಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಗಿ ಪಲ್ಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ ।
ನರಳುವರು ಸಂಸಾರಘೋರಾಟವಿಯ ಕಳೆವುಪಾಯವೊಂದಂ ತಿಳಿಯದೆ ॥ (18)

ಬಿಳಿಗಲ್ಲಪುಡಿಯು ಪೊಸರೋಗರವೆನುತ್ತೆ ಪಿರಿಯ ।
ದಳೆದುಂಡು ಪ್ರಾಣಗಳ ಬಿಡುವ ಹರುಕನ ತೆರದೊ ।
ಳಳಿಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಸುಖ ನಿತ್ಯವೆಂದೆನುತ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ॥
ಕಳೆಗುಂದಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳುವ ಪಾಮರಜನರಿ ।
ಗಳವೆ ಬೋಧಿಸಲು ತಲೆ ಹುಳತ ಸೊಣಗನತೆರದಿ ।
ತೊಳಲುವರು ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಸಗ್ಗನರಕಗಳ ದೂರಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥ (19)

ಹುಸಿಯೆನಿಪ ಸಂಸಾರ ದಿಟವೆಂದು ನಂಬಿ ಸಂ ।
ತಸಗೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ।
ಹಸರ ಹೋಗದು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಿನಿಂದುಪಕಾರ ಮಿನಿತಾಗದು ॥
ಸಸಿನೆ ಸದ್ಗುರುಚರಣಗಳ ಪಿಡಿದು ಭವರೋಗ ।
ವೆಸರ ಕೆಡಿಸುತ್ತಲಾನಂದದಿಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
ದೆಸಕಮನ್ನುಂಡುಂಡು ಸುಖದೊಳಪ್ಪುದೆ ಬುದ್ಧಿ ಪರದ ಪಂಥಾನವನಘ ॥ (20)

ಮರುತ ಮನ ಬಿಂದುಗಳೆ ಮುಖ್ಯವಾಗೀದೇಹ ।
ದಿರವೆನಿಸಿ ಪೊರಗೊಳಗೆ ಬಾಧಿಸುವ ವದರಿಂದ ।
ಮರುತಾದಿಗಳ ಜೈಸಿದಾತ ಭವಬಂಧಗಳ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಸುಖದೊಳರ್ಪಂ ॥
ಬರಿದೆ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳಾಶೆಯಿಂ ಬಳಲ ।
ಲರುಗುವದೆ ಮಾಯೆ ಮಾತಿನ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದ ।
ಕರವೆನಿಸದಾಗರ್ಗೆ ಮೊದಲಿವಂ ಗೆಲವೇಳ್ಕು ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಕಾಂಕ್ಷಿಸುವರು ॥ (21)

ಪಿಡಿದು ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ಲಾಶಿಖೆಗಂಟು ।
ತೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳ ಶೋಧಿಸುತ ಸಂಚಲಿಸಿ ।
ಜಡವಖಿಲವ್ಯಾಪಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸಾಧ್ವಸಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡಿ ॥
ತೊಡರಿ ಸಂಚರಣೋದನಭ್ರಮಣಿಯುಂ ಗಗನ ।
ಕಡೆಯುದಾಕುಂಚನದಲೆನಿಪ ಕಮಲಗಳಿಂದ ।
ಲಡಿಗಡಿಗೆ ವೈಕಾರಗೊಳಪುದನಿಲನ ಕೃತ್ಯ ಸತ್ಯ ಜೀವರ ಸಂತೆಗೆ ॥ (22)

ಬೆರೆದಂತೆ ಮೈಮುರಿವ ಬೆಬ್ಬರಿಸಿ ಪಲ್ಲಿರಿವ ।
ಮರದಂತಿರುವನೊಮ್ಮೆ ಪರಿದು ಬೆಚ್ಚುತಲಿರುವ ।
ತರತರಿಸುವಂ ಪಾರಿ ಬೀಳಿ ತೊಡೆವರೆಗುಟ್ಟಿ ನಗುವ ನರ್ತನವೆಸಗುವಂ ॥
ಪರಿದು ಕರಿಕರಿಗುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಮೀಟುತಾಕಳಸಿ ।
ಮರುಕಿಸುತ ಮುಸುಡಿನೊಳ್ ತೂಕಡಿಸುತೊಲಿದಾಡಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ತೋರುವಂ ಮಾರುತನ ಬಲವಶಂವದತೆಯಿಂದೆ ॥ (23)

ಪಸರಿಸುತ ರಸ ದುಧಿರ ವಸೆ ಕುಂಡಪುಲಗಳಂ ।
ಸಸಿನೆ ಪೋಷಿಸುತ ದಶವೃತ್ತಿಯುನ್ನಾಂತು ನರ ।
ಪಶುಸುರಾಸುರಮೂರ್ತಿ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಗಳ ಬಿಡದನುದಿನದಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿ ॥
ಹಸನ ರೋದನ ಸ್ವಪ್ನ ವೈಭವಂಗಳ ತೋರಿ ।
ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ತನ್ನ ವಶವರ್ತಿಗೈದು ಭಂ ।
ಗಿಸುವನಿಲನಂ ಪಿಡಿದು ಬಾನೆಡೆಯೊಳಡಲಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಹ ಸುಖಮಪ್ಪುದು ॥(24)
ಮನವೆನಿಪಶಾರ್ದೂಲ ಬಹುವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ।
ಘನಗಳೊಳಗಾವಹಿಸಿ ಮನನ ಮೂರ್ಛಾಜಡತೆ ।
ನೆನಹು ಮರವೆ ವಿಕಾರವೆನಿಪ್ಪೈದು ಚೇಷ್ಟೆಗಳಲಖಿಳದೇವಾಸುರರನು ॥
ಜನಕೆ ನಾನಾಪರಿಯ ಕುಣಿಸಿ ಕೂಗಿಸಿ ಕೊಡಹಿ ।
ಕೆನಿಸು ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಕಾರಿ ಎನಿಸುತಂ ಮುರಿಮುರಿದು ।
ತಿನುತಿಹುದುಪಾಯಸಾಸಿರಗಳೆಸಗಲು ಸಿಲುಕದಳಲಿಪುದದೇನೆಂಬೆನು ॥ (25)
ಯೋಗಿಗಳ ತಪದಿಂದ ಕೆಲಸಾರ್ಚೆ ವೈಸಿಕ ವಿ।
ರಾಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನದಿಂ ಪರೆದೆಗೆದು ಬಿಸುಟಾಗ ।
ಲಾಗಮೀಕತರ್ಕ್ರಿಯಾಭ್ರಂಶಮೆನಿಸುತ ತತ್ವವಿದರ ಚಾಪಣೆಯ ಕಳೆದು ॥
ಬೀಗಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯಂ ಮೌನಿಗಳ ಶುನಿಯಂತೆ ।
ಕೂಗಿಪ್ಪುದು ಮನಮೊಂದೆ ಪದುಳದಿಂದೊಳಗಿರಲು ।
ಭೋಗಿಯಹ ಪೊರಸೂಸೆ ಬಾಹ್ಯನಹ ಸುಖದುಃಖ ಕಾರಣಂ ಚಿತ್ರಮಲ್ತೆ ॥(26)
ಪಲಲ ಮೇದೋಮಜ್ಜ ರಕ್ತಶಲ್ಯಾದಿಗಳ ।
ಲೊಲಿದು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಭುಕ್ತಮಾದ ಷಡ್ರಸದಿಂದ ।
ಬಲಿದು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹಕಾರಣತೆಯಾಂತು ಮನದಾಸೆವಿಡಿದು ॥
ಕುಲಛಲಂಗಳು ಸಾಧ್ವಸಾಧುಕೃತ್ಯಂಗಳುರು ।
ಕಲನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಪಲ್ಯದಿಂ ತೊಳಲಿಪುದು ।
ಲಲನಾನುರಾಗದಿಂದಿರುವೆ ಬಿದಿಪರಿಯಂತಲಾಬಿಂದು ವಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (27)
ಪಸಿವುತೃಷೆನಿದ್ರೆಗಳು ವಸುಸಮುದ್ಭವ ಮದುವೆ ।
ಸಸಿನೆತನ್ನೊಳಗಿರಲ್ಕೇನೊಂದ ಮೆಲುವಲ್ಲಿ ।
ರಸನೆಯಂ ವರ್ಜಿಸುವರಳವಲ್ಲಮದರಿಂದ ಕೊಂಡುದಂ ಗುಹ್ಯಕೆತ್ತು ॥
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯನ್ನರಸಿ ಬೆರಸಿ ಕಾಮಾಂಧತೆಯ ।
ಹಸರದೊಳು ಮುಳುಗಿಸುತ ಪುಸಿಯ ಸುಖದಿಂ ತನುವ ।
ನಸಿವಂತೆ ಮಾಳ್ಪುದೀ ಬಿಂದು ಮುಲ್ಲೋಕಜನರಂದಮಂ ಕೆಡಿಸುತನಘ ॥ (28)
ಬಿಂದು ನಿಲೆ ತನುವಿನೊಳಗಾವನಾದರು ಮೃತಿಯ ।
ಪೊಂದುವನೆ ತರುಣಿಸುತಸಾರ್ಭಟೆಯ ಗಣನೆಗಂ ।
ತಂದಪನೆ ಶೈಥಿಲ್ಯಮಾಂತಪನೆ ಸಗ್ಗಿಗರ ಸಾತ್ವಿಕಪೆನುಂಬಗವನೆ ॥
ಬಿಂದು ನಿಲಲಾನಂದಕಂದನಹ ಚಲಿಸಿದಡೆ ।
ದಂದುಗದ ಭವಬಂಧ ಬಿಡದಲೆವುದದರಿಂದ ।
ಮುಂದರಿತು ತಡೆದರೆಯು ಸೌಖ್ಯಹಸ್ತಾಮಲಕ ಮೆನೆ ಸುಲಭಮಹುದು ತನಯ ॥ (29)

ಮನದ ನೆನೆಹೇ ಮದನ ಮುಂಬರಿವ ಪವಮಾನ ।
ನನುವೆ ಶಮ ಮೋಹಕಕಂಗೊಳಿಪ ಧೃತಿಯೇ ಮಾಯೆ ।
ಮನಮರುತ ಬಿಂದುಗಳ ಮೊದಲರಿದು ಸಾಧಿಸಲು ಸುಲಭದಿಂ ಮುಕುತಿಯುಹುದು ॥
ಮನಸಿನಿಂದಾಧಿಕ್ಯ ಮನುಮಥನೆ ಪವಮಾನ ।
ಕಿನಿಸಿಂದ ಸಮವರ್ತಿಗಧಿಕನೇಂ ಬಿಂದುವಿಂ ।
ಘನವೆ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಮದಾಂಧತೆಯನುಳಿದಿವಂ ತಿಳಿದು ಪಿಡಿ ಸುಖಮಪ್ಪುದು ॥ [(30)
ಸ್ಥೂಲತನುವೇ ಬಿಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ ।
ಮೇಲೆ ಮನಕಾರಣಂ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಿಡಿದು ।
ಕೀಲಿಸಲುಪಾಯದಿಂ ಕನ್ನಡಿಯ ಪಿಡಿದಂತೆ ಕಾಣ್ಬಡುವದತಿವಿಭವದಿ ॥
ಶೀಲಗುರುಮೌನಿಗಳು ಸಿಲ್ಕಿ ಸಂದೆಗದಿಂದ ।
ಪೋಲಾದರೀ ಮರುತ ಮನಬಿಂದುಗಳ ಕುಹಕ ।
ಜಾಲದಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮುಂದರಿಯದೆನಿತೆನಿತು ತೊಳಲಿದರ್ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥ (31)
ಪಿಡಿದು ಮೂಲಾಧಾರಬಂಧಬಲದಿಂ ಮೇಲ ।
ಕಡರಿಸಿ ಮರುತ್ತನಂ ನಡುನಾಳದೊಳ್ ಪೊಗಿಸಿ ।
ತೊಡರಿಸುತಲಕ್ಷರದ್ವಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲು ಚಲಿಸಲಮ್ಮದೆ ಗಗನದಿ ॥
ಎಡೆಯಾಡುವದನುಳಿದು ಪದುಳದಿಂದಿರೆ ಮನಂ ।
ಮಿಡುಕದಿಪ್ಪುದು ಬಿಂದು ವಲ್ಲಾಡದಿರೆ ಹರ್ಷ ।
ವಿಡಿದು ಬಿಡುಗಣ್ಣವರಧಿಕ್ಕರಿಪನಾನಂದ ಸೊಕ್ಕನಿಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ ॥ (32)
ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕಾಮಮಂ ಕಡಹಿ ಕಿನಿಸಂ ಭರದೊ ।
ಳೆಡಹಿ ಲೋಭವ ನೈದೆ ಕಡಿದು ಮೋಹದ ಬಲೆಯ ।
ನೊಡನೆ ಮದಮಂ ತರಿದು ಬಡಿದು ಮತ್ಸರದಂಭದೆಡರುಗಳ ಗಡಣಗಳನು ॥
ಕಡುಮಮತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ಶಾಂತಿಯ ನತುಳ ।
ದೃಢತರದೆ ದಾಂತಿಯಂ ತುಡುಕಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ।
ಬಿಡದೆ ರುತ ತತ್ವಗಳ ನೊಡ(ಲೊ)ಳಂ ಮಡಗುತಂ ಪಡೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಾಲಕ ॥ (33)
ನಸುಗೆಂಪು ನಾಲ್ದಳಂ ವಸುಧೆಯುರುತರಗಂಧ ।
ವಶಷಸ ಚತುರ್ವರ್ಣ ಚತುರಮುಖನಿಹ ತಾಣ ।
ಬಿಸಜಮಂ ಬಲಿದು ಮರುದಾಕುಂಚನಂಗೈದು ಮೂಲಾಗ್ನಿವಿಡಿಯಲಿಮಪ್ಪು ॥
ಪೊಸತೆನಿಪ ಷಡ್ದಳಂ ಶಿತವರ್ಣವಾರಿಯುತ ।
ರಸಭರಿತ ಬಭಮಯರಲಾಕ್ಷರ ಸ್ಥಲವನುಂ ।
ಬಸದೋರದೋಲ್ ಬಿಂದುವಂ ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕಡರುವದೆ ನಿಯಮವನಘ ॥ (34)
ರನ್ನಮಯ ಪತ್ತುದಳ ಡಢಣತಥದಧನಪಫ ।
ವೆನ್ನುವಕ್ಕರರುದ್ರನಿಲಯ ದಗ್ನಿಯ ಬಲಿದು ।
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮರುತನಂ ಕುಂಭಿಸುವುದದನೋಡಲಾಸನವೆನಿಪ್ಪುದಣಗ ॥
ಪನ್ನೆರಡು ದಳ ಕ ಖ ಗ ಘ ಙ ಚ ಛ ಜ ಝ ಞ ಟ ಠ ಗ ।
ಳೆನ್ನು ವಕ್ಕರ ವೀರನೆಲೆ ಕೃಷ್ಣಪರ್ಣಜಲ ।
ನುನ್ನತಸ್ಥಾನದೊಳು ಪೂರಕದೊಳಿರುತಿಹುದೆ ಕೇಳು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು ॥ (35)

ಪದಿನಾರುದಳದ ಪುಷ್ಕರರೂಪ ಶಬ್ದಮಯ ।
ಪುದಿದ ಸ್ವರವರ್ಣಂ ಸದಾಶಿವನ ಮಂದಿರವ ।
ನೊದಗಿ ಸಂಕೋಚಿಸಲ್ ತದಿಲಾಕ್ಷವಶತೆಯಹುದದುವೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವು ॥
ಉದಯಾಸ್ತಮಯಗಳುಂ ಪೊಗದಿಹ ಚಿದದ್ವಯದ ।
ಸದನವೆರೆದಕ್ಕರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ರಾಜಿಸುವ ।
ಸದಮಲದ ತೇಜಮಂ ಬಿಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದದು ಧ್ಯಾನಾಂಗಮಪ್ಪುದಣುಗ ॥ (36)

ಸಾಸಿರದಳಗಳಿಂದೆಸೆವ ಸರಸೀರುಹಾ ।
ವಾಸವಾಗಿಹ ಸಸಿಯಲೊಸರುವಮೃತವನುಂ ವಿ ।
ಳಾಸದಿಂದುಂಡುಂಡು ಪೆರೆ ಸಾರದಿಹುದದುವೆ ಸುಖಮಯದ ದಾರುಣಮದು ॥
ಭಾಸುರದೊಳೀರೆಂಟು ಬೆರಳ ಪ್ರಮಾಣಿನಿಂ ।
ಭಾಸಿಪ ಶಿಖಾಂತವೆಳಗಂ ಸಾರಿ ಕಪ್ಪುರದ ।
ರಾಸಿಯುರಿಗೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪದೊಳಿರ್ಪುದದು ಸಮಾಧ್ಯಂಗ ತನಯ ॥ (37)

ಯಮನ ಜಯ ಭಯ ಚಿಂತೆ ಪಸಿವು ಹಿಸುಣತೆ ನಿದ್ರೆ ।
ಹಿಮ ತೃಷ್ಣೆ ಭ್ರಮಣಿ ಮೊದಲಾದವುಂ ವಶವಹವು ।
ಶಮೆ ದಮೆ ತಿತಿಕ್ಷೆ ಧೈರ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯ ನಿಸ್ಪೃಹತೆ ಶಾಂತಿಗಳ್ ಬಹವು ಯಮದೆ॥
ಪ್ರಮುದ ಗುರುಸೇವೆ ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಪರರ ಸ್ತ್ರೀ ।
ವಿಮುಖತೆ ಹಿತಾಹಿತ್ರದ ಚಿಂತೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ।
ವಿಮಲಮತಿ ಕಾಂತಸರ್ವಭೂತಸಮಾನಬುದ್ಧಿ ನಿಯಮದಲೆ ಬಹುದು ॥ (38)

ಜಲಜಭವ ಮೊದಲಾದರೆಲ್ಲರಂ ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ।
ಪೊಲಬಿಗಡರಿಸಿ ತನುವ ಬಂಧಿಸಲ್ಯಾಸನದಿ ।
ನಿಲಲಗ್ನಿಯೂರ್ಧ್ವಮುಖಮಾಗಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಲವ ಹರಿವುದಾಸನದ ಫಲವು ॥
ಬಲಿದೆಡದ ಮಡನ ಗುದದೆಡೆಯ ಬಲಮಡವನುಂ ।
ಬಲಿದು ಮೇಹನದೂರ್ಧ್ವದಲ್ಲಿಟ್ಟು ದೃಢಗೈಯ ।
ಲುಲಿವು ರಿದ ಸಿದ್ಧಾಸನಂ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಕರ ಪರಮೋದಕರಮೆನತಲಿ ॥ (39)

ಇಂತತ್ರೀವ ರಹಸ್ಯತರದರ್ಥಮಂ ಮನದ ।
ಲಾಂತು ವಿಜನಸ್ಥಾನದಲಿ ಕುಳತು ತನ್ನೊಳಗೆ ।
ಚಿಂತಿಸುತ ಗುದ ಲಿಂಗ ನಾಭಿ ಹೃದಯಂ ಕಂದಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಶಿರಶಿಖೆಗಳ ॥
ಪಂತಿಯೊಳುಪಾಯದಿಂದಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ।
ಸ್ವಾಂತಮನ್ನಿಲಿಸಲಾನಂಡವಶಮಹುದಲ್ಲ ।
ದಂತರದ ಕರ್ಮಗಳ ಪಿಡಿದು ತೊಳಲಲುಭವದ ಸಂತೆ ತಾ ಸಾರ ಮಣುಗ ॥(40)

ಖಳರ ಸಂಗವನುಳಿದು ತಿಳಿದು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ।
ತಳೆದು ಮನದೊಳು ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ಸನ್ನಿಯೊಳು ।
ಪೊಳೆವ ಕನಕದ ವರ್ಣ ಭೂಮಿಯೊಳು ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿರಿಯನುಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ॥
ಬೆಳಗುವ ದಿವಾಕರನ ಕಾಂತ್ರಿಯನ್ನುಚ್ಚಳಿಸಿ ।
ಥಳಥಳಪ ತೇಜದಿಂ ಪೊಂದಿ ಮತ್ತಗಲದಲೆ ।
ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗೆನಿಸಿ ಹಾರೈಸದೊಂದನುಂ ಸುಖವ ನನುಭವಿಸು ತನಯ ॥ (41)

ಅರಿಶಂಖಲಾಂಛನಂ ವರದಾಭಯಪ್ರದನು ।
ಕರಗಳಿಂದೆಡವಂಕದೊಳಗಾಂತ ಲಕುಮಿಯುಂ ।
ಮಿರುಮಿರುಪ ಮಣಿಮಕುಟಕರ್ಣಕುಂಡಲಹಾರಪದಕದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಿಂ ॥
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚಿನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾನಸದ ।
ಲಿರಿಸಿ ಮನದಿಷ್ಟಗಳದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸ ।
ಲಿರದೆ ಭಾವಿಸುತಿರೆ ಪ್ರಪಂಚಂ ತದಾಕೃತಿಯೊಲಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ಬಾಲಕ॥(42)

ಎಲುಮಯದ ಪಂಜರವ ಚೇತನದ ಮಂದಿರವ ।
ಚೆಲುವಗೋಲ್ವಾಟಸಿತಕಮಲ ಮಾರುತಂ ಸತತ ।
ಚೆಲಿಪ ಜಾತಿಯ ಘತ್ತಳಿಯ ದಿವ್ಯಸುಧೆಯಿಂದೆ ಕಲೆತಂತೆ ಕಲೆತು ಬರುವ ॥
ಪಲಬಗೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ತ್ರಿಥಿರುತುಗಳಲಿ . . . . ?।
ಯಿಲ್ಲದಿರುಳು ಪಗಲಂಟದಿಹ ತಾಣವಂ . . . . ?।
ಸುಲಭದಿಂ ಸಾಧಿಸುವುದೆಡೆವಿಡದೆ ಮರೆದಿರದೆ ಮನವಂ ತದಾತ್ಮನೆನಿಸಿ ॥ (43)

ಕ್ಷಿತಿಯ ಜಲದೊಳ್ ಕಲೆಸಿ ಕ್ಷಿತಿಜಲಗಳಗ್ನಿಯೊಳು ।
ಹುತವಹನ ಮರುತನೊಳ್ ಬೆರಸುತಾಗಸಕ್ಕೈದೆ ।
ಸತತಗತಿ ಚಲಿಸದಿಹನಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಿರಿಯೊತ್ತಿಲತಿಶಯದ ಕಾಂತಿಯುತದ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗಖಂಡತೇಜಃಪೀಠದೊಳಗಬ್ಧಿ ।
ಸುತೆಯರಸನನ್ನಿಟ್ಟು ಶಾಂತಿಕುಸುಮಗಳಿಂದ ।
ಮತಿಯೊಳರ್ಚಿಸರಿವಿನುರುಳ ನೀನೆಂದೆನಿಸಿ ಬೆಳಗುತಿಹೆ ಬೆಳಗೆನಿಸುತ ॥ (44)

ಚಾಲನಂ ದೋಹನಗಳಿಂದ ನಿಡಿದೆನಿಸಿರ್ಪ ।
ನಾಲಿಗೆಯ ವಿಪರೀತಗತಿಯಿಂದ ಪೊಗಿಸುತಂ ।
ತಾಲುವನ್ನೊಂಟುತ ಚಿದಾಕಾಶದೊಳು ತೋರ್ಪ ಸುಖಕರಸುಧಾಸೂತಿಯಿಂ ॥
ಲಾಲಿಸಲ್ಕಮೃತರಸ ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬರುವುದದ ।
ಸೋಲದುಂಡುಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು ಹರುಷದಿಂ ।
ಬಾಲಕ ಜರಾಮರಣಗಳ ಜರೆದು ಮ್ಲಾನಸವ ಪಂಥು ಸುಖಮಿಹುದು ಬೆರೆದು ॥ (45)

ಪ್ರಣವಮಯಶಂಕಿನಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಹ ಕುಂಡಲಿಯ ।
ನಣುರೂಪಚಕ್ರಗಳ ದಂಡದಂಡಾಂಕುರಗ ।
ಳಣಿಮಾದಿಗಳನೀವ ನೀವಾರಶೂಕದಂತಿಹ ಸುಷುಮ್ನೆಯ ಕಂದವಂ ॥
ಮಣಿದಿರ್ಪ ಪದ್ಮಮಂ ಮಗುಳೆ ದಹರಾಭ್ರಮಂ ।
ತಣಿವುದನುದಿನ ನೋಡಿ ಬಾಡಿಸುತಲಿರೆ ಗಗನ ।
ಮಣಿಸುಧಾಸೂತಿಗಳನತಿಗಳೆವ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪೆ ತನಯ॥(46)

ರನ್ನಗಿರಿಗಳ ಬಜ್ಜರದ ಮೊರಡಿಗಳೆ ಚೆಲುವ ।
ಪೊನ್ನಗಿರಿಗಳ ಕಾವ್ಯಶೈಲ ಕುಲಪರ್ವತಗ ।
ಳನ್ನು ತುಡುಕುತ ಚಿಣಿ ಚಿಣೀ ಚಿಣಿಯು ಘಂಟಿಕಾಶಂಖಮದ್ದಳೆತಾಳವ ॥
ಮುನ್ನೆಲನುಸರಿಪ ಭೇರಿಯ ತಂತಿ ಮೇಘಸರ ।
ಮನ್ನಡಸು ನಾದಗಳ ಭಾವಿಸುತ ಮರೆಯದಿರ ।
ಲನ್ನೆಗಂ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಬೆ ಯಿದ ನಂಬಿ ನೀನೆಸಗು ತನಯ ॥ (47)

ನಾಡಿಗಳ ದ್ವಾರಗಳ ಕುಟಿಲರುಜೆ ಕೇರಿಗಳ।
ಕೂಡೆ ಮರುತಂಗಳಂ ಧಾತುಗಳ ಪಟಲಗಳ।
ನೋಡೆ ತಾರೇಮುಖವ ಸಂಧಿಗಳ ಮೇರುಗಿರಿ ವರ್ನಗಳ ಸೇರುವೆಗಳ॥
ನೋಡುತಿರೆ ಸಮವಿಷಮಗಳ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ।
ನೀಡುತಿಹ ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಗಳ।
ಕೂಡೆ ಸಂಚರಿಸುತಿಹ ಸರ್ವಭೂತಗಳಂ ಸತತ ಭಾವಿಸು ಬಾಲಕ॥ (48)

ಸರಸದನುಪೋಷಿಕವ ಶೋಷಿಕವಸೀತಳವ।
ಕರಿಕರಂ ಭಸ್ತ್ರಿಕಾ ಮಟ ಸಮುದ್ಧರಣಿಯಂ।
ಸುರುಚಿರದ ಕರ್ಕರಿಯು ಶಾಂಕರಿಯು ಭಕ್ತ್ರಿಣಿಯು ವಿಭ್ರಮಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು॥
ತರಹರಿಸಿ ರೇಚಕಂ ಪೂರಕಂ ಕುಂಭಕದಿ।
ಬೆರೆದು ಶರಸಂತ್ರಾಟಿ ಭುಜಗಿಯು ಪಿಪೀಲಿಕಾ।
ಸರಣಿಯಾಕುಂಚನದಿ ಕುಂಚನವೆನಿಪ್ಪವಂ ಮರೆಯದಿರು ಮನದಿ ತನಯ॥ (49)

ಎನಿತು ಪೇಳುವುದೇನು ತನಯ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ।
ಮನದೊಳಾಳೋಚಿಸಲು ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗುತಿಹ।
ಘನತೇಜ ವಶಮಹುದು ಕರದೊಳಿಹ ವ್ರಣಕಿನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯನರಸಲೇಕೆ॥
ಜನರ ಬೆಸಗೊಳಲೇನು ಜನನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ।
ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವರೆ ಕೋಟಲೆಗಳಂ ಬಿಡಿಸುವರೆ।
ಬಿನದಗಳ ನೆನೆಯದಾಂ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಗೋಪನದೊಳರಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ತನಯ॥
[(50)

ರಾಗವು ವಿರಾಗಂಗಳಲ್ಲದೆ ಹಿತಾಹಿತಗ।
ಳಾಗು ಹೋಗುಗಳರಿವ ಪೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಾ ಲೋಕ।
ಭೋಗಮೋಹ ಭ್ರಮೆಂಬುದೆ ಕನಸು ಕನಸಾವಿಮರ್ಶಮಂಕಳೆದು ಬರೆದ॥
ಭಾಗೆಯಂತಿರೆ ನಿದ್ರೆಯಾತಮವನುಳದು ನಿಜ।
ಮಾಗಿರುವುದೇ ತುರ್ಯ ಮದ ಮರೆದು ಚಂದ್ರಿಕಾ।
ಭೋಗ ತುರ್ಯತೀತ ಮಹುದು ಪಂಚಾವಸ್ಥೆಗಳು ಯೋಗಿಜನಕಣಾಗನೆ॥ (51)

ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೋಟಲೆಯನನುಭವಿಪ ವರ್ಣಸಂ।
ಕ್ರಮ ಕರ್ಮ ಕಾಲಗಳ ಕಳೆದಖಂಡಾನಂದ।
ವಿಮಲಬೋಧಾಮೃತವ ಗುರುವಚನದಿಂದುಂಡು ಜನನಮರಣಗಳ ಕಳೆದು॥
ಸುಮನಸರ ಪದಕೆ ಪದವೆನಿಪ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ।
ದಮಲ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಾಹಮಸ್ಮೀತಿ ಯೆನುತ ಸಂ।
ಭ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾರಬ್ಧಮುಳ್ಳನಕ ಸಂಚರಿಸುತುತ್ತರಿಸು ಭವಜಲಧಿಯಂ॥ (52)

(ಸಂಧಿ 35 ಪದ 1585)

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವನೆಂದೆಂಬ ಬಿರುದನು ಮೆರೆಯೆ ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಗಳ ನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸುತೊಡಗೊಂಡು ।
ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕೋಪಮಿತಮೆನಿಪತ್ರಿಯಾಶ್ರಮದೊಳಿರ್ದ ರಘುನಾಥನೊಲಿದು ॥

ಸಾದರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಪರತತ್ವದಿರವನುಂ ।
ಬೋಧಿಸಿ ನಿಜಾನಂದಮಯನೆನಿಸೆ ರಘುವರನ ।
ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು ಪದುಳದಿಂ ಕೆಲಸಾರಿ ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲ್ಕೆ ॥
ಮೇದಿನೀಸುತೆಸಹಿತ ಯೋಗಮಾಯಾಕಲಿತ ।
ಮಾಧವಂ ಮಂದಿರದಿ ಮಂಡಿಸಿರಲತ್ತಂ ವಿ ।
ನೋದದಿಂ ನೆರೆದ ಮುನಿವರರೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಸಲ್ಲಾಪಗೈದರಗಜೆ ॥ (1)

ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ ಮಾತುಗಳೆ ।
ಸೊಲ್ಲಿಸುತಲಿರ್ಪ ತಾಪಸರ ಪರಿಯನ್ನೋಡಿ ।
ಮುಲ್ಲೋಕವಲ್ಲಭಂ ರಘುವರಂ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಬೇಗದಿ ॥
ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸಗೊಂಡನೇಂ ಕಾರಣಂ ಮುನಿಗ ।
ಳೆಲ್ಲರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚನೆಗೈದು ।
ಸಲ್ಲಲಿತದನುಲಾಪಕೆಳೆಸಿರ್ಪುದಾರಿಂದಲಪರಾಧ ಮೆಸಗಿತೆನುತ ॥ (2)

ವಿನಯಪರ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮುನಿಗಳುಪಚರಣೆಯಲಿ ।
ಮನವನೊಂಚಿಸದನೋ ಧರಣಿ ಸುತೆಯಿಂದೇನು ।
ಜನಿಸಿಹುದೊ ನಿಷ್ಠುರಂ ಮತ್ತೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಲಪರಾಧಮೇಂ ಘಟಿಸಿತೊ ॥
ಇನಿತು ಜನರೊಂದೆಡೆಯ ಕೂಡಿ ನುಡಿವುದ ನೋಡೆ ।
ಕೆನಿಸೆಂದು ಭೀತಿಗೊಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತ ಪೇಳ್ವುದೆನು ।
ತನುವಿನಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡಡೊರ್ವ ಭೂಸುರವೃದ್ಧ ನಡೆನಡುಗುತಿಂತೆಂದನು ॥ (3)

ಸಕಲಭೂತಾನುಕಂಪಂ ಸರ್ವಜನಭಾಗ್ಯ ।
ನಿಕರದಾತಾರಂ ನಿರೀಹಂ ನಿಜಾನಂದ ।
ಸುಕರರೂಪಂ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಲೆಮಗೇನುಪಾಧಿ ಸಂಧಿಸುವದರಸ ॥
ಸುಕುಮಾರಚಿತ್ತ ಬುಧನಿಕರಸೇವಿತ ನನುಜ ।
ನಕಳಂಕೆ ಧರ್ಮದಾಕಾರೆ ಧರಣೀತನುಜೆ ।
ಭಕುತಿಯಿಂದನುದಿನದಿ ಪಾಲಿಸುವರವರಿಂದ ಲಘುಲೇಶ ಜನಿಸದನಘ ॥ (4)

ಕ್ರೂರಕುಲಿಶಸ್ವನ ಕರಾಳಮಾಂಸಾದನರ ।
ಪಾರಘೋರಾಕಾರ ರಕ್ಕಸರ ಬೆರೆಬೆರೆದು ।
ಧಾರಿಣೀಸುರರ ಶಮಥನರನೆಲ್ಲರ ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಾಧಿಸುತ ತಿನುವ ॥
ಚಾರಣಂಗೈವ ರಾವಣನನುಜ ಖರನೆಂಬ ।
ಘೋರಭೀಷಣರೂಪಮುಳಿದು ತದ್ವಿಘ್ನಮುಂ ।
ತೋರಲಂತಃಕರಣ ಮೊಳಗೆಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಂದನುವ ಚಿಂತಿಸುವರನಘ ॥ (5)

ವಿವಿಧರೂಪುಗಳಾಂತು ವಿಧವಿಧದೊಳೈತಂದು ।
ರವದಿಂದ ಸ್ರುಗ್ಭಾಂಡಗಳನಂಗಣದೊಳಟ್ಟು ।
ಕಿವಿಗಳಂ ಪಿಡಿದಲುಗಿ ಕೇಕರಿಸುತಗ್ನಿಯೊಳು ಶಾಂತಿಕಲಶಗಳನೊಡೆದು ॥
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ದರಂ ತಿಂದು ।
ಜವದಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳಿಪರ್ ದುಷ್ಟರಕ್ಕಸರ್ ।
ಭವದಾಗಮನವಿಡಿದು ಬಾರದಿರದೀತಾಣ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕರಮಪ್ಪುದೆ ॥ (6)
ಈಶೈಲಕತಿದೂರದೊಳಗಿರ್ಪುವಾಶ್ರಮಗ ।
ಳೀಶಫಲ ಪುಷ್ಪಸಂಭರಿತ ತರುಗಣವು ಕೇ ।
ನಾಶಭಯದಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲಲಮ್ಮದೈತಂದು ನಿರತಿಶಯದಾನಂದದಿ ॥
ಪಾಶಹಸ್ತನ ಪೋಲ್ವ ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ ।
ಲೇಶಭಯ ತೋರದಿರ್ದಪ್ರು ಮೊದಲನೆಲೆಗಳಾ ।
ವಾಸಕೆಳಸಲ್ ಜನಗಳೆಲ್ಲರಾಳೋಚನಂಗೈವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುದದಿ ॥ (7)
ಬಲುರಮ್ಯಕರವಾದ ತಾಣ ಬಾಧಿಪ ಕ್ರೂರ ।
ಬಲಿ ಖರಾಸುರಬಾಧೆ ಬರಲಮ್ಮದೆಂದರಿತು ।
ಸುಲಭದಿಂ ತಮತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಂಗೈದಲೆಂದಾಲೋಚನಂಗೈವರು ॥
ಜಲಜಾಕ್ಷ ದಿವ್ಯಫಲಪುಷ್ಪದಿವ್ಯೋದಕಂ ।
ಪಲಬಗೆಯ ಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳ್ ಸ್ವಾದುತರ ।
ಗೆಲವೀವ ನೆಲೆಯೆನುತ ಸಕಲದೇವತೆಯರುಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರನುದಿನದೊಳು ॥ (8)
ಮುನಿಗಳುರುವಚನರಚನೆಗಳನಾಲಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ ।
ಜನನಾಥನೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸಿ ನಸುನಗುತ ।
ಮನದೊಳಾಳೋಚಿಸಿದ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳ ದೇವತತಿಹಿತಕರಗಳ ॥
ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಗಿರಿಯನಿಳಿ ।
ದನುವಿನಿಂ ಬರುತಲಿರಲಾ ತಪೋಧನರೆಲ್ಲ ।
ಘನತರದ ಹರ್ಷದಿಂದೊಡನೆ ಬರುತಿರಲಮರತತಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ ॥ (9)
ಮುಂತಡಿಗಳಡುತ ರಘುನಂದನಂ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ।
ಸಂತಸದೊಳಟ್ಟೈಸುತಲಿದು ಭರತ ಬಂದು ತ ।
ನ್ನಂತರಂಗವನುಸಿರ್ದ ತಾಣಮಿದು ಮಾತೆಯರ ಕಂಡು ವಂದಿಸಿದ ನೆಲನು ॥
ಸಂತರೊಪ್ಪಿದ ಧರಣಿಯಿದುವೆ ಪಟುಗೃಹದ ನೆಲೆ ।
ದಂತಿವಾಜಿಗಳ ಬಂಧಿಸಿದ ಭೂಮಿಯು ಧರಾ ।
ಕಾಂತರುಗಳಿಳಿದ ಧರೆ ಯಿದನುಳಿದು ತೆಂಕದೆಸೆಗೈದವೇಳ್ಕೆನುತ ನುಡಿದಂ ॥ (10)
ಈ ಪರಿಯೊಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನಿಟ್ಟೈಸುತ ರಘು ।
ದೀಪ ಶಮಧನರೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪಮೆಸಗುತಂ ।
ನೀಪಮುಖ್ಯಾದಿವನಗಳ ಕಳೆದು ನಡೆತಂದ ನತ್ರಿಮುನಿವರನ ಬನಕೆ ।
ತಾಪೋಪಹರಗೈಯಲರೆನಿಮಿಷ ತರುನೆಳಲ ।
ಲಾ ಪರಮಪುರುಷ ಮಂಡಿಸಿ ಭ್ರಾತೃರಿಂ ತಿಳಿಪಿ ।
ಶ್ರೀಪನಿಭ ಮುನಿಪನನುಮತದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಭೂಸುರಸಮೂಹದೊಡನೆ ॥ (11)

ನೆಲನನಿಟ್ಟಿಪ ಕೌತುಕದಿಂದಲೈತಂದಿರ್ಪ ।
ಜಲಜಪೀಠನೊ ಸುರೇಂದ್ರನ ಗುರುವೊ ರಜತಾದ್ರಿ ।
ನಿಲಯನೋ ಲಕುಮಿಯರಸನೊ ಯೆನಲ್ಕಂಗೊಳಿಪ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವ ನೋಡಿ ॥
ಫಲಪುಷ್ಪಭರಿತಶಯದಿಂದಲೈತಂದು ಪದ ।
ಜಲಜಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಲ ।
ಲ್ಕೆಲವಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯರ್ ನಮಿಸಲನ್ನೆಗಂ ರಾಮ ನುಡಿದಂ ॥ (12)

ಪರಮತೇಜೋರಾಶಿ ಪಾವನಸುಮೂರ್ತಿ ತವ ।
ಚರಣದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಿಜ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನ್ನ ಪತ್ರಿಕರಿಸವೇಳ್ಕೆನೆ ಮೌನಿ ನಸುನಗೆಯುಲಿಂತೆಂದನು ॥
ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಮನುಜಲೀಲೆಗಳನನುಕರಿಸಿ ।
ನರರಾಳಿ ಕೋಟಲೆಗಳಲಿ ಮೋಹನಂಗೊಳಿಸಿ ।
ಹರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳ ನೇಮಕಂ ಸಿಲುಕದಿಹತತ್ವಮೆಂದರಿವೆ ಜೀಯ ॥ (13)

ಪಲಕಾಲಯೋಗದಿಂ ಭಜಿಸಲಬ್ಬದ ಭವ ।
ದ್ಬಲದೆ ನೀಂ ಮುಲ್ಲೋಕಘನವಾರ್ತೆಯೆನಗೆ ಕರ ।
ತಲಬದರದಂತೆ ಕಾಣ್ಬಡುವುದದರಿಂದೆನ್ನ ವ್ರತಕೆ ಫಲರೂಪಮಾಗಿ ॥
ಕಲಿತಾನುರಾಗದಿಂದೈತಂದೆ ಯೆನುತೆಸಗೆ ।
ಪಲಪರಿಯಪೂಜೆಯಂ ಮಗುಳೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿ ।
ಸುಲಲಿತಾನಂದದಿಂ ನುತಿಗೈದ ರಾಮನಂ ಮುನಿತಿಲಕ ವಿನಯದಿಂದ ॥ (14)

ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಜಾರಮಣಗರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುತ ।
ಲತಿಶಯದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ ನಿಜಯೋಗ ಕೈಸಾರಿತೆನುತ ॥
ಮತಿಯೊಳಾನಂದಿಸುತ ಮತ್ತೆ ರಘುವೀರನೊಳು ।
ಸತಿಯವಾರ್ತೆಯನು ಪ್ರಸ್ತುತದಿ ವಿಶ್ರುತಗೈದ ।
ಕತಿಪಯದ ಲೌಕಿಕಾಚರಣೆಯಿಂದೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೆರದೊಳೊಲಿದು ॥ (15)

ಪತ್ತುಸಾಸಿರವರುಷ ತಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಹ ।
ಮೊತ್ತಂಗಳಂ ಪರಿದು ಮಗುಳನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ।
ಬಿತ್ತರದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಬರಲೆಲ್ಲರಂ ಪೊರೆದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಪೆತ್ತು ಬಳಿಕ ॥
ಪೊತ್ತಿರುಳನೊಂದೆನಿಸಿ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಮಂ ।
ಪೊತ್ತೆಸಗಿದನಸೂಯೆ ಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ ತಾಪ ।
ಸೋತ್ತಮಿಯು ಗೃಹದೊಳಿಹಳವನಿಜೆಯು ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಜವದಿ ಬೆಸನೀವುದೆನುತ ॥
ವೃದ್ಧಳತಿಕೀರ್ತಿಪರಳಮಿತಧರಣೀವಲಯ । [(16)

ವೃದ್ಧಿಕರತಾಪಸಿಯ ದರ್ಶನದಿ ಸಂಪತ್ಸ ।
ಮೃದ್ಧಿ ಕೈಸಾರುವುದೆನುತ್ತ ಸಂಯಮಿ ಪೇಳೆ ರಘುನಾಥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ॥
ಶುದ್ಧಾಂತರಂಗಯುತೆಯಂ ಕರೆದು ದೇವಿಜಗ ।
ದುದ್ಧರಣ ಸೀತೆಯನಸೂಯೆಗಭಿನಮಿಸಿ ಶುಭ ।
ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆವುದೆನೆ ಜಾನಕಿ ಮನೋಹರ್ಷದಿಂದಲ್ಲೊಳಪೊಕ್ಕಳೊಲಿದು ॥ (17)

ಜರೆಯಿಂದ ಲತಿಜೀರ್ಣವಾಗಿ ತಪದಿಂದೊಣಗಿ ।
ನರೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳ್ಗಿರುಳ್ಗಳನಾಂತ ವ್ರೊಪ್ಪಿಡಿಯೊ ।
ಳಿರುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಬೇಗ ॥
ಧರಣಿಸುತೆ ಯಭಿವಾದನಂಗೈದಳೆನುತಲು ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ಋಮಿಸಲ್ ವಿತತಹರ್ಷದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ।
ಕರುಣದಿಂ ಗಲ್ಲಗಳನಲುಗಿ ಪೊರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟನಾಮಯವ ಬೆಸಗೊಂಡಳು ॥
ಸೀತೆ ಸತ್ಯವ್ರತಸದಾಚಾರಸಂಕಲಿತೆ । [(18)
ಮಾತೆ ಭರ್ತೃಪ್ರೀತೆ ಭವದೀಯಸದ್ಗುಣ ।
ವ್ರಾತಂಗಳೆನಿತೆಂದು ಪೊಗಳ್ದು ಬೆಂಪೆತವಾಡೆ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನು ॥
ಜಾತುಬಯಸದೆ ಬನಕೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇ।
ವಾತುರದಿ ಪ್ರಿಯಬಂಧುವೆಂದು ಪೂಜಿಪ ಜಗ ।
ನ್ಮಾತೆಯೆನಿಸಿದೆ ದೈವಗತಿಯಿಂದಲಾರ್ ಸಾಟಿ ಸುಚರಿತೆಯರಿಗೆ ಜಗದಿ ॥ (19)
ನಗರದಲ್ಲಿರಲಿ ಬನದಲ್ಲಿರಲಿ ಪಾತಕವ।
ಸೊಗಸಿರಲಿ ಸುಕೃತಿಯಾಗಲಿ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯಿಂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ದುಶ್ಶೀಲ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಾಂತಿರಲಿ ಧನಿಕನೆಂದಿಸೆ ಪತಿಯೆ ॥
ಮಿಗೆ ದೇವತೆಯೆ ಬಂಧು ಗುರು ಪರಮೆನುತ್ತರಿದು ।
ಜಗತಿಯಂ ಪಾವನಿತವೆನಿಪ ನಾರೀಜನರ ।
ಬಗೆಗೆ ಪರಿಮಳವಿವೆ ಸುರಪಸತಿಸಾವಿತ್ರಿಯರುಂಧತಿಗೆ ತವರೆನಿಸಿಯೆ ॥ (20)
ಸಕಲಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿ ತಾಪಸೋತ್ತಮೆಯು ।
ರಕುತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಮೃತಮಯವಾಣಿಯಂ ।
ಭಕುತಿಯಿಂದಾಲಿಸುತೆ ಸೀತೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈದಳು ॥
ಸಕಲಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ಸರ್ವಗುಣಗಣನಿಳಯ।
ನಕಳಂಕನಧಿಕಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ಸಾಧು ।
ನಿಕರಸಂಸ್ತುತ ರಾಮನೀ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ಭಾವಿಸದರಾರಂಬಿಕೆ ॥ (21)
ಹುತವಹನ . . . . . . ಳುದ್ವಾಹಸಮಯದೊಳ ।
ಗತಿಶಯದ ಸಭೆಯೆಡೆಯಲೆನ್ನ ಪಿತ್ರಾಕೆ ಸಂ ।
ತತಿಮೆಚ್ಚ್ವಂತೆ ಪೇಳ್ದಬುದ್ಧಿಯ ಮನದಲಾಂತಿರ್ಪೆ ಕೇಳು ತಾಯೆ ॥
ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಶಚಿ ರೋಹಿಣಿಯು ।
ರತಿಶಯದಿ ಬೆಳಗುವದ ತಿಳಿದಾವಕಾಲದೊಳ್ ।
ಜತೆಯುಳಿಯದನುಸರಿಸಿ ಚಿತ್ತಾನುಮತವಿಡಿದು ಪರಗತಿಯ ಸಾಧಿಸೆನುತ॥ (22)
ಅತಿಕರುಣದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಹಿಮೆ ।
ಪತಿಯ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಪೂರ್ವದ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಸನು ।
ಮತಿವಿಡಿದು ಭವದೀಯಚರಣಯುಗಳವ ಕಂಡೆ ಮುಂದೆ ಶುಭಸಂತತಿಗಳು ॥
ಸತತವಿಪ್ಪಂತನುಗ್ರಹಗೈಯವೇಳ್ಕೆನುತ ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ಸುತೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದು ।
ನ್ನತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲನಸೂಯೆ ಮಗುಳೆ ಸೀತೆಯೊಳೆಂದಳು ॥ (23)

ಇದೆ ವಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣಭೂಷಣ ಮಂಗರಾಗವು ।
ಭ್ಯುದಯುಕರ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕರತಳಕೆ ನೀಡಿ ಸಂ ।
ಮುದದಿಂದಲಾವಸ್ತುಗಳ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಪೇಳ್ದಳಾನಂದ ಸಂದಣಿಸುತ ॥
ಸುದರ ಕುಂಡಲಗಳಂ ಚಿರಸುವಾಸಿನಿಯೆನಿಪೆ ।
ಪದಿನಾರುವರುಷಜವ್ವನಮಪ್ಪುದಂ ಭರದಿ ।
ಮುದವೊಪ್ಪುದನುದಿನಂ ತನುಲೇಪನಂಗೈಯಲರಿಸಿನದ ಮಹಿಮೆಯುನಘೆ ॥ (24)
ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಲಿದಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ।
ಜನನಿ ನಿನ್ನಯುಸ್ವಯುಂವರದ ಕಥೆಯುಂ ಕೇಳ್ವೆ ।
ನಿನಿತಿನಿತ ಜನರಿಂದ ತ್ರಿಳಿಯಲೆಳಸಿದೆ ಮನಂಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವುದೆನಲು ॥
ವನಿತೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಳತಿ ।
ವಿನಯುದಿಂ ಜನನಸಂಗತಿಯು ಪೇಳ್ದಪೆ ಕೇಳು ।
ಜನಕ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪತಿಧರ್ಮಜ್ಞ ನೊಂದುದಿನ ಯಾಗಮಂ ಗೈವೆನೆಂದು ॥ (25)
ನೆಲನ ಶೋಧಿಸುತಿರಲ್ ಕನಕಮಯದ ಕರಂಡ ।
ಹಲಮುಖದಿ ಸಿಲ್ಕಲಾರೆ ನೋಡಿ ನರನಾಯಕಂ ।
ಗೆಲವಿಂದಲುಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತೆನ್ನಂ ತನ್ನ ತನಯಳೆಂದಭಿಮಾನದಿ ॥
ನಲಿವುತಿರಲಂತರಿಕ್ಷದೊಳೊಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳ ।
ಲಲಘುಮತಿ ಧರ್ಮದಿಂದೀ ತರುಣಿ ಸುತೆ ಯೆನುತ ।
ಲೊಲಿದು ಪಾಲಿಪುದೆನಲ್ ನೃಪವರ್ಯ ಸಂತಸದೆ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದನು ॥ (26)
ಸತಿಪತಿಗಳರ್ವರುಂ ಸಂತಸದಲೆನ್ನ ನಿಜ ।
ಸುತೆ ಯೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುತಲಿರೆ ವರ್ಷ ।
ಕತಿಪಯಂಗಳು ಕಳೆಯಲುದಿಸೆ ಜವ್ವನವೊಂದುದಿನ ನೋಡುತೆನ್ನ ಮನದಿ ।
ಮತಿಯುತೆಯಯೋನಿಜೆಯು ನಾಗೀವೆ ಸದ್ವಂಶ ।
ಪತಿ ದೊರೆವನೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇಂಗೈವೆನೆಂದೀಗ ।
ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತನೆಗೈದ ಮುಂಗಾಣದೇನೊಂದನು ॥ (27)
ಸರಸಿಜಾಸನನಾಗಲಮರಪತಿಯಾದೊಡಂ ।
ಹರನಾದೊಡಂ ಪೆಂಗಳನು ಪೆತ್ತೊಡಾಲಿಸಂ ।
ಭರಿತಮಾದಡೆ ಮಾಣದೆನುವುದಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಿಥಿಲಾಧಿರಾಜನಾದಂ ॥
ಪರಿಪರಿಯು ಚಿಂತೆಯೊಳು ತೊಳಲುವರಸಂಗಿನಿತು ।
ದೊರೆವುದತಿಶಯುಬುದ್ಧಿ ಹರಚಾಪಮನ್ನೆತ್ತಿ ।
ದರಿಗೀವೆನೆನುತೊಂದು ಶಪಥಮಂ ಗೈದ ನಿಜಸಭೆಯುಲಾಕ್ಷಣವಂಬಿಕೆ ॥ (28)
ಶಿವನ ಕೋದಂಡಮಂ ಪೂಜಿಸುತಲೀ ಪರಿಯು ।
ವಿವರಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ನಾಲ್ದೆಸೆಗೆ ಕಳುಪೆ ತಿಳ ।
ದವನಿಪತಿಗಳ್ ಬಂದರಾರಿಂದಲುಂ ಶೈವತ್ರಿಣತ ಚಲಿಸದೆ ನಿಲಲ್ಕೆ ॥
ಬವರಮಂ ಗೈದು ಪತ್ತಣಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡಲ್ ।
ರವಿಯುದಯದಿಂ ಬಲವ ಘಳಸಿ ಭೂಭುಜರುಗಳ ।
ತ್ರವಕದಿಂದಟ್ಟಿ ಸುಖಮಿರ್ದ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಾರ್ಯದಿರನ ॥ (29)

ಬಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಲರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಚೆಂದದಿಂದೆರಗಿ ಧನುವಂ ಸುತ್ತಿಸಿ ಪೋಗುತ್ತಿರ ।
ಲಂದಿನಿಂದೆಮ್ಮಯ್ಯನತ್ತಿಚಿಂತೆಯಿಂದೆನ್ನ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಲಿರಲು ॥
ಒಂದುದಿನ ಗಾಧೇಯ ಮುನಿರಾಯ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।
ಯಿಂದ ಬಂದಾಸವನವಂ ನೋಡಲಾಸತ್ಯ ।
ಸಂಧರಿರ್ವರ ನೃಪೋತ್ತಮರನೊಡಗೊಂಡಾಗ ನಲವಿನಿಂದೈತಂದನು ॥ (30)
ಬರಲಾ ಮುನೀಂದ್ರನಂ ಹರುಷದಿಂ ಪೂಜಿಸುತ ।
ಲರಸ ಬೆಸಗೊಂಡನಿವರಾವ ಬಾಂಧವರು ಶಶಿ ।
ತರಣಿಯಂದದಿ ಧರಣಿಯಂ ಬೆಳಗುತೇಂಕೆತವಲ್ಲೈತಂದರೀನಗರಿಗೆ ॥
ಒರೆಯಬೇಕೆನೆ ಮುನಿಪ ನತಿಹರುಷದಿಂ ಪೇಳ್ದ ।
ಧರಣೀಶ ದಶರಥ ಕುಮಾರರಿರ್ವರು ಯಜ್ಞ ।
ದಿರವ ನಿಟ್ಟಿಪ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೆವೊಡನೆ ಬಂದರತಿಪ್ರಿಯದಲೆನುತ ॥ (31)
ಭಾನುಕುಲಸಂಭೂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೃಪಾಲ ।
ಸೂನುಗಳು ಜಯಲಕುಮಿ ಯಧಿಪರಿವರಿಗೆ ರವಿಕ್ಯ ।
ಶಾನುಶಶಿನಯನನ ಶರಾಸನವ ತೋರಿಸಲು ನೋಡಿ ಪರ್ಷಿಸುವರೆನಲು ॥
ಮಾನವಾಧಿಪ ಚಾಪವಂ ತೋರೆ ರಘುನಾಥ ।
ತಾನತಿಪ್ರಿಯದಿಂದಲೆತ್ತಿ ತಿರುವಂ ತೊಡಿಸ ।
ಲೇನೆಂಬೆ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವೆಂಬೊಲಿಕ್ಕಡಿಯಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (32)
ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತರೆನುತಲರಿದು ಮಿಥಿಲಾಧಿಪನು ।
ಯತಿಗಳನುಮತಿಯಿಂದ ಕರೆಸಿದಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ತತ್ಪುರೋಹಿತಬಂಧುಜನಸಹಿತಲುದ್ವಾಹಗೈವೆನೆನುತ ॥
ಅತಿಶಯದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ದಶರಥಮಹೀ ।
ಪತಿ ಬರಲು ಜನಕನತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳಂ ನೇಹ ।
ತತಿ ಪೆರ್ಚಲಾಗ ರಘುವರಗೆನ್ನನೊಲಿದಿತ್ತು ಪರಿಣಯಂಗೈದ ಮುದದಿ ॥ (33)
ಸುಕುಮಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡುತತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ದಕಳಂಕಳತಿಗುಣಾನ್ವಿತೆಯಪ್ಪ ನಿಜಸುತೆಯ ।
ರಕುತಿಯಿಂ ವೈವಾಹಗೈದಿತ್ತ ನೆರೆದಖಿಲಭೂಮಿಪತಿಗಳ್ ಮೆಚ್ಚಲು ॥
ಸಕಲ ಸಂತೋಷದಿಂದಂದಿನಿಂ ಶ್ರೀ ರಾಮ ।
ಭಕುತಿಯಿನ್ನೆಡೆವಿಡದೆ ಚರಣಸೇವನೆಯಿಂದ ।
ಪ್ರಕಟಿಸುವೆ ಭವದೀಯಚರಣಸೇವಕಳೆನುತ ವಿನಯದಿಂ ಸೀತೆ ನುಡಿಯೆ ॥ (34)
ಎನುತ ಧರಣಿಜೆ ಪೇಳ್ದ ವಾಣಿಯಿಂದನಸೂಯೆ ।
ಮನದಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ತಾಯೆ ಕೇಳ್ ಭೂತಳದಿ ।
ವನಿತೆಯರಿಗಖಿಲ ವ್ರತನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳೆಲ್ಲ ಪತಿಸೇವೆಗನ್ಯವಿಲ್ಲ ॥
ಅನುದಿನಂ ಪಿಡಿದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂ ನಡೆಯೆ ।
ಘನಸುಖಂ ಕೈಸಾರ್ವುದೀಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।
ನಿನಗೊರವೆ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳು ಸಾಧ್ವಿಯರ ಪಾವನಚರಿತ್ರಗಳನು ॥ (35)

ಪತಿಯೆ ಪರದೇವತೆ ಯೆನುತ್ತಲನುದಿನ ಮನೋ ।
ಹಿತದಿಂದ ಸೇವನಂಗೈವ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ।
ಸತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪದವಿ ಕೈಸಾರುವದು ಯಿದರೊಳೊಂಧಿತಿಹಾಸವು ॥
ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳು ಶೀಲವರ್ಣಗುಣಾ ।
ವತಿಯೊರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಸತತ ಸೇವನೆಗೈದು ಪರದೇವತಾಪ್ರೀತಿಯೊಂತಿರಲ್ಕಾ ವಿಪ್ರನು ॥ (36)

ಕಾಮಲಂಪಟನಾಗಿ ದುರ್ವೃತ್ತ ದುಷ್ಕೃತವ ।
ಕಾಮವೆನಲೆಸಗುತ್ತ ಪಶುವು ಕಾರ್ಯರ್ಧದಿದು ।
ನಾಮಕ್ಕೈಹಿತ ನೆನಿಸಿ ಕೆಲಕಾಲಮಿರುತಿರಲ್ ರುಜೆಯಡಸಲಾ ವಿಪ್ರಗೆ ॥
ಭೀಮಬಲವಾತಪ್ರಕೋಪದಿಂದವಯವ ।
ಸ್ತೋಮಂಗಳುಡುಗುತ ವಿಕಾರಿಯಾಗನು ಮನಃ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾತನಂ ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸುತಿರ್ದಳಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯು ಸಂತತಂ ॥ (37)

ಅತುಲದುರ್ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾವಿಪ್ರನೈಶ್ವರ್ಯ ।
ಗತವಾಗಿ ಕರಣದಾಟಗಳುಡುಗಿ ಸಂಕೋಚ ।
ಪಥಿಕನಾದರು ಬಿಡದೆ ದೇವತಾಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸೇವನೆಗೈಯುತ ॥
ಹಿತವೆನಿತನಿತ್ತೆಸಗುತತಿರುಜಾಕಲಿತನಂ ।
ಜೊತೆಯಗಲಲೀಯದುಪಚರಣೆ ಗೈಯುತ ಭಕ್ತಿ ।
ಮತಿಯಿಂದ ಪೋಷಣಂಗೈದಳಾ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಜೀವನಾಧಿಕವೆನುತ್ತ ॥ (38)

ಉದಯದೊಳಗೆದ್ದು ಮತ್ತದಗೊಂಡು ಪತಿಯಕರ ।
ಪದಮುಖಂಗಳ ತೊಳೆದು ಪದುಳಗೈದಾತನಂ ।
ಸದನದೊಳಗಿಟ್ಟು ವೀದಿಯೊಳ್ಹೈದಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಯಾಚನೆಂ ಗೈಯುತ ॥
ಸದನಕೈತಂದದಂ ಪಾಕಸಿದ್ಧಂಗೈದು ।
ಮುದದಿಂದಲುಣಲಿತ್ತು ವೋದಗೊಳಸುತ ಮಿಕ್ಕು ।
ದುದರಭರಣಂಗೈದು ಪಗಲಿರುಳು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸೇವೆಯೊಳಗೆಸೆದಿರ್ದಳು ॥ (39)

ದಿನದಿನದೊಳೀ ಪರಿಯ ಸುಚರಿತ್ರೆ ನಿಜಪತಿಯ ।
ಮನದೊಲವ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲ್ಕಾತನಿಗೆ ।
ಘನಮರುದ್ವ್ಯಾಧೆಯಿಂ ಕರಪದಂಗಳು ಪೋಗಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಬೆರ್ಚಿ ಬರಲು ॥
ಮನೆಯೊಳೊರ್ವನ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಡಲಮ್ಮದಲುಳಯ ।
ತಿನುವರನುವಿಲ್ಲದಾ ಸಾಧ್ವಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳು ।
ತನುದಿನಂ ಪತಿಯ ಪೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಂದಿರಗಳನು ತೊಳಲಲನುಗೈದಳು ॥ [(40)

ಈ ಪರಿಯು ಕೆಲಕಾಲವಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯು ಕಷ್ಟ ।
ಗೋಪನಂಗೈದು ಪತಿಸೇವೆಯೇ ಗತಿ ಯೆನುತ ।
ತಾಪಗೊಳದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೊರೆಯುತಲಿರ್ದಳೊಂದುದಿನ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ॥
ಆಪಣದೊಳಟ್ಟು ಯಾಚಿಪೊಡೆ ಕೆಲಬಲಕೈದೆ ।
ರೂಪು ಜವ್ವನೆಯೊರ್ವೆ ವಿಟರ ನರಸುತ ನಿಜ ।
ವ್ಯಾಪಾರಕೆಂದು ಬರುತಿರ್ದಳಂಗಜನ ಕರದಲಗಿನೋಲ್ ಬೆಡಗ ನಾಂತು ॥ (41)

ಶಶಿವದನೆ ಸಾರಸಾಂಬಕೆ ಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆ ।
ಮಿಸುಪ ಶುಕವಾಣಿ ಫಣಿವೇಣಿ ಸುಸ್ತನಿ ಮದನೆ ।
ವಿಶಿಖನಿಭಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಪರಪಿ ಗಜಗತಿಯಿಂದ ಜವ್ವನೆ ಬರುತಿರೆ ॥
ಪೊಸಬೇಟಮಂ ನೋಡುತಂಗಡಿಯೊಳೊರಗಿರ್ದ ।
ನಿಶಿತರೋಗಾವಿಷ್ಟ ವಿಪ್ರಾಧಮಗೆ ಚಿತ್ತ ।
ಕುಸಿದು ಕಂದಿದುದು ತನುವೇದನೆಯೊಳೇನೆಂಬೆನಾ ದುರಾವಸ್ಥೆಗಳನು ॥ (42)

ಮದನವಶನಾಗಿ ಮತ್ತಾ ಸುದತಿಯಂ ಬಯಸಿ ।
ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಳಲಿ ।
ಮದವತಿಯು ನೆನೆನೆನೆದು ಮಂದಮತಿ ಪಲುಬುತಿರಲನ್ನೆಂ ಸತಿಯು ಬರಲು ॥
ಕುದಿಯುತ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಂ ತಿಳಿಪಲಾಸಾಧ್ವಿ ।
ಮುದದಿಂದಲೈದಿ ವೇಶ್ಯಾಂಗನಾಮಂದಿರಕೆ ।
ವಿಧವಿಧದೊಳುಪಚರಿಸುತೆರಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದಳೇನೆಂಬೆನಾ ಪರಿಯನು ॥ (43

ಸರಸಿಜಾಸನೆ ನೀನು ವೀಥಿಯೊಳ್ ಬರುತಿರಲ್ ।
ತರಳನಯನಾಪಾಂಗವಿಭ್ರಮವ ಬಯಸಿ ಪತಿ ।
ಸ್ಮರವೇದನಂಗೊಳುತ ನವಸಂಗವೋತ್ಸುಕತೆಯಾಂತ ಮನದನುತಾಪದಿಂ ॥
ಮರುಗಲಾದುದು ಬರಲ್ ಕರಪಾದರೋಗದಿಂ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲವು ಕೊಡಲ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾಂಕ್ಷೆಯು ತೊಡರಿ ।
ಧರೆಯನಂಜಿಹ ಪತಿಯು ಪೊರೆದೆನ್ನ ನುಳುಹೆನುತ ಪದಕೆರಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ॥

ಶಾರೀರ ಪಾರಮಂದಿರದಿ ವಸುಮಣಿಗಳರೆ । [(44)
ನಾರಿಯರ್ ಬಂದೊಲಿವರಲ್ಲದೀ ಪರಿಯ ದು ।
ಶ್ಚಾರಣೆಯು ಧವನ ರೋಗಿಷ್ಠನಂ ಮನದೊಲವ ಪಿಡಿದು ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗುವ ॥
ನಾರಿ ಮೂಲೋಕದುಪಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರೆ ।
ಯರ ತವರೆನಿಪಳೀ ಮಹಾಸತಿ ಯೆನುತ ।
ಲರಿತು ಸುಖಕಾರಣಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟು ಸಂಕೇತನಿಲಯಮಂ ತೋರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳೊಲಿದು ॥

ಅತಿಕಷ್ಟದಿಂದಲಾ ಸತಿಯೊಡಂಬಡೆ ಬಂದು । [(45)
ಪತಿಗೆಚ್ಚರಿಸಲಾತನತಿಸಂತಸಂಗೊಂಡು ।
ಮತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದನಮಂಭೋಜಬಾಂಧವನು ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ಪೋಪ ಪರಿಯ ॥
ಹಿತವಾಗಿ ಕಳ್ತಲೆಯು ಕವಿಯೆ ನಾರಿಯೊಳೆಂದೆ ।
ಜತನದಿಂದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ದಲ್ಲಿ ಜವ್ವನೆಯ ।
ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊರೆಯದೇತಕೆ ಜಾಗನೆಸಗುತಿಹೆ ಕರದೊಯ್ಯುವುದೆಲೆ ಸಾಧ್ವಿಯೆ॥

ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ಬೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಪತಿಯ ಮತಿ । [(46)
ಯುಗ್ಗಡದೊಳೈತರುತಲಿರಲೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ।
ಬೊಬ್ಬಿಗ್ಗಿ ಜೋಲ್ದಿರ್ದ ಪದವಿಾತನುರುಮಸ್ತಕ ಸೋಂಕಲದ ಪಿಡಿದು ಕರದಿ ॥
ಜಗ್ಗಲತಿವೇದನೆಯು ತೋರಲಾ ಪುರುಷ ಬೈ ।
ದಗ್ಗಳದ ಕೋಪದಿಂದಾತ್ಮವೇದನೆಯೊಳಂ ।
ಮುಗ್ಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದನಾ ಮಹಾಕಳ್ತಲೆಯೊಳತಿಕಂಪನಂಗೊಳಸುತೆ ॥ (47)

ಕೃತದುಷ್ಕೃತದಿ ಶೂಲಹತನಾದ ಜೀವಿಯಂ ।
ಖಿತಿಯಿಂದಲಾವ ಪಾಪಾಚಾರಿ ಪಿಡಿದೆಳೆದ ।
ಮತಿಹೀನನವತರಣಿಯುದಿಸಲೆಮಸ ದನವನ್ನೈದಲೆನ್ನುತ ಶಪಿಸಲು ॥
ಪತಿಗಡಸಿದತಿವಿಪತ್ತೆಣಿಸಿ ಭಯದಿಂ ಬೇಗ ।
ಸತಿ ಜಲಾಶಯದೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ತತ್ತಟದೊಳಂ ।
ಜತನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇಗ ಸ್ನಾನಂಗೈದು ಮನದಿ ನೆನೆದಳ್ ಪತಿಯನು ॥ (48)
ಮೊಗೆದು ಬೊಗಸೆಯೊಳುದಕವಂ ಸಾಧ್ವಿ ವ್ರತನಿಷ್ಠೆ ।
ಯೊಗುಮಿಗೆಯ ಸತ್ವದಿಂ ರವಿಯುದಿಸಬೇಡೆಂದು ।
ಮಿಗೆ ಜಲಕ್ಷೇಪಣಂಗೈದು ಪತಿಯೆಡೆಗೈದಿ ಸಂತಸದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಳು ॥
ಬಿಗಡುಗೊಂಡುದು ದೇವತತಿಯಿಂದ್ರನೆಡೆಗೈದಿ ।
ಸುಗುಣಿಯೆಸಗಿದ ಪರಿಯನುಸಿರಲಾತಂ ಹರನ ।
ಬಗೆಯೊಳಂ ಜಾನಿಸಲು ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಬಂದರಾ ಸಮಯಕೇನೆಂಬೆನು ॥ (49)
ಸರಸಿಜಾಸನ ವಿಷ್ಣು ಹರಸುರೇಶಾದಿಗಳ್ ।
ಧರಣಿ ಗೈತಂದು ಕಳ್ತಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯ ।
ತರುಣಿಯಂ ಕಂಡು ತರಣಿಯ ಶಾಪಮೇಂ ಕತದೊಳಾದುದೆನುತಂ ಕೇಳಲು ॥
ಇರುಳೊಳೊಂ ದೆಡೆಯ ಶೂಲದ ಪೆಣದ ಪದಸೋಂಕ ।
ಲಿರದೆ ಕೋಪಿಸಿ ದಿನಪನುದಿಸೆ ಮೃತನಹನೆನುತ ।
ಭರದಿ ಶಾಪವನಿತ್ತೊಡಾನಂಜಿ ಭಾಸ್ಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥನಂಗೈದೆ ಭಯದಿ ॥ (50)
ಪತಿಯು ಪರದೇವತೆಯೆನುತ್ತರಿದು ಸಂತಸದ ।
ಲತಿಕಷ್ಟಮಂ ಸಹಿಸಿ ವ್ರತದಿಂದಲಿರೆ ದುಃಖ ।
ಜತೆಯಾದುದೈಸೆ ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿದ ನಾರಿಗೆಚ್ಚರಿಪೆನಾರ್ಗೊರೆವೆನು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆನುತಾ ಸಾಧ್ವಿ ನುಡಿಯೆ ಹಿಗ್ಗುತ ದೇವ ।
ತತಿಗಳೊಡೆಯಂ ಪೇಳ್ದ ಪೇಳು ಮನದಿಷ್ಟವಂ ।
ಸತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆನಲಾಕೆ ಕೈಮುಗಿಯುತಿಂತೆಂದಳು ॥ (51)
ರೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯು ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯ ।
ಮಾಗಿರಲ್ಕನುದಿನಂ ಚರಣಸೇವನೆಗೈವ ।
ಯೋಗವೊಂದಂ ಕೇಳ್ವೆನಲ್ಲದನ್ಯವ ಬಯಸೆನೆನೆ ದೇವ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚುತೆ ॥
ಆಗಲಾರೋಗ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ ಜವ್ವನ ದೇವ ।
ಭೋಗಂಗಳಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಾಸುಚರಿತ್ರೆ ।
ಗಾಗಲಾನಂದ ರವಿಯುದಿಸಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತಳತಿಹರ್ಷದಿಂದೆ ॥ (52)
ಪಾತಿವ್ರತಾಮಹಿಮೆ ಯಿಂತೊರೆಯಲಳವಪ್ಪು ।
ದೀತೆರದೊಳೊರ್ವ ಪುರುಷನ ನೊರ್ವೆಯನುಸರಿಸಿ ।
ಖ್ಯಾತಿಯಂ ಪಡೆದಳೀ ಲೋಕಕಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಗೆ ॥
ನೇತ ಶ್ರೀರಘುವರನ ಹೃತ್ಕಮಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡನೆ ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗುತಿಹೆ ನೀನೆ ।
ಸೀತೆ ಭೂಲೋಕಪಾವನೆ ಭವನ್ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವಪ್ಪುದೆ ॥ (53)

ಎಂದುಸುರಿದನಸೂಯೆಯಮೃತಮಯನುಡಿಗಳಂ ।
ಪೊಂದಿ ಧರಣೀತನುಜೆ ಚರಣಕ್ಕಾನತಳಾಗಿ ।
ಇಂದೆನಗೆ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಲಮಾಯ್ತು ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮುಪದೇಶಮಹಿಮೆಯಿಂದೆ ॥
ಬಂಧುರದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೆಸಗಿ ತಾಂ ಕೃತಕೃತ್ಯ ।
ಳೆಂದೆನಿಪೆ ಪ್ರಿಯಚಿತ್ತ ಸಂಪ್ರೀಣನಂಗೈವೆ ।
ನಿಂದಿರಾವರನೆನುತಲರಿತು ಸೇವಿಪೆನೆನುತ ಜನಕಸುತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥ (54)

ಕೇಳ ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ ।
ಮೌಳಿಯಾಘ್ರಾಣನಂಗೈದು ಸನ್ನುತಿಗೈದು ।
ನಾಳೀಕಭವನರಸಿ ಕಾಳಿ ಹರಿವಲ್ಲಭೆಯರುಗಳ ಸರಿ ನೀನೆನ್ನುತ ॥
ಪೇಳ ಪ್ರಿಯೆ ನಿನ್ನಗಲಲಳವಲ್ಲವಸ್ತಮಿತ ।
ಹೇಳಯಂ ಕಂಡು ಕಂಗಳ್ ಮುಗಿದ ಕಮಲಗಳ ।
ಬಾಳುಮೆಯನುಳಿದು ಮಧುಕರ ನಗುವ ನೈದಿಲೆಯ ಸಂತಸದಿ ಸಾರುತಿಹವು ॥ (55)

ಖಗಮೃಗಗಳೆಲ್ಲವು ಕುಲಾಯಕ್ಕೈದುತಲಿವೆ ಕೊ ।
ನಗುವಳೆಂಬರಗಣಿಕೆ ಕುಂದದುಡುತತಿಗಳಂ ।
ಮಿಗೆ ಪರಪಿ ಸಕಲಭೂತಗಳು ವಿಷಯಗಳಿಂದಲುಪರಮಂಗೊಳ್ಳಲೆನುತ ॥
ಸೊಗಯಿಸುವ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುವ ಕಾಲ ಮನ ।
ದೊಗುಮಿಗೆಯಲಂಗರಾಗವ ರಚಿಸುತಂಮುಕುರ ।
ಸೊಗಸಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ತಾಟಂಕಮಂಡನದಿ ರಾಜಿಪ್ಪುದು ಪೆಂಗಳರಸಿ ॥ (56)

ಎನುತಲೀಪರಿಯಲನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳೆ ।
ಜನಕಸುತೆ ತಾಪಸಿಯ ಚಿತ್ತಾನುಮೋದಸಂ ।
ಜನಿಪಂತಲಂಕರಿಸಿ ಚರಣಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗಲೈದಿ ॥
ವಿನಯದಿಂದನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳ ।
ಘನ ಕುಂಡಲಂಗಳಂಶುಕಮಂಗರಾಗಗಳ ।
ಮನದನ್ನನೊಳು ಪೇಳ ಮಮತೆಯಿಂ ವಂದಿಸಿದಳೆಂದು ಧರಣೀಜಾತೆಯು ॥ (57)

ಎಸಗಿ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ।
ಪಶುಪತಿನಿಕಾಶ ಋಷಿಗೆರಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ತಾಂ ।
ಪೊಸತೆನಿಪ ಕಥೆಗಳಂ ವಿಪ್ರರಿಂದಲಿ ಕೇಳುತಾನಂದಮಯನಾಗುತ ॥
ಸಸಿಯು ವಾರುಣಿಯ ಮುಖಚುಂಬನಂಗೈವನ್ನ ।
ನಿಶಿ ಜಾರುತಿರೆ ನಭೋರನ್ನೆ ಬರುತಿರೆ ಹರಿಯ ।
ಪೆಸರ ಸತ್ಕೀರ್ತನೆಯನೆಸಗಿ ಬೇಗದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನು ॥ (58)

ಹರುಷದಿಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ।
ಸುರರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸುತತ್ರಿಮುನಿಗಭಿನಮಿಸಿ ।
ಭರದೊಳಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡವೆರೆದು ಕರುಣದಿಂದ ॥
ಪೊರಯೆ ಮುಲ್ಲೋಕಮಂ ರಾಮಪುರದರಸ ಮುನಿ ।
ವರರು ಜಯಜಯವೆನುತ ಬರಲು ದೇವರ್ಕಳುಂ ।
ಸುರಿಯುತಿರೆ ಪೂವಳೆಯನಾನಂದನಂದನವನೊಳಪೊಕ್ಕರಘುವೀರನು ॥ (59)

ಸಂಧಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಪದ 1664.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

"ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ"

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾಯನಮಃ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ॥

ಗದ್ಯ ॥

ಇದು ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದವಂದನ ಪವನನಂದನವರಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ಸಾರಸ್ವತಾ
ಸಾಹಿತ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧಕವಿತಾಪರಿಶೀಲಿತಾತ್ಮನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠ
ಗಾಂಧರ್ವಕಳಾವಿದ ವಿವಿಧ ವಿದ್ವಜ್ಜನೋಪಲಾಲನೀಯ ರಾಮಪುರಿ
ಹಂಪೆಯಮಾತ್ಯತನೂ ಭವ ವೆಂಕಾಹ್ವಯ ವಿರಚಿತ
ಮಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಮಹಾ
ಪ್ರಬಂಧದ ಶ್ರೀಮದಯೋಧ್ಯಾ
ಕಾಂಡಂ.

—॥ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥—

ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನ ಹನುಮತ್ಸ
ಮೇತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

P.V.N		

LIST OF AGENTS FOR THE MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras.
CITY BOOK COMPANY, POST BOX NO. 605, Madras-4.
HIGGINBOTHAMS, Madras.
P. VARADACHARI & Co., Madras.
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LIMITED, Madras
VENKATARAMA & Co., Madras.
V. PERUMAL CHETTY AND SONS, Madras.
V. RAMASAWMY SASTRULU & SONS, Madras.
OTTRUMAI OFFICE, Madras-17.
M. DORAISWAMY MUDALIAR & Co., Madras.
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-4.
SOUTH INDIA TRADERS, Royapetta, Madras.

[illegible]

M. C. KRISHNIAH CHETTY, Madanapalle, Chittoor district.
THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, R.S. Puram, Coimbatore district.
D. SREEKRISHNAMURTHY, ONGOLE, Guntur district.
M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
THE MANAGER, Gramodharana, Buckinghampet, Vijayavada, Krishna district.
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, Malabar district.
KERALA POLYTECHNIC CO-OPERATIVE SOCIETY, LTD., Kozhikode-5 (South Malabar).
P. K. BROTHERS, Kozhikode (South Malabar).
V. D. MOORTHY, Nellore, Nellore district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
SRINIVAS & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
PALANIAPPA BROTHERS, Teppakulam, Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
V. S. VASAN & Co., Tirunelveli, Tirunelveli district.
S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVU NOOLAGAM, Market Street, Ootacamund.

IN OTHER STATES.

BHANWARILAL JAIN, Motikatra, Agra.
SREE ABHIRAVA VAIDYA SHARADA BOOK DEPOT, Bangalore-2.
THE BANGALORE BOOK CENTRE, Bangalore-2.
THE STANDARD BOOK DEPOT, Bangalore-2.
HARI GOVIND BOOK STALL, Baroda.
NEW BOOK COMPANY, Bombay
THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
THE BOOK COMPANY, Calcutta.
THACKER SPINK & Co., Calcutta.
BHARAT STORES, Ernakulam.
CHAROTAR BOOK STALL, Anand (Gujerat).
OSMANIA UNIVERSITY STUDENTS' CO-OPERATIVE BOOK DEPOT, Lallaguda P.O., Hyderabad (Deccan).
S. M. JAGANATHAN, Nagercoil.
S. V. KAMAT, Kumta (North Kanara).
JAIN BOOK AGENCY, New Delhi.
INTERNATIONAL BOOK SERVICE, Poona.
INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum